

**ISTORICUL
UNIVERSITĂȚII POLITEHNICA DIN BUCUREȘTI****1816 – 1817**

Tradițiile Universității POLITEHNIC din București sunt strâns legate de înființarea în Țara Românească a primei școli de învățământ tehnic superior în limba română de către Gheorghe Lazăr, în anul 1818. originar din Avrig, Gheorghe Lazăr, după ce și-a făcut studiile la Sibiu, Cluj și Viena (unde a urmat probabil și cursurile de la Școala de inginerie ce se întemeiasă în 1797) s-a întors în Transilvania unde a intrat în conflict cu autoritățile clerice din cauză că în prelegerile sale făcea și propagandă românească. Cunoscând la Brașov pe unii boieri refugiați din București, a trecut Carpații în 1816 și a venit la București, unde a cunoscut îndeaproape pe boierii efori ai școalelor, fiind preceptor al copiilor acestora. El stăruie în anii 1816 și 1817 pe lângă acești boieri pentru crearea la București a unei școli naționale superioare moderne în limba română. Boierii, după ce se convinseseră de cunoștințele sale și prin niște măsurători topografice efectuate de Gheorghe Lazăr, au înaintat domnitorului Ioan Gheorghe Caragea Voevod o anaforă, la data de 10 decembrie 1817 prin care se propune înființarea unei școli domnești la Sfântul Gheorghe unde „un profesor să fie însărcinat cu exercitarea ucenicilor la măsurarea pământului” (nu se citează numele lui Gheorghe Lazăr) și „să se orânduiască învățători români la toate orașele celor 12 județe”. Printr-un opis din 15 decembrie 1817 Caragea Vodă a aprobat această anaforă și a poruncit să se facă cunoscută hotărârea domnească în toate județele prin publicații. Școala nu se va înființa însă la mănăstirea Sfântul Gheorghe.

1818

La 6 martie 1818 printr-o anaforă semnată de Nectarie Mitorpolitul și de boierii efori ai școalelor Grigore Ghica, Constantin Bălăceanu, Alexandru Mavrocordat și Iordache Golescu se solicită ca „această școală să se așeze în Mănăstirea Sfântul Sava”, iar ca dascăl să fie numit „unul Lazăr, inginer, ce a venit acum de curând din părțile Transilvaniei aici în acest pământ, pe carele mai întâi l-am cercat ca să vedem la care învățături poate fi destoinic a învăța”

Lipsește pagina 2

.... meșteșugurile filozofice și după vreme să poată prinde locul dascălilor ce sunt trebuincioși la școalele de aici, fără să mai aibă școala trebuință a duce dascăli din locuri străine”. Domnitorul a întărit această anaforă printr-un opis din 10 martie 1820 în care poruncește „să se aleagă cu nepățarnică judecată acei patru ucenici ca să fie cu bune obiceiuri și mai nainte gătiți cu învățăturile cele trebuincioase”. Au fost trimiși la studii la Piza Eufrosin Poteca, Constantin Morariu, Ion Pandelescu și Simion Marcovici. Cei trimiși au semnat fiecare câte un contract prin care s-au obligat să se mulțumească cu câte 2000 taleri pe an, să săvârșească tot cursul în soroc de 4 ani și să predea timp de 8 ani ca dascăl, în caz contrar urmând a restitui Casei Școalelor cheltuiala făcută timp de patru ani, cu dobânda respectivă.

1821

Gheorghe Lazăr, împreună cu elevii săi s-au alăturat lui Tudor Vladimirescu în timpul revoluției din 1821. Gheorghe Lazăr învață pe panduri cum să îndrepte tunurile, meșteșug pe care-l învățase la Viena. De aceea școala a fost închisă.

1822

Gheorghe Lazăr, bolnav fiind, a cerut să fie dus în satul său natal, Avrig. Ion Eliade Rădulescu, elevul său, pe atunci în vârstă de numai 20 de ani, a continuat opera profesorului său, predând pe gratis „lecțiuni de gramatică, socoteală, inginerie și altele”.

La 20 noiembrie 1922 boierii efori au adresat domnitorului Grigore Dimitrie Ghica Voevod o anafură prin care se cerea redeschiderea școlii de la Sfântul Sava. La 22 noiembrie 1822 domnitorul întărește printr-un opis această anafură.

1823

Ion Eliade Rădulescu a fost numit profesor la Școala de la Sfântul Sava.

La 8 septembrie 1823 boierii efori ai școalelor au înaintat domnitorului Grigore Dimitrie Ghica Voevod o anafură prin care solicitau ca cei patru ucenici trimiși la școalele din Piza (Italia) – Ion Pandele, Eufrosin Poteca, Constantin Morariu și Simion Marcovici – săvârșind învățătura care ser preda la aceste școli, să fie trimiși să-și continue studiile la școlile din Paris. De asemenea, se solicită să se majoreze bursele de la 2000 la 3500 taleri pe an, având în vedere faptul că la Paris viața este mai scumpă. Domnitorul, printr-un opis din 12 septembrie 1823, a aprobat această anafură.

La 17 septembrie a încetat din viață, la Avrig, Gheorghe Lazăr, în vârstă de numai 44 de ani.

1824

Boierii efori ai școalelor, printr-o anafură din 27 septembrie 1824, au solicitat domnitorului Grigore Dimitrie Ghica Voevod ca Petrache Poenaru, întors de la studii de la Viena, să fie trimis în străinătate pentru a-și continua studiile. Domnitorul, printr-un opis din septembrie 1824 a aprobat această anafură.

1828 - 1829

În Țara Românească și o parte din Moldova a izbucnit o mare epidemie de ciumă. Școala de la Sfântul Sava a fost închisă.

Între 14/26 aprilie 1828 și 2/14 septembrie 1829 a avut loc un război ruso-turc care s-a încheiat cu tratatul de pace de la Adrianopole.

La 7/19 noiembrie 1829 generalul Pavel Dimitrievici Kiseleff, comandantul trupelor rusești din Principate în timpul războiului ruso-turc, a fost numit președintele plenipotențiar al divanurilor Țării Românești și Moldovei.

1830

La 30 martie s-au încheiat lucrările de elaborate ale Regulamentelor organice, o adevărată constituție care înzestra Principatele cu instituții moderne menite să favorizeze dezvoltarea lor pe calea capitalismului.

1831

În luna mai obșteasca Adunare Extraordinară a Țării Românești a adopta textul Regulamentului Organic.

În luna noiembrie Școala de la Sfântul Sava și-a redeschis porțile după o întrerupere de 3 ani datorită diferitelor molime, precum și războiului ruso-turc.

1832

Ion Eliade Rădulescu a publicat traducerea „Aritmeticii” lui I.B. Francoeur, prima carete de matematică tipărită în Țara Românească.

Petrache Poenaru s-a întors din străinătate cu o frumoasă pregătire științifică și tehnică și a fost numit de Pavel Kiseleff director al Colegiului de la Sfântul Sava și apoi director general al școlilor din Țara Românească.

În toamna anului 1832 Colegiul de la Sfântul Sava a fost reorganizat potrivit Regulamentului Organic în 4 cicluri: școala începătoare (4 clase), umanioarele (4 clase), învățături complimentare (3 clase) și cursuri speciale (3 ani de studii). De remarcat că în cadrul cursurilor speciale este prevăzut cursul de matematică aplicată, scopul acestui curs fiind de a pregăti ingineri civili și cuprinzând: trigonometria aplicată la meșteșugul de ridicare a planurilor, algebra superioară, calculul diferențial și integral, geodezia pentru triangulația cea mare, mecanica și arhitectură.

1837

În luna ianuarie, cu aprobarea domnitorului Alexandru Ghica, a fost aduse la mânăstirea Sfântul Sava din București două teacuri și literele necesare de la firma Didot, din Franța, pentru tipărirea de manuale pentru elevii școlii. Petrache Poenaru a tradus și publicat „Geometria” lui Legendre, primul curs de geometrie în țările române.

1838

În 1838 Petrache Poenaru, într-un articol: „Știința inginerescă” scria „... acum avem în școala națională cursuri regulate de învățatură matematicii teoretice și practice, pe cât trebuiește pentru a se face buni ingineri topografi și pe tot anul es tineri bine desprinși la această știință . . .”

1841

Petrache Poenaru a tradus din limba latină și a tipărit „Elemente de algebră” de Appeltauver, primul curs de algebră din Țara Românească.

1848

La 11/23 iunie 1848 a izbucnit revoluția la București, la câteva zile după marea adunare populară de la Izlaz (9/12 iunie 1848). Revoluția a fost înăbușită în sânge în luna septembrie 1848. În timpul revoluției școlile au fost închise.

1850

Prin decretul Nr. 1389 din 17 octombrie 1850, domnitorul Țării Românești Barbu Dimitrie Știrbei a poruncit ca școlile să fie redeschise până la 1 ianuarie 1851, aprobând și o

programă de învățatură împărțită în trei trepte: începătoare, colegiale și speciale. În cadrul învățăturilor speciale se prevedea „o facultate de legi pentru cei ce doresc să îmbrățișeze cariera judecătorească sau profesii înclinate ca dansa; o facultate de științe exacte, împărțite în trei secții, pentru topografi, pentru ingineri de poduri și șosele și pentru arhitecți, o școală de agricultură și de economie câmpenească și o școală de meșteșuguri”. Pentru facultatea de științe exacte se prevede un „Curs special într-un mod restrâns la inginerii civili pentru a forma ingineri topografi, ingineri de școli și arhitecți”, cu 4 ani de studii, având ca discipline: trigonometria aplicată la ridicarea de planuri, cunoștințe mineralogice a materialelor și puterea lemnelor, desenul topografic și de pisagiuri, geometria descriptivă, elemente mecanice aplicate la deosebite mașini uzuale, principiurile clădirii șoselelor și a podurilor de lemn și de piatră, principiuri de arhitectură și osebite ordine cu podoabele lor, perspectiva și construcția umbrelor, compoziții în arhitectură de felul de clădiri civile și religioase, operații practice de ridicări de planuri, operații practice la construcții tehnice în științele de mai sus.

1851

Școlile au fost deschise la 8 ianuarie 1851, însă din lipsă de candidați pentru „facultatea ingineriei”, Eforia școlilor a admis fără concurs pe absolvenții fostelor clase complimentare, cerând însă celorlalți un examen de aritmetică, algebră și geometrie. În același timp Eforia, compusă din Petrache Poenaru, Simion Marcovici, Alexandru Filipescu, Ion Florescu și Dr. Arsachi a anunțat pentru luna aprilie un concurs pentru ocuparea catedrelor, putând până atunci suplinitori.

În luna octombrie Alexandru Christea Orăscu a fost numit profesor de geometrie descriptivă la facultatea de inginerie civilă din cadrul Colegiului de la Sfântul Sava.

La 5 decembrie Barbu Știrbei, domnitorul Țării Românești a dispus ca în cadrul Școlii de drumuri și poduri din București să se organizeze examene lunare obligatorii, iar la finele cursurilor un examen general, pe baza căruia observații să fie primiți în corpul conducătorilor de poduri și șosele.

La 10 decembrie I. Constantinescu a fost numit profesor de mecanică la Școala de drumuri și poduri din București.

1852

Din cauza lipsei de cadre didactice, Barbu Dimitrie Știrbei, domnitorul Țării Românești a adus în țară pe inginerul francez Leon Luis Chretien Lalanne.

Prin opisul din , august 5 august 1852 Lalanne a fost numit director a lucrărilor publice.

Prin opisul nr. 1114 din 10 septembrie 1852, publicat în Buletinul Oficial nr. 18 din 17 septembrie 1852, s-a organizat serviciul de lucrări publice stabilindu-se atribuțiile „pentru Director, pentru Canțelaria Direcției Centrale, pentru serviciul deosebitelor ramuri ale lucrărilor publice subordonate Direcției Centrale (Poduri și șosele, Arhitectură), precum și orânduirea ce are a se păzi la alcătuirea proiectelor de revizia lor, în privința oricărei lucrări tehnice de interes public”. Printre atribuțiile Directorului se prevede „În sfârșit Directorul va dirija școala de aplicație ce se va organiza, prin înțelegere cu eforia șoselelor, pentru învățături speciale privitoare la lucrări tehnice”.

Lalanne a înființat o școală de conductori de lucrări publice. Elevii primeau o leafă de 150-140 lei lunar în timpul studiilor, care se reducea de la o lună la alta dacă nu învățau bine. Absolvenții erau obligați să lucreze 3 ani după terminarea studiilor în serviciul statului; în caz contrar erau obligați să restituie leafa primită în timpul studiilor.

1853

La 19 ianuarie 1853 printr-o anafură a boierilor efori Arsachi, I. Florescu, P. Poenaru, C. Bosianu s-au făcut propuneri de modificări a programului specialității de inginerie civilă aprobat prin opisul nr. 1389/1850. Proiectul propus prevede un curs restâns într-un mod de a forma ingineri topografi, ingineri de șosele și păduri și arhitecți pe 3 ani de studii, în primul an fiind prevăzute disciplinele: geometrie descriptivă, geometrie analitică, statică cu elemente de mecanică, geografia fizică cu elemente de astronomie, desen topografic și de peisaje; în al doilea an sunt prevăzute disciplinele: principii de arhitectură , continuația în mecanică, aplicațiile geometriei descriptive la perspective, stereotomie și umbre, mineralogia cu vorbire asupra materialelor, desen de topografie și peisagiuri; în al treilea an sunt prevăzute disciplinele: geodezia cu aplicație asupra ridicării de planuri geografice, construcția de poduri și șosele cu alcătuirea de proiecte, construcția și compoziția în arhitectura profană și religioasă. Acest proiect a fost aprobat de domnitorul Dimitrie Știrbei și a făcut cunoscut cu adresa Cinstiului Departament al Credinței cu nr. 624 din 7 februarie 1953.

La 16 aprilie 1853 s-a introdus la Școala de drumuri și șosele din București un curs la limba franceză, cu scopul de a înlesni elevilor înțelegerea cursului predat de profesorul Lalanne.

La 23 august 1853 printr-un opis domnesc s-a hotărât contopirea Școlii de silvicultură din București cu Școala de poduri și șosele sub îndrumarea inspectorului Emanoil Constantinescu.

La 4 octombrie începe războiul Crimeii (1853-1856).

Inginerul Lalanne a părăsit țara, iar școala pe care el conducea în calitate de director al serviciului de lucrări publice a fost de la sine desființată odată cu intrarea armatelor rusești în țară.

1854

În timpul războiului Crimeii, în perioada octombrie 1853 – iulie 1854. Țara Românească a fost ocupată de trupele rusești, apoi pentru o lună de trupele turcești și în ultima parte a anului de trupe austriece.

La finele anului 1854 în lista profesorilor de la școala de poduri sunt menționați: Orăscu, la disciplina de geometrie descriptivă și Constantinescu la disciplina de geometrie analitică.

1855

Continuă războiul Crimeii. Țara Românească a fost ocupată de trupele austriece. Cursul de inginerie civilă a căpătat de la 1 septembrie 1855 anul al doilea de studii și patru catedre noi și anume: principii de arhitectură, elemente de mecanică, aplicațiile geometriei descriptive la perspective, stereotomie și umbre, mineralogia.

Prin decizia nr.16669 din 2 octombrie 1855 „Departamentul din năuntru”, având în vedere că „la examenele săvârșite pentru înrolarea a 15 elevi în școala practică de poduri și șosele, s-a ales a fi primiți până acum numai 12 concurenți, s-a hotărât a se mai face un examen la 10 octombrie curent”.

La 1855 Ștefan Lespezeanu a fost numit profesor de ridicări topografice la școala de conductori tehnici.

1856

Congresul de pace de la Paris, care a avut loc de la 13 februarie – 18 martie 1856, a pus capăt războiului Crimeii.

La 25 februarie 1856 a fost dată o circulară prin care s-a introdus alfabetul cu litere latine în școli.

1857

Din luna iunie 1857 a fost trimis bursier la Paris Spiridon Yorceanu.

1858

Prin raportul Eforiei școlilor nr.308 s-a propus să fie trimiși ca bursieri: M. Capuțineanu, D. Petrescu, Ion Maxim și Alexandru Crețulescu.

În octombrie 1858 era menționată, pe lângă Eforia drumurilor de la Ministerul de interne, o școală de elevi conductori proveniți din școala practică de poduri și șosele.

1859

După ce, la 5 ianuarie 1859 colonelul Alexandru Ioan Cuza fusese ales domn al Moldovei, la 24 ianuarie 1859 el a fost ales dom și în Țara Românească, realizându-se astfel unirea de fapt a celor două Principate.

1859 - 1860

În această perioadă cele două Principate au funcționat cu administrații diferite, guverne diferite, deși s-au luat unele măsuri de unificare a legilor, a reprezentanțelor diplomatice etc. La 11/23 decembrie A.I. Cuza a adresat o proclamație către națiune prin care s-a adus la cunoștință oficială că „Unirea este îndeplinită, naționalitatea română este întemeiată”.

1862

La 24 ianuarie s-au deschis la București lucrările primului parlament al României, la care domnitorul Alexandru Ioan Cuza a proclamat solemn în fața Adunărilor Moldovei și Țării Românești reunite în ședință comună „Unirea definitivă a Principatelor”, iar orașul București a fost proclamat capitala țării.

Prin decretul domnesc nr. 629 din 4 august 1862 publicat în „Monitorul, jurnalul oficial al Principatelor Unite” nr. 179 din marți 14 august 1862 s-a stabilit un „Regulament pentru organizarea corpului de ingineri civili” în care au fost definite lucrările publice (toate lucrările ce au de scop construcția și întreținerea căilor de comunicație, deschiderea și îmbunătățirea navigației și a plutirii râurilor și canalelor, măsurile de asigurare în contra inundațiilor, regularea și curățirea apelor nepluțitoare, regularea orașelor și alimentarea lor cu apă), au fost arătate diviziunile lucrărilor publice (serviciul ordinar sau permanent pentru întreținerea lucrărilor curente, serviciul extraordinar pentru executarea de căi ferate, canaluri, poduri, mine și serviciul detașat pentru pavarea orașelor, alimentarea lor cu apă etc.), ierarhia (inginer inspector general clasele I și II, inginer șef clasele I și II, inginer ordinar clasele I, II și III, elev inginer, conductori clasele I, II și III cu lefuri între 500 – 3000 lei/lună), funcțiunile inginerilor și conductorilor, condițiile de admitere și înaintare (absolvirea unor cursuri de inginerie la o școală specială și pentru avansare un stagiu de minimum 2 ani într-un grad și promovarea unui concurs).

La 4/16 iulie 1864, prin Decret domnesc s-a înființat Universitatea din București.

La 28 iulie 1864, Mihail Kogălniceanu, ministru de interne, agricultură și lucrări publice, prin decizia nr. 6939 publicată în „Monitorul, jurnal oficial al Principatelor Unite Române” nr.

167 din 29 iulie/10 august 1864 a arătat că „preocupat de necesitatea ce este de Agenți speciali, spre conducerea numeroaselor lucrări publice ce se deschid din zi în zi în ramura de poduri și șosele și de mine și, având în vedere că cea mai mare parte din orașe ai lipsă de arhitecți capabili de a supraveghea și dirija dezvoltarea acelor orașe, am alocat în Bugetul anului curent sumele necesare pentru înființarea pe lângă Ministerul de Interne, Agricultură și Lucrări Publice, a unei școale menite a forma bărbați pentru lucrările aci enumerate”. El a anunțat un concurs în ziua de 1 septembrie 1864 „pentru găsirea a 16 elevi care, după ce vor primi instrucțiunea trebuincioasă, într-o școală apreciată destinată aceasta, vor fi numiți în funcțiunile citate intrând în corpul tehnic”, arătând că „guvernul, pe lângă instrucțiunea gratuită ce dă elevilor, acordă fiecăruia și o retribuție mensuală sub titlul de subvențiune, de 200 lei, spre a înlesni pe cei fără mijloace. În continuare se arată condițiile de admitere sub forma unei programe.

La 1 octombrie, prin Decretul domnesc nr. 1129, publicat în „Monitorul, jurnal oficial al Principatelor Unite Române” nr. 222 din 17 octombrie 1864 s-a hotărât ca ȘCOALA DE PONȚI ȘI ȘOSELE, MINE ȘI ARHITECTURĂ să-și înceapă cursurile la 1 octombrie 1864, plătindu-se fiecărui elev admis în școală stipendiul de lei 200 pe lună. Au fost numiți profesori la această școală Dimitrie Petrescu, M. Capuțineanu, Em. Bacaloglu și căpitanul Dona. De asemenea a fost numit director al școalei Alexandru Costinescu, membru al Consiliului Lucrărilor Publice, iar inspector de studii Ioan Pavelescu.

Primii elevi admiși în școală au fost: I. Bacalu, Al. Bădulescu, A. Buchholzer, N. Carcalechi, Gr. Cair, C. Drăgoiescu, T. Fesliu, N. Gavrilescu, Z. Marinovici, M. Măldărescu, A. Misinescu, m. Sigeti, Gr. Stoienescu, I. Stanian, C. Scorțeanu, L. Stănculescu.

Prin decretul Nr. 1150 din 25 noiembrie 1864, publicat în „Monitorul, jurnal oficial al Principatelor Unite Române” nr. 272 din sâmbătă 5/17 decembrie 1864, Domnitorul Alexandru Ioan Cuza a sancționat și a propulgat „Legea asupra Instrucțiunii” în care se arata între altele că instrucțiunea este publicată și privată și că instrucțiunea publică se împarte în: „instrucțiunea primară cu durata de 4 ani, obligatorie pentru toți copiii începând de 8 ani, instrucțiunea secundară ce se face în liceu compuse din 7 clase sau în gimnaziuri compuse din 4 clase pentru băieți, în școli secundare de fete compuse din cinci clase sau în școli reale care au ca scop să dea învățătura trebuincioasă pentru exercitarea unei arte sau profesii și instrucțiunea superioară în facultăți de filozofie și litere, de drept, de medicină și de științe fizice, matematice și naturale”. De remarcat articolul 262 în care se prevedea: „Pe lângă facultatea de științe fizice, matematice și naturale se vor alătura una sau mai multe școale de aplicațiune pentru silvicultori, ingineri etc ... Cursurile de aplicațiune se vor face într-un an sau cel mult doi; școlarii ce vor trece cu succes examenul general asupra acestor cursuri vor primi o diplomă specială. Regulamente speciale vor regula aceste cursuri, precum și condițiunile de admisibilitate a școlărilor ce au urmat cei dintâi doi ani ai facultății de științe”:

1866

La 11/23 februarie 1866 Alexandru Ioan Cuza a fost silit să abdice. S-a format o locotenentă domnească alcătuită din: Lascăr Catargiu, generalul Nicolae Goleșcu și colonelul Nicolae Haralambie precum și un guvern provizoriu condus de Ion Ghica.

Dimitrie Sturza, ministrul lucrărilor publice, văzând reaua situație financiară a țării a propus reducerea bugetului personalului tehnic la 2/3 din cât era în anul precedent. Propunerea purtând nr. 3993 din 19 iulie 1866 a fost aprobată prin Jurnalul consiliului de miniștri și apoi decretul nr. 1165 din 20 iulie 1866.

În aceste condiții Școala de ponți și șosele, mine și arhitectură a fost închisă.

Prin decretul din 20 iulie 1866 o parte din absolvenții școlii (N. Carcalechi, Z. Marinovici, A. Bădulescu, M. Sigeti și Gr. Stoienescu) au fost numiți conducători clasa a III-a, iar alții

(Grigore Cair și Al. Stanian) ca elevi-conducători. Școala dădea deci absolvenților ei gradul de conducători.

1867

La 21 iunie 1867, Ion Eliade Rădulescu, fost profesor la Școala lui Gheorghe Lazăr a fost numit membru fondator al Societății Academice Române (devenită mai târziu, în 1879, Academia Română). În același an el a fost ales președinte al Societății Academice Române (primul ei președinte).

La 17 octombrie 1867, Dumitru Brătianu, ministru secretar de stat la departamentul agriculturii, comerțului și lucrărilor publice prin referatul nr. 7624 către Consiliul miniștrilor, arătând că „prin votul Camerei, s-a înscris în bugetul anului curent suma de lei 120.000 pentru înființarea Școlii de poduri, șosele și mine” și că „dorim a da o mai mare întindere acestei școli decât era până aici, a convocat o comisie ad-hoc pentru elaborarea programei și a regulamentului de administrație”. Consiliul de miniștri a aprobat programa și regulamentul, autorizând redeschiderea cursurilor școlii.

Prin decretul nr. 1562 s-a aprobat reînființarea ȘCOALEI DE PODURI ȘOSELE ȘI MINE și statornicirea programei și a regulamentului de administrație. Școala urma să aibă 5 ani.

În anul preparator urmau să se predea: aritmetica și algebra, geometria și trigonometria, fizica elementară, desenul. În anul I: geometria descriptivă, calculul diferențial și integral, fizica, geometria analitică, desenul. În anul al II-lea: aplicațiunile geometriei descriptive, chimia, mecanica analitică, desenul. În anul al III-lea: mecanica aplicată, curs de construcțiuni, mineralogia și geologia, fizica industrială, geodezia, desenul. În anul al IV-lea erau două secțiuni: a) la secțiunea de poduri și șosele: curs de poduri și șosele, curs de căi ferate, arhitectura industrială, proiecte, desen; b) la secțiunea minelor: chimia analitică, metalurgia, exploatarea minelor, proiecte, desen, drept administrativ și economie industrială.

Ministrul agriculturii, comerțului și lucrărilor publice a făcut cunoscut printr-un anunț condițiile de admitere (absolvent a 6 clase de liceu, concurs de admitere), precum și posibilitatea obținerii unor burse de 200 lei/lună.

De asemenea, pe baza raportului nr. 7974 din 4 noiembrie 1867 al ministrului D. Brătianu, prin decretul nr. 1602 din 4 noiembrie 1867 au fost numiți profesori provizorii pentru un an: Dimitrie Petrescu, la aritmetică, algebră și geometrie analitică, Emanuel Bacaloglu la fizică, M. Capuțineanu la geometrie descriptivă, I. Lupulescu la desen, Ilie Angelescu la geometrie, trigonometrie, calcul diferențial și integral, iar T. Gulian a fost numit secretar și asistent.

La 13 noiembrie 1867 D. Brătianu a demisionat și Panait Donici, noul ministru al lucrărilor publice a amânat deschiderea școlii, pentru a mai studia problema pregătirii specialiștilor necesari lucrărilor publice. El a făcut cunoscut printr-un anunț că se va ține un nou concurs de admitere la 20 decembrie 1867, la București, la Iași și la Craiova oferindu-se 10 burse: 4 pentru munteni, 3 pentru moldoveni și 3 pentru olteni.

1868

Ca urmare a ordinului Ministrului Lucrărilor Publice nr. 244, consiliul profesoral de poduri și șosele și de mine din București, format din profesorii: Dimitrie Petrescu, Emanoil Bacaloglu, Ilie Angelescu, Mihail Capuțineanu și Ion Lupulescu, întrunit la 13 ianuarie 1868 într-o ședință, la care a participat D. Frunză, inspector general de poduri și șosele, director în Ministerul Lucrărilor Publice și Spiridon Yorceanu a analizat „care sunt cunoștințele necesare agenților speciali, capabili să conducă lucrările sub direcțiunea inginerilor de poduri și șosele,

inginerilor de mine și arhitecților și în cât timp se pot dobândi aceste cunoștințe” precum și „în ce condiții trebuie admiși elevii aspiranți la funcțiile de conducători și cum trebuie organizată administrațiunea și disciplina în o școală, unde să se formeze acești conducători”. Consiliul a propus o programă potrivit căreia cursurile urmau să se facă pe o durată de 3 ani, și un regulament al școlii. Consiliul a propus, de asemenea, ca în fiecare din cei 3 ani de studii să se dea câte 5 burse elevilor lipsiți de mijloace.

Deoarece la concursul de admitere în școala de posuri, șosele și mine ținut la 20 decembrie 1867, la Iași și la Craiova nu s-a prezentat nici un candidat, Ministerul Lucrărilor Publice, prin decizia nr. 730 din 30 ianuarie 1868 a declarat reușiți, dintre candidații prezentați la București pe Ilie Ștefănescu, Basile Cirisianu, Nicolae Cucu, Andrei Buchholtzer și Pandelescu.

Prin decizia Ministerului Lucrărilor Publice nr. 1455 din 26 februarie 1868 postul de profesor de geometrie descriptivă ocupat de Capuțineanu a fost suprimat pentru că nu s-au prezentat elevi spre a fi admiși în anul I al școlii.

Prin decretul nr. 241 din 14 februarie 1868 publicat în Monitorul oficial nr. 43 din 6 martie 1868 căpitanul Peiu a fost numit director al școlii de poduri și șosele, urmând să predea și un curs.

Cu ordinul nr. 1624 din 2 martie 1868 Ministerul Lucrărilor Publice a trimis direcțiunii școlii Regulamentul ce urmează a se aplica și programa cursurilor pe ani. S-au prevăzut următoarele discipline: Anul I: geometria descriptivă, trigonometria plană și geometria analitică plană; topografia și nivelment; fizica aplicată la industrie; desen; Anul al II-lea: aplicațiile geometriei descriptive; mecanica generală și aplicativă; chimia aplicată la industrie; noțiuni de mineralogie și geologie aplicată la cunoașterea materialelor; desen și crochiri; Anul al III-lea: Secția podurilor și șoselelor și arhitecturii: construcția de șosele, poduri și navigația; arhitectura civilă și industrială; construcții de drumuri de fier; desemnuri, proiecte etc...; compatibilitatea lucrărilor publice; Secția minelor: construcția de mașini, metalurgia și analiza în laborator; exploatarea minelor și tehnologia; desemnuri, proiecte etc... compatibilitatea lucrărilor publice.

Prin decizia ministerială nr. 5236 din 19 iunie 1868 s-a hotărât menținerea anului preparator și în anul școlar 1868-1869 cu elevii ce se vor admite la 15 septembrie. De asemenea, sau aprobat următoarele cursuri și profesor: Anul preparator: Complimente de aritmetică, algebră și geometrie (Leonida Pancu), Complimente de fizică și chimie generală (Emanuel Bacaloglu), Desen (Alexandru Duperrex), Anul I: trigonometria și geometria analitică (Leonida Pancu), geometria descriptivă (căpitan Peiu), fizica industrială (Emanuel Bacaloglu), topografia, nivelment și calculul terasamentelor (căpitan Peiu), desen de arhitectură și mașini (Alexandru Duperrex). Dimitrie Petrescu, Ilie Angelescu și Ion Lupulescu au început la finele lunii a se mai număra printre profesorii școlii.

La 4 octombrie 1868 căpitanul Peiu a demisionat din funcția de director al școlii. Colonelul Carol Begeanu a fost numit director.

Prin decizia nr. 944 din 4 octombrie 1868 Ministerul Lucrărilor Publice, menținând cursurile din decizia nr. 5236 din 19 iunie 1868, a hotărât ca, în locul căpitanului Peiu, cursul de geometrie descriptivă să fie ținut de Mihail Capuțineanu, iar cursul de topografie, nivelment și calculul terasamentelor de elev –inginer Lazăr.

Prin decretul nr. 1714/1868 arhitectul Mihail Capuțineanu a fost confirmat în postul de profesor la cursul de geometrie descriptivă și aplicațiunile sale.

1869

Ministrul lucrărilor Publice, Dimitrie Ghica, prin decizia nr. 7320 din 19 septembrie 1869 a hotărât suprimarea cursurilor anului preparator și a numit următorii profesori însărcinați cu

predarea cursurilor anilor I și II; arhitectul Mihail Capuțineanu (geometrie descriptivă și aplicațiile ei), Emanuel Bacaloglu (fizică și chimie aplicată), Leonida Pancu (trigonometrie, geometrie analitică și cunoașterea materialelor), Constantin Zeucianu (topografie, nivelment și mecanică), Alexandru Duperrex (desen și crochiuri). De asemenea, a fixat numărul burselor la 12.

În anul școlar 1869/1870 au fost 12 elevi în anul I și 5 studenți în anul al II-lea al școlii.

1870

În luna ianuarie 1870, cu ordinul Ministerului Lucrărilor Publice nr. 238 inginerul Constantin Popescu a fost numit profesor în locul lui Leonida Pancu, transferat în serviciul circumscripției a III-a și a IV-a.

La 10 septembrie 1870 Petrace Poenaru a fost ales membru titular al Societății Academice Române (devenită mai târziu, în 1879, Academia Română). În același an a încetat funcția de președinte al Societății a lui Ion Eliade Rădulescu.

Prin decizia ministerială nr. 7125 din 21 septembrie 1870 (ministru G. Cr. Cantacuzino) au fost numiți următorii profesori pentru anul școlar 1870/1871: arhitect Mihail Capuțineanu (geometrie descriptivă anul I, aplicațiile geometriei descriptive anul II, arhitectura anul III), Emanuel Bacaloglu (fizica cu aplicațiile ei în industrie anul I, chimia cu aplicațiile ei în industrie anul II) Constantin Popescu (trigonometria și geometria analitică anul I, mineralogia și geologia anul II), Spiridon Yoeceanu (construcții de șosele și poduri anul III, construcții de căi ferate anul III), Alexandru Duperrex (lucrări grafice, desene de arhitectură și mașini, crochiuri și proiecte) și Ilie Angelescu (profesor de topografie și nivelment la anul I și de mecanică generală la anul II).

1871

Prin ordinul nr. 4173 din 4/16 iunie 1871 Ministrul Lucrărilor Publice Nicolae Krețulescu, având în vedere rezultatul examenului general al elevilor școlii de poduri și șosele a decis ca elevii Nicolae Cucu și Ioan Mincu care au obținut note satisfăcătoare să fie primiți în corpul tehnic cu gradul de conductori clasa a III-a, iar elevii Panait Iliescu, Nicolae Petrescu și Ioan Petrescu care au absolvit școala, să fie primiți în corpul tehnic după ce vor depune un nou examen. Prin aceeași decizii au fost eliminați doi bursieri și s-au fixat locurile pentru „studiul practic” în cele 12 circumscripții din țară arătându-se drepturile și îndatoririle elevilor în timpul practicii.

Prin ordinul Ministerului Lucrărilor publice nr. 7018 din 18 august 1871 Nicolae Krețulescu, s-a cerut convocarea consiliului profesoral al școlii pentru a se ocupa de programul cursurilor, de ce ar trebui să se adauge cu începerea de la 1 octombrie viitor pentru completarea studiilor de inginerie astfel încât absolvenții școlii să poată fi încorporați în personalul tehnic cu titlul de elevi-ingineri, care, după un stagiul de 2-3 ani de aplicație să poată obține gradul de ingineri ordenari.

La 26 octombrie 1871 s-a încheiat un contract de închiriere a claselor lui Victor Radovitz, din str. Sfântul Ilie, nr.4 pe trei ani de zile unde era sediul școlii.

1872

Directorul școlii a fost colonelul Carol Bengescu. Corpul profesoral a fost alcătuit din: Spiridon Yorceanu, Nicolae Capuțineanu, Ilie Angelescu, Constantin Popescu și I.G. Cantacuzino. Numărul elevilor în cei trei ani de studii a fost de 45.

Cu ordinul Ministrului Lucrărilor Publice nr. 830 din 27 ianuarie 1872 s-a făcut cunoscut că I.G. Cantacuzino, inginer ordinar clasa a III-a, a fost însărcinat să predea cursul de fizică și de chimie.

1873

Prin ordinul nr. 3370 din 31 martie 1873 s-a încredințat inginerului Edmond Beller catedra de trigonometrie, geometrie analitică și materiale de construcție cu începere de la 1 aprilie 1873, în locul titularului Constantin Popescu care a demisionat.

La 19 aprilie a încetat din viață colonelul Carol Begeanu, directorul școlii.

În luna aprilie a fost numit director al școlii inginerul Alexandru Poenaru.

Prin decizia ministerială nr. 10399 din 10 octombrie 1873 inginerul Constantin Zeucianu a fost numit profesor la catedra de mecanică și topografie, vacantă prin demisionarea inginerului Ilie Angelescu, astfel încât în anul 1873 corpul profesoral era format din: Mihail Capuțineanu, Spiridon Zorceanu, Ilie Angelescu (apoi Constantin Zeucianu), Edmond Beller și Ioan G. Cantacuzino.

1874

La 26 octombrie 1874 școala a fost instalată în casele din Calea Craiovei (azi calea Rahovei) nr. 50 pe baza unui contract pe termen de 5 ani, adică până în 1979, cu o chirie anuală de 6000 lei.

Prin decretul nr. 2071 din 9 decembrie 1874 I. G. Cantacuzino, a fost numit profesor de fizică și chimie în locul lui Edmond Beller, iar Em. Bacaloglu a fost numit profesor în locul lui I. G. Cantacuzino, așa încât, în acest an corpul profesoral era format din: Mihail Capuțineanu, Spiridon Yorceanu, Constantin Zeucianu, Emanuel Bacaloglu și Ioan G. Cantacuzino.

1875

Prin ordinul nr. 9116 din 23 iulie 1875 al Ministerului Lucrărilor Publice (ministru Th. Rosetti) s-a solicitat directorului școlii să convoace Consiliul de Instrucțiune al școlii, compus din profesorii Yorceanu, Capuțineanu, Bacaloglu, Zeucianu și Cantacuzino în ziua de vineri 25 iulie „la ora 8 dimineața precis” în localul Direcțiunii, spre a se ocupa de urgență cu revizuirea programei și regulamentului școlii. În ordin era arătat că la ședința consiliului va participa Directorul general al Ministerului.

Profesorii M. Capuțineanu, S. Yorceanu și I.G. Cantacuzino s-au întrunit și au încheiat un proces verbal la care a fost anexată o propunere de programă a cursanților predate la Școala de poduri și șosele. S-au prevăzut 4 ani de studii cu următoarele discipline: Anul I: geometria descriptivă cu aplicații la stereotomie și tăierea pietrelor; algebra superioară și geometria analitică, mecanica elementară și cinematica, topografia, nivelmentul și noțiuni de geodezie, desenul, limba franceză, limba germană.

Anul al II-lea: tehnologia și elemente de construcții de clădiri și mașini în general, fizica și chimia generală, construcția de șosele și poduri, mineralogia și geologia, lucrări grafice și ridicări de planuri și crochiuri, limba franceză, limba germană. Anul al III-lea: noțiuni de calcul diferențial, integral și mecanica analitică, arhitectura, construcții civile și industriale, fizica și chimia industrială, noțiuni de drept administrativ, economie politică și industrială, lucrări grafice și proiecte, limba franceză, limba germană; anul al IV-lea: rezistența materialelor și hidraulica, construcția și exploatarea de căi ferate, metalurgia și exploatarea minelor, proiecte și devize, limba franceză, limba germană.

Printr-o decizie ministerială anexată la ordinul nr. 122332 din 29 septembrie 1875 s-a aprobat programa propusă și au fost numiți la cele 9 catedre ale școlii următorii profesori: Mihail Capuțineanu, Ioan G. Cantacuzino, Constantin Olănescu, Constantin Zeucianu, Emanoel Bacaloglu, Spiridon Yorceanu, Alexandru Poenaru (directorul școlii) și Alexandru Duperrex. O catedră a rămas vacantă.

Prin decretul nr. 1649 Alfonso O. Saligniy a fost numit profesor de mineralogie pe ziua de 1 octombrie 1875.

Prin decretul nr. 1697 din 18 decembrie Limburg a fost numit profesor de limba germană.

Prin decretul nr. 1928 din 8 decembrie Ioan Filibiliu a fost numit profesor de limba franceză cu începere de la 1 decembrie 1875.

1876

Corpul profesoral a fost alcătuit din: Spiridon Yorceanu, Alexandru Duperrex, Alfonso O. Saligniy, Constantin Olănescu, Limburg, Ioan Filibiliu.

1877

La 1 martie 1877 din motive financiare școala a fost trecută prin bugetul anului 1877 la Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice. Se puteau astfel desființa câteva catedre generale, elevii școlii urmând a frecventa la Universitate cursurile de: geometrie descriptivă, algebră superioară, geometrie analitică, geodezie, clacul diferențial și integral, mecanica analitică, fizică, chimie, metalurgie, geologie, drept administrativ și economie politică.

Cu ordinul acestui minister nr. 2204 din 7 martie 1877 arhitectul Mihail Capuțineanu a fost numit director al școlii în locul lui Alexandru Poenaru și au fost numiți următorii: Mihail Capuțineanu (arhitectură, construcții civile și industriale, proiecte și devizuri, tehnologie și elemente de construcții de clădiri și mașini), Constantin Olănescu (mecanică elementară și cinematică, rezistența materialelor și hidraulică), Alexandru Duperrex (topografie, nivelment și lucrări grafice), Spiridon Yorceanu (construcții de poduri și șosele, exploatare de căi ferate, proiecte și devize) Emanoel Bacaloglu (fizică și chimie industrială), Constantin Bottea (metalurgie și exploatarea minelor).

Ca urmare a unei interpelări în Senat a lui Al. Orăscu, ministrul instrucțiunii publice, Gheorghe Ghițu, s-a adresat directorului Școlii de poduri și șosele, prin ordinul nr. 2831 din 18 martie 1877, în care scria: „în dorința de a da școlii de poduri și șosele o organizare corespunzătoare scopului înființării ei, subsemnatul are onoarea a vă ruga ca în unire cu D-nii Al. Orăscu și D. Petrescu să binevoșiți a vă întruni în comisiune spre a chibzui și arăta Ministrului care sunt inconvenientele cauzate zisei școale prin noul buget și care ar fi mijlocul cel mai nimerit a remedia acele inconveniente, spre asigurarea mersului regulat al școlii?”

În raportul său comisiunea a arătat că scopul pentru care s-a înființat școala de poduri și șosele în București a fost de la început să formeze în țară agenți inferiori (conducători) capabili pentru lucrări publice, cu tendințe de a completa cu timpul studiile și a putea produce chiar ingineri pentru acel serviciu.

La 9/21 mai 1877 Sesiunea extraordinară a Adunării Deputaților a proclamat independența de stat a României.

În luna iulie trupele române trec Dunărea, în luna august au avut loc luptele crâncene de la Grivița și Plevna, în noiembrie trupele române au cucerit Rahova și redutele de la Opanez, iar la 28 noiembrie 1877 Osman Pașa s-a predat semnând capitularea armatei turce de la Plevna.

1878

În luna ianuarie trupele române au ocupat după lupte crâncene localitatea Smârdan. La 23 ianuarie s-a semnat armistițiul în războiul ruso-româno-turc.

La 19 februarie s-a semnat Tratatul de pace ruso-turc de la San Ștefano prin care se recunoaște independența României.

Cu ordinul nr. 2057 din 25 februarie 1878 Ministrul Instrucțiunii Publice a încuviințat ca Ioan Pavelescu să facă un curs gratuit de construcția mașinilor.

Printr-un jurnal al Consiliului profesoral al Școlii de poduri și șosele din București, trimis la Ministerul Instrucțiunii Publice cu raportul nr. 15 din 28 februarie 1878, se arată că studenții din anul IV au făcut o reclamație prin care cer să se intervină din timp pentru a se hotărî titlul cu care ei vor absolvi școala. Consiliul a considerat reclamația îndreptățită deoarece școala de poduri și șosele care inițial pregătea conducători, a fost reformată în 1875, dar transformarea ei nefiind sprijinită nici pe o lege, nici chiar pe un regulament, poziția absolvenților a rămas nedefinită bine. În încheierea jurnalului s-a cerut separarea cu totul a Școlii de poduri și șosele de Facultatea de științe la care a fost alipită în 1877, completarea cursurilor de pe programa din 1875, numirea profesorilor la catedrele vacante și fixarea printr-o lege a programei și a regulamentului de funcționare a școlii. Jurnalul a fost semnat de: Constantin Olănescu, Constantin Botta, Spiridon Yorceanu, Mihail Capuțineanu și Emanoel Bacaloglu.

În luna aprilie școala a revenit sub autoritatea Ministrului Lucrărilor Publice.

Prin decretul nr. 1522 din luna iunie 1878 Ioan G. Cantacuzino care fusese în concediu pe timpul războiului de independență la care a participat ca ofițer, a fost numit pe data de 1 aprilie profesor de geometrie analitică și mecanică.

Prin decretul nr. 1745 din 3 iulie 1878 Petre S. Aurelian a fost numit profesor de economie rurală și drept administrativ. Menționăm că el era membru titular al Societății Academice Române (devenită în 1879 Academia Română) de la 9 septembrie 1871.

În septembrie 1878 Matheiu Drăghiceanu a fost numit director al școlii de poduri și șosele în locul lui Mihail Capuțineanu. Ioan Pavelescu a încetat să mai predea cursul de mașini pe care l-a preluat noul director, Matheiu Drăghiceanu.

Prin decretul nr. 2250 din 4 octombrie 1878 Grigore Dumitrescu Tassian a fost numit profesor de topografie și construcții diverse.

Prin decretul nr. 2460 din 1 noiembrie 1878 Constantin Mănescu a fost numit profesor de geometrie analitică și mecanică în locul lui Ioan G. Cantacuzino.

Prin decretul nr. 2748 din 12 decembrie 1878 Constantin Zeucianu a fost numit profesor de mecanică elementară și mecanică aplicată în locul lui Constantin Olănescu, demisionat.

Cu ordinul nr. 3351 din 13 martie 1879 Ministerul lucrărilor Publice a arătat că „s-a dispozat ca elevilor care au obținut ca medie generală a tuturor cursurilor școlii în intervalul școlastic 1873-1878 nota minimă 15,50 să li se libereze diplomele de vechi elevi ai școlii de poduri și șosele și elevilor la care media generală ar fi cuprins între 15,50 și 12 să li libereze certificat de absolvenți ai școlii”.

La 29 iunie 1879 Emanoil Bacaloglu a fost ales membru titular al Academiei Române.

Prin decretul nr. 1521 din 7 iulie 1879 inginerul Constantin Olănescu a fost numit profesor de mecanică elementară și mecanică aplicată în locul inginerului Constantin Zeucianu.

Prin decretul nr. 1819 din 19 august 1879 inginerul Constantin Mănescu a fost numit profesor la catedra de topografie nivelment, noțiuni de geodezie și construcții hidraulice în locul inginerului Grigore Dumitrescu Tassian, iar Goerge Kirillov profesor la catedra de algebră superioară, trigonometrie sferică, geometrie analitică, calcul diferențial și integral și mecanică rațională în locul lui Constantin Mănescu, astfel încât în anul 1879, corpul profesoral era compus din Matheiu Drăghiceanu, Mihail Capuțineanu, Spiridon Yorceanu, Constantin Zeucianu (apoi

Constantin Olănescu), Constantin Botta, Constantin Mănescu, Petre S. Aurelian, Alexandru Duperrex și George Kirillov.

1880

Prin decretul nr. 1346 din 17 aprilie 1880 Alfonso O. Saligny a fost numit profesor de chimie industrială.

În luna septembrie Constantin Mănescu a fost numit director al școlii în locul lui Matheiu Drăghicescu.

Prin decretul nr. 2380 din 13 octombrie 1880 Grigore Cerkez a fost numit profesor de topografie, nivelment și noțiuni de geodezie și mașini întrebuințate la construcții în general în locul lui Constantin Mănescu, așa încât în anul 1880 corpul profesoral al școlii era compus din: Constantin Mănescu, Mihail Capuțineanu, Spiridon Yorceanu, Emanuel Bacaloglu, Constantin Olănescu, Constantin Bottea, Petre S. Aurelian, Alfonso O. Saligny, Grigore Cerkez, George Kirillov și Alexandru Duperrex.

Prin decretul nr. 1035 din 8 aprilie 1881, după propunerea făcută prin raport de ministru secretat de stat la departamentul agriculturii, comerțului și lucrărilor publice, inginerul Gheorghe Duca a fost numit în post de director la școala de poduri și șosele din București.

Noul director a introdus o disciplină foarte severă. Astfel, prin raportul nr. 109 din 16 iunie 1881 aprobat de ministru a propus măsuri care să permită declararea ca repetenți, corijenți sau îndepărtarea din școală a elevilor care nu învață ritmic sau nu corespund la examenul general.

Cu raportul nr. 205 din 19 septembrie 1881 a propus pentru noul an școlar 1881-1882 introducerea unui an preparator.

Cu raportul nr. 223 din 29 septembrie 1881 a propus și ministerul a aprobat cu ordinul nr. 13100 din 5 octombrie 1881 programa cursurilor. Criticând tendința de a face ingineri din toate ramurile (poduri, șosele, căi ferate, construcții, mine, metalurgie, industrie etc.) Gheorghe Duca a susținut necesitatea ca statul, care face mari sacrificii bănești să caute înainte de toate să-și formeze personalul trebuincios lucrărilor publice (adică poduri, șosele și drumuri de fier).

La 22 septembrie 1881 Constantin M. Mironescu a fost numit repetitor de cursuri. De asemenea, Dimitrie Berea a fost numit repetitor de cursuri.

În octombrie 1881 s-a deschis întâia oară anul preparator și s-au admis elevi fără concurs, chiar numai cu 4 clase gimnaziale. Neexistând fonduri bugetare pentru plata profesorilor de la anul preparator, Gheorghe Duca a predat matematici fără a fi remunerat.

În octombrie 1881 școala s-a mutat din localul din Calea Craiovei (azi Calea Rahovei) în localul din strada Știrbei Vodă (unde se află astăzi Conservatorul Ciprian Porumbescu).

*

În ziua de 18/30 octombrie 1881 cu prilejul inaugurării primei linii de cale ferată proiectată și executată numai de ingineri români, Buzău-Mărășești a fost înființată la Focșani o societate de ingineri și arhitecți cu scopul de a ține la curent pe membri ei cu dezvoltarea științei, industriei și comerțului din întreaga lume. Statutul ei a fost votat la 7/19 decembrie 1881 din cei 52 membri fondatori prezenți dându-i-se numele de „Societatea Politehnică”.

1882

La 25 ianuarie 1882, prin decretul nr. 173 „Societatea Politehnică” a fost recunoscută de „utilitate publică” statutele societății urmând a fi publicate în Monitorul oficial.

Prin decretul nr. 1052 din 14 aprilie 1882 David Emanuel, doctor în științe de la facultatea din Paris, profesor la școala militară din București, a fost numit în postul de profesor de matematici elementare, iar Spiru Haret, doctor în științe de la aceeași facultate, profesor la Universitatea din București, în postul de profesor de algebră superioară și geometrie analitică, la

Școala de poduri și șosele din bucurești, în posturile prevăzute în bugetul pe exercițiul curent. Menționăm că Spiru Haret fusese ales membru corespondent al Academiei Române la 3 iulie 1879.

Prin decretul nr. 1091 din 15 aprilie 1882 I.B. Cantacuzino a fost numit profesor de topografie și navigație interioară.

Prin decretul nr. 2188 din 19 august 1882 inginerul Nicu Cerkez a fost pedagog repetitor în locul lui Dimitrie Berea, demisionat.

Prin decretul nr. 2515 din 4 octombrie 1882, după propunerea ministrului secretar de stat al departamentului agriculturii, comerțului și lucrărilor publice, inginerul ordinar clasa a III-a Constantin M. Mironescu, pedagog repetitor la Școala de poduri și șosele din București, a fost numit la acea școală în postul de profesor de geometrie de pozițiune și statică grafică.

Prin decretul nr. 2597 din 18 octombrie 1882 inginerul Dimitri Matak a fost numit profesor de topografie și navigație interioară în locul lui I.B. Cantacuzino, trecut la catedra de poduri și șosele, acesta în locul lui Spiridon Yorceanu, demisionat.

Prin decretul nr. 2687 din 29 octombrie 1882 Nicu Cerchez a fost numit profesor de motori cu aburi, cu aer și hidraulici, iar Aurelian Mănescu repetitor de cursuri.

Ca urmare a acestor numiri, cadrele didactice ale Școlii au fost în anul 1882: George Duca, Mihail Capuțineanu, I. B. Cantacuzino, Emanuel Bacaloglu, Constantin Mănescu, Constantin Bottea, Petre S. Aurelian, Grigore Cerchez, George Kirillov, Alfonso O Saligny, Constantin Mironescu, Dimitrie Matak, Spiru Haret, David Emanuel, Alexandru Duperrex, Nicu Cerchez (apoi Luigi Giuliani) și Aurelian Mpnescu.

1883

Prin decretul nr. 2029 din 20 septembrie 1883 dr. Constantin Istrati a fost numit profesor de fizică în locul lui Emanuel Bacaloglu, demisionat.

În luna septembrie a fost angajat cu contract ca repetitor de cursuri Luigi Giuliani.

Prin decretul nr. 306 din 6 octombrie 1883 căpitanul Constantin Coandă, licențiat în matematici la Paris, a fost numit repetitor de cursuri în locul lui Aureliu Mănescu, demisionat.

1884

Cu ordinul no. 5842 din 11 iunie 1884 s-a comunicat tabela anexată la legea promulgată cu nr. 1750 din 5 iunie 1884 cu privire la construcțiile ce urmează a se executa în exercițiul 1884-1885 de diferite ministere. În această tabelă, pentru Ministerul Lucrărilor Publice, la poziția 8 era prevăzută „Școala de Poduri și Șosele” cu suma de 800.000 lei.

Admiterea în anul preparator s-a făcut pentru prima oară în acest an pe bază de concurs.

Prin decretul nr. 2659 din 6 noiembrie, inginerul Constantin Sinescu a fost numit profesor de topografie și navigație interioară în locul inginerului Matak, demisionat.

Prin decretul nr. 2856 din 24 noiembrie 1884, inginerul Anghel Saligny a fost numit profesor de poduri și șosele în locul lui I.B. Cantacuzino, demisionat.

În vederea construirii unui nou local al școlii s-a cumpărat locul din calea Griviței 116 de la B. Diamandi și Leopoldina Gradovici cu prețul de 95.000 lei, dându-se intermediarului Prahoveanu un comision de 950 lei.

S-a contractat, de asemenea, cu Cassien Bernard executarea planurilor, cu condiția ca această valoare să nu depășească 500.000 lei.

În anul 1884 personalul didactic al școlii a fost următorul: George Duca, Mihail Capuțineanu, Anghel Saligny, Constantin Mănescu, Constantin Bottea, Petre A. Aurelian, Grigore Cerkez, George Kirillov, Alfonso O. Saligny, Constantin M. Mănescu, Constantin

Sinescu, Spiru Haret, David Emanuel, Alexandru Duperrex, Nicu Cerkez, Constantin Istrati, Luigi Giulini și căpitanul Constantin Coanda.

1885

La 5 februarie 1885, Nicolae Hârjeu a fost numit repetitor de cursuri. La 1 mai 1885 a încetat contractul de repetitor de cursuri a lui Luigi Giulini.

La 27 septembrie 1885 prin raportul Direcțiunii Școlii nr. 360 s-a solicitat ministrului să se introducă printre disciplinele ce se predau în această școală cursuri speciale militare astfel încât elevii, când își vor termina cursurile, să poată ieși de-a dreptul ofițeri de geniu în rezervă fără a mai face voluntariatul la corp.

Cu începerea de la 1 noiembrie 1885, pe baza delegațiunii date de Ministrul de război au funcționat următorii ofițeri ca profesori de cursuri militare: maiorul Oteteșanu (arta militară și regulamente), căpitanul P. Vasiliu Năsturel (artilerie) și căpitanul I. Culcer (fortificații).

Pentru noua clădire a școlii, Societatea de construcții a oferit la licitație un rabat de 5% față de valoarea devizului. Consiliul de miniștri, însă, nu a aprobat și a decis a se executa clădirea în regie.

La 31 decembrie 1885, prin decretul nr. 3073 a fost promulgată legea potrivit căreia cursurile de artă militară, de fortificațiuni și de artilerie, exercițiul militar și studiul regulamentelor militare vor face parte din învățământul predat în școala de poduri și șosele, iar absolvenții școlii vor fi trecuți direct în corpul de geniu militar cu gradul de sublocotenent de rezervă.

1886

Prin decizia ministerială nr. 2888 din 9 aprilie s-a aprobat angajarea cu contract a lui Emanuel Aubry ca preparator de fizică și contramaestru pentru repararea instrumentelor și a lui Anton Buzzi ca bibliotecar și conservator de colecții.

Prin decretul nr. 1322 din 10 aprilie 1886 Nicolae Hârjeu, repetitor de cursuri, a fost numit în postul de profesor de topografie și drumuri, iar Ion Marțian în postul de repetitor de cursuri.

La 28 iunie 1886 Ion Marțian a demisionat din postul de repetitor de cursuri.

Prin adresa nr. 6950 din 27 august 1886 Regimentul I de geniu a comunicat că, în baza ordinului Ministrului de război Lt. Colonel Candiano Constantin este desemnat cu predarea cursului de regulamente și instrucție militară în locul maiorului Oteteșanu plecat din garnizoană.

Prin Decretul nr. 2566 din 28 septembrie 1886 Ion marțian, repetitor de cursuri, a fost numit bibliotecar și conservator de colecții.

Prin adresa nr. 15568 din 1 octombrie 1886 Ministerul de Război a aprobat propunerile direcției școlii, făcute prin adresa nr. 386 din 30 septembrie 1886, de numire de profesori militari, căpitanul Hârjeu (arta militară), căpitanul Hilotu (instrucție militară și regulamente), căpitanul Culcer (fortificații) și căpitanul Vasiliu Năstrurel (artilerie).

La 1 octombrie 1886, începutul noului an școlar, s-a înființat pe lângă Școala de poduri și șosele o diviziune de conductori desenatori de care se simțea nevoia în serviciile de lucrări publice.

La 2 octombrie 1886 a avut loc inaugurarea noului local al Școlii de poduri și șosele din Calea Griviței, într-un cadru solemn.

Acest local cuprindea: corpul A (parter și etajul I) având o suprafață desfășurată de 7.130 m.p. și corpul K (Gaiser și magazii) având o suprafață desfășurată de 970 m.p.

Prin Decretul nr. 2596 din 2 octombrie 1886 Scarlat Vârnab și M. Râmniceanu au fost numiți profesori la școala de conductori de poduri și șosele.

Prin Decretul nr. 2597 di 2 octombrie 1886 chimistul Grigore Pfeiffer a fost numit preparator de chimie la laboratorul școlii.

Prin decretul nr. 2598 din 2 octombrie 1886 Ioan Marinescu, contabil al școlii, a fost numit secretar, iar Nicolae Popescu, copist în Ministerul Lucrărilor Publice, a fost numit contabil la școală.

În octombrie 1886 Hermann O Schlawe a fost numit repetitor de cursuri.

1887

Prin decizia ministerială nr. 3358 din 29 aprilie 1887 s-a aprobat angajarea lui Hermann Schawe, repetitor de cursuri, ca profesor de lucrări grafice.

În 1887 Constantin Gogu, doctor în științe matematice de la Paris, a fost numit repetitor de cursuri.

Cu raportul nr. 535 din 18 decembrie 1887, Direcțiunea școlii, ca răspuns la ordinul Ministerului Lucrărilor Publice nr. 7143, a înaintat ministrului o dare de seamă a mersului Școlii de poduri și șosele. După ce se face o succintă trecere în revistă a etapelor străbătute de această școală din 1852 până în anul 1881, arătând că la începutul școlii era de a forma conductori și că măsurile luate în 1875, completate cu alte măsuri, luate în 1878 în vederea transformării ei într-o școală de ingineri n-au dat pentru că se urmărea să se pregătească specialiști în poduri și șosele., Drumuri de fier, construcții și geniu industrial, metalurgic și mine, în numai 4 ani de studii, Gheorghe Duca a analizat situația din unele școli de prestigiu din străinătate, comparativ cu cea din țara noastră și a arătat care au fost luate în Școala de poduri și șosele de la București, după 1881. Deficiențele școlii de dinainte de 1881 erau: pregătirea de bază slabă a elevilor, lipsa lor de disciplină, programe de cursuri foarte încărcate care conduceau la o predare superficială a materiilor, numărul mic de profesori, împrejurarea care obliga pe un profesor să predea 4-5 cursuri, lipsa de cunoștințe în domeniul desenului tehnic al elevilor, lipsa de exigență a profesorilor etc. ca măsuri s-a introdus diviziunea preparatoare încă din anul 1881, la început fără concurs de admitere dar în condiții de severitate absolută, atât pentru conduită, cât și pentru studii. În diviziunea preparatoare se preda: geometria descriptivă, geometria analitică, capitole de fizică, de chimie, desenul. În ceilalți ani se predau următoarele discipline: Anul I: calculul diferențial și integral, stereotomia, fizica, chimia, topografia și geologia, desenul; Anul al II-lea: mecanica rațională, construcții civile, drumuri, metalurgia, fizica industrială, statica grafică, desenul; Anul al III-lea: rezistența materialelor, poduri, construcții civile, drumuri de fier, mașini, statica grafică, hidraulica, proiecte; Anul al IV-lea: drumuri de fier, rezistența materialelor, hidraulica, navigația, poduri, motori cu aburi, economie politică și drept administrativ, proiecte. În fiecare vară era o lună de practică și trei luni de vacanță. S-a înființat un internat. Să dădea o notă specială pentru caietul de notițe. S-au introdus cursuri militare, astfel încât la absolvire ei să devină sublocotenenți de rezervă. Șefii anului aveau gradul de sergent, șeful anului IV gradul de sergent major, iar al doilea clasificat din anul al IV-lea gradul de sergent furier, având în atribuțiile sale tot ce privește buna întreținere a clădirii. S-a construit un nou local al școlii care a fost inaugurat la 2 octombrie 1886. Pe lângă Școala de poduri și șosele s-a înființat în 1886 o Școală de conductori desenatori.

Personalul didactic al Școlii era în anul 1887 următorul: George Duca, Mihail Capuțineanu, Anghel Saligny, Constantin Mănescu, Constantin Bottea, Petre S. Aurelian, Grigore Cerkez, Gorge Kirillov, Alfonso O. Saligny, Constantin Mironescu, Cosnatntin Sinescu, Spiru Haret, David Emanuel, Alexandru Duperrex, Nicu Cerkez, Cosntantin Istrati, Nicolae

Hîrjeu, Mihail Râmniceanu, Scarlat Vîrnav, Hermann Schalawe, Petre Zahariade și Constantin Gogu. La disciplinele militare: maior I. Culceru, maior P. Vasiliu – Năsturel și maior Hiotu.

1888

Prin Decretul nr. 593 din 28 martie 1888 Scarlat Vîrnav a fost numit director al Școlii de poduri și șosele în locul lui Gheorghe Duca, acesta fiind numit general al căilor ferate.

Prin decretul nr. 2875 din 6 octombrie 1888 N. Zanne a fost numit profesor la secția conductorilor.

Prin decizia ministerială nr. 12410 din 13 decembrie 1888 s-a aprobat angajarea cu contract a lui Charles Eisenecker ca preparator de fizică și contraistastru pentru reparația instrumentelor în locul lui Aubry, care, fiind bolnav s-a retras.

1889

La 1 aprilie 1889 profesorul Constantin I. Istrati a fost ales membru corespondent al Academiei Române.

Prin Decretul nr. 2995 din 4 noiembrie 1889, Anghel Dimitrescu a fost numit bibliotecar și conservator de colecții în locul lui Marțian.

Cu adresa nr. 20025 din 18 decembrie 1889, Ministrul de Război încuviințează numirea căpitanului Ion Vlădescu în locul maiorului Hiotu, demisionat, ca profesor la regulamente militare.

1890

Prin decretul nr. 1588 din 8 mai Theodor Dragu a fost numit profesor de construcții de mașini cu aburi.

Prin decretul nr. 2305 din 5 iulie 1890 Constantin Uzescu a fost numit secretar, în locul lui Curtius, demisionat.

Cu adresa nr. 3686 din 18 septembrie 1890, Ministrul de război a numit pe locotenentul Octav Boianu, profesor de arta militară, în locul maiorului Herjeu, demisionat.

Prin Decretul nr. 2655 din 24 septembrie 1890, Uzescu a fost numit repetitor în locul lui Constantin Gogu, demisionat.

Prin Decretul nr. 2868 din 25 octombrie 1890, Dionisie Manu fost numit profesor de fizică în locul profesorului Constantin Istrati, demisionat.

Prin Decretul nr. 3062 din 7 noiembrie 1890, Alexandru Popescu conductor clasa a III-a se numește bibliotecar în locul lui Anghel Dimitrescu, numit în altă funcție.

Prin Decretul nr. 3124 din 15 noiembrie 1890 s-a dat absolvenților cu diplomă dreptul de a fi admiși în Corpul tehnic cu gradul de inginer ordinari clasa a III-a și s-a instituit „Comisiunea de la Școala Națională de poduri și Șosele, care examina dacă absolvenții școlilor tehnice străine au diplome echivalente, ca grad de cultură, cu școala noastră, care a fost astfel decretată ca etalon de măsură pentru cultura tehnică superioară a viitorilor ingineri ai Statului.

Prin Decretul nr. 3273 din 29 noiembrie 1890, Alexandru Davidescu a fost numit repetitor în locul lui P. Zahariade, demisionat.

Prin Decretul nr. 3274 din 29 noiembrie 1890, doctorul P. Ulvineanu a fost numit medic în locul doctorului Clement, demisionat.

1891

Prin Decretul nr. 2239 din 8 iulie 1891, Iacob Papadopol a fost numit repetitor de cursuri, post nou creat prin buget.

Prin decizia ministerială nr. 11373 din 5 octombrie 1891, Grigorie Sachelarie a fost numit pe ziua de 25 septembrie 1891, în postul de ajutor pentru prepararea cursurilor și repararea instrumentelor în locul lui Arpad Horvath, demisionat.

Prin decizia ministerială nr. 11685 din 16 octombrie 1891, G. Popovici a fost numit autograf al școlii, în locul lui Grigorie Ștefănescu, demisionat.

Prin deciziunea ministerială nr. 11566 din 19 octombrie 1891 s-a hotărât ca, începând cu anul 1892, candidații pentru admitere în anul preparator și anul I să prezinte diploma de bacalaureat sau certificatul de absolvire a 7 clase reale.

În anul 1891 personalul didactic al Școalei era următorul: Gorge Duca, Mihail Capuțineanu, Anghel Saligny, Constantin Mănescu, Constantin Bottea, Petre S. Aurelian, Grigore Cerkez, George Kirillov, Alfonso O. Saligny, Constantin Mironescu, Cosnatntin Sinescu, Spiru Haret, David Emanuel, Alexandru Duperrex, Nicu Cerkez, Dionisie Many, Hermann Schalawe, Nicolae Hîrjeu, și Teodor Dragu. Profesorii la Școala de conductori erau: Mihail Râmniceanu, Scarlat Vîrnav, Nicolae Zanne. Repetitori de cursuri erau: Constantin Uzescu, Alexandru Davidescu, Iacob Papadopol. Profesori de cursuri militare erau: maior I. Culceru, maior P. Vasiliu – Năsturel, locotenent Octav Boian, căpitan Ion Vlădescu.

1892

La 1 ianuarie 1892 Constantin Sturza a fost numit director al Școlii Naționale de Poduri și Șosele în locul lui Scarlat Vîrnav, demisionat (oferindu-i-se un loc de deputat, el nu mai putea rămâne funcționar al Statului).

La 31 martie 1892 profesorul Spiru C. Haret a fost ales membru titular, iar profesorul Anghel Saligny membru corespondent, ai Academia Române.

Prin decizia ministerială nr. 3826 din 1 aprilie 1892, Gh. Popovici a fost numit în postul de ajutor de preparator de fizică în locul lui G.M. Sachelarie, demisionat.

Cu ordinul ministrului lucrărilor publice nr. 3830 din 1 aprilie 1892 s-a aprobat propunerea făcută de Direcția Școlii cu raportul nr. 213 din 30 martie 1892 ca profesorul Dionisie Many să viziteze și să studieze în străinătate principalele institute de electricitate, prezentând concluziile domniei sale cu privire la înființarea și organizarea unui laborator de fizică pe lângă școală.

Prin adresa Ministerului de Război cu nr. 1464/1892 se arată că, în urma constatărilor făcute cu ocazia manevrelor, elevii nu erau suficient preparați ca exerciții militare și ca atare se cerea a se mări numărul săptămânal al ședințelor de instrucție.

Prin decretul nr. 1452 din 21 aprilie 1892 s-a modificat decretul nr. 3124 din 15 noiembrie 1890 în sensul că pentru echivalarea diplomelor și certificatelor de la școlile speciale din străinătate era suficient avizul juriului de profesori de la Școala națională de poduri și șosele, fără a mai fi necesar ca programul de studii al acestor școli să fie asemănător școlii naționale de poduri și șosele. În felul acesta se puteau echivala diplome eliberate de școli mecanice, de mine etc.

Prin decretul nr. 2281 din 29 mai 1892 St. Burcuș a fost numit bibliotecar al școalei în locul lui Al.B. Popescu, demisionat.

În urma propunerii făcute de directorul școalei cu raportul nr. 356 din 3 iunie 1892, Ministrul, prin decizia cu nr. 6979 din 5 iunie 1892 a însărcinat pe Alfonso O. Saligny, șeful

laboratorului de chimie să studieze în străinătate institutele similare în vederea organizării laboratorului școlii, misiune pentru care i s-a acordat 2000 lei.

Prin deciziunea ministerială nr. 8391 din 2 iulie 1892, Grigore Pfeiffer a fost numit în anul al doilea post de preparator de chimie pe ziua de 1 iulie 1892 cu o retribuție de 300 lei/lună.

Prin decretul nr. 2922 din 31 august 1892, inginerul I.B. Cantacuzino a fost numit pe ziua de 1 septembrie 1892 profesor de navigație, înființat prin bugetul exercițiu 1892.1893.

Prin decretul nr. 3181 din 25 septembrie 1892, N.I.Popescu a fost numit pe ziua de 15 septembrie 1892 secretar al școlii în locul lui C. Uzescu, demisionat, iar N. Dimitrescu a fost numit contabil.

Prin deciziunea ministerială nr. 14150 din 7 octombrie 1892 G. Teodoru a fost numit autograf pe ziua de 1 octombrie în locul lui G. Popovici, demisionat.

1893

Cu ordinul ministrului lucrărilor publice nr. 413 din 14 ianuarie 1893 s-a aprobat un concediu de 45 zile profesorului Alfonso O. Saligny pentru a studia organizarea în străinătate a diferitelor laboratoare de chimie.

Cu ordinul ministrului lucrărilor publice nr. 6777 din 29 mai 1893 s-a aprobat un concediu de 2 luni profesorului Dionisie Many spre a studia organizarea laboratorului central de electricitate din Paris.

Cu decretul nr. 3295 din 4 octombrie 1893 s-a mai acordat conductorilor de clasa I din corpul tehnic un ultim termen de încă un an pentru a trece examenul și a obține gradul de elev inginer (potrivit decretului nr. 3124 din 15 noiembrie 1890).

Ministrul de Război, prin decizia nr. 12.146 din 6 octombrie 1893, a numit pe căpitanul Eracle Pretorian ca profesor de artă militară și pe căpitanul Constantin Pârâianu pentru instrucția militară a elevilor (în locul căpitanului Ion Vlădescu).

Prin decretul nr. 3295 din 5 noiembrie 1893, Dimitrie Zossima a fost numit pe ziua de 1 noiembrie 1893 în postul vacant de repetitor de cursuri.

1894

Cu decretul nr. 300 din 28 ianuarie 1894 inginerul inspector Elie Radu a fost numit profesor la secțiunea conductorilor, pe ziua de 1 februarie 1894, în locul lui Scarlat Vârnay, demisionat.

Prin decizia Ministrului nr. 6062 din 30 aprilie 1894, Grigore Koroseț a fost numit maestru de scrimă în postul înființat prin bugetul 1904-1905. Academia Română, cu adresa nr. 6722 din 30 septembrie 1894, a făcut cunoscut școlii, între altele că, prin testamentul său, decedatul Vasile Adamachi, a lăsat o însemnată parte din averea sa din al cărei venit să se dea elevilor Școlii de poduri și șosele.

1895

După votarea legii minelor, Ministerul Lucrărilor Publice, prin adresa nr. 7136 din 27 mai 1895, a invitat direcțiunea școlii să convoace consiliul profesional spre a-și da avizul dacă, față cu dezvoltarea stării economice, nu este potrivit ca școala să se bifurce în două secțiuni: secțiunea inginerilor constructori și secția de mine, chiar ci începerea anului financiar 1895-1896. Chestiunea a fost însă închisă deoarece în toamna anului 1895 s-a schimbat guvernul, noii miniștri neîmpărțindu-se acest punct de vedere.

1896

Odată cu ordinul Ministrului Lucrărilor Publice nr. 2549 din 26 februarie 1896 s-a primit în copie adresa Ministerului de Război nr. 8626 și în original un proiect de regulament privitor la poziția absolvenților școlii în raport cu legea de înaintare în armată, spre a fi studiat și a se da avizul asupra dispozițiilor ce conține. În esență acest proiect de regulament prevedea la articolul 2 numai acei dintre elevi care vor fi dobândit la absolvire gradul de inginer ordinar clasa III-a puteau fi avansați sublocotenenți în rezervă în armele speciale iar cei care obțineau gradul de elev inginer (inginer stagiar) urmau să fie trecuți ca sergenți în rezervă. De asemenea se prevedea că la absolvirea școlii elevii urmau să treacă un examen general înaintea unui juriu examinator numit de Ministrul de Război.

Prin raportul nr. 137 din 28 februarie 1896 direcțiunea școlii considera că era nedrept ca elevii care au terminat cu certificat de capacitate să nu fie avansați sublocotenenți, deoarece chiar dacă nu se ținea seama de cei patru ani de studii, numai pe bază că erau bacalaurați, condiție ce se cerea la admiterea în școală, ei aveau tot dreptul a fi avansați sublocotenenți după un stagiu de 6 luni în armată.

În urma propunerii făcute de școală, Ministerul Educațiilor Publice, cu ordinul nr. 4181 din 28 martie 1896, a aprobat lui Burcuș, bibliotecar al școlii cu concediu nelimitat, spre a studia în străinătate arhitectura, rămânând ca în timpul concediului domnia sa să plătească pe locțiitorul G. Popovici.

Ministrul Lucrărilor Publice, cu ordinul nr. 4981 din 13 aprilie 1896, a aprobat provizoriu propunerea făcută de direcțiune ca maiorul Văleanu să predea cursul de fortificații până la finele anului școlar, în locul colonelului Culcer și că prin adresa cu nr. 5024 s-a intervenit la Ministerul de Război pentru numirea definitivă a maiorului Văleanu în locul colonelului Culcer.

Cu ordinul nr. 8953 din 18 iunie 1896 Ministerul Lucrărilor Publice comunică școlii numirea de către Ministerul de Război a maiorului N. Săulescu ca profesor definitiv de fortificații în locul colonelului Culcer.

La 19 septembrie 1896 Școala Națională de Poduri și Șosele a fost vizitată de o delegație de deputați italieni.

Prin decizia ministerială nr. 14.853 din 7 octombrie 1896 Alexandru Gheneș a fost numit pe ziua de 1 octombrie 1896 în postul de ajutor pentru prepararea cursurilor în locul lui G.D. Popovici, decedat.

Cu ordinul nr. 15.228 din 15 octombrie 1896 s-a primit decizia ministerială nr. 15.045 din 10 octombrie 1896, prin care se instituia o comisie compusă din: Constantin Sturza, Anghel Saligny, Cosntaintin M. Mironescu, I.B. Cantacuzino și Elie Radu, pentru elaborarea unui proiect de Lege și a unui proiect de regulament care să definească condițiile de admitere precum și serviciul interior al școlii.

În anul 1896 s-a dat în funcțiune un nou corp de clădiri, corpul B având o suprafață desfășurată de 880 m.p.

Direcțiunea școlii a propus și Ministerul Lucrărilor Publice, cu ordinul nr. 727 din 18 ianuarie 1897 a aprobat, înființarea unui post de repetitor de cursuri cu începere de la 1 aprilie 1897 și, în același timp a aprobat ca Nestor Ureche să înceapă chiar acele repetițiuni până la 1 aprilie 1897 când acest post se va prevedea în bugetul școlii.

Cu decretul nr. 1330 din 29 martie 1897, Nestor Ureche a fost numit pe ziua de 1 aprilie 1897 în postul de repetitor de cursuri creat din nou prin bugetul anului financiar 1897-1898.

Cu ordinul nr. 6506 din 12 mai 1897 comisia însărcinată prin decizia ministerială 15.045 din 10 octombrie 1896 cu elaborarea unui proiect de lege și unui proiect de regulament al școlii s-a completat cu: Petre S. Aurelian, Gheorghe I. Duca și Constantin Mănescu, profesori ai școlii.

1898

Cu raportul nr. 9 din 10 ianuarie 1898 s-a înaintat Ministerului un proiect de lege pentru organizarea școlii întocmit de comisiunea înființată prin decizia ministerială nr. 15.045 din 10 octombrie 1896.

În urma ordinului Ministrului Lucrărilor Publice nr. 2913 din 25 februarie 1898 Direcțiunea școlii cu raportul nr. 151 din 3 martie 1898 a înaintat Ministerului un program analitic, un program de distribuția orelor, un exemplar de diplome și de certificate și un model de pecetie cu tuș, care să fie remise guvernului bulgar, în urma intervenției făcute de acesta prin Ministerul de Externe.

Prin decretul nr. 1097 din 23 martie 1898 a fost promulgată și investită cu sigiliul Statului „Legea asupra învățământului secundar și superior”, ministru al cultelor și instrucțiunilor publice fiind Spiru Haret. Legea prevedea liceu de 8 clase cu două secții: clasică și reală, gimnaziu cu 4 clase (care coincideau cu primele 4 clase de liceu) și școli secundare de fete de gradul I cu durata de 5 ani și cu continuarea școlii de gradul al II-lea de a urma universitatea. Se menționează două universități, la București și la Iași cu facultăți de: teologie, drept, medicină, filozofie și litere, științe. Corpul profesoral se compunea din profesori și agregatio care predau cursurile fundamentale și din docenți care predau cursurile facultative sau puteau înlocui pe profesori sau pe agregati.

Ocuparea posturilor vacante se făceau prin concurs, senatul unit cu colegiul facultății respective putând să facă recomandare Ministrului pentru unul din candidații care au făcut cerere însoțită de memoriu sau pentru altcineva sau putea să nu recomande pe nimeni. Rectorul era numit prin decret pe 3 ani dintr-o listă de 3 persoane alese de consiliul universitar. Decanul era ales pe 2 ani de consiliul facultății. Rectorul și decanul erau reeligibili. În lege nu era menționată Școala Națională de Poduri și Șosele.

La 7 aprilie 1897 profesorul Anghel Saligny a fost ales membru titular al Academiei Române.

Cu raportul nr. 916 din 21 octombrie 1898 Direcțiunea școlii a propus și Ministrul Lucrărilor Publice cu ordinul nr. 16.885 din 30 octombrie 1898 a aprobat ca examenul pentru admitere în anul I să nu se mai țină în octombrie, cum se făcuse până atunci ci în iunie, odată cu examenul general al elevilor

Printr-un aviz din 7 noiembrie 1898 s-a dispus să se țină examene scrise pentru elevii anului preparator, la care să se dea note de care să se țină seama la examenul de admitere în anul I.

Cu raportul nr. 1065 din 4 decembrie Direcțiunea școlii a propus Ministerului să se aplice coeficienți pe discipline la formarea mediei notelor obținute de elevi.

Printr-un aviz s-a dispus de către Direcțiunea școlii ca pentru manipulațiunile de chimie în laborator să se dea elevilor de către profesorul respectiv note, care să intre în media generală la examenul de chimie.

1899

Prin decretul nr. 11065 din 10 martie 1899, I. Baiulescu a fost numit pe ziua de 1 martie 1899 în postul de profesor de hidraulică devenit vacant prin încetarea din viață a titularului Constantin Sinescu.

La 7 aprilie Constantin I. Istrati, a fost profesor al Școlii Naționale de Poduri și Șosele, a fost ales membru titular al Academiei Române.

La 1 iulie a încetat din viață Constantin Sturza, directorul școlii. Pe aceeași dată Grigore Cerchez a fost însărcinat provizoriu cu direcțiunea școlii

Prin decretul nr. 2937 din 3 iulie 1899 s-a conferit ordinul „Coroana României” în gradul de ofițer lui Alfonso O. Saligny și în gradul de cavaler lui Grigore Pleiffër și Gh. Eisenecker.

În luna iulie a încetat din viață Gheorghe Duca, profesor de căi ferate, fost director al Școlii în perioada 1881-1888.

Prin decretul nr. 3465 din 12 august 1899, Constantin M. Mironescu a fost numit Director al Școlii, rămânând în continuare membru în consiliul tehnic superior cu toate drepturile și prerogativele acestei funcții.

Ministerul Lucrărilor Publice cu ordinul nr. 12298 din 143 august a aprobat ca bustul regretatului Gheorghe I. Duca să fie așezat într-o curte interioară a școlii.

Prin jurnalul Consiliului de Miniștri nr. 23 din 10 septembrie 1899 Iuliu Zanne a fost numit pe data de 1 octombrie într-un post de profesor, nou înființat la secțiunea conductorilor.

Prin jurnalul Consiliului de Miniștri nr. 24 din 10 septembrie 1899, în baza dispozițiilor nr. 3509 din 16 august 1899, Mihail M. Râmnicăneanu, profesor la secțiunea conductorilor, a fost numit profesor de drumuri de fier pe ziua de 1 octombrie 1899, în locul lui Gheorghe I. Duca.

Prin jurnalul Consiliului de Miniștri cu nr. 25 din 10 septembrie 1899, în baza decretului nr. 3509 din 16 august, Emil Balaban a fost numit pe ziua de 1 octombrie 1899 în postul de profesor rămas vacant la secția conductorilor prin trecerea lui Mihail M. Râmnicăneanu ca profesor la secția inginerilor.

Prin decizia ministerială nr. 17162 din 13 noiembrie 1899, Nicolae Spiridon Bădescu a fost numit pe ziua de 1 decembrie 1899 în postul de maestru de scrimă în locul lui Grigore Koroșeț.

Prin decretul nr. 4267 din 20 noiembrie 1899, Christea Staicovici a fost numit pe ziua de 1 decembrie profesor de economie politică și drept administrativ în locul lui Petre S. Aurelian, retras pentru a-și regula drepturile la pensie.

Personalul didactic al Școlii era, în anul 1899, următorul: Constantin M. Mironescu, Mihail Capuțineanu, Anghel Saligny, Constantin Mănescu, Costantin Botez, Mihail M. Râmnicăneanu, Grigore Cerkez, George Kirillov, Alfonso O. Saligny, Ioan Baiulescu Spiru Haret, David Emanuel, Nicu Cerkez, Dionisie Many, Nicolae Hârjeu, Todor Dragu, I.B. Cantacuzino, Hermann Schlawe, Alexandru Duperrex și Christea Staicovici. Profesori la școala de conductorii: Emil Balaban Elie Radu, Nicolae Zanne și Iuliu Zanne.

Repetitori de cursuri: Dimitrie Zossima, Alexandru Davidescu, Iacob Papadopol și Nestor Ureche.

Profesori de cursuri militare colonel P. Vasiliu – Năstruel, locotenent – colonel N. Săulescu, maior Eracle Pretorian, căpitan C. Pârâianu.

1900

La 1 octombrie 1899 Mihail M. Râmnicăneanu a fost numit profesor de căi ferate la școala de conductorii.

Prin decretul nr. 3937 din 14 noiembrie 1900, Edgard Duperrex a fost numit pe ziua de 16 noiembrie 1900 în postul de profesor de desen, în locul lui Alexandru Duperrex, decedat.

1901

Prin ordinul nr. 1339 din 29 ianuarie 1901, Ministerul a încuviințat propunerea Direcțiunii Generale a C.F.R. de a se păstra în muzeul școlii modelele: podul peste Dunăre la Cernavodă, modelul magazinelor de cereale și a Docurilor din Brăila și Galați, planul în relief al portului Galați, modele care au figurat la Expoziția din Paris în anul 1900.

Prin raportul nr. 91 din 9 februarie, înaintat Ministerului Lucrărilor Publice, s-a propus ca în urma încetării mai multor lucrări publice și a imposibilității în care se află diferitele servicii de a mai servi vreo indemnizare elevilor, elevii să fie îndrumați a vizita singuri lucrări de construcții, fabrici și diferite instalații industriale și a prezenta memorii asupra studiilor făcute de ei, pe baza cărora să li se dea note la practică. Propunerea a fost aprobată prin ordinul nr. 2126 din 13 februarie 1901 al Ministrului Lucrărilor Publice.

La propunerea Direcțiunii Școlii, Ministerul Lucrărilor Publice, cu ordinul nr. 2948 din 3 martie 1901, a aprobat ca C. Alimănișteanu să țină elevilor, în mod gratuit, o serie de conferințe asupra petrolului.

La 1 aprilie 1901, Nestor Ureche a fost numit profesor suplinitor al catedrei de geometrie descriptivă și stereotomie, în locul lui Mihail Capuțineanu, care s-a retras la pensie.

La 1 aprilie 1901 s-a desființat catedra de economie politică, ocupată de Christea Staicovici.

La 1 aprilie 1901, desființându-se catedra militară de regulamente și instrucție militară, ocupată de căpitanul Constantin Părăianu, Eracle Pretorian, profesor de artă militară, a fost însărcinat și cu predarea cursului de regulamente militare.

În urma propunerii Direcțiunea Școlii, Ministerul Lucrărilor Publice, cu ordinul nr. 5314 din 16 aprilie 1901, a aprobat ca bustul fostului director al școlii Gheorghe Duca să se așeze în arcada centrală a clădirii din curtea de onoare a școlii.

În urma propunerilor făcute de Direcțiunea școlii cu raportul nr. 266 din 19 aprilie 1901 și a ordinului Ministrului Lucrărilor Publice nr. 6181 din 31 mai 1901 o comisiune compusă din Constantin M. Mironescu, Anghel Saligny și Nicolae Hârjeu a fost instituită pentru examinarea programelor de admitere în școală și pentru studierea unei eventuale organizări a școlii pe de altă parte. Prin procesul verbal încheiat la 9 mai 1901, comisia a propus ca admiterea în anul I să se facă numai dintre elevii anului preparator ținând seama de examenul de fine de an și de activitatea din timpul anului, iar programul de cunoștințe pentru admiterea în anul preparator să fie mai întins decât cel actual. Admiterea la secțiunea conductorilor tehnici să se facă în continuare după programul de cunoștințe actuale. Ministerul, cu ordinul nr. 7387 din 26 mai 1901, a aprobat concluziile acestui proces-verbal. În continuare, prin procesul verbal din 8 decembrie 1901, s-a propus ca deocamdată să nu se creeze o parte mare subdiviziune, lăsându-se ca școala să se dezvolte progresiv pentru a deveni o politehnică ceva mai târziu, deocamdată propunându-se înființarea a numai 3 specialități pentru ingineri: 1) ingineri – constructori și arhitecți; 2) ingineri – mecanici și electricieni și 3) ingineri de mine și industriali. Pentru aceste trei specialități cursurile celor dintâi doi ani urmau să fie comune, iar cursurile celor din urmă doi ani se vor distribui după specialități.

Prin bugetul exercițiului 1901-1902, în urma retragerii lui Mihail Capuțineanu, suprimându-se retribuție pentru cursul de geometrie descriptivă și stereotomie, Nestor Urechia, repetitor de cursuri, a fost însărcinat de Ministerul Lucrărilor Publice, prin decizia cu nr. 5795 din 25 aprilie 1901, să predea în mod gratuit și cursul de geometrie descriptivă și stereotomie.

Prin jurnalul Consiliului de Miniștri, cu nr. 271 din 16 aprilie 1901, Iacob Papadopol a fost repetitor de cursuri al școlii și rămas în disponibilitate pe ziua de 1 aprilie 1901, prin reducerea acestui post prin bugetul 1901-1902, a fost numit în postul de profesor de lucrări grafice, înființat din nou prin buget la secțiunea conductorilor.

Prin decizia ministerială nr. 5794 din 25 aprilie 1901, Constantin M. Mironescu, directorul școlii, a fost însărcinat cu predarea cursului de economie politică și drept administrativ, în locul lui Christea Staicovici rămas în disponibilitate prin suprimarea postului prin bugetul 1901-1902.

Prin decizia ministerială nr. 7786 din 2 iunie 1901 „admiterea în secțiunea conductorilor – desenatori este și rămâne suspendată până la alte dispozițiuni”.

Prin reducerea de buget s-a redus și numărul internilor de la 40 la 20.

La 14 octombrie s-a inaugurat bustul lui Gheorghe Duca așezat în curtea de onoare a școlii.

Prin decizia Ministerului Lucrărilor Publice nr. 16530 din 11 decembrie 1901 s-a aprobat ca elevii școlii să plătească jumătate din prețul după tarif, când călătoresc pe căile ferate, având dreptul de a călători numai în clasa a doua.

1902

Prin decizia ministerială nr. 2048 din 19 februarie 1902, Ion Ionescu a fost însărcinat provizoriu cu predarea cursului de mecanică aplicată și rezistența materialelor în locul lui Constantin Mănescu., demisionat.

La 3 aprilie 1902, profesorul Alfonso Saligniy a fost ales membru corespondent al Academiei Române.

Prin decizia ministerială nr. 6335 din 16 mai 1902, s-a suspendat admiterea elevilor în secțiunea conductorilor cu începerea anului școlar 1902-1903. Elevii de la această secție care se aflau în școală urmau să continue cursurile până la absolvire în 1903.

Prin decizia ministerială nr. 14555 din 24 octombrie 1902, Victor Fotescu, doctor în drept de la facultatea din Paris, a fost însărcinat pe ziua de 1 noiembrie 1902 cu predarea lecțiilor de economie politică și drept administrativ, plătit din fondurile Ministerului cu o diurnă de 250 lei/lună.

Prin decizia ministerială nr. 14556 din 24 octombrie 1902, H.O.Schlawe, profesor de lucrări grafice, a fost trecut pe ziua de 1 noiembrie 1902 la catedra vacantă de mecanică aplicată și rezistența materialelor, în locul lui Constantin C. Mănescu, demisionat.

Prin decretul nr. 2771 din 28 octombrie 1902, Dimitrie Poenaru și Ion Ionescu au fost numiți în ziua de 1 noiembrie în posturile de profesori de lucrări grafice: cel dintâi la secțiunea inginerilor în locul lui Schlawe, numit profesor de rezistența materialelor, iar cel de-al doilea la secțiunea conductorilor în locul lui Iacob Papadopol, numit șef de circumscripție.

1903

Prin decretul nr. 1525 din 15 martie 1903 au fost numiți pe ziua de 1 aprilie 1903: a) inspectorul general Elie Radu, în postul de profesor de lucrări de edilitate la secțiunea inginerilor; b) Em. Balaban, profesor la școala de conductori, în postul de profesor de tehnologie și procedee generale de construcții la secțiunea inginerilor; c) inginerul șef Iliu Zanne, profesor la secția conductorilor în postul de profesor la întreținerea drumurilor și legislația lor, la secția inginerilor; d) inginerul Nicolae Zanne, profesor la secția conductorilor, în postul de profesor la instalații și exploatarea industriale la secțiunea inginerilor; e) inginerul Nestor Urechia, repetitor de cursuri la secția inginerilor, în postul de profesor de geometrie descriptivă la secțiunea inginerilor; f) inginerul Ion Ionescu profesor de lucrări grafice la secțiunea conductorilor, în postul de profesor de lucrări grafice la secția inginerilor; g) Victor Fotescu, doctor în drept, în postul de profesor de economie politică și drept administrativ la secțiunea inginerilor.

Din 1903, Edgard Duperrax, pe lângă lucrări de desen, a condus și proiecte de construcții.

La 4 mai 1903 a încetat din viață dr. Alfonso O. Saligniy, profesor de chimie al școlii. Prin ordinul Ministrului Lucrărilor Publice nr. 6455 din 16 mai 1903, în urma propunerii făcute de direcția școlii, Grigore Pfeiffer a fost însărcinat provizoriu a ține locul de profesor de chimie.

S-a aprobat un concediu de 3 luni lui D. Poenaru, profesor de lucrări grafice cu începere de la 1 octombrie 1903 urmând să fie suplinit la catedră de inginerul D. Văsescu.

Pentru ocuparea postului de profesor de chimie rămas vacant prin încetarea din viață a Dr. Alfonso O. Saligny s-au adresat Ministerului Lucrărilor Publice cereri din partea următorilor: Petre Becherescu, Ștefan Bogdan, Carol Favila, M. Pltzer și Grigore Pfeiffer. Ministerul a instituit o comisie formată din: Constantin M. Mironescu, directorul școlii, Petru Poni și Constantin Istrati, profesori universitari, Anghel Saligny, Mihail Râmnicăeanu, Teodor Dragu și Nicolae Herjeu, profesori ai școlii. Această comisie a constatat că deși unii candidați aveau lucrări meritoase de chimie, ele nu erau relative la chimia tehnologică și am propus să se publice un concurs în care să se specifice clar condițiile cerute candidaților.

Personalul didactic al Școlii Naționale de Poduri și Șosele era în 1903 următorul: Constantin M. Mironescu, Anghel Saligny, Constantin Bottea, Mihail Râmnicăeanu, Grigore Cerkez, George Kirillov, Grigore Pfeiffer, Ioan Baiulescu, Spiru Haret, David Emanuel, Nicu Vcerkez, Dionisie Many, Teodor Dragu, I.B. Cantacuzino, Herman Schlawe, Emil Valaban, Elie Radu, Nicolae Zanne, Iuliu Zanne, Nestor Ureche, Edgard Duperrex, Ion Ionescu, Dimitrie Poenaru, Victor Fotescu. Repetitori de cursuri: Dimitrie Zossima și Alexandru Davidescu. Profesori de cursuri militare: colonel P. Vasiliu-Năsturel, lt.colonel N. Săulescu și lt. Colonel Eracle Pretorian.

1904

Prin decizia ministerială nr. 946 din 26 ianuarie 1904, Grigorie Pfeiffer a fost însărcinat cu suplینirea catedrei de chimie, până la numirea titularului.

Prin decizia ministerială nr. 501 din 16 ianuarie 1904 Ministerul Lucrărilor Publice a aprobat prelungirea concediului lui Dimitrie Poenaru până la finele lunii februarie și suplینirea sa în continuare de Dimitrie Văsescu.

Prin decizia ministerială nr. 3504 din 17 martie 1904, Dimitrie Văsescu a fost însărcinat în mod provizoriu cu suplینirea catedrei de lucrări grafice până la numirea unui titular în locul lui Dimitrie Poenaru, lăsat în disponibilitate din cauză de boală.

Prin decizia ministerială nr. 3154 din 11 martie 1904, Constantin M. Mironescu, inginer inspector general, directorul Școlaei de Poduri și Șosele, a fost însărcinat să viziteze diferite școli tehnice superioare din străinătate și a studiat organizarea și funcționarea lor din punctul de vedere al creării diferitelor specialități de ingineri. I s-a acordat o indemnizație de 200 lei pentru acoperirea cheltuielilor de deplasare. Inginerul șef Grigore Cerkez, profesor la Școală, a fost însărcinat cu îndeplinirea funcției de director pe timpul cât va lipsi Constantin M. Mironescu.

La 17 martie 1904 maiorul Ion Sclia a fost numit profesor de artilerie de câmp.

Șa 23 martie 1904 M. Râmnicăeanu, profesor al școlii, a fost ales membru corespondent al Academiei Române.

Prin decretul nr. 1861 din 19 mai Al. Reniceanu a fost numit pe ziua de 1 aprilie asistent în laboratorul de chimie.

Cu raportul nr. 546 din 6 iulie Constantin M. Mironescu, directorul școlii, a prezentat informarea asupra misiunii ce a avut de a studia în străinătate mai multe școli speciale tehnice în vederea unei reorganizării a Școlaei Naționale de Poduri și Șosele. În raport se arată că au fost vizitate școli tehnice superioare din Italia, Elveția, Franța, Belgia, Germania și Austro-Ungaria. Se prezenta modul de organizare al acestor școli, specialitățile care se învață, unități anexe școlilor (muzee, laboratoare, biblioteci, colecții, ateliere etc.), modul de recrutare al elevilor și al profesorilor și se discutau avantajele și inconvenientele constatate. În partea a doua se propuneau, în perspectivă trei specializări începând cu anul al 3-lea; ingineri constructori și arhitecți, ingineri mecanici și electricieni, ingineri de mine și industriali. Ca soluție de tranziție spre învățământul politehnic se propuneau două specializări: ingineri constructori și arhitecți, ingineri mecanici și industriali. Se propuneau menținerea condițiilor de admitere, a obligativității

frecvenței, înființarea de posturi de asistenți, reducerea ca număr a examenelor parțial rămânând numai la cursurile importante, menținerea internatului și a gratuității învățământului.

Ministerul Lucrărilor Publice cu ordinul nr. 1340 din 9 octombrie 1904 a numit următoarea comisie pentru examinarea candidaților pentru catedra de chimie: Petre Poni, dr. Constantin I. Istrati, Constantin M. Mironescu, Anghel Saligny și Mihail Râmnicăeanu.

Prin decretul nr. 2880 din 19 noiembrie 1904, Grigore Pfeiffer, doctor în chimie de la Universitatea din Zurich, a fost numit, pe ziua de 15 noiembrie 1904, în postul de profesor la catedra vacantă de chimie și șef al laboratorului alipit la acea catedră.

Prin decretul nr. 3130 din 7 decembrie 1904, Ștefan Bogdan, doctor în științe fizice de la facultatea din Geneva, a fost numit în postul vacant de preparator de chimie al școlii.

În 1904, Iuliu Zanne a fost numit profesor de industrii fermentative.

1905

Cu ordinul nr. 9733 din 1 iulie 1905, Ministerul Lucrărilor Publice a aprobat profesorului David Emanuel un concediu de un an de zile și suplینirea sa de către D. Bungețeanu.

Prin Decretul nr. 4352 din 7 octombrie 1905, Nicolae Vasilescu Karpen a fost numit în postul de profesor de electrotehnică, catedră înființată prin bugetul 1905-1906.

Prin decretul nr. 4772 di 18 octombrie, Victor Gutzu a fost numit pe ziua de 15 octombrie 1905 în postul de profesor pentru catedra exploatare și exploatare de petrol, creată prin bugetul anului financiar 1905-1906.

1906

Prin decretul nr. 2869 din 19 iulie 1906, publicat în Monitorul Oficial nr. 101 din 2/15 august 1906 s-a aprobat „Regulamentul Școlaei Naționale de Poduri și Șosele” în care se preciza că „Școala Națională de Poduri și Șosele are ca scop să pregătească personalul de ingineri trebuincios serviciilor tehnice publice. Ea este pusă sub autoritatea Ministerului Lucrărilor Publice, care o administrează prin directorul școlii. Învățământul școlii este gratuit în schimbul îndatoririi pentru absolvenți de a sluji pe Stat timp de 5 ani. Instrucțiunea este dată de profesori numiți cu decret la propunerea Ministrului Lucrărilor Publice. Instrucțiunea cuprinde învățământul teoretic (lecțiunile orale făcute de profesorii titulari, repetițiile, aplicațiile și exercițiile făcute de profesorii repetitori, experiențele în laboratoarele de fizică și chimie, manipulațiunile de chimie și de încercarea materialelor, lucrărilor grafice între care și reducerea de proiecte și vizite de lucrări, șantiere, ateliere și fabrici sub conducerea profesorilor) și învățământul practic (lucrări de planuri și nivelment sub conducerea unui profesor, lucrări diverse la construcții ale Statului, în administrații publice, sau chiar în întreprinderi industriale particulare). Nota de merit, pe baza căreia se face promovarea se obține adăugând la nota examenului general media notelor de la examenele parțiale și media notelor referitoare la acel curs și împărțind suma la 3. Notele la interogații făcute de profesorii repetitori și notele la lucrările de laborator sunt socotite ca note de examene parțiale dar cu coeficientul ½. Diferitele cursuri au coeficienți diferiți între 2 și 4. De remarcat că la formarea mediei generale se ia în asiduitate o notă pentru „caiete” și o asta pentru „purtare și asianitate”. Se admite o singură corigență. Nu se admit corigențe în anul preparator. Școala eliberează diploma de inginer în cazul când media generală depășește 15,50 și certificat de capacitate dacă se depășește 14,00.

Frecvența e obligatorie. Pentru absențe nemotivate echivalente cu o lună elevul este șters din controalele școlii. Lucrările de proiecte, desene, exerciții, memorii vor fi executate în interiorul școlii. Pedepsele disciplinare sunt: mustrarea în particular și în fața colegilor, avertisment (afișat), excluderea temporară și excluderea din internat. În încheierea

regulamentului se menționează Biblioteca, cabinetului de fizică, laboratorul de chimie și atelierul de reparare aparatură de laborator.

Prin Decretul nr. 3510 din 12 octombrie 1906, Dr. Ludovic Mrazec și Constantin R. Mircea au fost numiți pe ziua de 1 octombrie 1906 profesori ai școlii, cel dintâi pentru cursul de geologia petrolului, iar al doilea pentru cursul de industria petrolului. Menționăm că Ludovic Mrazec fusese ales membru corespondent al Academiei Române la 25 martie 1901 și membru titular al Academiei Române la 11 aprilie 1905.

La 10 mai 1906 Dumitru Văsesecu a fost numit profesor titular de lucrări grafice.

Prin decizia ministerială nr. 2491/1906 Gheorghe Capșa a suplinit, începând cu data de 19 octombrie 1906, pe Nicolae Zannea la cursul de instalații și exploatarea industriale.

După 1906 Victor Gutzu a continuat să predea numai cursul de exploatarea de petrol.

În 1906 a apărut Anuarul Școlii Naționale de Poduri și Șosele pe anul școlar 1905-1906. Acest anuar cuprinde un scurt istoric al Școlii Naționale de Poduri și Șosele însoțit de documente ale acestei școli.

În anul 1906 personalul didactic al Școlii Naționale de Poduri și Șosele era următorul: Constantin M. Mironescu, Anghel Saligny, Constantin Bottea, Mihail Râmniceanu, Grigore Cerkez, George Kirillov, Grigore Pfeiffer, Ioan Baiulescu, Spiru Haret, David Emanuel, Nicu Cerkez, Dionisie Many, Teodor Dragu, I.B. Cantacuzino, Herman Schlawe, Emil Valaban, Ludovic Mrazec, Dimitrie Văsescu, Iuliu Zanne, Nestor Ureche, Edgard Duperrex, Ion Ionescu, Victor Fotescu, Nicolae Vasilescu-Karpen, Ludovic Mrazec, Victor Gutzu și Constantin R. Mircea

Repetitori de cursuri: Dimitrie Zossima și Alexandru Davidescu. Profesori de cursuri militare: general P. Vasiliu-Năsturel, colonel Nicolae Săulescu și lt. colonel Eracle Pretorian și maior Constantin Sclia.

1907

În februarie și martie 1907 a avut loc marea răscoală a țăranilor sub lozinca „Vrem pământ”. Ea a fost înăbușită în sânge la sfârșitul lunii martie 1907.

În anul 1907 s-a reînființat Școala de conductori, independentă de Școala Națională de Poduri și Șosele.

Prin decizia ministerială nr. 11864/1907 Andrei Manea a fost numit asistent la laboratorul de chimie.

În anul 1907 profesorul Anghel Saligny a fost ales președinte al Academiei Române.

1908

La 6 septembrie 1908 Gheorghe Kirilov, profesor de mecanică rațională, a încetat din viață.

Prin decretul nr. 3220 Andrei Ioachimescu a fost numit profesor titular definitiv de mecanică rațională.

Constantin Bottea, profesor de geologie, mineralogie și metalurgie a fost pus în disponibilitate din cauză de boală.

În anul 1908 Ministerul Lucrărilor Publice a pus din nou chestiunea împărțirii școlii pe secțiuni, pentru ca absolvenții să fie pregătiți în mai multe specializări. În acest scop a fost numită o comisie compusă din C.M. Mironescu, directorul școlii și profesorii: L. Mrazec, Elie Radu, Ion Ionescu, Anghel Saligny, N. Herjeu și T. Dragu. Comisia a făcut un raport la 22 decembrie 1908 prin care a conchis la formarea a două secțiuni: una de „căi de comunicație și edilitate” și alta de „mecanică și petrol” cu doi ani comuni și doi ani de specializare, având și unele cursuri comune.

Pentru aceasta se solicita un credit de 1200000 lei pentru înființarea de laboratoare și un spor bugetar anula de 115000 lei. Comisia a prezentat și planul cursurilor în această ipoteză de bifurcare. Fondurile nu s-au dat și școala a continuat să rămână așa cum a fost. Tendința de a deschide totuși elevilor noi orizonturi s-a realizat prin cursuri industriale de electrotehnică, de petrol, de edilitate etc., care au supraîncălzit pe elevi. Pentru a-i ușura într-o oarecare măsură, încă din 1906 unele cursuri au devenit neobligatorii pentru unii elevi și obligatorii pentru alții, dar supraîncărcarea persista.

1909

În anul 1909 s-au creat prima oară posturi de asistenți la cursurile cu proiecte și lucrări pentru o mai bună ajutoare a elevilor, pentru controlul și susținerea proiectelor, obligații pe care profesorii nu le mai puteau împlini singuri din cauza creșterii numărului de studenți.

La 1 iunie 1909 Gheorghe Em. Filipescu și Traiana Lalescu au fost numiți asistenți la lucrările de statică grafică și rezistența materialelor.

La 16 septembrie 1909 Gheorghe Murgoci a fost numit profesor de geologie și mineralogie.

La 16 octombrie 1909 Petre Zahariade (care demisionase în 1890 din postul de repetitor de cursuri) a fost numit profesor de navigație interioară și maritimă.

La 29 octombrie 1909, Dumitru Văsescu, profesor de lucrări grafice, a decedat.

1910

Prin decretul nr. 207/1910 Constantin Bușilă a fost numit profesor de lucrări grafice.

La 1 aprilie 1910 Ion B. Cantacuzino, profesor de navigație, s-a retras la pensie.

La 1 mai 1910 Ștefan N. Mirea a fost numit asistent la cursul de aplicații ale statisticii grafice și rezistenței materialelor.

În anul 1910, Nicolae Herjeu, profesor de topografie și drumuri, a decedat.

Emil Balaban a fost însărcinat, după moartea lui N- Herjeu, cu cursul de topografie (în afara cursului de tehnologia materialelor de construcție și procedee de construcții).

Iuliu Zanne a fost numit, după moartea lui N- Herjeu, profesor de drumuri.

În decembrie 1910 Dionisie Germani a fost însărcinat cu suplینirea catedrei de Hidraulică și Motori hidraulici (a suplinit până în anul 1913).

În anul 1910 încetează funcția de președinte al Academiei Române a profesorului Anghel Saligny.

1911

La 4 ianuarie 1911, Ion Baiulescu, profesor de hidraulică, a decedat la Brașov (unde se născuse).

La 1 februarie 1911, Dionisie Germani a fost numit repetitor la cursul de hidraulică și proiecte.

La 1 aprilie 1911 Nicolae Cerkez, profesor de fizică industrială, s-a retras la pensie.

La 1 aprilie 1911 Spiru Haret, profesor de geometrie analitică, s-a retras la pensie.

La 1 aprilie 1911 Traian Lalescu a fost numit profesor de geometrie analitică.

Prin Decretul nr. 395/1911 Alexandru Davidescu a fost numit profesor titular definitiv la catedra de construcția orașelor, îmbunătățiri funciare și mașini hidraulice.

Începând cu 1911 Ion Ionescu suplinese catedra de poduri (a suplinit până în 1914).

În anul 1911, Grigore Stratulescu a fost numit profesor suplinitor de căi ferate.

1912

În anul 1912 s-a votat „Legea învățământului secundar și superior”. În această lege nu este nici o referință la învățământul tehnic superior.

La 1 martie 1912 Eugeniu Ștefănescu a fost însărcinat să predea cursul de drumuri.

La 1 iulie 1912 Ștefan N. Mirea a demisionat din postul de asistent la cursul de aplicații grafice și rezistența materialelor. În locul său, pe aceeași dată, a fost numit asistent Mircea E. Radu.

1913

La 30 ianuarie 1913, C.M. Mironescu a convocat pe profesorii Școlii pentru a se sfătui asupra ușurării cursurilor și armonizării lor (evitarea paralelismelor). Dezbaterile s-au încheiat la 9 aprilie. S-a propus schimbarea condițiilor de admitere în anul preparator, deplasarea unor cursuri din anii superiori în anii inferiori, în așa fel încât ele să fie terminate în momentul începerii proiectelor respective, ridicarea obligativității caietelor de notițe și a notelor pentru aceste caiete, reducerea orelor de desen, împărțirea anului pe semestre etc.

În perioada iunie-august 1913 a avut loc al doilea război balcanic, la care a participat și România și care s-a încheiat cu Conferința de pace de la București.

Prin decizia ministerială nr. 29389/1913 Dionisie Germani a fost însărcinat cu predarea cursului de hidraulică (a predat până în anul 1915).

1914

La 25 iunie 1914, Constantin Angelescu, ministrul lucrărilor publice, a numit o comisie formată din: C. Mironescu, directorul școlii și P. Zahariade, N. Vasilescu Karpen, G. Țițeica, D. Emanuel, L. Mrazec, N. Coculescu, Anghel Saligny, T. Dragu, E. Balaban și T. Lalescu, profesori care să lucreze sub președinția ministrului la un proiect de reorganizare a Școlii. În luna iulie C. Mironescu înaintează Minsitrului un proiect de Regulament pentru înființarea unei Școli Politehnice în locul Școlii Naționale de poduri și Șosele. Elevii deveneau studenți, se lăsa o oarecare „elasticitate” în terminarea studiilor și în modul de organizare a școlii, se propuneau două secțiuni de specializare.

*

În iulie 1914 izbucnește primul război mondial.

*

La 1 octombrie 1914 Anghel Saligny, profesor de poduri și Mihail M. Râmniceanu, profesor de căi ferate s-au retras la pensie. Anghel Saligny a fost numit profesor onorific al școlii (este pentru prima oară când s-a acordat o asemenea distincție unui profesor al Școlii Naționale de Poduri și Șosele).

La 1 septembrie 1914 Ion Ionescu a demisionat.

Prin Decretul nr. 3370(1914 Ion Ionescu a fost numit profesor titular de poduri și construcții metalice, iar Grigore Stratulescu a fost numit profesor titular definitiv de căi ferate.

Prin decizia ministerială nr. 35295/1914 Ion Arapu a fost numit profesor suplinitor la catedra de fizică industrială.

În anul școlar 1914-1915 Ștefan N. Mirea a predat în mod gratuit cursul de beton armat.

1915

La 1 aprilie 1915 Constantin M. Mironescu, directorul Școlii și profesor titular de statică grafică, s-a retras la pensie.

La 1 aprilie 1915 Teodor Dragu, profesor de construcții de mașini cu aburi s-a retras la pensie.

La 1 aprilie 1915 Emil Balaban, profesor titular de tehnologia materialelor de construcții și procedee de construcții a fost numit directorul Școlii Naționale de poduri și Șosele.

La 1 aprilie 1915 Ion Teodor a fost numit profesor de statică grafică și beton armat.

La 21 aprilie 1915, prin Decretul nr. 1132, s-a aprobat „Regulamentul pentru numirea profesorilor titulari la Școala de Poduri și Șosele”, ministru al Lucrărilor Publice fiind C. Angelescu. Potrivit acestui regulament candidații la un post de profesor erau obligați să însoțească cererile lor de un membri, arătând titlurile și lucrările în baza cărora solicită acea catedră. O comisie alcătuită din 3 profesori, delegată de consiliul profesoral, cercetând titlurile și lucrările candidaților, prezenta consiliului un raport amănunțit pe baza căruia consiliul făcea recomandarea. Ministrul nu putea trece peste avizul consiliu, numind pe altcineva, dar dacă nu era aprobat cel recomandat de consiliu, concursul se republica și se ținea în fața unei comisii din 6 profesori (4 numiți de consiliu și 2 numiți de ministru) care, pe lângă titluri și lucrări, supunea candidații la un colocviu și două lecții orale. Noua recomandare, făcută cu majoritate de 2/, era obligatorie pentru ministru. Se evita astfel vechea procedură de numire a profesorilor de către ministru, pe baza avizului directorului Școlii, aviz de care nu era obligat să țină seama, făcându-se uneori numiri neprincipiale de profesori.

La 1 octombrie 1915 Hermann O Schlawe, profesor de rezistența materialelor, s-a retras la pensie.

La 1 octombrie 1915 prin Decretul nr. 38664/1915 Gheorghe Em. Filipescu a fost numit profesor suplinitor de rezistența materialelor.

La 1 octombrie 1915, Teodor Dragu, profesor de construcții de mașini și mașini cu abur s-a retras la pensie.

La 1 octombrie 1915, Alexandru Zahariade a fost numit profesor de mașini.

În anul școlar 1915-1916 Dionisie Germani a fost însărcinat cu conferințe de aplicațiuni și proiecte de Hidraulică.

La 1 octombrie 1915, N. Iliescu-Brânceni a fost numit asistent provizoriu la cursul de desen.

În anul 1915 se desființează cursurile militare.

1916

Prin Decretul nr. 259/1916, Ion Arapu a fost numit la 1 februarie 1916, profesor titular definitiv de fizică industrială.

La 1 februarie 1916 Ion Teodor a fost numit profesor titular de statică grafică și beton armat.

La 1 aprilie 1916 Niculae Zanne a demisionat din postul de profesor de instalații și exploatarea industriale (în care fusese suplinit de Gheorghe Capșa din anul 1906).

La 6 mai 1916 Aurel Ioanovici a fost numit asistent la cursul de Poduri.

La 1 iunie 1916 N. Liliescu-Brânceni, asistent provizoriu de desen, a demisionat.

*

La 14 august 1916 România a declarat război Austro-Ungariei intrând astfel în primul război mondial. Germania (la 17 august) apoi Bulgaria și Turcia (la 19 august) au declarat război

României.. După înfrângerea de la Turtucaia (24 august) și în Dobrogea și după unele succese în ofensiva armatei române în Transilvania, aceasta e nevoită să se retragă. În lunile octombrie și noiembrie trupele germano-austro-ungare au pătruns pe teritoriul țării pe valea Jiului și a Oltului.

*

În octombrie 1916, din cauza războiului nu s-au deschis decât cursurile anului preparator, cu elevi sub 21 ani.

Prin decizia ministerială nr. 3910/1916 Constantin Bușilă a fost numit profesor suplinitor și apoi, prin Decretul nr. 2254/1916, profesor titular definitiv la catedra de tehnologie mecanică, organe de mașini și aparate de ridicat.

Prin Decretul nr. 2577/1916 Gheoghe Em. Filipescu a fost numit profesor titular definitiv la catedra de rezistența materialelor și statică grafică pe data de 1 octombrie 1916, iar Constantin Budeanu a fost numit asistent titular definitiv la cursul de electrotehnică, pe aceeași dată.

Cursurile anului preparator, deschise la 1 octombrie, n-au putut dura prea mult din cauza războiului. Emil Balaban, directorul Școlii, a chemat pe elevi și le-a arătat că în acele momente datoria lor cea mai mare era de a lupta ca voluntari pentru recucerirea pământului țării cotropit de dușmani. Cursurile s-au închis. Emil Balaban împreună cu majoritatea profesorilor s-au retras în Moldova, la Iași. Localul școlii a fost lăsat în grija profesorului Grigore Pleiffer.

La 2 noiembrie orașul București a fost ocupat de trupele inamice. Guvernul s-a retras la Iași. La sfârșitul lunii decembrie, după ce a fost ocupată întreaga Muntenie și Dobrogea, ofensiva germano-austro-ungară a fost oprită pe valea Cașinului, valea Suțitei, valea Putnei și valea Siretului unde după bătălii crâncene, frontul s-a stabilizat.

1917

Cursurile școlii au fost închise din cauza războiului. La București profesorul G. Pleiffer a dus o luptă titanică ca să oprească pe bulgari să ducă toate aparatele și instalațiile de laborator ale Școlii, la Sofia.

*

În perioada ianuarie-iunie 1917 are loc refacerea armatei române cu concursul misiunii militare franceze condusă de generalul H.M. Berthelot.

În lunile iulie-august au loc bătăliile de la Mărăști, Mărășești și Oituz. Încununate de succes, în care planurile inamicului de a scoate România din război au fost dejucate.

La 25 octombrie (7noiembrie) are loc Marea Revoluție socialistă din octombrie. La 22 noiembrie s-a încheiat la Bret – Litovsk armistițiul ruso-german.

La 26 noiembrie s-a încheiat la Focșani armistițiul dintre România și puterile Centrale.

1918

*

La 27 ianuarie 1918 s-a încheiat la Bret – Litovsk tratatul de pace între Austro-Ungaria și Ucraina, iar la 18 februarie 1918 pacea între Germania și Rusia Sovietică.

La 24 aprilie 1918 s-a încheiat la București Tratatul de pace între România pe de o parte și Germania, Austro-Ungaria, Bulgaria și Turcia pe de altă parte.

Emil Balaban, directorul Școlii de Poduri și Șosele, aflat la Iași s-a ocupat de strângerea elevilor Școlii și de găsirea la Iași a unor localuri, spre a relua cursurile. Într-o cameră la Palatul Administrativ au reînceput cursurile anului IV, în localul Școlii primare din Strada Lazăr au început cursurile anilor I, II și III, iar în câteva camere de la Facultatea de medicină și în localul Școlii primare din str. Elena Doamna, au început cursurile anului preparator.

Potrivit unei legi votate de Parlamentul de la Iași, Emil Balaban, directorul Școlii a fost scos la pensie din oficiu, pe data de 1 octombrie 1918 cu un preaviz de 40 de zile. În locul său a fost numit director N. Vasilescu-Karpen, pe aceeași dată. Suplinind directoratul, începând cu data de 21 august 1918, N. Vasilescu-Karpen pleacă la București pentru a organiza redeschiderea cursurilor în luna octombrie, când s-a ținut un nou concurs de admitere. A fost necesar în acest scop să se apeleze și la persoane care nu erau cadre didactice ale Școlii: C. Răileanu, St. N. Mirea, T. Constantinescu, I. Vardala, G. Țițeica etc.

Din cauză că toată administrația țării era încă la Iași, iar profesorii Școlii nu-și puteau părăsi posturile din Administrație elevii care aveau lucrări cu acești profesori au rămas la Iași.

Școala s-a împărțit astfel în două. Școala de la Iași a rămas în seama profesorului Ion Ionescu. Și la Iași a fost necesar aportul unor persoane din afara corpului profesoral al Școlii: Borcea, T. Bratu, G. Nichifor, V. Brunchner, St. Bogdan, I. Beleş etc. ...

*

În urma succeselor trupelor aliate Bulgaria a capitulat (16 septembrie 1918), Germania a semnat la Campiugne armistițiul cu Puterile Aliate (29 octombrie / 11 noiembrie), iar Austro-Ungaria s-a destrămat.

La 18 noiembrie/1 decembrie are loc la Alba Iulia Marea Adunare Națională care decretează unirea Românilor din Transilvania și Banat cu România.

*

Ca urmare a acestor evenimente, în luna noiembrie toate ministerele au revenit la București. A revenit și partea din Școala Națională de Poduri și Șosele rămasă la Iași. Cursurile au reînceput în condiții grele, în săli complet neîncălzite, profesorii și studenții fiind îmbrăcați în paltoane și cu căciulile pe cap.

În urma anulării legii votate de Parlamentul de la Iași, la 15 noiembrie 1918, Emil Balaban a fost numit din nou director al Școlii.

S-au făcut cursuri intensive, astfel încât în luna decembrie sa-u putut ține examenele cu studenții din anul IV și a ieșit astfel prima serie de absolvenți de după război.

În noul an universitar 1918/1919 au fost numite următoarele cadre didactice: Dionisie Germani, suplinitor al catedrei de Electrotehnică; Mircea Radu, suplinitor al cursului de beton armat și procedee generale de construcții (Decizia ministerială nr.- 23592/1918; Emanoil Protopopescu-Pake, conservator de colecții de mineralogie și geologie (Decizia ministerială 1914/1918); Ion Beleş, asistent la cursul de poduri.

1919

În luna ianuarie 1919 s-au ținut examenul pentru anii I, II și III, după care au început imediat noi cursuri.

Prin Decizia Ministerială nr. 5547(1919, Aurel A. Beleş a fost numit asistent suplinitor la cursul de drumuri și topografie.

La 3 martie 1919, Consiliul profesoral, analizând cazul Elenei Gonța, care urmase școala de inginerie din Harkov, pe care nu o mai putea continua acolo, a decis "să se admită principiul ca la intrarea în școală, candidații de sex feminin să fie luați în considerare în același condițiuni și cu aceleași drepturi, ca și candidații masculini".

La 1 aprilie 1919, Ion Bușilă a fost numit asistent suplinitor la cursul de poduri, iar Gheorghe Dima a fost numit asistent la cursul de fizică.

La 5 iunie 1919 profesorii Nicolae Vasilescu-Karpen și Ion Ionescu au fost aleși membrii corespondenți ai Academiei Române.

La 1 octombrie 1919, din motive de boală, Emil Balaban, directorul Școlii se retrage la pensie. În locul său a fost numit director al Școlii Naționale de Poduri și Șosele profesorul Grigore Cerkez.

La 16 octombrie 1919, Iuliu Uanne, profesor de drumuri, a demisionat. În locul său a fost numit, pe aceeași dată ca profesor suplinitor, Eugeniu Ștefănescu. (DM 37125/1919).

La 1 noiembrie 1919, Edgard Duperrex, profesor de desen a demisionat din cauză de boală. În locul său a fost numit profesor suplinitor de desen, Cezar Orășanu (DM 914/1919).

La 1 noiembrie au fost numite următoarele cadre didactice: Alexandru Melencovici, asistent suplinitor la cursul de analiză (DM 42186(1919) Caludiu Mititelu, asistent suplinitor la cursul de mecanică (DM 38855(1919) Emanoil Protopopescu-Pake, asistent suplinitor la cursul de mineralogie și geologie, (DM 39372(1919) D. Stoica, asistent suplinitor la cursul de geometrie descriptivă, Ion Vasilescu, asistent suplinitor la cursurile de mașini cu aburi, tehnologie mecanică, organe de mașini și mașini de ridicat (DM 393549/1919).

1920

La 10 februarie Nicolae Vasilescu-Karpen, profesor titular de electrotehnică, a fost numit director al Școlii Naționale de Poduri și Șosele, în locul lui Grigore Cerkez.

La 1 aprilie 1920, Petre Zahariade, profesor de navigație interioară și maritimă a demisionat. Pe aceeași dată a demisionat și Gheorghe Dima, asistent la cursul de fizică.

La 1 mai 1920, Constantin C. Teodorescu a fost numit asistent suplinitor la cursul de rezistența materialelor.

Ca urmare a raportului Direcțiunii Școlii Naționale de poduri și Șosele și al avizului conform Consiliului profesoral al acestei școli, prin Decretul nr. 2521 din 10 iunie 1920 s-a aprobat înființarea și organizarea școlilor politehnice din România, concepute ca instituții de învățământ superior asemănate cu grad de cultură universităților, având ca scop formarea inginerilor și depinzând de Ministerul Lucrărilor Publice. La articolul 2 se prevede că prima școală politehnică se înființează prin transformarea actualei Școli naționale de poduri și șosele care va deveni „Școala politehnică din București”. Într-o primă etapă Școala politehnică din București urma să cuprindă 4 secțiuni și anume: a) Secțiunea de construcții (căi de comunicație, clădiri, hidraulică, lucrări de edilitate etc.); b) Secțiunea de mecanică și electricitate cu eventuale secțiuni pentru aviație și telegrafie-telefonie; c) Secțiunea de mine și metalurgie; d) Secțiunea industrială destinată să formeze inginerii necesari celorlalte industrii afară de cele menționate la b și c. Învățământul școlilor politehnice cuprinde: cursuri și conferințe, desen, proiecte, lucrări practice în laboratoare și ateliere, practică pe șantiere sau în uzine, fabrici, mine, excursii științifice. Administrația și conducerea școlii erau asigurate de comitetul de direcțiune (director, președinți de secție, un profesor la cursurile comune, subdirectorul școlii), consiliul de perfecționare (compus din Comitetul de direcție și : un membru al Secției științifice a Academiei Române, un membru al Consiliului tehnic superior, doi reprezentanți ai industriei, un delegat al facultății de științe, un fost elev al școlii cu 4 ani de producție), Consiliul profesoral (compus din toți profesorii titulari ai Școlii). Personalul didactic al școlii era compus din profesori, conferențieri și asistenți). Posturile vacante se ocupau prin concurs, pe baza unui raport întocmit de o comisie formată din 3 profesori care este supus hotărârii Consiliului profesoral și al Consiliului de perfecționare reunite și aprobării Ministerului Lucrărilor Publice. Gradele didactice (profesor, conferențiar, asistent) au fost echivalate cu cele universitare (profesor, agregat, conferențiar, docent).

În anul 1920 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice : profesor titular definitiv Dionisie Germani la cursul de hidraulică și instalațiuni hidroelectrice (D.4938/1920); profesor titular provizoriu Eugen Ștefănescu la cursul de șosele, căi ferate pe șosele și străzi

(D.4725/1920); profesori suplinitori : Ioan Cantuniari la cursul de locomotive, vagoane de căi ferate și mașini diverse (DM 28979/1920) și Gheorghe Macovei la cursul de geologie și paleontologie (DM 98979/1920); conferențieri suplinitori : Ion Arapu la cursul general de mașini, Constantin Budeanu la cursul de măsuri electrice, tracțiune electrică, calculul, construcția și încercările mașinilor electrice și Dumitru Dumitriu la cursul de chimie analitică (DM 28979/1920); însărcinat cu conferințe George Alexianu la cursul de contabilitate și Virgil Troteanu la cursul de igienă industrială (DM 27360/1920); șef de laborator angajat cu contract Paul Stachelin la laboratorul de chimie aplicată (DM 24244/1920); asistent titular Ion Bușilă la cursul de poduri; asistenți suplinitori : Ion Constantinescu la cursul de electricitate și electrotehnică (DM 28979/1920), Dumitru Băiatu și Ion Drosescu la cursul de mașini, iar Gheorghe Borneanu la cursul de statică grafică (DM 30601/1920).

La 19 august 1920 Dionisie Many, profesor de fizică și directorul muzeului, a încetat din viață.

La 29 septembrie 1920 Aurel Ioanovici asistent la catedra de poduri, a demisionat.

*

În anul 1920 s-a dat în funcțiune un nou corp de clădiri al localului Politehnicii din strada Polizu no.1-7, corpul D, cu o suprafață desfășurată de 2150 mp destinat laboratoarelor de electricitate și electrotehnică ale facultății de mecanică și electricitate.

*

Între 20-28 octombrie 1920 a avut loc Greva generală a proletariatului din România, la care au participat 400.000 muncitori și care a cuprins toate ramurile industriei și transporturilor.

1921

În anul 1921 au fost făcute următoarele numiri de cadre didactice : profesorul titular definitiv Gheorghe Macovei la cursul de geologie și paleontologie (D. 848/1921), profesorii titulari provizorii Vasile Bianu la cursul de fizică (D. 924/1921), Gheorghe Popescu la cursul de navigație interioară și maritimă (D.1625/1921) și Radu Ion Ștefănescu la cursul de centrale electrice (D.2239/1921) profesorii suplinitori Emil Severin la cursul de chimie organică și aplicații, Radu Ion Ștefănescu la cursul de centrale electrice (DM. 2847/1921) și Ion Vidrașcu la cursul de topografie și geodezie (DM. 3380/1921), conferențieri titulari provizorii: Constantin Budeanu la cursul de măsuri electrice și tracțiune electrică, Ioan Cantuniari la cursul de locomotive și vagoane de căi ferate, mașini agricole, ventilatoare și compresoare, iar Ion S.Gheorghiu la cursul de calculul, construcția și încercările mașinilor electrice (D.847/1921), conferențierii suplinitori Ion S.Gheorghiu la cursul de calculul, construcția și încercarea mașinilor electrice de la 1 ianuarie la 1 martie 1921 (DM 2847/1921) și Mircea Radu la cursul general de construcții (DM. 5271/1921), însărcinatul cu conferințe Gheorghe Capșa la cursul de tehnologia materialelor de construcții (DM 3533/1921), asistentul titular definitiv Aurel A.Beleş la cursul de rezistența materialelor și statică grafică (D. 5287/1921), asistenții titulari provizorii : Ion Chițulescu la cursul de geometrie descriptivă, Emanoil Protopopescu-Pake la cursul de geologie și mineralogie (D. 715/1921), Gheorghe Baboianu la cursul de chimie organică (D.5287/1921), Gheorghe Borneanu la cursul de statică grafică (D.5288/1921), Dumitru Băiatu și Ion Drosescu la catedra de mașini (D.5551/1921), Dumitru Dumitriu la cursul de chimie generală (I.C.M. 3196/1921), Alexandru Melencovici la catedra de analiză infinitesimală și Claudiu Mititelu la cursul de mecanică rațională (DM 439/1921), asistenți suplinitori: Ernest Abason la catedra de electricitate și electrotehnică (DM 1235/1921), Gheorghe Baboianu la cursul de chimie organică (DM 20880/1921) și Ion Nicolini la cursul de mașini (DM 22362/1921) și preparatorul provizoriu George Murgeanu la laboratorul de geologie (DM 17193/1921).

Prin decizia ministerială no. 12554/1921 Paul Staehelin a fost numit bibliotecar al școlii.

*

În anul 1921, între 8-12 mai, au avut loc lucrările Congresului General al Partidului Socialist din România, la București. La acest congres s-a votat cu o mare majoritate transformarea partidului în Partidul Comunist din România și afilierea acestuia la Internaționala a III-a, Comunistă.

1922

În anul 1922 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice : conferențiarul titular provizoriu Ioan Belinski la cursul de desen industrial (DM 5549/1922), conferențiarul suplینitor Grigore Stratilescu la cursul general de mașini (DM 4348/1922), însărcinatul cu conferințe Corneliu Casasovici la cursul de industrii textile și mori (DM 18537/1922) și asistenții suplینitori : Ion Tomescu la cursul de drumuri și topografie (DM 3105/1922) Ion Davidescu și Mihai S.Gheorghiu la cursurile de construcții (DM 3330/1922), Scarlat Fotino la cursul de desen (DM 7280/1922).

*

În anul 1922 s-au dat în funcțiune două corpuri noi de clădiri ale localului Politehnicii din str.Polizu 1-7 și anume, corpul C având o suprafață desfășurată de 1860 mp și corpul E având o suprafață desfășurată de 2740 mp.

*

În zilele de 19-20 martie 1922 a avut loc la București Conferința generală a tineretului socialist care a reunit pentru prima dată în istoria mișcării revoluționare de tineret reprezentanți din toate provinciile istorice ale României. În unanimitate delegații la conferință au susținut propunerea Comitetului Central provizoriu, de unificare a mișcării revoluționare de tineret într-o organizație centralizată la nivel național păstrând, din motive tactice denumirea de Mișcare a Tineretului Socialist din România.

1923

La 6 iunie 1923 profesorul Nicolae Vasilescu–Karpen a fost ales membru titular și profesorul Gheorghe Munteanu–Murgoci membru corespondent, al Academiei Române.

Prin decretul nr. 4384 din 20 septembrie 1923 s-a promulgat „Legea pentru organizarea învățământului silvic”. În cadrul acestei legi, la Capitolul IV „Învățământul silvic superior”, la articolul 10 se arată că învățământul superior se predă în Secția silvică a Școlilor politehnice din țară și că deocamdată se organizează o asemenea secție la Școala politehnică din București, formată din actuala Școală superioară de silvicultură dependentă de Ministerul agriculturii și domeniilor. Condițiile de admisibilitate ale studenților, numirile de cadre didactice, drepturile și îndatoririle cadrelor didactice și studenților de la Secția silvică vor fi aceleași ca la celelalte secții ale Școlilor politehnice.

În anul 1923 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice: profesorul titular definitiv Gheorghe Nedici la catedra de drept și legislație silvică și de protecția pescuitului și vânătorului (D. 5056/1923), profesorii titulari provizorii: Ion Vidrașcu la cursul de topografie și geodezie (D. 4244/1923), Ioan Cantuniari la cursul de mașini cu aburi, turbine cu aburi, cazane și locomotive (D. 5811/1923), Vintilă Stinghe la cursul de estimări, statistică forestieră și dendrometrie (D. 48384/1923) și Marin Drăcea la cursul de silvicultură, exploatarea pădurilor și tehnologia lemnului, conferențiarul titular provizoriu: Cezar Orășanu la cursul de desen, Mircea Radu la cursul general de construcții (D. 3109/1923), Ion Drosescu la cursul general de mașini și Gheorghe Nicolau la cursul de motori termici, mașini frigorifice, ventilatoare și compresoare (D. 5811/1923), conferențiarul suplینitor Corneliu Casasovici la cursul de industrii textile și industria zahărului (DM. 10659/1923), asistenții titulari provizorii: Scarlat Fotino la cursurile de

desen și geometrie descriptivă, Ion Tomescu la cursurile de drumuri și topografie, Ion Nicolici și Aurel Zănescu la cursurile de mașini, Ernest Abason și Ion Constantinescu la catedra de electricitate și electrotehnică (D. 388/1923), asistenții suplینitori Mihai Vasiliu la cursul de geometrie analitică (DM 775/1923) și Marcel Popescu la cursul de mineralogie și petrografie (AM 19856/1923) și preparatorul Marcel Murgeanu la laboratorul de geologie (D. 6007/1923).

1924

În anul 1924 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice: profesorii titulari provizorii: Emil Severin la cursul de chimie organică (D. 847/1924), Dumitru Busuioceanu la catedra de economie politică și socială, drept administrativ și legislație industrială (D. 1417/1924) și Mircea Radu la cursul de construcții civile (D. 3915/1924); profesor suplینitor Dimitrie Drimbă la cursul de topografie și geodezie de la Secția Silvică (D.M. 5787/1924), conferențiarul suplینitor: Gheorghe Capșa la tehnologia materialelor de construcții (D.M. 9125/1924), Cezar Orășanu la cursul general de construcții (D.M. 22446/1924) și Ernest Abason la cursul de matematici generale, suplینitor de catedră Ernest Toporescu la chimia generală (D.M. 22444/1924), însărcinați cu conferințe: Andrei Manea la cursul de industria tăbăcării, Emanoil Protopopescu–Pake la știința solului și Constantin Sava–Goiu la cursul de comerțul lemnului; asistenții titulari definitivi Ion Chițulescu la cursul de geometrie descriptivă, Alexandru Melencovici la cursul de analiză infinitesimală, Claudiu Mititelu la mecanica rațională (D. 4104) și Emanoil Protopopescu–Pake la cursul de mineralogie și petrografie (D.M. 23313/1924); asistenți titulari provizorii: Ion Davidescu la cursurile de construcții civile, construcția orașelor și cursul general de construcții, Henry Theodoru la cursurile de edilitate, procedee generale de construcții, hidraulică și îmbunătățiri funciare (D. 366/1924) și Mihai S. Gheorghiu la cursurile de căi ferate și de beton armat (D. 1094/1924); asistenții suplینitori: Nicolae Stănescu la cursurile de mașini (D.M. 1084/1924), Gheorghe Pandele la cursul de chimie (D.M. 1085/1924), Teodor Tănăsescu la cursul de electronică și Traian Negrescu la cursul de metalurgie (D.M. 5685/1924), Mihai Vasiliu la cursul de geometrie analitică (D.M. 5699/1924) și Dimitrie Sburan la cursurile de științe silvice (D.M. 9126/1924) și preparatorul Matei Niculescu la laboratorul de chimie analitică (D.M. 6328/1924).

În anul 1924 Ion Teodor, profesor de statică grafică și de beton armat a încetat din viață.

La 15 decembrie 1924 Ion Nicolini a demisionat din postul de asistent suplینitor la cursul de mașini.

1925

În anul 1925 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice: profesorii titulari definitivi: Vasile Bianu la cursul de fizică generală, Emil Severin la cursul de chimie organică și aplicată, Eugen Ștefănescu la cursul de drumuri, Radu Ion Ștefănescu la cursul de centrale electrice (D. 756/1925), Ioan Cantuniari la cursul de mașini cu aburi și Gheorghe Popescu la cursul de navigație interioară și maritimă (D. 1468/1925); profesorul suplینitor Alexandru Davidescu la cursul de mașini hidraulice, îmbunătățiri funciare și construcția orașelor; conferențiarul titular definitiv Constantin Budeanu la cursul de măsuri electrice, Ion S. Gheorghiu la cursul de calcul, construcția și încercările mașinilor electrice (D. 756/1925) și Ioan Balinski la cursul de desen industrial; conferențiarul titular provizoriu: Aurel Zănescu la cursul de locomotive, vagoane, mașini de ridicat (D. 506/1925) și Corneliu Casasovici la cursul de industria textilă și industria zahărului (D. 1162/1925; suplینitori de catedre vacante: Emanoil Protopopescu – Pake la catedra de mineralogie și petrografie (D.M. 5533/1925) și Ion Tomescu la catedra de șosele, căi ferate pe șosele și străzi (D.M. 19677/1925) însărcinată cu lectiuni de limba engleză, Zoe Ghețu

(D.M.7052/1925); asistenții titulari definitivi: Gheorghe Borneanu la cursul de statică grafică, Dumitru Dumitru la cursul de chimie analitică (D.913/1925), Gheorghe Baboianu la cursul de chimie organică și Dumitru Băiatu la cursul de mașini (D. 3731/1925); asistenții titulari provizorii: Constantin Georgescu la catedra de botanică și geologie, Nicolae Stănescu la cursul de mașini (D. 508/1925) și Teodor Tănăsescu la cursul de electrotehnică (D.1469/1925) și asistenții suplینitori Alexandru Popescu la cursul de electrotehnică (D.M. 5533/1925), Gheorghe Rohr la cursul de mașini (D.M. 8455/1925), Constantin Dinculescu la cursul de electrotehnică (D.M. 16789/1925) și Cristea Mateiescu la rezistența materialelor (D.M.20471/1925).

La 5 martie 1925 a încetat din viață profesorul Gheorghe Munteanu-Murgoci.

1926

În anul 1926 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice: profesori titulari definitivi: Constantin Budeanu la catedra de măsuri electrice și tracțiune electrică și Ion S. Gheorghiu la catedra de calculul, construcția și încercările mașinilor electrice (D. 3002/1926), Petre Antonescu la catedra de amenajament și dendrometrie (ACP 351/1926) și Paul Grunau la catedra de politică forestieră și protecția pădurilor, administrația forestieră și protecția pădurilor (ACP 35212/1926); profesorii suplینitori: Theodor Ficșinescu la cursul de foraje și industria extractivă a petrolului și a gazelor naturale (DM nr. 502/1926) și Constantin Budeanu la cursul de măsuri electrice (DM 4908/1926); conferențieri titulari provizorii: Dimitrie Drîmbă la cursul de hotărnicii și topografie forestieră (D. 1647/1926), Ion Constantinescu la cursul de telefonie și telegrafie, Cezar Orășanu la cursul general de construcții (D. 3003/1926), Dumitru Băiatu la cursul de lucrări grafice și tehnologie (D. 3422/1926) și Gheorghe Pantazi la cursul de topografie minieră și desen minier (D. 3423/1926); conferențieri suplینitori Ion Constantinescu la cursul de telegrafie și telefonie (D. 505/1926) și Gheorghe Pantazi la cursul de topografie minieră și desen minier (AM 8219/1926); însărcinați cu conferințe Ion Davidescu la cursul de arhitectură și Victor Rogalski la cursul de limba germană (DM 1300/1926); asistenți titulari definitivi: Ernest Abason la catedra de electricitate și electrotehnică (D. 3422/1926); asistenți titulari provizorii: Mihail Hangan la catedra de poduri, Cristea Mateiescu la cursul de mecanică și rezistența materialelor, George Murgeanu la cursul de geologie și paleontologie, Marcel Popescu la cursul de mineralogie și petrografie, Gheorghe Rohr la cursul de mașini (D. 3424/1926) și Matei Niculescu la cursul de chimie analitică (D.3830/1926); asistenți suplینitori: Stavri Ghiolu la cursul de mașini (DM 959/1926), Mihail Hangan la catedra de poduri, George Murgeanu la cursul de geologie și paleontologie, Anastasie Nedelcovici la cursul de dendrometrie și amenajamente (DM 4004/1926), Gheorghe Petrescu la cursul de electricitate și electrotehnică (DM 16417/1926), Constantin Dinculescu la cursul de electricitate (DM 19515/1926) și Petre Neamțu la cursul de electrotehnică.

La 1 octombrie 1926 Alexandru Popescu a demisionat din postul de asistent suplینitor la cursul de electrotehnică.

La 5 iunie 1926 profesorul Elie Radu a fost ales membru de onoare al Academiei Române.

1927

În anul 1927 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice: profesori titulari definitivi: Dumitru Busuioceanu la cursul de economie politică și socială, drept administrativ și legislație industrială (D. 147/1927), Ion Vidrașcu la cursul de topografie și geodezie (D. 2643/1927), Marin Drăcea la catedra de silvicultură, exploatarea pădurilor și tehnologia lemnului și Vintilă Stinghe la catedra de estimării și expertize forestiere, corecția torenților și ameliorațiunii pastorale (D. 3144/1927); profesori suplینitori: Marcel Popescu la cursul de mineralogie și petrografie (DM

2002/1927), Traian Negrescu la cursul de prepararea mecanic a a minereurilor (DM 16499/1927), George Țițeica la cursul de analiză și Henry Teodoru la cursul de edilitate și procedee generale de construcții (DM 16416/1927); profesor cu contract Albert Streckeisen la cursul de mineralogie și petrografie; conferențiar titular definitiv Cezar Orășanu la cursul general de construcții (D. 2643/1927), conferențieri suplینitori Nicolae Stănescu la cursul de instalații mecanice și mașini miniere (DM. 4430/1927), și Traian Negrescu la cursul de siderurgie (DM 16200/1927), însărcinați cu suplینiri de vacanțe: Marin Rădulescu la cursul de împăduriri, exploatarea pădurilor și tehnologia lemnului (DM 2003/1927), Toma Ghițulescu la cursul de zăcăminte metalifere (DM 16499/1927) și Nicolae Râmnicănu la cursul de drept civil, procedură cadastrală și legislație minieră (AM 710/1927); asistenți titulari definitivi: Ion Tomescu la cursurile de topografie și drumuri (D. 182/1927), Henry Teodoru la cursul de edilitate (D. 2024/1927) și Scarlat Fotino la cursul general de construcții (D. 2649/1927); asistenți suplینitori: Constantin Lazu la cursul de electricitate și electrotehnică (DM 2001/1927), Dumitru A. Stan la cursul de poduri (DM 4431/1927), Grigore Vasilescu la cursul de navigație interioară și maritimă (DM 4432/1927), Stavri Ghiolu la cursul de mașini (DM 9294/1927), Sergiu Pașcanu la cursul de poduri și construcții metalice (DM 9324/1927), Luca Bădescu și Ion Popescu la catedra de poduri (DM 14405/1927), Ion Nicolini la cursul de mașini (DM 15895/1927), Marcel Georgescu la catedra de exploatare miniere (DM 16262/1927), Mihai Ștefănescu-Suhățeanu la cursul de drumuri și instalații de transport forestier (DM 18399/1927); preparator: Gheorghe Florea la laboratorul de chimie analitică (DM 17270/1927).

La 15 septembrie 1927 Mihail Hangan a demisionat din postul de asistent provizoriu de la catedra de poduri, iar la 1 noiembrie 1927 Dimitrie Șburlan a demisionat din postul de asistent suplینitor de la catedra de științe silvice.

În anul 1927 s-a construit un nou corp de clădire al localului Politehnicii din str. Polizu nr. 1-7, corpul F, având o suprafață desfășurată totală de 6270mp și s-a supraetajat corpul A (etajele II și III cu planșee și stâlpi din beton armat peste parterul și etajul I existente, executate din zidărie cu planșee de lemn). Menționăm că supraetajarea s-a executat fără a se întrerupe procesul de învățământ.

1928

În anul 1928 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice: profesor titular definitiv George Țițeica la cursul de analiză infinitesimală (D. 1331/1928), conferențieri titulari definitivi: Gheorghe Nicolau la cursul de motori termici, mașini frigorifice, ventilatoare și compresoare (D. 87/1928), Ion Drosescu la cursul general de mașini (D. 660/1928) și Aurel Zănescu la cursul de locomotive, vagoane și mașini de ridicat (d.3243/1928); conferențieri titulari provizorii: Ernest Toporescu la cursul de chimie generală (D. 509/1928), Ernest Abason la cursul de matematici generale, Aurel A. Beleş la cursurile de mecanică rațională, rezistența materialelor și statică grafică și Traian Negrescu la cursurile de metalurgia fierului și mașini metalurgice (D.1332/1928); conferențieri suplینitori: Teodor Tănăsescu la cursul de electricitate și electrotehnică (DM 477/1928) și Elie Carafoli la cursul de aeronautică (DM 49925/1928); șef de laborator Cornelii Casassovici la laboratorul de analize și încercări de materiale (DM. 18375/1928); asistent titular definitiv Constantin Georgescu la catedra de botanică generală și forestieră, patologie vegetală, zoologie și entomologie forestieră (D. 3243/1928); asistent titular provizoriu Dumitru Teodorescu la cursul de fizică (D. 664/1928); asistenți suplینitori: Gheorghe Florea la cursul de chimie analitică (DM 863/1928), Ion Lăzărescu la cursul de electrotehnică (DM 1405/1928) Mihai Vasiliu la cursul de rezistența materialelor (DM 19378/1928), Alexandru Popescu la cursurile de electricitate și electrotehnică (DM 29257/1928), Emilian Bratu la catedra de chimie tehnologică (DM 32646/1928), Vlad Rădulescu la cursurile de electricitate și

electrotehnică și Cristian Popescu la cursul de electrotehnică (DM 49294/1928); preparator Gheorghe Manolescu la cursul de mineralogie și petrografie (DM 34401/1928).

La 1 ianuarie 1928 Gheorghe Pandelescu, asistent suplinitor la cursul de chimie a demisionat.

La 30 noiembrie 1928 Ernest Abason a fost numit subdirector cu delegație al Școlii Politehnice din București.

1929

Prin Decretul nr. 802 din 14 martie 1929 a fost completat regulamentul de funcționare al școlilor politehnice cu 14 articole privind pregătirea militară a elevilor acestor școli pentru obținerea gradului de sublocotenent. Potrivit acestui decret s-au constituit unități militare pe lângă școlile politehnice în care elevii urmau, în ultimul an de studii în lunile martie, aprilie, mai și iunie, un curs analog celui ce se preda în școlile pregătitoare de ofițeri de rezervă, după care luau un concediu de 31 zile în luna iulie, apoi de la 1-31 august făceau un stagiul la centrul de instrucție al artileriei (sau al genului) și în continuare de la 1 septembrie – 20 octombrie un stagiul la corpurile de trupă de artilerie (geniu) în calitate de comandanți de secție (pluton) pentru ca de la 21-31 octombrie să susțină examenul pentru gradul de sublocotenent. În continuare în decret se dau amănunte privind organizarea unităților militare de pregătire militară, programele analitice ale învățământului militar, stagiul la centrul de instrucție și la trupă și examenul de sublocotenent.

Prin decretul nr. 2795 din 5 august 1929 s-a promulgat legea pentru modificarea articolelor 7 și 40 și abrogarea art. 54 din decretul-lege relativ la înființarea și organizarea școlilor politehnice, precum și pentru modificarea articolului 10 din legea de organizare a învățământului silvic. În esență, se prevedea ca durata învățământului în școlile politehnice să fie de 5 ani, din care unul preparator, căutându-se a se da în primii ani cunoștințele generale necesare inginerilor, iar în ultimii ani cunoștințele de specializare, iar admiterea în anul preparator să se facă pe baza unui examen asupra cunoștințelor indispensabile urmării cu folos a învățământului din aceste școli, programul examenului limitându-se la cunoștințele predate în liceu. La examen se puteau prezenta la lângă absolvenții liceului, absolvenții ai școlilor comerciale superioare și ai școlilor tehnice medii. (Până la data legii, absolvenții liceului real cu 8 clase se puteau prezenta direct la examenul de admitere în școală, fără a mai trece prin anul preparator. Acest drept este menținut de decret numai pentru anul 1929).

*

Între 5-9 august 1929 au loc greva și luptele muncitorilor minieri de la Lupeni înăbușite în sânge de organele represive.

La 24 octombrie 1929 a avut loc marele crah la Bursa din New York. El a reprezentat începutul crizei economice mondiale (1929-1933) care a cuprins și România.

*

În anul 1929 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice: profesori titulari definitiv Mircea Radu la cursurile de construcții civile și beton armat (D. 119/1929) și Dimitrie Pompeiu la cursul de geometrie analitică (D. 4112/1929); profesori suplinitori: Toma Ghițulescu la cursul de geologie economică-zăcămintele metalifere și prepararea mecanică a minereurilor (DM 2216/1929) și Dimitrie Pompeiu la cursul de geometrie analitică (DM 61442/1929); conferențieri titulari definitiv: Corneliu Casasovici la cursurile de industrie textilă și a zahărului (D.1114/1929), Dimitrie Drîmbă la cursul de hotărnicii, topografie forestieră și lucrări pe teren (D. 2962/1929). Dumitru Băiatu la cursurile de desen industrial și tehnologie (D.4110/1929) și Gheorghe Pantazi la cursurile de topografie minieră și desen minier (D. 4543/1929); conferențieri titulari provizorii: Elie Carafoli la cursul de aerodinamică și mecanica avionului (D. 1874/1929),

Teodor Tănăsescu la cursul de radiocomunicații (D.3948/1929) și Nicolae Ciorănescu la cursul de matematici generale (D. 4381/1929); conferențieri suplinitori Ion Davidescu la cursul de arhitectură, Enric Oteteleşanu la cursul de meteorologie și climatologie, Teodor Tănăsescu la cursul de radiocomunicații și Virgil Troteanu la cursul de igienă industrială (DM 5599/1929); șef de laborator Alexandru Popescu la laboratorul de electrotehnică pentru încercări și cercetări (D. 1421/1929); asistent titular definitiv Nicolae Stănescu la cursurile de mașini (D. 354/1929); asistenți titulari provizorii Luca Bădescu, Sergiu Pașcanu, Ion Popescu și Dumitru Stan la catedra de poduri și construcții metalice, Constantin Dinulescu și Gheorghe Petrescu la catedra de electricitate și electrotehnică (D.1873/1929) și Gheorghe Manolescu la catedra de mineralogie și petrografie (D.4533/1929); asistenți suplinitori: Jeana Buzincu la cursul de metalurgie (DM 452/1929), Mihail Hanganu la cursul de construcții (DM 5599/1929), Marin Rădulescu la cursurile de silvicultură (DM 13396/1929), Ion Zamfirescu-Poșulescu la cursurile de mașini (DM 13405/1929), Gheorghe Antonescu la catedra de foraje și industria extractivă a petrolului și gazelor naturale (DM 66216/1929), Ștefan Manta și Nicolae Petruțian la cursul de metalurgie (DM 66217/1929 și AM 2758/1929).

În anul 1929 Gheorghe Macovei a fost însărcinat de Consiliul profesoral cu predarea cursului de geologie și mineralogie la anul preparator.

În anul 1929 a încetat din viață profesorul Traian Lalescu.

În 1929 profesorul Gheorghe Țițeica a fost ales secretar general al Academiei Române.

În anul 1929 s-a dat în folosință un nou corp de clădire al localului Politehnicii din strada Polizu 1-7 și anume, corpul H, având o suprafață desfășurată totală de 255 mp.

1930

La 1 februarie 1930 Ernest Abason a fost numit subdirector al Școlii politehnice din București (D.664/1930).

În anul 1930 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice: profesor titular provizoriu Paul Stehelin la cursurile de chimie tehnologică și electrochimie (D. 3582/1930); profesor suplinitor Eugen Chirnoagă la catedra de chimie analitică (DM. 179484/1930), conferențiar titular definitiv Ion Constantinescu la cursul de telegrafie și telefonie (D. 1144/1930), conferențiar titular provizoriu Enric Oteteleşanu la cursul de meteorologie și climatologie (D. 4279/1930); conferențieri suplinitori: Dimitrie Sburulan la cursul de drumuri și instalații de transport forestier, ferestre și mașini de debitat lemnul (AM 979/1930), Gheorghe Petrescu la cursurile de electricitate și electrotehnică (AM 25083/1930) și Ion Huber-Panu, la cursul de prepararea minereurilor (AM146956/1930); însărcinați cu suplinitori: Gheorghe Rohr la cursul de mașini cu aburi (AM 933/1930), Vasile Ioachim la cursul de contabilitate (AM 21019/1930), Ion Chițulescu la cursul de geometria descriptivă (DM 75211/1930); asistenți titulari definitiv: Matei Niculescu la cursul de chimie analitică (D. 1145/1930), Marcel Popescu la cursul de mineralogie și petrografie (D. 1145/1930), George Murgeanu la cursul de geologie și paleontologie (D. 1986/1930), Cristea Mateiescu la cursul de mecanică rațională și rezistența materialelor (D. 2613/1930) și Gheorghe Rohr la cursul de mașini (D. 2663/1930); asistenți titulari provizorii: Marcel Pompeiu și Ion Stratulescu la cursul de construcții (D. 3990/1930), Constantin Lazu la cursul de electricitate și electrotehnică (AM 42914/1930) și Mihail Hanganu la cursul de construcții (DM 45640); asistenți suplinitori Vasile Cerchez la cursul de chimie organică (AM 25080/1930), I.V. Pătrașcanu la cursul de limba germană (OM 47603/1930), Ion Linteș la cursul de aviație (DM 47603/1930), Anghel Vasilescu la cursul de electricitate și electrotehnică (AM 141978/1930), Mihail Sarian la cursul de geometrie analitică (AM 141980/1930), Petre Neamțu la cursul de electricitate și electrotehnică (DM 141982/1930), Eugen Ionică la cursul de chimie tehnologică și electrochimie (AM 146957/1930), Neculai Rodolphe Racliș la catedra de analiză

infinitesimală (AM 151426/1930), Grigore Eliescu la cursul de botanică (DM 154282/1930), Matei Marinescu la cursul și laboratorul de electrocomunicații (AM 164116/1930) și Mihai S. Gheorghiu la cursurile de căi ferate și de beton armat (după o întrerupere de 2 ani).

La 1 octombrie 1930 Ion Lăzărescu, asistent suplinitor provizoriu la cursul de electrotehnică, a demisionat.

1931

La 28 mai 1931 profesorul Gheorghe Macovei a fost ales membru corespondent al Academiei Române.

Prin Decretul nr. 2811 din 31 iulie a fost sancționată și promulgată o lege pentru recunoașterea ca persoană morală a Școlilor politehnice din București și Timișoara. Cele două școli au fost scutite de orice impozit, taxe sau timbru, fiind autorizate să primească donațiuni.

În anul 1931 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice: profesor titular definitiv Mihail Manoilescu de științe economice, organizare și raționalizare (D. 4843/1931); profesor titular provizoriu Elie Carafoli la catedra de aviație (D> 2845/1931); profesori suplinitori: Ion Chițulescu la cursul de geometrie descriptivă (AM. 70716/1931) și Constantin Georgescu la catedra de botanică generală și forestieră, patologii vegetale, zoologie și entomologie forestieră (AM 161814/1931); conferențieri titulari definitivi: Ernest Abason la cursul de matematici generale, Traian Negrescu la cursul de metalurgia fierului și mașini metalurgice, Ernest Toporescu la cursul de chimie generală (D. 1876/1930) și Aurel A. Beleş la cursul de mecanică rațională, rezistența materialelor și statica grafică (D. 2844/1931); conferențier titular provizoriu Huber Panu la cursul de preparare mecanică a minereurilor (D. 2486/1931); conferențieri suplinitori: Mihail Hangan la cursul de beton armat (AM 16707/1931), Grigore Zamfirescu la cursul de tehnologia materialelor de aviație și construcția avionului (AM 159842/1931) și Toma Ghițulescu la cursul de zăcăminte și prospecțiuni (AM 176970/1931); asistenți titulari provizorii: Grigore Vasilescu la cursul de navigație interioară și maritimă (D. 1375/1931), Grigore Eliescu la cursurile de zoologie și entomologie (D. 1381/1931), I.V. Pătrășcanu la limba germană (D. 1877/1931) și Ion Nicolini la cursul de mașini (D. 2796/1931); asistenți suplinitori Neculai Rodolphe Racliș la cursul de analiză infinitesimală (AM 16850/1931), Mihai S. Gheorghiu la cursul de edilitate (AM 18724/1931), Constantin Iliescu la cursul de fizică (AM 70718/1931), Iosif Ionescu-Muscel la cursul de textile și zahăr (AM 88101/1931), Ion Șerbănescu la cursul de organe de mașini (AM 161812/1931), Ilie Mircea la cursul de geologie și paleontologie (AM 169673/1931), Alexandru Guțu la cursul de geometrie descriptivă (AM 183509/1931), Ion Lăzărescu la cursul de electricitate și electrotehnică (AM 211307/1931), Nicolae Rucăreanu la cursurile de tehnologia lemnului și estimații forestiere (AM 211815/1931) și Sergiu Pascovschi la cursul de botanică (AM 211817/1931), preparator suplinitor Iosif Ionescu-Muscel la laboratorul de textile și zahăr (AM 22342/1931).

1932

În anul 1932 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice: profesor cu titlu provizoriu Eugen Chirnoagă la catedra de chimie analitică (D. 1450/1932), profesor suplinitor Vasile Cerkez la catedra de chimie organică și petrol (A.M. 180830/1932); conferențieri cu titlu provizoriu: Ion Davidescu la cursul de arhitectură (D. 657/1932), Mihail Plătăreanu la cursul de contabilitate, finanțe și comerț (D. 658/1932); asistenți cu titlu provizoriu: Dumitru Teodorescu la cursul de fizică (D. 664/1932), Vasile Cerkez la cursul de chimie organică (D. 704/1932), Petre Neamțu la cursul de electrotehnică și Vlad Rădescu la cursul de electricitate și electrotehnică (D. 761/1932) și Stavri Ghiolu la cursurile de fizică industrială și mașini hidraulice (D. 3992/1932); asistenți

suplinitori: Dumitru Teodorescu la cursul de fizică (AM. 80576/1932) și Ion C. Dumitrescu la cursul de rezistența materialelor și statică grafică (AM 146975/1932).

Prin Decretul nr. 1444 din 20 aprilie 1932 a fost sancționată și promulgată legea pentru organizarea învățământului universitar. În această lege se prevede între altele că rectorul este ales pe timp de 5 ani de către profesorii titulari și profesorii agregati din universitatea respectivă, iar decanul pe timp de 3 ani de către profesorii titulari și profesorii agregati din facultatea respectivă. Alegerea se face cu majoritate simplă și este confirmată prin decret. Rectorii și decanii sunt reeligibili o singură dată în continuare. Corpul didactic se compune din profesorii titulari, profesorii agregati și conferențieri, iar personalul ajutător este compus din șefii de secție, șefii de lucrări, chimiști, experți, lectori, asistenți și preparatori. Ocuparea catedrelor se poate face fie prin chemarea de către consiliul facultății a unui profesor agregat sau conferențier definitiv la aceeași facultate sau de la facultăți similare, fie prin concurs care constă dintr-o expunere orală publică a candidatului asupra lucrărilor sale științifice urmată de un colocviu asupra acestor lucrări și două lecțiuni publice urmate de colocvii în legătură cu subiectele tratate în aceste lecții. Aprecierea se face de o comisie formată din 7 membri: 4 profesori titulari de la facultatea respectivă și 3 câte un profesor titular delegat de fiecare din celelalte facultăți. Conferințele se ocupă numai prin concurs cu probe asemănătoare. Șefii de lucrări, lectorii se recomandă de consiliile facultăților pe bază de titluri și lucrări științifice, iar asistenții pe bază de titluri, solicitându-li-se doctoratul. În continuare se prevăd detalii cu privire la personalul administrativ universitar, la controlul și disciplina personalului didactic universitar, la diplome, disciplina studenților, biblioteci, institute, clinici, laboratoare, seminarii, seminarii pedagogice, oficii universitare, stațiuni, muzee și ateliere. De remarcat că în cap. VII, Dispozițiuni Tranzitorii, la articolul 85, se face precizarea „Actualele secțiuni de chimie industrială, electrotehnică și chimie agricolă de pe lângă facultățile de științe din București și Iași vor continua să funcționeze pe baza organizării lor actuale până când, prin legea de reorganizare a învățământului tehnic superior, se va concentra întregul învățământ tehnic superior, cuprinzând și secțiunile de mai sus, în Înaltele școli tehnice, care se vor reorganiza în acest scop și în Academii de înalte studii agricole” (Aceste secțiuni au fost înființate în 1913 și pregăteau ingineri și doctori-ingineri).

La 10 decembrie 1932 Ion Vidrașcu, profesor titular definitiv de topografie și geodezie, a decedat.

La 24 decembrie 1932 Emil Severin, profesor titular definitiv de chimie organică și aplicațiile ei, a decedat.

Prin jurnalul Consiliului de Miniștri nr. 1476 din 23 decembrie 1932 „...avându-se în vedere trebuințele de a se realiza economii bugetare... până la noi dispozițiuni se suspendă orice publicații de locuri vacante și nu se mai dă curs nici unui fel de lucrări în legătură cu ocuparea catedrelor”.

În anul 1932 profesorul Ludovic Mrazec a fost ales președinte al Academiei Române.

1933

În lunile ianuarie și februarie 1933 au avut loc puternice acțiuni de luptă grevistă ale muncitorilor petroliști din Ploiești și ale muncitorilor cefești de la Atelierele C. F. R. „Grivița”-București care au fost reprimare în sânge.

*

În anul 1933 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice: profesor titular definitiv Elie Carafoli la catedra de aviație pe data de 1 iulie (D. 1979/1933); profesori suplinitori: Cezar Orășanu la catedra de topografie și geodezie (AM. 172.301/1933) și Dimitrie Drîmbă la catedra de administrație și politică forestieră (A.M.172.299/1933); conferențieri titulari definitivi: Teodor Tănăsescu la cursul de radiocomunicații pe data de 1 iunie (D.2.159/1933) și Nicolae Ciorăscu la

cursul de matematici generale pentru anul preparator (D.1977/1933); conferențieri suplinitori: Șerban C. Solacolu la cursul de tehnologia materialelor de construcții și ceramică (AM. 172297/1933) și Scarlat Fotino la cursul de desen constructiv (AM. 183730/1933); asistenți titulari definitivi: Luca Bădescu, D. Stan și I. Popescu la cursul de poduri, Gh. Manolescu la cursul de mineralogie și petrografie (D. 1933/1933), C. Lazu la catedra de electricitate și electrotehnică, Mihail Hangan la catedra de construcții (D. 1976/1933), Constantin Dinculescu și Gheorghe Petrescu la catedra de electricitate și electrotehnică (D.1978/1933); asistenți titulari provizorii: Eugen Ionică la cursul de electrochimie, Emilian Bratu la cursul de chimie tehnologică, Mihail Sarian la cursul de geometrie analitică (D. 1974/1933), D. Teodorescu la cursul de fizică, Iosif Ionescu-Muscel la cursul de textile și zahăr, Alexandru Popescu la cursul de electricitate și electrotehnică, Matei Marinescu la cursul de electrocomunicații (D.2977/1933), Marcel Georgescu la cursul de exploatare miniere (D. 3123/1933), Gheorghe Manea la catedra de organe de mașini (D.3124/1933), Ștefan Mantea la cursul de metalurgie (D. 3155/1933) și Jeana Buzincă la catedra de metalurgie (D.3300/1933); asistenți suplinitori: Victor Popescu la catedra de poduri (A.M. 76.918/1933), Eugenia Chirnoagă la catedra de chimie analitică (AM. 82.864/1933), Mihai Dumitrescu la catedra de desen (AM 183.732/1933) și Gheorghe Petrescu-Prahova la cursul de construcții (AM.192.298/1933).

Prin decizia ministerială nr. 67.247/1933, Școala politehnică din București a primit 463.125 lei pentru plata profesorilor și pentru cheltuielile cerute de pregătirea militară a studenților pe anul 1933/1934.

Prin decizia ministerială nr.73.106/1933, ing. Alexandru Guțu a fost numit pe date de 1 aprilie 1933 membru cu voce consultativă în Consiliul de Perfecționare a Școlii politehnice din București, pe timp de un an.

Prin decizia ministerială nr.12.879/1933, absolvenții școlii de conductori și ai școlii superioare de arte și meserii se puteau prezenta la concursul de admitere în anul preparator al școlilor politehnice dacă absolviseră școala cu un calificativ superior și dacă treceau cu succes, în prealabil, un colocviu de limba română, istorie, geografie, cosmografie, logică și psihologie și un examen scris de limba franceză, numărul de locuri pentru aceștia fiind limitat prin hotărâre a consiliului profesoral (până în 1933 nu erau primiți decât absolvenții secției reale a liceelor teoretice, bacalaureați).

Prin decretul nr. 2501 din 23 septembrie 1933 s-a aprobat un regulament privind pregătirea militară a elevilor școlilor politehnice.

Potrivit acestui decret elevii erau încorporați în ultimul an de studii, la 1 martie la Secția de pregătire militară ce funcționa pe lângă Școala politehnică respectivă. Ei vor urma o perioadă de cursuri teoretice și instrucție practică cu o durată de 4 luni. Luna iulie sete perioada de concediu. În luna august elevii vor face un stagiul de o lună la centrul de instrucție al armii respective, apoi în lunile septembrie și octombrie un stagiul de 2 luni la un corp de trupă din arma respectivă. În a doua jumătate a lunii octombrie va avea loc examenul pentru gradul de sublocotenent de rezervă. În continuare, în decret se dau detalii cu privire la conținutul fiecărui stagiul de pregătire, precum și cu privire la administrația unităților de pregătire militară.

Prin A.M.nr.161.100 Aurel Ioanovici a fost numit profesor onorific de construcții civile și fundații.

1934

În anul 1934 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice: profesorii titulari definitivi: Paul Staehelin la catedra de chimie tehnologică și electrochimie (D.1.129/1934), Ernest Abason la catedra de geometrie descriptivă și aplicațiile ei (D. 1713/1934) și Traian Negrescu la catedra de metalurgie (D.2179/1934); profesorii suplinitori: Ștefan Ghika-Budești la catedra de mineralogie

și petrografie (AM.172.413/1934) și Dimitrie Sburlan la catedra de instalații de transport, construcții forestiere, ferăstraie, industria mecanică a lemnului (AM.224.175/1934); conferențieri cu titlu provizoriu: Grigore Zamfirescu la cursul de tehnologia motoarelor de aviație și construcția avionului (D.679/1934) și Gheorghe Petrescu la cursul de electricitate și electrotehnică (D.1713/1934); conferențiarul suplinitor Neculai Rodolphe Racliș la cursul de matematici generale (AM.227.612/1934); asistenții titulari definitivi: Stavri Ghiolu la catedra de fizică industrială, Grigore Iliescu la cursul de zoologie și entomologie (D.3298/1934) și Ion Chițulescu pe lângă conferința de desen; asistenții titulari provizorii: Victor Popescu și Corneliu Antoniu la cursul de poduri (D.1123/1934 și D.1124/1934), Ion Zamfirescu-Poșulescu la cursul de mașini – motoare termice (D.1128/1934), Marcel Pompeiu și Ion Stratulescu la cursurile de construcțiuni (D.1290/1934); asistenții suplinitori: Dumitru Ionescu la cursul de chimie generală (AM.29.675/1934), Florin Manoliu la catedra de economie politică și raționalizare (AM.168.486/1934) și Valeriu Voinea Dinu la catedra de drept, legislație silvică, vânătoare și pescuit (AM.176.470/1934).

La 24 mai 1934 profesorul Dimitrie Pompeiu a fost ales membru titular al Academiei Române.

1935

În anul 1935 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice: profesorul titular definitiv Eugen Chirnoagă la catedra de chimie analitică (D.94/1935); profesorii suplinitori: Grigore Vasilescu la catedra de navigație interioară și maritimă (AM.16.687/1935), Mihail Plătăreanu la catedra de politică și legislație economică și socială, Dumitru Pastia și Dorin Pavel la catedra de construcția orașelor, îmbunătățiri funciare și mașini hidraulice (AM.113.573/1935) și Costin D. Nenițescu la catedra de chimie organică și aplicațiile ei (AM.114.779/1935); conferențiarul titular definitiv Enric Oteteleşanu la cursul de meteorologie și climatologie (D.56/1935); conferențieri suplinitori: Cristea Niculescu la cursul de poduri (AM.164.549/1935), Nicolae Petruțian la cursul de zăcămintă metalifere și prospecțiuni (AM.166.689/1935), Nicolae Râmnicănu la cursul de drept și legislație uzuală (AM.224.175/1935), Vasile Cerkez la cursul de chimie organică și petrol (Consiliul profesoral); asistenții titulari definitivi: Petre Neamțu și Vlad Rădulescu la catedra de electricitate și electrotehnică (D.1.617/1935).

În anul 1935 încetează funcția de președinte al Academiei Române a profesorului Ludovic Mrazec.

1936

În anul 1936 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice: profesorul titular definitiv Costin D. Nenițescu la catedra de chimie organică și aplicațiile ei (D. 2602/1936); profesorul cu titlu provizoriu Constantin Georgescu la catedra de botanică generală și forestieră și patologie vegetală (D.2006/1936); profesorul suplinitor Marcel Georgescu la catedra de exploatare minier; conferențieri titulari definitivi: Ion Davidescu la cursul de arhitectură (D.2834/1936) și Ion Huber-Panu la cursul de prepararea mecanică a minereurilor (D.2839/1936); conferențiarul cu titlu provizoriu Mihail D, Hangan la cursul de beton armat (D.2819/1936); asistenții titulari definitivi: Grigore Vasilescu la cursul de navigație interioară și maritimă (D.100/1936) și Vasile Cerkez la catedra de chimie organică și aplicațiile ei (D.1617/1936); asistenții suplinitori: Ion Gavăț la cursul de chimie organică și petrol (AM.145779/1936), Dumitru Duvăz Niculescu la catedra de analiză infinitesimală (AM.195.767/1936).

În anul 1936 Politehnica din București a acordat prima diplomă de doctor-inginer inginerului W.J. Grook de la Universitatea Stanford-California, care, sub conducerea științifică a

profesorului dr. ing. Traian Negrescu, a elaborat și susținut teza de doctorat „Recherches experimentales sur la constitution mineralogique et sur l'action chimique de scorier de l'elaboration de l'acier”.

La 25 mai 1936 profesorul Gheorghe Em. Filipescu a fost ales membru corespondent al Academiei Române. În același an, profesorul David Emanuel a fost ales membru de onoare al Academiei Române.

1937

În anul 1937 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice: conferențiarul titular provizoriu Șerban C. Solacolu (D.936/1937) la tehnologia materialelor de construcții și ceramică; asistenții titulari defnitivi: Emilian Bratu la cursul de chimie tehnologică și electrochimie, Marcel Georgescu la cursul de exploatare miniere, I. Ionescu–Muscel la cursul de textile și zahăr, Eugen Ionică la cursul de chimie tehnologică și electrochimie, Ion Lăzărescu la cursul de electricitate și electrotehnică, Gheorghe Manea la cursul de organe de mașini, Matei G. Marinescu la cursul de electrocomunicații și Mihail Sarian la cursul de geometrie analitică (D.971/1937); asistentul cu titlu provizoriu: Constantin A. Cătuneanu la cursul de poduri (D. 1881/1937).

Asistenții G. Baboeanu și Al. Melencovici au fost puși în retragere din oficiu pentru limită de vârstă pe data de 1 octombrie 1937 (DM 162063/1937 și DM162064/1937).

Inginerul Ovidiu B. Bolgiu a fost numit membru cu voce consultativă în Consiliul de perfecționare al Școlii politehnice din București (DM144479/1937).

Catedra de „Dendrometrie și amenajamente” și-a schimbat denumirea în catedra de „Dendrometrie, estimațiuni forestiere, amenajarea pădurilor și economie alpină” (DM.106663/1937).

S-a desființat catedra de „Contabilitate, finanțe și comerț”; s-a înființat conferința de „Stereotomia lemnului și a pietrei și aplicațiuni la construcții”, iar catedra de „Geometrie descriptivă și aplicațiuni” și-a schimbat denumirea în „Geometrie descriptivă, cinematică și aplicațiuni”, (DM193730/1937). Modificările urmează să se introducă începând cu anul școlar 1938/1939.

În anul 1937 au fost promulgate două legi:

Legea pentru concentrarea pregătirii inginerilor în Școlile politehnice promulgată prin Decretul nr. 1360 din 19 martie 1937. Potrivit acestei legi pregătirea inginerilor agronomi, se concentrează în actualele Școli politehnice din București și Timișoara, precum și în Școala politehnică ce se înființează prin prezenta lege la Iași, deocamdată cu catedrele și conferințele existente la Facultatea de științe cu organizația lor actuală. Facultățile de științe sau institutele tehnice de pe lângă universități nu vor mai decerna titlul de „inginer universitar” decât până la finele lunii noiembrie 1938. Studenții înscriși la Institutele universitare vor trece, la cererea lor, la Școlile politehnice, recunoscându-li-se frecvența, examenele, proiectele și lucrările practice trecute la Universitate.

Legea pentru completarea unor dispozițiuni din legea învățământului universitar promulgată prin Decretul nr. 1419 din 19 martie 1937. Potrivit acestei legi se prevede, printre altele, responsabilitatea rectorului și decanilor de a controla îndeplinirea îndatoririlor didactice ale personalului didactic. Orele de curs ale unui cadru didactic nu pot fi programate în aceeași zi și nici în mai puțin de 3 zile. Cursurile și examenele ce cad în sarcina unui cadru didactic nu pot fi efectuate de un cadru didactic cu un grad inferior. Cadrul didactic este obligat să-și aibă domiciliul în orașul în care se găsește universitatea. Limita de vârstă este de 70 ani pentru profesori, 65 de ani pentru agregări și conferențieri și de 60 de ani pentru cadrele didactice ajutoare. Rectorii pot fi revocați. Cadrele didactice pot fi sancționate pe baza judecării lor de o

comisie disciplinară formată din 5 membri. Studenții pot face parte numai din asociații aprobate de Ministerul educației Naționale. Ei nu pot face parte din partide sau asociații politice. Studenții plătesc taxe de: înscriere, întreținere, bibliotecă, laborator și seminarii, examene. Pe lângă fiecare universitate funcționează un oficiu universitar pentru informații asupra vieții universitare, asistență medicală și sanitară, asistență socială, orientare profesională, educație fizică și turism. În lege se prevede la art. 30 că dispozițiunile ei se aplică cu adaptările necesitate de structura lor specială și școlilor superioare de grad universitar și anume: Școlile politehnice, Academiiilor comerciale, de agronomie, de arhitectură și Institutul de educație fizică.

Începând cu anul 1937 facultatea industrială a eliberat diplome de „inginer chimist industrial”, în loc de „inginer industrial.”

În anul 1937 s-a dat în funcțiune un nou corp de clădire al localului Politehnicii din str. Polizu nr. 1-7 și anume, corpul I, având o suprafață desfășurată totală de 5770 mp.

1938

În anul 1938 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice: profesorul titular definitiv V. Stinghe la catedra de dendrometrie, estimație forestieră, amenajarea pădurilor și economie alpină (D.1194/1938); profesorii titulari provizorii: Dumitru A. Sburan la cursul de instalații de transport, construcții forestiere, ferăstraie și industria mecanică a lemnului (D.188/1938) și Alexandru Codarcea la cursul de mineralogie și petrografie (D.351/1938); conferențiarul titular provizoriu: Grigore Zamfirescu la cursul de tehnologia materialelor de aviație și construcția avionului (D.185/1938), Aurel Ioanovici la cursul de construcții civile și procedee generale de construcții, Nicolae Rodolphe Racliș la cursul de matematici generale și Nicolae Râmniceanu la cursul de drept și legislație uzuală (DM 230141/1938); conferențiarul titular provizoriu: Vasile T. Cerkez la cursul de chimie organică și petrol, (D.186/1938), Ion I. Chiulescu la cursul de stereotomia lemnului și a pietrei și aplicațiuni la construcții (D.1339/1938) și Nicolae Stănescu la cursul de mașini-unelte și exploatări industriale (D.2103/1938); asistentul titular definitiv Ion Poțulescu-Zamfirescu la catedra de mașini (motori termici) (D.245/1938) și asistentul titular provizoriu Ion C. Dumitrescu la cursul de rezistența materialelor și statica grafică (D.383/1938).

Pe data de 1 martie 1938 conferențiarul Gheorghe Petrescu a fost numit subdirector de studii pe locul rămas vacant în urma demisiei profesorului Ernest Abason (D. 1280/1938).

În anul 1938 au fost elaborate o serie de acte normative: Prin Decretul 242/1938 se stabilește că personalul didactic universitar numit cu titlul definitiv sau provizoriu are dreptul la 6 gradeții de câte 25% din salariul de bază ce se acordă din 5 în 5 ani.

Prin Decretul 332/1938, profesorii titulari care se disting printr-o activitate științifică, didactică și culturală deosebită pot primi o gradație de merit în afara gradațiilor normale. Condițiile impuse erau să aibă lucrări publicate sau editate în străinătate, să fi ținut conferințe, prelegeri, cursuri la instituții de cultură de prestigiu mondial sau să fie membru titular sau corespondent al Academiei Române.

Prin Decretul nr. 1383 din 30 martie 1938 s-a modificat articolul 2 din legea pentru concentrarea pregătirii inginerilor în școlile politehnice, promulgată prin Decretul no. 1360 din 19 martie 1937 în sensul că termenul până la care Facultățile de științe sau Institutele tehnice de pe lângă universități pot decerna titlul de „inginer-universitar” se stabilește pentru sfârșitul lunii noiembrie 1941 (în loc de 1938).

Prin Decretul nr.2843/1938 se aprobă „Legea pentru purtarea titlului, exercitarea profesiei de inginer și înființarea Colegiului inginerilor” potrivit căreia pentru a exercita profesiunea de inginer este necesară înscrierea, în anumite condiții (cetățenie română, diplomă de inginer, drepturi civile și politice) în Colegiul inginerilor care apără drepturile inginerilor,

stabilește onorariile pentru lucrări ingineresti, judecă disciplinar pe inginerii care contravin regulilor profesionale.

Prin Decretul nr. 2887/1938 se aprobă „Legea privind completarea unor dispozițiuni referitoare la învățământul superior”. Potrivit acestei legi membrii corpului didactic universitar, cu excepția membrilor Academiei Române, sunt puși în retragere din oficiu în momentul împlinirii a 35 de ani de serviciu sau a limitei de vârstă de 65 de ani pentru profesorii titulari, 62 de ani pentru personalul didactic ajutător. Ei păstrează titlul și drepturile de profesori onorari. Prin același decret se introduce frecvența obligatorie a cursurilor de către studenți și sancționarea cu ștergerea din matricolă pentru studenții care nu reușesc să promoveze un an de studii în 2 ani consecutivi.

Ca urmare a acestei legi, pe data de 1 octombrie 1938 au fost pensionați din oficiu pentru limită de vârstă: profesorii titulari definitivi: Ion Ionescu de la catedra de poduri și Ștefănescu Eugeniu de la catedra de drumuri și căi ferate, conferențiarul titular definitiv Gheorghe Pantazi (DM 173539/1938) și chimistul Manea Andrei (DM 173540/1938).

Prin Decretul nr. 3799 din 4 noiembrie 1938 s-a aprobat „Legea pentru modificarea și completarea legilor privitoare la învățământul superior și special în vederea raționalizării”. Potrivit acestei legi învățământul superior se predă în Universități, Politehnici și Academii de înalte studii comerciale și industriale. Academiiile de înalte studii agronomice, Institutul de chimie agricolă și alimentară, Institutul de chimie industrială, Institutul electrotehnic de la Facultatea de științe de la București și Academia de arhitectură din București se încadrează în Politehnica din București, Corpul didactic se compune din profesori și conferențieri, iar personalul ajutător se compune din șefi de lucrări, lectori, asistenți și preparatori. Titlul de profesor, conferențiar și asistent definitiv se dobândește prin concurs. Preparatorii, asistenții provizorii, șefii de lucrări și lectorii se numesc prin decizie ministerială. Ocuparea locurilor vacante de profesori și conferențieri se face prin transfer sau concurs. Cele ce nu pot fi ocupate astfel vor fi suplinite. Raporturile comisiilor de concurs pentru posturile de profesor se publică în Monitorul Oficial. Obligațiile cadrelor didactice sunt de 2 ore de curs profesoral și care trebuie împlinite în cel puțin 3 zile. Nici un profesor nu poate deține în același timp mai mult de o catedră în învățământul superior și, în afară de catedră cu anexele ei, nu poate deține mai mult de un institut sau o clinică.

Profesorii care în ultimii 5 ani nu au publicat lucrări în specialitatea lor sunt considerați demisionați. Rectorii și decanii sunt numiți prin decret, dintr-o listă de trei propuneri făcute de toți profesorii instituției de învățământ superior. Printr-o anexă la lege sunt fixate catedrele și conferințele din fiecare instituție de învățământ superior. (În raportul ministrului educației naționale către Consiliul de miniștri se arată că: 1) s-a renunțat la recrutarea profesorilor prin „chemare” care nu a dat rezultate, favorizând subiectivismul; 2) concursul a rămas singura modalitate de ocupare a posturilor vacante; 3) s-a reintrodus dreptul de transfer, care se face tot pe bază de concurs; 4) fixarea numărului de catedre și de conferințe a avut ca scop oprirea inflației de posturi; 5) controlul periodic la 5 ani a activității științifice a profesorilor are ca scop eliminarea celor care nu mai corespund).

Prin Decretul 4073 din 3 decembrie 1938 au fost numiți, pe date de 1 decembrie 1938: Nicolae Vasilescu-Karpen, rector al Politehnicii din București, Dionisie Germani, decan al Facultății de mecanică și electricitate, Gheorghe Macovei, decan al Facultății de mine și metalurgie, Nicolae Dănăilă, decanul Facultății de chimie industrială, Gheorghe Stinghe, decanul Facultății de silvicultură.

În anul 1938 profesorul Constantin Budeanu a fost ales membru corespondent al Academiei Române.

1939

Ca urmare a „Legii pentru modificarea și completarea legilor privitoare la învățământul superior și special în vederea raționalizării” din 4 noiembrie 1938, prin decizia ministerială nr. 225846/1939 au fost încadrați profesori și conferențieri de la Politehnica din București după cum urmează:

Catedre generale: geometrie analitică - D. Pompeiu; geometrie descriptivă și cinematică - Ernest Abason; electricitate și electrotehnică - N. Vasilescu-Karpen; hidraulică și instalații hidraulice - Dionisie Germani; economie politică și raționalizare - M. Manolescu; metalurgie - T. Negrescu; mineralogie și petrografie - Al. Codarcea; fizică - V. Bianu; chimia analitică și chimia fizică - Eugen Chirnoagă; fizica industrială - Ion Arapu.

Conferințe generale: introducere în matematica superioară: N. Ciorănescu; matematici generale: Rodolphe Racliș; chimie generală: Ernest Toporescu; radiocomunicații: Teodor Tănăsescu; telefonie și telegrafie: Ion Constantinescu; tehnologia mecanică: Dumitru Băiatu; desen industrial: S. Cunesu și I. Balinski; drept și legislație uzuală: N. Râmnicănuș; mecanica și rezistența materialelor: Aurel Beleș și M. Sophian; electrotehnica: G. Petrescu; curs general de mașini: I. Drosescu și I. Nicolini; curs general de construcții: Cezar Orășanu; tehnologia materialelor de construcții și ceramică: Șerban Solacolu; atașat la catedra de amenajări, instalații și mașini hidraulice: Dorin Pavel, conferențiar; atașat la catedra de hotărnicie, topografie forestieră și corecțiunea torenților: D. Drâmbă, conferențiar; atașat la catedra de fizică generală, climatologie și meteorologie: E. Otetelișanu, conferențiar.

Catedre de specialitate. 1. Facultatea de construcții: navigație interioară și maritimă, îmbunătățiri funciare: Grigore Vasile; atașat la catedra de construcții și procedee generale de construcții: Aurel Ianovici, conferențiar; atașat la catedra de beton armat, poduri de zidărie și lemn: Mihail Hangan, conferențiar. 2. Facultatea de mecanică și electricitate: a) Secția electromecanică: măsuri și tracțiuni electrică: Constantin Budeanu; calculul, construcția și încercările mașinilor electrice: Ion S. Gheorghiu; centrale electrice, transportul, distribuția și utilizarea energiei electrice: I. Ștefănescu Radu; tehnologia mecanică și organe de mașini: C. Bușilă; mașini termice, mașini frigorifice și compresoare: Gh. Nicolau, conferențiar; atașat la catedra de locomotive, vagoane, mașini de ridicat: A. Ionescu, conferențiar. B) Secția de aviație și armament: Aviație: Elie Carafoli; atașat la catedra de tehnologia și construcția avioanelor: G. Zamfirescu, conferențiar. 3. Facultatea de chimie industrială: chimie anorganică (cu aplicații): Petre Spacu; chimia organică: Costin Neiștescu; chimia industrială și electrochimia: P. Staehelin; chimia tehnologică: N. Dănăilă. 4. Facultatea de mine și metalurgie: geologia și paleontologia: C. Macovei; foraje și industria extractivă a petrolului și gazelor naturale: Th. Ficșinescu; exploatarea miniere (altele afară de petrol): I. Bujoiu; atașat la catedra de prepararea mecanică a minereurilor și mașini miniere: Huber Panu, conferențiar. 5. Facultatea de silvicultură: Botanică forestieră și patologia vegetală: C. Georgescu; dendrometrie, estimări forestiere, amenajarea pădurilor și ameliorațiuni pastorale: V. Stinghe; dendrologie, silvicultură și tehnologia lemnului: M. Drăcea; drumuri și instalații de transporturi forestiere, ferăstraie și mașini unelte: D. Sburlan.

Conferințe de specialitate: 1. Facultatea de construcții: arhitectură: I. Davidescu; stereotomia lemnului și pietrei cu aplicații la construcții: I. Chițulescu. 2. Facultatea de mecanică și electricitate: a) Secția electromecanică: mașini-unelte și exploatarea industriale: N. Stănescu; electrotehnică generală și aplicată: Traian Gheorghiu. 3. Facultatea de chimie industrială: metode tehnice de analiză: D. Buttescu; tehnologia petrolului: V. Cerkez și C. Dacu; textile, hârtie: C. Casasovici și I. Păunescu; chimie alimentară și fermentație: V. Crasu; tehnologia organică: E. Georgeopol. 4. Facultatea de silvicultură: vânătoare și pescuit: prof. G. Nedici (cu titlul și toate drepturile de profesor).

*

Potrivit aceleiași legi, Ministerul Educației Naționale a publicat concursuri pentru următoarele catedre și conferințe vacante: catedra de analiză infinitesimală, catedra de beton armat, poduri de zidărie și lemn (A 61332/1939) catedra de cadastru, hotărnicie, topografie forestieră și corecțiunea torenților, catedra de construcții civile și procedee generale de construcții (A 97631/1939), catedra de tehnologie și construcția avionului și conferințele de: tehnologie grafică și fotografie, de exploatare miniere, de mineralogie, de zăcămintă și prospecțiuni și de combustibili minerali (A 103368/1939), catedrele de drumuri (șosele), de căi ferate și de poduri și construcții metalice.

În cursul anului 1939 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice: profesori titulari: Constantin C. Teodorescu la catedra de rezistența materialelor și statica grafică, prin transfer de la Politehnica din Timișoara (D 2772/1939), Mihail Hangan la catedra de beton armat, poduri de zidărie și lemn, prin concurs (D 3185/1939) și Simion Stoilov la catedra de analiză infinitesimală prin transfer de la Facultatea de științe din Cernăuți (D 3186/1939); conferențiarul titular definitiv Henry Theodoru la cursul de edilitate (D 1270/1939); conferențiarul titular provizoriu Traian Gheorghiu la cursul de electrotehnică generală și aplicată (DM 104823/1939); șeful de lucrări cu titlu provizoriu Constantin Fostropol la laboratorul de chimie industrială; asistenții titulari definitivi: Ecaterina Ciorănescu și Ion Gavăț la cursul de chimie organică și aplicațiile ei (D 642/1939), Florin Manoliu la cursul de Economie politică și raționalizare (D 1082/1939), Mihai Vasiliu la cursul de rezistența materialelor și statică grafică (D 2029/1939), Alexandru Popescu la catedra de electricitate și electrotehnică (D 2137/1939), Janetta Cornea și Mihail Babor la catedra de chimie industrială (D 2473/1939), N. Rucăreanu la catedra de dendrometrie, estimări forestiere, amenajarea pădurilor și ameliorațiunile pastorale și Marin Rădulescu la catedra de dendrologie, silvicultură și tehnologia lemnului (D 3911/193); asistenții cu titlu provizoriu: Ion A. Manoliu la catedra de navigație interioară și maritimă (DM 109700/1939) și Virgil Niculescu la laboratorul de chimie industrială (DM 119173/1939) și preparatorul cu titlu provizoriu Gheorghe G. Cernea la laboratorul de aplicațiile căldurii și electricității.

A fost pus în retragere din oficiu pentru limită de vârstă Dumitru I. Buttescu conferențiar de metode tehnice de analize, la Facultatea de chimie industrială.

Ion Ionescu, profesor onorar al Politehnicii din București, a fost numit decanul Colegiului inginerilor pe 3 ani (D 678/1939), iar Constantin Bușilă prodecan al Colegiului inginerilor, de asemenea pe 3 ani (D 679/1939). Prin Decretul nr. 3958/1939 i s-a acordat ordinul „Meritul cultural” în gradul de cavaler I.

Prin decizia Ministerului Lucrărilor Publice nr. 5483/1939, profesorii Constantin Bușilă, Dionisie Germani și Ion S. Gheorghiu au fost desemnați membri ai Consiliului Tehnic Superior pe timp de u an.

Prin Decretul nr. 3182/1939 au fost numiți pe timp de 3 ani în Consiliul de perfecționare al Politehnicii din București prof. Gheorghe Macovei ca delegat al Academiei Române, Nicolae Vasilescu-Karpen ca delegat al Consiliului Tehnic Superior și Constantin Bușilă și Victor Vâlcolică ca delegați ai Ministrului Educației Naționale.

Prin Decretul nr. 3624/1939 profesorul Constantin Bușilă a fost numit președintele Consiliului de perfecționare al Politehnicii din Iași pe anul școlar 1939/1940.

Prin Decretul nr. 3379/1939 Politehnica din București a fost autorizată să accepte legatul lăsat de defunctul Mihail Capuțineanu lăsat prin testamentul său și constând din suma de 1.000.000 lei.

În anul 1939 profesorul Gheorghe Macovei a fost ales membru titular iar profesorul Negoită Dănăilă membru de onoare, al Academiei Române.

În anul 1939 a încetat din viață profesorul Gheorghe Țițeica, care era și secretarul general al Academiei Române.

1940

În primele luni ale anului 1940 s-au făcut următoarele numiri: profesorii titulari: Aurel A. Beleş la catedra de construcții civile și procedee generale de construcții (D 244/1940) și Constantin georgescu la catedra de botanică forestieră și patologia vegetală (D 1022/1940); conferențiarii definitivi: Nicolae Profiri la cursul de administrație și politică forestieră (D 841/1940); șeful de lucrări definitiv Alexandru Popescu la catedra de electricitate și electrotehnică (D 840/1940) și asistentul definitiv căpitan comandor ing. Ioan Linteș la catedra de aviație (D 1714/1940).

Profesorul I. Ștefănescu-Radu de la catedra de centrale electrice, transport, distribuție și utilizarea energiei electrice a fost pus în retragere pe data de 1 iulie 1940 (D 1229/1940).

*

La 26 iunie 1940 guvernul URSS a adresat o notă ultimativă României; Basarabia și Bucovina de nord au intrat în componența URSS.

*

Pentru a se soluționa problema cadrelor didactice provenite din acte teritorii prin derogare de la normele legale prin decretul 2596/2599 din 2 august 1940 Ministerul Educației Naționale a fost autorizat să se ocupe prin numire directă unele catedre vacante din învățământul superior, iar prin Decizia ministerială nr. 129518 din 2 august 1940 s-au sistat numirile de profesori cu titlu provizoriu și concursurile în curs de desfășurare.

*

La 30 august 1940 s-au semnat la Viena documentele „arbitrajului” germano-italian („Dictatul de la Viena”) prin care partea de nord a Transilvaniei (43.492 km² și 2.667.000 locuitori, în majoritatea români) a fost smulsă României și predată Ungariei hortyste.

La 5 septembrie 1940, regele Carol al II-lea a cedat generalului Ioan Antonescu principalele prerogative ale puterii, iar în ziua de 6 septembrie 1940, a abdicat în favoarea fiului său Mihai I.

La 7 septembrie 1940 s-a semnat la Craiova tratatul de frontieră româno-bulgar prin care partea de sud a Dobrogei („Cadrilaterul”, adică județele Durostor și Caliacra) intră în componența Bulgariei.

Prin Decretul nr. 3151 din 14 septembrie 1940 statul român devine „Stat național legionar”. Ioan Antonescu se intitulează „conducător” după modelul „führerului” german și al „ducelui” italian.

*

Prin Decretul nr. 3414 din 9 octombrie profesorul Eugen Chirnoagă a fost numit rector în locul profesorului Nicolae Vasilescu-Karpen, iar profesorul Ion Cantuniar decan al Facultății de mecanică și electricitate, în locul profesorului Constantin Bușilă.

Prin decretul nr. 3415 din 9 octombrie 1940 profesorii Nicolae Vasilescu-Karpen și Dumitru Pompeiu au fost puși în retragere.

În luna octombrie s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice: conferențiarii definitivi: Grigore Eliescu la cursul de zoologie, entomologie și protecția pădurilor și Scarlat Fotino la cursul de desen aplicat în construcții (DM 183903/1940); șefii de secție: Aurel Velculescu la laboratorul de chimie industrială (D 3337/1940), Ion Irimescu, Nicolae Cernescu și Ion Gavăț la laboratorul de analize și încercări (DM 197053/1940); șeful de lucrări G. N. Gheorghiu la cursul de chimia petrolului prin transfer cu post cu tot de la Facultatea de științe din Timișoara, catedra de chimie generală (DM 197053/1940).

D. Borcea este numit contabil șef (decizia rectorului nr. 6113 din 11 octombrie 1940).

Alexandru Ostașco, subdirector al Politehnicii a fost suspendat din serviciu (DM 176606/1940).

Ca urmare a unui decret lege discriminatoriu cadrelor didactice evrei au fost înlăturate din învățământ în întreaga țară.

Ernest Abason, profesor, Isac Blum șef de secție și Estrela Ionescu-Schapiro, preparatoare, au fost puși în disponibilitate (DM 201851/1940).

Prin decretul-lege nr. 3566 din 28 octombrie 1940 s-a interzis cumulul în învățământ, sau cu o funcție administrativă. Fac excepție funcțiile de rector și decan cu condiția de a se lua un singur salariu. Personalul didactic ajutător putea să aibă o a doua funcție în clinică sau o instituție științifică. Cadrele didactice din învățământul superior cu profesii libere au fost retribuite în învățământ cu o jumătate din salariu. La familiile fără copii la care salariul soțului depășește 15.000 – 30.000 lei/lună (în funcție de categoria localității) și soția este profesoară, ea va fi trecută din oficiu în concediu.

Mihai Teodorescu a fost numit contabil I (DM 228133/1940).

Prin Decretul nr. 3670 din 31 octombrie 1940 pentru „adaptarea învățământului superior la structura statului național legionar” o comisie urma să revizuiască situația tuturor membrilor corpului didactic și ajutător din învățământul superior în ceea ce privește: legalitatea numirii, activitatea științifică, didactică, publică și ținuta morală. Pentru Politehnica din București comisia a fost alcătuită din: Dionisie Germani și Mihail Manoilescu pentru facultatea de construcții; Ion Cantunari și Dimitrie Leonida pentru facultatea de electromecanică; Cristea Otin și Eugen Chirnoagă pentru Facultatea de chimie industrială; Vintilă Stinghe și Dumitru Sburan pentru Facultatea de silvicultură (DM 226678).

*

În noaptea de 9/10 noiembrie 1940 a avut loc un puternic cutremur de pământ cu epicentrul în Vrancea (magnitudine 7,4 pe scara Richter). Din cauza cutremurului zidurile închisorii Doftana se prăbușesc îngropând sub dărâmături 14 militanți comuniști.

*

În luna decembrie dr. Matei Niculescu a fost numit șef de lucrări definitiv, la catedra de chimie analitică (D 3978 din 4 decembrie 1940).

1941

Între 21 – 23 ianuarie 1941 mișcarea legionară a organizat o rebeliune armată prin care urmărea să ajungă singura beneficiară a puterii de stat, prilej cu care a efectuat masacre sângeroase, jafuri și distrugerii. După înăbușirea rebeliunii de către armată mișcarea legionară a fost înlăturată de la putere și interzisă, puterea concentrându-se în mâinile lui Ion Antonescu, care formează un nou guvern din militari și tehnicieni.

*

Prin decretul nr. 158 din 27 ianuarie 1941 profesorul Constantin C. Teodorescu a fost numit rector în locul profesorului Eugen Chirnoagă.

*

La 22 iunie 1941 Germania a declanșat războiul împotriva URSS în care, fără consultarea poporului, a fost împinsă și România. Un grup de ofițeri superiori români, în frunte cu generalul Nicolae Ciupercă și-au dat demisia, în semn de protest.

La 8 iulie 1941 Partidul Comunist Român a chemat întregul popor la luptă pentru răsturnarea dictaturii militare – fasciste și pentru ieșirea României din război.

*

Prin Decizia ministerială nr. 140840 s-a hotărât ca în noul an școlar în școlile secundare și superioare să nu fie primiți decât elevii sau studenții care vor presta în timpul verii un serviciu de trebuință obștească și mai ales cei care vor fi luat parte la muncile câmpului.

Prin Decretul-lege nr. 2254 din 7 august 1941 s-au instituit noi norme cu privire la punerea în retragere din oficiu sau în cadrul disponibil a membrilor corpului didactic și anume, în cazul în care aceștia împlinesc până la 1 noiembrie 1941 vârsta de 55 de ani sau 30 de ani vechime calculabili la pensie. Ca urmare a acestui decret, prin decizia ministerială nr. 166652 din 7 august 1941 au fost pensionați: G. Nedici, profesor de vânătoare și pescuit, Stavri Cunesco, conferențiar de desen industrial, M. Sofian, conferențiar de mecanică și rezistența materialelor și V. Crasu, conferențiar de chimie alimentară și fermentație. De la Facultatea de agronomie au fost pensionați C. T. Popescu, profesor de sistematică, anatomie și fiziologie vegetală, Gh. Stoicescu, profesor de medicină veterinară, C. Ionescu, profesor de politica și legislația agrară, Al. Petrescu, profesor de matematică, A. N. Dumitrescu, profesor la catedra de zootehnie, Ilie Purcaru profesor de fizică și meteorologie, și Haralambie Vasiliu, profesor de chimie generală și chimia solului, iar de la Facultatea de arhitectură Gheorghe Nichifor, profesor de geometrie descriptivă, și Dan Iovănescu, preparator la catedra de construcții.

Prin Decizia ministerială nr. 198641/1941 imobilul Palatului regal din șoseaua Kiseleff, cedat Ministerului Culturii Naționale și Cultelor prin Jurnalul Consiliului de Miniștri nr. 911 din 7 august 1941 spre a fi întrebuințat pentru nevoile studenților, a fost dat spre folosință Politehnicii din București pentru a fi folosit exclusiv drept cămin al studenților – ingineri de la această politehnică.

Prin Decizia ministerială nr. 221993 din 28 septembrie 1941 s-a fixat o taxă uniformă de înscriere în universități, politehnici, academii comerciale, și școli speciale, de 2.500 lei/a. Pe lângă această taxă de înscriere se va încasa o taxă variabilă, în funcție de specificul Facultății sau al Școlii speciale. Această taxă împreună cu ce de înscriere nu va depăși 6000 lei anual.

Prin Decizia ministerială nr. 221994/1941 s-a fixat cuantumul unei burse studențești de 3.600 lei/lună, acordându-se Politehnicii din București 404 burse pentru anul școlar 1674/1642, acestea atribundu-se pe baza rezultatelor obținute la examene, iar studenților din anul I, pe baza trecerii unui concurs special.

Prin Decizia ministerială nr. 221991 s-a fixat limita superioară a numărului studenților ce se vor primi în anul I 1941/1942 în instituțiile de învățământ superior. Pentru Politehnica din București se stabilesc următoarele cifre: Facultatea de construcții și cadastru: 180; Facultatea de mecanică și electricitate: 100; Facultatea de mine și metalurgie: 50; Facultatea de chimie industrială: 60; Facultatea de arhitectură: 70; Facultatea de silvicultură: 70; Facultatea de agronomie: 80. În același timp la unele facultăți se stabilesc unele proporții între băieți și fete. Astfel, la Facultatea de chimie industrială 70% băieți și 30% fete; la Facultatea de arhitectură 80% băieți și 20% fete; la Facultatea de agricultură 95% băieți și 5% fete.

Prin Decretul-Lege nr. 2758 din 3 octombrie 1941, cu privire la „organizarea educației tineretului român”, s-a atribuit fiecărui cadru didactic o „unitate colectivă” (grupă, clasă, sau an de studii) de a cărei educație răspunde, programul de activitate educativă cuprinzând: cunoașterea activităților tinerilor și orientarea acestor activități, supravegherea activității sportive, culturale, munci de folos obștesc, etc.

Prin Decretul-Lege nr. 3134 din 11 noiembrie 1941 s-a revenit asupra raționalizării catedrelor (făcute prin Decretul nr. 3799 din 4 noiembrie 1938) și se reînființează unele catedre, iar altele își schimbă denumirea.

Ca urmare a acestui decret la Politehnica din București s-a reînființat conferința de distribuția și utilizarea energiei electrice și centrale electrice și s-au făcut următoarele schimbări: catedra de fizică generală, climatologie și meteorologie a devenit catedra de radiocomunicații; catedre de fizică industrială a devenit catedre de termotehnică; catedra de calculul, construcția și încercările mașinilor electrice a devenit catedra de mașini și aparate electrice; catedra de măsuri și tracțiune electrică a devenit catedra de electricitate și măsuri electrice; catedra de electricitate și electrotehnică a devenit catedra de electrotehnică și tracțiune electrică; catedra de mecanică

rațională a devenit catedra de mecanică tehnică; catedra de zoologie și entomologie forestieră și protecția pădurilor; conferința de matematici superioare și aplicate; conferința mineralogie a devenit conferința de combustibili minerali (DM 317288/1941). La Facultatea de arhitectură, catedra de desen arhitectural și studiul ordenelor clasice cu aplicații a devenit catedra de arhitectură aplicată cu atelier; catedra de tehnologia materialelor a devenit conferința de tehnologia materialelor; conferința de arhitectură rurală a devenit catedra de arhitectură rurală (DM 277037/1941); conferința de matematici generale a devenit conferința de geometrie descriptivă și analitică, iar conferința de mecanică și statică a devenit conferința de matematici generale și mecanică (DM 278071/1941). La Facultatea de agronomie: catedra de sistematică, anatomie și fiziologie vegetală a devenit catedra de anatomie, fiziologie și sistematică vegetală; catedra de politică și legislație agrară a devenit catedra de drept și legislație agrară; catedra de tehnologie agricolă a devenit catedra de industrii agricole; catedra de mecanică și mașini agricole a devenit catedra de mașini agricole; catedra de economie rurală a devenit catedra de economie rurală și politică agrară; conferința de legumicultură, horticultură și pomicultură a devenit conferința de pescuit și piscicultură; conferința de entomologie a devenit conferința de entomologie agricolă; conferința de matematici a devenit conferința de matematici și mecanică (DM 308043/1941); catedra de contabilitate și estimări agricole a devenit catedra de taxațiuni, expertize și contabilitate agricolă (DM 317284/1941).

În perioada noiembrie – decembrie 1941 au fost făcute următoarele numiri de cadre didactice profesori titulari definitivi: Dumitru Leonida la catedra de centrale electrice (prin transfer de la Politehnica din Timișoara) (D 3438/1941) și D. Drâmbă la catedra de cadastru, hotărnicie, topografie forestieră și corecția torenților (D 3136/1941); conferențieri titulari definitivi: Ion Chițulescu la cursul de stereotomia lemnului și a pietrei și aplicații la construcții (D 3128/1941), Gheorghe Nicolau la mașini termice, mașini frigorifice și compresoare, Aurel Zănescu la cursul de locomotive, vagoane, mașini de ridicat, Grigore Zamfirescu la cursul de prepararea mecanică a minereurilor și mașini miniere, Nicolae Profiri la cursul de drumuri (șosele), Ion Gr. Stratulescu la cursul de căi ferate, Cristea Niculescu la cursul de poduri și construcții metalice, Grigore Eliescu la cursul de zoologie, entomologie și protecția pădurilor, Gheorghe Petrescu la cursul de electricitate și electrotehnică, Nicolae Ciorănescu la cursul de geometrie analitică, Dorin Pavel la cursul de amenajări, instalații și mașini hidraulice și Cezar Orășanu la cursul de topografie și geodezie (D 3438/1941); conferențieri: Cristea Niculescu la catedra de poduri și construcții metalice (D 3129/1941), Nicolae Petruțian la cursul de zăcăminte și prospecțiuni (D 3137/1941) și Ion Gr. Stratulescu la cursul de căi ferate (D 3138/1947). La Facultatea de agronomie, Mircea Georgescu, conferențiar titular provizoriu la catedra de politică și legislație agrară este definitivat la 10 decembrie 1941 (D 3367/1941) și avansat profesor la 20 decembrie 1941 (D 3477/1941). La Facultatea de arhitectură, Gabriel Sudan, conferențiar titular provizoriu la cursul de matematici generale a fost definitivat la 23 decembrie 1941 (D 3504/1941).

1942

În primele luni ale anului 1942 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice: profesori titulari definitivi: Nicolae Nenciulescu la catedra de arhitectură generală aplicată cu atelier, Facultatea de arhitectură (D 3522/1942); Alexandru Codarcea la catedra de mineralogie și petrografie, Facultatea de mine și metalurgie (D 671/1942); Ilie Purcaru la cursul de fizică și meteorologie, Facultatea de agronomie, prin transfer de la Academia de Înalte Studii Comerciale (DM 105968/1942); Henry Theodoru la catedra de edilitate, Facultatea de construcții, (D 1728/1942) și Constantin Nănescu la catedra de construcții, Facultatea de arhitectură (D 2665/1942); conferențieri titulari definitivi: Vasile Cerkez la cursul de tehnologia petrolului (D 3530/1941),

colonelul Dumitru Bardan la cursul de chimia materialelor prime întrebuințate în aviație și armament, gaze de luptă și mijloace protecție, Facultatea electromecanică (D 2938/1942); G. Bungeanu, la cursul de motoare agricole și motocultură, Facultatea de agronomie (D 2935/1942); Dumitru Teodorescu la cursul comun de fizică experimentală (D 2936/1942); comandor ing. N. Pop la cursul de motoare de aviație, Facultatea electromecanică (D 2937/1942); general ing. D. Petrovanu, la cursul de balistică interioară, pulberi și exploziv, Facultatea de electromecanică (D 3058/1942); Alexandru Popescu la cursul de electrotehnică (D 3058/1942); Gh. Rohr la cursul de instalații de încălzit și ventilat (D 3058/1942); Gh. Simotta la cursul de desen ornamental și academic, Facultatea de arhitectură (D 2666/1942); sefi de lucrări titulari definitivi: Dionisie Bernuz la laboratorul de viticultură, Ioan Gheorghiu la laboratorul de topografie și îmbunătățiri funciare, Ioan Grama la laboratorul de mașini agricole, Cristache Oprea la laboratorul de geologie și agrogeologie, Octavian Vlăduț la laboratorul de anatomie și fiziologie animală (DM 63543/1942), Teodor Nica la laboratorul de zootehnie (DM 73119/1942), toți de la Facultatea de agronomie; asistenți titulari definitivi: Alexandru Guțu la cursul de geometrie descriptivă (DM 61691/1942), Th. Piatkonschi la catedra de chimie tehnologică (DM 76683/1942), Ecaterina Ciorănescu la catedra de chimie organică (DM 76684/1942), Aurel Avramescu la catedra de centrale electrice, transportul, distribuția și utilizarea energiei electrice (DM 70326/1942), Gheorghe Antonescu la cursul de foraje și industria extractivă a petrolului și gazelor naturale (DM 91697/1942), Ion C. Dumitrescu la cursul de rezistența materialelor și statistică grafică (DM 93655/1942), Gabriela Țițeica la cursul de mecanică tehnică (DM 99360/1942), Ilie Mircea la cursul de geologie și paleontologie (DM 91595/1942), Nicolae Țipei la cursul de aviație (DM 99357/1942), Ion A. Manoliu la cursul de navigație interioară și maritimă (DM 105286/1942), Alexandru Corpaci la cursul de matematici de la Facultatea de agronomie (DM 99358/1942); asistenți titulari provizorii: Alexandru Corpaci la cursul de matematici de la Facultatea de agronomie (DM 49493/1942), Ion Popescu-Mehedinți la cursul de economie națională și politică agrară de la Facultatea de agronomie (DM 78158/1942), Mircea Badea la cursul de botanică și patologii vegetale la Facultatea de silvicultură (DM 133082/1942), Iulian Alexiu la cursul de căi ferate, Ion Breazu la electrotehnică și tracțiune electrică, Constantin Iliescu la cursul de fizică experimentală, Cristian Petrescu la cursul de economie politică și raționalizare, A. Ștefănescu-Goangă la cursul de geometrie descriptivă, Gheorghe Călin la cursul de beton armat, poduri de lemn și de zidărie, Anastase Vuzitas la cursul de edilitate, Gheorghe Cartianu la cursul de radiocomunicații, Corneliu Cazaban și Ștefan Cușută la cursul de organe de mașini, Ion Florea la cursul de electricitate și măsurii electrice, Emilian Manițiu la cursul de termotehnică, Alexandru Stratulescu la cursul de motoare de aviație, Ștefan Iorgulescu la cursul de prepararea mecanică a minereurilor și mașini miniere, Valeriu Vintu la cursul de chimie organică, Nicolae Ghelmeziu la cursul de silvicultură, exploatarea podurilor și tehnologia lemnului, Mircea Ene la cursul de zoologie și entomologie forestieră și protecția pădurilor (DM 20749/1942), Stelian Fosteris la laboratorul de patologii vegetale la Facultatea de agronomie (DM 216356/1942), Anghel Stavrescu la catedra de electrotehnică și tracțiune electrică, Vasile G. Gorciu la cursul de analiză infinitesimală, Gheorghe Crăciun la cursul de limba română, Ulpiu Florescu la cursul de mecanică și rezistența materialelor, Constantin erbiceanu la catedra de poduri și construcții metalice, Sebastian Petrescu la catedra de locomotive, vagoane și mașini de ridicat, Mihai Popescu la catedra de tehnologia și construcția avioanelor, Gheorghe Oprea la catedra de chimie industrială și electrochimie, Agripina Dumitrescu și Virgil Niculescu la laboratorul de chimie industrială (DM 269898/1942).

Următoarele cadre didactice s-au transferat: prof. A. Cardaș (zootehnie), prof. G. Bontea (economie politică), prof. Haralambie Vasiliu (chimie generală și chimia solului), conf. Z. Huber (mineralogie), conf. Em. Sthi (topografie și îmbunătățiri funciare), șef lucrări C. Pîntea și asistenții N. Melnic și I. Bucătaru (laboratorul de chimie generală și chimia solului), șef lucrări N.

Pătrașcanu (industrii agricole) și șef lucrări Th. Nica (zootehnice) de la facultatea de agronomie București, la Facultatea de agronomie Iași (DM 32593/1942), șef lucrări Octavian Vlăduțiu (laboratorul de anatomie și fiziologie animală) de la Facultatea de agronomie București, la Facultatea de medicină veterinară București (DM 149184/1942) și Lucius Săveanu, asistent la cursul de aerotehnică și mecanica avionului, Facultatea de mecanică la Politehnica „Gheorghe Asachi”, la catedra de termotehnică a Facultății de electromecanică (DM 196035/1942).

Prin Decizia ministerială nr. 155008/1942, pe data de 1 august 1942 au fost numiți prorectorul Politehnicii din București și prodecanii facultăților și anume: prof. Gheorghe Macovei – prorector, profesor Constantin Budeanu – prodecan al Facultății de electromecanică, prof. Nicolae Profiri – prodecan al Facultății de construcții, profesor Ion Huber Panu – prodecan al Facultății de mine și metalurgie, profesor Costin Nenișescu – prodecan al Facultății de silvicultură, profesor N. Nenciulescu – prodecan al Facultății de arhitectură și profesor Anastasie Munteanu – prodecan al Facultății de agronomie.

*

În Legea nr. 386 – Decretul-Lege nr. 1535 din 19 mai 1942 cu privire la organizarea învățământului superior se pleacă de la principiul că „scopul învățământului superior este să pregătească elitele prin orientarea teoretică a viitorilor profesioniști și formarea oamenilor de știință și să promoveze și să răspândească știința, tehnica și arta”. Învățământul superior cuprindea: universitățile, politehnicele, academiile de înalte studii industriale și comerciale și școlile superioare speciale (de arhivistică, de educație fizică). Cu privire la învățământul politehnic legea avea următoarele prevederi speciale: rectorul, prorectorul, decanii, delegații facultăților în senat și membrii comisiei consultative puteau fi aleși numai dintre profesorii disciplinelor tehnice, ingineri, doctori-ingineri sau arhitecți; la politehnici puteau funcționa ca ajutor al rectorului câte un director de studii, având în sarcina sa organizarea activității didactice; corpului didactic de la politehnici i se solicită activitate științifică sau tehnică; recrutarea cadrelor didactice se face prin concurs care constă din: examinarea memoriului de lucrări, o prelegere publică; consiliul profesoral al unei facultăți poate delega, cu avizul Senatului, un inginer din afara învățământului să țină temporar anumite conferințe de actualitate, necesare viitorilor ingineri, aceste delegații încetând atunci când nu mai este nevoie de ele, fără alte obligații pentru școală, persoana respectivă având dreptul să poarte titlul de conferențiar temporar; cadrele didactice pot cumula o funcție tehnică în afara învățământului cu condiția ca activitatea întreprinderii unde mai lucrează să fie în specialitatea catedrei; studenții de la politehnici sunt obligați să efectueze o practică efectivă în uzine, întreprinderi, mine, șantiere; facultățile de agronomie au ferme proprii pe care și le administrează printr-un consiliu al fermelor condus de decan și compus din profesorii catedrelor de specialitate, având și personalitate juridică.

Într-o anexă a legii se fixează catedrele și conferințele pentru fiecare instituție de învățământ superior.

În Legea nr. 105 – Decret-Lege nr. 1853 din 22 iunie 1942 privind recrutarea pentru serviciul militar, la articolul 6 se prevede: „Studenții facultăților de medicină, medicină veterinară și farmacie, precum și ai Școlilor politehnice vor fi pregătiți pentru a deveni ofițeri de rezervă în primii doi ani de studii, în secțiile de pregătire militară care vor funcționa pe lângă aceste facultăți și școli. Studenții facultăților și școlilor menționate mai sus vor fi încorporați la începerea primului an școlar și vor primi instrucția infanteriei pentru studenții facultăților de medicină umană, veterinară și farmacie și instrucția armelor cu caracter tehnic pentru studenții școlilor politehnice”. Ca urmare a acestei legi odată cu începutul anului universitar 1942-1943 studenții Politehnicii din București au fost încorporați în secția de pregătire militară de pe lângă această școală. Secția de pregătire militară a funcționat până în toamna anului 1944, când s-a desființat, studenții fiind lăsați la vatră.

În Decizia ministerială nr. 195906 din 22 septembrie 1942 se stabileau pentru toate instituțiile de învățământ superior din țară catedrele, conferințele și încadrarea lor cu titulari. Pentru Politehnica din București situația era următoarea: Catedre comune: Analiza matematică (Vacantă), Geometria analitică și diferențială (Nicolae Ciorănescu), Geometria descriptivă (Alexandru Pantazi), Fizica experimentală (Vasile Bianu), Mecanica (vacantă), Rezistența materialelor și statica grafică (Constantin C. Teodorescu), Hidraulică teoretică și aplicată (Dionisie Germani), Topografie și geodezie (Cezar Orășanu), Cadastru hotărnicie, topografie forestieră, corecția torenților (Dimitrie Drîmbă), Căi ferate (Ion Strătilescu), Metalurgie (Traian Negrescu), Economie politică și raționalizare (Mihail Manoilescu), Drept și legislație uzuală (N. Râmniceanu), Chimie generală (vacantă; atașat la catedră conf. Ernest Toporescu), Conferințe comune: Matematici superioare și aplicate (vacantă), Fizica experimentală (vacantă), Mecanica tehnică (Aurel Persu), Rezistența materialelor (Cristea Mateiescu), Electricitate și electrotehnică (Traian Gheorghiu), Matematici generale (Rodolphe Racliș), Geometrie descriptivă și elemente de construcții în lemn și piatră (Ion Chițulescu), Curs general de mașini (Ion Drosescu), Tehnologia materialelor de construcții și ceramică (Șerban Solacolu), Desen industrial (vacantă), Desen constructiv și topografie (vacantă), Curs general de construcții (vacantă), Curs general de construcții și construcții metalice (Dumitru Stan), Meteorologie și climatologie (Constantin Ioan), Contabilitate generală și industrială (vacantă), Limba germană (vacantă), Limba engleză (vacantă), Instalații de încălzire și ventilat (vacantă).

A. Facultatea de construcții. Catedre: Drumuri (Nicolae Profiri), Construcții civile și procedee generale de construcții (Aurel A. Beleş), Beton armat, poduri de lemn și de zidărie (Mihai Hangan), Poduri și construcții metalice (Cristea Niculescu), Navigație interioară și maritimă și îmbunătățiri funciare (Grigore Vasilescu), Edilitate (Henri Teodoru), Urbanism, vacantă (atașat la catedră conf. Ion Davidescu). Conferințe: Construcții industriale (vacantă), Fotogrametrie (vacantă), Terasamente și drumuri (Ion Șt. Tomescu).

B. Facultatea de electromecanică. Catedre: Organe de mașini (Constantin Bușilă), Termotehnice (vacantă), Mașini și turbine cu aburi (D. Cantunari), Motoare cu combustie internă, mașini frigorifice (Gheorghe Nicolau), Mașini și amenajări hidraulice (Dorin Pavel), Locomotive, material rulant și sisteme de tracțiune (Aurel Zănescu), Electricitate și măsuri electrice (Constantin Budeanu), Mașini și aparate electrice (Ion S. Gheorghiu), Centrale electrice, transportul, distribuția și utilizarea energiei electrice (Dumitru Leonida), Radiocomunicații (vacantă), Aerotehnica și mecanica avionului (Elie Carafoli), Tehnologia și construcția avioanelor (G. Zamfirescu), Guri de foc, arme portative, muniții (vacantă). Conferințe: Mașini unelte, lucrări de atelier și organizarea fabricilor (Gh. Manea), Desen industrial și tehnologia mecanică (Dumitru Băiatu), Electrotehnică (vacantă), Telegrafice și telefonie (Ion Constantinescu), Motoare de aviație (vacantă), Balistica interioară, pulberi și explozivi (vacantă), Chimia materialelor prime întrebuințate în aviație și armament, gaze de luptă și mijloace de protecție (vacantă), Distribuția și utilizarea energiei electrice (G. Dinescu).

C. Facultatea de mine și metalurgie. Catedre: Geologie și paleontologie (Gh. Macovei), Mineralogie și petrografie (Alexandru Codarcea), Foraje, exploatarea petrolului și a gazelor naturale (Th. Ficșinescu), Exploatarea minelor (vacantă), Prepararea mecanică a minereurilor și mașini miniere (Huber Panu), Zăcămintă și prospecțiuni (Nicolae Petruțian). Conferințe: Geologia combustibililor minerali (G. Murgeanu), Exploatarea minelor (vacantă).

D. Facultatea de chimie industrială. Catedra: Chimie anorganică, cu aplicații (Petre Spacu), Chimie organică (Costin Nenișescu), Chimia fizică și analitică (Eugen Chirnoagă), Tehnologia chimică anorganică (Negoiță Dănilă), Tehnologia chimică organică (vacantă, atașat conf. E. Georgeacopol), Chimie industrială și electrochimie (P. Staehelin). Conferințe: Chimie analitică și electrochimie (vacantă), Industrii textile (I. Păenescu), Industrii alimentare și fermentative (vacantă), Tehnologia petrolului (V. Cerchez), Aparatură și instalații întrebuințate la

industrii chimice (Emilian Bratu), Tehnologia materialelor de construcții și industrii ceramice (Aurel Raicu), Chimia petrolului (C. Dacu).

E. Facultatea de silvicultură. Catedre: Botanica generală și forestieră, fitopatologie forestieră (C. Georgescu), Zoologie și entomologie forestieră și protecția pădurilor (Grigore Eliescu), Dendrometrie, estimări, amenajarea pădurilor și ameliorări alpine (V. Stinghe), Silvicultură, exploatarea pădurilor și tehnologia lemnului (Marin Drăcea), Construcții și instalații de transport forestier; industria mecanică a lemnului (D. Sburan). Conferințe: Politică, economie și administrația forestieră (Ilie Demetrescu), Pedologie generală și forestieră (vacantă), Vânătoare și pescuit (vacantă), Drept și legislație silvică (vacantă).

F. Facultatea de arhitectură. Catedra: Proiecție de arhitectură aplicată (Constantin Iotzu), Proiecte de arhitectură generală aplicată (Paul Smărăndescu), Proiecte de arhitectură generală aplicată (Nicolae Nenculescu), Proiecte de arhitectură generală aplicată (Duiliu Marcu), Proiecte de arhitectură generală aplicată (vacantă), Teoria arhitecturii cu program de arhitectură (Toma Socolescu), Construcții rurale și muncitorești (vacantă), Urbanism, edilitate cu proiecte (Cincinat Sfințescu), Geometria descriptivă și stereotomie (Nicolae Teodorescu), Matematici generale (Gabriel Sudan). Conferințe: Devize, caiete de sarcini, contabilitate și topografie (vacantă), Desen ornamental și academic (Gh. Simotta), Tehnologia materialelor, cu laborator (vacantă), Instalații și salubritatea clădirilor (vacantă), Modelaj (Alexandru Călinescu), Legislația (Dan Hurmuzescu), Umbre și perspective (vacantă).

G. Facultatea de agronomie. Catedra: Anatomie, fiziologie și sistematică vegetală (T. C. Popescu), anatomie și fiziologie animală (N. Gavrilăscu), Chimie generală și chimia solului (Mircea Ionescu), Fitotehnie (Nicolae Săulescu), Ameliorarea plantelor agricole (Anastase Munteanu), Patologie vegetală (Traian Săulescu), Zootehnie (Nicolae A. Dumitrescu), Viticultură și oenologie (Ion Teodorescu), Economia rurală și politică agrară (Nicolae Cornățeanu), Topografie și îmbunătățiri funciare (Alexandru Nasta), Agrologie (Gheorghe Ionescu-Sisești), Mașini agricole (Ion Sterian), Industrii agricole (Iuliu Voicu), Drept și legislație agrară (Mircea Georgescu), Taxațiuni, expertize și contabilitate agricolă (Gheorghe Bontea), Hidraulică agricolă (vacantă). Conferințe: Pășuni și fânețe (vacantă), Pescuit și piscicultură (vacantă), Construcții rurale (vacantă), Motoare agricole și motocoltură (vacantă), Horticultură (vacantă), Medicină veterinară (vacantă), Introducere în practica agricolă (Em. Constantinescu), Entomologia agricolă (vacantă), Fizica și meteorologia (Ilie Purcaru, profesor), Matematici și mecanică (Radu Bădescu), Geologia și agrogeologie (Petre Enculescu, profesor).

Prin Decizia ministerială nr. 304317/1942 se repartizează tuturor instituțiilor de învățământ superior din țară sume de bani pentru ajutorarea sub formă de burse a studenților lipsiți de mijloace de întreținere, dar merituosi, Politehnicii din București i se repartizează suma de 6.501.000 lei pe perioada 1 octombrie 1942 – 31 martie 1943.

Prin Decretul nr. 1281 din 1 mai 1942 Societatea Politehnică din România a fost autorizată să accepte donația de 3.000.000 lei făcută de Emil Prager și Margareta Prager rentă unificată 4% din 1941 cu nr. 7469 – 7498, cu cuponul din aprilie 1942, pentru ca din venitul acestei sume să se constituie un fond denumit „Fondul inginer E. Prager” cu scopul de a se acorda două burse de studii în rate egale, timp de 9 luni, în fiecare an, la doi studenți români ai Facultății de construcții ai Politehnicii din București. Bursa s-a dat până în anul 1947.

În ultimele luni ale anului s-au mai făcut următoarele numiri de cadre didactice: profesori titulari: Tudor Tănăsescu la catedra de Radiocomunicații (D 2981/1942), I. Andreescu-Cale la catedra de Hidraulică agricolă a Facultății de agronomie (D 3383/1942), Nicolae Teodorescu la catedra de Geometrie descriptivă și stereotomie și Gabriel Sudan la catedra de Matematici generale și mecanică de la Facultatea de arhitectură (Nr. 2928 din 28 septembrie 1942); Nicolae Ciorănescu la catedra de Analiză matematică, prin transfer de la catedra de Geometrie analitică și diferențială (D 3719/1942); asistenți titulari provizorii: Gavril F. Toma la cursul de dendrometrie

și estimări (DM 227511/1942) și Alexandru Beldie la cursul de botanică generală și forestieră, fitopatologie forestieră (DM 227512/1942), la Facultatea de silvicultură; preparator arh. Gh. Petrașcu la catedra de construcții de la Facultatea de arhitectură (DM 278090/1942).

În posturi administrative au fost numiți în anul 1942: director de studii profesorul Gheorghe Petrescu (D 3012/1942), șeful laboratorului de analize chimice și industriale profesorul Eugen Chirnoagă (DM 219342/1942), director administrativ ing. Gheorghe Bălăceanu (D 3640/1942) și contabil șef D. Borcea (DM 110055/1942).

S-a pensionat în 1942 Manole Vasile, chimist, șef al Institutului de chimie agricolă al Facultății de agronomie (DM 76571/1942).

În anul 1942 războiul continuă. Trupele coaliției hitleriste ajung la Don și în regiunea Caucaz, la Stalingrad (azi Volgograd). La 4 septembrie 1942 începe bătălia Stalingradului, cea mai mare bătălie a războiului, la care iau parte și unități ale armatei române și care s-a încheiat cu capitularea armatelor coaliției hitleriste. Cea mai mare parte a trupelor care au luat parte la bătălie a căzut în prizonierat.

În anul 1943 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice: profesori titulari definitivi: Petre Sergescu la catedra de geometrie analitică și diferențială, prin transfer de la catedra de calcul diferențial și integral de la Facultatea de științe din Timișoara (D 1585-1943), I. Davidescu de la catedra de urbanism, Facultatea de construcții, dr.ing. I. Linteș la catedra de guri de foc, arme portative, munițiuni, Facultatea de electromecanică, (D 1813/1943) și Al. Proca la catedra de mecanică (D 2937/1943); profesori agregati: I. Drosescu la cursul de tehnologia mecanică și desen industrial (D 3069/1943) și Mihail Stamatiu la catedra de exploatarea minelor (DM 140/1943); conferențieri titulari definitivi: Matei Niculescu la cursul de industrii alimentare și fermentative (D 136/1943), Ion Atanasiu la cursul de chimie analitică și electrochimie (D 121/1943), Constantin Chiriță la cursul de pedologie generală și forestieră (D 135/1943), Theodor Bordeianu la cursul de horticultură și Gheorghe Anghel la cursul de pășuni și fânețe la Facultatea de agronomie (D 176/1943), Victor Popescu la cursul de construcții industriale și V. Cota la cursul de vânătoare și pescuit (D 1813/1943); conferențiar titular provizoriu Gh. Nicolau – Birlad la cursul de fotogrammetrie, Facultatea de construcții (DM 9445/1943); sefi de lucrări titulari definitivi: Constantin Lazu la catedra de mașini și aparate electrice, Ștefan Mantea la catedra de metalurgie, Matei Marinescu la catedra de telegrafie și telefonie, Marcel Popescu la catedra de mineralogie și petrografie și Marin Rădulescu la catedra de silvicultură, exploatarea pădurilor și tehnologia lemnului (D 118/1943), C. Fostiropol la catedra de tehnologie chimică (D 2032/1943), Marin Dumitriu și Evdochia Coiciu la laboratorul de fitotehnie al Facultății de agronomie (D 2273/1943), C. Dinculescu la catedra de mașini și aparate electrice, I.C. Dumitrescu la catedra de rezistența materialelor și statică grafică și I. Lăzărescu la catedra de electricitate și măsurii electrice (D 3283/1943); șef lucrări titular provizoriu Nicolae Cernescu la catedra de chimie fizică și analitică (DM 123392/1943); asistent titular definitiv Horia Slușanschi la catedra de chimie generală și chimia solului, Facultatea de agronomie prin transfer de la aceeași catedră a Facultății de agronomie din Timișoara (D 2600/1943); asistenți titulari provizorii: Ștefan Bălan la catedra de mecanică (DM 2942/1943), Nicolae V. Ionescu la catedra de anatomie, fiziologie și sistematică vegetală, Facultatea de agronomie (DM 68248), Dumitru Dumitrescu la catedra de hidraulică teoretică și aplicată, Matei Prună la catedra de metalurgie, Andrei Caracostea la catedra de poduri și construcții metalice și Ileana Necșoiu la catedra de chimie organică (DM 113892/1943), Tudor Dinescu la catedra de rezistența materialelor și statică grafică (DM 123390/1943), Simona Zugrăvescu la laboratorul de analize al Facultății de chimie industrială (DM 284196), Alexandru Stoenescu și Octavian Vlad la catedra de mecanică și I. Teodoru la

catedra de botanică generală și forestieră (DM 288838/1943) și preparator provizoriu Stelian Atanasiu la cursul de tehnologia materialelor de construcții și ceramică (DM 123393/1943).

Profesorul Al. Proca, aflat, la data numirii sale la catedra de mecanică, la Lisabona solicită un concediu de un an de zile pentru a face față obligațiilor față de autoritățile portugheze. El nu s-a mai prezentat la post.

Prin Decretul nr. 790/1943 profesorul titular definitiv Negoită Dănăilă de la catedra de tehnologie chimică anorganică a fost menținut 2 ani în funcțiune la catedră de la data împlinirii limitei de vârstă.

Prin Decizia ministerială nr. 252584/1943 asistentul titular definitiv Dumitru Donescu a fost pus în retragere cu începere de la 1 decembrie 1943 pentru limită de vârstă.

Prin Decizia ministerială nr. 93087/1943 se socotesc cu drept de locuință un număr de 43 de familii în localul Politehnic din str. Barbu Delavrancea nr. 4 bis, 7 familii în localul Facultății de arhitectură și 37 de familii în localul facultății de agronomie. Aceste familii aparțineau unor funcționari administrativi și personalului de serviciu.

Prin Decretul nr. 11022 din 19 iunie 1943 „având în vedere starea excepțională de război și necesitatea unei munci de folos obștesc studenții facultății de drept și ai Academiei de Înalte Studii Comerciale și Industriale vor fi utilizați (în timpul verii) în administrație, studenții politehnicilor în serviciile tehnice județene, iar studenții facultăților de litere, la căminele culturale”.

*

Coaliția hitleristă, care cuprindea și trupe române suferă înfrângeri. Armata sovietică străpunge blocada Leningradului și eliberează o mare parte din teritoriul Ucrainei. Pe frontul din vest aviația americană efectuează masive bombardamente asupra orașelor Germaniei. Între 28 noiembrie – 1 decembrie 1943 a avut loc la Teheran Conferința șefilor de state ai URSS (I.V. Stalin), Statele Unite (Roosevelt) și a primului ministru al Angliei (W. Churchill), în care s-au luat hotărâri cu privire la viitoarele acțiuni ale războiului la viitoarele acțiuni ale războiului.

1944

În primele luni ale anului 1944 se fac următoarele numiri de cadre didactice : profesor agregat : Florea Stănculescu la catedra de construcții rurale și muncitorești, cu proiecte, de la Facultatea de arhitectură (DM 36750/1944); conferențieri titulari definitivi Ștefan Vencov la cursul de fizică experimentală, prin înaintare și transfer din postul de șef de lucrări de la Facultatea de științe București (D.223/1944), Ion C.Dumitrescu la cursul de rezistența materialelor și statică grafică și Ștefan Bălan la cursul general de construcții (D. 457/1944); conferențiar titular provizoriu arhitect G.Negoescu la cursul de instalații și salubritatea clădirilor de la Facultatea de arhitectură (DM. 14039/1944); șefi de lucrări definitivi : Iosif Ionescu-Muscel la laboratorul de industrii textile al Facultății de chimie industrială, Ion Manoliu la catedra de porturi, căi de comunicație pe apă și îmbunătățiri funciare, N.Rucăreanu la catedra de dendrometrie, estimațiuni, amenajarea pădurilor și ameliorațiuni alpine (D.66/1944); șef de lucrări provizoriu N.Ghelmeziu la cursul de silvicultură, exploatarea pădurilor și tehnologia lemnului (DM. 36390/1944); asistenți titulari provizorii : Alexandru Gheorghiu la cursul comun de rezistența materialelor și statică grafică (DM. 29122/1944) și arhitect Tiberiu Ricci la catedra de proiecte de arhitectură generală și aplicații, arhitect Gheorghe Petrescu la catedra de construcții, arhitect D.Vernesu la catedra de urbanism, edilitate cu proiecte, Dimitrie Mavrodin la catedra de geometrie descriptivă și stereotopie, Haralambie Ionescu la catedra de matematici generale, mecanică și statică grafică, Barbu Socolescu la cursul de desen ornamental și academic, toți la facultatea de arhitectură (DM. 16913/1944), Ioan Minoiu la cursul de organe de mașini, Anton Rădulescu la cursul de silvicultură, exploatarea pădurilor și tehnologia lemnului,

Pompiliu Macovei și Nicolae Lupu la cursul de proiecte de arhitectură generală aplicată, ultimii doi de la Facultatea de arhitectură (DM 36751/1944), Gh.Panaitescu la catedra de construcții și instalații de transport forestier, industria mecanică a lemnului (DM. 44631/1944).

S-a prelungit cu 2 ani menținerea în funcție peste limita de vârstă a profesorului titular definitiv N.Nenciulescu de la catedra de arhitectură generală aplicată (D.1180/1944). Asistentul Marian Marinescu a fost pus în retragere pentru limită de vârstă (DM. 125373/1944).

Prin Decretul-Lege nr.1217 din 26 iunie 1944 se hotărăște cu studenții facultăților de medicină, medicină veterinară și politehnicilor să fie trimiși din secțiile de pregătire militară la școlile de ofițeri de rezervă pentru a suplini lipsa de ofițeri pentru front. Decretul-lege nu a putut fi pus în aplicare din cauza evenimentelor ce au urmat 2 luni mai târziu.

*

La 1 aprilie 1944 cursurile se întrerup. La 4 aprilie 1944 a avut loc un bombardament masiv al Capitalei, efectuat de aviația anglo-americană și soldat cu mii de morți și răniți. Tot în luna aprilie un număr de 66 de oameni de știință și de cultură, membri ai Academiei Române și profesori universitari au adresat lui Ion Antonescu un memoriu comun, prin care au cerut ruperea imediată a legăturilor cu Germania hitleristă și ieșirea din războiul hitlerist (“Memoriul intelectualilor”).

În luna aprilie se creează, pe baza unei platforme antifasciste și de revendicări muncitorești, Frontul Unic Muncitoresc.

La 6 iunie 1944 trupele aliate debarcă pe coasta Normandiei, deschizând cel de-al doilea front în Europa (“Ziua cea mai lungă”).

La 20 iunie 1944 se creează, pe baza unei platforme antifasciste, general-democratic, Blocul Național-Democrat (B.N.D.), alcătuit din partidele : comunist, social-democrat, național-țărănesc și național-liberal.

La 20 august 1944 a început ofensiva trupelor sovietice pe frontul Iași-Chișinău, creîndu-se astfel condiții favorabile declanșării insurecției armate antifasciste.

La 23 august 1944 a început la București insurecția armată antifascistă, care a încununat mișcarea de rezistență din timpul războiului, organizată în baza unei largi coaliții de forțe democratice și patriotice sub conducerea Partidului Comunist Român. Ea a constituit începutul revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă. În zilele următoare au avut loc lupte crâncene în care armata și formațiunile patriotice au curățat Capitala și împrejurimile ei de trupele germane, apoi, până la 31 august, regiunile centrale și sudice ale României, continuând apoi, alături de trupele sovietice, ofensiva împotriva trupelor germano-ungare.

La 12 septembrie 1944 a fost semnată la Moscova Convenția de armistițiu dintre guvernul român și guvernele Națiunilor Unite, prin care s-a consfințit starea de fapt a ieșirii României din războiul antisovietic și întoarcerea armelor împotriva Germaniei hitleriste, anularea prevederilor “Dictatului de la Viena” în legătură cu partea de nord a Ardealului, precum și plata unor despăgubiri de război către URSS și celelalte Națiuni Unite în valoare de 300 milioane de dolari.

La 25 octombrie 1944, odată cu eliberarea orașelor Satu Mare și Carei s-a încheiat eliberarea întregului teritoriu al României de sub ocupația fascistă. Trupele române au continuat să lupte alături de trupele sovietice până la sfârșitul războiului, la 9 mai 1945.

*

Prin Decretul-Lege nr. 1729 din 29 septembrie 1944 au fost abrogate dispozițiile restrictive cu privire la accesul evreilor în învățământ. Ca urmare, prin decizia ministerială nr. 134644 din 27 septembrie 1944 întregul personal didactic, tehnic și administrativ, cu titlul provizoriu sau definitiv, aparținând învățământului superior au fost reintegrați în învățământ pe data revocării, cu toate drepturile ce au decurs de la data punerii în disponibilitate; studenții care în perioada 1940-1944 au urmat școli superioare evreiești au fost primiți în anul în care au trecut.

Ca urmare, prin decizia ministerială nr. 144804/1944, Isac L.Blum a fost reintegrat pe data revocării ca șef de secție definitiv la laboratorul de chimie industrială.

Prin Decretul nr. 1900 din 13 octombrie 1944 s-au făcut următoarele numiri de rector și decani : Nicolae Ciorănescu – rector, Nicolae Profiri – decanul Facultății de construcții, Ion S.Gheorghiu – decanul Facultății de electromecanică, Traian Negrescu – decanul Facultății de mine și metalurgie, Costin Nenișescu – decanul Facultății de chimie industrială, Constantin Georgescu – decanul Facultății de silvicultură, Grigore Ionescu – decanul Facultății de arhitectură și Traian Săvulescu – decanul Facultății de agronomie.

Prin decizia ministerială nr. 153559 din 28 octombrie 1944 s-au făcut următoarele numiri de prorectori și prodecani : Ion S.Gheorghiu – prorector, Grigore Vasilescu – prodecan la Facultatea de construcții, Constantin Budeanu – prodecan la Facultatea de electromecanică, Petre Sergescu – prodecan la Facultatea de mine și metalurgie, Petre Spacu – prodecan la Facultatea de chimie industrială, Grigore Eliescu – prodecan la Facultatea de silvicultură, I.Teodorescu – prodecan la Facultatea de agronomie, N.Nenciulescu – prodecan la Facultatea de arhitectură.

Prin Decretul nr. 2104 din 2 noiembrie 1944, A.Munteanu a fost numit decan al Facultății de agronomie în locul lui Traian Săvulescu, demisionat.

Prin Decizia ministerială nr. 134643/1944 s-a aprobat ca studenții care au luat parte la război să fie scutiți de frecvență și să aibă posibilitatea să-și susțină examenele în sesiune extraordinare.

Prin Decizia ministerială nr. 152742/1944, pe intervalul 1 octombrie 1944 – 31 martie 1945 s-a repartizat instituțiilor de învățământ superior sume de bani pentru ajutorarea sub formă de burse a studenților lipsiți de mijloace, dar merituși. Din totalul de 63.800.000 lei pe întreg învățământul superior, Politehnicii din București I s-a repartizat suma de 8.000.000 lei . Bursele nu puteau fi mai mici de 4.000 lei/lună și nici mai mari de 10.000 lei/lună.

În ultimele luni ale anului s-au făcut următoarele mișcări de cadre didactice : numire de profesor agregat : arhitect R.Bordenache la catedra de istoria arhitecturii, Facultatea de arhitectură (DM. 185912/1944); pensionări pentru limită de vârstă : profesorii titulari Teodor Ficșinescu de la catedra de foraje, exploatarea petrolului și a gazelor naturale (D.1904/1944), Dionisie Germani de la catedra de hidraulică teoretică și aplicată și Constantin Bușilă de la catedra de organe de mașini (D. 1967/1944) și atașatul pe lângă conferința de geologie și agrogeologie Petre Enculescu (D. 1964/1944).

1945

În anul 1945 s-au făcut următoarele transformări de catedre și conferințe : conferința de “geologia combustibililor minerali” de la Facultatea de mine și metalurgie s-a transformat în catedră, cu aceeași denumire (DL. 851/1945); s-a înființat o conferință nouă de “pedagogie” la Facultatea de agronomie (DL. 695/1945); s-au înființat două conferințe noi la Facultatea de electromecanică : conferința de “materiale și aparate electrice” și conferința de “aplicațiile mecanice și industriale ale electricității” (DL.1780/1945); s-au înființat la Facultatea de arhitectură două catedre noi : catedra de “proiecte de arhitectură generală aplicată” și catedra de “desen ornamental și academic” și s-a schimbat denumirea conferinței de “devize, caiete de sarcini, contabilitate și topografie” în conferința de “construcții” (DL. 1855/1945); la Facultatea de electromecanică conferința de “electricitate și electrotehnică” s-a transformat în catedră cu aceeași denumire (DL. 2128/1945).

În anul 1945 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice : profesori titulari definitivi : Agripa Popescu la catedra de mașini agricole prin transfer de la Facultatea de agronomie de la Cluj-Timișoara (D. 372/1945), Ion Drosescu la cursul general de mașini și Dumitru Băiatu la cursul de tehnologie mecanică și desen industrial (D. 934/1945), Ernest Toporescu la catedra de

chimie generală și E.Gorceacopol la catedra de tehnologia chimică organică (D. 598/1945), Dimitrie Stan la catedra de construcții, Facultatea de arhitectură (D. 1662/1945), Gheorghe Murgeanu la catedra de geologia combustibililor minerali (D. 1701/1945), Octav Doicescu la catedra de proiecte de arhitectură generală și aplicată, de la Facultatea de arhitectură (D. 2312/1945); conferențiar titular definitiv Constantin Mihăilescu la cursul de tehnologia materialelor de construcții, cu laborator la Facultatea de arhitectură (D. 2199/1945); conferențiar titular provizoriu Valeriu Dinu la cursul de drept și legislație silvică (DM. 72840/1945); șef lucrări titular provizoriu Valeriu Vântu la cursul de chimie organică (DM. 70752/1945); asistent titular definitiv Janeta Cornea, la catedra de tehnologia materialelor de construcții și ceramică (DM.19154/1945), Aurel Ștefănescu-Goangă la cursul de construcții industriale, Facultatea de construcții, prin transfer de la catedra de geometrie descriptivă (DM. 44366/1945), Nicolae Constantinescu la Laboratorul de horticultură și Gherasim Constantinescu la laboratorul de viticultură, de la Facultatea de agronomie, reconfirmați până în anul 1948 (DM. 67815/1945), Gheorghe Cernea la catedra de geologie și paleontologie (DM. 70753/1945), Alexandru Huch la catedra de chimie organică (DM. 70749/1945), Radu Tunescu la catedra de tehnologia petrolului (DM. 70748/1945), Gheorghe Constantinescu la catedra de cadastru, hotărnicie, topografie forestieră, corecția torenților (DM. 70747/1945), Petre Trofin și Mircea Stănculescu la catedra de edilitate (DM. 69157/1945), Suzana Stănescu la catedra de metalurgie (DM. 74127/1945), Gheorghe Buzdugan, la catedra de mecanică (DM. 138769/1945), Dumitru Mocanu și Ion Bucurescu la catedra de rezistența materialelor și statică grafică (DM. 138768/1945), arhitect Traian Chițulescu la catedra de urbanism, Facultatea de construcții (DM. 138766/1945), Mircea Constantinescu și Radu Pop la catedra de porturi, căi de comunicație pe apă și îmbunătățiri funciare (DM. 154954/1945), Virgil Niculescu la catedra de tehnologie chimică anorganică, reconfirmat până la 1 aprilie 1949 (DM.169088/1945), Gheorghe Secară la cursul de mașini și turbine cu aburi (DM. 281465/1945) și Victor Mărculețiu la cursul de chimie fizică și analitică (DM. 295868/1945); preparator titular definitiv Stela Maria Ionescu-Sapira la catedra de geometrie descriptivă și desen, reintegrată pe data îndepărtării din serviciu (DM. 56364/1945).

Tudor Ionescu, șef de lucrări titular definitiv, a fost transferat ca profesor titular la catedra de chimie tehnologică anorganică la Politehnica “Gheorghe Asachi” din Iași (D.1750/1945).

Au fost puși în retragere pentru limită de vârstă : profesorul titular definitiv Negoită Dănăilă de la catedra de tehnologie chimică anorganică, pe data de 1 octombrie 1945 (D.2359/1945) și asistentul Marin Marinescu pe aceeași dată (DM. 214503/1945).

Prin Legea nr. 217 – DL. 996 din 29 martie 1945 pentru purificarea administrațiilor publice, funcționarii care primeau sub orice formă salariu sau indemnizație de la stat puteau fi îndepărtați fără nici o indemnitate, dacă au colaborat sub orice formă pentru realizarea scopurilor hitleriste sau fasciste, dacă au activat în mișcarea legionară sau alte mișcări cu caracter fascist, au comis crime, delict, acte teroriste. În cazul în care se constată circumstanțele atenuante îndepărtarea din serviciu se putea face pe timp limitat, de la o lună la cinci ani.

În baza acestei legi Constantin Iotzu, profesor titular definitiv la Facultatea de arhitectură a fost îndepărtat din învățământ pe 3 ani (D. 2311/1945).

La 24 mai 1945 profesorul Costin Nenișescu a fost ales membru corespondent al Academiei Române, iar la 4 iunie profesorul Dionisie Germani a fost ales membru de onoare al Academiei Române.

Prin Decretul nr. 2527 din 13 iulie 1945 s-au făcut următoarele numiri în conducerea Politehnicii din București : Nicolae Ciorănescu – rector, Nicolae Profiri – decanul Facultății de construcții, Ion S.Gheorghiu – decanul Facultății de electromecanică, Nicolae Petruțian – decanul Facultății de mine și metalurgie, Nicolae Dănăilă – decanul Facultății de chimie industrială, Constantin Georgescu – decanul Facultății de silvicultură, Grigore Ionescu – decanul Facultății de agronomie.

Prin decizia ministerială nr. 358922 din 21 decembrie 1945, Petre Sergescu, profesor titular definitiv, a fost numit rector al Politehnicii din București, în locul lui Nicolae Ciorănescu, demisionat.

Prin Decretul nr. 2313 din 23 iulie 1945 s-a înființat "Biblioteca centrală a Politehnicii din București" pe baza avizului senatului institutului și în conformitate cu dispozițiunile art. 38, aliniatul III din legea relativă la organizarea învățământului superior nr. 386 – DL nr. 1535 din 19 mai 1942.

*

În anul 1945 s-a dat în folosință un nou corp de clădire al localului Politehnicii din str. Polizu 1-5 și anume, corpul G, având o suprafață totală desfășurată de 770 mp.

*

În locul profesorului Nicolae Ciorănescu a fost numit, în funcția de rector, profesorul Petre Sergescu.

*

La 6 martie 1945 se formează guvernul de largă concentrare democratică condus de dr. Petru Groza care deschide calea înfăptuirii până la capăt a transformărilor cu caracter burghez-democratic și trecerea la revoluția socialistă.

La 23 martie, prin Decretul-Lege nr. 816, s-a înfăptuit reforma agrară. S-au expropriat terenurile aparținând persoanelor de origine etnică germană, absenteiștilor, celor care s-au făcut vinovați de dezastrul țării, precum și prisosul terenurilor agricole (suprafețe ce depășeau 50 ha) și au fost împroprietăriți țărani lipsiți de pământ și cei care aveau o proprietate ce nu depășea 5 ha. Au fost împroprietărite astfel circa 900.000 familii țărănești, dintre care 400.000 fără pământ.

După eliberarea țării armata română își aduce o importantă contribuție, alături de armata sovietică la eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei. La 9 mai 1945 s-a semnat de către reprezentanții URSS, Marii Britanii, USA și Franței actul de capitulare necondiționată a Germaniei hitleriste.

Între 16-21 octombrie 1945 se desfășoară la București lucrările Conferinței Naționale a PCR care trasează căile reconstrucției economice și a dezvoltării democratice a țării în perioada postbelică.

1946

În anul 1946 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice : profesori titulari : Traian Gheorghiu la catedra de electricitate și electrotehnică, cursuri comune (D. 131/1946), Tudor Ionescu la catedra de chimie tehnologică anorganică, prin transfer de la Politehnica "Gheorghe Asachi" din Iași (D.137/1946), Gheorghe Zane la catedra de economie politică și raționalizare, prin transfer de la Facultatea de drept din Iași (D.343/1946), Cornel Severineanu la catedra de organe de mașini, prin transfer de la Politehnica din Timișoara (d. 402/1946), Gheorghe Simotta la catedra de desen ornamental și academic de la Facultatea de arhitectură (D. 404/1946), Cristea Mateiescu la catedra de hidraulică teoretică și aplicată (D. 1698/1946), Toma Socoleanu la catedra de proiecte de arhitectură generală și aplicată, prin transfer de la catedra de teoria arhitecturii (D. 1700/1946), Ilie Dumitrescu la cursul de politică, economie și administrație forestieră (D. 2772/1946) și Radu Roșca la cursul de matematici superioare și aplicate (D. 2941/1946); conferențieri titulari : V.Tempăeanu la limba germană (D.127/1946), Marcel Georgescu la cursul de exploatarea minelor (D. 551/1946), Matei Marinescu la cursul de electroacustică, aparate telefonice și telegrafice (D. 1269/1946), Ion Lăzărescu la cursul de aplicațiile mecanice și industriale ale electricității (D.1270/1946), Aurel Avramescu la cursul de materiale și aparate electrice (D.1274/1946), Constantin Manolache la cursul de entomologie agricolă de la Facultatea de agronomie (D. 1512/1946), Alexandru Gheorghiu la cursul general de construcții și construcții metalice (D. 2052/1946) și Theodor Bordeianu la cursul de

legumicultură și floricultură, înființat prin scindare (Legea 734/1946) a cursului de horticultură (DM. 315037/1946); șefi de lucrări titulari : Ion Poșulescu-Zamfirescu la catedra de motoare cu combustie internă și mașini frigorifice (D. 142/1946), Th. Piatkowski (D. 1172/1946) și la catedra de tehnologie chimică anorganică (D. 1517/1946); Alexandru Demianovschi la catedra de zootehnie, facultatea de agronomie (D. 1272/1946), Nicolae Constantinescu la laboratorul conferinței de horticultură (D.1275/1946) și Nicolae Tipei la laboratorul de aerodinamică și mecanica avionului (D.3275/1946); șefi de lucrări provizorii : arhitect N.Nedelescu (DM. 33086/1946), Teonic Săvulescu (DM. 85339/1946) și Pompiliu Macovei (DM. 103182/1946) la catedra de proiecte de arhitectură generală aplicată; Aurel Munteanu la catedra de fizică experimentală (DM. 78672/1946), Eugenia Chirnoagă la laboratorul de analize chimice și industriale, prin transfer de la Facultatea de medicină din București (DM 181514/1946) și Teodor Martin la Catedra de viticultură a facultății de agronomie (DM. 401844/1946); asistent titular : C.Eustațiu la Institutul de chimie agricolă și alimentară de pe lângă Facultatea de agronomie, repus în drepturi în urma suspendării din anul 1937 (DM. 130037/1946); asistenți provizorii : Titu D.Elian la cursul de artă decorativă cu proiecte la Facultatea de arhitectură (DM. 13622/1946), Ion Ionescu și I.Corodea la catedra de electrotehnică și tracțiune electrică, cursuri comune, Emil St.Drăgănescu și Hery Aslan la catedra de mașini și aparate electrice și Ion S.Antoniu la catedra de electricitate și măsuri electrice (DM.49596/1946), Stan V. Bortnovschi la catedra de proiecte de arhitectură generală aplicată (DM.52845/1946), Mircea Simionescu, reconfirmat pe 5 ani la catedra de construcții civile și procedee generale de construcții (DM. 65878/1946), Olga Georgescu-Tistu reconfirmată până în 1947 la catedra de patologie vegetală de la Facultatea de agronomie (DM.51679/1946), Gh.Pătrașcu la catedra de construcții de la Facultatea de arhitectură prin transfer de la catedra de topografie și geodezie, cursuri comune (DM. 78669/1946), Ion Miculescu la catedra de căi ferate, cursuri comune (DM. 78669/1946), Rodica Berberian la catedra de arhitectură bizantină și românească de la Facultatea de arhitectură (DM. 106476/1946), Ion Breazu, reconfirmat până în anul 1950 la catedra de electrotehnică și tracțiune electrică (DM.103175/1946), Constantin Belcot la Institutul de chimie industrială (DM. 130559/1946), Anghel Stavrescu la catedra de mașini electrice (DM. 159051/1946), reconfirmat apoi în această funcție până la 3 noiembrie 1948 (DM. 265388/1946), Ascanio Damian la catedra de proiecte de arhitectură generală aplicată (DM. 187591/1946), Petre Iordan la Catedra de anatomie, fiziologie și sistematică vegetală, Bacalbașa Dobrovici la conferința de pescuit și piscicultură și Petre Stătescu la conferința de introducere în practica agricolă la Facultatea de agronomie (DM. 187592/1946), Richard Lieblich la catedra de construcții rurale și muncitorești de la Facultatea de arhitectură (DM. 187595/1946), Dumitru Tănăsescu pe lângă conferința de fizică și meteorologie, Ioan Marinescu pe lângă catedra de industrii agricole și Teodor Opreșcu pe lângă catedra de taxațiuni, expertize și contabilitate agricolă, de la Facultatea de agronomie (DM. 183593/1946), Nicolae Căplescu la conferința de industrii alimentare și fermentative, prin transfer de la catedra de chimie fizică și analitică (DM. 229535/1946), Ion Popescu – Zeletin la catedra de cadastru, hotărnicie, topografie forestieră și corecția toronților (DM. 212972/1946), Gh.Bălăceanu, Constantin Slătinescu, Alexandru Dumitrescu și Ion Ionescu la cursul de desen constructiv și topografic (DM. 212973/1946), Mircea N.Iorga la cursul general de mașini (DM. 221638/1946), Ion Cîrstoiu la catedra de aerodinamică și mecanica avionului (DM. 224258/1946), Gheorghe Crăciun la cursul de limba germană cu vechime de la 1 decembrie 1939 (DM. 245658/1946), Mihai M.Popescu reconfirmat până în 1948 la cursul de tehnologia și construcția avioanelor (DM. 265387/1946), Dumitru D.Ionescu la catedra de chimie industrială și electrochimie (DM.279735/1946), Miron Muscă și Gleb Hlevca la catedra de chimie anorganică (DM.279756/1946), Florea Bărbulescu și Ioan Văleanu la catedra de mașini agricole de la Facultatea de agronomie (DM. 279757/1946), Gheorghe Gradin la catedra de rezistența materialelor și statica grafică (DM. 279770/1946), Georgeta Dan la catedra de metalurgie cursuri

comune, Nicolae Borza și Panait Mazilu la catedra de mecanică, Ștefan Mihăilescu și Eugen Popaici la cursul de topografie și îmbunătățiri funciare de la facultatea de agronomie și Ștefan Bărbulescu la cursul de hidraulică agricolă de la Facultatea de agronomie (DM. 295896/1946), Mihai Alfred Mamulea la cursul de geologie și agrogeologie de la Facultatea de agronomie (DM. 315038/1946), Vasile Dragoș la cursul de geologie și paleontologie de la Facultatea de mine și metalurgie (DM. 315039/1946), Nichifor Ceapoiu și Traian Cărpinișan la catedra de fitotehnie de la Facultatea de agronomie (DM. 342446/1946) și Radu Prișcu la catedra de mașini și amenajări hidraulice (DM. 355951/1946); preparator provizoriu Alice Stancu la catedra de rezistența materialelor și statică grafică (DM. 279772/1946).

Prin Decizia ministerială nr. 236251 din 31 iulie 1946 Christian Petrescu, asistent cu titlu provizoriu la catedra de economie politică a Politehnicii din București a fost transferat în aceeași calitate la catedra de istoria doctrinelor de la Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale din București.

În cursul anului 1946 s-au făcut următoarele transformări de catedre și conferințe: catedra de “chimie fizică și analitică” de la Facultatea de chimie industrială a devenit catedra de “chimie fizică” (Legea nr.15 – DL 212 din 25 ianuarie 1946); la Facultatea de agronomie catedra de “chimie generală și chimia solului” a devenit catedra de “chimie generală și aplicată” iar conferința de “geologie și agrogeologie” a devenit conferința de “geologie, mineralogie și pedagogie” (D. 1734 din 19 mai 1946); s-a înființat conferința de “topografie generală și minieră” la Facultatea de mine și metalurgie (Legea 442 – DL 1860 din 14 iunie 1946); conferința de “matematici superioare și aplicate” cursuri comune s-a transformat în catedră, cu aceeași denumire (Legea 732 – DL 2774 din 16 septembrie 1946); conferința de “horticultură” de la Facultatea de agronomie s-a scindat în conferințe de “pomicultură” și conferința de “legumicultură și floricultură” (Legea 734 – DL 2776 din 16 septembrie 1946).

În cursul anului 1946 s-au făcut următoarele numiri în conducerea Politehnicii din București și a Facultăților ei : profesorul Nicolae Petruțian a fost numit prorector cu delegație de rector în locul lui Petre Sergescu, căruia i s-a desfășurat contractul de muncă; profesorul Alexandru Codarcea prodecan al Facultății de mine și metalurgie (DM. 19453 din 25 ianuarie 1946); profesorul Nicolae Teodorescu a fost numit prodecan al Facultății de arhitectură (DM. 386202/1946), iar profesorul Henry Theodoru a fost delegat decan al Facultății de construcții (DM. 388843/1946).

Prin decizia ministerială nr. 103181 din 28 martie 1944 profesorii Alexandru Pantazi, Dumitru Drîmbă și Gheorghe Zane au fost numiți în comisia de cenzori pentru verificarea cheltuielilor din fondurile proprii pe exercițiul 1944/1945.

Prin Decretul nr. 207 din 25 ianuarie 1946, profesorul Nicolae Profiri a fost numit membru în “Comisia aliată de control”.

Prin Legea 369 – Decretul-lege nr. 1591, Facultatea de agronomie a Politehnicii din București a fost autorizată să contracteze un împrumut de 1 miliard de lei pe termen de 2 ani cu dobândă de 6% pentru investiții productive și ca fond de rulment până la verificarea produselor industrializate agricole, viticole și zootehnice ale fermelor sale.

Prin decizia ministerială nr. 290176 din 17 septembrie 1946 se arată că absolvenții liceelor industriale se pot prezenta la concursurile de admitere în politehnici și în Școala de studii superioare textile dacă trec un examen de selecționare susținut în localul liceului industrial de băieți nr.1 din Str. Polizu, București. Pentru anul 1946 s-au fixat două comisii de examen de selecționare prezidate de Traian Gheorghiu și Alexandru Pantazi, profesori la Politehnica din București (DM. 294716/1946).

Prin Legea 331 – Decretul-lege 1457 din 30 aprilie 1946 s-a acordat cu începere de la 1 ianuarie 1946 membrilor corpului didactic din învățământul superior, care au o activitate științifică recunoscută o primă lunară neimpozabilă de 200.000 lei pentru profesori, 150.000 lei

pentru profesori agregați, 125.000 lei pentru conferențieri, 80.000 lei pentru șefii de lucrări titulari, 70.000 lei pentru șefii de lucrări provizorii, 60.000 lei pentru asistenții titulari și 50.000 lei pentru asistenții provizorii, pentru preîntâmpinarea cheltuielilor de studii și cercetări. Nu puteau beneficia de aceste prime cei ce nu aveau activitate științifică recunoscută, precum și cei ce aveau un venit cel puțin egal cu prima din exercitarea unei profesii libere.

Prin Jurnalul Consiliului de Miniștri nr. 1128/1946 s-au acordat indemnizații de reprezentare rectorilor (200.000 lei/lună), precum și prorectorilor, decanilor și directorilor de școli superioare speciale (150.000 lei/lună).

În anul 1946 profesorul Sabba S. Ștefănescu a fost ales membru corespondent al Academiei Române.

*

În cursul anului 1946 a fost dat în funcțiune un nou corp de clădire al localului Politehnicii din str. Polizu 1-5 și anume, corpul I, având o suprafață desfășurată totală de 225 mp.

*

Între 29 iulie – 15 octombrie 1946 a avut loc la Paris Conferința de pace convocată de puterile învingătoare în cel de-al doilea război mondial, pentru pregătirea tratatelor de pace cu Bulgaria, Finlanda, Italia, România și Ungaria.

La 19 noiembrie au loc primele alegeri parlamentare postbelice în care forțele democratice obțin aproape 80% din voturi. Se remaniază guvernul, președinte al Consiliului de miniștri rămânând Dr.Petru Groza, iar la 1 decembrie se deschide la București sesiunea primului parlament democratic.

1947

În anul 1947 au fost numite următoarele cadre didactice: profesori titulari : Isac Blum (chimie industrială și electrochimie), Constantin Dinculescu (centrale electrice, transportul, distribuția și utilizarea energiei electrice – prin transfer de la Politehnica din Timișoara), Haralamb Georgescu (artă decorativă cu proiecte – Facultatea de arhitectură) și Mihail Stamatiu (exploatarea minelor); conferențieri titulari : C.S.Antonescu (pescuit și piscicultură – Facultatea de agronomie), Nicolae Constantinescu (pomicultură – Facultatea de agronomie) și Titu Evolveanu (construcții – facultatea de arhitectură); șefi lucrări definitiv : Gabriela Țițeica (mecanică tehnică); șefi lucrări cu titlu provizoriu : Ion S. Antoniu (electricitate și măsurii electrice), Gheorghe I.Constantinescu (cadastru, hotărnicii, topografie forestieră și corecția torenților), M.A. Constantinescu (modelaj – facultatea de arhitectură), Maria Gavăț (laborator de analize chimice și industriale), Ion Ionescu (electricitate și măsurii electrice) și Maria Popa (laboratorul de metalurgie); asistenți definitiv : Dumitru Dumitrescu (Hidraulică), Suzana Gâdea (metalurgie), Alexandru Guțu (“mașini și turbine cu aburi” prin transfer de la “geometrie descriptivă”) și Mircea Iorga (curs general de mașini); asistenți cu titlu provizoriu : Paul Apostolescu (rezistența materialelor și statică grafică), Constantin Aramă (motoare cu combustie internă), Constantin N.Avram (beton armat, poduri de lemn și de zidărie), Silviu Comănescu (topografie și geodezie), Gheorghe Crăciun (reconfirmat pe 5 ani la limba germană), Dumitru Dincă (agrogeologie – Facultatea de agronomie), Radu Dinescu (tehnologia materialelor de construcții), Alice Dumitrescu (zăcăminte și prospecțiuni), Corneliu Georgescu (rezistența materialelor și beton armat – Facultatea de arhitectură), Horia Groza (economie rurală și politică agrară – Facultatea de agronomie), Gheorghe Hortopar (centrale electrice), Maria Ioanichi (chimie organică), Constantin Ionescu-Bujor (analiză infinitesimală), Magda Ivănescu (chimie generală și aplicată), Costinel C.Jornescu (drept, legislație uzuală, industrială și minieră – prin transfer de la Facultatea de agronomie), Radu Laurean (urbanism, edilitate cu proiecte – Facultatea de arhitectură), Ioan Lungu (reconfirmat pe 5 ani la agrogeologie – Facultatea de

agronomie), Traian Mătășaru (Drumuri), Grigore Mitran (terasamente și drumuri), Gheorghe Necula (reconfirmat pe 5 ani la “ameliorarea plantelor” – Facultatea de agronomie), Lazăr Pavelescu (mineralogie și petrografie), Victor Marius Petrescu (rezistența materialelor și grafică statică), Iuliu Pogany (chimie organică), Mircea Postelnicescu (centrale electrice), Gheorghe Prodan (practică agricolă – Facultatea de agronomie), Nicolae Soneriu (organe de mașini), Alexandru Tipărescu (rezistența materialelor și statică grafică), Marian Tutuianu (zootehnie – Facultatea de agronomie), Henric Volbrath (anatomia și fiziologie animală – Facultatea de agronomie), Andrei Zăcopceanu (beton armat, poduri de lemn și de zidărie) și D.Zăinescu (fitotehnie – Facultatea de agronomie prin transfer de la catedra de introducere în practica agricolă); asistenți suplینitori ; Iuliu Pogany (chimie organică), Radu Voinea (beton armat, apoi mecanică).

Sunt puse în retragere pentru a-și exercita dreptul de pensionare următoarele cadre didactice : profesori titulari : M.Drăcea (silvicultură, exploatarea pădurilor și tehnologia lemnului), Dumitru Drîmbă, Cezar Orășanu (topografie, geodezie), Ilie Purcaru (fizică și meteorologie –Facultatea de agronomie) și Toma I.Socolescu (Facultatea de arhitectură);conferențieri titulari : Ion Constantinescu (telegrafie și telefonie) și Dumitru Petrovanu (balistică interioară, pulberi și explozivi); asistent titular Constantin Eustațiu (Institutul de chimie agricolă și alimentară – Facultatea de agronomie).

Se prelungește cu 3 ani peste limita de vârstă funcționarea în învățământ a profesorului titular Gheorghe Macovei (geologie și paleontologie).

Se primește demisia din învățământ și se consideră demisionați : profesor titular Paul Staehelin (chimie industrială și electrochimie – pentru lipsă îndelungată de la post), șef lucrări titular Gheorghe N. Gheorghiu (tehnologia petrolului), asistenți titulari provizorii : Alexandru Huch (chimie organică) și Constantin Slătineanu (desen constructiv și topografie).

Profesorul titular Agripa Popescu a fost numit decan al Facultății de agronomie în locul lui N.Gavrilescu, demisionat.

Profesorul Nicolae Petruțian, prorector, a fost delegat rector al Politehnicii din București pe timpul concediului rectorului, prof. Petre Sergescu.

Profesorul Grigore Eliescu a fost delegat pe o perioadă de 2 ani ca membru în Senatul Politehnicii, din partea Facultății de silvicultură.

Ministerul Educației Naționale cu adresa nr.287.000 din 26 noiembrie 1947 a aprobat următoarele suplینiri la catedrele și conferințele vacante de Politehnica din București : Cursuri comune : asistent Gh.Gh.Constantinescu la catedra de analiză infinitesimală; profesor Alexandru Pantazi la catedra de geometrie analitică și diferențială; conferențiar Paul Filimon la catedra de topografie și geodezie, Absalon Pop la catedra de cadastru, hotărnicii și topografie forestieră, conferențiar Ștefan Bălan la catedra de mecanică, D.Borcea la catedra de economie politică și raționalizare, șef de lucrări Poșulescu-Zamfirescu la conferința “curs general de mașini și mașini pentru construcții; Facultatea de construcții : asistent Andrei Caracostea la catedra de poduri și construcții metalice; Facultatea de electromecanică : conferențiar Gheorghe Rohr la catedra de tehnologia și construcția avioanelor; Boris Vulpanovici la catedra de telegrafie-telefonie; Facultatea de silvicultură : asistent A.Rădulescu la catedra de silvicultură, exploatarea pădurilor și tehnologia lemnului; șef lucrări N.Cernescu la catedra de pedologie generală și forestieră.

La 10 februarie 1947 a fost semnat la Paris Tratatul de pace între Puterile Aliate și Asociate și România, prin care s-a consfințit anularea Dictatului de la Viena din 30 august 1940.

Între 14-15 martie 1947 a avut loc la București prima Conferință Națională a Uniunii Tineretului Muncitoresc care a avut ca scop unirea într-o singură organizație a întregului tineret muncitoresc, adoptarea statutului U.T.M., a planului de activitate și alegerea Comitetului Central al U.T.M.

În perioada 25-27 mai 1947 a avut loc la Cluj cel de-al doilea Congres Național al Frontului Democrat Universitar (FDU)care, apreciind că FDU îndeplinește, potrivit Statutului Uniunii Internaționale a Studenților (UIS), condițiile cerute pentru o Uniune Națională, hotărăște prin vot unanim adoptarea titlului de Uniunea Națională a Studenților din România (UNSR).

La 15 iulie 1947 s-a instituit o Comisie pentru redresarea economică și stabilizare monetară, iar la 15 august 1947 a fost înfăptuită reforma monetară.

La 30 decembrie 1947 regele Mihai I a abdicat și a fost proclamată Republica Populară Română, eveniment care a permis trecerea începând cu anul 1948 la o nouă etapă de prefaceri economice și politice cu caracter socialist.

Din guvernul format la 30 decembrie 1947 au făcut parte trei cadre didactice de la Politehnica din București : profesorul Nicolae Profiri, profesorul Traian Săvulescu și profesorul Tudor Ionescu.

1948

În primele luni ale anului 1948 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice : profesor titular : Constantin M.Ioan (meteorologie și climatologie, Facultatea de agronomie); conferențieri definitivi : Ion Balș (desen ornamental și academic, Facultatea de arhitectură), Nicolae Cernescu (geologie, mineralogie și pedologie, Facultatea de agronomie) și Alexandru Stoianescu (mecanică și rezistența materialelor); șefi de lucrări definitivi: Ovid G.Popescu (chimie generală și aplicată, Facultatea de agronomie, prin transfer de la Școala de studii superioare textile), Olga Săvulescu – Mamulea (patologie vegetală, la Facultatea de agronomie) Nicolae Racoveanu și Mircea Simionescu (construcții civile și procedee generale de construcții); șefi de lucrări provizorii : Plutarch Niculescu (beton armat, poduri de lemn și de zidărie) și Simona Zugrăvescu (laboratorul de analize chimice și industriale); asistenți titulari provizorii : Vasile Ganea (reconfirmat pe 5 ani la catedra rezistența materialelor și beton armat, Facultatea de arhitectură), Dumitru Manoliu (reconfirmat pe doi ani la laboratorul de ameliorarea plantelor, Facultatea de agronomie), Corneliu Pencescu (electricitate și măsuri electrice) și Gheorghe Popescu-Cartianu (reconfirmat pe 4 ani la catedra de radiocomunicații); asistenți suplینitori : Arie Avram Arie, Lya Alexandrina Blum-Lazăr, Augustin Petre și Marcel Roșculeț.

Profesorul titular Petre Sergescu este pus în disponibilitate pe data de 3 ianuarie 1948.

Dumitru Găvănescu este numit director administrativ la Politehnicii din București (D. 278/1948).

Centrul de instrucție agricol Băneasa, aflat în folosința și administrația Subsecretariatului de Stat al Educației Tineretului a trecut în folosința și administrarea Facultății de agronomie cu întregul teren clădit și arabil în suprafață totală de 25,50 hectare, cu scopul de a mări capacitatea stațiunii Băneasa și de a se înființa o școală practică de avicultură. (DM. 86695/1948).

*

Între 21-23 februarie 1948 are loc la București Congresul de unificare a Partidului Comunist Român și a Partidului Social Democrat și de creare a Partidului Muncitoresc Român (PMR), iar Gheorghe Gheorghiu – Dej a fost ales secretar general al C.C. al P.M.R.

La 27 februarie 1948 se constituie Frontul Democrației Populare (FDP), alianță electorală formată din PMR, Frontul Plugarilor, Partidul Național Liberal și Uniunea Populară Maghiară, care, la alegerile din 28 martie 1948, a obținut o victorie categorică (405 mandate din totalul de 414).

La 13 aprilie 1948 Marea Adunare Națională a votat Constituția Republicii Populare Române, alege un nou prezidiu, în frunte cu C.I.Parhon și un nou guvern în frunte cu Dr.Petru

Groza. Ministru al comunicațiilor a fost ales Nicolae Profiri, profesor la Politehnica din București.

La 11 iunie 1948 Marea adunare Națională a votat Legea privind naționalizarea principalelor întreprinderi industriale, miniere, bancare, de asigurări și transport.

*

La 3 august 1948 Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române emite Decretul nr. 175 pentru reforma învățământului. Potrivit acestui decret învățământul public este un drept egal pentru toți cetățenii Republicii Populare Române, fără deosebire de sex, naționalitate, rasă sau religie. El este organizat exclusiv de stat și este așezat pe baze democratice, populare și realist-științifice și este un învățământ laic. Structura învățământului cuprinde : a) învățământul preșcolar, facultativ pentru copiii de 3-7 ani, funcționează în cămine de zi și grădinițe de copii; b) învățământul elementar este de 7 ani și gratuit; c) învățământul mediu are o durată de 4 ani și cuprinde 4 tipuri de școli : licee, școli pedagogice, școli tehnice (industriale, agricole, comerciale, sanitare, juridico-administrative etc.) și școli profesionale; d) învățământul superior cu două categorii de instituții : a) universități și politehnici și b) institute de învățământ superior. Durata studiilor este între 4-6 ani. Universitățile și politehnicile pot acorda titlul de doctor, durata cursurilor pentru doctorat fiind de 3 ani. De asemenea, pot acorda și titlul de docent.

Printr-o serie de acte normative (decrete, decizii ministeriale) au fost luate măsuri privind organizarea învățământului de toate gradele. Cu privire la învățământul superior menționăm :

Prin decizia Ministerului Învățământului Public nr. 217253/573-0 din 8 septembrie 1948 a fost aprobat "Regulamentul pentru atribuirea burselor studențești". Potrivit acestui regulament "la acordarea burselor studențești se ține seamă de originea socială a studentului, de veniturile părinților, susținătorilor și ale studentului, de activitatea lui școlară, precum și de activitatea depusă în interesul general studențesc" (art.1). Bursele erau de două feluri : burse în casă (cămin) și burse în masă (cantină). Bursele erau de mai multe categorii, în sensul că studenții puteau beneficia de întreținere sau de masă complet gratuită sau trebuiau să-și plătească parțial, într-o proporție mai mare sau mai mică, întreținerea și masa. Îndreptățirea studentului la bursă se stabilea pe baza unui punctaj total rezultat din însumarea unui punctaj corespunzător situației școlare (0 pentru nota 10, 60 pentru nota 9, 120 pentru nota 8 etc.), cu un punctaj corespunzător situației materiale (câte 1 punct pentru fiecare 15 lei impozit anual pe veniturile părinților). Studenții erau clasificați în ordinea crescândă a punctajului total. La punctaj egal erau preferați cei ce aveau o activitate de interes general studențesc mai bogată.

Prin Decretul nr. 312 din 6 noiembrie 1948 au fost reglementate unele norme tranzitorii, în legătură cu funcționarea instituțiilor de învățământ superior. Potrivit acestui decret Ministerul Învățământului era autorizat ca, în înțelegere cu ministerele de resort : a) să numească la instituțiile de învățământ superior, suplinitori de catedre, conferințe și în posturile de personal ajutător persoane cu reputație științifică de specialitate din afara cadrelor didactice ale învățământului superior; b) să delege în funcțiile de rector și decan membri ai corpului didactic numiți potrivit aliniatului a ; c) să încadreze toate facultățile în structura fixată, cu personalul didactic necesar, trecând, la nevoie, personalul didactic existent de la o facultate la alta.

Prin Decizia ministerială nr. 288280 din 23 noiembrie 1948 s-a stabilit că materiile de învățământ ce se predau în instituțiile de învățământ superior se grupează pe catedre și că o catedră cuprinde următoarele posturi didactice : profesor șef de catedră, profesor șef adjunct de catedră, profesori, conferențieri, șefi de lucrări, lectori, asistenți, preparatori. De asemenea, prin decizie s-a stabilit împărțirea anului școlar în semestre (semestrul I de la 15 septembrie la 31 ianuarie cu sesiune de examene de la 1-15 februarie și semestrul al II-lea de la 16 februarie la 15 iunie cu sesiune de examene de la 16-30 iunie și cu o sesiune excepțională de la 1-4 septembrie).

Prin Decretul nr. 353 din 30 noiembrie 1948 s-a organizat asistența studențească care constă din burse, ajutoare, întreținerea în cămine și cantine, editare de cursuri etc. Ea se coordonează, îndrumază și finanțează de Ministerul Învățământului Public, chiar când instituția de învățământ superior s-ar afla în administrația altui minister. Structura organizatorică prevede un oficiu de asistență pe lângă fiecare instituție de învățământ superior cu mai mult de 3000 de studenți, un centru de asistență studențească în fiecare centru universitar și un consiliu superior al asistenței studențești pe lângă Ministerul Învățământului Public. Oficiul de asistență strânge materialul statistic cu privire la numărul de studenți ai instituției respective cărora urmează să li se acorde întreținere, burse în bani sau orice fel de asistență, rezolvă cererile și acordă burse în masă, cămin și bani în limita numărului de burse disponibile și după criteriile aprobate de Centrul de asistență studențească.

Prin Decizia Ministerului Învățământului Public nr. 296253 din 1 decembrie 1948 se stabilesc la Institutul politehnic din București următoarele catedre : Cursuri comune : marxism-leninism, economie politică, materialism dialectic și istoric; Facultatea de electrotehnică : matematică, mecanică, electricitate, mașini electrice, centrale electrice, termotehnica și hidrotehnica, înalta frecvență și electronica; Facultatea de mecanică : matematica, mecanica, tehnologia, mașini de lucru, mașini cu abur, motoare, mașini hidraulice, aviație, tehnică navală, material rulant, instalații; Facultatea de chimie industrială : matematică și fizico-chimice, mașini, aparate și instalații, chimie anorganică, chimie organică, chimia și tehnologia silicaților, industria pielăriei, industria celulozei; Facultatea de textile : matematică și fizică aplicată, tehnologie textilă, chimie, mașini textile, finisarea produselor textile.

Prin decizia Ministerului Învățământului Public nr. 296252 din 1 decembrie 1948 se stabilește încadrarea cu posturi și personal a catedrelor și disciplinelor după cum urmează :

Cursuri comune marxism-leninism profesor (2 posturi vacante); economie politică profesor (2 posturi vacante); materialism dialectic și istoric profesor (2 posturi vacante); organizarea întreprinderilor și planificare (Facultatea electrotehnică și Facultatea de mecanică) : profesor suplinitor Constantin Atanasiu, conferențiar suplinitor Ion Fuerea; organizarea întreprinderilor și planificare (Facultatea de chimie industrială și Facultatea de textile) : prof.suplinitor Emil Miteșcu; higiena industrială și prevenirea accidentelor de muncă : profesor Max A. Marbe, conferențiar suplinitor Eugen Răzmeriță; pedagogie : conferențiar Vasile Nicolau. Facultatea de electrotehnică : 1. Catedra de matematică : matematici speciale aplicate; profesor șef catedră Nicolae Teodorescu; analiză matematică: profesor Nicolae Ciorănescu, geometrie analitică și diferențială; profesor suplinitor Nicolae Racliș ; 2. Catedra de mecanică : rezistența materialelor : profesor șef de catedră Camil Miteșcu; mecanică tehnică profesor suplinitor Mihai Sarian; mecanisme de precizie în electrotehnică : conferențiar suplinitor Gheorghe Lazaride; organe de mașini, aparate de ridicat și mașini-unelte: profesor suplinitor Paul Brătescu; geometrie descriptivă și desen industrial : conferențiar suplinitor Anghel Vasilescu; tehnologia mecanică : conferențiar suplinitor I. Poșulescu; metale și aliaje : conferențiar suplinitor Ștefan Mantea; tehnologia materialelor electrice, conducte, cabluri : conferențiar I.Lăzărescu; 3. catedra de electricitate : profesor suplinitor șef de catedră Alexandru Popescu; electricitate și electrotehnică : profesor Constantin Budeanu; electrotehnică : conferențiar (vacant); măsuri electrice în înaltă frecvență : conferențiar suplinitor Edmond Nicolau; mașini electrice, distribuție și utilizări : conferențiar suplinitor Anghel Stavrescu, tehnica curenților slabi : profesor suplinitor A.Dumitrescu; 4. Catedra de mașini electrice : mașini electrice : profesor șef de catedră I.S.Gheorghiu; mașini electrice speciale și mutatori : conferențiar suplinitor Emil Drăgănescu, tracțiune electrică conferențiar suplinitor Dumitru Șerbescu; 5. catedra de centrale electrice : centrale electrice profesor șef de catedră Constantin Dinculescu, transporturi și distribuția energiei electrice profesor suplinitor Martin Bercovici; aparat electric : conferențiar Aurel Avramescu; exploatarea și protecția centralelor și rețelelor electrice ; profesor suplinitor

Marcel Ivan; automatizări și telecomenzi : conferențiar suplinitor I. Corodeanu; centrale electrice, transportul și distribuția energiei electrice : conferențiar Gheorghe Dinescu; curs general de construcții : conferențiar suplinitor Mayer Grunberg; utilizarea energiei electrice : profesor suplinitor : Al. Vasiliu; electrocăldură conferențiar suplinitor Vlad Rădulescu; lămpi electrice și corpuri de luminat : conferențiar suplinitor Emil Ionescu; luminat electric: conferențiar suplinitor Boris Poposky; pile, acumulatori, galvanizare, instalații de electroliză : conferențiar (vacant); instalații electrice la clădiri, industrii, mine. Norme și prescripții : conferențiar suplinitor Nicolae Gheorghiu; 6. Catedra de termotehnică și hidrotehnică : fizică tehnică profesor suplinitor șef de catedră Ștefan Vencov; chimie generală și industrială (comună cu facultatea de mecanică) : profesor suplinitor Dumitru Bardan; termotehnică și mașini termice : Emilian Manițiu; hidraulică, mașini hidraulice și ventilatoare : conferențiar (vacant) ; 7. Catedra de înaltă frecvență și electronică : tuburi electronice : profesor șef de catedră Tudor Tănăsescu; tehnica înaltei frecvențe : profesor suplinitor I. Constantinescu; radiocomunicații profesor suplinitor Matei Marinescu; aplicații speciale ale înaltei frecvențe: conferențiar suplinitor Ștefan Roman; calculul și construcția aparatelor electrice industriale: conferențiar suplinitor Cristofor Vazaca; telegrafice cu fir, semnalizări : conferențiar suplinitor Boris Vulpovic; telefonie cu fir : conferențiar suplinitor Sergiu Codrea; electroacustică : conferențiar (vacant); calculul și fabricația pieselor de electrocomunicații : conferențiar suplinitor Mihail Minjineanu.

Facultatea de mecanică : 1. Catedra de matematică : analiza matematică : profesor suplinitor șef de catedră Gh. Gh. Constantinescu; matematici speciale aplicate : profesor suplinitor Alexandru Guțu; geometrie analitică și diferențială : profesor suplinitor C. Ionescu-Bujor; 2. Catedra de mecanică; profesor suplinitor șef de catedră Gheorghe Manea; mecanică tehnică : profesor suplinitor Alexandru Stoinescu; rezistența materialelor : profesor C.C. Teodorescu, mecanisme : conferențiar suplinitor Alexandru Seleșteanu; aparate de ridicat : conferențiar suplinitor Hugo Segal; geometrie descriptivă și desen industrial : conferențiar Mihai Dumitrescu; măsuri mecanice : conferențiar suplinitor Florea Onițiu; 3. Catedra de tehnologie : tehnologie mecanică : profesor suplinitor șef de catedră Constantin Popovici; metalurgie fizică : conferențiar suplinitor Suzana Gidea, tehnologia materialelor speciale : conferențiar (vacant) ; 4. Catedra de mașini de lucru : mașini-unelte: profesor suplinitor șef de catedră Emil Botez; utilaje (scule, dispozitive, calibre): conferențiar suplinitor Paul Szell; exploatarea mașinilor de lucru : conferențiar suplinitor Ștefan Cușută; mecanică fină : conferențiar suplinitor Aurel Ghileșan; 5. Catedra de mașini cu aburi : termotehnică : profesor șef de catedră Lazăr Stoicescu, fizică tehnică : profesor Vasile Bianu, cazane cu aburi : profesor suplinitor Ștefan Gheorghiu, mașini și turbine cu aburi : profesor suplinitor Gheorghe Rohr, exploatarea instalațiilor termice : conferențiar suplinitor Ioan Stăncescu, centrale termoelectrice : conferențiar suplinitor Mircea Postelnicescu; 6. Catedra de motoare : motoare și turbine cu ardere internă : profesor șef catedră Gheorghe Nicolau, motoare ușoare : conferențiar suplinitor Constantin Aramă, regulatoare de mașini : conferențiar suplinitor Gheorghe Secară, studiul vibrațiilor de mașini : conferențiar suplinitor L. Hamburger; 7. Catedra de mașini hidraulice : mașini hidraulice: profesor Dorin Pavel, hidraulică: profesor suplinitor Dumitru Dumitrescu, măsuri hidraulice: conferențiar suplinitor Valentin Dumitrescu; pompe și ventilatoare: conferențiar suplinitor Marcu Iancu, exploatarea mașinilor hidraulice : conferențiar suplinitor Radu Prișcu, amenajări de căderi de apă și baraje : conferențiar suplinitor Cristea Mateescu, centrale hidroelectrice : conferențiar suplinitor Paul Cartianu; 8. Catedra de aviație : mecanica fluidelor, profesor Elie Carafoli, aerodinamică și mecanica avionului : profesor (vacant), calculul și construcția avionului : profesor suplinitor Mihai Popescu, motoare ușoare și cu reacție : conferențiar (vacant), exploatarea mașinilor aeronautice : conferențiar suplinitor Ioan Grosu, infrastructură și aviație comercială: conferențiar (vacant); 9. Catedra de tehnică navală : mecanica și construcția navelor : profesor suplinitor Ilie Dinu, mașini navale-exploatare și instalații de bord : conferențiar suplinitor Nicolae P. Pârâianu,

navigație și instrumente de bord: conferențiar V. Marcu, radicomunicații : conferențiar suplinitor Gh. Cartianu, meteorologie și climatologie: conferențiar suplinitor: Constantin Ioan; 10. Catedra de material rulant : locomotive și sisteme de tracțiune: profesor suplinitor șef de catedră Cornel Stamatescu, automotoare și vagoane: conferențiar suplinitor Ion Mătase, automobile, tractoare : conferențiar suplinitor Constantin Ghiulai; 11. Catedra de instalații : electricitate, electrotehnică și aplicații industriale: profesor suplinitor șef de catedră Ion Breazu, instalații frigorifice și compresoare: conferențiar suplinitor Ion Tiberiu, încălziri și condiționări: conferențiar suplinitor Victor Popescu, construcții metalice și sudură: conferențiar suplinitor Teofil Revici, instalații la clădiri: conferențiar suplinitor Nicolae Serbescu.

Facultatea de chimie industrială: Catedra de matematică și fizico-chimie: chimia și tehnologia combustibililor și derivatelor: profesor șef de catedră Isac Blum, matematici generale: profesor (vacant), mecanica și rezistența materialelor: conferențiar Alexandru Gheorghiu, electricitate, electrotehnică și aplicații : conferențiar Ion Atanasiu, chimie fizică: profesor suplinitor Iosif Auslander, fizică : profesor Traian Gheorghiu; 2. Catedra de mașini, aparate și instalații: aparate și instalații utilizate în industria chimică ; profesor suplinitor șef de catedră Emilian Bratu, curs general de mașini : profesor Ion Drosescu, aparate și instalații speciale în industria organică: conferențiar suplinitor A. Puch, mașini și instalații în industria pielăriei: conferențiar suplinitor W. Rohany, desenul industrial : conferențiar suplinitor Mircea Iorga; 3. Catedra de metalurgie : metalurgie extractivă și fizică; profesor șef de catedră Traian Negrescu, mineralogie și petrografie: profesor Alexandru Codarcea, curs general de metalurgie: profesor I. Vlădescu, geologia zăcămintelor minerale: conferențiar Nicolae Petruțian, prepararea minereurilor: conferențiar suplinitor Gheorghe Vanci, exploatarea miniere și de cariere: conferențiar Marcel Georgescu; 4. Catedra de chimie anorganică: chimia industrială generală; profesor șef de catedră Tudor Ionescu, chimie anorganică și analitică, profesor Petre Spacu, marea industrie anorganică (industria azotului): conferențiar suplinitor Ulise Corina, marea industrie anorganică: (industria sodiei și clorului): conferențiar suplinitor A. Lazăr, marea industrie anorganică (acizi minerali și săruri): conferențiar suplinitor Ilie Prudeanu; 5. Catedra de chimie: chimie organică: profesor șef de catedră Costin Nenițescu, tehnologia organică specială; conferențiar suplinitor Janeta Cornea, tehnologia coloranților organici: conferențiar suplinitor Ecaterina Ciorănescu, tehnologia cauciucului: conferențiar suplinitor C. Ghiroaiașu, rășini și fibre sintetice, mase plastice: conferențiar suplinitor Gheorghe Costescu, lacuri, vopsele, cerneluri, coloranți minerali: conferențiar suplinitor E. Arion; 6. Catedra de chimia și tehnologia silicaților: chimia silicaților: profesor suplinitor Șerban Solacolu, tehnologia sticlei: conferențiar suplinitor F. Moraru, tehnologia lianților : conferențiar Alexandru Steopoe, tehnologia ceramicii fine și abrazivi: conferențiar suplinitor Alexandru Sima, tehnologia ceramicii brute și izolanți: conferențiar suplinitor Radu Dinescu, cuptoare industriale: conferențiar (vacant), curs general de construcții : conferențiar (vacant); 7. Catedra de industria pielăriei : tehnologia tăbăcării (vegetală) : conferențiar suplinitor Carol Konerth, materii prime auxiliare și produse finite în industria pielăriei: profesor E. Georgeacopol, tehnologia tăbăcării minerală și mixtă); conferențiar suplinitor Gheorghe Havaș, științe biologice aplicate la tăbăcării: conferențiar (vacant), fizico-chimismul procesului de tăbăcării: conferențiar (vacant), industria blănurilor: conferențiar (vacant), vopsitorie și finisaj : conferențiar suplinitor A. Ianu; 8. Catedra de industria celulozei : materii prime și auxiliare la celuloză și hârtie: conferențiar suplinitor Duiliu Simionescu, chimia și tehnologia celulozei și a derivatelor : conferențiar (vacant), tehnologia hârtiei : conferențiar suplinitor Isac Haraty, tehnica fotografiei și a reproducerilor grafice : conferențiar suplinitor Gheorghe Opreșcu.

Facultatea de textile. 1. Catedra de matematică și fizică aplicată : rezistența materialelor: profesor suplinitor șef de catedră Nicolae Vraca, matematici generale : profesor E. Stîhi, mecanică tehnică: profesor suplinitor Aurelian Stan, matematici speciale aplicate: conferențiar suplinitor

M.Nachman, organe de mașini și mecanisme: conferențiar suplinitor Dumitru Tutunaru, fizică tehnică: profesor (vacant), electricitate și electrotehnică: conferențiar (vacant) termotehnică și aplicații industriale: conferențiar C.I.Georgescu, mașini termice, încălziri condiționări: conferențiar (vacant), desen industrial: conferențiar suplinitor Alexandru I.Dumitrescu; 2. Catedra de tehnologie textilă: materii prime textile: profesor șef de catedră Iosif Ionescu-Muscel, tehnologie mecanică textilă: conferențiar Ion L.Verea, tehnologie mecanică și mașini-unelte: conferențiar M.Tănăsescu, merceologie și prepararea firelor: conferențiar (vacant), fibre sintetice: conferențiar (vacant) analize și încercări de material textile: conferențiar I.Anino; 3. Catedra de chimie: chimie generală industrială: profesor șef de catedră Gh.N.Gheorghiu, chimie organică: profesor Marta Stan, chimie anorganică și analitică: profesor (vacant), chimie fizică și macromoleculară: conferențiar (vacant); 4. Catedra de mașini textile : mașini textile : profesor șef de catedră N.Bădan, mașini textile în filatură: profesor (vacant), filatură : profesor suplinitor A.Kuhn, mașini textile în țesătorie: profesor (vacant), țesătorie: profesor C.I.Ștefănescu, compoziția și decompoziția țesăturilor : conferențiar suplinitor Traian Mureșan, mașini textile în tricotate și confecțiuni: conferențiar (vacant), tricotate: profesor suplinitor Mihai Gh.Chiose, confecțiuni: conferențiar suplinitor Nicolae Chioran, sisteme de transmisie și transporturi în industria textilă : conferențiar (vacant), exploatarea și întreținerea instalațiilor textile: conferențiar (vacant), construcții industriale: conferențiar C.V.Slătineanu; 5. Catedra de finisare a produselor textile: vopsitorie și imprimerie: profesor suplinitor șef de catedră Gh.Firedlander, finisarea produselor textile: profesor suplinitor I.Grindea, apretură: conferențiar C.Tomescu, albitorie și mercerizare: conferențiar suplinitor Paulina Bucur.

*

Facultățile de construcții, silvicultură, agronomie, arhitectură, secția de mine a Facultății de mine și metalurgie, secția de petrol a facultății de chimie industrială existente înainte de 1948 în componența Politehnicii din București, s-au desprins și au fost reorganizate ca institute de învățământ superior independente, după cum urmează : Institutul pentru exploatarea și prelucrarea lemnului din București (DM.297372 din 2 noiembrie 1948), Institutul agronomic București (DM.297243 din 3 decembrie 1948), Institutul de arhitectură București (DM.298245 din 3 decembrie 1948), Institutul de drumuri și poduri din București (DM.298249 din 3 decembrie 1948 și Institutul de petrol și gaze București (DM.298250 din 3 decembrie 1948).

Menționăm că Facultatea de textile care a figurat în componența Institutului Politehnic București după 1948 a provenit prin reorganizarea Școlii de studii superioare textile ce fusese înființată în anul 1946 prin transformarea Școlii Superioare de textile (Legea nr.471 din 24 iunie 1946) și care funcționase independent până în 1948.

*

Prin decizia Ministerului Învățământului Public nr.306367 din 10 decembrie 1948 s-a stabilit că "Consiliul profesoral al facultății este format din : profesori, profesori suplinitori, conferențiar și conferențiar suplinitori".

Prin Decizia Ministerului Învățământului Public nr. 308011 din 11 decembrie 1948 la Institutul Politehnic București s-au prevăzut următoarele unități administrative și funcții : director, subdirector administrativ, serviciu de personal condus de un șef de secție, secretariate de facultăți conduse de câte un șef de serviciu, serviciul contabilitate condus de un șef de serviciu, serviciul de administrație și întreținere condus de un șef de serviciu, serviciul tehnic condus de un șef de serviciu.

*

Prin Decizia Ministerului Învățământului Public nr.318915 din 21 decembrie 1948 au fost delegați ca rector și decani la Institutul Politehnic București: profesor Lazăr Stoicescu – rector, profesor Constantin Dinculescu – decan al Facultății de electrotehnică, profesor Emil Botez –

decan al Facultății de mecanică, profesor, Constantin Ninișescu – decan al Facultății de chimie industrială și profesor Iosif Ionescu-Muscel – decan al Facultății de textile.

În cursul anului 1948, Căminul și cantina nr.1 din str. Ștefan Furtună 140, cu o suprafață desfășurată totală de 14400 mp, precum și Cantina Buzești din Piața Buzești nr.4 au trecut de la Centrul de asistență studențească în administrația Institutului politehnic București.

În anul 1948 s-a înființat Academia Republicii Populare Române. Dintre cadrele didactice ale Politehnicii din București au fost numiți : a) membri titulari: Elie Carafoli, Gheorghe Nicolau, Nicolae Profiri; b) membri corespondenți : Alexandru Codarcea, Ion S.Gheorghiu, Gheorghe Murgeanu, Ștefan Vencov, Grigore Eliescu, Constantin Georgescu, Traian Gheorghiu, Matei Marinescu. Secretar general al Academiei a fost numit profesorul Gheorghe Nicolau.

1949

Prin Decizia Ministerului Industriei – Direcția cadrelor, nr. 824 din 18 martie 1949, următorul personal didactic a fost încadrat la Institutul politehnic București, pe data de 1 februarie 1949: profesorii Dumitru Popescu, Constantin Athanasu, Emil Mitescu și Max Marbe; conferențiar : Alexandru Sidorovici, Paul Luchian, Constantin Fuera, Eugen Răzmeriță și Vasile Nicolau; șeful de lucrări Nicolae Racoveanu și asistenți : Iuliu Bogdan, Anton Moldoveanu, Corneliu Bogdan, Dan Dumitrescu, Virgil Bilciurescu și Florin Iorgulescu.

Prin adresa Ministerului Metalurgiei și Industriei Chimice următorul personal didactic încadrat în anul universitar 1948-1949 își încetează activitatea pe data de 1 octombrie 1949; profesorii : Marcel Ivan (exploatarea și protecția centralelor și rețelelor electrice), Constantin C.Teodorescu (rezistența materialelor), Traian Gheorghiu (fizica), Igor Ivanov (fizică tehnică); profesorii suplinitori : Alexandru Huch (aparate și instalații chimice speciale) și Ion Vlădescu (curs general de metalurgie); conferențiar : Aurel Avramescu (aparataj electric), Mihai Dumitrescu (geometrie descriptivă), Gheorghe Petrescu (electricitate, electrotehnică și aplicații), Nicolae Petruțian (geologia zăcămintelor minerale), Ilie Prudeanu (marea industrie anorganică) și Ion C.Georgescu (termotehnică și aplicații industriale); conferențiar suplinitori: Mayer Grumberg (curs general de construcții), Anghel Vasilescu (geometrie descriptivă și desen industrial), Boris Vulpanovici (telegrafie cu fir, semnalizări), Ion Tiberiu (instalații frigorifice și compresoare), Paul Cartianu (centrale hidroelectrice), Ion Stănescu (exploatarea instalațiilor termice), Valentin Dumitrescu (mașini hidraulice), Gheorghe Secară (regulate de mașini), Nicolae Șerbănescu (instalații), Aurel Lazăr (marea industrie anorganică), Janeta Cornea (tehnologie organică specială), Dan Costescu (rășini, fibre sintetice, mase plastice), Eugen Moraru (tehnologia sticlei), Emil Simu (tehnologia ceramicii fine și abrazivi), Radu Dinescu (tehnologia ceramicii brute), Carol Konech (tehnologia tăbăcării vegetale), Gheorghe Havaș (tehnologia tăbăcării minerale și mixte), Vasile Homei (tehnologia tăbăcării), Tului Simionescu (chimia și tehnologia celulozei și derivaților), Gheorghe Oprescu (tehnica fotografiei și a reproducătorilor grafice), Manfred Nachman (matematici speciale aplicate), Ion Verea (tehnologia mecanică textilă) și Paulina Bucur (albitorie și mercerizare).

Prin decizia Ministerului Învățământului Public nr. 190480 din 14 octombrie 1949, catedrele de la Facultatea de textile se încadrează cu următorul personal didactic în anul universitar 1949-1950: 1. Matematici și fizică : prof.E.E.Stihi (matematici generale), conferențiar suplinitor Alexandru Dumitrescu (geometrie descriptivă și desen industrial): conferențiar – vacant (fizică); 2. Mecanică și aplicațiuni : profesor suplinitor Aurelian Stan (mecanică tehnică), profesor suplinitor Nicolae Vraca (rezistența materialelor), conferențiar – vacant (termotehnică, încălziri, condiționări), conferențiar Martin Bercovici (electricitate, electrotehnică); 3. Tehnologie mecanică textilă : profesor șef catedră Iosif Ionescu Muscel (materii prime textile), conferențiar suplinitor Gheorghe Gheorghiu (fibre sintetice), profesor-vacant (tehnologia mecanică textilă),

conferențiar M. Tănăsescu (tehnologie mecanică generală); 4. Mașini textile profesor Nicolae Bădan (mașini textile), conferențiar suplinitor Dumitru Tutunaru (organe de mașini și mecanisme textile), profesor suplinitor A. Kuhn (filatură) conferențiar suplinitor Leo Kappel (filatură), profesor I.Ștefănescu (țesătorie), conferențiar Traian Mureșan (compoziția și decompoziția țesăturilor), conferențiar suplinitor Gh.M.Chiose (tricotaje), conferențiar – vacant (confecțiuni); 5. Chimie profesor șef catedră Gheorghe Gheorghiu (chimie industrială textilă), profesor Marta Stan (chimie organică), profesor suplinitor Ilie Voicu (chimie generală și analitică), conferențiar suplinitor E.Lucatu (chimie fizică și macromoleculară); 6. Înnobilarea produselor textile profesor șef catedră G.Friedlander (vopsitorie și imprimerie), profesor M.Grindea (înnobilarea textilelor), conferențiar suplinitor A.Avachian (albitorie și mercerizare), conferențiar C. Tomescu (apretură), conferențiar C.Anino (curs special de analize).

Prin decizia Ministerului Învățământului Public nr. 76797/1949 următorul personal didactic, încadrat în Institutul Politehnic București, a fost însărcinat cu predarea, în plus, a următoarelor cursuri: 1. Facultatea de electrotehnică : conferențiar Aurel Avramescu (electricitate și electrotehnică), conferențiar suplinitor Emil Drăgănescu (mașini electrice și defectele mașinilor electrice), conferențiar Ion S. Antoniu (electrotehnică II), conferențiar suplinitor Anghel Vasilescu (hidraulică, mașini hidraulice, ventilatoare), profesor suplinitor Matei Marinescu și conferențiar suplinitor Boris Vulpanovici (electroacustică), conferențiar suplinitor Edmond Nicolau (protecția liniilor), profesor suplinitor I.Constantinescu (unde și circuite), conferențiar suplinitor Sergiu Condrea (centrale telefonice), conferențiar Emil Ionescu și conferențiar Boris Popescu (iluminat), conferențiar Gheorghe Dinescu și conferențiar suplinitor Nicolae Gheorghiu (distribuții electrice), profesor Tudor Tănăsescu și conferențiar suplinitor Cristofor Vazaca (radiocomunicații), profesor Constantin Dinculescu și profesor suplinitor Marcel Ivan (centrale electrice), profesor Ion S. Gheorghiu (mașini electrice), profesor suplinitor Alexandru Popescu (măsurile electrice), profesor Dorin Pavel (mașini hidraulice), conferențiar suplinitor D.Șerbescu (tracțiune electrică), conferențiar suplinitor Roman Stere (aparate și instalații radioelectrice), profesor suplinitor Alexandru Vasiliu (aplicații mecanice și industriale ale electricității), conferențiar suplinitor Teofil Revici (căi ferate), profesor suplinitor Emilian Manișiu (aplicații industriale ale căldurii), conferențiar suplinitor M.Minjineanu (telefonie la mare distanță), conferențiar suplinitor Boris Vulpanovici (aparate și instalații telegrafice și telefonice), conferențiar suplinitor Eugen Răzmeriță (igienă industrială), profesor suplinitor C.Athanasiu (organizarea întreprinderilor). 2. Facultatea de mecanică : conferențiar suplinitor Gh.Secară (mașini termice), conferențiar suplinitor Teofil Revici (căi ferate), profesor suplinitor Ilie Dinu (construcția navelor de comerț), profesor suplinitor Dumitru Bardan (chimia materiilor prime în aviație), conferențiar Vasile Marcu (navigație și exploatare), conferențiar Mircea Postelnicescu și conferențiar suplinitor Ion Stăncescu (centrale electrice), profesor suplinitor Mihai Popescu (infrastructură și aviație comercială), profesor Lazăr Stoicescu (aplicații industriale ale căldurii), conferențiar suplinitor Constantin Aramă (motoare ușoare), profesor Elie Carafoli (aerodinamica și mecanica avionului), profesor suplinitor Mihai Popescu (tehnologia materialelor speciale pentru aviație), conferențiar suplinitor Eugen Răzmeriță (igienă industrială), profesor suplinitor C.Athanasiu (organizarea întreprinderilor). 3. Facultatea de chimie industrială : conferențiar suplinitor A.Ianu (fizico-chimismul procesului de tăbăcărie), profesor Iosif Ionescu-Muscel (“curs general de textile” și “curs special de textile”), conferențiar suplinitor Ștefan Mantea (metalografie), conferențiar Nicolae Petruțian (geologia zăcămintelor minerale), profesor Isac Blum (combustibili și termotehnică), conferențiar Ion Huber Panu (prepararea minereurilor), profesor Georgeacopol (tehnologia organică generală, tăbăcărie), profesor Ion Drosescu (mașini de lucru), conferențiar Natie Mendelsohn (ceramică), profesor Max Marbe (higienă industrială) și profesor suplinitor Emil Mitescu (organizarea întreprinderilor). 4. Facultatea de textile : profesor suplinitor Martin Bercovici (electricitate și electrotehnică), conferențiar suplinitor Dumitru

Tutunaru (curs general de mașini), conferențiar C.I.Georgescu (mașini termice, încălziri, condiționări), conferențiar suplinitor Traian Mureșian (merceologie și prepararea firelor), profesor Gh.N.Gheorghiu (fibre sintetice), profesor Nicolae Bădan (mașini textile și filatură), profesor Ioan Ștefănescu (mașini textile în țesătorie), profesor suplinitor Mihai Chiose (mașini textile în tricotaje și confecțiuni), conferențiar suplinitor Mihai Tănăsescu (sisteme de transmisii și transporturi în industria textilă).

În anul 1949 au mai fost numite următoarele cadre didactice : conferențiar Gheorghe Buzdugan ; șefii de lucrări Arie Avram Arie și Petru Ghenghea; asistenții : Ion Arsenie Badea (cumul), Nicolae Dănilă, Gleb Drăgan, Petru Ghenghea, Titu Grecu, Ștefan Moțoiu, Grigore Teodorescu și Alexandru Timotin.

*

Prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1009 din 13 septembrie 1949, s-a hotărât că studenții, absolvenții ai facultăților din anii școlari 1947-1948 și 1948-1949 urmează să primească un certificat de absolvire pe baza căruia pot intra în câmpul muncii cu aceleași drepturi ca și licențiații, urmând ca, cel mai târziu până la 1 iulie 1951 să obțină diploma potrivit unor norme ce vor fi stabilite de Ministerul Învățământului Public. Până la obținerea diplomei ei nu vor putea purta titlul respectiv de specialitate.

*

Prin Decretul nr.381 din 23 septembrie 1949 s-a prevăzut înființarea pe data de 1 octombrie 1949 a unor cursuri speciale cu o durată de 2 ani, pe lângă facultățile institutelor de învățământ superior, pentru pregătirea cadrelor tehnice inginerești de exploatare necesare întreprinderilor industriale. Studenții urmau să se recruteze dintre oamenii din câmpul muncii, cu o practică de cel puțin 5 ani în aceeași specialitate industrială și care au și o pregătire teoretică corespunzătoare. Cei admiși urmau să semneze un contract cu întreprinderea din care au fost recrutați, obligându-se să rămână în serviciul acelei întreprinderi timp de 5 ani după absolvire. Pe timpul duratei cursurilor erau scoși din producție, se bucurau de aceleași drepturi ca ceilalți studenți bursieri, precum și de dreptul de a primi salariul (întreg dacă sunt căsătoriți și cu copii, în proporție de 75% dacă sunt căsătoriți fără copii și de 50% dacă nu sunt căsătoriți). Absolvenții urmau să poarte titlul de ingineri de exploatare.

*

Prin Decretul nr. 388 din 8 octombrie 1949 pentru acordarea titlului de inginer unor categorii de tehnicieni se prevede că actualii subingineri sau conductori tehnici pot obține titlul de inginer dacă fac dovada unei activități în producție de cel puțin 8 ani, în specialitatea respectivă și dacă reușesc la un colocviu dat în fața unei comisii instituite de Ministerul Învățământului Public, din care face parte și un delegat al ministerului de resort. De asemenea, pot obține titlul de inginer actualii subingineri sau conductori tehnici cu o practică pe șantiere, ateliere sau birouri tehnice de cel puțin 5 ani dacă întocmesc un proiect de specialitate și trec un examen de diplomă în fața unei comisii asemănătoare. La acest examen se puteau prezenta și absolvenții sau actualii elevi ai școlilor de subingineri în lichidare. Candidații respinși la examen puteau fi reexaminați o singură dată după cel puțin un an de practică. Termenul de aplicare a Decretului expira la 31 decembrie 1954.

Între 19-21 martie 1949, în sala Ateneului Român a avut loc Congresul organizației revoluționare unice a tineretului muncitor care, pe baza sarcinii tratate de plenara CC al PRM din 22-24 decembrie 1948, a consfințit crearea organizației revoluționare unice de tineret din

România – Uniunea Tineretului Muncitor (UTM) – a adoptat statutul organizației și a ales Comitetul Central al UTM.

Este aleasă în funcția de secretar al Comitetului de partid din Institutul Politehnic București tovarășa Irina Cornea.

1950

În anul 1950 au fost numite următoarele cadre didactice : profesori : Dumitru Dumitrescu; conferențieri: Ioan Arsenie Badea, Alexandru Spătaru; conferențieri suplینitori : Arie Avram Arie, Alexandru George Diaconu, Mihai Renert; sefi de lucrări : Ioan Arsenie Badea, Nicolae Dănilă, Titu Grecu, Costin Moțoi, Radu Voinea; lectori : Rozalia Soare; asistenți : Mihail Atanasiu, Dumitru Boiangiu, Margareta Bălea, Ioan Bontaș, Nicolae Drăghici, Ioan Enache, Alexandru Fransua, Nicolae Geru, Marieta Grigoriu, Ion Iordănescu, Vladimir Kraft, Constantin Mihăilescu, Constantin Mocanu, Eugeniu Postolea, Natalia Nicolae, Georgeta Stoenescu; asistenți cumul : Nicolae Ștefănescu; preparatori : Teodor Bădescu, Maty Rol Blumemfeld, George Rulea.

Prin decizia nr. 448/1950 a Ministerului Metalurgiei și Industriei Chimice au fost numiți : conferențierii Constantin Claudiu și Doru Todericiu; asistentul Gheorghe Hagymaș și preparatorul Burăh Rotenstein; a fost eliberat conferențierul Aurel Ianu.

Prin Decizia Ministerului Învățământului Public nr. 109403 din 16 octombrie 1950 următorul personal a fost încadrat la cursurile speciale de ingineri de exploatare de la Facultatea de textile a Institutului Politehnic București : conferențieri : Mihai Ionescu (termotehnică), Dumitru Tutunaru (organe de mașini), Leo Kappel (filatura lănei), Ioan Ștefănescu (țesătorie), Traian Mureșan (compoziție), Mihai Chiose (tricotaje), Avram Avachian (albitorie), Gustav Friedlander (vopsitorie și imprimerie), Mihail Zapan (chimie generală), Gheorghe Gheorghiu (chimie industrială); conferențier suplینitor : Horațiu Atanasiu (planificare).

În anul 1950 a încetat din viață profesorul Gheorghe Nicolau, care îndeplinea și funcția de secretar general al Academiei Republicii Populare Române.

Prin “Decretul nr.13 al Prezidiului Marii Adunări Naționale pentru înființarea aspiranturii” din 14 ianuarie 1950, conducerea, îndrumarea și controlul aspiranturii cade în sarcina directă a Ministerului Învățământului Public. Aspirantura se organizează pe lângă universități, institute de învățământ superior sau institute de cercetări științifice de pe lângă Academia Republicii Socialiste România; prin hotărâre a Consiliului de Miniștri se vor stabili instituțiile, specialitățile și numărul de locuri pe specialități. Durata pregătirii este de 3 ani: 2 ani pentru pregătire teoretică, practică și didactică și 1 an pentru pregătirea tezei, care trebuie să fie o lucrare originală. După terminarea studiilor și susținerea tezei, aspiranții obțin titlul de “candidat în științe”, care se acordă de Ministerul Învățământului Public prin Comisia Superioară de Diplome. Înscrierile pentru ocuparea posturilor se fac în luna iulie, iar concursul se va ține în luna septembrie a fiecărui an. Pentru înscrierea la concurs se cer îndeplinite următoarele condiții: vârsta de maximum 40 de ani, posedarea unei diplome a unei instituții de învățământ superior din țară, sau din străinătate echivalată de Ministerul Învățământului Public, în domeniul de specialitate în care urmează să obțină titlul de candidat în științe. Concursul constă din următoarele probe: a) bazele marxism-leninismului; b) disciplina de specialitate; c) limba rusă; d) o limbă străină (franceza, germana, engleza). Toți aspiranții vor primi bursă de la stat pe toată durata aspiranturii. Aspiranții vor depune și o activitate didactică pentru care vor fi retribuți, începând cu anul al doilea de studii cu maximum ½ din salariul unui asistent universitar. Cei care au obținut titlul de candidat în științe tehnice sunt obligați să activeze timp de 5 ani în instituțiile de învățământ superior sau de cercetare științifică la care vor fi repartizați de Ministerul Învățământului Public.

*

Prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 511 din 19 mai 1950 privind organizarea practicii în producție pentru elevi și studenți se stabilesc următoarele : Practica în producție este o parte organică a procesului de învățământ, care are ca scop completarea, întărirea și aplicarea cunoștințelor teoretice. Practica se efectuează în cele mai bune întreprinderi. Fiecărei instituții de învățământ i se repartizează anumite întreprinderi pentru timp îndelungat, obținându-se astfel o legătură strânsă între instituția de învățământ și întreprindere, cât și o continuitate în lucrările de practică. Instituțiile de învățământ vor încheia convenții cu întreprinderile, indicând termenele de practică și numărul de practicanți. Repartizarea elevilor și studenților în întreprinderi se face pe grupe. Practica se desfășoară pe baza unei programe de practică întocmite de instituția de învățământ superior, aprobată de Ministerul Învățământului Public și care cuprinde eșalonat, pe zile, diferitele lucrări și activități ce trebuie efectuate de studenți. Ea trebuie să fie astfel întocmită încât studentul să treacă mai întâi succesiv și apoi în ansamblu prin principalele faze ale procesului de producție. Studenții și elevii sunt obligați să noteze zilnic activitatea lor în carnetul de practică și să întocmească la sfârșitul practicii o dare de seamă despre îndeplinirea programei stabilite. Darea de seamă va fi examinată de delegatul întreprinderii, care va întocmi un referat amănunțit. Profesorul de specialitate va verifica carnetul de practică, va aprecia darea de seamă a studentului, și, ținând seamă și de referatul delegatului întreprinderii, va da nota. Conducerea generală didactică-metodologică a practicii revine rectorului, directorului de studii și decanului. Întreprinderea va însărcina pe unul din specialiștii săi calificați cu conducerea generală a practicii. Îndrumarea directă a practicanților în ateliere, secții etc. revine specialiștilor care lucrează permanent în ele, fiecăruia dintre aceștia încredințându-i-se maximum 10 practicanți. Conducătorii întreprinderilor sunt răspunzători de pregătirea organizatorică a practicii și de asigurarea condițiilor adecvate de muncă, cazare și hrănire a elevilor și studenților. Elevii și studenții bursieri vor continua a primi bursele pe durata practicii. În timpul practicii în producție, studenții și elevii primesc îmbrăcăminte de lucru și protecție în aceleași condiții ca și salariații permanenți ai întreprinderii. Neexecutarea practicii duce la nepromovare. Neexecutarea practicii din motive de forță majoră, precum și obținerea de calificative necorespunzătoare la practică, obligă la refacerea ei în următorul an de studii. În timpul practicii în producție elevii și studenții se supun în întregime regulamentului interior al întreprinderii, inclusiv normele de frecvență. La sfârșitul practicii elevii și studenții vor fi supuși unui examen de specialitate la întreprindere pentru obținerea unei calificări (monteur, fochist etc.).

*

Prin Decretul nr. 167 din 11 iulie 1950 al Prezidiului Marii Adunări Naționale privind reglementarea căminelor și cantinelor studentesti și repartizarea bursei pentru studenți s-au stabilit următoarele : Ministerul Învățământului Public conduce, îndrumază, coordonează și supraveghează justa folosire a mijloacelor materiale acordate de Stat pentru studenți, în instituțiile de învățământ superior pe care le administrează direct, cât și în cele care se află în administrarea altor ministere sau organe centrale de stat. Organizarea și administrarea căminelor și cantinelor, asigurarea aprovizionării lor, precum și a inventarului necesar, repartizarea nominală a bursei, ca și orice alte activități privind asigurarea condițiilor de viață ale studenților, trec în sarcina și răspunderea universităților și institutelor de învățământ superior. Rectorul răspunde de justa folosire a mijloacelor materiale puse la dispoziție de stat. Se înființează la Direcția Învățământului Superior din Ministerul Învățământului Superior un serviciu social-administrativ. De asemenea, în cadrul direcțiilor administrative din universități și institute au luat ființă câte un serviciu social-administrativ care repartizează pe studenți în cămine și întocmește materialul statistic documentar necesar conducerii universității sau institutului pentru a atribui nominal bursele. Ministerul Învățământului Public repartizează bursele pe universități și institute. Comisia de repartizare a bursei în universitate (institut) este alcătuită

din : rector, director de studii, delegatul catedrei de marxism-leninism, secretarul organizației P.M.R., delegatul sindicatului și delegatul organizației UTM. În fiecare centru universitar o Comisie de sprijin, coordonare și control (sub îndrumarea Comisiei de Stat pentru aplicarea legii sfaturilor populare și a Ministerului Învățământului Public) repartizează spațiul locativ pentru cămine, înlesnește aprovizionarea cantinelor prin centre de aprovizionare și controlează buna gospodărire a căminelor și cantinelor. Comisia este alcătuită din : președintele Comitetului provizoriu local, delegatul Ministerului Învățământului Public, delegatul Comitetului județean UTM și delegatul Consiliului județean sindical. (Se abrogă Decretul 353 din 1 decembrie 1948).

*

Prin Decretul nr. 180 din 13 iulie 1950 al Prezidiului Marii Adunări Naționale pentru reglementarea repartizării în producție și în instituțiile de învățământ superior a absolvenților școlilor medii tehnice, școlilor pedagogice și ai instituțiilor de învățământ superior s-au stabilit următoarele : Repartizarea absolvenților se face de Comisiunea Guvernamentală instituită în acest scop prin hotărâre a Consiliului de Miniștri. Repartizarea se face după specialitatea pe care au urmat-o absolvenții, conducerile unităților socialiste la care au fost repartizați absolvenții fiind răspunzători de justa lor folosire. Absolvenții sunt obligați să lucreze în cadrul unităților socialiste la care au fost repartizați, timp de 3 ani socotiți de la data prezentării la locul de muncă. Ei au dreptul la o lună de vacanță înainte de a se prezenta la locul de muncă, socotită de la data comunicării în scris a repartiției, bursierii având dreptul să primească bursă și pe această lună. În mod excepțional Comisia Guvernamentală va putea schimba repartizarea absolvenților, aprobând ca ei să lucreze și în afara specialității. Unitățile socialiste nu pot angaja absolvenți decât în baza repartiției făcute de Comisia guvernamentală.

*

Prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 956 din 2 septembrie 1950 privind crearea și modificarea unor instituții de învățământ superior, la articolul 3 se stabilește că: "În cadrul instituțiilor de învățământ superior vor putea funcționa secții de cursuri serale și secții de cursuri fără frecvență. Determinarea acestor secții precum și fixarea normelor de organizare și funcționare a lor se vor face prin decizii ale Ministerului Învățământului Public".

*

În locul profesorului Lazăr Stoicescu, care a fost eliberat din funcția de rector, a fost delegat în această funcție prorectorul Constantin Cîrciumărescu.

*

Prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1121 din 20 octombrie 1950 privind cumulul de funcțiuni s-au stabilit următoarele : Cumulul de funcțiuni se admite numai în caz de necesitate și numai cu aprobarea scrisă a unității tutelară celei în care angajatul are serviciul de bază și al celei tutelară celei unde urmează să cumuleze. Angajații sunt obligați să îndeplinească orele de program la întreprinderea sau instituția de bază; în caz contrar, nu se admite cumulul. În mod special se admite ca angajații de toate categoriile să dețină funcții didactice. Ei vor fi retribuiți în funcție de munca pe care o prestează, cu cota parte a salariului respectiv și numai pentru orele efectiv prestate, dar nu mai mult de 50% din salariul tarifar al bazei. Pe timpul vacanței personalul didactic (care cumulează) va primi media salariului inclusiv orele suplinite. Cumulul se aprobă numai în unități diferite, cu excepția medicilor și a personalului didactic care poate cumula în aceeași unitate.

Potrivit statelor de funcțiuni, facultățile institutului au fost încadrate în anul universitar 1950-1951, după cum urmează :

FACULTATEA DE ELECTROTEHNICĂ : Catedra de marxism-leninism : profesor șef de catedră Dumitru Petrescu; profesor Paul Luchian; conferențiar adjunct șef de catedră Alexandra Sidorovici; conferențieri : Pavel Cîmpeanu, Paul Cornea, Marcel Jianu, Ion Marinescu, Nicolae Racoveanu, Oliver Sabău; șefi de lucrări: Virgil Ioanid, Gheorghe Manheim,

Cornel Manu, Enache Soare, Marcel Voinescu; asistenți : Ludovic Boer, Alexandru Chirilă, Maria Dragnea, Policarp Dumitrescu, Bela Dunăreanu, Iosif Feuerstein, Dumitru Galeș, Ion Ghimeșan, Petre Grunwald Grancea, Teodor Huc, Septimiu Ijacu, Alexandru Marcu, Ion Morzi, Gheorghe Nini, Gheorghe Pîlu, Silvia Russo, Paul Sfetcu, Alice Silvestru, Anton Szabo, Iacob Thaler, Constantin Vlădăreanu.

Cabinetul de marxism-leninism: șef de lucrări Arthur Auschi; asistenți : Charlotte Neuman, Gheorghe Nini.

Catedra de economie politică : profesor șef de catedră Ștefan Voicu; conferențieri Simion Constantin, Valter Russu; șefi de lucrări: Rozalia Chira, Veiner Pascu, Oscar Salzberger, Alfred Ștefaniu; asistenți : Sabin Antonescu, Ion Burtan, Gheorghe Constantinescu, Dumitru Cornea, Adina Gerard, Teodor Giura, Sorana Heschea, Gheorghe Maior, Maria Nădejde, Corneliu Predescu.

Fizică tehnică: profesor șef de catedră Ștefan Vencov; șef de lucrări Aurel Munteanu; asistenți : Theodor Bădescu, Candida Oancea-Gheorghîță.

Matematici superioare : profesori : Nicolae Ciorănescu, Nicolae Teodorescu; conferențiar Ion G.Șabac; șef de lucrări : Marcel Roșculeț; asistenți : Dumitru Mavrodin, Teodor Popa, Walter Rudner.

Chimie : profesor : Dumitru Bardan; asistent Dumitru Camboli.

Mecanică : profesor Rudolf Woinaroschi; asistenți: Paul Barany, Gaston Nahmias.

Geometrie descriptivă și desen : conferențiar șef de catedră Constantin Slătineanu; asistenți : Valentin Ivanovici, Tase Mihăilescu.

Rezistența materialelor : profesor Camil Mitescu; șef de lucrări Alexandru Mișu; asistent Sergiu Calmanovici.

Electrotehnică : profesor șef de catedră Remus Răduleț; conferențiar Ion S. Antoniu; șef de lucrări Cristea Roman; asistenți : Iosub Chernstbraun, Hermina Kliger, Florin Manea, Constantin Mocanu, Petre Stoianovici.

Materiale electrotehnice : conferențiar Ion Lăzărescu.

Tehnică tensiunilor înalte : profesor Martin Bercovici; asistent Eugen Potolea.

Tehnică securității în instalații electrice : conferențiar Ion Constantinescu.

Măsurile electrice și construcția instrumentelor : profesor Alexandru Popescu; șef de lucrări Cristina Popescu; asistenți : Remi Herescu, Sanda Mastero.

Aparate electrice : profesor Carol Steinberg; conferențiar Vlad Rădulescu; șef de lucrări Octavian Smighelschi; asistent Andrei Țugulea.

Pile, acumulatori, galvanizare: conferențiar Lazăr Fischman.

Electrocăldură : conferențiar Vlad Rădulescu.

Lămpi și corpuri de iluminat : conferențiar Emil Ionescu.

Teoria mecanismelor și mașinilor : conferențiar Gheorghe Lazaride.

Mașini electrice : profesor șef de catedră : Ion S.Gheorghiu; conferențiar Silviu Ekstein; șefi de lucrări: Constantin Lazu, Teodor Petrescu; asistenți: Alexandru Frasua, Virgil Lefter, Sigismund Schleicher, Nicolae Ștefănescu, Nicolae Vernescu.

Proiectarea mașinilor electrice : profesor Ion S.Gheorghiu; asistenți: Emil Aredt, Anton Schwefelberg.

Mașini electrice speciale : conferențiar Emil Drăgănescu.

Construcția și fabricația mașinilor electrice : conferențiar Dumitru Niculescu.

Acționări electrice : șef de lucrări Dorel Damsker.

Centrale și rețele : conferențiar Gheorghe Hortopan.

Tehnologia metalelor : conferențiar Ștefan Cușuță; asistent Vasile Ghiocel.

Organe de mașini : profesor Paul Brătescu; asistent Cornel Brezeanu.

Mașini termice și hidraulice : conferențiar Titus Grecu; asistent Adrian Bărbulescu.

Circuite electrice : profesor șef de catedră Tudor Tănăsescu; șef de lucrări Mina Drăghicescu; asistenți: Vlad Pauker, Alexandru Preda; preparator Mihalache Negoescu.

Tuburi electronice: profesor Tudor Tănăsescu; asistenți M. Berladschi, Mihai Corneliu Drăgănescu.

Electrotehnica, energetica industrială : profesor Cristofor Vazaca.

Automatizări și control electric : profesor Cristofor Vazaca; asistent Meinhard Mayer.

Aparate electronice : conferențiar Roman Stere; asistent Aurel Georgescu.

Tehnica vidului și construcția tuburilor electronice: conferențiar Paul Drăghicescu.

Pedagogie : profesor Stoian Stanciu; conferențiar Vasile Nicolau.

Măsuri de înaltă frecvență : profesor Edmond Nicolau; asistent Alexandru Popescu.

Materiale și piese electronice : conferențiar Paul Dan.

Aplicațiile electronicii : conferențiar Mihail Popescu.

Bazele radiotehnicii : profesor șef de catedră Gheorghe Cartianu; șef de lucrări Mihail Popescu; asistenți : Gheorghe Balaci, Adrian Valeriu.

Filtre, linii și antene : profesor Gheorghe Cartianu; asistent Gheorghe Rulea.

Emițători : profesor Alexandru Spătaru; asistent Viniciu Nicolescu.

Receptori : profesor Alexandru Spătaru; asistent Ion Teodorescu.

Bazele radiolocației și televiziune : conferențiar Mircea Bubulac.

Propagare și antene : conferențiar Edmond Nicolau.

Telefoane și curenți purtători : profesor Sergiu Condrea; asistent Alexandru Marcel Andrei.

Telegrafie și semnalizări : conferențiar Aurel Dumitrescu.

Educație fizică : șef de lucrări Ecaterina Nicolescu; asistenți Georgeta Chiriac, Nicolae Cruli, Pierre Eremia.

Electroacustică : profesor Matei Marinescu; asistent Radu Vrînceanu.

Studiouri și înregistrări : conferențiar Ernest Gross.

Limba rusă : lector Anatolie Selivanov; asistenți: Sergiu Stroganov, Natalia Talpeghin.

Economia întreprinderilor și organizarea producției : conferențiar Constantin Atanasiu; asistent Natalia Nicolae.

FACULTATEA DE MECANICĂ

Algebră superioară și analitică: profesor șef de catedră Constantin Ionescu-Bujor; șef de lucrări Adolf Saichin; asistenți : Jean Blum, Dumitru Flondor.

Geometrie analitică : conferențiar Elena Murgulescu; asistent Veronica Istrate.

Matematici speciale și aplicate : conferențiar Gheorghe D. Simionescu; asistent Marcian Gutmar.

Geometrie descriptivă : conferențiar Haralambie Ionescu; asistenți : Ion Cioroiu, Traian Nicolescu.

Desen tehnic : conferențiar Paulus Saniascki; asistenți Samson Kaunitz, Dumitru Mișculescu.

Fizică : conferențiar șef de catedră adjunct Nicolae Stănescu; șef de lucrări Haralambie Sorin; asistenți: Florica Popescu-Spătaru.

Chimie generală : conferențiar Francisc Albert; asistent Nicolae Căplescu.

Mecanică tehnică : profesor Alexandru Stoianescu; asistenți Mihai Atanasiu, Constantin Mihăilescu.

Rezistența materialelor : profesor Gheorghe Buzdugan; șef de lucrări Gheorghe Gradin; asistenți : Maty Roll Blumenfeld, Augustin Petre.

Tehnologia materialelor : profesor șef de catedră Constantin Popovici; asistenți Dumitru Niculescu, Victor Sava.

Metalurgie fizică : conferențiar Suzana Gâdea; asistent Gizela Rosner.

Teoria mecanismelor și mașinilor : conferențiar șef de catedră Alexandru Seleșteanu; asistent Constantin Tuzu.

Organe de mașini : profesor șef de catedră Gheorghe Manea; șef de lucrări Nicolae Soneriu; asistenți : Constantin Bastache, Vasile Gheleşel, Emil Rizescu.

Termotehnică : profesor șef de catedră Lazăr Stoicescu; asistenți : Mircea Ghiliceanu, Ioan Nerescu.

Electrotehnică și aplicațiile ei industriale : conferențiar Ion Breazu; asistenți : Paul Dan, Petre Stoianovici.

Mașini-unelte : conferențiar Titus Costescu, asistent Francisc Rosza.

Mașini de ridicat și transportat : conferențiar Hugo Segall; asistent Iacob Nissim.

Mașini de forță : conferențiar Izrael Schachter.

Tehnica securității și protecția muncii : conferențiar Iancu Marcu.

Amenajarea, organizarea și planificarea întreprinderilor : profesor Constantin Atanasiu.

Măsurători termomecanice și aparataj de control : conferențiar Mircea Soare; asistent Marcel Biener.

Măsurători și toleranțe : conferențiar șef de catedră Florin Onițiu.

Teoria tăierii metalelor : conferențiar Zoltan Duca.

Calculul și construcția mașinilor-unelte : profesor Emil Botez; asistenți : Ionel Diaconescu, Constantin Săceanu.

Pregătirea lucrului : conferențiar Zoltan Duca; asistent Petre Orănescu.

Fundații și vibrații : conferențiar Leon Hamburger.

Mașini-unelte speciale : conferențiar Herbert Cozin; asistent Avram Stembler.

Calculul și construcția sculelor și dispozitivelor : conferențiar Victor Radețchi; asistent Titus Nicoară.

Calculul și construcția aparatelor pentru măsurări mecanice : conferențiar Mircea Iliescu; asistent Andrei Peter.

Tehnologia mecanicii fine : conferențiar Gheorghe Diaconescu.

Metrologie : conferențiar Florin Onițiu.

Aparate optice : conferențiar Raul Septilici.

Mașini de precizie : asistent Gheorghe Fieger.

Mecanica fluidelor : conferențiar Dumitru Dumitrescu; asistent Rose Toth.

Calculul și construcția mașinilor și turbinelor cu aburi : profesor Alexandru Seleșteanu; șef de lucrări Dan Ștefănescu, asistent Titus Grecu.

Cazane și focare : conferențiar Paul Szell.

Calculul și construcția cazanelor și focarelor : profesor Ștefan Gheorghiu, asistent Nicolae Dănilă.

Instalații de încălziri și condiționări : conferențiar Victor Popescu.

Centrale de forță termice : conferențiar Mircea Postelnicescu.

Compresoare și instalații frigorifice : profesor Gheorghe Rohr.

Instalații de răcire la temperaturi joase : conferențiar D. Schleiher.

Construcții de dispozitive frigorifice și izolații : conferențiar Gheorghe Rohr.

Calculul și construcția motoarelor cu combustie internă : profesor șef de catedră Constantin Aramă; șef de lucrări Sever Trestian, asistent Marieta Grigoriu.

Motoare speciale de tracțiune : conferențiar George Bărănescu; asistent Adrian Vasilescu.

Compresoare : conferențiar Constantin Aramă.

Motoare ușoare de tracțiune : conferențiar Constantin Aramă.

Mecanica fluidelor și hidraulică : profesor șef de catedră Dumitru Dumitrescu; asistent Ștefan Zarea.

Calculul și construcția turbinelor hidraulice : profesor Dorin Pavel.

Calculul și construcția pompelor și ventilatoarelor : profesor Marcu Iancu; asistent Iosif Auslander.

Instalații și rețele pentru transportul fluidelor : conferențiar Radu Prișcu; asistent Paul Wiesner.

Centrale de forță hidraulice : conferențiar Gheorghe Cioară.

Sisteme de tracțiune și material rulant : șef de lucrări Ion Babeș.

Calculul și construcția locomotivelor : profesor șef de catedră Cornel Stamatescu; asistent Heinrich Weinberg.

Dinamica locomotivelor : conferențiar Gheorghe Eliade.

Tehnologia materialului de vagon : șef de lucrări Mircea Aldea.

Calculul și construcția vagoanelor : conferențiar Gheorghe Ionescu; asistent Teodor Charas.

Automobile, tractoare : conferențiar Constantin Ghiulai; asistent Constantin Gheorghe.

Tramvaie, troleibuze : Conferențiar Nicolae Sonariu.

Instalații de garare și exploatare a materialului rulant : conferențiar Ștefan Cușuță.

Mecanica fluidelor și aerodinamică : profesor șef de catedră Elie Carafoli; asistent Teodor Oroveanu, preparator Constantin Popescu.

Mecanica avionului : conferențiar Nicolae Tipei.

Calculul și construcția avionului : profesor Ioan Grossu; asistent Eufimie Moisei.

Tehnologia fabricării avionului : profesor Mihai Popescu.

Calculul și construcția de motoare speciale de avion : conferențiar Alexandru Stratilescu; asistent Izrael Muller.

Tehnologia materialului de avion și motor : conferențiar Mihai Popescu.

Aparate, agregate și accesorii de bord : conferențiar Vladimir Sfîngaci.

Exploatarea avionului și aviației comerciale : conferențiar Vladimir Sfîngaci.

Construcția navelor : profesor Ilie Dinu.

Mașini și instalații navale : conferențiar Nicolae Pîrăianu.

Mecanica navelor : profesor șef de catedră Ilie Dinu.

Navigație și instrumente de bord : conferențiar Vasile Marcu.

Instalații portuare și exploatare de șantier naval : conferențiar Nicolae Pîrăianu.

Limba rusă : lector Isac Walderman; asistenți : Sofia Garbuz, Claudia Marcu, Maria Munday, Margareta Tamara.

Educația fizică : asistent Nicolae Dumitrescu.

FACULTATEA DE CHIMIE INDUSTRIALĂ

Limba rusă : lector Rahil Rorer; asistenți : Tatiana Lazu, Claudia Marcu, Mina Tarden.

Matematici generale : profesor Nicolae Racliș; șef de lucrări Virgil Bogdănescu; asistenți : Uscher Morgenstern, Teodor Teodoreanu.

Fizica : conferențiar Margareta Valeriu; șef de lucrări Marcel Atanasiu; asistent Adina Marcovici.

Mecanica și rezistența materialelor : profesor Mihail Sarian; asistenți : Emil Carageorghe, Sorin Dumitrescu.

Geometrie descriptivă și desen : conferențiar Mircea Iorga; asistent Aurel Marinescu.

Chimie organică : profesor Costin Nenișescu; șef de lucrări Valeriu Vîntu; asistenți : Margareta Avram, Colomba Lupu, Iancu Mintzer, Ileana Necșoiu.

Chimie anorganică : profesor Petre Spacu; șefi de lucrări Gleb Hlevca, Despina Pirtea; asistenți Cornelia Bejan, Margareta Brașoveanu, Maria Hlevca, Evdochia Nicolau, Florica Popescu, Viorica Spiridonescu, Grigore Teodorescu; preparatori: Filofteia Roboiu, Iuliu Schertzer.

Chimie fizică : profesor Iosif Auslander; șef de lucrări Dumitru Săndulescu; asistenți Claudia Buzescu, Tiberiu Visky.

Mineralogie, cristalografie, petrografie și geologie : profesor Alexandru Codarcea; asistent Liviu Roșca.

Aparate, instalații și procedee : profesor Emilian Bratu; șef de lucrări Alexandru Huch; asistenți : Anișoara Constantin, Gheorghe Iliescu, Raul Mihail, Elly Ruckenstein.

Termotehnică : conferențiar Mihai Ionescu; asistenți : Mariana Ghizdăreanu, Marieta Nicolae.

Tehnologia mecanică și organe de mașini : conferențiar Mihai Renert; asistenți : Ion Cristian, Nicolae Dumitrescu.

Utilaj și cuptoare industriale pentru materiale de construcții : conferențiar Emanuel Beilich; asistent Marieta Nicolae.

Electrotehnică : conferențiar Adrian Valeriu; asistent Constantin Manolescu.

Tehnologie organică generală : conferențiar Iosif Drimuș; șef de lucrări Petre Olteanu.

Tehnologia produselor farmaceutice : conferențiar Ecaterina Ciorănescu; asistent Iuliu Pogany.

Tehnologia coloranților : conferențiar Hipolit Sanielevici; asistent Iuliu Pogany.

Tehnologia cauciucului : conferențiar Cornel Gircoiașu.

Tehnologia maselor plastice : șef de lucrări Ion Costescu.

Tehnologia materiilor grase, lacuri și vopsele : conferențiar Iosif Drimuș; asistent Edith Solomon.

Cocsificarea, prelucrarea grudoanelor și distilarea lentă : profesor Isac Blum; asistent Friederich Bolchi;

Gazeificarea combustibililor : conferențiar Isac Blum; asistent Martin Rosenberg.

Tehnologia chimică generală : profesor Tudor Ionescu; șefi de lucrări : Constantin Fostropol, Maria Goruneanu; asistent V.Cristoloveanu.

Electrochimie : profesor Ion Atanasiu; asistenți Lia Miron, Edith Ungar.

Metalurgie generală : conferențiar Ștefan Mantea.

Ceramică refractară : șef de lucrări Radu Dinescu.

Tehnologia acizilor, bazelor, sărurilor : conferențiar Natie Mendelsohn; asistent Octav Moscuna.

Tehnologia azotului și îngrășămintelor : conferențiar Ulise Corina; asistent Andrei Kalman.

Tehnologia produselor anorganice de mic tonaj : conferențiar Natie Mendelsohn.

Chimia și tehnologia silicaților : profesor Șerban Solacolu; șef lucrări Radu Dinescu.

Tehnologia materialelor de construcții : conferențiar Gheorghe Gross; asistent Aurelia Dinescu.

Tehnologia lianților și prefabricatelor : conferențiar Petre Voichescu; asistent Aurelia Dinescu.

Exploatare de cariere : șef de lucrări Leon Iancu.

Ceramică fină și electroceramică : conferențiar Constantin Claudiu.

Tehnologia sticlei : conferențiar Constantin Claudiu; asistent Sever Gașpar.

Organizare și planificare : profesor Emil Mitescu ; asistent Vladimir Kraft.

Protecția muncii : conferențiar Eugen Răsmeriță.

Aparate și instalații din industria anorganică : conferențiar N.Petrescu.

Aparate și instalații din industria coloranților și medicamentelor : conferențiar Alexandru Huch.

Aparate și instalații speciale pentru industria produselor macromoleculare : conferențiar Alexandru Huch.

Aparate și instalații speciale pentru cocserie : conferențiar Ilie Barbu.

FACULTATEA DE INGINERI ECONOMIȘTI

Matematici superioare : profesor G.G.Constantinescu; asistent Victoria Zlătescu.

Fizică tehnică : conferențiar Aurel Munteanu; asistent Alexandru Tocic.

Chimie generală : profesor Mircea Ionescu; asistent Oprea Ioniță.

Mecanică și rezistența materialelor : conferențiar Izrael Schachter; preparator Victor Ghia.

Geografie economică : șef lucrări Teodor Burcescu.

Geometrie descriptivă și desen : profesor Mihail Botez; șef lucrări Mihail Botez; asistent

V.Tutunaru.

Limba rusă : lector Sima Weissman.

FACULTATEA DE METALURGIE

Algebră superioară și analiză matematică : profesor Gheorghe Sudan; asistent Paul

Barany.

Geometri analitică : conferențiar Osias Schachter.

Geometrie descriptivă : conferențiar Mircea Iorga.

Desen industrial : șef de lucrări Mircea Iorga.

Fizică : conferențiar Nicolae Bărbulescu; asistent Alexandra Zoe Tocic.

Mecanica și rezistența materialelor : profesor Mihail Sarian; asistent Ion Persache.

Electrotehnică : conferențiar Gheorghe Dinca.

Termodinamică și mașini de forță : conferențiar Mircea Ghiligeanu.

Chimie generală : profesor Augustin Pop.

Chimie analitică : profesor Petre Spacu; asistent Ștefania Mucea.

Chimie Fizică : profesor Gheorghe Costescu.

Mineralogie și petrografie : profesor Alexandru Codarcea.

Mașini și instalații metalurgice : conferențiar Petre Dumitrașcu.

Teoria proceselor metalurgice : conferențiar Alexandru Lupu; asistent Florea Oprea.

Electricitate și electrotermie : profesor Ion Atanasiu.

Materii prime și auxiliare : profesor Ovidiu Bolgiu; preparator Pompei Robeanu.

Cuptoare metalurgice și tehnica focului : conferențiar Silviu Pop; asistent Moritz

Frauchter.

Prepararea minereurilor metalifere : conferențiar Panu Hubert.

Limba rusă : lector I.Recevschi.

Metalurgia metalelor neferoase : profesor Alexandru Lupu; șef lucrări Maria Popa.

Siderurgie și procedee metalurgice speciale : profesor Ștefan Mantea.

Metalurgie fizică : profesor Traian Negoescu; șef de lucrări Georgeta Dan; asistent Irina

Cornea.

Tehnologia mecanică : conferențiar Andrei Petrovici.

FACULTATEA DE ENERGETICĂ

Fizică : conferențiar Dumitru Bîrcă Gălățeanu; asistenți : Felix Grumberg, Eduard Nicolau, Eugen Salgian.

Matematici superioare : profesori Nicolae Teodorescu, Oscar Kreindler; conferențiar Ion Șabac; asistenți Istrate Ghecian, Solomon Marcus, Mihai Neagu.

Mecanică : conferențiar Gabriela Țițeica; șef lucrări Radu Voinea; asistent Corneliu Stănescu.

Geometrie descriptivă : conferențiar Constantin Slătineanu; asistent Alexandru Vasiliu.

Rezistența materialelor : profesor Gheorghe Buzdugan; asistent Ștefan Boticiu.

Chimie : profesor Dumitru Bardan; asistent Ion Hudea.

Electrotehnică : profesor șef de catedră Constantin Budeanu; conferențiar Ion S. Antoniu; șef de lucrări Victor Iancovici; asistenți : Ana Bensimon, Viorica Hortopan; preparator Radu Mironescu.

Materiale electrotehnice : conferențiar Ion Lăzărescu.

Tehnică securității în instalații electrice : conferențiar Călin Mihăilescu.

Electronica : conferențiar Cristofor Vazaca.

Măsurile electrice : profesor Alexandru Popescu; șef lucrări Adrian Georgescu; asistent Alexandru Timotin.

Mașini electrice : profesor Cezar Partenie; conferențiar Victor Iancovici; șef de lucrări Eugen Pavel; asistenți Valeriu Ciofu, George Podască, Iacob Weissman.

Teoria mecanismelor și mașinilor : conferențiar Gheorghe Lazaride.

Organe de mașini : profesor Paul Brătescu; asistent Gaston Rotschild.

Tehnologia metalelor : conferențiar Ștefan Cușuță; asistent Gaston Rotschild.

Centrale electrice : profesor șef de catedră Constantin Dinculescu; conferențiar Costin Moțoi; șef lucrări Emil Constantinescu; asistent Alexandru Mișu.

Centrale, rețele și sisteme electrice : profesor Constantin Dinculescu; asistent Ioan Pomîrleanu.

Cazane și combustibili : profesor Mircea Postelnicescu; asistent Florentin Haralamb.

Automatizarea instalațiilor tehnice de forță : conferențiar Ion Arsene Badea.

Rețele termice și conducte tubulare : conferențiar Victor Iliescu.

Gospodărirea combustibililor în centrale electrice : conferențiar Ion Stăncescu.

Prepararea apei : conferențiar T.Piatcovschi.

Economie și organizarea energiei : conferențiar Ion Stăncescu.

Termotehnica : profesor șef de catedră Emilian Manițiu; asistent Petre Constantinescu.

Motoare termice : conferențiar Dan Ștefănescu.

Turbine și turbocompressoare : profesor Emilian Manițiu.

Mașini termice și hidraulice : conferențiar Titus Grecu.

Aparate de măsurile termice : conferențiar Costin Moțoi.

Hidraulică teoretică și aplicată : profesor șef de catedră Dumitru Dumitrescu; asistenți Ovidiu Bлага, Paul Georgescu.

Mașini hidraulice : profesor Dorin Pavel; asistent Adrian Bărbulescu.

Hidrometrie : conferențiar Jean Boissard.

Montajul și exploatarea utilitatii hidroenergetice : profesor Dorin Pavel.

Utilizarea energiei apelor : conferențiar Gheorghe Cioară; asistent Iosif Mermelatein.

Instalații hidroenergetice : conferențiar Alexandru Diaconu; asistent Beno Klein.

Automatizarea instalațiilor hidroenergetice : conferențiar Corneliu Penescu; asistent Nelu Weissman.

Hidrologie inginerească : conferențiar Ovidiu Bolgiu.

Rețele și sisteme electrice : profesor șef de catedră Martin Bercovici; conferențiar Arie Arie; șef lucrări Gleb Drăgan; asistent Ion Iordănescu.

Automatizări și telecomenzi în instalațiile electrice : conferențiar Corneliu Penescu.

Curenți de scurt-circuit și stabilitatea rețelelor electrice : profesor Martin Bercovici.

Tehnică tensiunilor înalte : profesor Mihai Bercovici.

Iluminat electric : șef de lucrări Arthur Stern.

Utilizarea energiei electrice : profesor Alexandru Vasiliu; șef de lucrări Gheorghe Crăciun.

Electricitate în mine, petrol și electrotermie : conferențiar Nicolae Moldoveanu.

Tracțiune electrică : conferențiar Dumitru Șerbescu; asistent Dumitru Lăzăroi.

Aparate electrice : conferențiar Nicolae Gheorghiu; asistent Gheorghe Cosmin.

Limba rusă : lector Eva Novac; asistenți : Maria Stern, Rozalia Zoris.

CURSURI PARALELE

FACULTATEA DE ELECTROTEHNICĂ

Marxism-leninism : conferențieri : Constantin Luca, Nicolae Teșă, Vladimir Tudor; șefi de lucrări : Sara Alterescu, Martias Laufer; asistenți : Cornel Băjenaru, Vera Berceanu, Carol Coter, Ion Dragomir, Clara Oestreicher, Ion Roșianu, Mihai Silaghi, Elisabeta Stoian.

Economie-politică : asistenți : Max Goldberger, Costică Moraru.

Limba română : lector Gheorghe Maxim; asistent Ecaterina Antoniu.

Limba rusă : lector Lidia Lescinscaia; asistent Veronica Chirilov.

Matematici generale : profesor Oscar Kreindler; conferențieri : Cezar Goșită, Marin Dumitrescu; șef lucrări Sofia Flexi; asistenți : Marcel Cotariu, Nicolae Donciu.

Fizica tehnică : conferențiar Nicolae Dinculescu; asistent Eduard Nicolau; preparator Lidia Arcan.

Desen industrial : conferențiar Constantin Slătineanu; asistent Teodor Tacorian.

Mecanică tehnică : conferențiar Gabriela Țițeica; asistent Vasile Ionescu.

Rezistența materialelor : conferențiar Alexandru Silișteanu.

Chimie : conferențiar Dumitru Bardan; asistent Traian Filotti.

Tehnologia metalelor : conferențiar Mihai Tănăsescu; asistent Paul Militaru.

Bazele electronicii : conferențiar Cristofor Vazaca; asistenți : Mircea Gheorghiu, Gheorghe Moraită; preparator Mihalache Negoescu.

Materiale electrotehnice : conferențiar Cristina Popescu.

FACULTATEA DE MECANICĂ

Limba română : lector Vasile Nicolau; asistent Gheorghe Maxim.

Limba rusă : asistenți : Irina Olsenschi, Nelly Polisciuc.

Matematici generale : profesor Constantin Ionescu-Bujor; conferențiar Gheorghe D.Simionescu; șef de lucrări Vasile Bădulescu; asistenți : Dumitru Boiangiu, Mariana Bratu, Dumitru Flondor, Teodor Mircea, Th.Teodorescu.

Fizică : conferențiar Nicolae Stănescu; asistenți Ana Boiangiu, Jean Wagner.

Chimie : conferențiar Aurel Ianu; șef de lucrări Nicolae Căplesculea; asistent Signe Apter.

Geometrie descriptivă : conferențiar Ozias Sachter.

Desen tehnic : conferențiar Aurel Mihărescu; asistenți David Iancu, Jean Moncea.

Mecanică : profesor Emil Caragheorghe; asistenți Simion Calmanovici, Ion Persache.

Rezistența materialelor : conferențiar Nicolae Vraca; asistent Dan Pantazopol.

Tehnologie mecanică : conferențiar Ardaș Sarian; asistent Adrian Huber.

FACULTATEA DE CHIMIE INDUSTRIALĂ

Limba română : lector Stela Teodorescu; asistent Florin Popescu.

Limba rusă : lector David Kelson; asistent R.Hover.

Matematici generale : conferențiar Virgil Bogdănescu; șef de lucrări I.Greif; asistent Nicolae Donciu.

Fizică : conferențiar Virgil Pavlu; asistent Simion Faur.

Chimie generală : conferențiar Aurel Ianu; asistent Angelo Mastero.

Geometrie descriptivă și desen : conferențiar Ion Cirtak; asistent D.Rotaru.

Mecanică și rezistența materialelor : conferențiar Radu Voinea; asistent Sergiu Ionescu.

Chimie analitică : conferențiar Dumitru Săndulescu; asistenți : D.Găvănescu, Florian Popescu.

Chimie fizică : conferențiar Dumitru Săndulescu; asistent Tiberiu Wisky.

Chimie organică : conferențiar Maria Goruneanu; asistent A. Spiliadis.

Tehnologie mecanică și organe de mașini : conferențiar Mihai Renert; asistent N.Dumitrescu.

1951

În anul 1951 au fost numite următoarele cadre didactice : profesori : Constantin Aramă, Gheorghe Buzdugan, Mircea Postelnicescu și Alexandru Spătaru; conferențieri : Arie Avram Arie, Susănica Gâdea, Titu Grecu, Edmond Nicolau, Radu Voinea; șefi de lucrări : Gleb Drăgan, Nicolae Dobrovici, Marcel Roșculeț, Dan Ștefănescu; lector : Anatolie Selivanov; asistenți : Sabin Antonescu, Theodor Bădescu, Cornelia Bejan, Maty Roll Blumenfeld, Paul Constantin Manolescu, Mihail Paul Neagu, Angela Mateescu, Jean Moncea, Florea Oprea, Alexandru Preda, George Rulea, Andrei Țugulea, Florin Manea.

*

Prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 154 din 19 februarie 1951 pentru stabilirea unor drepturi elevilor și studenților, alocația zilnică în bani sau natură, care se acordă elevilor și studenților bursieri, numai pentru perioada de școlarizare este pentru studenții de la institutele de cărbuni, minereuri, cultură fizică și sport, suflători (Institutul de muzică) de 75 lei. Această alocație se acordă numai pe timpul practicii celor de la oțelării, furnale, laminoare, foraj și extracție, geologie și piscicultură. În hotărâre, la articolul 4, se arată că 90% dintre studenții bursieri primesc 50% din cheltuielile de transport în timpul vacanțelor, iar 10% costul integral al acestui transport (cu trenul personal la clasa a 3-a). De asemenea, la articolul 5 se arată că 10% dintre studenții bursieri primesc 1000 lei lună pentru cheltuieli personale. La articolul 6 se arată că se înființează 200 burse republicane de 5000 lei lunar care se acordă studenților eminenți (numărul de locuri pe instituțiile de învățământ se repartizează anual de Ministerul Învățământului Public). La articolul 8 se arată că în cămine se cazează numai studenți bursieri; neburgieri vor fi cazați numai după ce au fost cazați toți bursierii. Studenții bursieri ce nu pot fi cazați în cămine primesc în plus 1000 lei pe lună.

*

Prin "Decretul nr. 56 din 16 aprilie 1951 pentru înființarea școlii de 10 ani și modificarea articolului 8 din Decretul nr. 175 pentru reforma învățământului din 3 august 1948" se înființează Școala generală de 10 ani cuprinzând 7 ani de învățământ mediu (liceu), actualele serii de elevi din clasele VII- XI rămânând să funcționeze în continuare ca serii de lichidare, până la absolvirea actualei școli de 11 ani. Articolul 8 al Decretului 175/1948 devine: "Durata studiilor este de 3ani pentru licee și de 4 ani pentru celelalte tipuri de școli".

*

Prin "Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 527 din 13 iunie 1951 privind reglementarea angajării în producție a studenților înscriși la cursurile de zi ale instituțiilor de învățământ superior" s-a interzis angajarea în câmpul muncii a studenților cursurilor de zi din instituțiile de învățământ superior, cu excepția celor angajați în specialitatea lor la institutele de cercetări științifice ale Academiei R.P.R. sau în instituțiile de învățământ superior, cât și cei care vor fi considerați indispensabili producției, pentru aceștia din urmă fiind necesar ca ministerele și celelalte instituții tutelate de resort ale unităților socialiste să ceară motivat și să obțină aprobarea Comisiei Guvernamentale pentru repartizarea absolvenților, cu avizul Ministerului Învățământului Public în ceea ce privește posibilitatea studenților de a continua studiile și fără frecventarea regulată a cursurilor de zi.

*

Prin Decretul nr. 92 din 26 iunie 1951 al Prezidiului Marii Adunări Naționale colegiul inginerilor și corpul subinginerilor și conducătorilor se desființează, patrimoniile corpului și colegiilor desființate trec asupra Asociației Științifice a Tehnicienilor din R.P.R. Prin același decret se abrogă “ Legea pentru purtarea titlului, exercitarea profesiunii de inginer și înființarea Colegiului inginerilor din 10 august 1938” și “ Legea pentru înființarea și organizarea Corpului de arhitecți din 12 mai 1932”.

*

Prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1056 din 2 octombrie 1951 se stabilesc instituțiile de învățământ superior cu secțiile și grupele de specializare care vor funcționa începând cu anul școlar 1951-1952. Durata studiilor prevăzută în dreptul fiecărei facultăți se aplică studenților înscriși în anul I, începând cu anul școlar 1951-1952, pentru actualii studenți din ceilalți ani durata studiilor rămâne cea în vigoare până la data acestei hotărâri. Pentru “ Politehnica din București “ se stabilesc următoarele secții și grupe de specializare:

I. Facultatea de electrotehnică (durata studiilor 5 ani):

1. Secția de mașini și aparate electrice: a) mașini electrice; b) aparat electric.
2. Secția de electronică și înaltă frecvență : a) electronică industrială; b) radio-frecvență; c) audiofrecvență.

II. Facultatea de energetică (durata studiilor 5 ½ ani):

1. Secția de termoelectrică;
2. Secția de hidroenergetică;
3. Secția de electroenergetică.

III. Facultatea de mecanică (durata studiilor 5 ani):

1. Secția de mașini de forță: a) mașini cu abur; b) mașini hidraulice; c) mașini cu combustie internă; d) cazane cu aburi; e) utilaj pneumatic
2. Secția de mașini de lucru: a) mașini unelte; b) dispozitive, scule, aparate.
3. Secția de material rulant: a) locomotive; b) vagoane;
4. Secția de construcții de aviație;
5. Secția de utilaj și instalații pentru industria chimică.

IV. Facultatea de chimie industrială (durata studiilor 5 ani)

1. Secția de industrie anorganică.
2. Secția de materiale de construcții: a) materiale de construcții; b) industrie ceramice și materiale refractare.
3. Secția de electrochimie și electrotermice.
4. Secția de industrie organică: a) coloranți medicamentari; b) produse macromoleculare; c) chimizarea cărbunelui și lemnului.

V. Facultatea de metalurgie (durata studiilor 5 ani)

1. Secția de prepararea minereului.
2. Secția de metalurgie neferoasă

VI. Facultatea de ingineri economiști (durata studiilor 4 ani)

1. Secția de electrotehnică.
2. Secția de metalurgie prelucrătoare.
3. Secția de chimie industrială.
4. Secția de metalurgie
5. Secția de construcții.

*

Prin același Decret (1056 din 2 octombrie 1951), Facultatea de textile care funcționează până în acest an în cadrul Institutului Politehnic București este transformată în “Institutul de industrie ușoară” cu sediul în Centrul universitar Iași. Acest institut continuă însă să funcționeze independent, în cloaul Institutului Politehnic București, până în toamna anului 1952, când se mută efectiv la Iași. (Menționăm că prin HCM nr.1608 din 1955 Institutul de industrie ușoară a fost desființat și s-a înființat facultatea de industrie ușoară în cadrul Institutului Politehnic Iași.

*

Prin “Decretul nr. 185 al Prezidiului Marii Adunări Naționale din 17 octombrie 1951 pentru înființarea cursurilor speciale necesare pregătirii de ingineri și tehnicieni “, se stabilesc următoarele: Pe data de 20 octombrie 1951 se înființează, pe lângă facultățile și instituțiile de învățământ superior, cursuri speciale pentru pregătirea de ingineri, durata acestor cursuri fiind de 4-5 ani, în funcție de timpul necesar însușirii specialității respective. Cursurile se desfășoară sub conducerea rectorilor instituțiilor și decanilor facultăților respective. Studenții acestor cursuri se recrutează din muncitori calificați a căror vârstă nu depășește 30 ani, care au cel puțin 3 ani în aceeași specialitate industrială și cu o pregătire teoretică corespunzătoare (absolvenți ai școlilor medii tehnice, liceelor industriale, sau având cunoștințe echivalente absolvenților acestor școli). Admiterea la cursuri se face în urma unui examen. Pe tot timpul duratei cursurilor studenții vor fi scoși din producție și li se va asigura de către stat întreținerea necesară în aceleași condiții ca și celorlalți studenți bursieri din învățământul superior și vor primi de la stat, pe timpul studiilor salariul în întregime, dacă sunt căsătoriți și cu copii, 75% din salariu, dacă sunt căsătoriți dar fără copii și 50% din salariu, dacă nu sunt căsătoriți. Pe timpul vacanței școlare primeau salariul întreg. Absolvenților acestor cursuri li se conferea titlul de inginer. Personalul didactic și administrativ folosit pentru aceste cursuri urma să fie numit prin decizie a Comitetului pentru Învățământul Superior, cu acordul ministerelor interesate. Pentru studenții cursurilor speciale din anul II se vor întocmi planuri de învățământ și programare de cursuri de tranziție, iar absolvenții cursurilor de 2 ani vor fi încadrați în producție ca tehnicieni, urmând să-și completeze ulterior pregătirea prin cursuri fără frecvență sau serale, după care vor primi diploma de inginer în urma examenului de stat.

În continuarea Decretului (cap. II) se stabilesc condițiile de înființare și funcționare a școlilor tehnice de 2 ani, ai căror absolvenți primesc diploma de tehnician. Se abrogă Decretul nr. 381 din 22 septembrie 1949.

Prin Decretul nr. 184 din 17 octombrie 1951 s-a înființat Comitetul pentru Învățământul Superior, pe lângă Consiliul de Miniștri al R.P.R., iar prin Decretul nr. 188 din 30 octombrie 1951 al Prezidiului Marii Adunări Naționale profesorul Ilie Murgulescu a fost numit președintele al acestui comitet.

*

Prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1251 din 5 noiembrie 1951 s-au înființat 35 burse anuale în valoare de 6000 lei anual, denumite “ burse Gheorghe Gheorghiu-Dej” care se vor acorda celor mai merituoși studenți, dintre care 4 burse au fost atribuite Politehnicii din București; 4 burse Universității din București și câte 3 burse celorlalte instituții de învățământ superior (Universitatea din Iași, Universitatea Babeș din Cluj, Universitatea Bolyai din Cluj, Institutul politehnic din Timișoara, Institutul politehnic Iași, Institutul de mecanica din orașul Stalin, Institutul agronomic București, Institutul de petrol și gaze București și Institutul de construcții București.

*

Prin Hotărârea Consiliului de Miniștrii nr. 1256 din 14 noiembrie 1951 s-a aprobat ca 30% din taxele școlare încasate de unitățile școlare de învățământ mediu și superior să constituie mijloace speciale extrabugetare, la dispoziția unităților respective, aceste mijloace urmând a fi folosite pentru: a) înzestrarea bibliotecilor, laboratoarelor și muzeelor școlare; b) amenajarea de terenuri sportive și procurarea de utilaj și echipament sportiv; c) procurarea de mobilier.

*

În cursul anului 1951, în conducerea Institutului politehnic București au intervenit următoarele schimbări:

La 12 martie 1951 încetează delegația de rector a lui Constantin Cărciumărescu (prorector) și este delegat rector profesorul Ștefan Vencov. Pe aceeași dată Dumitru Tutunaru a fost numit director de studii adjunct pentru facultăților de ingineri de exploatare în locul lui Iacob Missim, Ion Persache a fost numit director de studii adjunct la anii III și IV ai Institutului de Siderurgie din Timișoara, care funcționează în cadrul Institutului politehnic București.

Pe data de 1 mai 1951 au fost numiți: Ștefan Vencov-rector, Constantin Cărciumărescu-prorector, Mircea Postelnicu-director de studii, Dumitru Tutunaru-director de studii adjunct, Roman Stere-decan al Facultății de electrotehnică, Constantin Ionescu-Bujor-decan al Facultății de mecanică, Raul Mihail-decan al Facultății de chimie industrială, Benone Goman-decan al Facultății de textile.

La 19 octombrie 1951 au fost numiți: Traian Negrescu-decan al Facultății de metalurgie, Petre Spacu –decan al Facultății de chimie industrială, în locul lui raul Mihai și Oscar Kreindler-decan al facultății de energetică.

*

În anul 1951 Institutul politehnic București a preluat localul Institutul de exploatarea lemnului, care s-a transformat la Brașov. Acest local situat de asemenea pe strada Poliyu pe un teren vecin cu Institutul politehnic avea următoarele corpuri de clădiri: Corpul L cu o suprafață totală desfășurată de 5230 mp, corpul M cu o suprafață totală desfășurată de 3340 mp, corpul N cu o suprafață desfășurată de 770 mp, corpul O cu o suprafață totală desfășurată de 260mp, corpul P cu o suprafață totală desfășurată de 2385 mp, corpul R cu o suprafață totală desfășurată de 650 mp și corpul C cu o suprafață desfășurată de 430 mp. În total suprafața desfășurată a crescut cu 13595mp.

Deasemenea, spațiul de cazare a crescut prin preluarea caminului nr. 4 cu o suprafață desfășurată de 1500mp, situat în strada Polizu nr. 10.

*

Este ales secretar al comitetului de partid al Institutului politehnic București tovarășul Marin.

1952

În anul 1952 au fost numite următoarele cadre didactice: conferențieri: Iulia Georgescu și marin Rădoi; șefi de lucrări: Dumitru Boiangiu și Grigore Teodorescu; asistenți: Ștefan Andreescu, Alexandru Dănescu, Vasile Constantin Stoica, Silvia Vacu, Ioan Georgel Teodorescu; preparatori: Aurelia Dumitrescu, Neculai Murguleț; șef de laborator Victor Drobotă.

În anul 1952 s-a desfășurat contractul de muncă următoarelor cadre didactice: profesori: Marcu Gabriel, Corneliu Severineanu și Eugen Stih; conferențieri: Nicolae Cernașov, Marcu Iancu, Călin Mihăilescu, Silviu Pop, Constantin Slătineanu, Paul Sanitzki și Ion Vărtac; lector Sima Weissman; asistenți: Adrian bărbulescu, Mortiz Fruchter, Sergiu Ionescu, Iosif Kimmelman, Gizella roinger și Rose Toth; preparator: Pompei Rebreanu.

*

Prin “Hotărârea Consiliului de Miniștrii nr.1802 din 11 septembrie 1952 privind planul de dezvoltare a Învățământului Superior pe anul școlar 1952-1953” se stabilesc instituțiile de învățământ superior cu secțiile și grupele de specializare care vor funcționa în anul școlar 1952-1953. Institutul de siderurgie din Timișoara a trecut ca secție a facultății de metalurgie a Institutului politehnic din București, iar prin Decizia nr.36800 din 8 octombrie 1952 a Comitetului pentru Învățământul Superior conf.Marin rădoi a fost delegat prorector prin transfer de la Timișoara. Pentru institutul Politehnic București s-au stabilit următoarele facultăți, secții de specialitate și grupe de specialitate:

I Facultatea de electrotehnică (durata studiilor de 5 ½ ani):

1. Secția de mașini aparate electrice: a) mașini electrice; b) aparataj electric de joasă tensiune; c) aparataj electric înaltă tensiune.
2. Secție de electronică și înaltă frecvență: a) electronică industrială; b) radiofrecvență; c) audiofrecvență.

II Facultatea de energetică (durata studiilor 5 ½ ani):

1. Secția de termoelectrică.
2. Secția de hidroenergetică.
3. Secția de electroenergetică.

III Facultatea de mecanică (durata studiilor 5ani)â:

1. Secția de mașini de forță: a) mașini și turbine cu aburi; b) mașini și turbine hidraulice și pneumatice; c) mașini cu combustie internă;
2. Secția de mașini de lucru: a) mașini – unelte; b) dispozitive, scule, aparataje;
3. Secția de material rulant: a) locomotive; b) vagoane;
4. Secția de construcții de aviație.
5. Secția de utilaj și instalații pentru industria chimică.
6. Secția de utilaj siderurgic.
7. Secția de utilaj minier.

IV Facultatea de chimie industrială (durata studiilor 5 ani):

1. Secția de industrii anorganice.
2. Secția de materiale de construcții; a) materiale de construcții; b) industrii ceramice și materiale refractare.
3. Secția de electrochimie și electrotermie.
4. Secția de industrii organice: a) coloranți, medicamente; b) produse macromoleculare; c) chimizarea cărbunelui și lemnului.

V Facultatea de metalurgie (durata studiilor 5 ani):

1. Secția de siderurgie: a) furnale; b) oțelării; c) laminoare, trfiloare.
2. Secția de metalurgie neferoasă.
3. Secția de cuptoare metalurgice.

VI Facultatea de ingineri economiști (durata studiilor 5 ani)

1. Secția de electrotehnică.
2. Secția de mecanică
3. Secția de chimie industrială

4. Secția de metalurgie: a) siderurgie; b) metalurgie neferoase;
5. Secția de construcții.

Prin "Hotărârea Consiliului de Miniștri nr.1894 din 20 septembrie 1952 privind organizarea activității didactico – științifice, introducerea normelor de muncă și a salarizării pe funcțiuni pentru personalul didactic din Învățământul Superior se stabilesc următoarele funcții pentru: personalul didactic de conducere: rector (director), prorector (director adjunct), decan, prodecan; personalul didactic : profesor șef de catedră, profesor, conferențiar, lector, asistent; personalul didactic ajutător: șef de laborator (șef de cabinet), preparator principal, preparator, mecanic, sticlășef, sticlășef, laborant principal, laborant. De asemenea, se stabilesc și normele de muncă pentru personalul didactic la 6 ore pe zi în medie. În cadrul celor 6 ore se stabilesc ca norme de activitate didactică pentru profesori șefi catedră 2 – 2,25 ore/zi (480 – 640 ore/an); profesori și conferențieri 2,25 – 2,50 ore/zi (540 – 600 ore/zan); lectori și asistenți 2,50 – 3 ore/zi (600 – 720 ore/an); activitatea didactică cuprinde: cursuri, consultații pentru studenți și aspiranți, conducerea seminariilor, conducerea lucrărilor practice și proiecte, conducerea practicii studenților în producție, conducerea practicii pedagogice, recenzarea lucrărilor de control ale studenților de la cursurile fără frecvență, ținerea examenelor și colocviilor, conducerea și recenzarea lucrărilor și proiectelor de diplomă, participarea la examenul de stat, sau în comisiile pentru examenul de stat, controlul profesorilor țefi de catedră la ore de curs și seminar. Pentru completarea normei zilnice medii de 6 ore pe lângă activitatea didactică personalul didactic este obligat să participe la ședințe de îndrumare a lectorilor și asistențelor, la prelucrarea programelor și instrucțiunilor metodologice, la organizarea și conducerea catedrelor, laboratoarelor (cabinetelor), corectarea lucrărilor de control ale studenților și analiza rapoartelor în legătură cu practica în producție, executarea lucrărilor de cercetări științifice, conform planului tematic aprobat de Comitetul pentru Învățământul Superior, de acord cu Academia Republicii Populare Române. Personalul didactic ajutător are ziua de muncă de 8 ore. Salarizarea cu ora este admisă pentru retribuirea orelor de activitate didactică de la posturile vacante, a orelor suplimentare prestate de suplinitorul unei persoane în concediul de boală, a specialiștilor din producție, din aparatul de stat și din institute de cercetări științifice, a orelor la cursurile de preparație în vederea concursului de admitere, a orelor prestate în cadrul comisiilor concursurilor de admitere, a orelor de meditații programate pe baza aprobării Comitetului Învățământului Superior. Personalul didactic poate cumula activități didactice sau de cercetări științifice în aceeași instituție de învățământ superior sau în alte instituții de învățământ superior sau în alte instituții de învățământ superior sau de cercetări științifice, fiind retribuit cu o cotă din salariul bugetar al funcției îndeplinite, fără a depăși 50% din salariul acestei funcții. Specialiștii din producție care cumulează în învățământul superior pot primi întregul salariu dacă prestează 6 ore/zi în medie și 80% din salariu dacă prestează 4 ore pe zi în medie, iar dacă nu desfășoară decât activitate didactică (2 – 2,5 ore/zi) va fi retribuit cu 50% din salariu. Concediul cadrelor didactice se abatește la 48 de zile lucrătoare pe an și se acordă în timpul lunilor de vacanță de vară.

În anul 1952 următoarele cadre didactice ale Institutului Politehnic Bucuresti au fost alese membri ai Academiei Republicii Populare Române: a) membri titulari: Ion S. Gheorghiu, Ștefan Vencov; b) membri corespondenți Martin Bercovici, Constantin Dinulescu, Tudor Tănăsescu. A fost ales secretar general al Academiei R. P. Române profesorul Ștefan Vencov.

*

În locul profesorului Ștefan Vencov, care a fost eliberat din funcție de rector al Institutului, a fost numit în această funcție profesorul Traian Negerescu.

*

În anul 1952 a fost ales secretar al Organizației de partid al Institutului politehnic Bucuresti Tovarășul Gheorghe Paisie.

Ca presedinte al Organizației sindicale din Institutul Politehnic Bucuresti a fost ales tovarășul Gheorghe Rulea.

Casecretar al Organizației UTM de tineret din Institutul Politehnic Bucuresti a fost ales tovarășul Traian Dudaș.

1953

În anul 1953 au fost numite următoarele cadre didactice: profesor: Edmond Nicolau; conferențieri: Sergiu Călin, Nicolae Dobrovici, Paul Postelnicu; conferențiar suplinitor : Ștefan Cruceru; conferențiar (cumul) : Mihail Adrian; lector: Mihail Atanasiu, Margareta Avaram, Dumitru Boiangiu, Gleb Drăgan, Amalia Lazarovici, Lya Alexandrina Lazăr, Constantin Mihăilescu, Neculai Murguleț, Florea Oprea, Augustin Petre, George Rulea, Marcel Roșculeț; lector (cumul) Constantin Mocanu; asistenți: Enea Eugen Barbu, Florin Dinu Badea, Constantin D. Bucur, Simion Buzilă, Gheorghe Constantin, Dionisie Crăifăleanu, Aurelia Dumirescu, Titi Dulămiță, Emil Danciu, Alfons Ifrim, Neculai Murguleț, Eugeniu Pincovschi, Elena Săveanu, Aurelian Tănăsescu, Silvia Tănăsie, Ioan George teodorescu, Ileana Vraca; asistenți (cumul): Traian Demian, Paul Precupețu; preparatori: Berthold Grunwald, Maria Hagistate, Grigore Spînu, Constantin Stanescu, Paraschiva Volatie.

*

În anul 1953 au fost transferați asistenți: Constantin D. Bucur, Natalia Talpaghin.

S-a desfășurat contractul de muncă următoarele cadre didactice: profesor Gelu Elefterescu; asistenți: Signe Apter, Ștefan Boticiu, Alexandru Clemenco, Zoe Constantinescu, Mircea Dumitru, Solomon marcus, tase Mihăilescu, Octavian Sindilaru, Ioan Georgel Teodorescu.

*

Prin "Decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale nr.188 din 18 aprilie 1953 privind integrarea cursurilor speciale pentru pregătirea de ingineri în cursurile de zi ale facultăților: se stabilesc următoarele: Începând cu anul școlar 1952-1953 cursurile speciale pentru pregătirea de ingineri, înființate prin Decretul nr.185 din 19 octombrie 1951 (care se abrogă) se integrează în cursurile de zi ale facultăților pe lângă care au funcționat în anul școlar 1951-1952. Actualii studenți ai cursurilor speciale pentru pregătirea de ingineri, școlarizați în anii II și III își vor continua studiile după planuri de învățământ și programe de curs de tranziție. Pentru cursurile de zi vor putea fi recuperați muncitori calificați și a căror vîrstă nu depășește 30 de ani, cu o practică de cel puțin 3 ani în specialitatea pentru care sînt recuperați și o pregătire teoretică corespunzătoare. Pregătirea acestor candidați pentru concursul de admitere se face printr-un curs special de maximum 40 zile. Pe durata pregătirii și a studiilor candidații și studenții muncitori vor fi scoși din producție, vor primi burse de stat și salariul în întregime dacă sînt căsătoriți și au copii, 75% din salariul dacă sînt căsătoriți și nu au copii și 50% din salariul dacă sînt necăsătoriți.

*

Prin "Hotărârea Consiliului de Miniștri nr.1879 din 11 iunie 1953 privind reorganizarea examenului de stat și susținerea proiectului de diplomă în instituțiile de învățământ superior" s-au stabilit următoarele: examenul de stat face parte integrantă din procesul de învățământ și va fi prevăzut în planul de învățământ. El se susține în fața unei comisii numite de Ministerul

Învățământului Superior și alcătuite din rectori, decani, șef de catedră, profesori și specialiști din cadrul sau din afara învățământului. La examenul de stat se pot prezenta numai studenții care și-au îndeplinit toate obligațiile prevăzute în planul de învățământ. Pentru pregătirea examenului se ecoredă studenților un timp de 4-8 săptămâni, iar pentru proiectul de diplomă 4-6 luni. Probele din care constă examenul de stat se stabilesc de Ministerul Învățământului Superior. Notarea candidaților și acordarea calificării se face decomisie, în ședință închisă, prin majoritatea de voturi. Lucrările fiecărui ședinte se consemnează într-un proces verbal care este trecut într-un registru special. Dacă studentul are majoritatea calificărilor "foarte bine", iar restul "bine" și obține calificativul 2 foarte bine" la examenul de stat, primește "diplomă de merit", bucurându-se de priorități pentru primirea la aspiratură și la repartizarea în învățământului superior și în institutele de cercetări științifice. Cei ce nu reușesc la examenul de stat au posibilitatea să-l susțină o dată în decurs de cel mult 2 ani de la absolvire. Cei care nu vor reuși nici a doua oară, vor obține o adeverință de studii și vor fi încadrați în producție în funcția de tehnician sau similar.

*

Prin "Hotărârea Consiliului de Miniștri nr.2111 din 25 iunie 1953" se aprobă "Regulamentul pentru organizarea, îndrumarea și controlul activității de cercetare științifică în instituțiile de învățământ superior" care prevede următoarele: Cercetarea științifică în instituțiile de învățământ superior va fi orientată către: a) efectuarea unor cercetări teoretice și experimentale cu caracter general; b) rezolvarea problemelor tehnico-științifice de mare însemnătate pentru economia noastră națională; c) rezolvarea problemelor de cercetare solicitate de ministere, întreprinderii, institute de cercetare și alte instituții, d) cercetări cu caracter didactico-metodic, e) elaborarea de manuale și monografii; f) popularizarea cuceririlor științei și tehnicii. Instituțiile de învățământ superior vor păstra o legătură strânsă cu institutele de cercetări ale Academiei R.P.R., ale ministerelor, cu marile laboratoare din uzine și cu gospodăriile agricole de stat în ceea ce privește coordonarea planurilor de cercetare. Planurile de cercetare ale instituțiilor de învățământ superior se întocmesc pe baza temelor propuse de Ministerul Învățământului Superior și de celelalte ministere, în urma discuțiilor din catedre și din consiliile științifice, a centralizării lor la nivelul rectoratului și a aprobării în colegiul ministerului de care depinde instituția de învățământ superior, Ministerul Învățământului Superior revenindu-i apoi rolul de coordonare și control a activității de cercetare științifică. În vederea stimulării activității de cercetare Ministerul Învățământului Superior poate acorda trimestrul personalului didactic și ajutorător premii până la un salariu lunar, iar ministerul de resort poate acorda pentru lucrările științifice excepționale premii echivalente cu două salarii lunare. Cheltuielile necesare pentru organizarea lucrărilor de cercetare științifică se suportă din fondul prevăzut în acest scop în bugetul instituțiilor de învățământ superior precum și din fondurile primite de instituția de învățământ superior în baza contractelor cu întreprinderilor sau instituțiile bugetare, în contul lucrărilor de cercetare. Economii rezultate din îndeplinirea planului de cercetare se pot folosi de rector pentru întărirea bazei materiale a instituției de învățământ superior. Catedrele prezintă semestrial dări de seamă asupra activității de cercetare științifică. Rectorii organizează sesiuni de comunicări științifice. Ei informează Ministerul Învățământului Superior asupra cercetărilor științifice încheiate. În termen de 2 luni de la încheierea cercetărilor ministerele de resort și Ministerul Învățământului Superior iau măsuri de aplicare concretă în practică a lucrărilor de cercetare. Instituțiile de învățământ superior urmăresc și pot participa la lucrărilor științifice executate în cadrul lor (execuția modelelor experimentale, asistența tehnico-științifică a întreprinderilor de la faza de laborator la faza pilot și industrială etc.).

Prin "Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 2308 din 11 iulie 1953" privind drepturile materiale ale elevilor din învățământul mediu tehnic și studenților pe timpul practicii în producție" s-au stabilit următoarele: În cazul în care practica se efectuează în altă localitate decât aceea a școlii sau a instituției de învățământ superior, întreprinderile și instituțiile sînt obligate să asigure tuturor elevilor și studenților care fac practică școlară la această cazare gratuit și masa de 3 ori pe zi, pe toată durata practicii, în limita alocației de 4 lei/zi, ce va fi suportată de instituțiile de învățământ de la care provin elevii și studenții. În cazuri speciale când elevii și studenții sînt obligați, în perioada practicii, să se deplaseze pe teren în altă localitate decât aceea unde-și are sediul întreprinderea (instituția) unde au fost repartizați și nu li se poate asigura hrana la cantină și cazarea, vor primi în locul alocației zilnice de 4 lei pentru masă o diurnă de 10 lei/zi și vor avea dreptul la decontarea cheltuielilor de cazare până la plafonul de 5 lei/noapte, drepturi fiind suportate de întreprindere. Cheltuielile de transport ale elevilor și studenților la locul de practică, dus și întors, vor fi suportate de unitățile de învățământ.

*

Prin "Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 2471 din 25 iulie 1953" s-a aprobat "Regulamentul de organizare și îndrumare a aspiraturii" precum și unele măsuri necesare dezvoltării aspiraturii.

În regulamentul se arată că aspiratura reprezintă forma de bază pentru pregătirea cadrelor didactice-științifice și a cadrelor de cercetători. Instituțiile de învățământ superior și institutele de cercetări științifice pe lângă care se organizează aspiratura, specialitățile, numărul de locuri pe specialități și conducătorii științifici ai aspiranților se stabilesc de Ministerul Învățământului Superior pentru instituțiile de învățământ superior și de Prezidiul Academiei R.P.R. pentru institutele de cercetări științifice ale Academiei. Pregătirea aspiranților se face prin aspiratură cu frecvență și prin aspiratură fără frecvență. Pentru a fi admis la aspiratură e necesar ca persoana respectivă să aibă vârsta de cel mult 40 de ani, studii superioare terminate în specialitatea în care dorește să urmeze aspiratura și aptitudini în activitatea de cercetare. Admiterea la aspiratură se face pe baza unui examen cu următoarele probe: a) bazele marxism-leninismului; b) disciplina de specialitate și c) limba rusă. Materia este cea prevăzută în programele aprobate pentru instituțiile de învățământ superior. Comisia de examen este alcătuită din rector sau prorectorul cu activitate științifică, sau decanul Facultății ca președinte și doi membri: șeful catedrei și profesorul de specialitate. Pentru pregătirea examenului de admitere se beneficiază de un concediu plătit de 30 de zile. Durata de pregătire la aspiratură se stabilește pentru fiecare aspirant în parte, în funcție de pregătirea sa științifică și nu poate depăși 3 ani, iar pentru aspiranții fără frecvență 4 ani. Conducătorul științific trebuie să aibă titlul științific de doctor în științe sau gradul de profesor și numai în mod excepțional titlul de candidat în științe tehnice. Fiecărui conducător științific I se dau spre pregătire 5-6 aspiranți. Examenul de candidat (la disciplina de specialitate, la disciplinele înrudite, la materialismul dialectic și istoric, la limba rusă și la una din limbile străine) trebuie dat în interval de 1,5 ani, iar la aspiranții fără frecvență în 2,5 ani. Planul individual al aspirantului este aprobat de consiliul institutului (facultății) și se aprobă de rector în cel mult 2 luni de la admiterea aspirantului. Examenul de candidat se dau în fața unei comisii formate din prorectorul cu activitatea științifică, ca președinte, decanul facultății, conducătorul științific și profesorul de specialitate. Pregătirea aspirantului constă din: studiul individual, participarea la cursuri, îndeplinirea unor sarcini didactice și metodice. De 2 ori pe an aspirantul face un raport asupra activității sale, în fața colectivului de catedră. Annual se face o caracterizare a aspirantului. Neîndeplinirea planului individual de muncă fără motive întemeiate atrage după sine scutirea de la aspiratură. Aspiranții au dreptul să folosească utilajul, laboratoarele, cabinetele, bibliotecile etc... ale instituțiilor de învățământ superior. Aspiranții cu frecvență

primesc o bursă de la Stat. Pentru procurarea literaturii științifice necesare aspirații primesc anual o sumă egală cu bursa lunară. Aspirații cu frecvență au dreptul la un concediu anual de două luni și de o lună după terminarea aspiranturii. Aspirații fără frecvență care își îndeplinesc cu succes planul individual de activitate au dreptul anual, în afară de concediul legal, de un concediu plătit de 30 zile calendaristice pentru pregătirea examenelor, efectuarea lucrărilor experimentale și susținerea dizertației. Aspirații cu frecvență nu au voie să cumuleze alte funcții în afară de activitatea didactică și de cercetare științifică, cu condiția îndeplinirii cu succes a planului individual de muncă. Persoanele care au absolvit aspirantura cu frecvență sunt repartizate în instituții de învățământ superior, sau în institute de cercetare unde sunt obligați să activeze cel puțin 5 ani.

În Hotărârea nr. 2471 din 25 iulie 1953 se fixează și numărul de locuri pentru aspirantură cu frecvență (417 locuri dintre care 111 locuri pentru aspirații în științe tehnice și de 50 de locuri pentru aspirați în științe chimice). De asemenea, se precizează drepturile pe care le primesc conducătorii științifici (2500 lei anual pentru fiecare aspirant) și cuantumul bursei pentru aspirații cu frecvență (800 lei/lună, plătită 12 luni pe an). Aspirații cu frecvență păstrează continuitatea în muncă și pot beneficia contra cost de căminele și cantinele studențești. Ministerul Învățământului Superior poate repartiza la aspirantură până la 5% din absolvenții instituțiilor de învățământ superior cu rezultatele cele mai bune la învățătură.

*

Prin “Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 2870 din 27 august 1953” privind modificarea dispozițiilor despre cumul în învățământul superior” se prevede că specialiștii din producție, din aparatul de stat și din institutele de cercetare științifice pot cumula până la jumătate de normă în instituțiile de învățământ superior, iar în cazuri excepționale, cerute de nevoile învățământului, Ministerul Învățământului Superior poate aproba cumulul până la o normă. Activitatea prin cumul este retribuită cu 50% din salariul funcției cumulate când cel ce cumulează prestează în medie 3 ore pe zi. În caz că îndeplinește sarcini mai mici, salariul se micșorează corespunzător.

*

Prin “Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 2877 din 27 august 1953” privind organizarea și modul de funcționare a facultăților muncitorești” se stabilesc următoarele: se înființează pe lângă instituțiile de învățământ superior facultăți muncitorești, prin transformarea unor scoli speciale de doi ani. Studenții facultăților muncitorești urmau să primească în 2 ani cunoștințe de cultură generală pentru a-și putea continua studiile în instituțiile de învățământ superior. Hotărârea prevede 3 secții: secția A, în care se dă o pregătire bazată pe matematică, fizică, chimie; Secția B, în care se dă o pregătire bazată pe științe naturale, matematici, chimie; Secția C, în care se dă o pregătire bazată pe studiul limbii și literaturii române, istoriei și constituției. Funcțiile didactice la facultățile muncitorești sunt de: conferențiar, lector (care predă cursuri) și asistent (care conduce seminarii și lucrări practice). În facultățile muncitorești vor fi primiți muncitori industriali și muncitori agricoli de preferință din rândul fruntașilor în producție și care au cel puțin 4 clase primare, pe baza unui concurs de admitere. În vederea pregătirii pentru admitere se înființează cursuri de pregătire de 1-2 luni. Pe timpul studiilor studenții facultăților muncitorești vor fi scoși din producție ei putând beneficia de burse de stat precum și de salariul întreg dacă sunt căsătoriți și cu copii, de 75% din salariu dacă sunt căsătoriți și fără copii și de 50% din salariu dacă sunt necăsătoriți, salariile neputând fi mai mari de 600 lei/lună și mai mici de 300 lei/lună. În anexa la hotărâre, la poziția 9 se prevede înființarea unei facultăți muncitorești pe lângă Politehnica din București, cu Secția A.

*

Prin “Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. _____ din 28 august 1953” privind ocuparea funcțiilor didactice din învățământul superior” se stabilește că funcțiile de profesor șef de catedră, de profesor și de conferențiar în învățământul superior se ocupă prin concurs și prin transferare, numirile în aceste funcții fiind făcute de Ministerul Învățământului Superior, de comun acord cu ministerele tutelare. Numirile în funcțiile de lector se fac de Ministerul Învățământului Superior, de comun acord cu ministerele de resort, pe baza propunerilor directorilor instituțiilor de învățământ superior. Numirile în funcțiile de asistent și personal didactic ajutat se fac de rectorii instituțiilor de învățământ superior, la propunerea șefilor de catedră.

*

Prin “Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 3886 din 17 noiembrie 1953” s-a aprobat “Statutul tip al instituțiilor de învățământul superior”. La ”capitolul I Studenți” se arată disciplinele la care se dă concursul de admitere în instituție (absolvenții școlilor medii cu diplomă de merit fiind primiți fără concurs), condițiile de obținere a bursei de stat, obligația de a promova examenele și colocviile prevăzute în planul de învățământ inclusiv examenul de stat, condițiile de obținere a unei diplome de merit și drepturile de care se bucură cei ce au o asemenea diplomă (cf. HCM 1879/1953). La “Capitolul II – Organizarea procesului de învățământ” se arată că anul școlar are două semestre: de toamnă (1 septembrie- 24 ianuarie) și de primăvară (7 februarie –30 iunie) și două vacanțe: de iarnă (25 ianuarie –6 februarie) și de vară (1 iulie –31 august). De asemenea, se arată că aprecierea cunoștințelor studenților se face cu calificativele: foarte bine, bine, suficient și insuficient. În “Capitolul III – Catedra” se arată că aceasta este unitatea de bază în instituția de învățământ superior și se enumeră obligațiile șefului de catedră (conducerea catedrei, controlul și îndrumarea catedrelor didactice, a practicii în producție a studenților, elaborarea planului tematic de cercetare științifică a catedrei, conducerea aspiranților, propunerea de cadre didactice). În “Capitolul IV – cadrele didactico-științifice”, se stabilesc următoarele funcții pentru cadrele didactico-științifice: profesor șef de catedră, profesor, conferențiar, lector, asistent, iar pentru personalul didactic ajutat: șef de laborator sau de cabinet, preparator principal, preparator, mecanic șef, mecanic, sticlă, sticlă, laborant principal, laborant. Fiecare cadru didactic cu funcția de bază în învățământ este obligat în medie 6 ore/zi îndeplinind toate formele de activitate didactică și de cercetare științifică. Se arată apoi modul cum se numesc cadrele didactice (cf. HCM din 28 august 1953). În “capitolul V - Aspirații” se arată condițiile de admitere la aspirantură (vârsta sub 40 de ani, studii superioare în specialitate terminate, aptitudini și capacitate de cercetare științifică), îndatoririle aspirantului (îndeplinirea planului individual, susținerea dizertației). În Capitolul VI “Structura și conducerea” se enumeră facultățile, catedrele, instituțiile anexe și, în continuare, sarcinile rectorului, prorectorului, directorului administrativ, decanului și ale consiliului științific al instituției de învățământ superior. În “ Capitolul VII – Organizațiile obștești” se arată sarcinile organizațiilor obștești care cuprind studenții, cadrele didactico-științifice și tehnico-administrative. În “Capitolul VIII –Regulamentul de ordine interioară și discipline” se arată că pentru încălcarea disciplinei și a acestui regulament studenții pot fi sancționați cu: observație, muștrare și muștrare severă cu avertisment care se dau de rectorul instituției. Pentru nefrecventare de cursuri, pentru abateri repetate sau pentru abateri grave studenții pot fi exmatriculați din instituțiile de învățământ superior. În Capitolul IX se arată în ce constă patrimoniul instituției (clădiri, utilaje, inventar) și mijloacele materiale ale instituției (alocații bugetare, mijloace speciale și extrabugetare). Instituția de învățământ superior funcționează ca persoană juridică cu plan propriu de cheltuieli aprobat de ministerul tutelărilor și posedă ștampila sa cu stema RPR.

*

Pe baza dispozițiilor Hotărârilor Consiliului de Miniștri nr. 2688/1953 și nr. 2727/1953 privind planul de dezvoltare a învățământului superior pe anul școlar 1953 –1954, prin Ordinul Ministrului Învățământului nr. 5108/1953 s-a stabilit pentru Institutul politehnic București următoarele facultăți, secții și grupe de specializare:

I. Facultatea de electrotehnică (durata studiilor 5 ani):

1. Secția de mașini electrice. 2. Secția de aparataj electric de joasă tensiune.

II. Facultatea de electronică și telecomunicații (durata studiilor 5 ani):

1. Secția de electronică și radiotehnică industrială. 2. Secția de radiocomunicații. 3. Secția de comunicații telefo-telegrafice.

III. Facultatea de energetică (durata studiilor 5 ani):

1. Secția de termoelectrică. 2. Secția de hidroenergetică. 3. Secția de electroenergetică: a) centrale electrice; b) automatizare și protecție prin relee; c) rețele și sisteme

IV. Facultatea de mecanică (durata studiilor : 5 ani): 1. Secția de mașini de forță: a) mașini și turbine cu aburi; b) mașini și turbine hidraulice și pneumatice; c) mașini cu combustie internă; d) cazane cu aburi; 2. Secția de mașini de lucru: a) mașini-unelte; b) dispozitive, scule, aparataje. 3. Secția de construcții de aviație. 4. Secția de construcții de mașini agricole.

V. Facultatea de construcții de utilaje (durata studiilor 5 ani): 1. Secția de utilaj și instalații pentru industria chimică. 2. Secția de utilaj siderurgic. 3. Secția de utilaj petrolier. 4. Secția de utilaj minier. 5. Secția de utilaj pentru textile, pielărie și confecții.

VI. Facultatea de chimie industrială (durata studiilor 5 ani): 1. Secția de tehnologia substanțelor anorganice. 2. Secția de materiale de construcții: a) materiale de construcții; b) industrii ceramice și materiale refractare. 3. Secția de tehnologia produselor electrochimice. 4. Secția de industrii organice: a) tehnologia produselor macromoleculare; b) tehnologia coloranților și medicamentelor; c) tehnologia combustibililor (cărbune și lemni).

VII. Facultatea de metalurgie (durata studiilor 5 ani): 1. Secția de siderurgie: a) furnale; b) oțelării; c) laminare, trefilare. 2. Secția de metalurgie neferoasă: a) metalurgia neferoaselor ușoare; b) metalurgia neferoaselor grele. 3. Secția de cuptoare metalurgice.

VIII. Facultatea de ingineri economiști (durata studiilor 5 ani): 1. Secția de electrotehnică. 2. Secția de mecanică. 3. Secția de chimie industrială. 4. Secția de metalurgie: a) siderurgie; b) metalurgie neferoasă. 5. Secția de telecomunicații.

IX. Facultatea muncitorească: Secția A (matematică, fizică, chimie).

*

Potrivit statelor de funcțiuni aprobate pe anul universitar 1953-1954 (Tabelele 2 b), catedrele Institutului politehnic București au fost încadrate după cum urmează:

1. Catedra de fizică: profesor șef catedră bază Ștefan Vencov; profesori: Iosif Ausländer; conferențieri bază: Dumiru Bărcă-Gălățeanu, Aurel Munteanu, Virgil Pavlu, Nicolae Stănescu; conferențieri cumul: Niculae Bărbulescu; lectori bază: Marcel Atanasiu, Alexandrina Dumitrescu; asistenți bază: Liliana Barbici, Teodor Bădescu, Ana Boiangiu, Emil Danciu, Candida Gheorghită-Oancea, Adina Moscovici, Florica Popescu, Lucian Rusu, Haralambie Savin și Eugen Sălgeanu; asistenți cumul: Simion Faur, Mariana Gizdăreanu, Felix Grümberg, Eduard Nicolau, Dragoș Simulescu, Jan Wagner.

2. Catedra de bazele teoretice ale electrotehnicii: profesor șef de catedră bază: Remus Răduleț; conferențieri cumul: Ion S. Antoniu, Ion Breazu, Gheorghe Dima; lector bază: Cristian Roman; asistenți cumul: Hermina Albert, Ana Bensimon, Constantin Mocanu, Petre Stoianovici.

3. Catedra de măsurii și aparate electrice: profesor șef de catedră bază: Alexandru Popescu; profesor cumul Carol Steinberg; conferențieri cumul: Lazăr Fihman, Nicolae Gheorghiu, Emil Ionescu, Nicolae Moldoveanu, Vlad Rădulescu; lectori cumul: Gheorghe

Cosmin, Remi Herescu și Arthur Stern; asistenți bază: Sanda Apolon Militaru și Alexandru Timotin.

4. Catedra de mașini electrice: profesor șef catedră bază: Ion S. Gheorghiu; profesor bază: Cezar Antoni Parteni; conferențiar bază: Cristina Popescu; conferențieri cumul: Dorel Damsker, Silviu Eckstein, Victor Ioanovici, Victor Niculescu; lectori bază: Teodor Petrescu; lectori cumul: Constantin Lazu, A. Schwefelberg; asistenți bază: Paul Manolescu; asistenți cumul: Emil Arendt, Valeriu Ciofu, Virgil Lefter, Eugen Pavel, George Podașcăm, Nicolae Vernescu, Iacob Weissman.

5. Catedra de electronică: profesor șef de catedră bază: Teodor Tănăsescu; profesori bază: Edmond Nicolau și Cristofor Vazaca; conferențieri bază: Paul Dan și Roman Stere; lectori bază: Moise Berldschi; lector cumul: Anton Necșula; asistenți bază: Mihai Drăgănescu, Aurel Georgescu, Vlad Pauker, Alexandru Popescu; asistenți cumul: Alexandru Andrei și Carmi Goldstein.

6. Catedra de electrocomunicații: profesor șef de catedră bază: Gheorghe Cartianu; profesor bază: Matei Marinescu; profesor cumul: Sergiu Condrea și Alexandru Spătaru; conferențieri bază: Mircea Bubulac, Adrin Valeriu; conferențieri cumul: Aurel Dumitrescu și Ernest Gross; lector bază: Mihai Popescu; lector cumul: Viniciu Niculescu; asistenți bază: Alexandru Preda, Gheorghe Rulea, Ion Teodorescu; asistent cumul: Gheorghe Balacciu.

7. Catedra de centrale electrice: profesor șef catedră bază: Constantin Dinculescu; conferențiar cumul: Gheorghe Hortopan, Costin Moțoiu, Ion Stăncescu; lectori cumul: Emil Constantinescu, Alexandru Mișu; asistent Jean Pomârleanu.

8. Catedra de rețele și sisteme electrice: profesor șef catedră cumul Martin Bercovici; conferențiar cumul Arie A. Arie și Corneliu Penescu; lector cumul Gleb Drăgan; asistent cumul Ion Iordăchescu.

9. Catedra de hidroenergetică: conferențiar șef catedră cumul Gheorghe Cioară; conferențiar cumul Alexandru Diaconu; lector cumul Lionel Weissman; asistent cumul Iosif Mermelstein.

10. Catedra de bazele teoretice ale electrotehnicii: profesor șef de catedră bază: Constantin Budeanu; asistenți bază: Viorică Hortopan și Florin Manea; asistenți cumul: Iacob Gensbraum, Mircea Gheorghiu, Gheorghe Moraite.

11. Catedra de termotehnică: profesor șef catedră cumul Emilian Manițiu; conferențiar bază Mihail Ionescu; conferențiar cumul Ion Arsene Badea; asistent bază Marieta Nicolae; asistent cumul Petre Constantinescu.

12. Catedra de matematici: profesor șef catedră cumul Constantin Ionescu Bujor; profesori bază: Nicolae Ciorănescu, Gheorghe Gh. Constantinescu, Oscar Kreindler și Neculai Racliș; profesor cumul: Gabriel Sudan; conferențieri bază: Marin Dumitrescu, Elena Murgulescu, Osias Sachter, Gheorghe D. Simionescu, Ion G. Sabac; conferențiar cumul: Virgil Bogdănescu; lectori bază: Vasile Rădulescu, Sofia Flexi, Dumitru Flondor, Marcel Roșculeț, Victoria Zlătescu; lector cumul: Adolf Saichin; asistenți bază: Marcel Contariu, Nicolae Gelu Elefterescu, Marcian Guttman, Ana Istrate, Dan Dumitru Mavrodin, Uscher Morgenstern, Mihai Neagu, T. Teodorescu; asistenți cumul: Jean Blum, Constantin Bucur, Gheorghe Constantin, Nicolae Donciu, Ignat Greif, Alexandru Panțu, Octavian Sindrilaru.

13. Catedra de rezistența materialelor: profesor șef de acatedră bază Gheorghe Buzdugan; profesor cumul Camil Miteșcu; lector bază Augustin Petre; asistent bază Matty Roll Blumenfed; asistenți cumul: Ștefan Boticiu, Sergiu Calmanovici, Gustav Spindler.

14. Catedra de tehnologie mecanică: profesor șef catedră cumul Constantin Popovici; conferențiar bază Mihai Tănăsescu; conferențieri cumul: Ștefan Cușută, Zoltan Duca și Andrași Sarian; asistenți cumul: Vasile Ghiocel, Adrian Huber, Teodor Păcuraru, Gaston Rotschild, Victor Sava.

15. Catedra de organe de mașini și teoria roboților: profesor șef catedră bază: Gheorghe Manea; profesor bază Dumitru Tutunaru; profesor cumul: Lucius Săvescu; conferențieri cumul: Gheorghe Lazaride, Mihai Renert, Hugo Segal; asistenți bază: Iolanda Roban; asistenți cumul: Constantin Bastache, Cornel Brezeanu, Traian Conțiu, Ion Cristian, Vasile Gheleșel, Iacob Nissim, Emil Rizescu, Werner Ștefănescu, Gheorghe Vasilescu.

16. Catedra de termotehnică: profesor șef catedră bază: Lazăr Stoienu, profesor bază Victor Popescu; conferențiar cumul Mircea Ghiliceanu; lectori bază: Nicolae Drăghici, Ioan Negrescu; asistent bază traian Nicolescu.

17. Catedra de scule, dispozitive și mecanică fină: conferențiar șef de catedră cumul Florin Onițoiu; conferențiar cumul: Gheorghe Diaconescu, Mircea Iliescu, Victor Radetchi, Pavel Szel, Raul Septilici; lector cumul Andrei Peter.

18. Catedra de mașini-unelte: profesor șef catedră bază: Emil Botez; conferențiar bază Herbert Cozin; lector cumul George Fieger; asistenți cumul: Nicolae Gaiță-Poiana, Constantin Săceanu, Adam Stambler.

19. Catedra de mașini aeriene: profesor șef catedră bază Elie Carafoli; profesor bază Mihail Popescu; profesor cumul Ion Grosu; conferențieri cumul Vladimir Stîngaci, Alexandru Stratilescu, Nicolae Tipei.

20. Catedra de motoare cu combustie internă: profesor șef catedră bază Constantin Aramă; conferențieri bază: Gheorghe Bărănescu, Mircea Soare; conferențiar cumul: Marcel Biener și Adrian Vasilescu.

21. Catedra de cazane cu aburi: profesor șef catedră cumul: Ștefan Gheorghiu; profesor bază Mircea Postelnicescu; conferențiar cumul Guide Schleyer; asistent bază Nicolae Dănilă.

22. Catedra de material rulant: profesor șef catedră bază Cornel Stamatescu; conferențiar bază Constantin Vârcel; conferențieri cumul: Corneliu Cazaban, Nicolae Condaxe, Gheorghe Eliade, Izu Grossu, Gheorghe Ionescu, Nicolae Soneriu; lector cumul Mircea Aldea; asistenți cumul: Theodor N. Caras, Heinrich Weinberg.

23. Catedra de mașini de forță termice: profesor șef catedră bază Alexandru Seleșteanu; conferențieri bază: Titu Grecu și Dan Ștefănescu; asistent cumul: Mircea Davidescu.

24. Catedra de mașini hidraulice: profesor șef catedră bază Dumitru Dumitrescu; profesor bază Dorin Pavel; conferențiar bază Dan Tașcă; conferențiar cumul: Jean Boissard, lector bază Iosif Auslander; asistenți bază: Ovidiu Blaga, Ștefan Zarea; asistenți cumul: Alexandru Cogălniceanu.

25. Catedra de chimie anorganică și generală: profesor șef catedră bază Petre Spacu; profesori bază: Dumitru Bardan, George N. Gheorghiu; profesor cumul Mircea Ionescu; conferențiar bază Iulia Georgescu; conferențiar cumul: Francisc Albert și Augustin Pop; lectori bază: Gleb Hlevca și Grigore Teodorescu; lector cumul Gheorghe Belei; asistenți bază: Margareta Brașoveanu, Cornelia Bejan, Dumitru Camboli, Nicolae Căplescu, Dumitru Găvănescu, Maria Hlevca, Gheorghe Ioniță, Angela Mateescu-Mastero, Agop Ovanesian, Florica Popescu, Filofteia Roboiu, Victoria Spiridonescu; asistenți cumul: Signe Apter, Traian Filoti, Paul Gurcă, Ștefania Mucea, Evdochia Nicolau.

26. Catedra de chimie organică și teoretică și aplicată: profespr șef catedră bază: Costin Nenițescu; conferențieri bază: Ecaterina Ciorănescu, Maria Goruneanu; conferențieri cumul: Dan C. Costescu, Iosif Drimuș, Hipolit Sanielevici; lectori bază: Iuliu Pogany; asistenți cumul: Colomba Lupu, Iancu Minzer, Edith Plățiu-Solomon, Apostol Spiriadis.

27. Catedra de chimie fizică: profesor șef catedră cumlu: Gheorghe Costeanu; conferențiar bază: Dumitru Săndulescu; asistenți bază: Claudia Buzescu, Tiberiu Wiski.

28. Ctedra de tehnologie anorganică: prfesor șef de catedră; Tudor Ionescu; profesor bază; Ion Atansiu; conferențiar bază; Natie Mendelsohn; conferența cumul Ulise Corina; lector cumul

Constantin Fostiropol; asistenți bază: Lya Blum, Victor Cristoloveanu; asistenti cumul: Andrei Calman, Octav Moscuna, Edith Ungar.

29. Catedra de procedee și aparate: profesor șef de catedră baza Emilian Bratu; conferențiar cumul: Alexandru Huch, Nicolae Petrescu; lector cumul raul Mihail; asistenți baza: Ely Ruckenstein; asistenți cumul: Anișoara Constantin, Gheorghe Iliescu.

30. Catedra de chimie și tehnologia materialelor de construcții și ceramicii: profesor șef de catedra baza Șerban Solacolu; conferențiar baza Petre Voichescu; conferențieri cumul: Emanoil Beillich, Constantin Claudiu, Gheorghe Gross; lector baza radu Dinescu; asistent baza: Aurelia Dinescu.

31. Catedra de chimizarea cărbunelui și a lemnului: profesor șef de catedra baza Isac Blum; conferențiar cumul Ilie Barbu; lectori cumul: Dumitru Ionescu, Martin Rosenberg; asistent cumul Friederich Bolochi.

32. Catedra de metalurgie fizică: profesor șef de catedra baza: Traian Negrescu; conferențiar baza Suzana Gâdea, Benedict Ionescu Sisești; lectori baza: Maria Bologiu, Georgeta Dan, asistent cumul: Elena Dinescu.

33. Catedra de siderurgie: profesor șef de catedra cumul Alexandru Rău; profesor baza: Ștefan Mantea; profesor cumul Ion Tiberiu; conferențieri cumul: Dorin Dobrovici, Claudiu Ștefănescu; asistent baza Silvia Dascălu; asistenți cumul: Nocolae Murguleț, Constantin Ssterian.

34. Catera de metalurgie plastică: profesor șef de catedra cumul Romulus Miculescu; conferențieri cumul: Leopold Ball, Dumitru Brischan; asistent baza: Solomon Bercu.

35. Catedra de utilaje metalurgice: profesor șef de catedra cumul Petre Dumitrașcu; profesor baza Andrei Petrovici; conferențiar cumul Sergiu Comescu; lectori cumul: Virgil Răpeanu, Vasile Stoica.

36. Catedra de metalurgie neferoasă: profesor șef de catedră cumul Alexandru Lupu; profesor baza Ion Vlădescu; asistent bază Pamfil Iliescu, Florea Oprea.

37. Catedra de materii prime: profesor șef catedra baza Ovidiu Bologiu; profesor baza Gheorghe Vanci; conferențiar baza Vasile Manilici; lectori baza Liviu Roșca.

38. Catedra de mecanică: profesor șef de catedra baza: Mihail Sarian; profesor cumul Alexandru Stoinescu; conferențiar baza Marin Radoi; conferențiar cumul Emil Caragheorghe, Izrael Schechter, Radu Voinea; lectori baza Mihail Atanasiu, Dumitru Boiangiu, Gaston Nachmias; lectori cumul: Simion Calamanovici, Ion Persache, asistent baza Paul Barany; asistenți cumul: Alexandru Danescu, Victor Ghia, Vasile Ionescu, Constantin Mihăilescu, Nicolae Sava Popescu, Cornel Stănescu.

39. Catedra de economie politică: conferențiar șef de catedra cumul Walter Roman; profesor cumul Felix Schehter; conferențieri cumul: Constantin Simion și Nicolae Teșă, lectori cumul: Constantin Golfișescu, Alfred Stzefăniu; asistenți baza: Teodor Giura, Cornel Predescu; asistenți cumul: Savin Antonescu, Florentin Burtan, Rozalia Chira, Ion Cristea, Adina Gerard, Hermina Hagagian, Sorana Hescher, Gheorghe Maior, Constantin Moraru.

40. Catedra de educație fizică: lector șef de catedra baza Ecaterina Niculescu – Cernea; asistenți baza: Ștefan Andreescu, Ecaterina Chirvăsuță, Nicolae Cruli, Pierre Eremia, Aurel Lupan, Mihai Petrescu, vasile Pârveu, Georgeta Stoienu; asistent cumul; Vasile Lupan.

41. Catedra de bazele marxism-leninismului: profesor șef de catedră Paul Luchian; conferențiar cumul: Cornel Băjenaru, Pavel Câmpeanu, Paul Cornea, Ludovic David, Bercu Feldman, Oliver Săbău, Elena Sfetea; lectori baza: Mihail Pîrvulescu, Dita Scutaru, asistenti cumul: Vera Berceanu, Cornelia Bucur, Ion Ciocîrlan, Radu Comșa, Pilicaru Dumitrescu, Iosif Fenerstein, Paul Granea, Ana Grun, Gabriel Kelemen, Ion Morizi, Beatrice Nemens, Clara Ostreicher, Petre Parmac, Anton Szabo, Mihail Szilagy, Ilie Tudose.

42. Catedra de geometrie descriptivă și desen: profesor șef de catedră Mihail Botez; conferențiar baza: Mircea Iorga, Aurel Mihărtescu; conferențiar cumul Alexandru Dumitrescu;

lectori cumul: Mihai Dan, Dumitru Mișculescu; asistenți baza: Vlad Bărbulescu, Haralambie Ionescu, Aurel Marinescu, Jean Moncea; asistenți cumul Adrian Bărbulescu, Gheorghe Constantinescu, Iancu David, Constantin Georgescu, Valentin Ivanovici, Samson Kaunitz, tase Mihăilescu, Gheorghe Popescu, Dumitru Rotaru, Tacor Tacorian, Vasile Tutunaru, Alexandru Vasiliu, Leon Weiser.

43. Catedra de liba rusă: lector șef de catedra Anatolie Selivanov; lectori baza: David Kelson, Tatiana Rudner, Milea Sapejnic, Isac Wilderman, Maria Zilberman; lector cumul Victor Recevschi; asistenți baza: Nicolae Ceachir, tatiana Lazu, Claudia Marcu, Irina Olsevschi, Cornelia Radu, Maria Ster, Natalia Stroe, Sergiu Stroganov, Natalia Talpeghin, Mina Tarden, Margareta Tarnari, Rozalia Zonis; asistenți cumul: Vali Crăciunescu, Ilie Drăghici, Rozalia Gandelman, Sofia Garbug.

44. Catedra de planificarea întreprinderilor: profesor șef de cateră cumul: Constantin D. Athanasiu; profesor cumul Emil Mitescu; conferențieri bază: Iancu Marcu și Eugen Rămășiță; conferențiar cumul Ion Constantin; asistent bază Natalia Cruțescu; asistent cumul Vladimir Kraft.

45. Catrdra de pedagogie și de limba română: profesor bază Stanciu Stoian; conferențiar bază vase Nicolau; lector bază Gheorghe Maxim; asistent bază Florin Popescu.

1954

În anul 1954 au fost numite următoarele cadre didactice: conferențiar Hascal Lazăr; conferențiar cumul Horia Grigoriu; șefi de lucrări: Traian Demian; lectori: Theodor Bădescu, Dumitru Dragu, Aurelia Dumitrscu, Dimitrie Rebușcă, Grigore Spînu, Ion Stănicioiu, Ioan Georgel Teodorescu; asistenți: Vasile Dan Anghelescu, Gheorghe Biber, Dumitru Dragu, Constantin Fieroiu, Maria Hagistrate, Ariana Ichimescu, Letiția Pădureanu, Hascal Lazăr, Constantin Nemoianu, Aurel Oprea, Ion Oprîșescu, Nicolae Popescu, Constantin Stănescu, Iosif Tripșa, Cristofor Vasiliu; asistent suplinitor Virgil Constantinescu; șefi de laborator: Gheorghe Biber, Ioan Dragomir, margareta Drăguțescu, Ileana Niculescu; sef de cabinet Victoria Iacob; preparatori principali: Gheorghe Biber, Lucian Floru, preparatori: Constantin Ciocîrdia, Aurel Oprean, Dumitru Stanomir.

*

În anul 1954 s-a desfăcut contractul de muncă următoarelor cadre didactice: lectori: Ion Ploscaru, Titu Popa, Ioan Sebescu; asistenți: Gheorghe Barbu, Ioana Coltofeanu, Ecaterina Chendriș, Virginia Chirovici, Nicolae Constantin, Gheorghe Donciu, Ritta Dvorjac, Simion Faur, Iosif Feurstein, Carmi Goldstein, Clara Klamarcec, Ana Moisil, Marieta Nicolae, Nicolae Nicolescu, Petre Parmac, Traian Popescu, Edith Ungar, Lefter Vălculescu; preparator david Apostol.

*

Prin Decretul nr. 71 din 6 martie 1954 al Prezidiului Marii Adunării naționale s-a modificat articolul 4 al Decretului nr 188 din 14 mai 1953 privind integrarea cursurilor speciale pentru pregătirea de ingineri în cursurile de zi ale facultăților, în sensul că, de la 1 aprilie 1954 candidații și studenții muncitorilor vor primi bursa de stat în valoarea de 150 lei lunar, sub formă de casă și masă și, pe lângă această bursă, o indemnizație de 1000 lei lunar pentru cei necăsătoriți, o indemnizație de 200 lei lunar pentru cei căsătoriți care nu au copii sau pentru cei divorțați sau văduvi, dar care au copii pe care-i întrețin, sau pentru cei necăsătoriți care susțin părinți bătrâni sau incapabili de muncă, cu un venit lunar sub 200 lei) și o indemnizație de 300 lei lunar pentru cei căsătoriți care au pînă la doi copii inclusiv, iar pentru fiecare copil în plus, cîte 50 lei. Indemnizația de 50 lei lunar se acordă și celor divorțați sau văduvi care au mai mult de doi copii pe care îi întrețin.

*

Prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 899 din 14 iunie 1954 s-a fixat pentru anul școlar 1953-1954 un număr de 398 locuri de aspiranți în anul I la aspirantura fără frecvență, cu durata până la 4 ani, dintre care 366 locuri în cadrul Ministerului Învățămîntului și 32 locuri în cadrul Academiei Republicii Populare Române, dintre care 118 locuri pentru aspiranți în domeniul științelor tehnice și 35 locuri în domeniul științelor chimice.

*

Prin Hotărîrea Cosiliului de Miniștri nr. 1283 din 26 iulie 1954 s-a probat "Regulamentul privind practica în producție a elevilor din învățămîntul mediu tehnic și a studenților". Potrivit acestei hotărîri practica în producție face parte organică din procesul de învățămînt, avînd ca scop aplicarea practică a cunoștințelor teoretice, cunoașterea utilajului, metodelor, proceselor și operațiilor tehnologice prin participarea ca executanți direcți, însușirea tehnicii celei mai avansate și însușirea cunoștințelor privitoare la organizarea procesului de producție. Durata și perioada practicii în producție se stabilește în planul de învățămînt. În vederea creării unei legături durabile între instituțiile de învățămînt și întreprinderi se vor repartiza unei instituții de învățămînt, în fiecare an, aceleași întreprinderi. Repartizarea studenților la întreprinderi se face pe grupe. Practica în producție este precedată de o practică pregătitoare care se face în instituția de învățămînt (în laboratoare, ateliere, stații eperimentale etc.) Dacă nu este posibila efectuarea practicii pregatitoare in invatamant, ea se va efectua tot în întreprindere. Programele de practică, întocmite de catedre, trebuie sa asigure ca studentl să treacă prin fazele procesului de producție și în final să poată cuprinde intrg proesul. Pe baza programelor de practică, cu cel puțin o săptămână înainte de sosire practicanților se întocmește un plan de muncă cu privire la activitatea lor concreta în întreprindere. În primii doi ani de practică studenții studiază un sector limitat al producției, lucrînd succesiv în 2-3 locuri de muncă iar în ultimul an într-un sector mai larg al producției, ca ajutor al conducătorului (atelierului, secției, sectorului) în vederea deprinderii lor cu organizarea, conducerea și doctoratul procesului de producție. Studenții sînt obligați să noteze zilnic activitatea lor în carnetul de practică care trebuie vizat săptămînal de responsabilul cu practica de practica din întreprindere. La sfîrșitul practicii studenții întocmesc o dare de seamă asupra îndeplinirii programului stabilit care va fi examinată de conducătorul practicii (din partea unității de învățămînt) și de responsabilul cu practica din întrprindere și se va trimite unității de învățămînt, însoțită de un raprt. Aprecierea rezultatelor practicii se face pe baza unui colocviu, ținut în instituție de învățămînt superior, în fața unei comisii și se notează cu calificative. Cei ce obțin calificativul insuficient sînt obligați să refacă practice . În tipul practicii delegații unităților de învățămînt pot organiza excursii la întreprinderile din apropiere și cursuri teoretice, de maxim 4 ore/ săptămână. Personalul didactic însărcinat cu conducerea practicii se deplasează la locurile de practică, participă la repararea studenților pe locurile de muncă, întocmește planul de muncă, controleza activitatea practică și îndrumă studenții la întocmirea dărilor de seamă. Responsabilul practicii din întreprindere colaborează cu cadrul didactic la planul de muncă, organizează practica, controlează din punct de tehnic practica , întocmeste referate asupra practicii și asigura condițiile materiale de trai (locuință, hrană, haine de producție).

Îndumarea directă a pregătirii revine specialiștilor care lucrează acolo, fiecăruia încredințîndu-i-se o grupă de maximum zece stzdenți. Întreprinderile sunt obligate să asigure studenților cazarea gratuită și masa de trei ori pe zi în limita alocației de hrana de 4lei/zi ce va fi suportată de unitățile de învățămînt . Studenții pot fi cazați în cămine studențești sau în întreprinderile scolare din localitatea respectiva . Studentii, care in cadrul practicii, se deplaseaza pe tren in alta loclitate , au dreptul de o diurna de 10 leisi la cheltuieli de cazare de 5 lei pe noapte (suportate de intreprindere). De asemenea intreprinderea suporta cheltuielile zilnice cu mijloace de transport in comun la distante mai mari de 2 km de la locul de cazare la

intreprindere. In ceea ce priveste echipamentul de lucru si de protectie , antidoturile si asistanta medicala, studentii se bucura de aceleasi drepturi ca si salariatii intreprinderii.

*

Inceteaza delegatia de recor a profesorului Traian Negrescu. In locul sau a fost numit rector al institutului profesorul Constantin Dinculescu.

*

Pe baza Hotarârii Consiliului de Ministri nr. 1508 din 14 august 1954 Ministerul Învățămîntului a aprobat următoarele “ Masuri cu privire la școlarizare și profil” și următorul “ Plan de școlarizare pe anul școlar 1954-1955” la Institutul politehnic Bucuresti.

*

Masuri cu privire la școlarizare și profil

1. Studenții de la specialitatea “ Utilaj Minier” de la Politehnica din București se transfera la specialitatea “ electromecanică miniera “ de la Institutul de mine București, astfel: anul II: 45 studenți; anul III: 30 studenți; anul IV: 15 studenți.

2. Studenții din anul II, de la specialitatea “ utilaj minier” cursuri fara frecvență de la institutul politehnic Bucuresti se transferă în anul II, la specialitatea “ electromecanică miniera” - cursuri fara frecvență la Institutul de mine Bucuresti.

3. Studenții de la toți anii de studii de la specialitatea "utilaj petrolier" de la Institutul politehnic Bucuresti se transfera la specialitatea “mașini și utilaj petrolier”, din cadrul Institutului de petrol și gaze Bucuresti.

4. Specialitățile “coloranți și medicamente” și produse macromoleculare se comasează în specialitatea “ tehnologia substanțelor organice”. Studenții din toți anii de studii de la specialitățile comasate vor continua studiile pe noul profil.

5. Specialitățile “furnale”, “oțelari”, “laminoare-trefiloare” și “cuptoare-metalurgice” se comasează în specialitatea “siderurgie”. Studenții din toți anii de studii de la specialitățile comasate vor continua studiile pe noul profil.

6. Se formează anii II, III și IV la specialitatea “tehnologia prelucrării metalelor și construcției de mașini”- cursuri de zi- prin transferuri de alte specialități, astfel: de la specialitatea “utilaj textil”: 25 studenți în anul II, 25 studenți în anul III și 20 de studenți în anul IV.

7. Specialitățile “mașini-unelte” și “dispozitive, scule, aparataj” se comasează în specialitatea “mașini-unelte, scule”. Studenții de la specialitățile comasate, rămași după transferurile de la punctul 6, vor continua studiile pe noul profil.

8. Specialitățile “masini cu aburi” și “ mașini cu combustie internă” se comasează în specialitatea “mașini termice”. Studenții din toți anii de studii de la specialitățile comasate vor continua studiile pe noul profil.

9. Se formează anii II, III și IV la specialitatea “ tehnologia prelucrării materialelor și construcției de mașini”- cursuri fără frecvență – prin transferuri de la alte specialități, astfel: de la specialitatea “ mașini – unelte”: 50 de studenți în anul III și 30 de studenți în anul IV, de la specialitatea “ construcții utilaje siderurgice”: 20 de studenți în anul II, 40 de studenți în anul III și 40 de studenți în anul IV.

10. Se formează anii II și IV, la specialitatea “ mașini termice” – cursuri fără frecvență – prin transferuri de la specialitățile “ cazane cu aburi”, “mașini cu aburi” și mașini cu combustie internă” și anume: 70 de studenți în anul II, 30 de studenți în anul III și 30 de studenți în anul IV.

11. Se transferă 35 studenți din anul II, de la specialitatea “hidroenergetică” la specialitatea “ termoenergetică”.

12. Specialitățile “mașini electrice” se comasează în specialitatea “ mașini și aparate electrice”. Studenții din anii de studii, de la cursurile de zi și fără frecvență ale specialităților comasate vor continua studiile pe noul profil.

13. Specialitățile “radiofrecvență” și “audiofrecvență” se comasează în specialitatea “ radiocomunicații”. Studenții din toți ani de studii de la specialitățile comasate vor continua studiile pe noul profil.

14. Se formează anii II, III și IV, la specialitatea “ organizarea și planificarea telecomunicațiilor”, industriei energetice și electrotehnice cu studenți de la specialitatea: “organizarea și planificarea industriei energetice și electrotehnice”, astfel: 15 studenți la anul II, 5 studenți la anul III și 5 studenți la anul IV.

15. Studenții de la cursurile fără frecvență de la Facultatea de electrotehnică se repartizează pe specialități astfel: a) mașini și aparate electrice: 50 de studenți în anul II, 50 de studenți în anul III și 55 studenți în anul IV; b) electronică și radiotehnică industrială: 50 de studenți în anul II, 50 de studenți în anul III și 55 studenți în anul IV.

16. Studenții de la cursurile muncitorești se înregistrează în efectivele cursurilor de zi, conform prevederilor Decretului nr. 188/1953.

Facultățile și specialitățile Institutului Politehnic București în anul școlar 1954-1955

1. Facultatea de electrotehnică: cursuri de zi (5 ani); mașini și aparate electrice: cursuri fără frecvență (6ani); mașini și aparate electrice.

2. Facultatea de electronică și telecomunicații: cursuri (de 5 ani): electronică și radiotehnică industrială : radiocomunicații: comunicații telegrafo-telefonice: cursuri fără frecvență (6 ani): electronică și radiotehnică industrială.

3. Facultatea de energetică: cursuri de zi (5ani): termoenergetică; hidroenergetică; electroenergetică; cursuri serale(6 ani): electroenergetică; cursuri fără frecvență (6 ani): electroenergetică; termoenergetică.

4. Facultatea de mecanică: cursuri de zi (5 ani): mașini termice ; mașini și turbine hidraulice și pneumatice; mașini unelte și scule; tehnologia prelucrării metalelor și construcției de mașini ; construcții de aviație ; cursuri fara frecvență (6 ani): mașini termice ; tehnologia prelucrării metalelor și construcției de mașini.

5. Facultatea de mașini și utilaj: cursuri de zi (5 ani) aparate și instalații pentru industria chimică; mașini și utilaj metalurgic; mașini și utilaj agricol; cazane cu aburi.

6. Facultatea de chimie industrială : cursuri de zi (5 ani): tehnologia substanțelor anorganice; materiale de construcții-(a) materiale de construcții; (b) ceramică fină și materiale refractare; tehnologia producției electrochimice; tehnologia substanțelor organice; tehnologia combustibililor (lemn-cărbune); cursuri fără frecvență (6ani): tehnologia substanțelor organice.

7. Facultatea de metalurgie: cursuri de zi (5ani): siderurgie materiale neferoase; cursuri fără frecvență(6ani): siderurgie.

8. Facultatea de inginerie economică: cursuri de zi (5 ani): organizarea și planificarea industriei energetice și electrotehnice; organizarea și planificarea telecomunicațiilor, organizarea și planificarea industriei construcției de mașini și utilajului; organizarea și planificarea industriei chimice; organizarea și planificarea industriei metalurgice.

9. Facultatea muncitorească tipA: cursuri de zi (2ani)

Ca secretar al Comitetului de partid din Institutul Politehnic Bucuresti a fost ales Jean Moncea .

Ca secretar al organizației UTM de tineret a fost ales Constantin Stănescu (student).

1955

În anul 1955 au fost numite următoarele cadre didactice: coferențiar Ion Popa; lectori: Eugen Barbu Eneea, Dionisie Crăfăileanu, Nicolae Drăghici, Valentin Scripnic; lector cumul Nicolae Stefanescu; asistenți : Nicolae Adalbert Apostolescu, Neculai Bădilă , Anatolie Carabulea, Lucia Cumpănașu-Cincă, Constantin Ciocirdia, Ioan Dragomir, Ștefanuță Enache, Lucian Floru, Ionel Gavrițaș, Berthold Grunwald, Gheorghe Iacobescu, Sanda Oprea, Iulian Opreșcu, Viorica Varga, Virgil Raicu, octavian Smighelschi, Dumitru Stanomir, Neculai Stere, Voicu Tache; asistent suplinitor: Gheorghe Paizis; prepartori principali: Pavel Buhuș, Petre Dodeac, maria Lupu, Diana Eitel, Elena Niculae, iulian Opreșcu, Voicu Tache; preparatori: Gheorghe Constantin, Amelita Vogel; șefi de laborator: Nicolae Albert Apostolescu, Eugenie Rodica Apostolescu, Eugenia Rodica Apostolesu, Viorica Cîmpu, Ionel Gavrițaș, Ion Oprean, Constantin Șerbu; șefi de cabinet: Costinel Lazăr, Viorica Iacob.

*

Prin ordinul Ministerului Învățământului nr. 823/1955 s-a dispus eliberarea pe data de 1 aprilie 1955 a tov. Marin Rădoi din funcție de prorector al Institutului Politehnic București, fiind transferat în altă misiune.

Au fost transferați din Institutul Politehnic București în alte unități socialiste următoarele cadre didactice: prof. Ecaterina Chivu, Petre Spacu; lectori: Clara Ostraicher, Dita Scurtu și Alexandru Voicu; asistenți: Francisc Biro, Emilian Goldetein și Alexandrina Vâlcu.

S-a desfășurat contractul de muncă următoarelor cadre didactice: coferențiar: Ion Breazu, Gheorghe Dima, Lazăr Fichman, Mihai Ionescu, Iancu Marcu, Eugen Rășmeriță; lectori: Felicia Comerzan, Eugen Ghenad, Adina Gerard, Ileana Mavrodin, Anton Necșula, Ion Stănculescu, Vasile Tomescu; asistenți: Teodora Bozianu, Nicolae Ceakir, Elena Ciolac, Valentina Crăcinescu, Gelu Elefterescu, Irina Olșevschi, Olga Mary Raicovici, Ion Silaș, Leon Timbușiu, Nicolae Vâlcov; șefi de cabinet: Aurel Duțu, Sonie Manițiu; preparator: Paula Constantinescu.

*

Prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1608 din 30 iulie 1955 s-a aprobat planul de școlarizare, rețeaua și profilul instituțiilor de învățământ superior, pe anul școlar 1955-1956. În baza acestei hotărâri, pentru Institutul Politehnic București s-au prevăzut următoarele facultăți; secții de specializare și cifre de școlarizare la cursurile de zi (5ani), la cursurile fără frecvență(6ani):

1. Facultatea de electronică: cursuri de zi: mașini și aparate electrice(30).
2. Facultatea de electronică și telecomunicații: cursuri de zi: electronică industrială (15), radiocomunicații(30), comunicații telefono-telegraf(45), centralizări și semnalizări feroviare(60); cursuri fără frecvență: centralizări și semnalizări feroviare(30).
3. Facultatea de energetică: cursuri de zi : termoenergetică (15); cursuri fără frecvență electroenergetică(30).
4. Facultatea de mecanică: cursuri de zi: mașini termice(20), mașini hidraulice și pneumatice(10), mașini-unelte și scule(20), construcții de aviație(10), mașini agricole(20), aparate și utilaj pentru industria chimică și metalurgică(70); cursuri fara frecvență: mașini termice(40).
5. Facultatea de tehnologia mecanică: cursuri de zi: tehnologia prelucrării metalelor și a construcției de mașini (100); cursuri fără frecvență : tehnologia prelucrării metalelor și a construcției de mașini(50).
6. Facultatea de chimie industrială: cursuri de zi: tehnologia substanțelor anorganice (20), materiale de construcții și ceramică (20), tehnologia producției electrochimice(10), tehnologia substanțelor organice (30), chimizarea combustibililor (20); cursuri fara frecvență:

tehnologia substanțelor anorganice (30), materiale de construcții și ceramică (30), tehnologia substanțelor organice (30).

7. Facultatea de metalurgie : cursuri de zi: siderurgie(20), metalurgie neferoasă (10).
8. Facultatea de ingineri economisti: cursuri de zi: industria energetică și electrotehnică (15), telecomunicații(10), industria construcției de mașini (20), industria chimică (15), industria metalurgică (10).

Obsevație: Specialitatea “centralizării și semnalizării” s-a înființat prin transfer de la Institutul de căi ferate “Gheorghe Ghiorghiu-Dej” din București.

Prin ordinul Ministrului Învățământului nr.1654 din 13 septembrie 1955, conferențiarul Ion Popa, a fost numit prodecan al facultății de electronică și telecomunicații, conferențiarul Mircea Ghiligeanu, decan.

*

Potrivit statelor de funcțiuni (tabela 2 B), în anul universitar 1955-1956 catedrele Institutului au fost încadrate după cum urmează:

FACULTATEA DE ELECTROTEHNICĂ

1. Catedra de mașini și acționări electrice: profesor șef de catedră cumul Cezar Partenie; conferențiar cumul Dorel Damaschin; lector bază Tudor Petrescu; lector cumul: Gheorghe Dobrian, Remi Herescu, Nicolae Ștefănescu; asistent bază: Cecilia Trufin; asistenți cumul : Reinhard Fleischer, Gavril Gonda, Cristian Marinescu, Tudor Petrescu, Eugen Sofan, Gheorghe Turbuțiu, Hunter Weinrich, Iacob Weissman.

2. Catedra de bazele teoretice ale electrotehnicii I: profesor șef de catedră bază Remus Răduleț; conferențiar baza ; Aurel Avramescu; conferențiar cumul Nicolae Bimbulov; lectori de bază: Sanda Mastero, Cristina Roman; lectori cumul: Constantin Mocanu, petre Stoianovici; asistenți bază: Alfons Ifrim, Alexandru Fransua, Constantin Nemoianu; asistenți cumul : Hermina Albert, Anghel Dumitrescu, Cristina Roman, Alexandru Timotin, Andrei Tugulea.

3. Catedra de fizică I: profesor șef de catedra baza Ion Agârbiceanu ; profesori (completare) Iosif Auslander, Dumitru Bîrcă-Gălățeanu, Aurtel Munteanu, Nicolae Stanescu; conferențiar (completare) Virgil Pavlu; lectori baza : Alexandrina Dumitrescu, Eugen Salageanu, Ileana Vencov; asistenți bază: Dan Angheliescu, Liliana Barbici, Ana Boiangiu, Candida Gheorghiuță, Sanda Loga, Ariana Popa, Florica Popescu, Gigel Popovici, Haralambie Savin, Ion Vîroșanu, Ritta Wagner; asistent cumul : Dragoș Simulescu.

4. Catedra de mașini electrice : profesor șef de catedra baza Ion S. Ghiorghiu; conferențiar baza: Gheorghe Petrescu, Cristina Popescu; conferențiar cumul: Constantin Apetrei, Silviu Ecstein, Victor Iancovici, Constantin Lazu, Dumitru Niculescu; lectori cumul: Ion Creisan, Sigismund Scheicher, Anatol Schwefelberg; asistenți baza: Virgil Raicu, Sigismund Scheicher, asistenți cumul: Constantin Bala, Valeriu Ciofu, Tiberiu Dumitrescu, Dumitru Lăzăroi, Virgil Lefetr, Vasile Nedelcu, Gheorghe Podasca, Nicolae Vernescu, Stelian Virgolic.

5. Catedra de măsură și aparate electrice: profesor șef de catedra baza Alexandru Th. Popescu; profesor baza Carol Steinberg; conferențiar baza Aurel Avramescu; conferențiar cumul : Niculae Moldoveanu, Vlad Radulescu ; lectori cumul : Gheorghe Cosmin , Adrian Georgescu , Remi Herescu, Dinu Martac ; asistent baza Paul Manolescu; asistenți cumul : Ioan N. Codru, Radu Dordea, Ilian Feldman, Nicolae Ghișă , George Mangu, Paul Manolescu, Niculae Niculae, Vladimir Petrescu, Teodor Teitel, Jean Weissman.

FACULTATEA DE ELECTRONICĂ ȘI TELECOMUNICAȚII

6. Catedra de electronică profesor șef de catedră bază Tudor Tănăsescu; profesori baza: Edmond Nicolau, Cristofor Vazaca; conferențiar baza: Paul Dan; conferențiar

cumul Roman Stere; lector baza Moise Buladachi; asistenti baza : Dorel Bernstein, Reinhard Piringer, Alexandru Popescu, Veronica-Popescu Mălăești, Gheorghe Stancu, Gheorghe Vrînceanu; asistenți cumul: Alexandru Andrei, Vlad Pauker.

7. Catedra de telefonie-telegrafie: profesor șef de catedra bază Sergiu Condre; profesor cumul Sergiu Condrea, Carol Sor; conferențieri baza: Nicolae Marinescu, Ion Popa; conferențieri cumul: Alexandru Bodegă, Constantin Botez, Milan Mănciulescu, Iosif Marincioschi, Dumitru Tețea; lectori baza : Enea Barbu, Cristofor Vasiliu; lector cumul Andrei Buzescu; asistent baza Mihai Măruță; asistent cumul Enea Barbu, Petre Dăculescu, Mihai Măruță, Matei Steiner, Ion Udilă, Vasile Vasilache, Cristofor Vasiliu, Nicolae Vîlsan.

8. Catedra de centralizări și semnalizări feroviare: conferențiar șef de catedra baza Ioan Popa; conferențieri cumul: Emil Goilav, Paul Mihăescu, Aurel Novac, Iulian Pop, Stefan Turi; lector cumul Petre Boarna; asistenți cumul: Gheorghe Duțu, Leonida Fiederar, Tiberiu Noaghea, Nicolae Popa, Constantin Zait.

9. Catedra de matematici III: profesor șef de catedra baza Nicolae Ciranescu; profesor baza Nicolae Racliș; conferențiar baza : marin Dumitescu, Adolf Polingher, Ion Sebac; lectori baza : Marcian Gutman, Marcel Roșculeț, Walter Rudner; asistenți baza: Ușer Mogestern, Gheorghe Nițescu, Teodor Teodoreanu.

10. Catedra de limbă rusă: lector șef de catedra baza Simion Weissman; lectori baza: David Kelson, Etea Lazăr, Iacob Recevski, Milia Sapoșnic; asistenți baza: Neonila Buga, Vera Climovschi, Eidia Fișman, Tatiana Lazu, Elvira Marinescu, Alexandru Melnic, Maria Ster, Sergiu Stroganov, Mina Tarden, Rozalia Zonis.

11. Catedra de radiocomunicații: profesor șef de catedră baza: Gheorghe Cartianu; profesori baza: Matei Marinescu, Edmond Nicolau, Alexandru Spataru; conferențieri baza: Mircea Bubulac, Elly Katz; conferențieri cumul: Mircea Bubulac, Elly Katz; conferențieri cumul: Mircea Bubulac, Ion Fait; lectori baza: Viniciu Niculescu, Alexandru Preda, Gheorghe Rulea, Ion Teodorescu.

FACULTATEA DE ENERGETICĂ

12. Catedra de mașini hidraulice: profesor șef de catedra baza Dumitru Dumitescu; profesor baza: Dorin Pavel; profesor cumul: Dorin Pavel; conferențiar baza: Dan Tașcă; conferențieri cumul: Jean Boissard, Alexandru Diacon, Dan Trașcă; lectori baza: Iosif Auslander, Ovidiu Blaga, Octav Faibiș; lectori cumul: Iosif Auslander, Octav Faibiș, Mircea Podani, Lionel Weissman; asistent baza Gheorghe Păunescu; asistenți cumul: Ovidiu Blaga, Mircea Cazacu, Alexandru Coghălniceanu, Iosif Mermelstein, Gheorghe Păunescu, Ștefan Zarea.

13. Catedra de centrale și centrale electice: profesor șef de catedra baza: Constantin Dinculescu; profesor baza Martin Bercovici; conferențieri baza: Arie A. Arie, Sergiu Călin, Hascal Lăzar; conferențieri cumul: Arie A. Arie, Ion Arsene Badea, Sergiu Călin, Nicolae Gheorghiu, Gheorghe Hortopan, Costin Moțoiu, Corneliu Penescu, Ion D. Stanescu; lector baza: Gleb Dragan; lectori cumul: Emil Constantinescu, Alexandru Mișu, Eugen Pavel; asistenți baza: Paul Buhuși, Nicolae Dănăilă, Simion Florea, Eugen Potolea; asistenți cumul: Cornel Burducea, Anatol Carabulea, Carol Goldemberg, Gheorghe Iacobescu, Ion Iordănescu, Susette Marcu, Teodor Miculescu, Paul Apolon Militaru, Jean Pomirleanu, Stelian Popescu, Teofil Popovici, Mircea Prodan.

13. Catedra de electrotehnică II: profesor șef de catedra baza Constantin Budeanu; profesor baza: Ion S. Antoniu; conferențieri baza: Ion Constantin, Adrian Valeriu; conferențieri cumul: Călin Mihailescu; lectori baza: Viorica Hortopan, Teodor Petrescu, Cristina Roman; lectori cumul: Mircea Gheorghiu, Dinu Martac, Eugen Pavel; asistenți baza: Florin Manea,

Gheorghe Moratie; asistenți cumul: Nicolae Armencioiu, Ana Bensimon, Iosub Chensbraun, Emil Costin, Sebastian Ionescu, Dănilă Marc, Gheorghe Moraite, Vasile Sticescu.

14. Catedra de fizică: profesor șef de catedra baza Iosif Auslander; profesor baza Dumitru Bîrcă-Gălățeanu; conferențieri baza: Aurel Munteanu, Virgil Pavlu; lectori baza : Alexandrina Dumitescu, Eugen Sălăgeanu; asistenți baza: Lucia Aldea, Dan Angheliescu, Sanda Loga, Adina Moscovici, Lucian Rusu, Lori Schechter; asistenți cumul: Ana Boiangiu, Ariana Popa, Florica Popescu, Gigel Popovici, Ritta Wagner.

15. Catedra de matematici II: profesor șef de catedra Oscar Kreindler; conferențieri baza: Marin Dumitrescu, Ion Sabac, Osias Sachter; lectori baza: Sofia Flexi, Victoria Zlătescu; asistenți baza: Marcel Cotariu, Ana Istrate, Mihai Neagu.

16. Catedra A.L.A.: lector șef de catedra baza Theodor Bădescu; conferențiar cumul: Ion Mărculescu; lector cumul Teodor Bădescu.

FACULTATEA DE MECANICA

17. Catedra de termotehnică: profesor șef de catedra baza: Lazar Stoicescu; profesor cumul Lazar Stoicescu; profesori (completare norma) Cornel Stamatescu, conferențieri baza: Mircea Ghiliceanu, Dan Stefanescu; conferențiar cumul Mihai Ionescu; conferențiar (completare normă) Gabriela Crișan; lectori baza: Nicolae Drăghici, Ion Nerescu, Traian Nicolaescu; asistenți baza: Otto Adler, Alexandru Dănescu, Florea Paraschiv, Constantin Stanescu; asistenți cumul: Petre Constantinescu, Petre Ghenghea, Poldi Iosifecu; asistent (completare norma) Berthlod Grinwald.

18. Catedra de construcții aeronautice: profesor șef de catedra; Elie Carafoli; profesor baza Mihail Popescu; profesor cumul: Ion Grosu, Mihai Popescu; conferențiar cumul: Vladimir Stîngaci, Alexandru Stratulescu, Nicolae Tipei; asistent baza Paul Constantinescu; asistent cumul Virgil Constantinescu.

19. Catedra de mașini – unelte și scule: profesor șef de catedra baza Emil Botez; profesor cumul Emil Botez; conferențieri baza: Herbert Cozin, Zoltan Duca; conferențiar cumul: Herbert Cozin, Ștefan Cușută, Mihail Popov, Victor Radețchi, Raul Septilici; lectori cumul: Constantin Săceanu, Avram Stambler; asistenți baza: Gheorghe Biber, Petre Dodoc, Aurel Oprean, Victor Tabara; asistenți cumul: Gheorghe Biber, Petre Dodoc, Nicolae Gaiță, Ion Moise, Aurel Oprean, Victor Tabara.

20. Catedra de cazane cu aburi: profesor șef de catedra baza Mircea Postelnicescu; profesor baza Victor Popescu; profesori cumul: Ștefan Gheorghiu, Mircea Postelnicescu; lectori cumul: Mircea Aldea; asistent baza Petre Constantinescu; asistenți cumul: Gheorghe Antonescu, Aurel Constantinescu, Nicolae Costache, Simion Florea, Adrian T. Rădulescu.

21. Catedra de utilaj metalurgic și mașini agricole: profesor șef de catedra baza Petre Dumitrașcu; lectori baza: Valentin Scripnic, Vasile Stoica, Ion Valeanu; lectori cumul: Nicolae Murguleț, Cristina Rădulescu, Victor Ion Sava, Israel Spitzer, Ion Valeanu; asistenți baza: Constantin Ciocîrdia, Iulian Opreșcu; asistenți cumul: Constantin Ciocîrdia, Dionisie Crăițăleanu, Ernestin Fischer, Victor Ghia, M. Nicolaescu, Sanda Oprea, Florin paraschiv, vasile Stoica, Mircea Teodoriu.

22. Catedra de mașini termice: profesor șef de catedra baza Alexandru Seleșteanu; profesori baza: Constantin Arama, Cornel Stamatescu; conferențieri baza George Bărănescu, Titus grecu, Mircea Soare, Dan Stefanescu; conferențiar cumul: Gabriela Crișan, Teodor Has; lector baza Ion Negrescu; asistenți baza: Nicolae Apostolescu, Alfons Aschendorf, marieta Grigoriu, Berthold Grinwald, asistenți cumul: Marcel Biener, Alexandru Dănescu, Mircea Davidescu, Berthold Grinwald, Mircea nastase, Leonida Stoian.

23.Catedra de teoria mecanismelor și organe de mașini: profesor șef de catedra baza Dumitzru Tutunaru; profesor baza Paul Brătescu, profesor cumal Dumitzru Tutunaru ; conferentiar baza Constantin Vircol; conferentiar cumal: Gheorghe Iazaride, Nicolae Soneriu; lectori cumal: Traian Demian, Constantin raicea; asistent baza Iolanda Roban; asistenți cumal: Maty Blumenfeld, Cornel Brezeanu, Teodor Charas, Traian Conțiu, Iosif Katz, Ozi Lazar, Constantin Nită, Ernest Sculptorescu, Nicolae Stere, Werner Stefanescu.

FACULTATEA DE TEHNOLOGIE MECANICĂ

24. Catedra de tehnologia materialelor: profesor șef decatedra Andrei Petrovici; profesor baza Valeriu Manafiu, profesor cumal Andrei Petrovici; conferențiar baza: Ștefan Cușută, Mihail Tănăsescu, Constantin Tomescu; conferentiar cumal: Sergiu Cunescu, Ștefan Cușută, Vasile Marcu, Ardaș Sarian, Constantin Tomescu; lector cumal Victor Sava; asistenti baza: Radu Alister, Constantin Neațsu, Iulian Rodeanu; asistenti cumal Vasile Ghiocel, Adrian Huber, Constantin Neațsu, Iulian Rodeanu, Gaston Rotschild.

25.Catedra de rezistența materialelor: profesor șef de catedra Gheorghe Buzdugan; profesori cumal: Gheorghe Buzdugan, Camil Mitescu; conferențiar cumal: Nubar Artaki, Izrael Schachter; lectori baza: Mihail Atanasiu, Maty Blumenfeld, Aurekian Constantinescu, Dionisie Crăițăleanu, Augustin Petre; lectori cumal: Sergiu Calmanovici, Alexandru Noarescu, Alexandru Mișu, Gustav Spindler; asistenti baza: Veronel Antonescu, Mihail Săvulescu; asistenti cumal: Veronel Antonescu, Mihail Atanasiou, Nicolae Bucur, Victor Dobrotă, Petre Freud, Bercu Manascu, Mărgărit Mehedeanianu.

26.Catedra geometrie descriptivă și desen: conferențiar șef de catedra Mircea Iorga; conferențiar baza Aurel Mihărescu; conferențiar cumal: Mircea Iorga; asistenti cumal baza: Vlad Bărbulescu, Virgil Bogdan, Aurel Marinescu, Ileana Vraca; asistenti cumal: Vlad Bărbulescu, Gheorghe Constantinescu, Iancu David, Eugen Elinescu, Constantin Georgescu, Dorin Manolescu, Aurel Marinescu, Nicolae Mirescu, Dumitru Mișculescu, Gheorghze Nicoară, Mircea Ocheana, Paul Precupețu, Tacor Tacorian.

27.Catedra de tehnologia construcțiilor de mașini: profesor șef de catedra cumal Constantin Popovici; conferențiar baza Sergiu Cunescu; conferențiar cumal: Gheorghe Diaconescu, Gheorghe Eliade, Constantin Ghiulai, Mircea Iliescu, Florin Onițiu, Constantin Tomescu; lectori baza: Dumitru Drăgan; lector cumal Gheorghe Fieger; asistenti baza: Ionel Gavrilăș, Gheorghe Mănescu, Teodor Nineacă, Voicu Tache, Wilhelm Weigel; asistenti cumal: Ion Bănulescu, Dumitru Dragu, Nicolae Dumirescu, Vasile T. Mocanu, Leonid Suhovan, Wilhelm Weigel.

28.Catedra de organe de mașini: profesor șef de catedra baza Gheorghe Manea; profesor baza Gheorghe Manea; profesor baza Luciu Săvescu; profesori cumal: Gheorghe Manea, Andrei Petrovici; conferențiar baza: Mihai Renert, Hugo Segal; conferențiar cumal Nicolae Soneriu; lector cumal Vasile Gheleşel; asistenți cumal: Mircea Aldea, Constantin Bartaki, Michel Brăniștenu, Cornel Lazar, Emil marinescu, Mustafa R. Mustafa, Iacob Nissim, Gheorghe Olteanu, Gheorghe Paisie, Emil Rizescu, Ștefan Săvulescu, Gaius Tanase, Lucian Teodorescu, Gheorghe Vasilescu, H. Weinberg.

FACULTATEA DE METALURGIE

29.Catedra de metalurgie neferoasă: profesor șef de catedra baza Alexandru Lupu; profesor baza Gheorghe Vanci; lector baza Florea Oprea; Lectori cumal Laura Silvia Grigoriu; asistenți baza: Signe Apter, Viorica Cumpănașu; asistenți cumal; Ion Gălățeanu, Florea Olaru, Tudor Egărceanu.

30.Catedra de siderurgie: profesor șef de catedră baza Alexandru Rău, profesorin cumal: Romulus Miclescu, Alexandru Rău, Dumitru Stanescu, Ioan Vladescu; conferențiar

cumal:mihai Adrian, Leopold Ball, Dumirtu Briscan, Dorin Drobovici, Claudiu Ștefănescu; lector cumal Solomon Bercu; asistenți baza: Simion Buzilă, Silvia Dascălu, Ioan Dragomir, Pamfil Iliescu; asistenti cumal: Ion Andonie, Ioan Dragomir, Iancu Drăgan, Elena Dincescu, Ștefania Mucea, Iosif Trișă.

31.Catedra de mecanică: profesor șef de catedra baza Mihail Sterian; profesor baza Nicolae Vraca; profesor cumal Alexandru Stoenescu; conferențiar baza: Izrael Schachter, Radu Voinea; conferențiar cumal Emil Caragheorghe, Marin Rădoi; lectori baza: Mihai Atanasiu, Dumitru Boiangiu; lectori cumal: Simion Calmanovici, Aurel Sălăgeanu; asistenti baza: Paul Barany, Ernestin Fischer, Constantin Mihăilescu, Gaston Nahmias, Ion Persachi; asistenți cumal: Mihail Atanasiu, Paul Barany, Vasile Ionescu, Ion Popescu Burchi, Nicolae Sava Popescu, Cornel Stănescu.

32.Catedra de materiale fizice: profesor șef de catedra baza Traian Negrescu; profesor baza Ștefan mantee; profesor cumal Traian Negrescu; conferențiar baza: Suzana Gîdea, Benedict Ionescu-Sistești; lector baza Georgeta Dan; lector cumal Traian Dumitrescu; asistenți baza: Maria Boiangiu, Elena Dincescu, Ștefania Mucea; asistenti cumal: Titi Dulămiță, Nicolae Geru, Margareta Greceanu, Nicolae Popescu, Vasile Popescu, Marius Protopopescu.

33.Catedra de zăcămintă miniere și materiale auxiliare: profesor șef de catedra baza Ovidiu Bologiu; profesor baza Gheorghe Vanici; conferențiar baza vasile Manilici; lectori baza Aurelia Dumitrescu; asistent baza Liviu Roșca; asistenti cumal; Alfred Kathein, Teodor Popa, Liviu Roșca.

FACULTATEA DE INGINERI ECONOMIȘTI

34.Catedra de cultură generală : conferențiar de cultură generală; conferentiar șef de catedra baza vasile P. Nicolau; conferentiar cumal Constantin Prisnea; lectori baza iosif Antohi, Alice Bădescu, Pamfil Georgian, Alexandru Istrătescu, Gheorghe Maxim; asistent baza Florin Popescu.

35.Catedra de limba rusă I: lectori șef de catedra baza Anatolie Selivanov; lectori baza: Eteea Lazar, tatiana Rudner, Isac Wilderman, maria Zilbermann; asistenți baza: Irina Bolodescu; Alexandru Caraiman, Arnold Costacovici, Roza Gandelman, Andrei Macedon, Claudia Marcu, Cornelia Radu, Vladimir Stricker, Natalia Stroe, Margareta Tamary.

36.Catedra de chimie generală: profesor șef de catedra baza: Virgil Armeanu; profesor baza Dumitru Bardan; conferențiar baza: Francisc Albert, Iulia Georgescu; lector baza Nicolae Căpaălescu; asistenți baza : Dumitru Camboli, Gheorghe Ioniță.

37.Catedra de matematici: profesor șef de catedra cumal Constantin Ionescu-Bujur; profesor baza Gheorghe I. Constantinescu; conferențiar baza: Haralambie P. Ionescu, Elena Murgulescu, Osias Sachter, Gheorghe D. Simionescu; lectori baza: Dumitru Flodor, Dumitru Mavrodin; lector (completare) Victoria Zlătescu; asistenți baza: vasile Bădulescu, Violeta Constantinescu, Nicolae Donciu, Elena Flodor, Radu Haret.

38.Catedra de geometrie descriptivă și desen I: profesor șef de catedra baza Mihail St. Botez; conferențiar cumal: Alexandru Dumitrescu, Haralambie Inescu; lectori cumal: Alexandru vasiliu; asistenti baza: Marcel Cotariu, Aurelian Tanasescu; asistenti cumal: Mircea Dumitru, Nicolae Galcenco, Ionel gavrilas, Gheorghe Ionita, Valentin Ivanovici, Jean Moncea, Gheorghe Popescu, Nicolae Stanculescu, Voicu Tache, Mihai Turburi, Leon Weiser.

39.Catedra de organizarea și planificarea întreprinderilor: profesor șef de catedra cumal Constantin Atanasiu; profesor cumal Emil Mitescu; conferentiar baza Ion Constantin; conferentiar cumal Gheorghe Filip, Horia Grigoriu, Simion Katz, Ion Stancescu, Gheorghe Stancioiu; lector baza Ion Stancioiu; lectori cumal: Heinrich Abramovici, Sergiu caster, Ion Crisan, Nicolae Dumitrescu, Samy Flacs, Maxim Harabogiu, Dan Hartstein, Victor Ion, Nastase Luca, Lionel Marcovici, Eugen Pincovschi, Ernest Schlesinger, Titus Simu, Ion

Stanceoiu; asistenti baza: Natalia Crutescu, Vladimir Craft; asistenti cumul: Ernest Austerman, Natalia Crutescu, Vladimir Kraft, Iuliu Iechun.

FACULTATEA DE CHIMIE INDUSTRIALA

40.Catedra de educatie fizica: lector sef de catedra baza Ecaterina Nicolescu; asistenti baza: Stefan Andreescu, Elena Caimacan, Nicolae Cruli, Aurel Lupan, Ion Oprisescu, Florin Panaitescu, Mihai Petrescu, Vasiele Pirvu, Gineta Stoienescu; asistenti cumul: Caimacan, Nicolae Cruli, Ion Oprisescu, Florin Panaitescu, Mihai Petrescu.

41.Ctedra de procedee si aparate în industria chimica: profesor sef de catedra baza Emilian Bratu; profesor cumul Emilian Bratu; confefrentiar baza Mihail Renert; conferentiar cumul Alexandru Huch; lectori baza: Raul Mihail, Eli Ruckenstei; lector cum,ul Nicolae Petrescu; asistenti baza: Anisoara Constantin, Octavian Smighelschi; asistenti cumul: Ion Ciolan, Emil Danciu, Gaius Tanase, Ion Teodotreanu, Tiberiu Visky.

42.Catedra de chimizarea combustibilior : profesor sef de catedra baza; Isac Blum, profesor cumul Isac Blum; lectori cumul: Fredreric Bolchi, Dumiteu Ionescu, Martin Rosenberg, asistenti cumul: Benjamin Bercovici, Ion Nistor.

43.Catedra de electrochimie: profesor sef de catedra baza; Ion Atansiu; conferentiar baza Gheorghe Hagymas; conferentiar cumul Solomon Sternberg; lector baza Lya Blum; asistenti cumul: Aurelian Calurasu, Constantin Firoiu.

44.Catedra de materiale de constructii si ceramica: profesor sef de catedra baza Serban Solacolu; conferentiar baza petre Voichescu; conferentiar baza; Aurelia Dinescu, Dumitru Serban.

45.Catedra de tehnologia chimica organica: conferentiar sef de catedra cumul Iosif Drimuş; conferentiar baza Osias Solomon, conferentiar cumul Hipolit Sanielevici; asistenti baza : Emil Danciu, Lucian Floru: asistenti cumul Edith Paltion, Nicolae Ungreanu.

46.Catedra de tehnologie substantelor anorganice: profesor sef decatedra baza Tudor Ionescu; profesor baza Virgil Aremeanu; profesor cumul: Tudor Ionescu; conferentiar baza maria Goruneanu, Natie Mendelson; conferentiar cumul Ulise Corina; lectori cumul Constantin Fostiropol, Augusitn Pop, asistenti baza Victor Cristoloveanu, Eugen Pincovschi; asistenti cumul: Victor Cristoloveanu, Andrei Kalman, Octav Moscuna, Grigore Teodorescu.

47.Catedra de chimie fizica: profesor esf de catedra baza Gheorghe Costeanu; conferentiar baza Victor Părăuşeanu, Dumitru Sandulescu; conferentiar cumul Mihai Ispas; lector baza Florea Oprea; asistenti baza: Nicolae Birsan, Claudia Buzescu, Suzana Iater, Valeriu Voicu, Tiberiu Visky; asistent cumul Florea Oprea.

48.Catedra de chimie organica: profesor sef de cfatedra baza Costin Nenitescu; conferentiar baza Ecaterina Cioranescu; lectori baza: Margareta Avram, Ilieana Necsoiu; asistenti baza: Florin Badea, Iuliu Pogany;Asistent cumul Apostol Spiliadis.

49.Catedra de chimie anorganica si analitica: profesor sef de catedra cumul Petru Spacu; conferentiar baza Francisc Albert; conferentiar cumul Petre Voichescu; lectori baza: Nicolae Căplescu, Gleb Hlevca, Agop Ovanesian, Grigore Teodorescu; asistenti baza: Cornelia Bejan, Margareta Brasoveanu, Dumitru Gavanescu.

*

Prin Hotărîrea Consiliului de Miniştri nr. 1610 din 30 iulie, s-au unele dispozitii privind practica în productie a studentilor, din Regulamentul aprobat prin Hotărîrea Cconsiliului de Miniştri nr.1283/1954, în sensul că alocatia de hrana pentru studentii din învăţământul superior se fixeaza la vcaloarea de 8 lei pe zi pentru cei ce se pregătesc în specialităţile: carbune, petrol,

mine, agricultura si silvicultura. Pentru cei ce se pregatesc în specialitaţile: medicina generala, pediatrie si stomatologie, alocatia este egala cu alocatia pat-zi stabilita unitaţilor sanitare în care se face practica. Pentru cei ce se pregătesc in alte specialitati decît cele de mai sus, alocaţia se fixeaza la 7 lei pe zi. Diurna de deplasare se fixeaza la 12 lei pe zi.

*

Prin Hotărîrea Consiliului de Miniştri nr. 2415 din 8 noiembrie 1955 se stabileste introducerea unui stagiului de practica de 12-24 luni, după specialitate, pentru absolvenţii institutelor de învăţământ superior tehnic, agronomic si medico- farmaceutic din şara si strainatate. Absolventii institutelor tehnice şi agronomice, începînd cu seria 1954-1955 vor fi repartizati obligatoriu sa lucreze cu ingineri stagiaari în sectoarele productive din uzine, fabrici, şantiere, gospodării agricole colective, gospodării agricole de stat. Aceşti absolventi nu vor putea fi repartizaţi pentru efectuarea stagiului în aparatul central al ministerelor şi celorlalte organe centrale ale administraţiei de stat şi al organizaţiilor economice centrale, iar absolventii institutelor medico-farmaceutice începînd cu seria 1955-1956 vor fi repartizati în mod obligatoriu să lucreze c amedici stagiaari în unitati sanitare metodologice. La sfîrsitul acestui stagiului absolventii vor fi repartizati în productie conform normelor în vigoare, în funcţiile la care îi îndreptătesc diplomele lor de stat. Absolventi din categoriile de mai sus, care urmeaza aspirantura cu frecventa, precum si cei repartizati în învăţământul superior vor efectua stagiul cîte doua luni în fiecare an, timp de trei ani consecutivi. Pe timpul stagiului în producţie aspirantii vor primi bursa de stat stabilita pentru aspirantura, iar preparatorii si asistentii, salariul corespunzător încadrării din învăţământul superior.

*

În anul 1955 spatiul de cazare al Institutului a crescut prin preluarea caminului Elena Pavel, cu o suprafata desfasurata de 2.600 mp. Situat în str. Occidentului nr , si caminul Popov cu o suprafata desfasurata de 1.200 mp. str. Popov

*

În anul 1955 următoarele cadre didactice au fost alese membri ai Academiei R.P.Române: a)membri titulari: Constantin Budeanu, Gheorghe Murgeanu, Traian Negrescu, Costin Nenişescu; b) membri corespondenti: Dumitru Dumitrescu, Remus Răduleş.

În anul 1955 a încetat din viata profesorul Stefan Vencov, care era si secretar al Academiei R.P.Române.

1956

În anul 1956 au fost numite următoarele cadre didactice:Conferentiar suplinitor Iosif Bercu; lectori: Nicolae Danila, Alexandru Pascal, Eugeniu Potolea, Alexandru Timotin, Andrei Tugulea; asistenti: Petru Balta, Stefan Bîrlea, Nastase Bichir, Viorica Cimpu, Tudor Homoş, Diana Eitel, Ortansa Landauer, Costinel Lazar; asistenti cumul: Laurentiu Sofroni; sefi de laborator: Mariana Beliş, Pantelimon Constantin, Crăciun Guşă, Ana Maria Lupu, Adelaida Mateescu, Paraschiva Volatie.

*

În anul 1956 ai fost transferate în alte unitati socialiste următoarele cadre didactice: conferentiar Adriana Valeriu; asistenti Radu Alistar, Signe Apter, Elena Flondor, Maria Kepeş, Teodor Rinighiopol si valeriu Voicu.

S-a descfacut contractul de muncă urmatoarelor cadre didactice: conferentiar Cristina Boico; lector Maria Zilberman; asistenti: Alexandru Caraiman, Elidia Fişman, Elvira Marinescu, Alexandru melnic, Mihail Petrescu, Apostol Spiliadis, Natalia Stroe, Margareta tamari, Nina Tarden, Rozalia Zoniş.

*

Prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 232 din 10 februarie 1956 profesorul Constantin Dinculescu, cadru didactic al Institutului Politehnic Bucuresti a fost numit locțiitor al Ministrului Învățămîntului (împreuna cu profesorii Coriolan Drăgulescu si Tudor Bungariu).

Profesorul Cezar Parteni Antoni, prorector al Institutului Politehnic Bucuresti a fost delegat rector. În conducerea Institutului si a facultatilor au fost numiti Suzana Gădea, prorector Adolf Polinger decan al facultății de electrotehnica, Nicolae Marinescu. Decan si Ion Popa prodecan la facultatea de electronica si telecomunicatii, Dan Stefanescu- prodecan la facultatea de energetica, Mihai Renert – decan si Titus Grecu – prodecan la facultatea de mecanică, Emilian Bratu - decan si Agop Ovanezian – prodecan la facultatea de chimie industrială, Mihail Sarian – decan si Florea Oprea – prodecan la facultatea de metalurgie, Mircea Ghiliceanu – decan la facultatea de tehnologie mecanică, Gheorghe Hagimaș – decan si Sofia Flexi – prodecan la facultatea de ingineri economisti.

*

Prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1015 din 30 mai 1956 a fost numita Comisia Superioara de diplome din cadrul Ministerului Învățămîntului, avînd ca presedinte pe prof. Ilie g. Murgulescu, ministrul Învățămîntului, ca locțiitor al presedintelui prof. Coriolan Drăgulescu, locțiitor al ministrului si 33 de membri, într care prof Constantin Dinculescu, locțiitor al ministrului, prof. Elie Carafoli și prof. Remus Radulet erau cadre didactice de la Institutul Politehnic Bucuresti.

*

Prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1200 din 28 iunie 1956 s-a marit alocatia de hrana cuprinsa în bursa de stat acordata studentilor, pe perioada de examene din senestrul al II lea al anului scolar 1955- 1956 ci 1,50 lei pe zi , hotărârea aplicîndu-se cu începere de la 1 mai 1956.

*

Prin Hotărârea Comitetului Central al Partidului Mucitoresc Român si a Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne cu privire la înbunătășirea învășămîntului de cultura generala din R.P.Română, din iulie 1956, constatându-se ăprogresle realizate în învășămîntul de cultura generala dupa reforma învășămîntului din august 1948, se constata în același timp și unele deficiente legate de dese schimbări ale planurilor de învășămînt, care au creat o nestabilitate în colectivele pedagogice, precum și de supraîncărcarea elevilor. Ajungîndu-se la concluzia că durata de numai 10 ani, “în conditiile tarii noastre...s-a dovedit insuficienta pentru desfasurarea unui învășămînt cuprinzător si de calitate” se hotaraste ca învășămîntul de cultură generala din R.P.R. să se desfasoare pe 11 clase și să cuprindă cursul elementar(clasele I-VII)si cursul mediu (clasele VIII-XI), cu posibilitatea ca, începînd cu clasa a Xa, să se poata organiza, potrivit planului annual de școlarizare si de retea, doua sectii: Sectia reala si Sectia umanistica. În hotărîre se prevad masuri care sa asigure ca în anul 1960-1961 sa se cuprinda în clasa a Va circa 90% dintre absolventii clasei a Iva elementare, iar cel de al 3lea cincinal(1961 – 1965) sa se înfăptuiască învășămîntul elementar de 7 ani general si obligatoriu.

*

Prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 154 din 31 iulie 1956 privind acrdarea echipamentului de lucru(uzură) pe timpul practicii în productie a studentilor, se stabileste că institutiile de învășămînt superior sînt obligate sa asigur studentilor, în mod gratuit, echipamentul de lucru (uzură) pe timpul practicii în productie. Echipamentul de lucru pr vazut de hotărîre pentru ramurile: metalurgie, constructii de masini, electrotehnica, constrictii, petrol si geologie este alcătuit dintr-o salopetă și o pereche de bocanci. În hotărîre se prevede ca echipamentul de lucru se afla în administrare institutiiei de învășămînt superior, care raspunde de buna lui întreșinere și pastrare pe toata durata de uzură, de 5 ani scolari.

*

Prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1535 din 31 Iulie 1056 s-a aprobat planul de școlarizare, rețeaua si profilul institutiilor de învășămînt superior, pe anul universitar 1956-1957. Pentru Institutul Politehnic Bucuresti s-au aprobat următoarele facultati, sectii de specialitate si si cifre de școlarizare:

1. Facultate de electrotehnică și nergetică (provenită din contopirea facultății de electrotehnică cu facultatea de energetică) : cursuri de zi: masini aparate electrice (20), centrale si retele electrice(80); cursuri fara fecventă(40).
2. Facultatea de electronică si telecomunicatii: cursuri de zi: electronică si radiocomunicatii (30), comunicatii telefonice telegrafice (30), centralizări și semnalizari feroviare(30),
3. Facultatea de mecanică (porovenită din contopirea facultății de mecanica cu Facultateas de tehnologie mecanică): cursuri de zi : tehnologia constructiilor de masini(60), masini de fortă (20), constructii de aviatie(15), masini agricole(20); cursuri fara frecventă(90).
4. Facultatea de chimie industrială: cursuri de zi : tehnologia substantelor anorganice(25), materiale de constructii si ceramica(20), tehnologia substantelor organice(20). Chimizarea combustibililor (15); cursuri fara frecventă(30).
5. Facultatea de metalurgie: cursuri de zi : siderurgie(40), metalurgie neferoasă(10); cursuri fara frecventa(20).
6. Facultatea de ingineri economisti: cursuri de zi : industria energetică si electrotehnică (15), telecomunicatii(10), industria constructiei de masini(15), industria chimica (10), industria metalurgică (10).

*

Prin Decretul nr. 408 din august 1956 s-a modificat articolul din Decretul nr. 188/1953 privind integrarea cursurilor speciale pentru pregătirea de ingineri în cursurile de zi ale facultăților, în sensul că indemnizatiile lunare de care beneficiaza candidatii și studentii muncitori pe perioada cursurilor de pregătire si a studentilor, în afara burselor, au fost fixate la 150 lei pentru cei necăsătoriti; 300 lei pentru cei casătoriti care nu au copii, sau pentru cei divortati sau vaduvi care au copii pe care-I între-in, sau pentru cei necăsătoriti care sînt sustinători ai parinșilor batrîni sau incapabili de muncă, daca acestia din urma au un venit lunar ce nu depaseste 200 lei . Indemnizatia de 300 lei se da ambilor soti studenti muncitori, indiferent daca casatoria a avut loc înainte de a intra în facultate sau în timpul studiului. Pentru cei casătoriti care au copii, indemnizatia este de 450 lei. În cazul în care ambii soti sînt studenti muncitoricare au copii, indemnizatia de 450 lei se va acorda numai unuia dintre ei, iar celuilalt I se va acorda indemnizatia de 300 lei.

*

Prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1956 din 22 septembrie 1956 privind atribuirea burselor de stat si nemnizatiile de merit studentilor se stabileste ca bursa se acorda studentilor merituosi, cu dragoste pentru învășătura, disciplinati si cu frecventa regulata , critriile de acordare fiind situatia la învățătura și purtare si situatie materiala a parintilor sau susșinătorilor legali. Bursa de stat este de 315 lei lunar(200 lei fiind alocatia de hrana, de 7 lei/zi, 50 de lei regia si căminul, 25 lei regia cantinei si 30 lei cheltuieli culturale). Conditia la învățătura este de a fi promovat fara corigenta cu calificativul “bine “ si “foarte bine” la majoritatea obiectelor de studiu cerute la examene, colocvii și proiecte de an. Conditia de venituri este un venit net lunar al parintilorsau sustinătorilor legali de maxim 800 lei, sau pentru cei din agricultură sau sectoare la care venitul se calculeaza anual, un venit impozabil annual de maximum 2.200 lei. Aceste plafoane cresc cu 50 lei (venitul lunar) respectiv cu 200 lei (venit anual) daca parintii au 2 copii si cu încă 50 lei, respectiv 150 lei pentru fiecare copil în plus, începînd cu al treilea. Studentii TBC

primesc bursa indiferent de situatia la învățură, cu conditia sa nu depaseasca plafonul stabilit. Bursa se acorda pe perioada anului școlar (cursuri, examene practica). Studentii muncitori primesc bursa 12 luni pe an, daca promoveza semestrul anterior. Atribuirea burselor se face semestrial. Studentii bolnavi în perioada anului școlar primesc bursa si pe perioada concediului medical. Studentii bursieri primesc costul integral al transportului de la unitatea de învățământ la domiciliul parintilor, dus și întors, cu tren de persoane clasa a I-a. În caz de abatere de la disciplina sau de absente nemotivate bursa poate fi suspendata sau retrasa.

*

Printr-un statut al funcțiunii pe anul universitar 1956-1957 (tabela 2 B) aprobat de Ministerul Învățământului, catedrele Institutului Politehnic București au fost înscrise după cum urmează:

1. Catedra de chimie anorganică și analitică: profesor șef de catedra cumul Petre Spacu; conferențiar baza Petre Voichescu; lectori baza: Gleb Hlevca, Agop Ovanesian, Grigore Teodorescu; asistenti cumul: Margareta Bîrlea, Cornelia Bejan, Nicolae Căpălescu, Dumitru Gavanescu, Angela Mateescu, Florica Popescu, Elena Saveanu, Viorica Spiridonescu.

2. Catedra de chimie organică: profesor șef de catedra baza Costin Nenitescu; conferențiar baza Ecaterina Ciorănescu; lectori baza Margareta Avram, Ileana Necsoiu; asistenti baza; Florin Badea, Iuliu Pogary; asistenti cumul: Alexandru Balaban, Apostol Șpîlianis.

3. Catedra de chimie fizică: profesor șef de catedra baza; Gheorghe Costeanu; conferențiar baza; Victor Părăușeanu, Dumitru Sandulescu; conferențiar cumul Mihai Ispas; lectori baza Florea Oprea, asistenti baza Claudia Buzescu,

4. Catedra de tehnologia substanțelor anorganice: șef catedra baza Tudor Ionescu; profesor baza Virgil Armeanu; conferențiar baza: Maria Gorneanu, natie Medelsohn; conferențiar cumul Ulise Corina; lectori baza Nicolae Baran; lector cumul Constantin Fostiropol; asistenti baza: Victor Cristoloveanu, Eugen Pincovski; asistenti cumul: Andrei Kalman, Octav Moscuna, Grigore Teodorescu.

5. Catedra de tehnologie chimică organică: conferențiar șef de catedra cumul Iosif Drimuș; conferențiar baza Osias Solomon; conferențiar cumul Hipolit Sanielevici; asistenti baza: Emil Danciu, Lucian Floru; asistenti cumul Edith Paltin.

6. Catedra de materiale de construcții și ceramica: profesor șef de catedra baza Serban Solacolu; conferențiar cumul: Emmanuel Beilich, Constantin Claudian, Petre Vichescu; lector baza radu Dinescu; asistenti baza Aurelia Dinescu.

7. Catedra de electrochimie: profesor șef de catedra baza Ion Atanasiu; conferențiar baza Gheorghe Hagymaș; conferențiar cumul Solomon Sternberg; lectori baza: Lya Blum, Constantin Firoiu; asistenti baza Aurelia Călușaru; asistenti cumul dan Anghelescu.

8. Catedra de chimizarea combustibililor: profesor șef de catedra sac Blum; lectori cumul: Federich Bolochi, Dumitru Ionescu, Martin Rosenberg.

9. Catedra de procedee și aparate: profesor șef de catedra baza: Emilian Bratu; conferențiar baza: Mihail Reneg; conferențiar cumul; Alexandru Huch; lectori baza Mihail Raul, asistenti cumul Ion Ciolan, Emil danciu, Gaius Tanase, Tiberiu Visky.

10. Catedra de electronică: profesor șef de catedra baza Tudor Tanasescu; profesor baza Edmond Nicolau; profesor cumul Cristofor Vazaca; conferențiar baza Paul Dan; conferențiar cumul Roman Stere; lectori baza: Moise Berladschi, Mihai Dragănescu, Vlad Pauker; asistenti baza: Dorel Bemstein, Pantelimon Constantin; asistenti cumul: Gheorghe Ianculescu, Nicolae Vilcov.

11. Catedra de radiocomunicații: profesor șef de catedra baza: Gheorghe Cartianu; profesori baza: Matei Marinescu, Edmond Nicolau, Alexandru Spătaru; conferențiar cumul: Mircea Bubulac, Ion Făit, Eli Katz; lectori baza: Viniciu Nicolescu, George Rulea, Ion Teodorescu; asistenti baza; Andrei Mircea, Dumitru Stanomir, Constantin Serbu, Gheorghe

Vrînceanu; asistenti cumul: Gheorghe Balarcin, Mihai Popov, Mugur Savescu; Gheorghe Raducanu.

12. Catedra de telefonie – telegrafie: profesor șef de catedra baza Sergiu Condrea; profesor cumul Nicolae Marinescu, Carol Sor; conferențiar cumul: Alexandru Bodega, Constantin Botez, Mircea Draghicescu, Milan Mănculescu, Mihai Mînjineanu, Iosif Morcinschi, Ion Popa, Dinu Tenea; lectori baza: Eneea Barbu, Cristofor Falisiu; lectori cumul: Andrei Buzescu; asistenti baza Mihai Măruță; asistenti cumul: Petre Datculescu, Gheorghe Pisău, Matei Steiner, Ion Uidila, Vasile Vasilache, Ștefan Vilsan.

13. Catedra de centralizări și semnalizări feroviare: conferențiar șef de catedra baza Ioan Popa; conferențiar cumul: Emil Goilav, Paul Mihailescu, Aurel Novac, Iulian Pop, Ștefan Turi; lectori cumul Petre Boarna; asistenti cumul Gheorghe Dutu, Leonida Filderer, Tiberiu Noaghea, Nicolae Popa, Constantin Zaiț.

14. Catedra de matematică III: conferențiar șef de catedra baza Ion Sabac; conferențiar baza Adolf Polinger; lectori baza: Marcian Gutman, Dumitru Mavrodin, Marcel Roșculeț, Waltzer Rudner; asistenti baza: Mongerstern Ușer, Mihail Neagu, Gheorghe Nițescu.

15. Catedra de metalurgie fizică: profesor șef de catedra Traian Negrescu; profesor cumul Ștefan Mantea; conferențiar baza: Suzana Gîdea, Benedict Ionescu-Sisești; lectori baza Maria Bologiu, Georgeta Dan; lectori cumul Traian Dumitrescu; asistenti baza: Elena Dincescu, Margareta Greceanu, Ștefania Mucea, Nicolae Popescu, Marius Protopopescu; asistenti cumul: Titi Dulămiță, Nicolae Geru, Vasile Popescu.

16. Catedra de mecanică: profesor șef de catedra baza Mihail Sarian; profesori baza: Alexandru Stoienscu, Nicolae Vraca; conferențiar baza; Izrael Schachter, Radu P. Voinea; conferențiar cumul: Emil Caragheorghie, Marin Rădoi; lectori baza; Mihail Atanasiu, Dumitru Boiangiu; lector cumul Aurel Salageanu; asistenti baza: Paul Barany, Ernestin Fischer, Constantin Mihailescu, Gaston Nachmias, Ion Persache; asistenti cumul: Simion Calmanovici, Vasile Ionescu, Margarit Mehedințeanu, Ioan Popescu Burchi, Nicolae Sava Popescu, Cornel Stănescu.

17. Catedra de siderurgie: profesor șef de catedra baza: Alexandru Rău; profesori cumul: Romulus Miculescu, Dumitru Stănescu, Ion Vladescu; conferențiar cumul; Mihail Adrian, Leopold Ball, Dumitru Briscan, Dorin Dobrovici, Claudiu Ștefanescu; lector cumul Solomon Bercu; asistenti baza; Simion Bujilă, Silvia Dascălu, Ioan Dragomir, Iancu Drăgan, Iosif Tripșa; asistenti cumul; Ion Androne, Elena Dincescu, Pamfil Iliescu, Ștefania Mircea, Laurențiu Sofroni.

18. Catedra de metalurgie neferoasă: profesor șef de catedra Alexandru Lupu; profesor baza Gheorghe Vanci; lectori baza Florea Oprea; lectori cumul Laura Silvia Grigoriu; asistenti baza Signe Apter, Lucia Cumpănasu; asistenti cumul Ion Tudor Segasceanu.

19. Catedra de zacămintă miniere: profesor șef de catedra baza: Ovidiu Boligiu; profesor baza Gheorghe Vanci; conferențiar baza Vasile Minilioci; lectori baza Aurelia Dumitrescu; asistent baza Liviu Roșca; asistenti cumul: Alfred Kathrein, Tudor Popa.

20. Catedra de fizică II: profesor șef de catedra baza; Iosif Auslander; profesor baza Bîrcă Gălățeanu; conferențiar baza Virgil Pavlu; lectori baza: Lucia Aldea, Dan Anghelescu, Sanda Ioga, Adina Moscovici, Lucian Resu, Soci Schechter.

21. Catedra de electrotehnică II: profesor șef de catedra baza Constantin Budeanu; profesor baza Ion S. Antoniu; conferențiar baza Ion Constantin; conferențiar cumul: Călin Mihailescu, Adrian Valeriu; lectori baza Viorica Hortopan, lectori cumul: Mircea Gheorghiu, Dinu Martac, Teodor Petrescu, Cristina Roman, Petre Stoianovici; asistenti baza; Florin Mănea, Gheorghe Moraite, asistenti cumul: Nicolae Armencioiu, Ana Bensimon, Iosub Gherbraun, Emil Costin, Sebastian Ionescu, Danila Marck, dan Popescu, Vasile Stoicescu.

22. Catedra de centrale și rețele electrice: profesor șef de catedra cumul Constantin Dinculescu; profesor baza Mircea Postelnicu; profesor cumul Martin Bercovici; conferențiar

baza; Arie A. Arie, Sergiu Călin, Hascal Lazar; conferențiar cumul: Ion Badea, Nicolae Gheorghiu, Gheorghe Hortopan, Costin Moțoiu, Cornel Penescu, Ion Stăncescu; lectori baza: Cornel Burducea, Nicolae Danila, Gleb Dragan, Eugen Potolea; lectori cumul; Emil Constantinescu, Paul Militaru, Alexandru Mișu, Eugen Pavel; asistenți baza: Paul Buhuși, Simion Florea, Ion Sarlea; asistenți cumul: Anatolie Carabulea, Gheorghe Iacobescu, Ion Iordănescu, Paul Goldenberg, Suzette Marcu, Tudor Miclescu, Jean Pomirleanu, Stelian Popescu, Teofil Popovici.

23. Catedra de masini si actionari electrice: profesor sef de catedra cumul: Cezar Partenie; conferențiar baza: Constantin Lazu; conferențiar cumul Dorel Damsker, Emil Dragănescu; lector baza Teodor Petrescu; lectori cumul: Gheorghe Dobrian, Nicolae Sefanescu; asistenți baza: Nastase Bichir, Cecilia Lefter, Eugen Sofan, Gunter Weinrich, Iacob Weissman.

24. Catedra de matematici II: profesor sef de catedra baza Oscar Kreindler; conferențiar baza: Marin Dumitrescu, Osias Schachter; lectori baza; Sofia Flexi, Victoria Zlătescu, asistentibaza: Ana Istrate, Tudor Teodoreanu.

25. Catedra de fizică I: profesor sef de catedra baza Ion Agârbiceanu; conferențiar baza: George Cristescu, Aurel Munteanu, Nicolae Stanescu; lectori baza: Eugen Salageanu, Jeana Vencov; asistenți baza: Liliana barbici, Ana Boiangiu, Candida Gheorghită, Ariaana Popa, Gigel Popovici, Ion Vieroșanu, Wagner Pitta, asistenți cumul: Florica Popescu, Haralambie Savin, Dragoș Simulescu.

26. Catedra de bazele teoretice ale electrotehnicii: profesor sef de catedra baza Remus Răduleț; lectori baza: Sanda Mastero, Cristina roman, Alexandru Timotin, Andrei Țugulea; lectori cumul: Constantin Mocanu, Petre Stoianovici; asistenți baza Alfons Ifrim; asistent cumul Hermina Albert, Alexandru Fransua.

27. Catedra de masuri si aparate electrice: profesor sef de catedra baza Aurel Avramescu; conferențiar cumul Nicolae Moldoveanu, Vlad Radulescu; lectori cumul : Adrian Georgescu, Dinu Martac; asistenți baza: Ștefan Anghelescu, Paul Manolescu, Ion Sarlea; asistenți cumul : Ion Codru, Gheorghe Cosmin, radu Dordea, Iulian feldman, Nicolae Ghiță, Remi Herescu, George Mangu, Vladimir Petrescu, Teodor Titel.

28. Catedra de masini electrice: profesor sef de catedra Ion S. Gheorghiu; conferențiar baza: Constantin Lazu, Gheorghe Petrescu, Cristina Popescu; conferențiar: Constantin Apetrei, Dorel Damsker, Emil Drăgănescu, Silviu Eckstein, Victor Iancovici; lectori baza: Vasile Nedelcu, Sigismund Scheicher; lectori cumul: Ion Crișan, Gheorghe Dobrian, Anatol Schwetzelberg; asistenți baza: Virgil Raicu; asistenți cumul: Constantin Bălă, Valeria Ciofu, Vasile Diaconu, Gheorghe Indriaș, Dumitru Lăzăroiu, Virgil Lefter, Cristian Marinescu, Gheorghe Podașca, Teodor Ringhiopol, Sterian Vîrdici, Nicolae Vernescu.

29. Catedra de masini hidraulice: profesor sef de catedra Dumitru Dumitrescu; profesor baza Dorin Pavel; conferențiar baza Dan Tasca; conferențiar cumul: Jean Boisard, Alexandru Diaconu; lectori baza: Iosif Auslander, Ovidiu Blaga, Octav Faibiș; lectori cumul: Mircea Podani, Lionel Weissman; asistenți baza Gheorghe Paunescu; asistenți cumul; Mircea Cazan, Alexandru Cogălniceanu, Ștefan zarea.

30. Catedra ALA (Apărare locală antiaeriană): lector sef de catedra baza Theodor Badescu; asistenți cumul Ariana Popa .

31. Catedra de educatie fizica: lecotr sef de catedra baza; Ecaterina Nicolescu; asistenți baza: Ștefa Andeescu, Elena Caimacan, Nicolae Cruli, Aurel Lupan, Ion Oprișescu, Florin Panaitescu, vasile Pîrvu, Georgeta Stoenscu.

32. Catedra de matematici I: profesor sef de catedra cumul Ionescu-Bujor; profesor baza Gheorghe Constantinescu; conferențiar baza: Haralambie Ionescu, Elena Murgulescu, Gheorghe D. Simionescu; lector baza Dumitru Flondor; asistenți baza: vasile Bădulescu, Violeta Constantinescu, Radu Haret.

33. Catedra de geometrie descriptivă și desen I: profesor șef de catedră bază Mihail Botez; profesor cumul Alexandru Dumitrescu; conferențiar cumul Haralambie Ionescu; lector bază Jean Moncea; lector cumul Alexandru Vasiliu; asistenți bază: Marcel Cotariu, Nicolae Galcenco, Aurelian Tănăsescu; asistenți cumul: Mircea Dumitru, Ionel Gavrilăș, Valentin Ivanovici, Gheorghe Ioniță, Nicolae Stănculescu, Voica Tache, Mihai Turburi, Leon Weiser.

34. Catedra de geometrie descriptivă și desen II: Conferențiar șef de catedră bază Mircea Iorga; conferențiar bază Aurel Mihăilescu; lector cumul Dumitru Mișculescu; asistenți bază: Vlad Bărbulescu, Virgil Bogdan, Aurel Marinescu, Nicolae Mirescu, Ileana Vraca; asistenți cumul: Gheorghe Constantinescu, David Eugen Elinescu, Constantin Georgescu, Dorin Manolescu, Gheorghe Nicoară, Mircea Ocheană, Paul Precupețu, Tacor Tacorian.

35. Catedra de rezistența materialelor: profesor șef catedră bază Gheorghe Buzdugan; profesor cumul Camil Mitescu; conferențiar cumul: Nubar Artachi, Izrael Schachter; lectori bază: Maty Blumenfeld, Aurelian Constantinescu, Dionisie Crăifăleanu, Augustin Petre; lectori cumul: Mihail Atanasiu, Sergiu Calamanovici, Alexandru Nourescu, Gustav Spindler; asistenți bază: Veronel Antonescu, Mihail Săvulescu; asistenți cumul: Nicolae Bucur, Victor Drobotă, Petre Freund, Bercu Manașcu, Mărgărit Mehedințeanu .

36. Catedra de organe de mașini: profesor șef de catedră bază Gheorghe Manea; profesor bază Luciu Săveanu; profesor cumul Andrei Petrovici; conferențiar bază Hugo Segal; conferențiar cumul Mihai Renert, Nicolae Soneriu; lectori cumul: Vasile Gheleșel, Iacob Nissim; asistent bază Mustafa Mustafa; asistenți cumul: Mircea Aldea, Constantin Bastachi, Mihai Brânișteanu, Cornel Lazăr, Emil Marinescu, Gheorghe Olteanu, Gheorghe Paisie, Emil Rizescu, Ștefan Săvulescu, Lucian Teodorescu, Gheorghe Vasilescu, H. Weinberg.

37. Catedra de teoria mecanismelor și organe de mașini: profesor șef de catedră bază Dumitru Tutunaru; profesor bază Paul Brătescu; conferențiar bază Constantin Vârcol; conferențiar cumul Gheorghe Lazaride; lectori cumul: Traian Demian, Constantin Raicea; asistenți bază: Iolanda Roban, Nicolae Stere; asistenți cumul Maty Blumenfeld, Cornel Brezeanu, Teodor Charas, Traian Conțiu, Iosif Katz, Ozi Lazăr, Constantin Niță, Ernest Sculpșoreanu, Werner Ștefănescu.

38. Catedra de termotehnică: profesor șef de catedră bază Lazăr Stoicescu; conferențiar bază: Mircea Ghiligeanu, Dan Ștefănescu; conferențiar cumul Mihai Ionescu; lectori bază: Nicolae Drăghici, Ioan Nerescu, Traian Nicolescu; asistenți bază: Otto Adler, Constantin Stănescu; asistenți cumul: Petre Constantinescu, Alexandru Dănescu, Petre Ghenghea, Berthold Grünwald, Poldi Iosifescu, Florea Paraschiv.

39. Catedra de tehnologia materialelor: profesor șef de catedră bază Andrei Petrovici; profesor bază Valeriu Manafu; conferențiar bază: Ștefan Cușuță, Mihai Tănăsescu, Constantin Tomescu; conferențiar cumul: Sergiu Cunescu, Vasile Marcu, Ardaș Sarian; lector bază Jean Moncea; lector cumul Victor Sava; asistenți bază: Constantin Neașcu, Victor Tabără; asistenți cumul: Simion Buzilă, Vladimir Cazacenco, Elena Dincescu, Vasile Ghiocel, Adrian Huber, Gheorghe Mănescu, Aurel Oprean, Iulian Rodeanu, Gaston Rotschild, Laurențiu Sofroni.

40. Catedra de tehnologia construcțiilor de mașini: profesor șef de catedră bază Constantin Popovici, conferențiar bază Sergiu Cunescu; conferențiar cumul: Gheorghe Diaconescu, Gheorghe Eliade, Constantin Ghiulai, Mircea Iliesscu, Florin Onițoiu, Constantin Tomescu; lector bază Dumitru Dragu; lector cumul Gheorghe Fieger; asistenți bază: Ionel Gavrilăș, Gheorghe Mănescu, Teodor Mineacă, Voicu Tache, Wilhelm Weigel; asistenți cumul: Ion Bănulescu, Nicolae Dumitrescu, Vasile Mocanu, Leonida Suhovich.

41. Catedra de utilaje metalurgice și mașini agricole: profesor șef catedră bază Petre Dumitrașcu, lector bază Valentin Scripnic, lectori cumul: Nicolae Murguleț, Cristian Rădulescu, Victor Sava, Ion Văleanu, asistenți bază: Constantin Ciocăldia, Iulian Opreșcu, asistenți cumul: Dionisie Crăifăleanu, Ernestin Fischer, Mihai Nicolaescu, Sanda Oprea, Mircea Tudoriu.

42. Catedra de cazane cu aburi: profesor șef de catedră bază Mircea Postelnicescu, profesor bază Victor Popescu, profesor cumul Ștefan Gheorghiu, lector cumul Mircea Aldea, asistent bază Petre Constantinescu, asistenți cumul: Gheorghe Antonescu, Simion Florea.

43. Catedra de mașini termice: profesor șef de catedră bază Alexandru Seleșteanu, profesori bază: Constantin Aramă, Cornel Stamatescu, conferențieri bază: George Bărănescu, Titus Grecu, Mircea Soare, conferențieri cumul: Gabriela Crișan, Teodor Haas, Dan Ștefănescu, lectori cumul: Maty Blumenfeld, Ioan Norescu, asistenți bază: Nicolae Apostolescu, Alfons Aschendorf, Alexandru Dănescu, Marieta Grigoriu, Berthold Grünwald, Leonida Stoian, asistenți cumul: Marcel Beiner, Mircea Davidescu, Traian Dudaș, Mircea Năstase.

44. Catedra de construcții aeronautice: profesor șef de catedră Elie Carafoli, profesor bază Mihail Popescu, profesor cumul Ion Grosu, conferențiar bază Adrian Stambuleanu, conferențieri cumul: Nicolae Tipei, Vladimir Stângaciu, Alexandru Stratilescu, asistent bază Paul Constantinescu, asistent cumul Virgil N. Constantinescu.

45. Catedra de mașini unelte și scule: profesor șef de catedră bază Emil Botez, conferențiar bază Herbert Cozin, conferențieri cumul: Zoltan Duca, Mihai Popov, Victor Radețchi, Raul Septilici, lectori cumul: Constantin Lăceanu, Avram Stambler, asistenți bază: Gheorghe Bibar, Petre Dodoc, Aurel Opreanu, asistenți cumul: Aurel Constantinescu, Dionisie Crăifăleanu, Ștefăniță Enache, Ion Moise, Victor Tabără.

46. Catedra de chimie generală: profesor șef de catedră bază Virgil Armeanu, profesor bază Dumitru Bardan, conferențieri bază: Francisc Albert, Iulia Georgescu, asistenți bază: Dumitru Camboli, Nicolae Căplescu, Gheorghe Ioniță.

47. Catedra de organizare și planificare: profesor șef de catedră cumul Constantin Atanasiu, profesor cumul Emil Mitescu, conferențiar bază Ion Constantin, conferențieri cumul: Gheorghe Filip, Horia Grigoriu, Simion Katz, Gheorghe Stăncioiu, lectori bază: Heinrich Abramovici, Ioan Stăncioiu lectori cumul: Teodor Bădescu, Sergiu Caster, Nicolae Dumitriu, Samy Flacs, Roman Gustav, Maxim Harabagiu, Dan Hertstein, Titus Linu, Lionel Marcovici, Năstase Luca, Eugen Pincovschi, Ernest Schlessinger, Ion Victor, asistenți bază: Natalia Cruteșcu, Vladimir Kraft, asistenți cumul: Ernest Austerman, Ștefan Bîrlea, Cornel Galea, Tudor Homoș, Ion Ionescu, Iuliu Leckhun.

48. Catedra de limba rusă: lector șef de catedră bază Anatolie Selivanov, lector bază David Kelson, Iacob Recevschi, Tatiana Rudner, Milea Saposnic, Simion Weissman, Isac Wilderman, asistenți bază: Irina Boldescu, Neonila Buga, Vera Climovschi, Roza Gandelman, Arnold Kostacovschi, Tatiana Lazu, Andrei Macedon, Claudia Marcu, Cornelia Radu, Maria Ster, Vladimir Sticker, Sergiu Stroganov.

Între 23 octombrie – 4 noiembrie 1956 are loc în Ungaria o rebeliune contrarevoluționară.

La 15 noiembrie 1956, la o ședință a Comitetului Orășenesc București, Ștefan Cruțer, secretar cu probleme de propagandă a ținut un referat în legătură cu atitudinile pe care le-au avut comuniștii în urma evenimentelor din Ungaria, în care o parte a intelectualității și a tineretului studențesc au avut un rol nefast.

La 21 noiembrie 1956 Comitetul Orășenesc București al PMR întocmește un “Referat cu privire la înființarea unui comitet de partid pe Centrul Universitar București” argumentându-se că în București sunt 18 instituții de învățământ superior cu 54 de facultăți și circa 30.000 de studenți, în care sunt 47 organizații de bază ale PMR, subordonate comitetelor raionale de partid. Comitetul, alcătuit din 27 membri și 8 supleanți, ar avea ca scop organizarea muncii ideologice în rândul cadrelor didactice, respectarea programelor de învățământ, sprijinirea ridicării profesionale a cadrelor didactice, participarea la educația comunistă a studenților, conducerea și îndrumarea UTM și a asociațiilor studențești. Comitetul de partid al Centrului Universitar București urma să fie subordonat direct Comitetului de partid al orașului București, un secretar al Comitetului

orașenesc București, îndeplinind și funcția de prim secretar al CC al Centrului universitar București, fiind ajutat de un locțiitor cu probleme organizatorice.

În anul 1956 este ales secretar de stat al organizației de tineret din Institutul politehnic București Ștefan Bîrlea.

În luna decembrie 1956 a încetat din viață profesorul Cezar Parteni Antoni, rector al Institutului politehnic București. În locul său a fost numit rector Profesorul Constantin Dinculescu.

Prin ordinul Ministerului Învățământului nr. 38/30.12.1956 profesorul Marin Rădoi a fost numit prorector al Institutului politehnic București .

1957

În anul 1957 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice: profesor Alexandru Seleșteanu, conferențieri: Gleb Drăgan, Neculae Drăghici, Augustin Petre, Ioan Popa, Eugeniu Potolea, Marius Preda, Marcel Roșculeț, Alexandru Timotin, Andrei Țugulea, conferențieri suplinitori: Mihai Atanasiu, Traian Demian, Constantin Mocanu, Florea Oprea, șef de lucrări: Cornelia Bejan, Matty Roll Blumenfeld, Constantin Ciocărdia, Alexandru Dănescu, Dumitru Dragu, Lucian Floru, Paul Constantin Manolescu, Jean Moncea, Aurel Oprean, Alexandru Preda, Alexandru Rădulescu, George Rulea, Vasile Constantin Stoica, Voicu Tache, Iosif Tripșa, Gheorghe Tunsouiu, Silvia Vacu, șefi de lucrări suplinitori: Gheorghe Biber, Mircea Cazacu, șef de lucrări cumul Nicolae Ștefănescu, lectori: Alexandru Fransua, Mihail Paul Neagu, asistenți: Frumuzache Barca, Gheorghe Bădescu, Pavel Babiciu, Pantelimon Constantin, Dionisie Crăifăleanu, Petre Dodoc, Aurelia Dumitrescu, Ioan Enache, Julieta Florea, Maria Florea, Crăciun Guță, Gheorghe Mașală, Adelaida Mateescu, Cornelia Mateescu, Ileana Miculescu, Ion Oprean, Valeriu Panaite, Petre Paraschiv, Mugur Săvescu, Constantin Șerbu, Aurelia Tunsouiu, Cristofor Vasiliu, Amelita Vogel, Coca Samoilescu, asistenți suplinitori: Radu Avram, Teodor Buzatu, Moise Ienciu, Mircea Petrescu, preparatori principali: Mircea Ianovici, Eufrosine Kraft, Cornelia Mateescu, preparatori: Elena Cernica, Alexandru Codoban, Ana Maria Lupu, Margareta Tomescu, Felicia Stoica; șefi de laborator: Moise Ienciu, Gherghina Tudorache –Lică, șefi de cabinet: Ana Maria Lupu, Cornelia Nacu-Olărescu, Ana Maria Teodorescu.

În anul 1957 au fost transferate la alte unități socialiste următoarele cadre didactice: profesor Marin Rădoi, Rector al Institutului, la Institutul politehnic Timișoara (ordinul Ministrului Învățământului și Culturii nr. 110/03.05.1957), conferențiar Victor Constantin, șef de lucrări George Caminschi, lector Veronica Moldoveanu-Hoffman, asistenți: Ion Boroș, Ion Ciocărlan, Victor Cristoloveanu, Teodor Florescu, Ion Iscrulescu, Aurelia Ștef, Tiberiu Viski.

S-a desfășurat contractul de muncă următoarelor cadre didactice: profesori: Dumitru Bardan, Paul Brătescu, Valeriu Manafu, Lucius Săveanu, Cristofor Vazaca, conferențieri: Aurel Avramescu, Sergiu Cunescu, Ștefan Cușută, Paul Dan, Ludovic David, Gheorghe Filip, Victor Iancovici, Gheorghe Lazaride, Dumitru Săndulescu, Nicolae Stănescu, Constantin Tomescu, Constantin Vilcol, lectori: Ovidiu Blaga, Nicolae Bîrsan, Pamfil Georgian, Gleb Hlevca, Virgil Ioanid, Eția Lazăr, Dumitru Mavrodin, Agop Avanezian, Iacov Racevschi, Eugen Sălăgeanu, Simion Weissman, Isac Wilderman, asistenți: Ștefan Angheliescu, Ștefania Baicu-Mucea, Vlad Bărbulescu, Aurelian Călușaru, Mircea Căraușu, Vera Climovschi, Paul Constantinescu, Arnold Constacovschi, Marcel Cotariu, Margareta Greceanu, Radu Haret, Nehama Kaim, Alfred Dathrein, Sanda Loga, Andrei Macedon, Diogene Manolescu, Claudia Marcu, Gheorghe Mănescu, Andrei Mircea, Elena Mocanu-Dincescu, Gheorghe Moraite, Uscher Morgenstern, Ion Persache, Gheorghe Pođașcă, Gigel Popovici, Cornelia Radu, Filofteia Roibu, Lucian Rusu, Virgil Sandu, Victor Saviuc, Mihai Săvulescu, Adela Scharfstein, Suzana Scharzter- Latter,

Maria Seter, Vladimir Stricker, Sergiu Stroganov, Aurelia Ștef, Ioan Ștefănescu, Teodor Teodorescu, Wilhelm Weigel, preparatori: Cornel Antonescu, Ada Apostol, Flavio Dellapupa, Doina Florentina Dinu, Costel Iancu, Ilie Iliescu, Florica Ionescu Rîmnic, Iulia Leu, Valeriu Mohoci, Rodica Pascal, Maria Petrance-Pahelian, Guy Silberman, Mircea Tudorache, șefi de laborator: Gheorghe Dumitru, Gheorghe Tufescu, șef de cabinet Irina Olșevschi.

Prin hotărârea Consiliului de Miniștri nr.138/28.01.1957 privind reglementarea cheltuielilor necesare pentru trimiterea în străinătate la studii, precum și pentru școlarizarea elevilor și studenților din străinătate care studiază în Republica Populară Română s-au stabilit următoarele: trimiterea pentru studii la institutele de învățământ superior și pentru aspirantură în străinătate se face pe baza acordurilor culturale încheiate între Republica Populară Română și alte țări și pe baza unui plan aprobat de Consiliul de Miniștri, pentru țările cu care nu s-au încheiat acorduri culturale. Se acordă următoarele indemnizații și burse celor care studiază în țări socialiste: în URSS, studenților trimiși în țările de democrație socialistă 1/5 din bursa lunară stabilită prin acordul cultural, cu excepția celor trimiși în Albania care vor primi 3.500 lea, în RPD Coreană – 400 ruble, în R.P.Polonă – 300 zloți lunar, pe întreaga perioadă a studiilor, cu excepția timpului petrecut în țară. Studenții trimiși la studii în R.P.Chineză, o bursă lunară reprezentând echivalentul în yuan a sumei de 270 ruble pe toată durata studiilor, cu excepția timpului petrecut în țară.

Drepturile celor veniți la studii sau aspirantură din alte țări în Republica Populară Română sunt cele stabilite prin acordurile culturale încheiate cu țările respective, iar cei proveniți din țările cu care nu sunt încheiate acorduri culturale vor primi o bursă de 690 lei lunar, pe tot timpul anului, din care vor plăti contravaloarea locuinței în cămin, regia cantinei și alocația de hrană. Studenții merituosi care studiază în aceste țări și care au obținut 75% din calificative “foarte bine” la toate examenele, n-au avut abateri de la disciplină și au avut o activitate susținută în organizațiile obștești primesc, la înapoierea în țară în vacanța de vară, un premiu în valoare de 900 lei.

Absolvenților instituțiilor de învățământ superior care vin în țară după terminarea studiilor vor primi o indemnizație de 400 lei, iar candidații în științe 500 lei. Aspiranții care vor termina aspirantura cu cel puțin 2 luni înainte de termenul fixat vor primi, la înapoierea în țară, un premiu de 1000 lei. Studenții și aspiranții trimiși la studii în străinătate beneficiază de un echipament de cel mult 2000 lei, dacă venitul lunar pe ultimele 3 luni al părinților este pînă la 800 și de cel mult 1.400 lei, dacă același venit este între 800-1200 lei. Pînă la încheierea studiilor, studenții din categoriile de mai sus primesc echipament în valoare de cel mult 1.500 lei și aspiranții 900 lei. În vederea întocmirii, prezentării și susținerii conducătorului științific – din partea Ministerului Învățământului din Republica Populară Română suma de 500 de ruble. Familiile salariaților scoși din producție și trimiși la aspirantură în străinătate vor primi pe toată durata studiilor drepturile prevăzute în Hotărârea Consiliului de Miniștri nr.1.664 din 5 august 1955.

Pe baza Hotărârii Consiliului de Miniștri nr. 1.175/1957, prin ordinul Ministrului Învățământului și Culturii nr.1302 din 2 august 1957 s-au stabilit următoarele facultăți, secții de specialitate și cifre de școlarizare la Institutul politehnic București pentru anul I – cursuri de zi – în anul școlar 1957-1958;

1. Facultatea de electrotehnică și energetică: mașini și aparate electrice (10), electroenergetică (25), termoeenergetică (25), hidroenergetică și mașini hidraulice (20).
2. Facultatea de electronică și telecomunicații: electronică și radiocomunicații (20), comunicații telegrafo-telefonice (10), centralizări și semnalizări feroviare (30), tehnică nucleară (10).

3. Facultatea de mecanică: mașini – unelte și scule (10), tehnologia construcției de mașini (60), mașini termice și motoare Diesel (25), construcții de aviație (10), mașini agricole (30), aparate și utilaje pentru industria chimică (20)

4. Facultatea de chimie industrială: tehnologia substanțelor anorganice (15), chimia și tehnologia materialelor de construcții și ceramică (15), tehnologia substanțelor organice (30),

Prin același ordin al Ministerului Învățământului și Culturii (nr.1.302 din 2 august 1957) s-au aprobat facultățile și secțiile care vor școlariza în anul I 1957 – 1958 la cursurile fără frecvență:

1. Facultatea de electrotehnică și energetică: a) mașini și aparate electrice; b) electroenergetică.
2. Facultatea de electronică și telecomunicații: a) comunicații telegrafo-telefonice; b) centralizări și semnalizări feroviare.
3. Facultatea de mecanică: a) mașini termice și motoare Diesel, b) tehnologia construcției de mașini; c) aparate și utilaje pentru industria chimică.
4. Facultatea de chimie industrială: a) tehnologia substanțelor anorganice; b) tehnologia substanțelor organice; c) chimia și tehnologia materialelor de construcții și ceramică.
5. Facultatea de metalurgie: a) siderurgie.

În februarie 1957 se constituie Comitetul de partid al Centrului Universitar București. Este numit prim secretar tovarășul Constantin Niță, secretar al Comitetului Orășenesc de partid București.

*

În perioada 8 – 9 martie 1957 a avut loc Conferința pe țară a Asociațiilor studențești din R.P.Română. La ședința de deschidere au participat: Miron Constantinescu, Nicolae Ceaușescu, Leonte Răutu, Acad. C.I.Parhon, Florin Dănălașche, Petre Lupu și alții. Ștefan Birlea a rostit cuvântul de deschidere. Miron Constantinescu a adresat un salut din partea CC al PMR, în care a arătat că “asociațiile studențești, înființate pe baza hătărării Biroului Politic al CC al PMR din iunie 1956 au sarcină de a se ocupa de cercurile științifice studențești, de activitățile culturale – artistice și sportive în rândurile studenților precum și de problemele profesionale, gospodărești și de asistență socială, sub conducerea organelor și organizațiilor UTM. Asociațiile sunt chemate să participe activ la marea operă de educare a tineretului din universități și institute de învățământ superior în spiritul dragostei de adevărul științific al pasiunii științifice, în spiritul patriotismului socialist”... Conferința a aprobat raportul cu privire la constituirea și organizarea Asociațiilor studențești din România (prezentat de Ion Iliescu), raport cu privire la Statutul Asociațiilor Studențești (prezentat de Ion Teoreanu) și a ales Consiliul Central al Asociațiilor studențești din R.P.Română.

*

Se constituie Asociația Studenților Comuniști din Institutul politehnic București. Este ales secretar ASC Ion Trifan.

Ca secretar al organizației Uniunea Tineretului Muncitoresc din Institutul politehnic București a fost ales Tudor Homoș.

*

Printr-o hotărâre a CC al PMR din octombrie 1957 s-a înființat Comitetul de Partid al Centrului Universitar București subordonat direct Comitetului Orășenesc de Partid București.

La 7-8 decembrie 1957 are loc prima Conferință a Centrului Universitar de Partid București. Este ales, în continuare secretar al CUB, Constantin Niță.

1958

În anul 1958 au fost numite următoarele cadre didactice: conferențieri suplinitori: Horia Grigoriu, Amalia Lazarovici, Ion Stăncioiu, Iosif Tripșa, Grigore Teodorescu, șefi de lucrări: Margareta Avram, Gheorghe Biber, Georgeta Dan, Ioan Dragomir, Berthold Grünwald, Vladimir Kraft, Lya Alexandrina Lazăr, Valentin Scripnic, Natalia Nicolae, șef de lucrări suplinitori: Andrei Manole, lectori: Sabin Antonescu, Georgeta Feler, asistenți: Teodor Bădescu, Iuliana Barbici, Pavel Buhuș, Octavian Florea, Marieta Grigoriu, Ștefan Miu, Marcel Segărceanu, Gherghina Tudorache-Lică, Cornelia Nacu-Olărescu, asistenți suplinitori: Anisia Bota, Gheorghe Constantin, Virgil Constantinescu, Moise Ienciu, preparatori principali: Constantin M. Bucur, Gheorghe Petcu, Vsevolod Radcenco, preparatori: Alexandru Codoba, Letiția Pădureanu, preparatori suplinitori: Aurel Brăgaru, Florin Emilian Daneș, șefi de laborator: Dorin Traian Cristescu, Luca Gîrleanu, Ion Gheorghe, Aurel Sturzu; șefi de cabinet: Eufrosina Kraft, Gheorghe Petcu.

*

Au fost transferați în alte unități socialiste următoarele cadre didactice: conferențier Aurel Pop; șef de lucrări Silvia Pușcașu; lectori: Cornel Ambroye, Dinu Arion; asistenți: Zoe Antoniu, Ion Bănățeanu, Dorina Bolalrd, Cornel Burtică; Dumitru Cothi, Viorica Scripca, Greiciuc, Gheorghe Ispășoiu, Florin Pnaitescu, Gheorghe Pop, Cecilia Popovici, Emilia Zaharia-Fodor; preparatori: Laurențiu Calauz, Constantin Degeratu, Elena Neagu, Aurelia Stroe; șef de laborator Adrian Kaietanovici; șef de cabinet Mihaela Potîrniche.

S-a desfășurat contractul de muncă următoarelor cadre didactice: profesor Raul Filimon; conferențieri: Vasile Minu, Isaia Niculescu, Adolf Polinger, Israel Schechter; șefi de lucrări: Iosif Auslander, Valeriu Stanciu, Gheorghe Stancu, Petre Stănescu, Vlad Pauker; lectori: Henri Abramovici, Alexandru Andrei, Petre Butucea, Adrian Dascălu, Teodor Giura, Sandu Grossman, Sami Teich; asistenți: Margareta Boroș, Claudia Buzescu, Constantin Ciobanu, Gheorghe Constantinescu, Mircea Dumitru, Carol Goldenberg, m Dragu Lungulescu, Stere Marinescu, Adina Moscovici, Gaston Naemias, Gheorghe Nicoară, Andrei Nicolaide, Cornel Predescu, Mila Sapoșnic, Sigismund Schleicher, Evelina Stănescu, Marcel Vasilescu; preparatori: Ioana Calafeteanu, Maria Năstase; șefi de laborator: Estella Camil, Liviu Gross, Angela Oprescu.

*

Prin "Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 324 din 8 martie 1958 cu privire la unele măsuri pentru pregătirea cadrelor tehnico-economice cu calificare superioară și pentru îmbunătățirea pregătirii economice a inginerilor tehnologi și proiectanți: se stabilesc următoarele: Începând cu anul școlar 1958-1959 se vor organiza pe lângă unele institute de învățământ superior tehnic cursuri postuniversitare cu durata de 2 ani pentru pregătirea de ingineri economiști, dintre inginerii cu practică îndelungată în producție. Aceste institute se stabilesc de Ministerul Învățământului împreună cu Comitetul de Stat al Planificării, iar prin planul anual de școlarizare se vor stabili specialitățile în care se pregătesc ingineri economiști și numărul de cursanți pentru fiecare specialitate. Amintirea se face pe bază de concurs dintre candidații selecționați de ministere și organele centrale dintre cei propuși de întreprinderi, care au cel puțin 5 ani de experiență în producție, cu precădere ingineri din conducerea ministerelor,

întreprinderilor, institutelor de cercetare și de proiectare (directori generali, directori, directori tehnici, ingineri șefi etc.). Inginerii admiși prin concurs vor fi salarizați pe toată durata acestor cursuri de întreprinderile care i-au trimis cu câștigul mediu pe ultimile 12 luni, bucurându-se și de cazare (organizată prin grija întreprinderilor), precum și de rezervarea posturilor până la reînțoarcerea lor de la studii. Cursurile se încheie prin examene și o lucrare de sinteză, acordându-se celor care vor trece cu succes aceste probe o diplomă de inginer economist în ramura specialității de bază. Planurile de învățământ ale acestor cursuri pun accentul pe disciplinele economice, precum și pe aprofundarea unor probleme tehnice în legătură cu cele mai recente cuceriri ale științei și tehnicii.

Hotărârea prevede de asemenea, începând cu anul școlar 1958-1959 organizarea în cadrul învățământului tehnic superior de facultăți și secții tehnico-economice cu durata de studii 5,1/2 ani (11 semestre) inclusiv întocmirea lucrării de diplomă, cu sopol de a pregăti un nou tip de inginer înarmat cu toate cunoștințele tehnice și cu bogate cunoștințe economice ce îi va permite să stăpânească problemele tehnico-economice ale organizării planificării și conducerii producției.

De asemenea, se prevede îmbunătățirea pregătirii economice a inginerilor tehnologi și proiectanți, prin introducerea, în actualele planuri de învățământ ale facultăților tehnice, a unor discipline economice, care să permită viitorilor ingineri să se orienteze just în problemele economice.

În anul școlar 1958/1959 o parte dintre studenții care au terminat anul III la facultățile tehnice vor fi selecționați pentru a continua pregătirea în cadrul facultăților și secțiilor tehnico-economice.

Prin ordinul Ministrului Învățământului și Culturii nr.100 din 25 iunie 1958 se dispune ca, începând cu data de 1 septembrie 1958 Facultatea de electrotehnică cu sediul la Craiova, din cadrul Institutului politehnic din București, să-și înceteze activitatea, studenții acestei facultăți urmând să continue studiile după cum urmează:

- Studenții din Secția de "Mașini și aparate electrice" de la cursurile de zi (ale anilor II-V) vor fi transferați la Institutul politehnic București, la Secția de "Mașini și aparate electrice" de la Facultatea de electrotehnică și energetică". Studenții de la cursurile serale pentru anii V și VI din Secția de "Mașini și aparate electrice" vor fi transferați la cursurile fără frecvență, urmând să continue studiile în cadrul secției de "Mașini și aparate electrice" de la facultatea de Electrotehnică și energetică a Institutului politehnic București.

Pe baza "Hotărârii Consiliului de Miniștri nr.839/1958" prin ordinul Ministrului Învățământului și Culturii nr. 122/21.07.1958, a aprobat următorul plan de școlarizare la anul I – cursul de zi – pe anul școlar 1958-1959:

1. Facultatea de electrotehnică și energetică: mașini și aparate electrice (10), electroenergetică (15), termoenergetică (15), hidroenergetică și mașini hidraulice (10).

2. Facultatea de electronică și telecomunicații: electronică și radiocomunicații (15), comunicații telegrafo-telefonice (10), centralizări și semnalizări feroviare (15), tehnica nucleară (10).

3. Facultatea de mecanică: mașini unelte și scule (40), tehnologia construcției de mașini (25), mașini termice și motoare Diesel (20), construcții de aviație (10), mașini agricole (20), aparate și utilaj pentru industria chimică (15).

4. Facultatea de chimie industrială: tehnologia substanțelor anorganice (20), chimia și tehnologia materialelor de construcții și ceramică (15), tehnologia substanțelor organice (30).

5. Facultatea de metalurgie: siderurgie (20), metalurgie neferoasă (10).

În ceea ce privește facultățile și secțiile tehnico-economice și ale cursurilor postuniversitare pentru pregătirea inginerilor economiști, prin același ordin al Ministrului Învățământului și Culturii (nr.122 din 21 iulie 1958) a fost aprobat următorul plan de școlarizare pentru Institutul politehnic București;

1. Facultatea tehnico-economică (anul IV) : Secția de chimie industrială (30), Secția de electrotehnică și energetică (40), Secția de metalurgie (15), Secția de construcții de mașini ((65), Secția de electronică și telecomunicații (20).

2. Cursuri postuniversitare pentru pregătirea inginerilor, economiști conform Hotărârii Consiliului de Miniștri nr.325/1958 (anul I): Industria construcțiilor de mașini (25), industria chimică (20), industria minieră (15).

La 13-14 decembrie 1958 a avut loc conferința organizației de partid a Centrului Universitar București. În locul tovarășului Constantin Niță a fost ales secretar al Comitetului de partid al Centrului Universitar București, Traian Dudaș.

În anul 1958 a fost ales ca președinte al Comitetului Sindicatului din Institutul Politehnic București Dumitru Boiangiu.

1959

În anul 1959, prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr.1459 din 3 octombrie 1959, Institutul de căi ferate “Gheorghe Gheorghiu-Dej” din București și-a încetat activitatea începând cu anul universitar 1959- 1960, iar facultățile existente la acest institut au fost trecute astfel:

Facultatea de construcții feroviare s-a transferat la Institutul de construcții din București și s-a integrat ca secție de construcții și întreținere feroviară și poduri în Facultatea de drumuri și poduri a acestui institut, care a devenit Facultatea de construcții feroviare, drumuri și poduri.

Facultatea de mecanică și facultatea de exploatarea feroviare s-au contopit și au format Facultatea de transporturi în Institutul politehnic București, cu 3 secții: exploatarea materialului rulant, organizarea transporturilor feroviare, organizarea și exploatarea transporturilor rutiere.

Cu acest prilej au fost transferate și încadrate în catedrele Institutului politehnic București, următoarele cadre didactice:

3. Chimie generală: conf. Victor Mărculețiu, șef Nely Demian, șef laborator Eva Butuceanu.

7. Educație fizică: șefi lucrări: Dan Brăiloiu și Aurelian Aslău; asistent Livia Thomas.

8. Matematici: profesor șef catedră Gabriel Sudan; profesor Radu Bădescu; conferențiar Ion Miu; lectori: Liviu Cristian și Constantin D. Bucur; asistenți: Eugeniu Dumitrescu, Virgil Ganea și Elena Kreindler.

14. Fizică: conf. George Moisil; conf. Petre Sonea; șef lucrări Tiberiu Noaghea.

20. Tehnologia metalelor: conf. suplinitori: Mihai Ciobanu și Ionel Diaconescu; șefi lucrări Ion Sonea și Silveriu Pop.

21. Mecanică: profesor Alexandru Stoinescu; conferențiar: Gabriela Tițeica; asistenți: Burchi Popescu și Dumitru Voiculescu.

22. Rezistența materialelor: profesor șef de catedră C.C. Teodorescu; conferențiar Buga Mihai; șef lucrări suplinitor Mihai Brateș; asistent Constantin Georgescu; asistent suplinitor Alexandru Groza; șef laborator suplinitor Gheorghe Rusiu.

23. Organe de mașini și mecanisme: profesor șef catedră Cornel Severineanu; conferențiar Nicolae Manolescu și Petre Popescu; asistenți: Teodor Donciu și Gheorghe Sîrbu; asistenți suplinitori: Ion Erceanu și Mihai Pielmuș; șef laborator supinitor Eugen Negruș; preparator suplinitor Păun Antonescu.

24. Termotehnică: șefi lucrări suplinitori: Constantin Dornescu și Petre Gheorghea.

37. Construcția și întreținerea mijloacelor de bază fixe din transporturi: conferențiar suplinitor șef de catedră Simion Pop, profesor Costin Nădejde, conferențiar suplinitori: Paul Georgescu, Marius Mariș, Nicolae Popovici, Mihai Văcăreșteanu, asistent Alexandru Viccelli, asistent suplinitor Chiriac Avădanei, șef laborator Eufrosina Dinescu, șefi de laborator suplinitori: Ștefan Bratu, Constantin Burlacu, preparator suplinitor Antipă Ștefănescu.

38. Vagoane: conferențiar șef catedră Ștefan Sebeșan, conferențiar Gheorghe Ionescu, conferențiar suplinitor Andrei Davidovici, șef lucrări suplinitor Dumitru Tilea, asistenți suplinitori: Cornel Burada, Nicolae Chimu, preparator principal suplinitor Alexandru Neagu.

39. Economia și planificarea transporturilor: profesor șef catedră suplinitor Izu Grosu, conferențiar: Mircea Georgescu, Ion Petrescu, conferențiar suplinitori: Gheorghe Lelescu, Petre Lupșe, Vasile Mihăilescu, asistent suplinitor Andrei Frenț, șef cabinet Florica Staicu.

40. Organizarea transporturilor feroviare: conferențiar șef catedră Dumitru Ionescu, profesor suplinitor Coriolan Juga, conferențiar: Valeriu Tănăsescu, Constantin Tomescu, conferențiar suplinitor Alexandru Nancu, șef lucrări suplinitor Paul Frîncu, asistenți suplinitori: Gheorghe Florescu, Petre Lițoiu, Valentin Luță, Eugenia Nemțeanu, Dumitru Petrovici, preparatori suplinitori: Gheorghe Anton, Ion Tănăsuică, șef cabinet suplinitor Dumitru Șerban.

41. Locomotive: profesor șef catedră Ion Zăgănescu, profesor suplinitor Eugen Popovici, conferențiar Grigore Luca, conferențiar suplinitori: Nicolae Condacse, Alexandru Popa, Petre Zaharia, șef lucrări suplinitori Alexandru Vătăreanu, asistent Ion Bîrsan, asistenți suplinitori: Gheorghe Marinescu, Nicolae Mihăilescu; șef laborator supinitor Gheorghe Frățilă; preparator principal suplinitor Nicolae Iliescu; conferențiar cu sarcină de cercetare științifică Caius Popescu.

Odată cu transferul unor facultăți ale Institutului de căi ferate “Gheorghje Gheorghiu-Dej”, s-au transferat la Institutul politehnic București următoarele spații de învățământ.:

- imobilul ddin B-dul 1 Mai nr.108, cu o suprafață desfășurată de 6560 mp, cuprinzând 23 de săli de curs și seminar, cu 1584 de locuri, laboratoare și spații administrative:

- imobilul din str. Mihail Moxa, cu o suprafață desfășurată de 9410 mp, cuprinzând 45 săli de curs și seminar, cu 1785 de locuri, laboratoare și spații administrative.

În același timp spațiile de cercetare pentru studenți au crescut în anul 1959 prin preluarea Căminului nr.3, cu o suprafață desfășurată de cca 1000 mp, situat în Calea Griviței 130 și a Căminului nr.5, cu osuprafață desfășurată de 3300 mp, situat în str. Brezoianu nr.37.

În anul 1959 au fost numite următoarele cadre didactice: profesor Paul Postelnicu ; conferențiar Mircea Târnoaveanu; șefi de lucrări: Simion Buzilă, Ionel Gavrilaş, Crăciun Guță, Marcel Segărceanu; șef lucrări suplitor Nicolae Geru și Coca Samoilescu; lector Ion Grădișteanu; lector suplinitor Neculai Bădilă; asistenți: Constantin M. Bucur, Virgiliu Ganea, Luca Gârleanu, Maria Georgian, Maria Lupu, Ortansa Landauer, Gheorghe Petcu, Aurora Stupar, Stanca Trifan; asistenți suplinitori: Alexandru Codoban, Ion Gheorghe, Vsevolod Radcenco, Aurel Sturzu; preparatori: Ioan Chelemen, Constantin Dumitraș, Nicolae Galan, Vasile Găburici, Ion Tofan; preparatori suplinitori: Valentin Ceaușu, Alexandru Neagu, Toma Pană, Cristian Petrescu; șefi de laborator: Ilie Boicu, Aurel Brăgaru, Maria Constantinescu, Florin Daneș, Gheorghe Rădulescu; șef de cabinet Elena Nicolae.

Conferențiarul Simion Pop, rector al Institutului de căi ferate “Gheorghe Gheorghiu-Dej”, a fost numit, după transferare, prorector al Institutului politehnic București, la 1 octombrie 1959, a ocupat această funcție până la 25 noiembrie 1959 când a fost transferat la Sfatul Popular al Capitalei în funcția de director general..

În anul 1959 au fost transferate la alte unități următoarele cadre didactice: profesor Vasile Poboran, conferențiar Marius Luca, Gheorghe Petre și Vasile Pungan; lectorii: Petre Bunta, Nicolae Popescu, Florea Staicu; asistenții: Hedy Hardt, Ionel Ionescu și Leonida Stoian.

S-a desfășurat contractul de muncă următoarelor cadre didactice: profesor Vasile Nicolau; conferențiar: Ion Ivănescu și Ion Văleanu; lectori: Octavian Faibiș și Maria Preotu; asistenți: Dorel Bernstein, Zamfira Slabu,, Gheorghe Stoica și Iacob Weissman

Prin "Hotărârea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române, privind îmbunătățirea învățământului seral și fără frecvență de cultură generală și superior" nr. 271 din 10 martie 1959, se constată că în ultimii 10 ani "învățământul superior tehnic și agronomic au dat economiei naționale aproape 100.000 de ingineri în diferite specialități, iar învățământul superior seral și fără frecvență, organizat în 1950, a fost absolvit de peste 6000 de studenți. Se constată în același timp și abateri de la hotărârile privind acest învățământ: înscrierea în acest învățământ a unor tineri care nu lucrau în producție, a celor care nu dădeau rezultate bune la cursurile de zi, specialitățile și numărul de locuri pentru fiecare specialitate nu a fost reglementat, s-au repartizat la acest învățământ cadre didactice fără experiență pedagogică, unora fără calificare în specialitate nu a fost reglementat, s-au repartizat la acest învățământ cadre didactice fără experiență pedagogică, unora fără calificare în specialitate etc. În hotărâre se apreciază că față de această situație se impune o reorganizare a învățământului seral și fără frecvență, scopul acestui învățământ fiind de a pregăti muncitori, tehnicieni și ingineri din rândul oamenilor muncii și având în vedere că drumul cel mai sigur spre o calificare profesională superioară este prin școala muncii în uzină, fabrică, în mină și în gospodăria agricolă, dintre tinerii care lucrează în producție formându-se cei mai deștepți specialiști. Cu privire la învățământul superior seral și fără frecvență se hotărăște ca admiterea în anul I să se facă pe bază de concurs, la care să fie admiși cei ce lucrează în producția industrială sau agricolă ca muncitori calificați, maiștri sau tehnicieni, având o vechime de cel puțin 3 ani în specialitate, care au absolvit o școală medie de cultură generală cu examen de maturitate și sunt fii de oameni ai muncii, au cel mult 35 de ani și sunt recomandați de întreprindere (de o comisie formată din director, delegatul organizației de partid, președintele comitetului de întreprindere și secretarul organizației UTM). Potrivit hotărârii, instituțiile de învățământ superior urmează să organizeze pentru studenții de la cursurile serale consultații și meditații și să asigure cursuri tipărite pentru toate disciplinele. Studenții vor fi programați în schimburi care să le permită frecventarea cursurilor, nu vor fi folosiți la munci suplimentare în zilele de școală, vor beneficia de un concediu plătit de 30 de zile pe an, în afara concediului legal de odihnă, cu condiția de a promova fiecare an de studii și de a-și îndeplini îndatoririle în producție. În încheiere se face apel la ministere, conducerea întreprinderilor, la cadrele didactice de la cursurile serale și fără frecvență, la organele și organizațiile sindicale și de tineret și la organizațiile de partid să ia toate măsurile necesare, de a pune întreaga lor capacitate și putere de muncă pentru a îmbunătăți continuu învățământul seral și fără frecvență.

Pe baza Hotărârii Consiliului de Miniștri nr.1057-1959, prin Ordinul Ministerului Învățământului și Culturii nr.1893-11959 s-a aprobat următorul "Plan de școlarizare la anul I cursuri de zi, cursuri serale și cursuri fără frecvență în anul școlar 1959-1960" la Institutul politehnic București.

1. Facultatea de electrotehnică și energetică: ingineri cursuri de zi: mașini și aparate electrice (20), electroenergetică (25), termoelectrică (25), hidroenergetică și mașini hidraulice (10), ingineri cursuri serale: mașini și aparate electrice (15), electroenergetică (10), Ingeri cursuri fără frecvență: electroenergetică (30), termoelectrică (20).

2. Facultatea de electronică și telecomunicații: ingineri cursuri de zi: electronică și automată (20), radiocomunicații și radiotehnică (20), comunicații și telegrafo-telefonice (20), centralizări și semnalizări feroviare (20), tehnică nucleară (10); ingineri cursuri serale: comunicații telegrafo-telefonice (20); centralizări și semnalizări feroviare(20), ingineri cursuri fără frecvență: comunicații telegrafo-telefonice (30); centralizări și semnalizări feroviare (30)

3. Facultatea de mecanică: mașini-unelte și scule (40), tehnologia construcției de mașini (25), mașini termice și motoare Diesel (20); construcții de aviație (10); mașini agricole (20); aparate și utilaj pentru industria chimică (40); ingineri cursuri serale: tehnologia

construcției de mașini (60); mașini termice și motoare Diesel (40); ingineri cursuri fără frecvență: tehnologia construcției de mașini (50); mașini termice și motoare Diesel (30); aparate și utilaj pentru industria chimică (30).

4. Facultatea de chimie industrială ingineri cursuri de zi: tehnologia substanțelor anorganice (20); chimia și tehnologia materialelor de construcții și ceramică (15), tehnologia substanțelor organice (30), tehnologia poligrafică (15); ingineri cursuri serale: tehnologia substanțelor anorganice (20); tehnologia substanțelor organice (20); ingineri cursuri fără frecvență: tehnologia substanțelor anorganice (30), tehnologia substanțelor organice (30).

5. Facultatea de metalurgie: ingineri cursuri de zi: siderurgie (50); metalurgie neferoasă ingineri cursuri serale: siderurgie (50).

6. Facultatea de transporturi: ingineri cursuri de zi: exploatarea materialului rulant (20), organizarea transporturilor feroviare (50), organizarea și exploatarea transporturilor rutiere (50); ingineri cursuri serale : exploatarea materialului rulant (25); organizarea transporturilor feroviare (25); ingineri cursuri fără frecvență; exploatarea materialului rulant (50); organizarea transporturilor feroviare (40).

7. Învățământul postuniversitar: cursuri de zi: industria chimică (20); metalurgie și construcții de mașini (35); industrie minieră (15); cursuri serale: metalurgie și construcții de mașini (60); cursuri fără frecvență: industria chimică (30); metalurgie și construcții de mașini (60); industria minieră (20).

Prin ordinul Ministerului Învățământului și Culturii nr.2177 din 5 septembrie 1959 se dispun următoarele mișcări:

- conferențiarul Gheorghe Haghimaș se eliberează din funcția de decan al Facultății Tehnico-economice;
 - profesorul Constantin Ghiulai se numește decan al Facultății tehnico-economice;
 - lectorul Gheorghe Rădulescu se numește prodecan al Facultății tehnico-economice;
 - conferențiarul Gheorghe Hortopan se numește decan al Facultății de electrotehnică și energetică;
 - lectorul Vasile Nedelcu se eliberează din funcția de prodecan al facultății de electrotehnică și energetică;
 - lectorul Eugen Potolea se eliberează din funcția de prodecan al Facultății de electrotehnică și energetică;
 - conferențiarul Marius Preda se numește prodecan al Facultății de electrotehnică și energetică;
 - conferențiarul Mircea Ghiliceanu se eliberează din funcția de decan al Facultății de metalurgie;
 - profesorul Alexandru Rău se numește decan al Facultății de metalurgie.
- În anul 1959 a fost ales ca secretar al Comitetului de partid din Institutul politehnic București, Gheorghe Hagymaș.
- Ca secretar al Asociației Studenților Comuniști din institut a fost ales Dumitru Șerban, iar ca secretar UTM, Ion Trifan.

1960

În anul 1960 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice: profesori: Alexandru Stoenescu (mecanică), profesor titular provizoriu Constantin Ghiulai (cazane și mașini termice) Nicolae Marinescu (telefoane și telegrafie), conferențiar: Gheorghe Moisil (fizică), Aurelian Stan , Gabriela Țițeica (mecanică), Ion Pascaru (rezistența materialelor), Petre Sonea și Mircea Tiucra (electrotehnică I), Alexandru Dumitrescu și Leo Gruia (geometrie descriptivă și desen II),

Alexandru Visarion (metalurgie fizică), Victor Mărculețiu (chimie generală și electrochimie), Ion Grădișteanu (economie politică), Isidor Cremer (cultură generală), Dumitru Niculescu (mașini electrice), conferențieri titulari provizorii: Oliviu Rusu (rezistența materialelor), Alexandru Timotin, Andrei Țugulea (electrotehnică I), Marius Preda (electrotehnică II), Horia Grigoriu (organizare și planificare), Mihail Paul Popov (mașini unelte și scule), Constantin Apetrei, Alexandru Fransua (mașini electrice), Gleb Drăgan, Gheorghe Hortopan (centrale, rețele și sisteme electrice), Iosif Tripșa (siderurgie), șefi de lucrări: Mircea Feraru și Tiberiu Noaghea (fizică I), Dan Anghelescu (fizică II), Mustafa R. Mustafa, Constantin Niță și Gheorghe Paizis (organe de mașini și mecanisme), Petre Ghenghea (termotehnică), Traian Atanașiu, Nicolae Mirescu, Virgil Pătrășcoiu (geometrie descriptivă și desen III), Titi Dulăniță, Maria Rădulescu (metalurgie fizică), Nely Demian (chimie generală și electrochimie), Ștefan Bîrlea și Tudor Homoș (organizare și planificare), Traian Dudaș (cazane și mașini termice), Luca Gîrleanu, Constantin Neacșu, Silveriu Pop, Ion Sonea, Constantin Stănescu, Victor Tabără (tehnologia materialelor), Gheorghe Bădescu, Ion Oprean (tehnologia construcțiilor de mașini și mașini agricole), Neculai Chimu (locomotive), Virgil Raicu (mașini electrice), Paul Buhuși (centrale și rețele termice), Dumitru Stanomir (radiocomunicații), Pantelimon Constantin (tuburi electronice), Agnetă Cerbu, Ileana Niculescu (chimie anorganică și analitică), Iuliu Pogany (chimie organică), Frumuzache Barca (tehnologie chimică organică și combustibili), lectori: Gabriela Teodorescu-Bogdan (Matematici I), Eleonora Simacova (Matematici II), Heinrich Bir, Dimitrie Rebușapcă Rozalia Soare și Grigore Spânu (economie politică), Ion Rîșteiu (socialism științific, Ioan Climer, Viorica Ghenghea și Viorica Ștefănescu (cultură generală), Aurelian Aslău și Dan Brăiloiu (educație fizică); asistenți: Maria Popa (fizică), Ion Popescu-Burchi și Dumitru Voiculescu (mecanică), Dan Fărcășiu (chimie generală, electrochimie și chimie fizică), Gheorghe Mușală (economie politică), Maria Vasilache (socialism științific), Valentina Bostan (cultură generală), Lidia Thomas (educație fizică) și Mihai Constantinescu (procedee și aparate); preparatori: Daniel Viorel (matematici), Alexandru Preda și Maria Preda (fizică), Lucia Ghermănescu (mecanică), Petre Bura și Vasilica Postelnicu (rezistența materialelor), Păun Antonescu și Dumitru Tudor (organe de mașini și mecanisme), Cornelia Botea și Ștefan Toader (electrotehnică I), Tudor Marinescu și Elena Nicolae (socialism științific), Mihai Voicu (tehnologia metalelor), Gheorghe Zgură (tehnologia construcțiilor de mașini), Gheorghe Sandu (mașini-unelte și scule), Nicolae Iliescu (locomotive), Gheorghe Anton (organizarea transporturilor feroviare), Antipa Ștefănescu (construcții și întreținerea mijloacelor de transport), Cornel Berbente (construcții aeronautice), Lucia Marele (centrale și rețele electronice), Marius Guran și Gheorghe Samachișe (tuburi electronice), Corneliu Turcașu (telefonie și telegrafie), Anghel Aloman și Eugen Cazimirovici (siderurgie); șefi de laborator: Constantin Dan, Ana Enache și Constantin Topliceanu (fizică), Gheorghe Rusiu (rezistența materialelor), Eugen Negruș (organe de mașini și mecanisme), Gheorghe Cazan (cazane și mașini termice), Ștefan Bratu și Constantin Burlacu (Construcții și întreținerea mijloacelor de transport), Liviu Constantin (mașini electrice), Ștefan Sarkozi (radiocomunicații), Ilie Soit (siderurgie), Dumitru Tulliu (metalurgia metalelor neferoase), Sorin Roșca (chimie organică), Nicolae Ciobanu (tehnologie chimică organică și combustibili), Eva Butuceanu (chimie generală și electrochimie), Gheorghită Năstase (procedee și aparate); șefi de cabinet: Octavian Stănășilă (matematici) și Ilie Hristace (Economie politică).

În anul 1960 a fost pensionată conferențiar Maria Goruneanu. Au fost transferate la alte unități următoarele cadre didactice: profesor Costin Nădejde; conferențieri: Ion Berceanu și Ion Veșă; lector Vera Popovici-Frimu; asistenții: Mihai Constantinescu, Teodor Donciu, Constantin Georgescu, Jeni Manaș și Alexandru Vicelli; șefii de laborator: Simona Crutiu și Dumitru Tulliu; șef de cabinet Erna Wassertrom. S-a desfășurat contractul de muncă următoarelor cadre

didactice: asistenți: Paul Barany, Ernest Fischer, Haralambie Savin și Ritta Wagner; preparatorii: Petre Bură și Eugenia Petri și șef de laborator Ștefan Sarkozi.

Prin "Hotărârea Consiliului de Miniștri nr.918 din 8 iulie 1960 privind repartizarea și încadrarea în producție a absolvenților instituțiilor de învățământ superior" se stabilește că, începând cu promoția anului 1960, repartizarea în producție a absolvenților instituțiilor de învățământ superior se va face nominal după terminarea sesiunii principale de examene, în posturi din specialitatea absolvenților sau din specialități înrudite, în ordinea rezultatelor obținute la învățătură și ținând seama de activitatea lor extrașcolară. Ministerul Învățământului și Culturii va putea repartiza absolvenții în posturi de cadre didactice din instituțiile de învățământ superior în limita unui procent de 20% din numărul total al absolvenților din fiecare specialitate. Se interzice repartizarea absolvenților instituțiilor de învățământ superior în administrațiile centrale, în aparatul comitetelor executive și al absolvenților de învățământ superior tehnic, agronomic și medical în institutele de cercetări științifice și de proiectări (fac excepție secțiile apelor și drumurilor ale comitetelor executive regionale și raionale). La repartizarea nominală a absolvenților se va ține seamă și de interesele personale ale acestora în cazuri bine justificate cum ar fi apropierea între soți sau de părinți în vârstă înaintată, ori bolnavi, precum și în vederea asigurării unor condiții speciale necesare îngrijirii sănătății.

După repartizare, absolvenții vor activa la posturile la care au fost repartizați cel puțin 3 ani de la prezentare, conform unui contract de muncă ce se va încheia cu aceștia de ministerele, celelalte organe centrale sau de comitetele executive ale sfaturilor populare regionale. Absolvenții care nu domiciliază în localitatea în care au fost repartizați beneficiază de costul transportului de la domiciliu la noul loc de muncă pentru ei, membrii familiei lor și pentru gospodăria lor, când sunt repartizați în localități urbane, iar când sunt repartizați în comune rurale, în plus, și de o indemnizație de instalare egală cu salariul lunar. Ministerele, celelalte organizații centrale și comitetele executive sunt obligate să asigure absolvenților repartizați la întreprinderile sau instituțiilor din subordinea lor condiții corespunzătoare începerii activității lor (locuință, masă contra cost). Timp de trei ani este interzisă folosirea tinerilor specialiști în administrație sau trecerea lor într-o muncă ce nu are legătură cu specialitatea lor. De asemenea, este interzisă desfacerea contractului de muncă în acești trei ani, cu excepția unor abateri grave pentru care normele legale în vigoare prevăd desfacerea contractului de muncă. Planul de repartizare numerică în producție a absolvenților instituțiilor de învățământ superior se întocmește anual de Comitetul de Stat al Planificării pe baza propunerilor ministerelor, celorlalte organe centrale și comitetele executive ale sfaturilor populare regionale.

Absolvenții institutelor de învățământ superior tehnic și agronomic vor lucra cel puțin trei ani nemijlocit în secțiile de producție, din care un an ca stagieri. Absolvenții institutelor de învățământ tehnic, agronomic și economic care au fost repartizați în posturi de cadre didactice din învățământul superior sunt obligați să efectueze primii trei ani de la repartizare un stagiu de un an în unități productive, acest stagiu putând fi efectuat și în două etape.

Prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1225/1960, s-au aprobat următoarele măsuri organizatorice cu privire la structura Institutului politehnic București:

1. Facultatea de electrotehnică și energetică se scindează în două facultăți:
 - ◆ Facultatea de electrotehnică
 - ◆ Facultatea de energetică.
2. Se înființează secția de "ingineri fizicieni" în cadrul Facultății de electronică și telecomunicații, în locul secției de "tehnica nucleară". Studenții de la fosta secție de "tehnica nucleară" trec la secția de "ingineri fizicieni".

3. Se înființează următoarele grupe de specializare în anii IV și V la secția de “tehnologia substanțelor anorganice” din cadrul Facultății de Chimie industrială:
 - ◆ Grupa de “produși macromoleculari”;
 - ◆ Grupa de “sinteze organice (coloranți), produse farmaceutice, insectofungicide”.

Pe baza Hotărârii Consiliului de Miniștri nr. 1225/1960, prin Ordinul Ministrului Învățământului și Culturii nr. 3326/30.08.1960 s-a aprobat următorul “Plan de școlarizare la anul I – cursuri de zi, serale și fără frecvență – în anul școlar 1960-1961”, la Institutul politehnic București:

1. Facultatea de electrohnică: ingineri cursuri de zi cu durata de 5 ani: mașini și aparate electrice (150), automată (100), ingineri cursuri de zi cu durata 4 ani: mașini și aparate electrice (150), ingineri cursuri serale: mașini și aparate electrice (20), ingineri cursuri fără frecvență: mașini și aparate electrice (30).
2. Facultatea de energetică: ingineri cursuri de zi cu durata de 5 ani: electroenergetică (110), termoeenergetică (120), hidroenergetică și mașini hidraulice (30), ingineri cursuri serale: electroenergetică (20), ingineri cursuri fără frecvență – electroenergetică (50).
3. Facultatea de electronică și telecomunicații: ingineri cursuri de zi cu durata de 5 ani: electronică industrială (100), radiocomunicații și radiotehnică (50), comunicații telegrafo-telefonice (50), centralizări și semnalizări feroviare (30), ingineri fizicieni (30), ingineri cursuri serale: comunicații telegrafo-telefonice (30), centralizări și semnalizări feroviare (30), ingineri cursuri fără frecvență: comunicații telegrafo-telefonice (30), centralizări și semnalizări feroviare (20).
4. Facultatea de mecanică: ingineri cursuri de zi cu durata de 5 ani: mașini unelte și scule (80), tehnologia construcției de mașini (50), mașini termice și motoare Diesel (50), construcții de aviație (20), mașini agricole (30), aparate și utilaje pentru industria chimică (100), mecanică fină (20), ingineri cursuri de zi cu durata 4 ani: tehnologia construcției de mașini (150), ingineri cursuri serale: tehnologia construcției de mașini (60), mașini termice și motoare Diesel (40), ingineri cursuri fără frecvență: tehnologia construcției de mașini (40), mașini termice și motoare Diesel (50), aparate și utilaje pentru industria chimică (30).
5. Facultatea de chimie industrială: ingineri cursuri de zi: cu durata de 5 ani: tehnologia substanțelor anorganice (70), chimia și tehnologia materialelor de construcții ceramică (60), tehnologia substanțelor organice (70), tehnologia poligrafică (20), chimizarea combustibililor (30), ingineri cursuri serale: tehnologia substanțelor anorganice (10), tehnologia substanțelor (15), ingineri cursuri fără frecvență: tehnologia substanțelor anorganice (15), tehnologia substanțelor organice (20).
6. Facultatea de metalurgie: ingineri cursuri de zi cu durata de 5 ani: siderurgie (160), metalurgie neferoasă (60), ingineri cursuri fără frecvență: siderurgie (30).
7. Facultatea de transporturi: ingineri cursuri de zi cu durata 5 ani: exploatarea materialului rulant (30), organizarea transporturilor feroviare (30), organizarea și exploatarea transporturilor rutiere (100), ingineri cursuri serale: exploatarea materialului rulant (30), ingineri cursuri fără frecvență: exploatarea materialului rulant (30), organizarea transporturilor feroviare (50), organizarea și exploatarea transporturilor rutiere (20).

Prin Ordinul Ministrului Învățământului și Culturii nr. 3326/30.08.1960 s-a aprobat și “Planul de școlarizare în anul I- cursuri de zi, serale și fără frecvență – la învățământul postuniversitar în anul școlar 1960-1961” la Institutul politehnic București:

1. Facultatea tehnico-economică: cursuri de zi: mine (15), petrol, gaze și geologie (15), industria chimică (15), energetică, electrotehnică, și telecomunicații (15), metalurgie, mașini și utilaje (35), construcții (20), agricultură (35), cursuri serale: metalurgie, mașini și utilaje (30), cursuri fără frecvență: mine (50), petrol, gaze și geologie (30), industria chimică (50), energetică, electrotehnică și telecomunicații (50), metalurgie, mașini și utilaje (100), industria ușoară (20), construcții (70), industrializarea lemnului (20), silvicultură (20), agricultură (40).

În anul 1960 spațiul de cazare pentru studenții institutului a crescut sensibil prin darea în folosință a 5 cămine cu o capacitate de 2070 locuri și un cabinet de stomatologie, ce au fost construite pe terenul situat în Splaiul Independenței 290, cunoscut sub numele de “Complexul Studentesc Regie”.

În anul 1960 a fost ales ca președinte al Comitetului Sindicatului din Institutul politehnic București, Ion Teoreanu.

Între 20-25 iunie 1960 a avut loc la București congresul al III – lea al Partidului Muncitoresc Român (denumit după 1965 “Congresul al VIII-lea al Partidului Comunist Român”). Congresul a constatat că în România a fost creată baza economică a socialismului, trecându-se la etapa desăvârșirii construcției socialiste. S-au adoptat directivele cu privire la planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960-1965 și s-a stabilit necesitatea perfecționării continue a activității statului, a dezvoltării conștiinței socialiste a maselor. Gheorghe Gheorghiu – Dej a fost reales prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

1961

În anul 1961 au fost numite următoarele cadre didactice: profesor Nicolae Vraca, conferențiar titular provizoriu Mihai Corneliu Drăgănescu (tuburi electronice și tehnică nucleară), șefi de lucrări: Petre Dodoc (fizică I), Veronel Antonescu (rezistența materialelor), Ion Trifan (termotehnică), Alfons Ifrim (electrotehnică I), Dimitrie Camboli (chimie generală), Tacor Tacorian (geometrie descriptivă și desen III), Mugur Săvescu (radiocomunicații), Adelaida Mateescu (telefonie și telegrafie), lectori: Gheorghe Constantin (matematici II), Eugen Dumitrescu (matematici III), Mihalache Petrea (materialism dialectic), Gheorghe Bănică, Costinel Lazăr, Gheorghe Mașală, Silvia Tănăsie (economie politică), Cornelia Rusnac (socialism științific), Alexandru Balașa, Ion Stănescu (apărarea locală antiaeriană-ALA), asistenți: Gheorghe Budianu, Victoria Ghergheață, Ion Tofan (matematici I), Elena Stroescu (matematici II), Gheorghe Jițescu (matematici III), Constantin Dan, Alexandru Preda, Dumitru Țibuleac (fizică), Ion Drăghici, Hristu Fuia, Maria Preda, Gheorghe Samachișe, Niculina Țăranu (fizică II), Ștefan Bratu, Nicolae Iliescu, Vasilica Postelnicu (rezistența materialelor), Dumitru Tudor (organe de mașini și mecanisme), Cornelia Botea, Victor Iordăchescu, Ștefan Toader (electrotehnică I), Eva Butuceanu, Gheorghe Constantinescu, Margareta Tomescu (chimie generală), Anghel Aloman, Maria Predescu (metalurgie fizică), Natalia Trandafiropol (materialism dialectic), Ilie Hristache, Letiția Păduraru (economie politică), Teodor Marinescu, Nina Zaharescu (socialism științific), Gheorghe Maxim (cultură generală), Mariana Dan, Elena Pădureanu, Nicolae Răducanu, Florin Tudorache (educație fizică), Mihai Voicu (tehnologia metalelor), Ion Sandu (mașini unelte și scule), Eugen Negruș (autovehicule), Constantin Burlacu, Antipa Ștefănescu (construcția și întreținerea mijloacelor de bază fixe în transporturi), Liviu Constantinescu, Nicolae Galan (mașini electrice), Paul Dinculescu (măsurii și aparate), Ion Constantin (radiocomunicații), Marius

Guran (tuburi electronice), Liviu Ionescu (telefonie și telegrafie), Lucia Marele (automatizări), Eugen Cazimirovici, Vasile Popescu, Ilie Vizante (siderurgie), Rodica Apostolescu (metalurgia metalelor neferoase), Eufrosina Kraft (chimie anorganică și analitică I), Felicia Stoica (tehnologia substanțelor anorganice), Aurelia Ghenculescu, Sorin Roșca (chimie organică), Nicolae Cobianu (tehnologie chimică organică și combustibili), Florin Daneș (electrochimie și chimie fizică), preparatori: Ion Drăghici, Hristu Fuia, Niculina Țăranu (fizică II), Ana Leleşan-Amuzescu (electrotehnică II), Stelian Iordache (economie politică), Traian Cheleben, Valeriu Nistreanu, Dumitru Tudor (mașini hidraulice), Florin Grăgănescu (tehnologia construcțiilor de mașini), Carol Manițiu (mașini unelte și scule), Emil Teodorescu (organizarea transporturilor feroviare), Doina Dimitriu (construcția și întreținerea mijloacelor de bază fixe în transporturi), Ileana Diaconescu (mașini electrice), Vasile Trușcă (măsurii și aparate electrice), Nicolae Golovanov (centrale și rețele electrice), Ion Bănică (telefonie și telegrafie), Eugen Rusu (siderurgie), Rodica Muică (chimie organică), Maria Zamfir (materiale de construcții), Teodora Fășie (electrochimie și chimie fizică), șefi de laborator: Nicolae Enescu (mecanică II), Emilian Dumitrescu, Gheorghe Tiperchiuc (rezistența materialelor), Ilie Pană, Ion Roșca, Iosif Tempea (organe de mașini și mecanisme), Mircea Ilioaia (termotehnică), Stoian – Anghel Petrescu (cazane și mașini termice), Gheorghe Calea (tehnologia metalelor), Costică Atanasiu și Ion Tudose (material rulant , Sabin Morega (mașini electrice), Gheorghe Titz (măsurii și aparate electrice), Gheorghe Mityco (radiocomunicații), Nicolae Neculai (telefonie și telegrafie), Florica Nadu și Dumitru Turtoi (metalurgia metalelor neferoase), Valentina Alexandrescu (metalurgie fizică), Iosif Sighetanț (chimie organică), Angela Rusu (tehnologie chimică organică și combustibili), Mihai Thaler (materiale de construcții), Titus Borlan (electrochimie și chimie fizică) și Horia Mețiu (procedee și aparate);șefi de cabinet:Ilie Pană (organizare și planificare) și Cornelia Zlătescu (educație fizică).

În anul 1961 s-au pensionat următoarele cadre didactice: profesor Nicolae Vraca; conferențieri: Alexandru Dumitrescu, Gheorghe Ionescu și Aurel Munteanu

S-au transferat la ale unități: profesor: Constantinescu G.Gheorghe; asistenții: Otto Adler, Gheorghe Curcă și Ion Perianu; preparator Caorl Manițiu și șefii de laborator: Aurelian Iancu, Mircea Ilioaia, Constantin Popescu, Ion Stroe și Petre Vegeanu.

S-au desfășurat contractul de muncă următoarelor cadre didactice: șef lucrări Virgil Pătrășcoiu; lector Manfred Nachman; asistenți: Ion Crișan și Dumitru Tibuleac.

Prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr.547/1961 s-au aprobat următoarele măsuri organizatorice cu privire la structura Institutului politehnic București:

1. Se stabilește următorul profil pentru Facultatea de mecanică și Facultatea de tehnologia construcției de mașini:
 - a) Facultatea de mecanică: secții cu durata studiilor de 5 ani; mașini termice și motoare Diesel, construcții de aviație, mașini agricole, aparate și utilaj pentru industria chimică.
 - b) Facultatea de tehnologia construcției de mașini:secții cu durata studiilor de 5 ani; tehnologia construcției de mașini, mașini-unelte și scule; secții cu durata studiilor de 4 ani: tehnologia construcției de mașini.
2. Se organizează cursuri serale la anul I, Secția de “siderurgie” din cadrul Facultății de metalurgie.
3. Studenții din anul I, de la cursurile de zi cu durata de 5 ani, proveniți din producție și care îndeplinesc condițiile de admitere pentru secțiile de 4 ani se pot transfera în anul 11961-1962 în anul Iial secțiilor cu durata de 4 ani , cu aprobarea conducerii institutului. Eventualele examene de diferență ce se vor stabili de facultate,, se vor putea susține până la sfârșitul sesiunii de examene din ianuarie 1962.

Pe baza Hotărârii Consiliului de Miniștri nr. 547 / 1961, prin Ordinul Ministrului Învățământului și Culturii nr. 688 / 04.09.1961, s-a aprobat următorul “Plan de școlarizare la anul I – cursuri de zi și serale – în anul școlar 1961 - 1962”.

1. Facultatea de lectrotehnică: ingineri cursuri de zi cu durata studiilor de 5 ani: mașini și aparate electrice (150), ingineri cursuri de zi cu durata studiilor de 4 ani: mașini și aparate electrice (150).
2. Facultatea de energetică: ingineri cursuri de zi cu durata studiilor de 5 ani: electroenergetică (110), termoelectrică (120), hidroenergetică și mașini hidraulice (30), ingineri cursuri serale: electroenergetică (20).
3. Facultatea de electronică și telecomunicații: cursuri de zi cu durata studiilor de 5 ani: electronică și automată (250), radiocomunicații și radiotehnică (35), comunicații telegrafo-telefonice (45), centralizări și semnalizări feroviare (30), ingineri fizicieni (30); ingineri cursuri serale: comunicații telegrafo-telefonice (25), centralizări și semnalizări feroviare (25).
4. Facultatea de mecanică: ingineri cursuri de zi cu durata studiilor de 5 ani: mașini termice și motoare Diesel (30), construcții de aviație (20), mașini agricole (30), aparate și utilaje pentru industria chimică (100),. Ingeri cursuri serale: mașini termice și motoare Diesel (40).
5. Facultatea de tehnologia construcției de mașini: ingineri cursuri de zi cu durata studiilor de 5 ani: tehnologia construcției de mașini (40), mașini unelte și scule (100), ingineri cursuri de zi cu durata studiilor de 4 ani: tehnologia construcției de mașini (200), ingineri cursuri serale: tehnologia construcției de mașini (60).
6. Facultatea de chimie industrială: ingineri cursuri de zi cu durata studiilor de 5 ani: tehnologia substanțelor anorganice (35), chimia și tehnologia materialelor de construcții și ceramică (50), tehnologia substanțelor organice (110), tehnologia poligrafică (20), chimizarea combustibililor (20), ingineri cursuri serale: tehnologia substanțelor anorganice (15), tehnologia substanțelor organice (25).
7. Facultatea de metalurgie: ingineri cursuri de zi cu durata studiilor de 5 ani: siderurgie (240), metalurgie neferoasă (60); ingineri cursuri serale: siderurgie (20).
8. Facultatea de transporturi: ingineri cursuri de zi cu durata studiilor de 5 ani: exploatarea materialului rulant (30); organizarea transporturilor feroviare (40); organizarea și exploatarea transporturilor rutiere (30), ingineri cursuri serale: exploatarea materialului rulant (30), organizarea transporturilor feroviare (20).

Avându-se în vedere creșterea spațiului de cazare pentru studenți prin construirea și darea în folosință în anul 1960 a Complexului studențesc “Regie”, în anul 1961 au fost predate altor institute de învățământ superior, Căminul Elena Pavel, din Str. Occidentului și Căminul Popov din str. Popov.

Consiliul științific al Institutului politehnic București, în ședința din 25 septembrie 1961 a acordat titlul științific de “Doctor Honoris Causa” al Institutului, inginerului englez de origine română George (Gogu) Constantinescu, creatorul sonicității, ramură a mecanicii mediilor continue bazată pe transmiterea energiei mecanice prin vibrații elastice în fluide, inventator și constructor a numeroase mașini și dispozitive sonice, pioner al construcțiilor de beton armat în România. Titlul a fost confirmat de Comisia Superioară de Diplome în ședința din 27 septembrie 1961.

Prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 649/13.10.1961 cu privire la organizarea și funcționarea cursurilor postuniversitare pentru pregătirea de ingineri economiști, constatându-se că sarcinile sporite care stau în fața inginerilor în realizarea planurilor economice de stat face necesară perfecționarea pregătirii lor printr-un volum sporit de cunoștințe economice se ajunge la concluzia necesității organizării învățământului postuniversitar de ingineri economiști. În hotărâre se arată în continuare că, începând cu anul universitar 1961-1962 pregătirea inginerilor

economisti în învățământul postuniversitar se va face prin cursuri de zi, serale și fără frecvență. Admiterea la învățământul postuniversitar se face prin concurs, candidații fiind selecționați de ministerele interesate dintre propunerile făcute de întreprinderile industriale și agricole și de institutele de cercetări și proiectări. Durata cursurilor postuniversitare este de 18 luni pentru cursurile de zi, plus 6 luni pentru întocmirea proiectului de diplomă (a cărui temă va fi legată de activitatea ramurii întreprinderii) și de 2 ani plus 6 luni pentru întocmirea proiectului de diplomă pentru învățământul seral. Planurile de învățământ se întocmesc de Ministerul Învățământului și Culturii cu consultarea Academiei RPR, a Comitetului de Stat al Planificării și al ministrilor de resort. Cursanții care urmează învățământul postuniversitar de zi beneficiază pe perioada școlarizării de salariu, precum și de masă contra cost, asigurate de ministerul de resort.

Pentru sprijinirea cursanților de la învățământul postuniversitar fără frecvență institutul de învățământ superior va organiza cursuri periodice cu o durată totală de 30-90 zile. Cursanții beneficiază de un concediu plătit pe durata cursurilor, în afara concediului de odihnă. Plata cu ora a cadrelor chemate pentru pregătirea cursanților la învățământul postuniversitar nu se consideră cumul, dar nu poate depăși în medie pe an școlar 40% din salariul funcției didactice îndeplinite.

Absolvenții obțin titlul de "inginer economist" primind diploma corespunzătoare și primind o indemnizație lunară echivalentă cu 70% din indemnizația de candidat în științe. Cursurile postuniversitare existente vor continua sub forma care sunt organizate, până la lichidarea celor două serii de cursanți.

În anul 1961 Gheorghe Samachișe a fost ales președinte al Asociației Studenților Comuniști din institut, iar Dumitru Șerban secretar al organizației UTM.

1962

În anul 1962 au fost numite următoarele cadre didactice: profesori titulari: Emil Carageorghe (mecanică I), Nicolae Manolescu (teoria mecanismelor), Apostol Pavel (materialism dialectic), Coriolan Drăgulescu (chimie anorganică și analitică II), profesor titular provizoriu Marin Rădoi (mecanică II), conferențieri titulari: Florera Zarea (rezistența materialelor II), Aurel Cleja (socialism științific), conferențieri titulari provizorii: Ion Teoreanu (materiale de construcții), Eli Rukenstein (procedee și aparate), șefi de lucrări: Ana Boiangiu, Ion Vieroșanu (fizică I), Ion Popescu-Burchi, Dumitru Voiculescu (mecanică II), Victor Droboță (rezistența materialelor I), Teodor Mlădinescu, Grigore Șirbu (organe de mașini), Constantin Nemoianu (electrotehnică I), Andrei Manole (cazane și mașini termice), Julieta Florea, Gheorghe Păunescu (mașini hidraulice), Mihai Aelenei, Ștefănuță Enache (mașini unelte și scule), Gheorghe Frățilă (autovehicule), Dumitru Șerban (organizarea transporturilor feroviare), Dorin Cristescu (rețele electrice), Emil Damochi (radiocomunicații), Mariana Beliș, Ion Ponner, Constantin Șerbu, Aurelia Tunsoiu (tuburi electronice și tranzistoare), Ion Niță (telefonie și telegrafie), Simion Florea (automatizare), Iulian Oprescu (siderurgie), Marius Protopopescu (metalurgie neferoasă), Gherghina Tudorache (tehnologia substanțelor anorganice), lectori: Ruxandra Tudoran (matematici I), Dionisie Crăifăleanu (rezistența materialelor I), Gheorghe Constantinescu, Ana Katz (materialism dialectic), Ion Crăciun (economie politică), Ion Opreșescu, Lidia Thomas (educație fizică), asistenți: Zaharia Stoian, Vasile Tănase (matematici II), Aurora Danielache (matematici III), George Ionescu (fizică II), Dan Pantazopol (mecanică I), Stoian Anghel Petrescu (termotehnică și mașini termice), Margareta Cibu, Ion Constantinescu (chimie generală), Matilda Savu (economie politică), Florica Staicu (organizare și planificare), Lidia Brebene, Atena Celmare, Neonila Horneț, Victoria Marghidan, Zenaida Mincu (limbi străine), Eugen Stăncioiu, Iosefina Ștefănescu, Cornelia Zlătescu (Educație fizică), Gheorghe Zătreanu (cazane și mașini termice), Aurel Brăgaru (tehnologia construcțiilor de mașini și mecanică fină), Mircea

Ivanociovici (radiocomunicații), Vasile Tugla, Emanuel Vasiliu (tuburi electronice și tranzistoare), Eugen Rusu (siderurgie), Elena Cernica (chimie organică), Angela Rusu (tehnologie chimică organică și combustibili), Ianu Petre (chimia și tehnologia materialelor de construcții și ceramică), Maria Constantinescu (electrochimie și chimie fizică), preparatori: Mariana Craiu – Gheorghită (fizică I), Ion Mincă (rezistența materialelor I), Mihai Dranga, Gheorghe Popa (teoria mecanismelor), Octavian Mălăncioiu (termotehnică și mașini termice), Paul Dan Cristea, Fănică Spinei (electrotehnică II), Marinela Lucia Cihodaru (chimie generală), Mihai Ursache (metalurgie fizică), Ioji Boniș (materialism dialectic), Ioan Nițu (economie politică), Maria Georgescu (socialism științific), Elena Dobrițoiu (cultură generală), Teodor Larion (educație fizică), Constantin Neaga (cazane și mașini termice), Ion Seteanu, Gheorghe Zidar (mașini hidraulice), Simona Antonescu, Bogdan Baltazar, Rusalim Isac, Constantin Micu (tehnologia construcțiilor de mașini și mecanică fină), Constantin Minciu, Vasile Moraru (mașini unelte și scule), Petre Căruntu, Gheorghe Moldovanu (mașini agricole), Aurel Stoicescu (autovehicule), Leonard Buda (material roulant), Șerban Raicu (organizarea transporturilor feroviare), Ștefan Iancu și Vasile Stoian (aviație), Sorin Bucurenciu (mașini electrice), Horia Gavrilă (măsurii și aparate electrice), Vasile Constantinescu, Alexandru Sebischi, Maria Tudose (centrale electrice), Iulia Kuhn, Ion Luchian, Bruno Schuster, Ecaterina Vlădescu (radiocomunicații), Constantin Bulucea, Lucian Cipere, Ștefan Cservený (tuburi electronice), Romulus Stănculescu (telefonie și telegrafie), Ioan Bacalu, Mihai Ceapâr, Petre Dimo, Ioan Dumitrache (automatizări), Gheorghe Istrate, Ion Vârcolacu, Gheorghe Voicu (siderurgie), Nicolae Panait (metalurgie neferoasă), Lucia Urseanu, Ana Zaharia (chimie anorganică și analitică), Maria Neață-Bălescu (tehnologia substanțelor anorganice), Andreu Barabaș, Mircea Dezideriu Banciu (chimie organică), Valer Ardeleanu, Florin Urseanu (tehnologie chimică organică și combustibili), Ecaterina Dronca, Maria Rotaru (materiale de construcții și ceramică), Nicolae Văcărescu (electrochimie și chimie fizică), Gheorghe Bălașa, Gheorghe Iordache (procedee și aparate), șefi de laborator: Vasile Baltag (electrotehnică I), Marcel Țapu (geometrie descriptivă și desen III), Valentina Stoica – Alexandrescu (metalurgie neferoasă), Ion Galasiu (electrochimie și chimie fizică), șefi de cabinet: Ion Nițu (economie politică), Ana Maria Rădulescu (educație fizică).

În anul 1962 s-au pensionat profesorii: Ion S. Gheorghiu, Cornel Severineanu și Constantin C. Teodorescu.

S-au transferat la alte unități următoarele cadre didactice: conferențieri: Laura Grigoriu, Ion Petrescu, șef de lucrări Gheorghe Pisău, asistenți: Ion Vasile Bădulescu, Lidia Drăgan, Lucia Măntoiu, șefi de laborator: Valentina Alexandrescu – Stoica și Aurel Milea.

S-a desfășurat contractul de muncă următoarelor cadre didactice: asistent Niculina Țăranu și șef de laborator Valentina Brăteanu.

În perioada 27 – 30 aprilie 1962 a avut loc Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale, cu participarea a 11.000 de țărani, consacrată încheierii procesului de cooperativizare a agriculturii.

Prin "Decretul nr. 521/02.07.1962 privind trecerea la pensie a profesorilor și conferențierilor din învățământul superior și înființarea funcțiilor de profesor consultant și de conferențiar consultant, se hotărăște ca profesorii și conferențierii din instituțiile de învățământ superior să fie pensionați la împlinirea vârstei de 65 ani pentru bărbați și de 60 de ani pentru femei, Ministerul Învățământului putând aproba, în mod excepțional, la propunerea instituțiilor de învățământ superior rămânerea în învățământ a unor profesori și conferențieri până la vârsta de 70, când întocmirea dosarului de pensionare se va face din oficiu de instituțiile de învățământ

superior. Profesorii și conferențiarii cu merite deosebite vor putea continua unele activități didactico-științifice (îndrumători de aspiranți, referenți la dizertațiile de candidați și de doctori în științe, referenți ai Comisiei superioare de diplome, recenzenți pentru manuale și lucrări științifice, membri în colective de catedră, consilii profesionale sau senate etc.) ca profesori consultanți sau conferențieri consultanți.” Ei vor primi o indemnizație lunară, stabilită de Ministerul Învățământului și care, împreună cu pensia nu va putea depăși 90% din salariul net al funcției didactice îndeplinite la data pensionării.

Prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 778/1962 s-au aprobat următoarele măsuri organizatorice cu privire la Institutul politehnic București:

1. Secția de mașini agricole se transformă în Facultatea de mecanică agricolă. Studenții fostei facultăți de mecanizare a agriculturii de la Institutul agronomic din Craiova, originari din Cîmpia Munteniei, Dobrogea și Moldova, care doresc, vor putea fi transferați pe bază de cerere, la Institutul politehnic București – Facultatea de mecanică agricolă.
2. Specialitatea “electronică și automată” se scindează în “electronică industrială” și “automată”. Specialitatea automată va funcționa ca secție în cadrul Facultății de energetică, iar specialitatea electronică industrială va funcționa în cadrul Facultății de electronică și telecomunicații.
3. Specialitatea “siderurgie” din cadrul Facultății de metalurgie se scindează în următoarele specialități:
 - a) furnale și oțelării;
 - b) turnătorie de fontă, oțel și metale neferoase;
 - c) prelucrări plastice și tratamente termice.
4. Specialitatea “hidroenergetică și mașini hidraulice” din cadrul Facultății de energetică își schimbă denumirea în “hidroenergetică”;
5. Specialitatea “radiocomunicații și radiotehnică” din cadrul Facultății de electronică și telecomunicații își schimbă denumirea în “radiotehnică”;
6. Se înființează următoarele secții noi:
 - a) Secția de mecanică fină, în cadrul Facultății de tehnologia construcțiilor de mașini;
 - b) Secția de tehnologia compușilor macromoleculari, în cadrul Facultății de chimie industrială;
 - c) Secția mașini hidraulice și pneumatice, în cadrul Facultății de mecanică.
7. secțiile cu durata de 4 ani de la facultățile de electrotehnică și tehnologia construcțiilor de mașini trec în lichidare.

Pe baza Hotărârii Consiliului de Miniștri nr. 778/1962, prin Ordinul Ministrului Învățământului nr. 575/19.07.1962 s-a stabilit următorul “Plan de școlarizare la anul I – cursuri de zi și serale – în anul universitar 1962-1963” la Institutul politehnic București:

1. facultatea de electrotehnică: ingineri cursuri de zi: mașini și aparate electrice (200), ingineri cursuri serale – mașini și aparate electrice (40);
2. facultatea de energetică: ingineri cursuri de zi: electroenergetică (130), termoenergetică (120), hidroenergetică (30), automată (160), ingineri cursuri serale: electroenergetică (30);
3. facultatea de electronică și telecomunicații: ingineri cursuri de zi: electronică industrială (100), radiotehnică (60), comunicații telegrafo – telefonice (50), centralizări și semnalizări feroviare (40), ingineri cursuri serale: comunicații telegrafo-telefonice (30), centralizări și semnalizări feroviare (30).
4. Facultatea de mecanică: ingineri cursuri de zi: mașini termice și motoare Diesel (40), construcții de aviație (10), aparate și utilaje pentru industria chimică (120), mașini

hidraulice și pneumatice (30), ingineri cursuri serale: mașini termice și motoare Diesel (50).

5. Facultatea de mecanică agricolă: ingineri cursuri de zi: mecanică agricolă (120).
6. Facultatea de tehnologia construcțiilor de mașini: ingineri cursuri de zi: tehnologia construcțiilor de mașini (210), mașini unelte și scule (170), mecanică fină (30), ingineri cursuri serale: tehnologia construcțiilor de mașini (60).
7. Facultatea de chimie industrială: ingineri cursuri de zi: tehnologia substanțelor anorganice (55), chimia și tehnologia materialelor de construcții și ceramică (40), tehnologia substanțelor organice (80), tehnologia compușilor macromoleculari (20), tehnologia poligrafică (20), chimizarea combustibililor (15), ingineri cursuri serale: tehnologia substanțelor anorganice (20), tehnologia substanțelor organice (30).
8. Facultatea de metalurgie: ingineri cursuri de zi: furnale și oțelării (50), turnătorie de fontă, oțel și metale neferoase (60), prelucrări plastice și tratamente termice (40), metalurgia neferoasă (60), ingineri cursuri serale: turnătorie de fontă, oțel și metale neferoase (15), prelucrări plastice și tratamente termice (15).
9. Facultatea de transporturi: ingineri cursuri de zi: exploatarea materialului rulant (25), organizarea transporturilor feroviare (40), organizarea și exploatarea transporturilor rutiere (40), ingineri cursuri serale: organizarea și exploatarea transporturilor rutiere (20.)

Pe baza Hotărârii Consiliului de Miniștri nr. 778/1962, prin Ordinul Ministrului Învățământului nr. 575/19.07.1962 s-a stabilit următorul “Plan de școlarizare la anul I pentru învățământul postuniversitar pe anul școlar 1962-1963” la Institutul politehnic București:

Învățământul tehnic: cursuri de zi: mine (15), petrol, gaze și geologie (10), industria chimică (10), energetică, electrotehnică și telecomunicații (20), metalurgie, mașini și utilaje (30), industria ușoară (20), cursuri serale: industria chimică (10), metalurgie, mașini și utilaje (20), cursuri cu scutire de frecvență: mine (20), petrol, gaze și geologie (30), industria chimică (25), energetică, electrotehnică și telecomunicații (50), metalurgie, mașini și utilaje (90), industria lemnului (20), industria ușoară (20), industria alimentară (40), construcții (70), industria materialului de construcții (10), transporturi (10).

Învățământul agricol: cursuri de zi: cursuri cu scutire de frecvență (40).

Învățământul silvic: cursuri cu scutire de frecvență (25).

Prin hotărârea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române privind îmbunătățirea învățământului seral și fără frecvență de cultură generală și superior nr 1052/23.10.1962 se stabilește ca învățământul superior seral poate fi urmat de:

- a) Muncitori calificați, maiștri sau tehnicieni proiectanți tehnologi sau laboranți din industrie, agricultură, silvicultură, transporturi, construcții, din institutele centrale de cercetare, proiectare și de învățământ superior, cu o vechime de cel puțin 3 ani în specialitate;
- b) Muncitori calificați, maiștri sau tehnicieni, cărora li s-au încredințat funcții în aparatul de partid, de stat, în întreprinderile economice și organizațiile obștești și au o vechime de cel puțin 3 ani în producție;
- c) Ofițeri activi ai Ministerului Forței Armate sau ai Ministerului Afacerilor Interne cu cel puțin 3 ani de activitate într-o specialitate tehnică. Admiterea în învățământul superior seral se face pe bază de concurs, la care se pot prezenta candidați recomandați de o comisie formată din: directorul întreprinderii sau conducătorul instituției, delegatul organizației de partid, secretarul organizației de tineret și președintele comisiei sindicale. Studenții de la învățământul seral se bucură de dreptul de a fi programați în scimburi care să le permită frecventarea regulată a cursurilor, de a nu presta muncă suplimentară în zilele de curs, de a fi

transferați la întreprinderi aparținând aceluiași minister și care se află în localitatea în care se organizează învățământul superior, de a avea un concediu pătuit de 30 de zile anual, eșalonat sau integral. Absolvenții învățământului seral sau fără frecvență se bucură de aceleași drepturi ca și absolvenții cursurilor de zi. Începând cu anul universitar 1962-1963 în învățământul tehnic – industrial și agricol – nu se mai organizează cursuri fără frecvență, secțiile existente urmând a funcționa în lichidare. Se abrogă Hotărârea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri nr.271/1959.

Prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1054/23.10.1962, privind acordarea de burse și alte forme de sprijin material studenților de la cursurile de zi se stabilește că studenții de la cursurile de zi pot primi burse sau alte forme de sprijin material dacă obțin rezultate bune la învățatură, au frecvență regulată, respectă disciplina, iar președinții sau susținătorii legali au venituri care se încadrează în platformele stabilite. Bursa constă din: alocația de hrană (8 lei/zi), cheltuielile de întreținere și funcționarea căminelor și caninelor și 30 lei/lună reprezentând cheltuieli personale. Studenții bursieri primesc locuri în cămine și iau masa la cantină în limita locurilor disponibile. Bursele se acordă pe perioada anului universitar, exclusiv vacanțele și sesiunea de examene din septembrie, orfanilor și celor bolnavi de tuberculoză și se acordă pe tot anul (12 luni). Aceștia primesc la începutul anului 200 lei pentru cărți și rechizite. În limita de 2% din numărul total al burselor, se pot acorda burse și celor care nu îndeplinesc toate condițiile. Bursierii primesc costul transportului de la unitatea de învățământ la domiciliul părinților, pe timpul vacanței, dacă asistența e mai mică de 100 km. Studenților cu rezultate excepționale la învățatură li se pot acorda burse republicane, indiferent de veniturile părinților și indiferent dacă mai primesc și bursa normală. Toți studenții – bursieri sau nebursieri – vor încheia un angajament să lucreze după terminarea studiilor, 5 ani la locul la care au fost repartizați.

Criteriile de acordare a burselor, arătate în anexa la Hotărâre, sunt următoarele:

1. Cel puțin 70% din numărul de burse repartizate fiecărei facultăți vor fi atribuite fiilor de muncitori, maiștri, tehnicieni și țărani colectiviști, precum și muncitorilor veniți la studii, din producție.
2. Acordarea burselor se face în ordine strict descrescătoare a mediilor (care nu va coborî sub 6 la anii I și II și sub 6,50 la anii superiori) și pe baza veniturilor părinților pentru care se stabilește plafonul de 1 500 lei/lună (venit net), cu excepția fiilor de muncitori, tehnicieni, țărani colectiviști pentru care nu se stabilește plafon. Plafonul crește cu câte 100 lei pentru fiecare copil în întreținere, începând cu al II lea.

În anul 1962 în Complexul studențesc Regie din Splaiul Independenței 290 s-a construit și dat în folosință o cantină modernă cu o sală de mese având 900 de locuri cu capacitatea de a servi 2 300 porții (2,5 serii).

În anul 1962 Marius Preda a fost ales secretar al Comitetului de partid al institutului, George Bărănescu a fost ales președinte al Comitetului sindicatului institutului, Gheorge Samachișe a fost reales președinte al Asociației Studenților Comuniști, iar Moise Ienciu secretar al organizației UTM pe institut.

1963

În anul 1963 au fost numite următoarele cadre didactice: profesor Nicolae Manolescu (teoria mecanismelor), profesor titular provizoriu Radu Voinea (mecanică II), conferențiar Dumitru Boiangiu (mecanică I), conferențiar titular provizoriu Nicolae Drăghici (termotehnică și mașini termice), șefi de lucrări: Alfons Aschendorf (cazane și mașini termice), Gheorghe Anton (organizarea transporturilor feroviare), Valeriu Panaite (mașini electrice), Alexandru Popovici

(radiocomunicații), Venera Dudaș (automatică), Moise Ienciu (metalurgia materialelor neferoase), Maria Hlevca (chimie anorganică și analitică II), Mari Florea, Eugenia Tonca (tehnologia substanțelor anorganice), Ortansa Landauer (electrochimie și chimie fizică), Octavian Florea (procedee și aparate), lectori: Elena Kreindler (matematici I), Marieta Matei (socialism științific), asistenți: Dumitru Buturugă, Costantin Cealera, Petre Dumitru, Alexandru Silvan (matematici I), Mircea Geană, Eftimie Grecu, Marcel Iosep, Atena Nechita-Gagiu, Aurelia Suliciu, Rodica Tomescu, Wilhelmina Vîrsan (matematici II), Mariana Craiu, Rodica Trandafir-Băbat (matematici III), Eugen Deciu (mecanică II), Ion Mîncă (rezistența materialelor), Mihai Dranga, Gheorghe Popa (teoria mecanismelor), Nicolae Boicu (organe de mașini), Ion Seteanu, Gheorghe Zidaru (mașini hidraulice), Lucian Cîpere (electrotehnică II), Mihai Ursache (metalurgie fizică), Lucia Cihodaru (chimie generală), Nicolae Alecu, Virgil Ionescu, Ion Nițu (economie politică), Maria Brânzan, Steluța Ciungan, Jeana Gheorghiu, Zina Guțu, Ana Ivănescu, Florea Prusacov, Tatiana Topor (limbi străine), Elena Dobrițiu, Cecilia Niță (pedagogie), Constantin Neaga, Dinu Taraza (cazane și mașini termice), Simona Antonescu, Cornelia Barba, Rusalim Isac, Constantin Micu (tehnologia construcțiilor de mașini și mecanică fină), Constantin Minciu, Vasile Moraru, Stancu Tătaru (mașini unelte și scule), Leonerd Buda (material rulant), Doina Dumitriu (construcții în transporturi), Șerban Raicu (organizarea transporturilor feroviare), Sorin Bucurenciu, Dumitru Crețu (mașini electrice), Horia Gavrîlă, Carmen Golognov, Gheorghe Titz (măsurii și aparate electrice), Mariana Beliș, Nina Danilluc, Ion Lucian și Bruno Schuster (radiocomunicații), Mihai Silișteanu (tuburi electronice), Vasile Bârgu, Iulia Kun și Ecaterina Vlădescu (electronică aplicată), Romulus Stănculescu (telefonie și telegrafie), Mihai Ceapîru, Petre Dimo și Ion Dumitrache (automatizări), Constantin Cernat, Gheorghe Istrate, Ion Vircolacu și Gheorghe Voicu (siderurgie), Nicolae Panait și Dragoș Taloi (metalurgia metalelor neferoase), Mircea Banciu (chimie organică), Dumitru Turtoi (tehnologia substanțelor anorganice), Florin Urseanu și Lucia Urseanu (tehnologie chimică organică și combustibili), Maria Rotaru și Maria Zamfir (chimia și tehnologia materialelor de construcții și ceramică), Cornelia Balaban și Gheorghe Iordache (procedee și aparate); preparatori: Dumitru Buturugă și Alexandru Silvan (matematici I), Mircea Dumitru, Mircea Geamăn, Eftimie Grecu (matematici II), Rodica Trandafir (matematici III), Olimpia Andronic, Florea Gîndac (matematici IV), Victoria Cuculescu, Svetlana Mayer, Ștefan Tudorache (fizică I), Vladimir Datcu (fizică II), Tudor Căsândroi, Valeriu Jinescu (rezistența materialelor I), Aurel Martineac (teoria mecanismelor), Tudor Nicolae Duicu (termotehnică și mașini termice), Nicolae Ioniță, Constantin Vișinoiu (economie politică), Constantin Ionescu (limbi străine), Camelia Roșculeț (pedagogie), Zamfir Manolache (tehnologia construcțiilor de mașini și mecanică fină), Gheorghe Ciineș, Nicolae Stan (mașini unelte și scule), Tudor Căsândroi, Octavian Coșulschi, Constantin Manole (mașini agricole), Steluța Stroe (material rulant), Ion Hedeșiu, Nicolae Nistor (organizarea transporturilor feroviare), Stefan Staicu (construcții de aviație), Aurelian Crăciunescu (mașini electrice), Aureliu Leca (centrale electrice), Pavel Budiș (telefoane și telegrafie), Costică Nițu (automatizări), Constantin Cernat (siderurgie), Dragoș Taloi (metalurgia metalelor neferoase), Elena Moșneanu (chimie organică), Mateche Voicu (tehnologia materialelor de construcții și ceramică), șefi de laborator: Stelian Găletușe (aviație), Teodor Dănilă (electronică aplicată și televiziune în culori), șefi de cabinet: Petre Dumitru, Constantin Miută (matematici I), Cecilia Niță (pedagogie și psihologie).

În anul 1963 au fost pensionate următoarele cadre didactice: șefi de lucrări: Nicolae Căplescu, Dumitru Găvănescu, Tudor N. Petrescu și Alexandru A. Săucan, lectori: Ion P. Climer și Alexandrina Tzurea, asistenți: Vasile Bădulescu, David Kelson și Gheorghe Maxim.

S-au transferat în alte unități asistenții: Constantin Dan și Ion Seteanu.

S-a desfășurat contractul de muncă următoarelor cadre didactice: conferențiar Herbert Cozin, asistenți: Gheorghe Bălașa, Kurt Brandmarker, Traian Chebelcu, Mihai Constantinescu, Sabin Morega, Ilie Pană, Mihai Silișteanu și Dumitru Tudor, preparatori: Valer Ardeleanu, Bogdan Baltazar, Constantin Draica, Ecaterina Dronca, Camelia Roșculeț, Vasile Stoian, șefi de laborator: Vasile Baltac, Titus Borlan, Ștefan Iancu, Krikor Kalustov, Emil Teodorescu și Nicolae Văcărescu.

Pe baza Hotărârii Consiliului de Miniștri nr. 680 / 05.09.1963 și a avizului Comitetului de Stat al Planificării nr. 71961 / 09.09.1963, Ministrul Învățământului, prin ordinul nr. 838 / 13.09.1963 a stabilit următorul "Plan de școlarizare la anul I – cursuri de zi și serale – în anul 1963-1964" la Institutul politehnic București.

1. Facultatea de electrotehnică: ingineri cursuri de zi: mașini și aparate electrice (200); ingineri cursuri serale: ingineri cursuri serale: mașini și aparate electrice (40).
 3. Facultatea de energetică: ingineri cursuri de zi: electroenergetică (130), termoeenergetică (120), hidroenergetică (30), automată (160); ingineri cursuri serale: electroenergetică (30).
 4. Facultatea de electronică și telecomunicații: electronică industrială (100), radiotehnică (60), comunicații telegrafo-telefonice (50), centralizări și semnalizări feroviare (40); ingineri cursuri serale: comunicații telefo-telegrafice (30), centralizări și semnalizări feroviare (30).
 5. Facultatea de mecanică: ingineri cursuri de zi: mașini termice și motoare Diesel (40), construcții de aviație (10), aparate și utilaje pentru industria chimică (120), mașini hidraulice și pneumatice (30); ingineri cursuri serale: mașini termice și motoare Diesel (50).
 6. Facultatea de mecanică agricolă: ingineri cursuri de zi: mecanică agricolă (120).
 7. Facultatea de tehnologia construcțiilor de mașini: ingineri cursuri de zi: tehnologia construcției de mașini (210), mașini unelte și scule (170), mecanică fină (30); ingineri cursuri serale: tehnologia construcției de mașini (60).
 8. Facultatea de chimie industrială: ingineri cursuri de zi: tehnologia substanțelor anorganice (50), chimia și tehnologia materialelor de construcții și ceramică (40), tehnologia substanțelor organice (75), tehnologia compușilor macromoleculari (20), tehnologia poligrafică (20), chimizarea combustibililor (15), coroziune și tehnologie electrochimică (20); ingineri cursuri serale: tehnologia substanțelor anorganice (20), tehnologia substanțelor organice (30).
 9. Facultatea de metalurgie: ingineri cursuri de zi: furnale și oțelării (50), turnătorie de fontă, oțel și metale neferoase (60), prelucrări plastice și tratamente termice (40), metalurgie neferoasă (60); ingineri cursuri serale : turnătorie de fontă, oțel și metale neferoase (15), prelucrări plastice și tratamente termice (15).
- Facultatea de transporturi: ingineri cursuri de zi: exploatarea materialului rulant (25), organizarea transporturilor feroviare (40), organizarea și exploatarea transporturilor rutiere (40); ingineri cursuri serale: exploatarea materialului rulant (20), organizarea și exploatarea transporturilor rutiere (20).
 - Prin ordinul Ministrului Învățământului nr.838 din 13 septembrie 1963 s-a aprobat și "Planul de școlarizare pentru cursuri postuniversitare" la Institutul Politehnic București:
 - Facultatea de ingineri economiști: cursuri de zi: mine (10), petrol, gaze și geologie (10), industria chimică (20), energetică, electrotehnică și telecomunicații (20), metalurgie, mașini și utilaje (30), industria lemnului (10), industria ușoară (10), construcții (10), agricultură (30); cursuri fără frecvență: mine (20), petrol, gaze, geologie (25), industria chimică (30), energetică, electrotehnică și telecomunicații (50), metalurgie, mașini și utilaje (120), industria lemnului (30), industria ușoară (35), industria alimentară (35), construcții (40), industria materialelor de construcții (10), transporturi (15), agricultură (60), silvicultură (40).

- În anul 1963 a început proiectarea investiției "Noul local al Institutului politehnic București" din Splaiul Independenței 313. Proiectantul principal a fost Institutul de proiectări Proiect-București. Șef de proiect a fost arhitectul Octav Doicescu, secondat de arhitecții: Paraschiva Iubu, Carol Hacker, Ștefan Lungu, Petre Swoboda și Ion Podocea. Valoarea investiției prevăzută inițial a fost de 584.000.000 lei, din care 464.000.000 lei construcții-montaj.
- În anul 1963 s-au dat în funcțiune căminele C și D din complexul "Regie", cu un total de 1032 locuri.

La 21 martie 1963 următoarele cadre didactice ale Institutului politehnic "Gheorghe Gheorghiu-Dej" au fost alese membri ai Academiei R.P.Române: a) membri titulari: Martin Bercovici, Dumitru Dumitrescu, Remus Răduleț; b) membri corespondenți: Emilian Bratu, Ecaterina Ciorănescu-Nenișescu, Radu Voinea, Ion Agârbiceanu, Ion S. Antoniu, Constantin Aramă, Alexandru Balaban, George Bărbănescu, Gheorghe Cartianu-Popescu, Tudor Ionescu, Gheorghe Manea, Cornel Penescu, Serban Solacolu, Petre Spacu, Stanciu Stoian, Nicolae Tipei.

În anul 1963 Marcel Segărceanu a fost ales secretar al Comitetului de partid al institutului, Costică Atanasiu președinte al Asociației Studenților Comuniști și Vasile Moraru, secretar al organizației UTM din institut.

1964

În anul 1964 au fost numite următoarele cadre didactice: conferențiar Nicolae Sipoș (pedagogie); conferențiar titulari: provizorii: Ștefan Zarea (mașini hidraulice), Dan Brăiloiu (educație fizică), Constantin Bălă, Dumitru Felician Lăzăroiu și Nicolae Ștefănescu (mașini electrice), Eugen Potolea (rețele electrice), George Rulea (radiocomunicații), Grigore Teodorescu (chimie anorganică și analitică) și Dumitru Ionescu (chimie organică și combustibili); șefi de lucrări: Toma Pană (rezistența materialelor), Marieta Grigoriu, Mircea Năstase și Vsevolod Radenco (termotehnică și mașini termice), Nicolae Galcenco (geometrie descriptivă și desen I), Aurel Lupan, Vasile Pîrvu și Georgeta Stoianescu (educație fizică), Ion Bahrin și Tudor Petrescu (mașini electrice), Ion Iordănescu (rețele electrice), Adrian Petrescu (automată), Sanda Oprea (siderurgie), Radu Avram (tehnologie chimică organică și combustibili) și Ion Răducanu (electrochimie și chimie fizică); lectori: Ion Pietraru (materialism dialectic), Ioana Smirnov (socialism științific), Ludmila Farcaș și Vera Gîrlea (limbi străine); asistenți: Constantin Miuță și Florica Pascal-Munteanu (matematici I), Larisa Băjenaru, Galina Burlacu, Mircea Dumitru, Radu Medințu și Petrișor Mihăilescu (matematici II), Marin Toma (matematici III), Florea Gîndac și Eleonora Marcu (matematici IV), Constantin Cristescu, Iulia Victoria Cuculescu și Ștefan Tudorache (fizică I), Vladimir Datcu (fizică II), Steluța Stroe (mecanică II), Ion Constantinescu (rezistența materialelor), Aurel Martineac (teoria mecanismelor), Tudor Nicolae Duicu (termotehnică și mașini termice), Lidia Serbănescu (electrotehnică III), Eliza Lupu (geometrie descriptivă și desen I), Nicolae Ioniță și Nicolae Vișinoiu (economie politică), Alexandru Bădulescu și Ion Moraru (socialism științific), Nona Gheorghe (limbi străine), Zamfir Manolache (tehnologia construcțiilor de mașini), Tudor Căsândroiu, Octavian Coșulschi și Constantin Manole (mașini agricole), Ion Hedeșiu și Nicolae Nistor (autovehicule), Aurelian Crăciunescu (mașini electrice), Aurelian Leca (centrale electrice), Eliza Gârleșteanu și Teodor Miclescu (rețele electrice), Pavel Budiu (telefonie și telegrafie), Gabriel Ionescu, Costică Nițu și Adrian Petrescu (automatizări), Valentina Stoica (metalurgia metalelor neferoase), Domnica Pincovschi (chimie anorganică și analitică), Matache Voicu (chimie organică) și Valeriu Jinescu (procedee și aparate); preparatori: Gheorghe Bădoiu (matematici I), Viorel Mihăilescu (matematici II), Constantin Radu (matematici IV), Maria Ion (fizică I), Cornel Ghizdeanu (fizică II), Mircea Radeș

(rezistența materialelor), Mircea Pascovici (organe de mașini), Magdalena Moldoveanu (mașini hidraulice), Sorin Antoniu (electrotehnică I), Alexandru Bădulescu și Ion Moraru (socialism științific), Monica Ionescu (limbi străine), Florin Cucu (tehnologia construcțiilor de mașini și mecanică fină), Corneliu Alexandrescu (centralizări și semnalizări feroviare), Ion Beștea (mașini electrice), Marcel Profirescu (electronică aplicată), Eugenia Tudoriu Pop (chimie anorganică și analitică I), Take Constantinescu și Mircea Dorel Gheorghiu (chimie organică), Ovidiu Munteanu și Mioara Teculescu (procedee și aparate); șefi de laborator: Gabriela Cone (fizică I), Ion Balciu și Gheorghe Macarie (fizică II), Mircea Pascovici și Constantin Udrea (organe de mașini), Gheorghe Târlă (tehnologia construcțiilor de mașini și mecanică fină), Erol Murad (mașini agricole), Tiberiu Ardeleanu (centralizări și semnalizări feroviare), Mircea Dorel Gheorghiu (chimie anorganică și analitică II), Constantin Boghină și Sorin Vasilescu (tehnologie chimică organică și combustibili); șefi de cabinet: Larisa Băjenaru (matematici I), Corneliu Cișlaru (matematici IV), Radu Stroe (economie politică), Petre Anghel (limbi străine) și Miorcea Cadaru (pedagogie).

În anul 1964 s-au pensionat: conferențiar Grigore Luca și Valentin Bostan.

În anul 1964 s-au transferat în alte unități universitare următoarele cadre didactice: șefi de lucrări: Ion Niță și Gheorghe Vrânceanu; asistenții: Ștefan Bratu, Olga Coliu, Nina Danieluc, Dan Fărcașiu, Valentin Gheorghiev, Ilie Hristache, Andrei Mircea și Elena Stroescu; preparator Andrei Barabaș; șefde laborator Violeta Daniel și șef de cabinet Olimpia Andronic.

S-a desfășurat contractul de muncă șefului de lucrări Mircea M. Gheorghiu.

Între 15-22 aprilie 1964 a avut loc Plenara lărgită a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, la care s-a adoptat "Declarația cu privire la poziția Partidului Muncitoresc Român în problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale ("Declarația din aprilie").

Pe baza prevederilor Hotărârii Consiliului de Miniștri nr. 591 din 10 august 1964 și al avizului Comitetului de Stat al Planificării nr. 72808/11964, prin ordinul Ministrului Învățământului nr. 731 din 19 august 1964 s-a aprobat următorul "Plan de școlarizare la anul I – cursuri de zi și serale – în anul școlar 1964-1965" la Institutul politehnic București:

1. Facultatea de electrotehnică: ingineri cursuri de zi: mașini și aparate electrice (200); ingineri cursuri serale: mașini și aparate electrice (40).
2. Facultatea de energetică: ingineri cursuri de zi: electroenergetică (90), termoeenergetică (150), hidroenergetică (50), automatică (160); ingineri cursuri serale: electroenergetică (30).
3. Facultatea de electronică și telecomunicații: ingineri cursuri de zi: electronică industrială (100), radiotehnică (60), comunicații telegrafo-telefonice (40), centralizări și semnalizări feroviare (40), ingineri fizicieni (40); ingineri cursuri serale: comunicații telegrafo-telefonice (30), centralizări și semnalizări feroviare (30).
4. Facultatea de mecanică: ingineri cursuri de zi: mașini termice și motoare Diesel (40), construcții de aviație (10), aparate utilaje pentru industria chimică (120), mașini hidraulice și pneumatice (30); ingineri cursuri serale: mașini termice și motoare Diesel (50).
5. Facultatea de mecanică agricolă: ingineri cursuri de zi: mecanică agricolă (120).
6. Tehnologia construcției de mașini: ingineri cursuri de zi: tehnologia construcției de mașini (190), mașini-unelte și scule (160), mecanică fină (30), ingineri cursuri serale: tehnologia construcției de mașini (60).
7. Facultatea de chimie industrială: ingineri cursuri de zi: tehnologia substanțelor anorganice (50), chimia și tehnologia materialelor de construcții și ceramică (40),

tehnologia substanțelor organice (75), tehnologia compușilor macromoleculari (20), chimizarea combustibililor (15), coroziune și tehnologie electrochimică (20); ingineri cursuri serale: tehnologie chimică anorganică (20), tehnologie chimică organică (30).

8. Facultatea de metalurgie: ingineri cursuri de zi: furnale și oțelării (50), turnătorie de fontă, oțel și metale neferoase (50), prelucrări plastice și tratamente termice (40), metalurgie neferoasă (60); ingineri cursuri serale: turnătorie de fontă, oțel și metale neferoase (15), prelucrări plastice și tratamente termice (15).
9. Facultatea de transporturi: ingineri cursuri de zi: exploatarea materialului rulant (25), organizarea transporturilor feroviare (35), organizarea și exploatarea transporturilor rutiere (35), ingineri cursuri serale: exploatarea materialului rulant (20), organizarea și exploatarea transporturilor rutiere (20).

În anul 1964 Căminul nr.5 din str. Brezoianu nr.37 a fost predat Ministerului Învățământului, care l-a folosit în anii următori ca o casă de oaspeți pentru cazarea delegaților institutelor din provincie aflați în interes de serviciu în București.

În același an a început proiectarea unui nou local al Institutului politehnic ce urma a fi construit pe un teren situat în imediata vecinătate a Complexului Studentesc Regie, pe Splaiul Independenței 313. Sarcina proiectării a revenit "Institutului Proiect-București".

George (Gogu) Constantinescu, Doctor Honoris Causa al Institutului politehnic București, a fost ales membru de onoare al Academiei R.P. Române (el fusese ales membru corespondent al Academiei Române la 10 iunie 1920).

În anul 1964 este ales prin secretar al Comitetului de partid al Centrului Universitar București Nicolae Popescu, cadru didactic la Institutul de petrol, gaze și geologie.

În octombrie 1964 s-a constituit Consiliul sindicatelor de în Centrul Universitar București, președinte ale Consiliului fiind ales Constantin Danciu, cadru didactic la Institutul de Studii Economice "V.I. Lenin".

1965

În anul 1965 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice: profesori titulari provizorii: Adrian Stambuleanu și Alexandru Strătescu (construcții aeronautice), Constantin Apetrei, Alexandru Fransua și Cristina Popescu (mașini electrice), Nicolae Dănilă și Nicolae Gheorghiu (centrale electrice), Gleb Drăgan (rețele electrice), Mihail Corneliu Drăgănescu (tuburi electronice și tranzistoare); conferențieri titulari provizorii: Lily Jeanne Nicolescu și Marius Stoka (matematici III), Cornelia Moțoc (fizică), Mircea Podani (mașini hidraulice), Victor Pimsner (termotehnică și mașini termice), Alfons Ifrim (electrotehnică I), Jean Moncea (geometrie descriptivă și desen III), Sabin Antonescu și Bir Heinrich (economie politică), Traian Dudașș (motoare cu ardere internă), Alexandru Popa (material rulant), Cristofor Vasiliu (telefonie și telegrafie), Nicolae Murguleț (siderurgie), Ion Ștefănescu (tehnologie chimică organică și chimie fizică); șefi de lucrări: Adriana Ichimescu (fizică I), Traian Crețu și George Ionescu (fizică II), Dan Ionescu (mașini hidraulice), Florin Manea (electrotehnică II), Maria Petrescu (metalurgie fizică), Alexandru Susan (chimie generală), Gheorghe Zgură (tehnologia construcțiilor demașini și mecanică fină), Mihai Măruță (telefonie și telegrafie), Marius Guran, Nicolae Sprinceană și Mihai Tertișco (automatică), Mircea Corciovei și Mihai Tertișco (automatică), Mircea Corciovei și Mihai Dimonie (tehnologie organică și combustibili), Cornelia Mateescu (electrochimie și chimie fizică); lectori: Maria Ionescu (matematici II) și Vasile Popescu (pedagogie); asistenți: Luminița Bădeliță, Florea Bădoiu, Tatiana Catană, Elena

Marinescu, Miron Vasile Nicolescu și Eleonora Simacova (matematici I), Viorel Mihăilescu, Gheorghe Mocică, Siegrid Dietlinde Theil și Constantin Udriște (matematici II), Sanda Manea (matematici III), Cornel Cișlaru și Constantin Radu (matematici IV), Liliana Barbici Maria Ion, Ovidiu Lupăș și Gabriela Nan (fizică I), Ioan Belciu, Cornel Ghizdeanu, Dan Iordache, Gheorghe Macarie și Amelita Vogel (fizică II), Mircea Radeș (rezistența materialelor I), Mircea Pascovici și Constantin Udrea (organe de mașini), Sorin Antoniu, Ion Ciric și Gheorghe Frățiloiu (electrochimie I), Hildegard Hubert și Simon Vlas (metalurgie fizică), Ion Matei (geometrie descriptivă și desen I), Vasile Titus Mocanu (materialism dialectic), Maria Georgescu (socialism științific), Elfriede Paul Luca și Constantin Păun (limbi străine), Ana Maria Rădulescu (educație fizică), Anca Rodica Manițu (motoare cu ardere internă), Florin Gheorghe Cucu și Gheorghe Târlă (tehnologia construcțiilor de mașini și mecanică fină), Ion Gheghea (mașini unelte și scule), Ilie Cristea și Erol Murad (mașini agricole), Corneliu Alexandrescu și Silviu Stănculescu (centralizări și semnalizări feroviare), Ion Beștea și Gheorghe Nițu (mașini electrice), Sorin Coatu (rețele electrice), Inge Gavăt și Marcel Profirescu (tuburi electronice și tranzistoare), Ion Palcu (automatică), Rodica Cătuneanu și Eugenia Tudosiu (chimie anorganică și analitică), Take Constantinescu și Mircea Dorel Gheorghiu (chimie organică), Mircea Corciovei și Cornelia Panaitescu (tehnologie chimică organică și combustibili), Silvia Daneș Ioan Galasiu și Maria Neață-Bălescu (electrochimie și chimie fizică); preparatori: Ana Maria Ciobanu (matematici I), Ana Hortensia Burghilea și Radu Urseanu (matematici II), Paul Cocârlan (matematici III), Alexandra Colojoară și Elena Deciu (matematici IV), Luminița Huidovici și Gizela Lore Schuler (fizică I), Doina Silion (fizică II), Klaus Schuler (organe de mașini), Marin Gheorghe, Albinel Harnaj și Teodor Oancea (mașini hidraulice), Mircea Marinescu (termotehnică și mașini termice), Virginia Burghilea și Maria Stoian (chimie generală), Victor Mateescu și Radu Steoalfă (economie politică), Maarin Diaconu (socialism științific), Elena Popescu (organizare și planificare), Petre Anghel, Mihaela Silvia Blîndu și Justina Bădiță (limbi străine), Mircea Cadaru și Lucia Vîghici (pedagogie), Teodor Larion (educație fizică), Costin Emil Dobre (motoare cu ardere internă), Ovidiu Popescu (tehnologia construcțiilor de mașini și mecanică fină), Constantin Ispas (mașini unelte și scule), Ilie Cristea și Ion Păunescu (mașini agricole), Stefan Tregubleac (material rulant), Rodica Iova (organizarea transporturilor feroviare), Eufrosina Dinescu (centralizări și semnalizări feroviare), Stelian Găletușe (construcții aeronautice), Radu George Andrei (mașini electrice), Vasile Mihăilă și Dinu Zamfirescu (radiocomunicații), Dan Dascălu (tuburi electronice și tranzistoare), Florin Gabriel Tomescu (electronică aplicată), Ion Palcu și Constantin Săulescu (automatică), Irina Constantinescu și Florica Nadu (chimie anorganică și analitică), Laurențiu Filipescu (tehnologia substanțelor anorganice), Mihaela Sînziana Roșcaa și Oana Roxana Simon (chimie organică), Lambrache Papahagi (tehnologia poligrafică), Doru Constantinescu și Valeria Petrescu (electrochimie și chimie fizică), Aurelia Ulariu (procedee și aparate); șefi de laborator: Mihai Constantinescu (rezistența materialelor), Gizela Lore Schuler (fizică I), Florian Gabriel Tomescu (electronică aplicată), Constantin Săulescu (automatică), Adriana Cristina Nicolaescu (chimie anorganică și analitică I), Ana Sălăjan (chimie organică); șefi de cabinet: Ana Maria Ciobanu (matematici I) și Radu Urseanu (matematici II).

În anul 1965 a fost pensionată șef de laborator Elena Raicu .

Au fost transferate în alte unități următoarele cadredidactice: șef lucrări Petre Constantinescu și asistent Ovidiu Lupăș.

S-a desfășurat contractul de muncă următoarelor cadre didactice: conferențiar Victor Părășanu; șef lucrări Sanda Mastero; preparatori: Constantin Ionescu și Radu Steoalfă; șef de laborator Ana Sălăjan.

La 19 martie 1965 a încetat din viață Gheorghe Gheorghiu-Dej , prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, președintele Consiliului de Stat.

La 22 martie 1965 plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român a ales în funcția de prim-secretar aal C.C. al PCR pe tovarășul Nicolae Ceaușescu.

În aceeași zi (22 martie) plenara comună a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, a Comitetului de Stat și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române au adoptat o "Hotărâre pentru eternizarea memoriei tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej. Potrivit acestei hotărâri, între altele, "se instituie bursa republicană "Gheorghe Gheorghiu-Dej" care va fi acordată celor mai merituoși studenți"; se atribuie numele "Gheorghe Gheorghiu-Dej", Institutului politehnic din București.

La 19 iulie 1965 s-au deschis la București lucrările celui de-al IV-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român. Punându-se la vot propunerile Comitetului Central ca Partidul Muncitoresc Român să se denumească "Partidul Comunist Român , iar Congresul să se numereze "Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român", ele au fost aprobate în unanimitate

Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, ale cărui lucrări au avut loc între 19 – 24 iulie 1965, a dezbătut obiectivele majore și sarcinile de viitor ale politicii interne și externe și a stabilit direcțiile de dezvoltare ale României, în vederea continuării procesului de desăvârșire a construcției socialiste în toate domeniile de activitate pentru înflorirea multilaterală a României. Congresul a adoptat directivele planului cincinal pe perioada 1966 – 1970 și a ales un nou Comitet Central. În prima sa ședință plenară Comitetul Central a ales ca secretar al C.C. Al P.C.R. pe tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Menționăm că în "Raportul Comitetului Central al Partidului Comunist Român cu privire la activitatea partidului în perioada dintre Congresul al VIII-lea și Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român" se arată cu privire la învățământul superior... Învățământul superior își va lărgi spațiul de școlarizare cu circa 270.000 de metri pătrați; în această perioadă se vor construi: local Institutului politehnic din București, cămine și cantine studențești cu ocapacitate de 15.000 locuitori ..."

La 21 august 1965 Marea Adunare Națională, întrunită în sesiune extraordinară, a adoptat cu unanimitatea voturilor celor 446 de delegați prezenți la ședință o nouă Constituție, care a proclamat Republica Socialistă România.

Prin Ordinul Ministrului Învățământului nr. 605/1965 s-a aprobat următorul "Plan de școlarizare la anul I – cursuri de zi și serale – în anul școlar 1965 – 1966" la Institutul politehnic "Gheorghe Gheorghiu-Dej" din București :

1. Facultatea de Electrotehnică: ingineri cursuri de zi: mașini și aparate electrice (200); ingineri cursuri serale: mașini și aparate electrice (40);
2. Facultatea de Energetică: ingineri cursuri de zi: electroenergetică (120), termoeenergetică (150), hidroenergetică (50), automatică (160); ingineri cursuri serale: electroenergetică (30).
3. Facultatea de electronică și telecomunicații: ingineri cursuri de zi: electronică industrială (110), radiotehnică (60), comunicații telegrafo-telefonice (60), centralizări și semnalizări feroviare (50), ingineri fizicieni (40); ingineri cursuri serale: comunicații telegrafo-telefonice (30), centralizări și semnalizări feroviare (30).
4. Facultatea de mecanică: ingineri cursuri de zi: mașini termice și motoare Diesel (40), construcții de aviație (10), aparate și utilaje pentru industria chimică (120), mașini hidraulice și pneumatice (30); ingineri cursuri serale: mașini termice și motoare Diesel 9 (50).
5. Facultatea de mecanică agricolă: ingineri cursuri de zi: mecanică agricolă (110).

6. Facultatea de tehnologia construcțiilor de mașini: ingineri cursuri de zi: tehnologia construcției de mașini (190), mașini unelte și scule (180), mecanică fină (60); ingineri cursuri serale: tehnologia construcției de mașini (60).
7. Facultatea de chimie industrială: ingineri cursuri de zi: tehnologia substanțelor anorganice (50), chimia și tehnologia materialelor de construcții și ceramică (75), tehnologia substanțelor organice (55), tehnologia compușilor macromoleculari (30), tehnologia poligrafică (15), chimizarea combustibililor (15), coroziune și tehnologie electrochimică (20); ingineri cursuri serale: tehnologi substanțelor anorganice (20), tehnologia substanțelor organice (30).
8. Facultatea de metalurgie: ingineri cursuri de zi: furnale și oțelării (40), turnătorie de fontă, oțel și metale neferoase (60), prelucrări plastice și tratamente termice (60), metalurgie neferoasă (30); ingineri cursuri serale: turnătorie de fontă, oțel și metale neferoase (15), prelucrări plastice și tratamente termice (15).
9. Facultatea de transporturi: ingineri cursuri de zi: exploatarea materialului rulant (25), organizarea transporturilor feroviare (35), organizarea și exploatarea transporturilor rutiere (60); ingineri cursuri serale: exploatarea materialului rulant (20), organizarea și exploatarea transporturilor rutiere (20).

În anul 1965 au fost date în folosință corpurile K, L și M din complexul de cămine "Regie", fiecare cu câte 396 de locuri. Corpul K a fost cedat Institutului de medicină și farmacie, celelalte două rămânând Institutului politehnic București.

În anul 1965 a fost ales prim-secretar al Comitetului de partid al Centrului Universitar București, Constantin Manolescu, cadru didactic la Institutul de studii economice "V.I.Lenin".

În anul 1965 Alexandru Popa a fost ales secretar al Comitetului de partid al institutului, Marius Preda Președinte ale Comitetului sindicatului institutului, Costică Atanasu realez președinte al Asociației Studenților Comuniști, iar Cornel Berbente a fost ales secretar al Organizației Uniunii Tineretului Comunist din institut.

1966

În anul 1966 au fost numite următoarele cadre didactice: profesori: Marius Preda (electrotehnică II), Vasile Nedelcu (mașini electrice), Gheorghe Hortopan (mașini și aparate electrice), Sergiu Călin (automatică II), Dumitru Briscan (siderurgie), Mihai Renert (procedee și aparate); conferențieri: Ilie Cucurezeanu (fizică II), Mihail Buga (rezistența materialelor), Christian Pelecudi (teoria mecanismelor), Gheorghe Paisi (organe de mașini), George Alexandru Diaconu (mașini hidraulice), Alfons Ifrim (electrotehnică I), Jean Moncea (geometrie descriptivă și desen III), Georgeta Dan și Marius Protopopescu (metalurgie fizică), Dimitri Camboli (chimie generală), Henrich Uscherson (materialism dialectic), Heinrich Bir și Pavel Ioniță (economie politică), Tudor Homoș și Gheorghe Lalescu (organizare și planificare), Ionel Gavrița și Voicu Tache (tehnologia construcțiilor de mașini și mecanică fină), Chiriac Vasiliu (autovehicule), Paul Frîncu și Alexandru Nancu (organizarea transporturilor feroviare), Marius Mareș (centralizări feroviare), Crăciun Guță (construcții aeronautice), Dragoș Toma (mașini agricole), Costin Moțoiu (centrale electrice), Adelaida Mateescu (telefonie și telegrafie), Emil Goilov (automatică II), Ion Dragomir, Nicolae Murguleț, Vasile Popescu, Laurenție Sofroni și Silvia Vacu (siderurgie), Eugen Pincovschi (tehnologia substanțelor anorganice) și Octavian Floarea (procedee și aparate); șefi de lucrări: Ștefan Toader (electrotehnică II), Mihai Terțișco (automatică II), Octavian Smighelschi (procedee și aparate), lectori: Emil Stănășilă (matematici II), Mihai Florea și Ion Tudosescu (materialism dialectic), Maria Vasilache (economie politică), Roza Gandelman și

George Hanganu (limbi străine); asistenți: Raluca Bănică, Odetta Mălăncioiu, Nicolae Pandrea și Nicoleta Vărtosu (matematici I), Constantin Drăgușin și Valeriu Prepelită (matematici IV), Luminița Huidovici și Gizela Lore Schuler (fizică I), Ștefan Stăicu (mecanică I), Filoteia Ceaușu (mecanică II), Iosif Curița (organe de mașini), Viorica Manu (chimie generală), Cornelia Barba, Margareta Bontaș și Tatiana Oancea (geometrie descriptivă și desen II), Valeria Turcașu (geometrie descriptivă și desen III), Angela Vasiliu (materialism dialectic istoric), Alexandrina Stăncioiu (economie politică), Stana Costoiu și Gheorghe Rușitoru (organizare și planificare), Elena Iliescu Simona Nistor și Georgeta Tidorescu (limbi străine), Teodor Larion și Vasile Popescu (educație fizică), Ovidiu Popescu (tehnologia construcțiilor de mașini și mecanică fină), Ion Ghiță (autovehicule), Marilena Ungureanu (rețele electrice), Mircea Bodea, Anca Emanuela Popescu și Gabriel Vasilescu (tuburi electronice și tranzistoare), Maria Lovin (electronică aplicată), Sorin Ionescu și Maria Ana Necula (automatică I), Eugenia Baltă și Irina Constantinescu (chimie anorganică și analitică I), Constantin Boghină (tehnologie chimică organică, combustibili și poligrafie), Valeria Petrescu (electrochimie și chimie fizică); preparatori: Angela Rusu, Ecaterina Schiopu și Constantin Țircolea (matematici I), Alexandru Mărculescu (matematici II), Stela Răduleț (matematici IV), Mihail Badea, Ion Cotăescu, Rodica Negulescu, Mircea Aurelian Stan, Petre Suciș și Iulian Vasile (fizică I), Mugurel Badea și Șerban Constantinescu (fizică II), Dumitru Coman (mecanică I), Cristian Boiangiu (mecanică II), Elena Fițescu și Corina Voicu (rezistența materialelor), Ion Voica (organe de mașini), Mihail Exarhu și Eugen Isbășoiu (mașini hidraulice), Carmen Papadopol (termotehnică și mașini termice), Gheorghe Costache și Cristiana Roman (electrotehnică I), Marieta Georgescu (electrotehnică II), Ioana Raluca Dumitrescu (metalurgie fizică), Radu Constantin și Cicerone Tutu (geometrie descriptivă și desen I), Anton Topală (geometrie descriptivă și desen II), Hary Moscovici (geometrie descriptivă și desen III), Cornelia Daminescu și Gheorghhe Gorincu (economie politică), Marin Trăistaru (socialism științific), Daniela Brîndușa Diaconescu, Sanda Dumitrescu și Mireille Papu (limbi străine), Ana Stuparu-Dragu (pedagogie), Alexandru Florentin Niculescu (educație fizică), Alexe Manea (motoare cu ardere internă), Andonie Cotoranu, Florea Dumitrache și Silvia Ionescu-Muscel (tehnologia metalelor), Ion Popescu și Cornelia Trandafir (tehnologia construcțiilor de mașini și mecanică fină), Radu Emanuel Chiriac, Anca Ruxandra Lisovschi, Constantin Maican și Dumitru Marinaș (mașini agricole), Gabriela Iarca (autovehicule), Ioan Nicolaescu (centralizări și semnalizări feroviare), Radu Patraulea (construcții aeronautice), Dan Alexandru Pavelescu (măsurii și aparate electrice), Petru Postolache (rețele electrice), George Eugen Lojevski (radiocomunicații), Nicolae Cupcea, Ion Mișuț și Sanda Doina Nicolae (tuburi electronice și tranzistoare), Dan Popescu și Istvan Astojanov (electronică aplicată), Victor Croitoru (telefonie și telegrafie), Valeriu Iorga, Florian Filip Moraru și Cornelia Popea (automatică I), Sorin Badea și Adrian Radu Ungureanu (siderurgie), Petre Moldovan și Iosif Nagy (metalurgia metalelor neferoase), Ioana Petruța Ailincăi-Almaș, Magdalena Dinculescu, Ecaterina Dragu, Florin Iordache și Dana Stănescu (chimie anorganică și analitică I), Selma Mustafa (chimie anorganică și analitică II), Anca Ruxandra Bidulescu, Iosif Răduleț (tehnologia substanțelor anorganice), Alexandru Dimian (chimie organică), Dan Brașoveanu și Cornel Ciuciu (tehnologie chimică organică, combustibili și poligrafie), Anne Marie Puri (chimia și tehnologia materialelor de construcții), Petre Dan Geanăoi Teodor Vișan (electrochimie), Cornelia Mihai și Gabriela Nucă (procedee și aparate).

În anul 1966 a fost pensionat profesorul Gabriel Sudan.

Au fost transferați la alte unități: conferențiar Gheorghe Constantinescu; șef lucrări Alexandru Susan; asistenții: Constantin Bulucea, Lidia Cocargeanu, Ion Galasiu, Elfride Luca și Lucia Urseanu și preparator Mihaela Tudor Miu.

S-a desfășurat contractul de muncă asistenților: Marcian Gutmann și Eleonora Simacova.

Potrivit prevederilor Hotărârii Consiliului de Miniștri nr.1788 din 13 august 1966 și avizului Comitetului de Stat al Planificării nr.111353 din 16 august 1966, prin ordinul ministrului Învățământului nr.776 din 25 august 1966 s-a aprobat următorul “Plan de școlarizare, la anul I – cursuri de zi și serale – în anul școlar 1966 – 1967” la Institutul politehnic “Gheorghe Gheorghiu-Dej” din București:

1. Facultatea de electrotehnică: ingineri cursuri de zi: mașini și aparate electrice (140); ingineri cursuri serale: mașini și aparate electrice (40);
2. Facultatea de energetică: ingineri cursuri de zi: electroenergetică (140), termoenergetică (180), hidroenergetică (50); ingineri cursuri serale: electroenergetică (30).
3. Facultatea de electronică: ingineri cursuri de zi: electronică industrială (160), radiotehnică (50), comunicații telegrafo-telefonice (80), centralizări și semnalizări feroviare (60), ingineri fizicieni (60); ingineri cursuri serale: comunicații telegrafo-telefonice (30), centralizări și semnalizări feroviare (30).
4. Facultatea de automatică: ingineri cursuri de zi: automatică (50).
5. Facultatea de mecanică: ingineri cursuri de zi: mașini termice și motoare Diesel (40), construcții de aviație (10), aparate utilaje pentru industria chimică (150), mașini hidraulice și pneumatice (30); ingineri cursuri serale: mașini termice și motoare Diesel (50).
6. Facultatea de mecanică agricolă: ingineri cursuri de zi: mecanică agricolă (110).
7. Facultatea de tehnologia construcțiilor de mașini: ingineri cursuri de zi: tehnologia construcției de mașini (230), mașini unelte și scule (200), mecanică fină (100); ingineri cursuri serale: tehnologia construcției de mașini (60).
8. Facultatea de chimie industrială: ingineri cursuri de zi: tehnologia substanțelor anorganice (50), chimia și tehnologia materialelor de construcții și ceramică (75), tehnologia substanțelor organice (55), tehnologia compușilor macromoleculari (30), tehnologia poligrafică (15), chimizarea combustibililor (15), coroziune și tehnologie electrochimică (20); ingineri cursuri serale: tehnologia substanțelor anorganice (20), tehnologia substanțelor organice (30).
9. Facultatea de metalurgie: ingineri cursuri de zi: furnale și oțelării (50), turnătorie de fontă, oțel și metale neferoase (80), prelucrări plastice și tratamente termice (100), metalurgie neferoasă (30); ingineri cursuri serale: turnătorie de fontă, oțel și metale neferoase (20), prelucrări plastice și tratamente termice (20).
10. Facultatea de transporturi: ingineri cursuri de zi: material rulant (40), organizarea transporturilor feroviare (70), automobile și tractoare (100); ingineri cursuri serale: material rulant (20), automobile și tractoare (20).

Luni 3 octombrie 1966 a avut loc deschiderea anului școlar 1966 – 1967, prilej cu care tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul Comitetului Central al Partidului Comunist Român, însoțit de membri ai conducerii de partid și de stat a vizitat instituția de învățământ din București, printre care și Institutul politehnic “Gheorghe Gheorghiu-Dej”. La sosire a fost întâmpinat de profesorul Constantin Dinculescu, membru corespondent al Academiei, rectorul Institutului, conferențiar doctor inginer Alexandru Popa, secretarul Comitetului de partid, de un mare număr de cadre didactice și de cei 3000 de studenți din anul I. La cele 9 facultăți existente în anul universitar trecut se adaugă anul acesta cea de-a 10-a facultate – facultatea de automatică, întregul institut numărând aproape 13000 de studenți.

Insoțit de rector, de profesori și de studenți, oaspeții se îndreaptă spre tradiționala “Galerie a bobocilor”, unde de mulți ani, la deschiderea cursurilor, studenții din anul I sunt

primiți de colegii lor mai mari într-o atmosferă festivă. În galerie se află expuse panouri cu imagini din procesul de învățământ, cu aspecte din amfiteatre, săli de cursuri, laboratoare. Conducătorii de partid și de stat s-au îndreptat apoi spre laboratoarele institutului. La laboratoarele de chimie organică au fost întâmpinați de academicianul Costin D. Nenișescu, șeful catedrei, împreună cu un grup de colaboratori. Aici, la dispoziția studenților stau aparate și instalații de înaltă tehnicitate, cu ajutorul cărora își desăvârșesc pregătirea teoretică. La laboratoarele de mașini electrice conducătorii de partid și de stat au fost întâmpinați de academicianul Ion S. Gheorghiu, om de știință emerit, care lucrează în acest laborator de peste 46 de ani, timp în care a format tot atâtea generații de ingineri. La vârsta de 83 de ani el desfășoară o activitate rodnică pentru care a fost felicitat călduros de tovarășul Nicolae Ceaușescu și de ceilalți conducători de partid și de stat. A fost vizitat apoi laboratorul de centrale și rețele electrice, unic în învățământul nostru superior. Ultimul laborator vizitat a fost cel de tehnica tensiunilor înalte. S-a trecut apoi în corpul A, unde în holul din fața unuia dintre amfiteatre se află un stand cu numeroase lucrări – cărți, tratate, cursuri – ale căror autori erau cadre didactice ale institutului. Tot aici se afla cartea de aur a institutului în care tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți conducători de partid și de stat au înscris cuvinte de apreciere și urări de noi succese cadrelor didactice și viitorilor ingineri.

În uralele puternice ale miilor de studenți și ale cadrelor didactice, conducătorii de partid și de stat s-au îndreptat spre unul din marile șantiere de construcții universitare din Capitală – noua construcție a Institutului politehnic “Gheorghe Gheorghiu-Dej”. Pe șantier oaspeții au fost întâmpinați de Dumitru Mosora, ministrul industriei construcțiilor, profesorul arhitect Octav Doicescu, conducătorul grupului, de proiectanți și de inginerul Emil Bumbăcea, șeful șantierului. Așezată pe Splaiul Independenței, în imediata apropiere a modernului ansamblu al noilor cămine studențești de la Regie, construcția noului institut politehnic, prevăzută în Directivele Congresului al IX-lea al P.C.R. se realizează după o concepție modernă, care va asigura studenților și cadrelor didactice condiții optime de activitate. Conducătorii de partid și de stat s-au oprit în fața planurilor viitoarelor construcții, unde au primit explicații din partea ministrului industriei construcțiilor și a specialiștilor. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a făcut recomandări cu privire la proiectul general de amplasare a unor obiective, de folosire mai bună a spațiilor ce vor fi construite. Clădirea va avea 10 amfiteatre, 16 aule cu peste 200 locuri fiecare, o aulă cu 500 de locuri, 130 de săli de proiecte și desen, 120 de săli de curs. Mari încăperi sunt destinate bibliotecilor facultăților. În preajma clădirilor urmează a fi realizat un complex cultural-sportiv și de recreere.

După încheierea vizitelor la instituțiile de învățământ tovarășul Nicolae Ceaușescu a rostit o cuvântare în care a arătat printre altele că în planul cincinal 1966 – 1980 s-au prevăzut pentru creșterea spațiului de școlarizare și îmbunătățirea dotării laboratoarelor, pentru întreaga bază materială a învățământului fonduri care se ridică la aproape 4 miliarde lei, din care 1,5 miliarde lei numai pentru învățământul superior. În acești ani în București se vor construi noile clădiri ale politehnicii cu o capacitate de circa 10.000 de studenți... noi construcții de cămine și cantine precum și alte măsuri menite să asigure studenților condiții de viață și de învățătură cât mai bune. Pentru întreținerea în facultate, inclusiv pentru burse, statul, poporul nostru cheltuiesc cu fiecare student, în medie, suma de 10.500 lei pe an. Datoria întregului tineret studios este de a răspunde cu cinste acestor eforturi pe care le fac patria și poporul.

În cursul anului 1966 s-a încheiat o “Înțelegere de colaborare între Institutul politehnic “Gheorghe Gheorghiu-Dej” din București și Universitatea din Gand (Belgia)”. Înțelegerea prevedea schimburi de cadre didactice de 4 săptămâni x om anual și o bursa de specializare de 6 luni. Se prevedea de asemenea colaborarea în domenii de interes comun (metalurgie, mașini hidraulice, mașini-unelte, motoare cu ardere internă, termotehnică etc.).

În anul 1966 Costin Dobre a fost ales președinte al Asociației Studenților Comuniști din institut, iar Marius Guran, secretar al organizației UTC din institut.

1967

În anul 1967 au fost facute următoarele numiri de cadre didactice: profesori: Augustin Petre (rezistența materialelor), Florea Oprea (metalurgia metalelor neferoase), Radu Dinescu (chimia și tehnologia materialelor de construcții), Alexandru Balaban (chimie generală) și Valter Roman (socialism științific); conferențieri: Alexandru Radulescu (tehnologia construcțiilor de mașini și mecanica fină), Stefanuta Enache și Aurel Oprea (mașini-unelte școli), Reinhardt Piringer (tuburi electronice și tranzistoare) și Ion Climer (limbi străine); sefi de lucrări: Gheorghe Radulescu (organe de mașini), Margarit Mehedinteanu (tehnologia metalelor), Nicolae Sprînceana (automata I), Stelian Popescu (automata II); asistenți: Luminita Badelita, Gheorghe Badoiu, Adriana Palade și Elena Tanasescu (matematici I), Galina Burlacu, Lucia Dragusin și Viorel Mihailescu (matematici II), Virgil Ganea, Valeriu Prepelita și Victoria Zlatescu (matematici IV), Maria Honciuc și Petre Suci (fizica I), Ion Belciu și Gheorghe Macarie (fizica II), Mircea Rades (rezistența materialelor), Dumitru Mircea Pascovici, Gheorghe Radulescu și Constantin Udrea (organe de mașini), Anghel Aloman (metalurgie fizică), Dan Cosmulescu (tehnologia metalelor), Florin Cucu (tehnologia construcțiilor de mașini și mecanica fină), Ilie Cristea și Erol Murad (mașini agricole), Cornelia Alexandrescu (centralizări și semnalizări feroviare), Sandală Canescu și Mihai Ionescu (mașini electrice), Sorin Cezar Coatu (rețele electrice), Marcel Profirescu (tuburi electronice și tranzistoare), Irina Ionescu (chimie anorganică și analitică), Constantin Boghina și Dan Sorin Vasilescu (tehnologie chimică organică, combustibili și poligrafie), Mioara Filipescu (procedee și aparate), Radu Stroe (economie politică), Sarmiza Andronescu-Leahu, Debora Bora, Justina Galan și Monica Ionescu (limbi străine), Mircea Cadaru (pedagogie), Andi Ardeleanu și Maria Beloiu (educație fizică); preparatori: Dorel Homentcovschi (matematici III), Constantina Cernat (matematici IV), Mariana Fratila (mecanica II), Liviu Masalar (teoria mecanismelor), Alexandru Mircea Dumbrava (organe de mașini), Valeriu Nicolae Panaitescu (mașini hidraulice), Victor Cîciu și Cornelia Gheorghe (educație fizică), Vasile Nanu (cazane și turbine cu aburi și gaze), Horia Gheorghiu și Mihai Minca (tehnologia metalelor), Ion Ungureanu (tehnologia construcțiilor de mașini), Alexandru Coriolan Dorin și Constantin Pana (mașini – unelte și școli), Maria Magdalena Balanescu (centralizări și semnalizări feroviare), Mircea Covrig (mașini electrice), Grigore Pavlenco (centrale electrice), Ion Marghescu (radiocomunicații), Serban Bîrca-Galateanu și Laszlo Dobos (electronica aplicată), Aurelian Mihai Stanescu (automata II), Anton Cocard (chimie anorganică și analitică), Romanita Cristina Georgescu (tehnologie organică, combustibili și poligrafie), Virgil Chiriac (procedee și aparate), Cornelia Guran și Olga Ionescu (chimie generală).

*

În anul 1967 s-au pensionat următoarele cadre didactice: profesor Alexandru Popescu; conferențieri: Ion Climer, Stefan Cusuta, George Cristescu, Mircea Gheorgescu, Constantin Lazu, Caius Popescu Hugo Segal și Alexandru Visarion; sefi lucrări Tudor Petrescu; lector Sofia Flexi.

S-au transferat în alte unități: conferențiar Constantin Pestisanu; asistenții: Dimitrie Caminschi, Dan Raicu și Romulus Stanculescu; preparatorii: Sorin Petre Ionescu, Florica Nadu, Sava Gizela Poenaru și Oana Raxona Simion.

S-a desfășurat contractul de muncă următoarelor cadre didactice: sefi lucrări Constantin Viniciu Nicolescu; asistent Neculai Boicu și preparator Alexandru Marculescu.

A încetat din viață conferențiar Benedict Ionescu-Sisesti.

*

Consiliul științific al Institutului Politehnic București, în ședința din 22 iunie 1967, pe baza raportului întocmit de o comisie formată din: profesor Constantin Dinculescu, rectorul institutului, prof. Elie Carafoli, profesor Dumitru Tutunaru (decanul Facultății de Mecanică), profesor Nicolae Tîpei și profesor Alexandru Strătilescu, a acordat titlul științific de „Doctor Honoris Causa” inginerului Henri Coanda, pionier al aviației mondiale, constructorul primului avion cu reacție în lume, în 1910, descoperitorul, în 1934, al efectului care-i poartă numele (efectul Coanda) din mecanica fluidelor, cu aplicații în diverse domenii tehnice. Titlul a fost confirmat de Comisia Superioară de Diplome în ședința din 24 ianuarie 1967.â

Pe baza prevederilor Hotărîrii Consiliului de Miniștri nr.1619 din 6 iulie 1967 și a avizului Comitetului de Stat al Planificării nr.85685 din 2 august 1967 Ministerul Învățămîntului a aprobat următorul „Plan de școlarizare la anul I – cursuri de zi și serale – în anul școlar 1967 – 1968” la Institutul Politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din București:

1. Facultatea de electrotehnică: ingineri cursuri de zi: mașini și aparate electronice (120); ingineri cursuri serale: mașini și aparate electrice (40).
2. Facultatea de energetică: ingineri cursuri de zi: electroenergetică (140), termoeenergetică (165), hidroenergetică (50), centrale electronucleare (40); ingineri cursuri serale: electroenergetică (30).
3. Facultatea de electronică și telecomunicații: ingineri cursuri de zi: electronică aplicată (170), radiotehnică (60), telefonie și telegrafii (80), telecomenzi feroviare (60), ingineri fizicieni (60); ingineri cursuri serale: electronică aplicată (25), telefonie și telegrafii (30), telecomenzi feroviare (30).
4. Facultatea de automată: ingineri cursuri de zi: automată (150), calculatoare (60).
5. Facultatea de mecanică: ingineri cursuri de zi: mașini termice (50), aeronave și instalații de bord (25), utilaj chimic (150), mașini hidraulice și pneumatice (40); ingineri cursuri serale: mașini termice (50).
6. Facultatea de mecanică agricolă: ingineri cursuri de zi: mecanică agricolă (110).
7. Facultatea de tehnologia construcțiilor de mașini: ingineri cursuri de zi: tehnologia construcțiilor de mașini (230), mașini – unelte și școli (200), mecanica fină (150); ingineri cursuri serale: tehnologia construcțiilor de mașini (60).
8. Facultatea de chimie industrială: ingineri cursuri de zi: tehnologia substanțelor anorganice (50), chimia și tehnologia materialelor de construcții (75), tehnologia substanțelor organice (55), tehnologia compusilor macromoleculari (30), tehnologia poligrafică (20), chimizarea combustibililor (15), coroziune și tehnologie electrochimică (15); ingineri cursuri serale: tehnologia substanțelor anorganice (20), tehnologia substanțelor organice (30).
9. Facultatea de metalurgie: ingineri cursuri de zi: furnale și otelării (60), prelucrări plastice și tratamente termice (80), metalurgie neferoasă (30); ingineri cursuri serale: turnătorie de fontă, hotel și metale neferoase (20), prelucrări plastice și tratamente termice (20).
10. Facultatea de transporturi: ingineri cursuri de zi: material rulant (40), tehnica transporturilor feroviare (70), autovehicule rutiere (100); ingineri cursuri serale: material rulant (20), autovehicule rutiere (20).

*

Între 26-30 septembrie 1967 a avut loc „Prima Conferința Internațională de Motoare cu Ardere Internă” organizată de Academia R.S.România, în colaborare cu Ministerul Învățămîntului

(prin catedra de motoare cu ardere internă a Institutului Politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej”) și cu alte ministere economice. Programul conferinței a prevăzut 70 de comunicări prezentate în cadrul a două secții: procese energetice în motoare și probleme funcționale și constructive ale organelor motoarelor cu ardere internă. Dintre comunicări, 47 au fost prezentate de specialiști români și 23 de specialiști străini din 12 țări. De asemenea, au fost organizate vizite tehnice la întreprinderi.

*

În anul 1967 profesorul Radu P. Voinea a fost ales secretar general al Academiei Republicii Socialiste România.

*

În anul 1967, Haralambie Ionescu a fost ales președinte al Comitetului sindicatului din institut.

1968

În anul 1968 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice: profesori: Gheorghe Moisil (fizică), Oliviu Rusu (rezistența materialelor), Constantin Mocanu, Alexandru Timotin și Andrei Tugulea (electrotehnică I), Eugen Popovici (material rulant), Ion Grosu (aeronave și instalații de bord), Marcel Sandu (masini electrice), Arie Arie și Eugen Potolea (rețele electrice), Iosif Tripsa (siderurgie), Margareta Avram și Ileana Necsoiu (chimie organică) și Ion Teoreanu (chimie și tehnologia materialelor de construcții); conferențieri: Ion Minzatu (fizică), Dumitru Voiculescu (mecanică II), Teodor Mladinescu (organe de masini), Constantin Nemoianu (electrotehnică I), Calin Mihaileanu (electrotehnică II), Aurel Cleja (filozofie), Nicolae Badila, Ion Gradisteanu și Eugen Prahoveanu (economie politică), Ion Serbanescu (socialism științific), Vasile Nicolau (pedagogie), Octavian Smighelschi (procedee și aparate), Virgiliu Nicolae Constantinescu (construcții aeronautice), Emil Damachi (electronica aplicată), Stefan Turi (telecomenzi feroviare), Ion Arsene Badea, Adrian Cristian Petrescu și Nicolae Sprinceana (automatică I), Mihail Adrian, Simion Buzila, Dorin Dobrovici și Iulian Oprescu (siderurgie), Nicolae Popescu și Marioara Justina Radulescu (metalurgie fizică); sefi de lucrări: Dan Ionescu (mecanică I), Mihai Leon (electrotehnică III), Paul Preocupetu (geometrie descriptivă și desen I), Constantin Drughean (organizare și planificare), Gheorghe Zatreanu (motoare cu ardere internă), Nicolae Panoiu (cazane și turbine cu aburi și gaze), Nicolae Dumitrescu (tehnologia construcțiilor de masini), Pavel Babiciu și Ion Cheleman (masini agricole), Gheorghe Nichita (material rulant), Gheorghe Tunsoiu (masini electrice), Ion Iordachescu (rețele electrice), Petre Dimo și Ivan Sipoș (automatică I), Nicolae Iatan (turnătorie și foraje), Villy Austerman (chimie generală); lectori: Viorel Dumitras (matematici II), Cornel Popa (filozofie), Ana Gluvacov (economie politică), Emil Dmocos (pedagogie); asistenți: Edita Terezia Mazilescu, Odette Malancioiu, Mariana Popovici-Simion și Angela Timotin – Rusu (matematici I), Paul Cocirlan, Ana Maria Neagu, Liana Alexandra Popescu și Octavian Radu Viorel Urseanu (matematici II), Radu Constantin (matematici III), Elena Deciu, Constantina Dicu, Felicia Ghergus și Stela Radulet (matematici IV), Corneliu Calin, Grigore Costescu, Luminita Huidovici și Gheorghe Rosca (fizică I), Mugurel Badea, Serban Constantinescu și Doina Elena Gavrilă (fizică II), Ion Dinu și Constantin Ion (mecanică II), Stefan Bratu, Mihai Constantinescu și Klaus Schuler (rezistența materialelor), Viorel Bujoreanu (organe de masini), Vladimir Laurentiu Fara, Albinel Harnaj și Petre Roman (masini hidraulice), Theodor Brusalis,

Mircea Marinescu și Alexandru Petcovici (termotehnică și masini termice), Gheorghe Ion Costache, Nicolae Iosif Cristea și Rodrig Marculescu (electrotehnică I), Mihai Iordache, Nicolae Nicoara; Gheorghe Topala și Emanuel Vasiliu (electrotehnică II), Ioana Raluca Dimitrescu, Alexandrina Dobre, Constantin Dumitrescu, Nicolae Emil Florian și Mihail Dan Gutu (metalurgie fizică), Gheorghe Olaru (geometrie descriptivă și desen I), Margareta Bontas și Anton Topala (geometrie descriptivă și desen II), Marin Diaconu (filozofie), Victor Mateescu (economie politică), Marin Traistaru (socialism științific), Mihaela Silvia Blîndu și Daniela Brîndusa Stan-Diaconescu (limbi străine), Vintila Panduru (pedagogie), Costin Emil Dobre și Constantin Silvestru (motoare cu ardere internă), Andonie Cotoranu și Mihai Minca (tehnologia metalelor), Eugen Octavian Curatu, Silvia Ionescu – Muscel, Ovidiu Popescu și Magdalena Trandafir (tehnologia construcțiilor de masini), Florin Ionescu și Constantin Sandu (masini-unelte și scule), Anca Ruxandra Lisovschi și Ion Paunescu (masini agricole), Rodica Iova (organizarea transporturilor feroviare), Doru Nicola Gherban (telecomenzi feroviare), Silviu Anastasiu, Radu George Andrei, Felicia Anghel-Sprînceana, Ion Bestea, Nastase Bichir, Mircea Covrig, Jeana Gheorghiu, Cristian Lazarovici, Marin Mihalache, Arcadie Sîrbu și Ruxandra Rogui (masini electrice I), Dumitriu Dumitrache și Constantin Ghita (masini electrice II), Dumitru Ludu, Brîndusa Pantelimon, Dan Alexandru Pavelescu, Marin Saracin și Constantin Vlaicu (masuri și aparate electrice), Victor Athanasovici, Adrian Alexandru Badea, Virgil Musatescu și Gabriela Popescu (centrale electrice), Laura Brînzaru-Gaina, Alexandru Dabuleanu, Grigore Mircea Eremia și Marilena Ungureanu (rețele electrice), Lucia Bubulac, Ion Constantin și Ion Costea (radiocomunicații), Dan Dascalu, Cornelia Jipa, Sandală Doina Nicolau și Ecaterina Vass (tuburi electronice și tranzistoare), Maria Magdalena Balanescu, Serban Bîrca-Galateanu, Traian Adrian Murgan, Constantin Radoi și Dan Stoichescu (electronica aplicată), Eugen Borcoci, Ion Milescu, Graziela Niculescu, Romulus Stanculescu, Eugeniu Suhareanu și Tatiana Visinescu (telefonie și telegrafie), Radu Nicolae Dobrescu, Petrica Dumitru, Stelian Sergiu Iliescu, Traian Ionescu, Valeriu Iorga și Ion Palcu (automatică I), Constantin Florin Munteanu, Gheorghe Petrache, Aurelian Mihai Stanescu (automatică II), Sorin Badea și Edmond Berceanu (siderurgie), Ionela Visa (metalurgia metalelor neferoase), Dinu Ion (turnătorie și forje), Irina Constantinescu și Mariana Joita (chimie anorganică și analitică), Luminita Pîrvulescu (tehnologia substanțelor anorganice), Dorel Corciovei, Ecaterina Dragu, Viorica Fotin-Rusu, Mircea Gheroghiu și Mihaela Sinziana Rosca (chimie organică), Anca Ruxandra Bidulescu, Dan Sergiu Brasoveanu, Cornel Ciuciu și Lambrache Papahagi (tehnologie chimică organică, combustibili și poligrafie), Virginia Dobrescu-Burghelă și Anne Marie Siennid Puri (chimie și tehnologia materialelor de construcții), Olga Ionescu și Elena Tatar-Moisescu (chimie fizică și electrochimie), Octavian Mircea Iordache (procedee și aparate), Doina Ciornoava, Alexandru Florentin Niculescu și Cornelia Taflan (educatie fizică); preparatori: Vladimir Laurentiu Fara (fizică), Ion Dinu, Constantin Ion și Irina Ecaterina Petrescu (mecanică II), Horia Miron Gheorghiu (rezistența materialelor), Petre Roman (masini hidraulice), Dan Chirca și Traian Popa (metalurgie fizică), Constantin Vlaicu (geometrie descriptivă și desen I), Ioana Vusdea și Maria Zaharia (limbi străine), Constantin Silvestru (motoare cu ardere internă), Dumitru Nicolae Ludu (construcții aeronautice), Doru Gherban (telecomenzi feroviare), Marin Mihalache (masini electrice), Radu George Andrei și Jeana Gheorghiu (masini electrice II), Corina Boghiu, Cristian Emilian Lazarovici, Brîndusa Opari-Pantelimon și Marin Saracin (masuri și aparate electrice), Adrian Alexandru Badea, Adrian Gheorghe, Virgil Musatescu și Gabriela Popescu (centrale electrice), Laura Brînzaru-Gaina și Cornel Toader (rețele electrice), Maria Agoston, Marieta Georgescu și Paul Svasta (radiocomunicații), Mihail Ionescu, Cornelia Jipa, Adrian Rusu și Ecaterina Vass (tuburi electronice și tranzistoare), Felicia Ghergus și Constantin Radoi (electronica aplicată), Neculai Dumitriu (telefonie și telegrafie), Radu Nicolae Dobrescu (automatică I), Boris Jora (automatică II), Mariana Joita, Viorica Rusu Fotin și olimpia Zdrafcu (chimie anorganică și

analitic, Octavian Mircea Iordache si Szabolcs Lany (tehnologia substantelor anorganice), Lucian Enescu, Luminita Pîrvulescu, Simon Mariana Popovici si Rodica Adriana Stanescu (chimie organica), Ion Iliuta (tehnologie chimica organica, combustibili si poligrafie), Dorel Cociorvei (chimia si tehnologia materialelor de constructii), Elena Tatar-moisescu (electrochimie si chimie fizica).

*

In anul 1968 au fost pensionate urmatoarele cadre didactice: profesor Camil Mitrescu; conferentieri: Maria Dumitrescu si Nicolae Moscauteanu; preparator Vasile Mihaila (pensionat medical). Au fost transferati in alte unitati: profesorii: Coriolan Dragulescu si Ion Zaganescu; sef lucrari: Aurelian Tanasescu; asistentii: Petre Becheanu, Ion Cotaescu; Mircea Corciovei, Petre Caruntu, Vasile Titus Mocanu, Victor Mateescu, Vasile Popescu, Traian Popa, Stela Radulet, Radu Stroe, Iulian Vasile si Nicolae Visinoiu; preparatorii: Iosif Radulet si Constantin Saulescu.

S-a desfacut contractul de munca urmatoarelor cadre didactice: sefi de lucrari: Alfons Aschendorf si Ion Popescu Burchi; lector Vera Gîrlea; asistenti: Victor Constantinescu, George Manolescu, Victor Popescu si Nicolae Vernescu; preparatorii: Frusina Ion, Rodica Negulescu si Teodor Oancea.

Au incetat din viata profesorii: Ion S. Gheorghiu si Alexandru Stoenuescu.

*

La 13 mai 1968 Marea Adunare Nationala a adoptat „Legea nr.11 privind invatamintul in Republica Socialista Romania”. Potrivit acestei legi invatamintul are drept scop insusirea de catre cetateni a culturii generale si a cunostintelor necesare exercitarii unor profesii utile societatii, formarea concepiei materialist-dialectice despre natura si societate, educarea intelectuala, morala, estetica si fizica, cultivarea dragostei lor fata de patrie si popor, fata de idealurile de pace si progres”. Invatamintul este de stat. Scoala este despartita de biserica. Toti cetatenii, fara nici o discriminare au dreptul la invatatura. Organizarea invatamintului prevede ca forme: prescolar, obligatoriu de cultura generala cu durata de 10 ani, liceal, profesional si tehnic, superior, postuniversitar. Elevii si studentii primesc in conditiile legii: burse de stat, cazare in camine, masa la cantina, manuale, transport in vacante, la practica in productie, ingrijirea sanatatii, odihna in tabere, excursii. Statul asigura locuri de munca absolventilor invatamintului liceal de specialitate, profesional, tehnic si superior. El asigura desfasurarea invatamintului in limbile nationalitailor conlocuitoare.

Cu privire la invatamintul superior legea prevede, intre altele, ca institutii: universitatile, institutele, academiile si conservatoarele. Institutii se infiinteaza prin lege si se organizeaza pe facultati, iar facultatile se infiinteaza prin Hotarare a Consiliului de Ministri pe sectii potrivit nomenclatorului de specialitati. Nomenclatorul se aproba prin hotarare a Consiliului de Ministri se poate organiza invatamint seral a carui durata e cu un an mai mare decit durata invatamintului de zi corespunzator. Institutii sunt conduse de consilii profesionale (senate) alcatuite din rector, prorectori, decani, 2-4 reprezentanti ai fiecarei facultati alesi de consiliile profesionale de facultate, dintre sefi de catedra sau alti profesori si conferentieri pe termen de 4 ani, reprezentantul organizatiei de partid si 1-3 profesori consultanti desemnati de consiliul (senatul) insusi. Consiliul isi alege un secretar stiintific. Consiliul (senatul) hotaraste prin vot deschis, cu majoritate de jumatate plus unul din numarul membrilor sai asupra desfasurarii procesului de invatamint, propune Ministerului planul de cercetare al institutiei, hotaraste asupra rezultatului concursurilor de profesor si conferentiar, confirma hotaririle consiliilor profesionale de

facultate privind rezultatele concursurilor de asistenti, aproba acordarea gradatiei de merit, hotaraste asupra conferirii titlului de Doctor Honoris Causa.

Intre sedintele consiliului profesoral (senatului), conducerea e asigurata de un birou alcatuit din rector, prorectori si secretarul stiintific. Rectorul asigura conducerea operativa si reprezinta institutia de invatamint superior in relatiile cu orice persoane si organizatii. El asigura aducerea la indeplinire a hotaririlor consiliului profesoral (senatului), numeste si elibereaza din functie asistentii si personalul tehnico-administrativ, dispune exmatricularea si exmatricularea studentilor, elibereaza acte de studii, confirma hotaririle comisiilor de doctorat, este coordonator de credite si orice alte atributii prevazute de legi. Este ajutat de prorectori carora le poate delega o parte din atributiile sale. E numit de Ministrul Invatamintului pe timp de 4 ani, din 3 membrii ai senatului, propusi prin vot uninominal. Prorectorii sunt numiti de Ministerul Invatamintului pe baza propunerilor facute de rector, cu consultarea consiliului profesoral (senatului). In mod asemanator sunt organizate facultatile la care consiliul profesoral propune modificari ale planurilor de invatamint, aproba programele de curs, avizeaza rezultatul concursurilor de profesori si conferentieri, hotaraste in concursurile de sefi de lucrari (lectori) si asistenti. Intre sedintele consiliului profesoral de facultate, conducerea este asigurata de un birou alcatuit din decan, prodecan si secretarul stiintific. Decanul asigura conducerea operativa a facultatii, reprezinta facultatea in relatiile cu orice persoane sau organizatii, asigura aducerea la indeplinire a hotaririlor consiliului profesoral, aplica, cu exceptia exmatricularii, sanctiuni disciplinare studentilor. El este numit de ministrul invatamintului pe timp de 4 ani, din rindul a 3 membrii ai consiliului profesoral, propusi din vot uninominal. Prodecanii sunt numiti de rector pe baza propunerilor decanului facute cu consultarea consiliului profesoral de facultate.

Catedra este formată din personalul didactic care îndeplinește activitatea instructiv-educativă și științifică din cadrul unei discipline sau a mai multor discipline înrudite și este condusă de un șef de catedră, delegat de senat la propunerea consiliului profesoral al facultății.

Admiterea în invatamintul superior se face pe baza de concurs dintre candidatii cu diploma de bacalaureat, la invatamintul superior, fiind necesar în plus ca acestia să lucreze în specialitate.

Cu privire la procesul de invatamint, legea prevede ca structura anului se stabilește de Ministerul Invatamintului. Planurile de invatamint se întocmesc unitar de Ministerul Invatamintului, cu consultarea specialistilor, consiliile profesionale avind dreptul de a aduce modificări care trebuie aprobate de ministere. Programele de curs se elaborează de catedre și se aproba de consiliile profesionale. Institutii de invatamint superior asigura elaborarea manualelor în vederea editării. Practica studentilor se face în întreprinderi și în institutii, în ateliere și laboratoare. Studiile se încheie cu un examen de diploma care are drept scop verificarea capacității absolvenților de a sintetiza și aplica cunoștințele asimilate în anii de studii și la care se cere nota minimă 6. Absolvenții de la cursurile de zi efectuează un stagiu de 2-3 ani în organizatii economice, de invatamint, de cercetare, social-culturale sau în aparatul de stat pentru a-și desăvîrși pregătirea lor.

Cu privire la cercetarea științifică, legea prevede ca ea se organizează potrivit unor planuri anuale, pe catedre sau grupuri de catedre, privind rezolvarea unor probleme științifice și tehnice cerute de economia și cultura națională. În cadrul institutiilor se pot înființa centre de cercetare conduse de un profesor sau conferentiar. Pentru stimularea cercetării științifice institutiile de invatamint superior pot încheia contracte de cercetare cu organizatiile socialiste interesate, iar Ministerul Invatamintului poate acorda premii pentru activitatea științifică.

Institutii de invatamint superior confera titlurile științifice de doctor, doctor docent și Doctor Honoris Causa. Ele pot organiza cursuri postuniversitare prin invatamint de zi, seral sau fara frecvență. Nomenclatorul de specialități și planul anual de școlarizare se aproba prin Hotarare a Consiliului de Ministri.

*

Profesorul Constantin Dinculescu, implinind virsta de 70 de ani, a fost eliberat din functia de rector al Institutului si a fost numit profesor consultant. Ca rector al Institutului a fost numit profesorul George Baranescu, seful catedrei de motoare, cu ardere interna.

*

Potrivit prevederilor Hotaririi Consiliului de Ministri nr.1487/1968 si tinind seama de avizul Comitetului de Stat al Planificarii nr.79156/1968, s-a aprobat prin ordinul Ministrului Invatamintului nr.373 din 29 iulie 1968 urmatorul „Plan de scolarizare la anul I – cursuri de zi si serale -, in anul scolar 1968-1969”, la Institutul Politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din Bucuresti:

1. Facultatea de electrotehnica: ingineri cursuri de zi (5 ani): masini si aparate electrice (90); ingineri cursuri serale (6 ani): masini si aparate electrice (25).
2. Facultatea de energetica: ingineri cursuri de zi: (5 ani) electroenergetica (85), termoenergetica (130), hidroenergetica (40); subingineri cursuri de zi (2-5 ani) : electroenergetica (20), termoenergetica (40); subingineri cursuri serale (3, 5 ani): electroenergetica (20).
3. Facultatea de electronica si telecomunicatii: ingineri cursuri de zi (5 ani): electronica aplicata (120), radiotehnica (45), telefonie si telegrafie (40), telecomenzi feroviare (30), ingineri fizicieni (45); ingineri cursuri serale (6 ani): electronica aplicata (20), telefonie si telegrafie (20), telecomenzi feroviare (20).
4. Facultatea de automata: ingineri cursuri de zi: (5 ani): automata (150), calculatoare (50).
5. Facultatea de mecanica: ingineri cursuri de zi (5 ani): masini termice (40), aeronautica (50), utilaj chimic (110), masini hidraulice si pneumatice (25); ingineri cursuri serale (6 ani): masini termice (30).
6. Facultatea de mecanica agricola: ingineri cursuri de zi (5 ani): mecanica agricola (90).
7. Facultatea de tehnologia constructiilor de masini: ingineri cursuri de zi (5 ani): tehnologia constructiilor de masini (110), masini – unelte si scule (100), mecanica fina (80); subingineri cursuri de zi (2, ½ ani): tehnologia prelucrarii la rece (60); subingineri cursuri serale (3, ½): tehnologia prelucrarii la rece (40).
8. Facultatea de chimie industrială: ingineri cursuri de zi: (5 ani): tehnologia substantelor anorganice (55), chimia si tehnologia materialelor de constructii (40), tehnologia substantelor organice (40), tehnologia compusilor macromoleculari (25), chimizarea combustibililor (10); ingineri cursuri de zi (4 ani): tehnologie poligrafica (15); ingineri cursuri serale (6 ani): tehnologia substantelor anorganice (20), tehnologia substantelor organice (25); subingineri cursuri de zi (2, ½ ani): chimia si tehnologia materialelor de constructii (30).
9. Facultatea de metalurgie: ingineri cursuri de zi (de 5 ani): elaborarea fontei si otelului (15), turnatorie de fonta, hotel si metale neferoase (70), deformari plastice si tratamente termice ale metalelor (55), metalurgie neferoasa (25); ingineri cursuri serale (6 ani): turnatorie de fonta, hotel si metale neferoase (15), deformari plastice si tratamente termice ale metalelor (15); subingineri cursuri de zi (2, ½ ani): furnale si otelarii (20).
10. Facultatea de transporturi: ingineri cursuri de zi (5 ani): material rulant (40), autovehicule rutiere (40); ingineri cursuri de zi (4 ani): tehnica transporturilor

feroviare (40); ingineri cursuri serale (6 ani): material rulant (20); subingineri cursuri de zi (2, ½ ani): intretinere si reparatii auto (25); subingineri cursuri serale (3, ½ ani): intretinere si reparatii auto (25).

*

Prin Ordinul Ministrului Invatamintului nr.373 din 29 iulie 1968 s-a aprobat si „Planul de scolarizare in anul I la invatamintul postuniversitar de ingineri economisti – cursuri fara frecventa – pe anul 1968/1969” la Institutul „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din Bucuresti:

Invatamint postuniversitar de ingineri economisti: mine (15), petrol, gaze si geologie (35), industrie chimica (30), energetica, electrotehnica si telecomunicatii (30), metalurgie, masini si utilaje (100), industria lemnului (15), industria usoara (20), industria alimentara (20), constructii (40), industria materialelor de constructii (10), transporturi (15), silvicultura (25), agricultura (250).

*

In anul 1968 au fost date in folosinta inca 10 camine in „Complexul studentesc Regie” din Splaiul Independentei 290, cu o capacitate de 4.488 de locuri, precum si o a doua cantina, avind o sala de mese cu 1200 locuri si o capacitate de 3.000 de locuri (in 2,5 serii).

*

Prin Hotarirea Consiliului de Ministri nr.1930 s-a aprobat sarbatorirea, in luna octombrie 1968, a implinirii a 150 de ani de la infiintarea primelor cursuri de inginerie in limba romana, in Bucuresti. Potrivit hotaririi „cu prilejul deschiderii cursurilor in anul universitar 1968/1969 la Institutul politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din Bucuresti si se va organiza o adunare festiva consacrata acestui eveniment, la care va participa personal didactic din invatamantul superior tehnic din toate centrele universitare, iar in instituttele de invatamint tehnic superior din Bucuresti se vor organiza sesiuni stiintifice ale personalului didactic. Presa centrala va publica articole, iar radioul si televiziunea vor organiza emisiuni consacrate acestui eveniment”.

*

Deschiderea noului an universitar a prilejuit tineretului studios din Capitala momente emotionante, salutind cu mult entuziasm prezenta in mijlocul lor a tovarasului Nicolae Ceausescu , insotit de tovarasi din conducerea de partid si de stat. A fost vizitat noul local al Institutului politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej” aflat intr-o faza avansata de constructie. La intrarea dinspre Splaiul Independentei in intampinarea oaspetilor au venit prof.dr.ing.George Baranescu, rectorul institutului, conf.dr.ing.Alexandru Popa, secretarul Comitetului de partid, cadre didactice si studenti, membri din conducerea Ministerului Invatamantului si a Ministerului Industriei Constructiilor. Prezenta conducatorilor de partid si de stat la noul sediu al celei mai vechi scoli tehnice superioare romanesti in aceasta luna cind se implinesc 150 de ani de la infiintarea invatamintului tehnic superior in limba romana in Bucuresti, subliniaza atentia oermanenta acordata de partid si guvern dezvoltarii invatamintului politehnic, ridicarii pe o treapta superioara a bogatelor traditii ale scolii noastre ingineresti.

Ministerul industriei constructiilor, Dumitru Mosora si profesorul Octav Doicescu au condus pe oaspeti prin incaperile institutului si in holul corpului central, in fata unei machete au informat ca in cursul acestui an universitar vor fi date in functiune primele laboratoare si sali de

cursuri. Gazdele arata cu mandrie ca, situindu-se la nivelul noilor concepii arhitecturale contemporane, noua Politehnica va fi un for de invatamint modern la nivelul tarilor avansate.

In discutiile purtate in fata machetei, tovarasul Nicolae Ceausescu a recomandat specialistilor de pe santiere si conducerii institutului sa acorde inca din aceasta faza a lucrarilor o atentie deosebita utilizarii rationale a terenului afectat constructiei ca si folosirii judicioase a spatiilor construite. Discutia a continuat pe terasa de la etajul II a corpului central, care ofera perspectiva intregului santier si a imprejurimilor, unde profesorul arhitect Octav Doicescu a aratat ca au fost elaborate studii care plaseaza politehnica bucuresteană intr-o uriasa zona verde presarata cu lacuri ce incepe de la Palatul Pionierilor si Gradina Botanica si se prelungesc spre vestul orasului. La plecare s-a inminat tovarasului Nicolae Ceausescu un mesaj de recunostinta a studentilor si cadrelor didactice ale institutului fata de grija pe care partidul si statul o acorda ridicarii nivelului calitativ al invatamintului si de adeziune la politica interna si externa a partidului si guvernului.

*

Festivitatile consacrate aniversarii a 150 de ani de la infiintarea, in Bucuresti, a primelor cursuri de inginerie in limba romana au inceput joi 31 octombrie 1968, dimineata, printr-o sedinta festiva organizata in Sala Palatului R.S.R. Au participat membri ai Comitetului Central al PCR, ai Consiliului de Stat si ai Guvernului, academicieni, alti oameni de stiinta, cadre didactice universitare din Bucuresti si din celelalte centre universitare cu invatamint tehnic superior, specialisti din intreprinderi si studenti.

Sedinta a fost deschisa de prof.George Baranescu, rectorul Institutului politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej”. In continuare a luat cuvintul tovarasul Dumitru Popa, membru supleant al Comitetului municipal Bucuresti al PCR, care a dat citire Mesajului adresat de tovarasul Nicolae Ceausescu, secretar general al CC al PCR, presedintele Consiliului de Stat corpului profesoral si studentilor din institutele de invatamint tehnic superior din Bucuresti. In acest mesaj se arata intre altele: ... inaugurarea cu 150 de ani in urma, a cursurilor de inginerie initiate de Gheorghe Lazar, eminent om de cultura si inflacarat patriot, a reprezentat un eveniment remarcabil in istoria invatamintului, stiintei si culturii noastre. In decursul existentei sale, Scoala tehnica superioara din Bucuresti a format zeci si zeci de promotii de ingineri ... In anii socialismului, ca o expresie elocventa a grijii partidului nostru pentru dezvoltarea invatamintului, pentru ridicarea nivelului de cultura al poporului scoala tehnica superioara din Bucuresti - cea mai importanta sursa de formare a cadrelor tehnice ingineresti in toate ramurile economice nationale – a cunoscut o puternica dezvoltare. Pentru invatamintul tehnic superior socialismul a insemnat o crestere considerabila a numarului de institute si facultati, de studenti si cadre didactice, o imbunatatire permanenta a conditiilor de studiu si de viata ale tineretului studios. Doresc cu acest prilej, sa exprim inalta apreciere pe care partidul si statul nostru o acorda activitatii rodnice, devotate, a corpului profesoral care-si indeplineste indatoririle de onoare ce-i revin, aducind o contributie deosebit de valoroasa la formarea celui mai ales si mai pretios produs al societatii noastre, omul temeinic si multilateral pregatit – constructor al socialismului. Temeiuri de indreptatita satisfactie ne dau tinerele vlastare ale intelectualitatii tehnice, intreaga noastra studentime ... Va adresez tuturor urari de noi si mari succese, va doresc multa sanatate, fericire si realizari insemnate in activitatea dumneavoastra inchinata propasirii patriei noastre socialiste.

Mesajul a fost primit cu vii aplauze. A luat apoi cuvintul profesor emerit Constantin Dinculescu, membru corespondent al Academiei R.S.Romania, care a facut o succinta trecere in revista a celor 150 de ani de existenta a invatamintului tehnic superior din Bucuresti, aratind ca aceasta istorie este plina de invataminte, ea evidentiaza in primul rind devotamentul, spiritul de

abnegatie, pasiunea, profunda dragoste de patrie si de popor manifestate de pionierii invatamintului nostru superior tehnic si de urmasii lor. Vorbitorul a trecut apoi in revista masurile luate de partid si de guvern pentru perfectionarea continua a invatamintului din tara noastra si indeosebi a celui tehnic. In incheiere, a aratat ca este o datorie a cadrelor didactice si a studentilor de a ridica pe o treapta si mai inalta experienta istorica acumulata.

Dupa ce a transmis un salut cordial si cele mai calduroase felicitari intregului corp didactic si studentilor din invatamintul superior tehnic al Capitalei, academicianul Stefan Balan, ministrul invatamintului a aratat profunda semnificatie a acestei solemnitati de cinstire a traditiilor inaintate ale invatamintului, prilej de afirmare a hotaririi de a indeplini cu devotament sarcinile de mare raspundere ce revin azi invatamintului in formarea cadrelor de inalta calificare, necesare dezvoltarii economice, sociale si culturale.

A lut apoi cuvintul profesorul universitar Alexandru Popescu si profesorul emerit Constantin Ionescu Bujor de la Institutul politehnic « Gheorghe Gheorghiu-Dej » care au evocat momente din trecutul invatamintului ingineresc din Bucuresti, figuri de dascalii eminenti care au avut un rol insemnat in propasirea tehnicii si culturii romanesti, precum si figuri de absolventi care au ilustrat stiinta si tehnica in tara si peste hotare.

Ion Amariutei, vicepresedinte al Uniunii Asociatiei Studentilor din Romania a exprimat recunostinta studentilor fata de stradanile inaintasilor de a netezi Romaniei calea spre cultura civilizatiei, precum si fata de conducerea de partid si de stat pentru conditiile de studiu si de viata create si de asemenea angajamentul intregii studentime de a deveni detasamentul de inalta competenta in constructia socialista.

S-a dat apoi citire salutarilor adresate corpului profesoral si studentilor din institutele de invatamint tehnic superior din Capitala, din partea centrelor universitare cu invatamint tehnic superior> Bucuresti, Iasi, Timisoara, Cluj, Brasov, Craiova, Galati, Petrosani, Tirgu Mures si Ploiesti.

In incheierea adunarii, participantii la sedinta festiva au adresat o scrisoare Comitetului Central al P.C.R., tovarasului Nicolae Ceausescu in care si-au exprimat adeziunea la politica partidului, emotia pentru cuvintele calde cuprinse in mesajul transmis si hotarirea ferma de a continua si imbogati glorioasele traditii ale inaintasilor, de a pregati temeinic pe viitorii ingineri pentru a ridica pe noi culmi tehnica si stiinta in patria noastra.

*

In dupa amiaza zilei de joi, 31 octombrie 1968 a avut loc festivitaea dezvelirii unei placi comemorative care marcheaza diferitele momente in dezvoltarea invatamintului tehnic superior bucurestean de-a lungul celor 150 de ani de la infiintarea scolii lui Gheorghe Lazar.

Au participat Dumitru Popa, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim secretar al Comitetului de partid al Municipiului Bucuresti, primarul Capitalei, profesor universitar Miron Constantinescu, adjunct al ministrului invatamintului, Ion Teoreanu, seful sectiei de invatamint a CC al PCR, academicieni, cadre didactice din invatamintul superior, reprezentanti ai unor institutii centrale si de invatamint superior din Bucuresti si din tara, studenti.

A urmat apoi deschiderea expozitiei documentare « Dezvoltarea invatamintului tehnic superior romanesc » amenajata in holurile Institutului politehnic « Gheorghe Gheorghiu – Dej ».

*

In anul 1968 au fost date in folosinta corpurile N, O, P, R, S din complexul de camine « Regie » cu cite 396 de locuri fiecare si cantina nr.2, cu 3000 portii in 3, 5 schimburi.

A fost cedata cantina « Buzesti » din Piata Buzesti nr.4.

*

In anul 1968 s-a incheiat o “ Intelegere intre Institutul politehnic “Gheorghe Gheorghiu-Dej” si Universitatea tehnica din Budapesta (Republica Populara Ungara)”. Intelegerea prevedea schimburi de cadre didactice, pe o perioada totala de 4 saptamini x om anual si colaborari in teme de interes comun in domenii ca> teoria informatiei si prelucrarii de date, proiectarea asistata de calculator, microunde, circuite cu straturi subtiri, masini electrice etc. ...

*

In anul 1968 Marius Preda a fost ales presedinte al Consiliului sindicatelor din Centrul Universitar Bucuresti.

In anul 1968 Guta Craciun a fost ales secretar al Comitetului de partid al institutului.

1969

In anul 1969 s-au facut urmatoarele numiri de cadre didactice : profesori : Nicolae Geru (metalurgie fizica), Alexandru Popa (material rulant), Constantin Bala (masini electrice), Emil Constantinescu (centrale electrice), Vasile Catuneanu (radiocomunicatii) si Iosif Drimus (tehnologie chimica organica, combustibili si poligrafie); conferentieri : Viorel Dumitras si Elena Kreindler (matematici II), Florin Manea (electrotehnica II), Augustin Moraru (electrotehnica III), Dimitrie Rebusapca (economie politica), Ion Sonea (tehnologia metalelor), Constantin Iliescu (masuri si aparate electrice), Pavel Buhus (centrale electrice), Dorin Cristescu si Ion Iordanescu (retele electrice) si Mihail Raul (procedee si aparate); sefi de lucrari : Nicolae Enescu (mecanica I), Valentin Ceausu si Eugen Deciu (mecanica II), Emilian Dumitrescu si Gheorghe Rusu (rezistenta materialelor), Iosif Tempea (teoria mecanismelor), Ion Ciriac, Adrian Cupsa, Cezar Fluerașu si Cornelia Ionescu – Botea (electrotehnica I), Paul Cristea si Fanica Spinei (electrotehnica II), Angel Aloman (metalurgie fizica), Aurel Bragaru, Constantin Dumitras si Constantin Nicu (tehnologia constructiilor de masini si mecanica fina), Ion Gheorghe Sandu (masini-unelte si scule), Gheorghe Moldoveanu (masini agricole), Eugen Negrus (autovehicule rutiere), Ovidiu Iancu (telecomenzi feroviare), Nicolae Galan (masini electrice), Carmen Golovanov (masuri si aparate electrice), Teodor Miclescu (retele electrice), Stefan Cserveny (tuburi electrice si tranzistoare), Nicolae Necula (telefonie si telegrafie), Vlad Stefanuta Ionescu (automatica I), Nicolae Cobianu (tehnologie organica, combustibili si poligrafie), Ecaterina Rusu (chimia si tehnologia materialelor de constructii); Constanta Partenie, Viorel Popa si Gheorghe Potincu (Institutul de subingineri Pitesti); lectori : Rodica Trandafir (matematici III), Victoria Zlatescu (matematici IV), Gheorghe Petcu (economie politica) si Constantin Szentes (socialism stiintific); asistenti : Constantin Cealera, Dumitru Filipescu si Florica Pascal Munteanu (matematici I), Mihail Badea si Iosif Sever Georgescu (fizica), Gheorghe Draganoiu (mecanica II), Oltea Bogdan Literat, Ion Constantinescu si Lucia Fetcu (rezistenta materialelor), George Dobre, Radu Iatan, Mihail Dan Lazar, Elena Mirita, Stefan Stanciu si Sergiu Tiberiu Turcu (organe de masini), Ioana Breazu, Maria Neamtu si Aureliu Panaitescu (electrotehnica II), Miruna Ileana Comanescu – Nitescu, Bogdan Marculescu si Nicolae Nicolaescu (electrotehnica III), Ilie Butnariu (studiul metalelor), Iolanda Nita si Elisabeta Vasilescu (geometrie descriptiva si desen I), Ion Amariutei (organizare si planificare), Petre Anghel (limbi straine), Ana Ganciu (pedagogie), Ana Maria Teodorescu (educatie fizica), Mihai Delgeanu (cazane si turbine), Ioana Chiriac si Petre Gladcov (tehnologia metalelor), Gheorghe Valeriu Banu, Gheorghe Constantin

Costachescu si Filaret Ilie Dobos (tehnologia constructiilor de masini), Traian Aurite (masini-unelte si scule), Paul Virgil Constantin Marinescu (aeronave), Felicia Anghel-Sprinceana, Sanda Canescu si Petru Notingher (masini electrice), Stefan Florin Ionescu si Matilda Tigler (masuri si aparate electrice), Victor Athanasovici, Petre Ghitescu, Dumitru Cezar Ionescu, Alexandrina Mititelu si Bedros Petru Nae (centrale electrice), Nicolae Vasiliu (retele electrice), Emil Sofron (tuburi electrice si tranzistoare), Adrian Barbucescu si Ovidiu Constantin Dragomirescu (electronica aplicata), Ion Duma, Nicolae Sorin Popescu si Maria Suhareanu (telefonie si telegrafie), Marian Dobre (automatica I), Valentin Nicolae Puiu Cristea, Emil Georgescu, Cristian Giumale, Gheorghe Calin Soare si Floriana Zincenco (automatica II), Nicolae Dan Ciocan si Barbu Serban Petrescu (calculatoare), Ion Chira (turnatorie si forje), Irina Constantinescu, Irina Ionescu, Eufrosin Kraft, Domnica Pincovschi si Hans Rechner (chimie anorganica si analitica), Mihaila Corneliu, Nicolae Tarabusanu (tehnologie chimica organica, combustibili si poligrafie), Marcela Muntean si Sanda Maria Teodorescu (chimia si tehnologia materialelor de constructii), Corneliu Iordache (chimie fizica si electrochimie), Aurelia Meghea si Maria Stoia (chimie generala), Vasile Ciucurel si Isidor Turbatu (tehnica generala – Institutul de subingineri Pitesti), Vasile Hara (organe de masini – Institutul de subingineri Pitesti).

*

In anul 1969 s-au pensionat urmatoarele cadre didactice : profesor Cristina Popescu si sef lucrari Cristina Roman.

S-au transferat in alte unitati : profesor Pavel Apostol, conferentiar Vasile Nichita ; sef de lucrari Ion Bahrin ; asistenti : Maria Balanescu, Dorel Corciovei, Felicia Ghergus, Nicolae Iatan si Nicolae Stan.

S-a desfacut contractul de munca urmatoarelor cadre didactice : conferentieri : Mustafa R.Mustafa si Ion Zamfirescu ; sefi de lucrari : Paul Georgescu si Victor Iordachescu ; asistentii : Lucia Bubulac, Sanda Dumitrescu, Selma Mustafa, Victoria Marghidan si Zvetlana Mayer.

A incetat din viata lectorul Liviu Cristian.

*

La 14 martie 1969 Marea Adunare Nationala a adoptat « Legea privind statutul personalului didactic din Republica Socialista Romania (nr.6) ». Referitor la personalul didactic din invatamintul superior, statutul stabileste urmatoarele : functiile didactice la catedre sunt : profesor, conferentiar, sef de lucrari (lector), asistent si asistent stagiar. Numarul posturilor didactice se stabileste de Ministerul Invatamintului, in functie de sarcinile didactice si de cercetare stiintifica, psi de numarul de studenti. Posturile vacante (neocupate cu personal titulat) se ocupa prin concurs, iar cele de sef de lucrari (lector) si de asistent si prin avansare. La concurs, pentru posturile de profesor se cer : titlul de doctor, o vechime de 3 ani in functie de conferentiar sau de 10 ani in invatamint, iar pentru specialisti din afara invatamintului, titlul de doctor si o vechime de 12 ani in cercetare, proiectare, productie sau aparatul de stat. Pentru posturile de conferentiar se cer : titlul de doctor si o vechime minima de 8 ani in invatamint, in cercetare, proiectare, productie sau aparatul de stat. Inscrierea se face in termen de 30 zile de la publicarea concursului. Concursul consta din verificarea activitatii didactico-educative, stiintifice si practice a candidatilor, iar pentru cei care nu au functionat in invatamintul superior cu sarcini de predare di dintr-o prelegere publica, a carei tema, stabilita de comisie, se comunica cu 48 ore inainte candidatului. Lucrarile comisiei de concurs, avizate de consiliul profesoral al facultatii, se supune hotaririi senatului. Pentru a fi propusi pentru avansare la functia de sefi de lucrari, (lectorii), asistentii titulari trebuie sa aiba titlul de doctor si rezultate bune in activitatea didactica, educativa

si stiintifica. Hotarirea de avansare, pe baza propunerii sefului de catedra, este luata de consiliul profesoral al facultatii si confirmata de senat. Pentru a ocupa prin concurs functia de sef de lucrari (lector) candidatii din invatamint care au titlul de doctor sau sunt inscrisi la doctorat si au o vechime de 5 ani, specialistii din afara institutului cu titlul de doctor si o vechime de 5 ani, sau cei care n-au acest titlu, dar au o vechime de 8 ani in productie, cercetare sau proiectare. Concursul consta din verificarea facuta de comisia de concurs a activitatii didactico-educative si stiintifice, iar la cei din afara invatamintului sin dintr-o proba de conducere a unui seminar, probe practice sau tinere a unei prelegeri cu tema anuntata cu 48 ore inainte. Posturile de asistent pot fi ocupate prin avansarea asistentilor stagieri care au obtinut rezultate bune in perioada stagiului legal (procedura aceeaasi ca pentru avansarea la functia de sefi de lucrari). Concursul de asistent pentru care se cer studii superioare in specialitatea postului consta intr-o proba scrisa, o proba orala si o proba practica de conducere a unui seminar sau lucrari practice. Hotarirea consiliului profesoral se supune confirmarii senatului. Posturile de asistent stagiar se ocupa prin numire pe baza de repartizare a absolventilor in invatamintul superior. Posturile vacante pot fi ocupate cu suplinitori, numiti anual, pina la ocuparea lor prin concurs, sau prin plata cu ora.

Personalul didactic are dreptul sa foloseasca baza materiala a institutiei de invatamint superior pentru a-si desfasura activitatea didactica si stiintifica, sa publice rezultatele activitatii stiintifice in perioadele institutiei, sa publice manuale, tratate, sa efectueze stagii de perfectionare in tara si in strainatate, sa faca parte din societati stiintifice, sa fie delegati la congrese si manifestari stiintifice nationale si internationale, sa beneficieze de un concediu de 62 zile si de concedii fara plata pina la un an. Ca indatoriri, personalul didactic va presta 8 ore pe zi in institutia de invatamint superior sau in alte locuri legate de activitatea didactica, stiintifica si metodică (biblioteci, laboratoare etc.). numarul de ore saptaminal este : pentru profesori si conferentieri 6 ore, pentru sefi de lucrari (lectori) 8 ore daca au si sarcini de predare si, daca nu au, precum si pentru asistenti 12 ore. Profesorii si conferentierii au ca sarcini didactice : prelegeri, conducere de seminarii si lucrari practice, examinarea studentilor in timpul sesiunilor de examene, indrumarea unui grup de studenti sprijinindu-i in intreaga lor activitate, acordarea de consultatii, recenzarea proiectelor de diploma, intrumarea si controlul practicii.

*

Prin "Hotararea Consiliului de Ministri privind angajarea in munca a studentilor de la invatamantul de zi », nr.931 din 7 mai 1969 s-a stabilit ca in perioada vacantelor universitare studentii de la invatamantul de zi pot fi angajati in munca, la cererea lor, de catre organizatiile socialiste. Ei pot participa la efectuarea unor lucrari prevazute in contractele de colaborare incheiate intre institutiile de invatamant superior si organizatiile socialiste, fiind retribuiti din veniturile realizate de institutie, potrivit normelor legale. In perioada cursurilor u:niversitare studentii pot fi angajati cu ora sau pentru o lucrare determinata si numai cu conditia indeplinirii tuturor obligatiilor stabilite prin planurile de invatamant. Studentii angajati beneficiaza in continuare de toate drepturile prevazute in perioada scolarizarii.

*

Prin "Hotararea Consiliului de Ministri privind infiintarea si modificarea denumirii unor unitati de invatamant superior" nr.1322 din 12 iunie 1969, la articolu 2 se prevede infiintarea incepand cu anul universitar 1969/1970 a Institutului de subingineri Pitesti subordonat Institutului politehnic Gheorghe Gheorghiu-Dej din Bucuresti.

*

La 21 iulie 1969, data inscrisa in cartea de onoare a institutului, s-au dat in folosinta primele spatii de invatamant pe noua platforma din Splaiul Independentei 313 si anume :

- corpul BN al profilului Invatamant general cu o suprafata desfasurata de 11.445 mp cuprinzand : 2 amfiteatr a 175 locuri fiecare, 16 sali de seminar cu 480 locuri, 15 sali de desen cu 450 locuri, precum si laboratoarele catedrelor de : fizica, mecanica, organizarea si conducerea interprinderilor – cu o suprafata desfasurata totala de 1960 mp – grupul gospodaresc cu o suprafata desfasurata totala de 3300 mp cuprinzand ateliere de intretinere si depozite.

Avand in vedere aceasta extindere a spatiului de invatamant, in anul 1969 a fost predat imobilul din str.Sfintii Voievozi nr. 52-54 (cu o suprafata desfasurata de 1220 mp) si Caminul nr.4 din str.Polizu nr.10.

*

Potrivit prevederilor Hotararii Consiliului de Ministri nr.1323 din 12 iunie 1969, prin Ordinul Ministerului Invatamantului nr.401/1969 s-a aprobat urmatorul « Plan de scolarizare la anul I – cursuri de zi si serale – in anul scolar 1969/1970 » la Institutul politehnic Gheorghe Gheorghiu-Dej .

1. Facultatea de electrotehnica : ingineri cursuri de zi (5 ani) electrotehnica (80).
2. Facultatea de energetica : ingineri cursuri de zi (5 ani) electroenergetica (90), termoeenergetica si centrale atomoelectrice (110), hidroenergetica (40); subingineri cursuri de zi (2,1/2 ani): electroenergetica (50), termoeenergetica (70) ; subingineri cursuri serale (3,1/1 ani) : electroenergetica (20).
3. Facultatea de electronica si telecomunicatii : ingineri cursuri de zi (5 ani) : electronica aplicata (150), radiotehnica (45), telefonie si telegrafie (40), telecomenzi feroviare (30), ingineri fizicieni pentru dispozitive eelectronice (25) ; ingineri cursuri serale (6 ani) : telefonie si telegrafie (20), telecomenzi feroviare (20) ; subingineri cursuri de zi (2,1/2 ani) : electronica aplicata (40) ; subingineri cursuri serale (3,1/2 ani) : electronica aplicata (20).
4. Facultatea de automatica : ingineri cursuri de zi (5 ani) : automatica (150), calculatoare (50) .
5. Facultatea de mecanica : ingineri cursuri de zi (5 ani) : masini termice (40), aeronautica (90), utilaj chimic (90), masini hidraulice si pneumatice (25) : ingineri cursuri serale (6 ani) ; masini termice (30) : subingineri cursuri de zi (2,1/1 ani) : montajul si intretinerea utilajului chimic (40).
6. Facultatea de mecanica agricola : ingineri cursuri de zi (5 ani) : mecanica agricola (90).
7. Facutatea de tehnologia constructiilor de masini : ingineri cursuri de zi (5 ani) : tehnologia constructiilor de masini si masini-unelte (190) : mecanica fina (75) ; subingineri cursuri de zi (2,1/2 ani) :tehnologia prelucrarii la rece (140) ; subingineri cursuri serae (3,1/2 ani) : tehnologia prelucrarii la rece (40).
8. Facultatea de chimie industriaa : ingineri cursuri de zi (5 ani), tehnologia substantelor anorganice (50), tehnologia substantelor organice (35), tehnologia silicatilor si compusilor oxidici (40), tehnologia compusilor macromoleculari (20), tehnologia poligrafica (10) ; subingineri cursuri de zi (2,1/2) : tehnologia silicatilor si compusilor oxidici (30), tehnologia chimica anorganica (20),tehnologia chimica organica (30) ; subingineri cursuri serale (3,1/2 ani) : tehnologie chimica anoganica (15), tehnologie chimica organica (30).
9. Facultatea de metalurgie : ingineri cursuri de zi (5 ani) : elaborarea fontei si otelului (25), turnatorie de fonta , otel, si metale neferoase (45), deformarea plastica si tratamentul termic al metalelor (55), metalurgie neferoasa (25) ; subingineri cursuri de zi (2,1/2 ani) : furnale si otelarii (30), foraje si tratamente termice (50) : subingineri cursuri serale (3,1/2 ani) : forje si tratamente termice (20).

10. Facultatea de transporturi: ingineri cursuri de zi (5 ani): material rulant (40), autovehicule rutiere (50); ingineri cursuri de zi (4 ani): tehnica transportului feroviar (30); ingineri cursuri serale (6 ani): material rulant (20); subingineri cursuri de zi (2,1/2 ani): intretinerea si reparatii auto(20).

11. Institutul de subingineri cu sediul in orasul Pitesti: subingineri cursuri de zi (2,1/2 ani): tehnologia prelucrarii a rece (50), intretinere si reparatii auto (30).

*

Prin Decretul nr.577 din 19 august 1969 Gheorghe Buzdugan a fost numit in functia de presedinte al Consiliului National al Cercetarii Stiintifice in locul lui Nicolae Murgulet (ambii cadre didactice a Institutul politehnic Bucuresti).

*

Ministerul Invatamantului, prin ordinul nr.1069 din 23 noiembrie 1969 a aprobat infiintarea «Centrului de cercetari de motoare cu ardere interna» pe langa Facultatea de mecanica a Institutului politehnic Bucuresti. Acest centru va functiona cu personalul didactic si de cercetare care exista in prezent la catedra, respectiv cu baza materiala existenta.

*

In anul 1969 a fost incheiata o Înțelegere pentru Institutul politehnic Gheorghe Gheorghiu-Dej si Universitatea tehnica din Dresda (Republica Democrată Germană). Înțelegerea prevedea schimburi anuale de 8 studenti la practica si de cadre didactice (8 saptamani x om anual) si colaborari in domenii de interes comun: mecanica fina, optica, electrotehnica si metalurgie.

*

In anul 1969 Traian Aurite a fost ales presedinte al Asociatiei studentilor comunisti din institut, iar Ion Amariutei secretar al organizatiei UTC din institut.

In aprilie 1969 a avut loc “Conferinta a VII-a a Uniunii Asociatiilor Studentesti din Romania”care a trasat ca sarcina Consiliului UASCR sa redacteze un nou statut al UASR.

Ulterior, ca urmare a unificarii celor doua organizatii, a fost ales presedinte al Uniunii Asociatiilor studentilor Comunisti (UASC) din institut, Traian Aurite.

1970

In anul 1970 s-au facut urmatoarele numiri de cadre didactice: profesori: Maty Roll Blumenfeld (rezistenta materialelor), Traian Demian (organe de masini), Stefan Zarea (masini hidraulice), Titi Dulamita si Marius Protopopescu (metalurgie fizica), Berthold Grunwald (motoare cu ardere interna), Zoltan Duca (masini-unelte si scule), Nicolae Racoveanu (automatica II), Neculai Murgulet (siderurgie), Dumitru Ionescu, Ozias Solomon si Ion Stefanescu (tehnologie chimica organica) si Solomon Stembserg (chimie fizica si electrochimie); conferentiarai: Traian Cretu si Ion Popescu (fizica), Victor Drobota si Toma Pana (rezistenta materialelor), Dan Pavelescu (organe de masini), Henri Jean Boisnard, Dan Ionescu si Mircea Podani (masini hidraulice), Cornel Popa si Ion Tudosescu (filozofie), Costinel Lazar (economie politica), Anatolie Carabulea (organizare si planificare), Ioan Dumitru Oprisescu (educatie fizica si sport), Calin Adrian Vasilescu (motoare cu ardere interna), Gheorghe Diaconescu (tehnologia constructiilor de masini si mecanica fina), Nicu Codacse (material rulant), Ionel Purica (centrale electrice), Mariana Belis (radiocomunicatii), Teodor Segarceanu (metalurgia metalelor neferose), Florin Dinu Badea (chimie organica), Mihai Dimonie si Lucian

Floru (tehnologie chimica organica, combustibili si poligrafie); sefi de lucrari: George Teodorescu (fizica), Adriana Nastase (rezistenta materialelor I), Mihai Dranga si Gheorghe Popa (teoria mecanismelor), Dumitru Mircea Pascovici (organe de masini), Valeriu Nisteanu (masini hidraulice), Mihai Vasiliu (electrotehnica I), Gheorghe Olaru (geometrie descriptiva si desen I), Gheorghe Rusitoru (organizare si planificare), Ion Bulugioiu si Stefan Miu (educatie fizica si sport), Ion Iordache (cazane si turbine cu abur si gaze), Anca Rodica Delcescu-Manitiu si Dinu Taraza (motoare cu ardere interna), Nicolae Atanasiu (Balinschi) (tehnologia metalelor), Constantin Minciu si Vasile moraru (masini-unelte si scule), Ion Tanasuica (transporturi feroviare), Corneliu Berbente (aeronave si instalatii de bord), Nastase Bichir si Ana Sofia Diculescu (masini electrice II), Ovidiu Lupas (masini si aparate electrice), Aureliu Leca (centrale electrice), Nicolae Golovanov (retele electrice), Ion Constantin si Bruno Schuster (radiocomunicatii), Mircea Constantin Bodea si Marin Dragulinescu (tuburi electrice si tranzistoar), Gheorghe Mitiyco (electronica aplicata), Romulus Stanculescu (telefonie si telegrafie), Mihai Ceapiru (automatica I), Ion Vircolacu (turnatorie si forje), Cornelia Panaitescu (tehnologie chimica organica, combustibili si poligrafie), Florin Danes (chimie fizica si electrochimie), Aurelia Ghenculescu si Sorin Rosca (chimie organica), Emil Danciu si Gheorghita Nastase Jinescu (procedee si aparate), Ion Bacioiu (organizare si planificare – Institutul de subingineri Pitesti); lectori: Florica Munteanu Pascal (matematici I), Constantin Udriste (matematici IV), Alexandru Badulescu si Ion Moraru (filozofie) si Virgil Ionescu (economie politica); asistenti: Sabin Murgulescu, Dragos Radu Dan Rugescu (mecanica I), Marius Munteanu si Ion Paraschivoiu (mecanica II), Gheorghe Ion Predoiu si Andrei Tudor (organe de masini), Ion Seteanu (masini hidraulice), Sorin Dumitriu si Mihail Raseev (termotehnica si masini termice), Anca Tomescu (electrotehnica I), Virgil Fireteanu (electrotehnica III), Doina Iordache si Maria Carmina Panaitescu (geometrie descriptiva si desen II), Tudor Marcu (economie politica), Emanoil Cosor si Nicolae Dumitrascu (organizare si planificare), Elena Veronica Lazu si Irina Vilceanu (limbi straine), Ion Fratila (pedagogie), Gheorghe Constantin Hobeau (cazane si turbine cu aburi si gaze), Sorin Kostakievici si Aurelian Vlase (tehnologia constructiilor de masini), Dumitru Catrina, Adriana Gheonea si Eugen Strejescu (masini-unelte si scule), Ion Sebesan (material rulant), Decebal Fariny (telecomenzi feroviare), Aurel Dobranis, Constantin Daniel Ioan, Ion Ocnasu, Dumitru Stanciu si Silviu Zissu (masini electrice II), Florin Alexe, Constantin Bratianu, Ion Sotir Dumitrescu, Longin Ionescu si Ilie Prisacaru (centrale electrice), Basarab Guzun si Corneliu Marinov (retele electrice), Rodica Strugaru (tuburi electronice si tranzistoare), Vasile Buzuloiu, Victor Neagoe, Ion Nicoara, Teodor Tebeanu si Dan Romulus Tonceanu (electronica aplicata), Dan Radu Oprea (telefonie si telegrafie), Bogdan Droasca, Doina Viorica Gadea, Florin Stratulat (automatica I) Ilie Catana, Marius Cojeanu, Dumitru Popescu, Mihai Popescu, Ioan Russ si Ruxandra Tutunaru-Mihu (automatica II), Luca Dan Serbanati si Petre Nichifor Turcu (calculatoare), Constantin Bratu si Ionel Negulescu (siderurgie), Voicu Brabie si Iulian Riposan (turnatorie si forje), Vintila Mihai Dinulescu si Constantin Spurcaci (chimia si tehnologia materialelor de constructii).

*

In 1970 s-au pensionat urmatoarele cadre didactice: profesorii: Dumitru Briscan si Sergiu Condea; conferentiarul: Mihai Ciobanu; seful de lucrari: Aurelian Aslau, lector: Roza Gandelman; asistenti: Viorica Pana si Uliian Rodeanu

Au fost transferate in alate unitati urmatoarele cadre didactice: sefi de lucrari: Venera Dudas, Marius Guran si Gheorghe Paunescu; lectorii: George Hanganu si Constantin Szentes; asistenti: Stefan Bratu, Ioan Dinu, Alexandru Fetita, Gheorghe Istrate, Rodica Jelescu, Petrisor Mihailescu, Zenaida Mincu, Gheorghe Tirla, Daniel Viorel si Wilhelmina Virsan.

S-a desfacut contractul de munca urmatoarelor cadre didactice: conferentiar Ely Ruckenstein: sef lucrari Iolanda Roban; lector Emil Stanasila: asistenti: Pavel Budiu, Iosif Sevesr Georgescu, Nona Gheorghe, Gheorghe Jitescu, Sanda Doina Nicolau, Atena Roata Gagi, Gheorghe Tihon, Cicerone Tutu si Victoria Vasilescu.

Au incetat din viata urmatoarele cadre didactice: profesori: Ion Grosu, Constantin Ionescu Bujor si Costin Nenitescu; asistentii Nicolae Dumitrascu si Ioan Palcu.

*

Prin « Hotararea Consiliului de Ministri privind bursele si alte forme de sprijin material ce se pot acorda cetatenilor romani trimisi in alte tari pentru studii de invatamant superior sau pentru obtinerea de titluri stiintifice » nr.56 din 4 februarie 1970 se prevede ca cetatenii romani pot fi trimisi in acelas scop fie in cadrul acordurilor culturale cand acestea prevad asemenea actiuni, potrivit clauzelor din aceste acorduri. Cetatenii romani pot fi trimisi si pe cheltuiala statului, in acest caz beneficiind de: a) bursa in valuta pe timpul cat se afla in straintate pentru studii si pe cel mult 15 zile de la data sustinerii examenului de diploma sau a doctoratului; b) indemnizatia anuala, in valuta, pentru procurarea de carti si rechizite; c) indemnizatie in valuta pentru intocmirea, prezentarea si sustinerea lucrarii de diploma sau a tezei de doctorat; d) bursa in lei pe timpul cat se afla in tara pentru vacanta, practica, documentare, concediu medical sau alte cazuri exceptionale probate de Ministerul Invatamantului; e) costul transportului cu avionul sau cu trenul clasa a II-a, dus si intors, o singura data un fiecare an si a unui bagaj suplimentar de 10 kg fata de cel ce intra in costul biletului de avion; f) costul publicatiilor ce apar in gara si care vor fi expediate in localitatea din straintate in care studiaza; g) vacanta de o luna dupa terminarea studiilor fara a mai beneficia de alt concediu in anul calendaristic respectiv; h) ajutoare medicale in conditiile stabilite pentru personalul medical trimis in misiune in alte tari; i) indemnizatie lunara, in lei, pentru intretinerea familiei sau pentru cheltuieli personale, calculata in raport cu salariul tarifar de incadrare.

Cetatenii romani care se prezinta la examenul de selectare in vederea trimiterii la studii in invatamant superior in alte tari, beneficiaza de asigurarea transportului dus-intors de la domiciliu la centrul de selectare, de cazare si hrana, in conditiile stabilite pentru studentii bursieri, precum si de un concediu fara plata de 15 zile. Perioada de studii pentru obtinerea de titluri stiintifice in straintate, se considera vechime in specialitate si vechime neintrerupta in aceeaasi unitate. Cetatenii romani care primesc aprobarea sa plece pe cont propriu in alte tari pentru studii de invatamant superior sau pentru obtinerea de titluri stiintifice sunt considerati pe aceasta perioada in concediu fara plata.

*

Senatul Institutului politehnic Bucuresti in sedinta din 27 martie 1970, pe baza raportului intocmit de o comisie alcatuita din: profesor Gheorghe Buzdugan, profesor Gheorghe Manea, profesor Radu Voinea, profesor Petre Augustis si profesor Oliviu Rusu, a acordat titlul stiintific de « Doctor Honoris Causa » profesorului Serghei Dmitrievici Pnomariov, seful catedrei de rezistenta materialelor de la Institutul Bauman din Moscova, autor al unor tratate de rezistenta materialelor cu aplicatii in constructia de masini, laureat al premiului Lenin al URSS. Titlul stiintific acordat a fost confirmat de Comisia Superioara de Diplome in sedinta din 30 martie 1970.

*

Prin Decretul nr.198 din 3 aprilie 1970 s-a conferit Ordinul Muncii clasa I tovarasului Alexandru A. Rau, profesor consultant la Institutul politehnic « Gheorghe Gheorghiu-Dej » din

Bucuresti, pentru merite deosebite si activitate indelungata didactica si tehnico-stiintifica, cu prilejul implinirii virstei de 70 de ani.

*

Prin Decretul nr.158 din 24 martie 1970 cu privire la repartizarea in productie a absolventilor institutiilor de invatamant superior de la invatamantul de zi s-a stabilit ca repartizarea numerica se face potrivit planului anual de repartizare aprobat de Consiliul de Ministri, iar repartizarea nominala se face dupa examenul de diploma de comisie, care emit dispozitii de repartizare. Absolventii aleg posturile de pe lista in ordinea mediei stabilite pe baza rezultatelor la invatatura. Au prioritate: absolventii care au domiciliul in comunele in care isi au domiciliul, ei, sotul (sotia). De asemenea, in limita a 50 de sutimi se iau in considerare cei care au nevoie de ingrijire medicala deosebita si cei care au avut o activitate obstesca deosebita. Absolventii casatoriti ai aceleiasi promotii se repartizeaza dupa media cea mai mare obtinuta de unul din sotii. Cand unul din sotii este angajat al unei organizatii socialiste, repartizarea celui alt sot se face cu prioritate in aceeaasi localitate sau in localitati apropiate. Repartizarea absolventilor in invatamantul superior sau in cercetarea stiintifica se face pe baza recomandarii consiliilor profesionale ale facultatilor. Repartizarea absolventilor fara examen de diploma se face dupa efectuarea repartizarii celor ce au promovat acest examen. Pentru absolventii care refuza sa aleaga postul, repartizarea se face din oficiu.

Absolventii sunt obligati sa se prezinte la organizatia socialista in termen o luna de la data repartizarii. Pentru motive temeinice Ministerul Invatamantului poate aproba cererile absolventilor de schimbarea repartizarii cu avizul ministerelor si a organizatiilor socialiste interesate. In timpul efectuarii stagiului, absolventii vor putea fi transferati in interesul serviciului potrivit normelor legale. Organizatiile socialiste sunt obligate sa asigure absolventilor activitati corespunzatoare specialitatii. Absolventii repartizati in comune, care au avut domiciliul in alte localitati, primesc la prezentarea la post o indemnizatie de instalare egala cu salariul lunar fixat pentru primul an de stagi. Organizatiile socialiste vor asigura acestor absolventi locuinte corespunzatoare. Durata stagiului este de 3 ani pentru ingineri si universitari si de 2 ani pentru subingineri.

Refuzul organizatiei socialiste de a angaja un absolvent intr-un post stabilit pe baza cererii acestei organizatii, precum si angajarea unui absolvent ce nu i-a fost repartizat, se sanctioneaza cu amenda de la 2.000-3.000 lei. Absolventul care nu se prezinta la organizatia socialista la care a fost repartizat, este obligat la plata unei penalitati civile de 5.000 lei (subingineri) sau 8.000 lei (ingineri si universitari). Daca efectueaza partial stagiul, penalitatea se reduce proportional. Ministerul Invatamantului va introduce treptat, incepand cu anul universita 1970/1971 inainte de practica in productie prererpartizarea studentilor din anul III pe specialitati si subramuri de specialitate.

*

Intre 15-27 iunie 1970 a avut loc « A doua Conferinta internationala de motoare cu ardere interna » organizata de Academia R.S.Romana in colaborare cu Ministerul Educatiei si Invatamantului (prin catedra de motoare cu ardere interna a Institutului politehnic « Gheorghe Gheorghiu-Dej ») si cu alte ministere economice. Programul conferintei a prevazut 101 comunicari, prezentate in cadrul a 10 sectii de specialitate: studiul proceselor de ardere in motoare, problemele poluarii aerului de catre motoare, transe de caldura, schimbarea incarcaturii cilindrilor, injectia combustibilului, imbunatatiri functional, dinamica motoarelor, constructia si calculul motoarelor, aparate si tehnici de masura pentru motoare, terminologie. Dintre comunicari,

68 au fost tinute de participanti straini din 17 tari si 33 de participanti romani. De asemenea, au fost organizate 5 mese rotunde la care s-au prezentat 20 de comunicari.

*

Prin « Hotararea Consiliului de Ministri privind alocatiile zilnice de hrana pentru actiunile bugetare si consumurile colective din sectorul special » nr.822 din 18 iunie 1970 s-au stabilit urmatoarele alocatii pentru studeni (Anexa nr.1) :

- Studentii bursiei, studentii nebursieri, pe perioada practicii in alte localitati : 13 lei/zi ;
-Studentii care se deplaseaza la practica in alte localitati decat celei in care au fost repartizati si cei de la tehnica pescuitului, stuficulturii, numai in cazul in care nu li se poate asigura cantina in localitatea respectiva : 15,75 lei/zi.

*

Pe baza prevederilor Hotararii Consiliului de Ministri nr.885 din 30 iunie 1970 si al avizului Comitetului de Stat pentru Planificare nr.78447/1970, prin adresa Ministerului Invatamantului nr.73416 din 4 iulie 1970 s-a comunicat urmatoarul « Plan de scolarizare la anul I – invatamant de zi si seral – in anul scolar 1970/1971 » la Institutul politehnic « Gheorghe Gheorghiu-Dej » din Bucuresti.

1. Facultatea de electrotehnica : ingineri cursuri de zi : electrotehnica (80) ; subingineri cursuri de zi : electrotehnica (30).

2. Facultatea de energetica : ingineri cursuri de zi : electroenergetica (80), termoeenergetica (50), hidroenergetica (35), centrale nucleare-electrice (50); subingineri cursuri de zi : electroenergetica (50), termoeenergetica (70) : subingineri cursuri serale : electroenergetica (20).

3. Facultatea de electronica si telecomunicatii : ingineri cursuri de zi : electronica aplicata (105), radiotehnica (45), telefonie si telegrafie (40), telecomenzi feroviare (25), ingineri fizicieni pentru dispozitive electronice (30) ; subingineri cursuri de zi : electronica aplicata (50) ; subingineri cursuri serale : electronica aplicata (20).

4. Facultatea de auomatica : ingineri cursuri de zi : automatica (140), calculatoare (50).

5. Facultatea de mecanica : ingineri cursuri de zi : masini termice (40), aeronautica (80), utilaj chimic (75) ; subingineri cursuri de zi : montrea si intretinerea utilajului chimic (40), montarea , intretinerea si exploatarea instalatiilor din industria materialelor de constructii (25) ; subingineri cursuri serale : montarea si intretinerea utilajului chimic (20).

6. Facultatea de mecanica agricola : ingineri cursuri de zi : tehnologia constructiilor de masini (100), masini-unelte (85) ; subingineri cursuri de zi : tehnologia prelucrarii la rece (140) : subingineri cursuri serale : tehnologia prelucrarii la rece (40).

8. Facultatea de chimie industrială : ingineri cursuri de zi : tehnologia substantelor anorganice (35), tehnologia substantelor organice (35), tehnologia silicatilor si compusilor oxidici (40), tehnologia compusilor macromoleculari (20), tehnologia carbochimica si procese pirogene (10) ; subingineri cursuri de zi : tehnologia silicatilor si compusilor oxidici (25), tehnologia chimica anorganica (15), tehnologia chimica organica (30) ; subingineri cursuri serale : tehnologia chimica anorganica (15), tehnologia chimica organica (30).

9. Facultatea de metalurgie : ingineri cursuri serale : elaborarea fontei si otelarii (25), turnatorie de fonta, otel si metale neferoase (45), deformarea plastica si tratamentul termic al

metalelor (55), metalurgia neferoasa (50) : subingineri cursuri de zi : furnale si otelarii (50), forje, tratamente termice (50) ; subingineri cursuri serale : forje si tratamente termice (20).

10. Facultatea de transporturi : ingineri cursuri de zi : material rulant (40), autovehicule rutiere (50), tehnica transporturilor feroviare (30) : ingineri cursuri serale : material rulant (15) : subingineri cursuri de zi : intretinere si reparatii auto (50) ; subingineri cursuri serale : intretinere si reparatii auto (20).

11. Institutul de subingineri cu sediul in orasul Pitesti : subingineri cursuri de zi : tehnologia prelucrarii la rece (50) : intretinere si reparatii auto (30).

*

In anul 1970 s-au dat in continuare in functiune, la noul local al Institutului din Splaiul Independentei 313, urmatoarele spatii de invatamant :

corpul AN din profilul “”invatamant general”” cu o suprafata desfasurata de 10840 mp, cuprinzand : 1 amfiteatru de 250 locuri, 2 amfiteatre a 150 locuri fiecare, 3 amfiteatre a 125 locuri fiecare, 3 amfiteatre a 100 locuri fiecare, 20 sali de seminar a 24 locuri fiecare, un vestiar pentru studenti de 800 mp si un spatiu pentru bufet de 150 mp ; corpul CA cu o suprafata desfasurata de 2800 mp, cuprinzand laboratoarele de rezistenta materialelor.

Avand in vedere acest spor de spatiu pentru activitatile didactice, in anul 1970 a fost cedat imobilul din Calea Victoriei 176 (cu o suprafata desfasurata de 945 mp).

*

In ziua de 1 octombrie 1970 tovarasul Nicoale Ceausescu, secretarul general al Partidului Comunist Roman, insotit de tovarasi din conducerea de partid si de stat au vizitat, cu prilejul deschiderii noului an universitar unitati de invatamant din Capitala, printre care si Institutul politehnic « Gheorghe Gheorghiu -Dej ». Inaltii oaspeti au fost intimpinati de prof.dr.docent George Baranescu, membru corespondent al Academiei R.S.Romania, rectorul institutului, de membrii senatului, de alte cadre didactice si de studenti. S-a vizitat o expozitie in care erau infatisate preocuparile si realizările institutului. Numeroase panouri infatisau rezultatele cercetarii stiintifice a celor 1450 de cadre didactice si a celor peste 16.000 de studenti ai institutului. Se remarca orientarea acestei cercetari catre cerintele productiei. Atrageau atentia interesantele aparate realizate de studenti in cadrul celor 51 de cercuri stiintifice, care reunesc 1200 de studenti. Aactivitatea de cercetare a cadrelor didactice era evidentiata prin 230 de contracte incheiate cu peste 140 de unitati socialiste – combinate, mari intreprinderi industriale si institute de cercetare-proiectare. Secretarul general al partidului s-a interesat de activitatea practica a studentilor si a recomandat ca studentii sa alterneze permanent orele de curs cu cele de munca in intreprinderi astfel incat, la incheierea studiilor sa stapaneasca toate procesele de productie si sa se poata incadra de la inceput in activitatea intreprinderilor, inlaturand asa-zisa perioada de acclimatizare care dureaza uneori 2 si chiar 3 ani. Rectorul institutului a asigurat pe tovarasul Nicolae Ceausescu ca studentii si cadrele didactice vor indeplini indicatiile primite si a exprimat printr-un mesaj, hotararea de a munci in continuare fara preget pentru pregatirea unor specialisti de inalta calificare. Studenii si cadrele didactice prezente au facut o manifestare calda de atasament fata de partid, fata de secretarul sau general.

In cuvntarea rostita dupa incheierea vizitei, tovarasul Nicolae Ceausescu a spus intre altele : Am vizitat astazi Institutul de constructii, Clinica de copii a Institutului de medicina si farmacie si Institutul politehnic. Pot spune ca impresiile noastre despre aceste trei institutii vizitate sunt deosebit de bune. Indeosebi am putut sa recunosc preocuparea care exista pentru

realizarea practica a Directivelor Comitetului Central al Patidului privind dotarea si dezvoltarea laboratoarelor, legarea mai stransa a activitatii de invatamant cu practica, cu productia... Au fost adotate o serie de masuri privind imbunatatirea conducerii activitatii universitatilor si institutelor de invatamant superior, intre care mentionez crearea senatelor si consiliilor profesorale, introducerea principiului muncii colective, atragerea studentilor in conducerea acestor unitati de invatamant superior ».

*

In anul 1970 s-a incheiat "Intelegerea intre Institutul politehnic Gheorghe Gheorghiu Dej" si Institutul politehnic din Gruzia "Vladimir Ilici Lenin"(Tbilisi-URSS) »care prevede schimburi anuale de 4 saptamani x om si colaborarea in teme de interes comun : electronica, tehnologia constructiilor de masini si transporturi.

In anul 1970 Henri Coanda, Doctor Honoris Causa al Institutului politehnic « Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Bucuresti , a fost ales membru titular al Academiei R.S.Romania.

*

In anul 1970 Florea Oprea a fost ales presedinte al Comitetului sindicatului din institut.

1971

In anul 1971 s-au facut urmatoarele numiri d cadre didactice: profesori: Cristian Pelecudi (teoria mecanismelor), Radu Bogdan (organe de masini), Victor Pimsner (termotehnica si masini termice), Ion Gradisteanu (economie politica), Ion Serbanescu (socialism stiintific), Calin Adrian Vasilescu (motoare cu ardere interna), Virgiliu Nicolae Constantinescu (aeronave si instalatii de bord), Laurentiu Sofroni (turnatorie si forje), Petru Balta (silicati si compusi oxidici); conferentieri: Dionisie Craifaleanu (rezistenta materialelor I), Pere Dodoc (organe de masini), Paul Dan Cristea (electrotehnica II), Viorica Hortopan (electrotehnica III), Nicolae Panou (cazane si turbine cu aburi), Nicolae Aposstolescu (motoare cu ardere interna), Dolphi Drimer (tehnologia metalelor), Constantin Ciocirdia (tehnologia constructiilor de masini), Sanda Oprea (siderurgie), Moise Ienciu (metalurgia metalelor neferoase), Gherghina Tudorache (tehnologia substantelor anorganice), Iuliu Pogany (chimia organica), Frumuzache Barca (tehnologia organica, combustibili si poligrafie); sefi de lucrari: Diana Norma Moisil (fizica), Dumitru Tudor (organe de masini), Ion Seteanu (masini hidraulice), Virgil Bogdan (geometrie descriptiva si desen I), Stefan Andreescu, Maria Beloiu si Elena Caimacan (educatie fizica si sport), Aurel Stoicescu (autovehicule rutiere), Mihai Ionescu (masini electrice), Ion Banica (telefonie), Eugen Cazimirovici (siderurgie), Alin Barbulescu (silicati si compusi oxidici), Gheorghe Iordache (procedee si aparate), Ilie Ionescu (automobile – Institutul de subingineri Pitesti) si Ioan Vucu (tehnologie generala – Institutul de subingineri Pitesti); lectori: Dumitru Filipescu si Dumitru Ilie (matematici I), Maria Lupu, Aurora Stupar si Nina Zaharescu (socialism stiintific); asistenti: Paul Sterian (fizica II), Alexandru Mihai Fratila si Gheorghe Radu (rezistenta materialelor II), Adriana Marinescu (teoria mecanismelor), Gheorghe Antoniu, Ioan Filipoiu, Eugen Grecu si Sergiu Ivancenco (organe de masini), Silviu Dumitriu (masini hidraulice), Doina Pascule-Gavrilescu si Cleante Petre Mihai (electrotehnica II), Mircea Calota si Radu Tenovici (electrotehnica III), Elena Alamoreanu, Sorin Aldea, Adrian Pascu, Constantin Popescu, Mihai Stanescu si Alexandrina Zgura (geometrie descriptiva si desen I), Ladislau David, Monica Perianu si Eugenia Ursu (geometrie descriptiva si desen II), Dumitru Iacob (socialism stiintific), Mihaela Cornea, Florian Dan Golubovici si Cristian Suci (organizare si

planificare), Liliana Paula Macovei, Rodica Paraschivescu, Maria Pirlea si Dana Sorana Urs (limbi straine), Gheorghe Ene si Mihaela Paunescu (utilaj chimic), Lucian Mihaescu, Virgil Stanciu si Radu Zitti (cazane si turbine cu aburi), Andrei Nicolae Belei, Nicolae Negurescu, Constantin Pana, Marcel Popa, Gheorghe Ruse si Titi Turcoiu (motoare cu ardere interna), Gheorghe Amza, Adrian Stere Paris si Petre Pavel Szel (tehnologia metalelor), Marian Gheorghe, Iulian Lucas, Florin Manolache Corneliu Neagu (tehnologia constructiilor de masini), Ion Masala si Ion Tanase (masini-unelte si scule), Ion Pirlig si Gabriela Valentina Spineanu (masini electrice), Ion Chiuta, Gheorghe Comanescu, Florica Moldoveanu si Calin Mucichescu (centrale electrice), Radu Enache (retele electice), Iancu Ceapa, Silviu Ciocina, Sanda Dimitrescu, Simona, Manolache, Teodor Mihai Petrescu, Mircea Stoica si Raul Vergulescu (radiocomunicatii), Ioan Bacivarov, Anghel Fleschii, Marius Hincu, Adrian Manea, Anton Manolescu, Adrian Mihalache, Ioan Rusu, Mihai Dan Steriu si Paul Schiopu (tuburi electronice si tranzistoare), Irina Atanasiu si Valeriu Capatina (electronica aplicata), Angelica Dogaru si Arabela Dana Petcu (tehnologie electronica si fiabilitate), Ion Eremia Albescu si Theodor Borangiu (automatica I), Dan Cautis, Ion Hohan si Alexandrina Monica Vasile (automatica II), Mihai Atodiroaiei, Dorin Florin Irimescu si Mircea Valeriu Petru (calculatoare), Viorel Fodor si Avram Nicolae (siderurgie), Valeriu Jinescu (procedee si aparate), Corneliu Tudose (limbi straine – Institutul de subingineri Pitesti), Victor Radulescu (tehnologia metalelor), Gabriela Virginia Costescu si Radu Dobrescu (tehnica generala – Institutul de subingineri Pitesti), Gheorghe Dan Florin Flaviu Ludofvid Furdac si Mihai Rizoiu (automobile – Institutul de subingineri Pitesti).

*

In anul 1971 s-au pensionat urmatoarele cadre didactice : profesorii: Radu Constantin Badescu, Dumitru Birca Galateanu, Mihai Botez, Gheorghe Costeanu, Elie Carafoli, Stefan Gheorghiu, Oscar Kreindler, Eugen Popovici, Adrian Stambuleanu, Alexandru Stratulescu, Mihai Sarian, Lazar Stoicescu, Corneliu Stamatescu si Gabriela Titeica; conferentieri: Virgil Pavlu, Hugo Segal, Mihail Tanasescu, Constantin Tomescu si Corneliu Tanasescu; lector: Viorica Cretoiu; asistenti: Fany Craus si Gheorghe Nitescu.

S-au transferat in alte unitati : conferentiar Lily Jeanne Nicolescu; sefi de lucrari : Margarit Mehedinteanu si Gheorghe si Gheorghe Olaru; asistenti : Dumitru Buturuga, Luminita Badelita, Gheorghe Badoiu, Mircea Calota, Mihai Constantinescu, Anten Cocard, Marcela Iosep, Cecilia Lefter, Constantin miuta, Henri Mascovici, Vasile Nanu, Mireille Popescu-Papu, Alexandru Silvan si Maria Toma.

S-au desfacut contractul de munca urmatoarele cadre didactice : profesori : Ozias Solomon si Nicolae Tipei : conferentiar Marius Stoka; sefi de lucrari : Vili Austerman, Adrian Cupsa si Constantin Neacsu; lector Rodica Trandafir; sistentie : Mugurel Badea, Constantin Burlacu, Ion Lucian Cipere, Alexandru Dabuleanu, Ileana Fetita si Horia Metiu.

Au incetaat din viata urmatoarele cadre didactice : profesori : Ion Agirbiceanu, Maatin Bercovici, Zoltan Duca, Dumitru Ionescu, Ion Stefanescu si Marcel Sand; conferentiarul Vasile Nicolau si asistentul Adrian Ungureanu.

*

Prin Decretul nr 95 din 16 martie 1971 s-a modificat articolul 16 din Decretul nr.1171/1968 privind organizarea si functionarea Ministerului Invatamantului, in sensul ca acest minister "... are in subordinea sa institutiile de invatamant si educatie, institute de studii, cercetari si proiectari, de informare si documentare, biblioteci, organizatii economice si intreprinderi".

In expunerea de motive se arata ca aceasta modificare se impunea datorita "...necesitatilor de informare a cadrelor didactice, cercetatorilor si studentilor in problemele generale ale pedagogiei, invatamantului si stiintei, domenii de care alte centre de documentare nu se ocupa... in acest sens se considera utila infiintarea pe langa Ministerul Invatamantului a unui centru de informare si documentare al invatamantului, care sa elaboreze instrumentele de informare necesare procesului de invatamant si perfectionarii cadrelor didactice.

*

Prin " Legea nr.2 din 18 martie 1971 privind perfectionarea pregatirii profesionale a lucrarilor din uniatile socialiste" se arata intre altele ca prin acesta perfectionare se urmareste : a)improspatarea si imbogatirea sistematica a cunostintelor profesionale ; b) obtinerea unei calificari suplimentare pe langa cea de baza (policalificare) ; c) schimbarea calificarii cind profesia de baza nu mai corespunde tehnicii moderne si structurii economice (recalificare) ; d) insusirea unor metode si procedee moderne in domeniul organizarii stiintifice si conducerii. Perfectionarea pregatirii profesionale se realizeaza prin : a) instruirea la locul de munca sub controlul sefului direct; b) cursuri organizate in cadrul unitatii sau al unor centre de perfectionare; c) programe personale de perfectionare cu verificare periodica ; d) stagii de specializare in unitatea proprie sau in alte unitati din gara sau strainatate ; e) absolvirea dupa incadrarea in post a unor institutii de invatamant, inclusiv a invatamantului postuniversitar ; f) decorat.

Cu privire la perfectionarea personalului didactic din invatamantul superior legea prevedea ca ea se realizeaza in principal prin stagii de practica si specializare in unitati de productie, de cercetare si proiectare.

Cu privire la invatamantul postuniversitar, legea prevede ca el se organizeaza de Ministerul invatamantului in sectii sau facultati de specialitate in cadrul institutiilor de invatamant superior sau in cadrul institutelor de cercetare-proiectare.

Perfectionarea pregatirii profesionale se desfasoara de regula fara scoaterea de la locul de munca. Organizarea actiunilor de perfectiionare cu scoaterea de locul de munca se aproba de ministere, celelalte organe centrale sau de comitetele executive ale consiliilor populare. Absolvirea se certifica prin documente eliberate de unitatile socialiste in care s-au desfasurat formele de perfectionare.

Ministerele, celelalte organe centrale de stat si organele locale ale administratiei de stat si unitatile subordonate acestora au obligatia sa asigure mijloacele materiale necesare activitatii de perfectionare.

Personalul de predare si instruire folosit in diferite forme de perfectionare a pregatirii profesionale a lucrarilor, presteaza aceasta activitate ca obligatie de serviciu sau ca indatorire cetateneasca, obsteasca..

La promovarea sau mentinerea pe post, atribuirea gradatiilor si treptelor se va tine seama atat de rezultatele obtinute in munca, cat si de realizarea sarcinilor privind perfectionarea lor profesionala.

*

Potrivit prevedelor Hotararii Consiliului de Ministri nr.775 din 30 iunie 1971 si avizului Comitetului de Stat al Planificarii, Ministerul Invatamantului a stabilit urmatorul "Plan de scolarizare la anul I pe anul scolar 1971/1972" la Institutul politehnic "Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Bucuresti.

1. Facultatea de electrotehnica : ingineri cursuri de zi : electrotehnica (100) ; subingineri cursuri de zi : electrotehnica (40) ; subingineri cursuri serale : electrotehnica (25).

2. Facultatea de energetica : ingineri cursuri de zi : electroenergetica (60), termoenergetica (40), hidroenergetica (20); centrale nucleare-electrice (20) ; subingineri cursuri de zi: electrotenergetica (50), termoenergetica (70); subingineri cursuri serale: electroenergetica (20).

3. Facultatea de electronica si telecomunicatii : ingineri cursuri de zi : electronica aplicata (105), radiotehnica (50), telefonie si telegrafie (40), telecomenzi feroviare (25), ingineri fizicieni pentru dispozitive electronice (30); subingineri cursuri de zi: electronica aplicata (50); subingineri cursuri serale: electronica aplicata (25).

4. Facultatea de automatica : ingineri cursuri de zi : automatica (140), calculatoare (50).

5. Facultatea de mecanica : ingineri cursuri de zi : masini termice (45), aeronautica (100), utilaj chimic (75), masini hidraulice si pneumatice (20), mecanica fina (80) ; subingineri cursuri de zi : montarea si intretinerea utilajului chimic (40), montarea, intretinerea si exploatarea instalatiilor din industria materialelor de constructii (25) ; subingineri cursuri serale : montarea si intretinerea utilajului chimic (20).

6. Facultatea de mecanica agricola : ingineri cursuri de zi : mecanica agricola (100).

7. Facultatea de tehnologia constructiilor de masini : ingineri cursuri de zi : tehnologia constructiilor de masini (115), masini unelte (85) : suingineri cursuri de zi ; tehnologia prelucrarii la rece (130) ; subingineri cursuri serale : tehnologia prelucrarii la rece (40).

8. Facultatea de chimie industriala : ingineri cursuri de zi, tehnologia substantelor organice (35), tehnologia substantelor anorganice (35), tehnologia silicatilor si compusilor oxidici(40), tehnologia compusilor moleculari (20), tehnologia carbochimica si procese pirogene (10) ; subingineri cursuri de zi : tehnologia materialelor de constructii (40), tehnologia chimica anorganica (25), tehnologie chimica organica (25), tehnologia chimica a macromoleculor (20) ; subingineri cursuri serale : tehnologie chimica anorganica (15), tehnologie chimica organica (30).

9. Facultatea de metalurgie : ingineri cursuri de zi : elaborarea fontei si otelului (25), turnatorie de fonta, otel si metale neferoase (45), deformarea plastica si tratamentul termic al metalelor (55), metalurgie neferoasa (25).

10. Facultatea de transporturi : ingineri cursuri de zi : material rulant (40), automobile si tractoare (50) ; tehnica transporturilor feroviare (30) ; subingineri cursuri de zi : automobile (60) ; subingineri cursuri serale : automobile (20).

11. Institutul de subingineri cu sediul in orasul Pitesti : subingineri cursuri de zi : tehnologia prelucrarii la rece (70) , automobile (50) : subingineri cursuri serale : tehnologia prelucrarii la rece (20), automobile (20).

*

In anul 1971 s-au dat in folosinta noi spatii de invatamant la localul Institutului politehnic din Splaiul Independentei 313 si anume :

- corpul R cu o suprafata desfasurata de 9.950 mp, cuprinzand catedrele fara laborarea (matematici 1,2 si 3 filozofie, economie politica, socialism stiintific, pedagogie si limbi straine, educatie fizica), spatii administrative pentru rectorat si serviciile functionale, precum si un restaurant cu autoservire la ultimul etaj ;
- corpul CB din profilul mecanic cu o suprafata desfasurata de 7030 mp, cuprinzand 8 sali de seminar cu 24 locuri fiecare , 4 sali de curs cu 70 de locuri fiecare si 31 sali de desen si de proiecte cu 24 locuri fiecare ;
- corpul CD din profilul mecanic, cu o suprafata desfasurata de 5020 mp cuprinzand un amfiteatru de 250 locuri, 1 amfiteatru de 125 locuri, 2 amfiteatre de 100 de locuri, 1 vestiar pentru studenti cu o suprafata de 750 mp, spatii pentru decanatul si

secretariatul facultatii de tehnologia constructiilor de masini in suprafata totala de 230 mp ;

- corpul CE din profilul mecanic cu o suprafata desfasurata de 2915 mp, cuprinzand laboratoare pentru catedrele : tehnologia constructiilor de masini, tehnologia materialelor, masini-unelte si scule, precum si biblioteca profilului mecanic cuprinzand o sala de lectura si depozite de carti ;
- centrul de calcul cu o suprafata desfasurata de 2085 mp.

Avand in vedere aceasta crestere a spatiilor de invatamant in anul 1971 au fost cedate : etajele 1 si 2 din imobilul din B-dul 1 Mai 108, imobilul din strada Stefan Furtuna 125, cu o suprafata de 2520 mp si imobilul din strada Mihail Moxa nr.3-5 cu o suprafata de 9410 mp, spatii de invatamant.

De asemenea, in anul 1971 s-a cedat caminul nr.3 din Calea Grivitei nr.130.

*

In ziua de 1 octombrie 1971 tovarasul Nicolae Ceausescu, secretarul general al Partidului Comunist Roman, insotit de tovarasi din conducerea de partid si de stat au vizitat institutii de invatamant superior din Capitala. La Institutul politehnic "Gheorghe Gheorghiu-Dej" inaltii oaspeti au fost intimpinati la Centrul de calcul al institutului, recent dat in functiune, de prof.dr.docent George Baranescu, rectorul institutului, de membri ai corpului profesoral si de studenti. Sunt de fata Ion Agachi, ministrul metalurgiei, Ion Craciun, ministrul industriei usoare si Octavian Groza, ministrul energiei electrice.

Rectorul institutului prezinta performantele modernelor calculatoare cu care este dotat Centrul de calcul, la care in curand se va adauga un calculator electronic de productie romaneasca. Tovarasul Nicolae Ceausescu este informat ca pe baza contractelor cu intreprinderile, centrul de calcul va permite cadrelor didactice si studentilor institutului sa elaboreze metode, modele si sisteme originale pentru calculul subsansamblelor unor masini-unelte, pentru studiul si proiectarea diferitelor tipuri de motoare ce vor fi fabricate de industria noastra, pentru solutionarea unor probleme practice imediate ale productiei ca si pentru solutionarea unor probleme de gestiune economica a intreprinderilor.

Se viziteaza in continuare laboratoarele de cazane si turbine care asigura pregatirea studentilor in domeniile termoeenergeticii si al masinilor termice si in acelasi timp furnizeaza energia electrica necesara institutului. Tovarasul Nicolae Ceausescu recomanda ca aceste instalatii sa fie deservite numai de studenti. La instalatiile de modelare a focarelor si arzatoarelor se arata ca corpul profesoral de specialitate este antrenat in prezent la proiectarea si realizarea unui cazan de mare capacitate, care sa functioneze pe baza de sisturi bituminoase.

Se viziteaza laboratoarele de masini-unelte si scule ale facultatii de tehnologia constructiilor de masini, apoi atelierele scoala, organizate in vara acestui an, pe baza indicatiilor tovarasului Nicolae Ceausescu. Apreciind rezultatele de pana acum, secretarul general al partidului a subliniat necesitatea ca aceste ateliere sa fie dotate cu masini moderne si ca in ele sa se realizeze prototipuri pentru a fi puse la dispozitia intreprinderilor, in vederea producerii lor in serie. De asemenea, a subliniat necesitatea ca studentii sa lucreze in schimburi, pe baza unui plan de productie si sa fie antrenati in lucrari de o mare complexitate, evitandu-se executarea in exclusivitate a unor operatii simple, de nivelul scolilor profesionale.

Ultimul obiectiv a fost expozitia Centrului universitar Bucuresti, amenajata intr-unul din marile holuri ale institutului. Aici tovarasul Nicolae Ceausescu a fost intimpinat de academician Miron Nicolescu, presedintele Academiei R.S.Romania si de rectorii celorlalte institutii de invatamant superior din Capitala. Sunt prezentate cele mai importante constructii din ultimii ani pentru tineretul universitar. Noul local al Politehnicii, Institutul botanic, noile pavilioane ale

Academiei de Studii Economice si Centrul de calcul si cibernetica economica, noile pavilioane ale Conservatorului "Ciprian Porumbescu", Institutul de arhitectura "Ion Mincu", Institutul agronomic "Nicolae Balcescu" si altele, pentru care s-a alocat in perioada 1966-1971 suma de 711 milioane lei. S-au imbunatatit conditiile de trai ale studentilor ; asstfel, din 1950 pina in 1971, numarul de locuri in camine si cel de burse s-a triplat. Expozitia a prezentat de asemenea, aparate de precizie, proiecte si machete ale unor constructii, bunuri de larg consum, produse ale egriculturii, tapiserii cu motive folclorice, obiete de uz casnic, etc... Indicaia data de secretarul general al partidului ca legarea invatamantului de practica este esentiala pentru realizarea unui invatamant eficient de inalta tinuta stiintifica este ilustrata in expozitia de grafice in care se arata ca Institutul politehnic a realizat in 1970, 265 contracte ce au adus beneficii de 24.500.000 lei.

Conducatorii de partid si de stat au felicitat pe studenti si pe dascalii lor pentru frumoasele rezultate obtinute.

*

Prin Hotararea Consiliului de Ministri nr.1244 din 7 octombrie 1971, incepand cu anul universitar 1971-1972, in cadrul Institutului politehnic "Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Bucuresti s-a infiintat Facultatea de constructii aerospatale.

Prin aceeasi hotarare, nomenclatorul de specialitati pentru invatamantul de ingineri s-a completat cu specialitatile : aeronave, sisteme de propulsie si instalatii de bord.

*

Prin Ordinul Ministerului Invatamantului nr.7465/1971 s-a infiintat unitatea de cercetare "Colectiv de cercetare penru tehnologia chimica de baza si inhibitori de coroziune" pe langa catedra de tehnologie chimica organica.

*

In anul 1971 s-a incheiat un contract de "Service" intre "Institutul politehnic Gheorghe Gheorghiu -Dej si firma "PHILIPS" de aparate electronice de masura si control din Olanda. Acest "service" functioneaza in cadrul "Centrului de productie si intretinere a mijloacelor de invatamant" din cadrul Institutului politehnic.

In anul 1971, Costel Pacoste, cadru didactic la Institutul de constructii din Bucuressti, a fost ales secretar al Comitetului de partid al Centrului universitar Bucuresti.

1972

In anul 1972 s-au facut urmatoarele numiri de cadre didactice : profesori : Aurel Cleja (socialism stiintific), Aurel Oprean (masini-unelte si scule), George Rulea (radiocomunicatii), Simion Taigar (tehnologie electronica si fiabilitate) si Adelaida Mateescu (telefonie si telegrafie), conferentieri : Gheorghe Radulescu (organe de masini), Vsevolod Radcenco (termotehnica si masini termice), Maria Petrescu (metalurgie fizica), Stefan Cruceru (economie politica), Vladimir Kraft (organizare si planificare), Gheorghe Zgura (tehnologia constructiilor de masini si tehnologia metalelor), Ion Gheghea (masini-unelte si scule), Ilie Boicu (transporturi si telecomenzi feroviare , Ioan Constantin (telecomenzi feroviare), Alexandru Stefan Preda (radiocomunicatii), Ion Nicolae Anton Ponner, Ion Teodorescu si Constantin Radu Gavril Zaciuc (electronica aplicata), Nicolae Necula (telefonie si telegrafie), Vlad Stefanita Ionescu, Mihai Tertisco (automatizaia II), Cornelia Bejan (chimie anorganica si analitica), Ionel Constantinescu

(tehnologia substantelor anorganice), Ortansa Landauer si Ion Raducanu (chimie fizica si electrochimie), Emil Danciu (procedee si aparate) si Gheorghe Constantinescu (chimie generala); sefi de lucrari: Alexandru M. Preda (fizica), Neculai Stere (organe de masini), Gheorghe Zidaru (masini hidraulice), Horia Catalin Gavrilă (electrotehnica II), Constantin Dumitrescu, Hildegrad Hubert si Mihai Ursache (metalurgie fizica), Grigore Costescu si Moise Maksai (educatie fizica si sport), Valeriu Jinescu (utilaj chimic), Serban Raicu (transporturi feroviare), Stelian Galetuse (aeronave si instalatii de bord), Silviu Anastasiu si Razvan Mugureanu (masini electrice), Paul Dinculescu (masuri si aparate electrice), Alexandru Selischi (centrale electrice), Ion Luchian (radiocomunicatii), Dan Dascalu si Ion Drasghici (tuburi electronice si tranzistoare, Vasile Buzuloiu (electronica aplicata), Liviu Ionescu si Eugen Suhareanu (telefonie si telegrafie), Maria Ana Necula (calculatoare), Edmond Berceanu (siderurgie), Nicolae Panait si Dragos Taloi (metalurgia metalelor neferoase), Eugen Ion Salceanu si Ana Zaharia (tehnologia substantelor anorganice), Dezideriu Mircea Banciu (chimie organica), Emilian Baciuc, Ioana Capatina, Valeria Pop, Longin Ungurelu si Mihai Zissu (automobile – Institutul de subingineri Pitesti); lectori: Zaharia Stoian (matematici II), Eftimie Grecu si Dorel Homentcovschi (matematici III), Ion Ciurea (economie politica – Institutul de subingineri Pitesti), Tudor Marinescu si Maria Nastase – Georgescu (socialism stiintific); asistenti: Stefan Dinca (matematici III), Maria Gheorghe si Viorica Iacob (matematici III), Doru Gabriel Alexandriu si Alexandru Nicolae Lupascu (fizica), Dan Nicolae Borza (rezistenta materialelor), Ionel Gelu Ionescu (electrotehnica II), Mihai Ovidiu Cojocar (metalurgie fizica), Dumitru Marin si Petre Popa (geometrie descriptiva si desen), Florica Diaconu, Natalita Doina Musat, Georgeta Ploiesteanu si Elena Zamfirescu (filozofie), Aura Cecilia Gogoneata si Stefan Marinescu (economie politica), Angela Banciu, Lucia Badulescu si Serban Lanescu (socialism stiintific), Dumitru Constantin (organizare si planificare), Radu Gabriel Mateescu, Ana Nicu, Aurora Niculescu, Ionela Alexandra Orghidan, Irina Sepeanu, Doina Irina Simion si Irina Ruxandra Sturza (limbi straine), Ion Herman si Nicolae Rotaru (educatie fizica si sport), Cristian Nicolae Andreescu si Dumitru Nedelcu (motoare cu ardere interna), Thjeodor Caloyanis, Dinu Mihai Comanescu, Doru Virgil Pausan si Maria Teusan (tehnologia metalelor), Constantin Militaru, Gheorghe Sindila si Constantin Stancescu (tehnologia constructiilor de masini), Nicolae Predincea (masini-unelte si scule), Mihai Bayer si Nicolae I. Stan (masini agricole), Mircea Ion Oprean (autovehicule rutiere), Vasile Nicolae Constantinescu si Gheorghe Sergiu Sidon (aeronave si instalatii de bord), Costin Cepisca (masuri si aparate electrice), Gabriel Bazacliu si Ilarian Gheora (centrale electrice), Ion Sorin Octav Hurdubentiu, Maria Ileana Morega Bogdan Nicoara si Nicolae Stan (retele electrice), Augustin Iuoras (radiocomunicatii), Gheorghe Brezeanu si Gheorghe Stefan (tuburi electronice si tranzistoare), Mihai Virtosu (electronica aplicata), Mihai Brinzan (tehnologie electronica si fiabilitate), Valentin Sgirciu si Sever Serban (automatica I), Petre Gheorghe Stoica (automatica II), Virgil Dorin Gligor, Eugenia Kalisz, Tiberiu Popescu, Alexandru Soceanu si Nicolae Tapus (calculatoare), Ion Constantin si Liliana Taloi (metalurgia metalelor neferoase), Enrich Muller (turnatorie si forje), Gheorghe Hubca si Maria Olteanu (tehnologie chimica organica), Ecaterina Andronescu (silicati si compusi oxidici), Romulus Dima si Maria Dina (procedee si aparat), Vasile Radulescu, Nicoale Sandulescu, Ion Tabacu si Nora Tamas (automobile – Institutul de subingineri Pitesti).

In anul 1972 s-au pensionat urmatoarele cadre didactice: profesori: Aurel Ianu, Elena Mugulescu si Andrei Petrovici; conferentieri: Ion Miu, Gheorghe Simionescu si Stefan Turi; sefi de lucrari: Petre Boarna, Mircea Feraru, Nicoale Galcenco, Vasile Pirvu si Livia Thomas; lectorii: Viorica Danila si Vitoria Zlatescu.

Au fost transferate la alte unitati urmatoarele cadre didactice: asistentii: Mihai Aelenei, Adrian Barbulescu, Gheorghe Cotau, Dumitru Coman, Mircea Dumitru, Vasile Gatina, Viorica Manu, Radu Gabriel Mateescu, Tudor Macu, Vasilica Novac si Stancu Tataru.

S-a desfacut contractul de munca urmatoarelor cadre didactice: conferentiar Elena Wexler; asistenti: Diuna Dimitriu, Simon Mariana Petrovici, Nicoleta Stanescu si Cecilia Solomonescu.

A incetat din viata profesorul Constantin C. Teodorescu.

*

Prin ordinul Ministerului Educatiei si Invatamantului nr.82 din 1 februarie 1972, profesorul Iosif Tripsa a fost eliberat din functia de decan al facultatii de metalurgie. Prin Ordinul Ministerului Educatiei si Invatamantului nr.206 din 9 februarie 1972, profesorul Gh. Th.Gheorghiu a fost numit decan al Facultatii de transporturi in locul profesorului Nicolae Manolescu.

*

In ziua de 2 mai 1972 tovarasul Nicolae Ceausescu, secretarul general al partidului, insotit de Fidel Castro-Ruz, primul secretar al CC al Partidului Comunist Cubanez, a facut o vizita la Institutul politehnic Bucuresti. Oaspetii au fost intimpinati de Mircea Malita, ministrul Educatiei si Invatamantului, de membrii Senatului, ai Comitetului de partyid, de cadre didactice si de un grup de studenti. Tovarasas Suzana Gidea, prorector al institutului a informat despre profilul acestei unitati de invatamant superior, unde se pregatesc peste 14.000 de studenti, printre care numerosi tineri din 14 tari de pe toate continentele. In holul institutului au fost prezentate diferite prototipuri, instrumente si aparate de automatizare, masura si control, concepute si realizate in cadrul cursurilor stiintifice studentesti, la cele 16 ateliere si laboratoare dotate cu masini-unelte si instalatii speciale. Fidel Casatro Ruz a fost informat ca institutul asigura conditii bune de trai studentilor, dispunand de camine cu 6600 locuri si de cantine in care iua masa 6000 de studenti, iar 5500 studeni primesc burse.

In continuare, a fost vizitat Centrul de calcul, prilej cu care i s-a aratat inaltului oaspete calculatorul electronic "IRIS-50", realizare a industriei romanesti. Centrul de calcul contribuie la pregatirea studentilor in domeniul mijloacelor moderne de calcul si permite colaborarea cu diferite unitati industriale in solutionarea unor probleme ale productiei si cercetarii.

In timpul vizitarii institutului, tovarasul Fidel Castro Ruz s-a intretinut prieteneste cu studentii cubanezi care invata in aceasta unitate de invatamant superior si in alt facultati bucurestene.

In tot timpul vizitei, cadrele didactice si studenii institutului au facut o primire entuziasta inaltilor oaspeti.

*

In cursul lunilor aprilie si mai 1972 au avut loc adunari generale ale cadrelor didactice, de dare de seama pe perioada 1968-1972 si de alegeri. Pe baza propunerilor facute, Ministerul Educatiei si Invatamantului a numit urmatoarele cadre de conducere: prof. Radu Voinea – rector al institutului, prof. Constantin Mocanu – decan al Facultatii de electrotehnica, prof. Vasile Catuneanu – decan al Facultatii de electronica si telecomunicatii, prof. Sergiu Calin – decan al Facultatii de automatica, conf. Alexandru Diacon – decan al Facultatii de energetica, conferentiar Gheorghe Diaconescu - decan al Facultatii de mecanica, prof. Aurel Oprean – decan al Facultatii de tehnologia constructiilor de masini, conf. Marcel Segarceanu – decan al Facultatii de mecanica agricola, conferentiar Stefan Sebesan – decan al Facultatii de transporturi, prof. Victor Pimsner – decan al Facultatii de constructii aerospatiale, profesor Octavian Florea, decan al Facultatii de chimie industriala si profesor Oprea Florea – decan al Facultatii de metalurgie, sef lucrari Gheorghe Potincu – decan al Institutului de subingineri Pitesti.

*

Pe baza prevederilor Hotararii Consiliului de Ministri nr.698 din 26 iunie 1972, s-a aprobat pentru Institutul politehnic Bucuresti urmatorul "Plan de scolarizare la anul I, pe anul scolar 1972/1973":

1. Facultatea de electrotehnica : ingineri cursuri de zi : electrotehnica (100) ; subingineri cursuri de zi (45) ; subingineri cursuri serale : electrotehnica (20).

2. Facultatea de enegetia : ingineri cursuri de zi : electroenergetica (80), termoenergetica (60), hidroenergetica (20), centrale nucleare-electrice (25) : subingineri cursuri de zi : electroenergetica (70) : subingineri cursuri serale : electroenergetica (20).

3. Facultatea de electronica si telecomunicatii : ingineri cursuri de zi : electronica aplicata (105), radiotehnica (50), telefonie, telegrafie (40), telecomenzi feroviare (25), ingineri fizicieni pentru dispozitive electronice (30) : subingineri cursuri de zi : electronica aplicata (50), telefonie-telegrafie (50) ; subingineri cursuri serale : electronica aplicata (20).

4. Facultatea de automatica : ingineri cursuri de zi : automatica (150), calculatoare (50).

5. Facultatea de mecanica : ingineri cursuri de zi : masini termice (35), utilaj chimic (75), masini hidraulice si pneumatice (20), mecanica fina (90) ; subingineri cursuri de zi : montarea si intretinerea utilajului chimic (40), montarea, intretinerea si exploatarea instalatiilor din industria materialelor de constructii (25), mecanica fina (25) ; subingineri cursuri serale : montarea sin intretinerea utilajului chimic (20).

6. Facultatea de tehnologia constructiilor de masini : ingineri cursuri de zi : tehnologia constructiilor de masini (115), masini-unelte (85) : subingineri cursuri de zi : tehnologia prelucrarii la rece (105) ; subingineri cursuri serale : tehnologia prelucrarii la rece (30).

7. Facultatea de chimie industriala : ingineri cursuri de zi : tehnologia substantelor anorganice (35), tehnologia substantelor organice (35), tehnologia silicailor si compusilor oxidici (40), tehnologia compusilor macromoleculari (20), tehnologia carbochimica si procese pirogene (10) ; subingineri cursuri de zi : tehnologia materialelor de constructii (45), tehnologia chimica anorganica (25), tehnologia chimica organica (25), tehnologia chimica a macromoleculor (20) ; subingineri cursuri serale : tehnologie chimica anorganica (15), tehnologie chimica organica (30).

9. Facultata de metalurgie : ingineri cursuri de zi : elaborarea fontei si otelului (45), turnatorie de fonta, otel si metale neferose (45), deformarea plastica si tratamentul termic al metalelor (70), metalurgie neferoasa (30) ; subingineri cursuri de zi : turnarea metalelor feroase si neferoase (50), deformari plastice si tratamente termice (20) : subingineri cursuri serale : turnarea metalelor feroase si neferoase (20).

10. Facultatea de constructii aerospatale : ingineri cursuri de zi : aeronave (45), sisteme de propulsie (45), instalatii de bord (25). 11. Facultatea de transporturi : ingineri cursuri de zi : material rulant (40), automobile si tractoare (50).

12. Institutul de subingineri cu sediul in orasul Pitesti : subingineri cursuri de zi : tehnologia prelucrarii la rece (130), automobile (70) ; subingineri cururi serale : tehnologia prelucrarii la rece (25).

*

Prin ordinul rectorului nr.46 din 9 octombrie 1972 au fost numiti ca prodecani urmatoarele cadre didactice : la Facultatea de electrotehnica : sef lucrari Gheorghe Tunsoiu ; la Facultatea de electronica si telecomunicatii : conferentiar Ioan Teodorescu si conferentiar Nicoale Necula ; la Facultatea de automataica : conferentiar Nicoale Sprinceana ; la Facultatea de

energetica : conferentiar Ion Iordanescu si sef lucrari Aureliu Leca ; la Facultatea de mecanica : sef lucrari Andrei Manole si sef lucrari Stoian Anghel Petrescu ; la Facultatea de mecanica agricola : sef lucrari Ion Enache ; la Facultatea de tehnologia constructiilor de masini : conferentiar Ion Gheghea si conferentiar Gheorghe Zgura ; la Facultatea de tansporturi : conferentiar Dimitrie Rebusaca si sef lucrari Ion Tanasuica ; la Facultatea de metalurgie : conferentiar Ion Dragomir ; la Facultatea de aeronave : sef lucrari Valentin Ceausu ; la Facultatea de chimie industriala : sef lucrari Radu Avram si sef lucrari Sorin Rosca ; la Institutul de subingineri Pitesti : sef lucrari Nicoale Linte.

Ca urmare a unor norme stabilite de Ministerul Educatiei si Invatamantului de a numi un prodecan la facultatile cu mai mult de 750 studenti si doi prodecani la facultatile cu mai mult de 1500 studenti, a fost necesar sa se revina asupra ordinului rectoratului nr.46/1972, si, prin ordinul rectorului nr .68 din 1 noiembrie 1972 au fost eliberati din functia de prodecan urmatoarele cadre didactice : sef lucrari Ion Enache prodecan la Facultatea de mecanica agricola, sef lucrari Ion Tanasuica, prodecan la Facultatea de transporturi , sef lucrari Valentin Ceausu prodecan la Facultatea de constructii aerospatale, se lucrari Nicolae Linte prodecan la Institutul de subingineri Pitesti.

Prin Hotararea Consiliului de Ministri nr.1320 din 7 noiembrie 1972 privind imbunatatirea invatamantului seral de subingineri, se prevede organizarea unui asemenea invatamant, pe langa marile intreprinderi, incepand cu data de 10 decembrie 1972, ca sectiile ale institutiilor de invatamant superior aflate in subordinea Ministerului Educatiei si Invatamantului si a ministerelor sau organelor centrale pentru care se pregatesc specialisti. Studentii sectiilor serale se recrutaaza prin concurs de admitere dintre muncitori, maistri si tehnicieni care lucreaza in specialitatea sectiei in care urmeaza a se specializa si care indeplinesc conditiile de studii pentru a fi admisi in invatamantul superior. Studentii vor incheia un contract cu intreprinderile in care sunt salariati, prin care se angajeaza sa lucreze timp de 5 ani dupa terminarea studiilor in intreprinderile care l-au trimis la studii. Spatiile de invatamant, utilajele , aparatura necesara functionarii sectiilor serale, se asigura de ministerele interesate prin intreprinderile pe langa care functioneaza aceste sectii. Personalul didactic din invatamaantul superior va avea sarcini normate atat in institutia de invatamant sujerper de care apartine, cat si la sectiile serale de pe langa intreprinderi.,

In anexa la Hotararea Consiliului de Ministri, se prevad urmatoarele sectii atribuite Institutului politehnic Bucuresti :

1. Uzina "23 August" Bucuresti – deformari plastice si tratamente termice	- 40 locuri ;
2. Intreprinderea de intretinere si reparatii, utilaje de calcul, Bucuresti – electronica aplicata –	60 locuri
3. Industria optica romana – mecanica fina	- 40 locuri
4. Uzina de masini electrice Bucuresti – electrotehnica	- 60 locuri
5. Fabrica de masini unelte si agregate Bucuresti – tehnologia prelucrarii la rece	- 40 locuri
6. Centrala industriala de aluminiu Slatina – metalurgia metalelor neferoase	- 40 locuri
7. Combinatul chimic Fagaras – tehnologia chimica anorganica	- 40 locuri
8. Combinatul chimic Fagaras – tehnologia chimica organica	- 40 locuri
9. Combinatul chimic Fagaras – utilaj chimic	- 40 locuri
10. Grupul industrial petrochimic Pitesti – tehnologia chimica a macromoleculor	- 40 locuri
11. Grupul industrial de chimie Rimnicul Vilcea - tehnologie chimica anorganica	- 40 locuri
12. Intreprinderea "Electrocentrale" Bucuresti –termoenergetica	

(centrale termoelectrice)	- 40 locuri
13. Intreprinderea de distributie a energiei Bucuresti – electroenergetica (retele electrice)	- 40 locuri
14. Uzinele mecanice de material Grivita Rosie Bucuresti – material rulant	- 40 locuri
15. Intreprinderea "Teleconstructia" Bucuresti – telefonie, telegrafie	- 40 locuri
16. Combinatul de industrializarea lemnului Pipera – industrializarea lemnului	- 40 locuri
17. Grupul de uzine pentru productia de utilaje si piese de schimb Bucuresti, utilaje pentru industria materialelor de constructii	- 40 locuri
18. Fabrica de geamuri Buzau – utilaje pentru industria materialelor de constructii	- 40 locuri

Ca urmare a acestei hotarari a Consiliului de Ministri, in luna decembrie a avut loc un concurs de admitere la sectiile serale infiintate pe langa intreprinderi si au inceput cursurile serale.

*

Prin ordinul Ministerului Educatiei si Invatamantului nr.2655 din 22 decembrie 1972, profesorul Constantin Bala a fost eliberat din functia de prorector si au fost numiti prorectori urmatoarele cadre didactice: profesor Alexandru Danescu, profesor Suzana Gadea, profesor Alexandru Popa, conferentiar Mircea Stelian Petrescu si conferentiar Jean Moncea.

*

In anul 1972 Institutul politehnic Bucuresti a incheiat o colaborare cu Scoala superioara tehnica de transporturi din Zilina (R.S.Cehoslovacia), in cadrul careia se prevad schimburi de cadre didactice pe o durata de 4 saptamani anual si colaborari stiintifice in domeniul transporturilor. Intelegerea a fost incheiata pe 4 ani cu posibilitatea de prelungire, daca nici una dintre parti nu o denunta.

In anul 1972 Jean Moncea a fost ales secretar al Comitetului de partid al institutului, iar Mihai Virtosu a fost ales presedinte al UASC pe institut.

*

Ca urmare a noilor constructii executate la institut si la complexul Regie, in anul 1972 au fost cedate parterul si etajele 3,4 si 5 ale imobilului din B-dul I Mai 108, totalizand, cu spatiile cedate in 1971, o suprafata de 6564 mp, spatii de invatamant cedat partial in 1971.

1973

In anul 1973 s-au facut urmatoarele numiri de cadre didactice: profesori: Valter Vasile Olariu (matematici I), Teodor Mladinescu (organe de masini), Alexandru George Diaconu (hidraulica si masini hidraulice), Alexandru Danescu (termotehnica si masini termice), Craciun Guta (Aeronave), Alfons Ifrim (masini electrice), Vasile Corlateanu (tehnologie electronica si fiabilitate), Eugen Barbu Eneea (telefonie si telegrafie) si Alexandru Balaban (chimie organica); conferentieri: Octavian Stanasila (matematici II), Mariana Coroi (matematici III), Paun Antonescu (mecanica si teoria mecanismelor), Viorica Varga (socialism stiintific), Stefan Birlea (organizare si conducere industriala) si Mihail Adrian (siderurgie); sefi de lucrari: Eugen Stancioiu si Mariana Teodorescu (educatie fizica si sport), Constantin Neaga (cazane si turbine cu aburi), Aurel Dobranis (masini electrice), Gabriel Vasilescu (tuburi electronice si tranzistoare), Adrian Traian Murgan si Iuliana Spinu (electronica aplicata), Eugen Rusu (siderurgie), Petru

Moldovan si Ioszeff Nagy (metalurgia metalelor neferoase), Ligia Stoica (chimie anorganica si analitica), Teodor Mihai Ionascu (automobile – Institutul de subingineri Pitesti) si Victor Radulescu (tehnologia prelucrarilor la rece – Institutul de subingineri Pitesti); lector: Valeriu Prepelita (matematici I), Mariana Craiu si Vasile Tanase (matematici III) si Liana Nicuta (limbi straine); asistenti: Ligia Lucia Branzanescu si Ioana Hartoapeanu (matematici I), Ana Nita (matematici II), Vasile Masgras (matematici III), Babu Grecu (mecanica si teoria mecanismelor), Zaharia Morariu (organe de masini), Ion Florea Hantila si Aura Rodica Tuduce (electrotehnica II), Nicolae Ionita (economie politica), Maria Berlo si Panonica Iliescu (socialism stiintific), Laura Aslan, Gabriel Dan Sorin Baci, Galina Badica, Doina Borza, Valentina Dogmarova, Ninel Dulgheru, Mariana Marinescu, Lacramioara Rades si Ion Sararu (limbi straine), SUZANA Szabados si Mircea Vasilescu (educatie fizica si sport), Constantin Taca (mecanica fina), Aurelian Visan (tehnologia constructiilor de masini), Nicolae Bejan (material rulant), Catalin Dumitriu (retele electrice), Nicolae Virgil Tomescu (electronica aplicata), Tramdafir Moisa (calculatoare), Mihai Buzatu (metalurgia metalelor neferoase), Calin Anisoiu, Ion Bumbeneci, Vasile Dumitrescu si Filifeia Nuica (automobile - Institutul de subingineri Pitesti).

In anul 1973 s-au pensionat urmatoarele cadre didactice: profesorii Simion Taigar si Gheorghe Vanci; conferentieri: Emil Goilov, Gheorghe Lelescu, Ion Lazaru, Oasias Sacher, Mikreca Tiucra si Florea Zara; sef de lucrari: Ecaterina Nicolescu si asistent: Tatiana Rudner.

A fost transferata in alta unitate, asistent Maria Olteanu.

S-a desfacut contractul de munca urmatoarelor cadre didactice: conferentiar Ioan Ponner; sef de lucrari Ovidiu Lupas; lector Vasile Popescu si asistentii: Gheorghe Antoniu, Teodor Caloyanis, Gheorghe Nitu si Elena Zamfirescu.

Au incetat din viata urmatoarele cadre didactice: profesorii: Ovidiu Bolgiu si Dumitru Tutunaru; asistentii: Teodor Nineaca si Alexandrina Stancioiu.

*

In ziua de 23 ianuarie 1973, tovarasul Nicoale Ceausescu, secretarul general al partidului, a facut o vizita de lucru la unele intreprinderi din capitala si la Institutul politehnic Bucuresti. Studentii si cadrele didactice au intampinat cu mult entuziasm pe conducatorul partidului si statului nostru, iar rectorul institutului, profesorul Radu Voinea, il ureaza „la multi ani” cu prilejul apropiatei aniversari a zilei de nastere (26 ianuarie, cand tovarasul Nicolae Ceausescu implineste 55 de ani).

In holul central al Politehnicii a fost prezentata o expozitie pe tema integrarii invatamantului politehnic bucurestean cu cercetarea si productia. Rectorul institutului arata ca invatamantul, cercetarea si productia constituie un proces unitar in formarea specialistilor demaine. Au fost prezentate unele date concrete aratandu-se ca in 1972, Politehnica bucuresteană a avut 140 de contracte de cercetare cu 120 de intreprinderi, s-au realizat 52 brevete inventii, iar 80% din proiectele de diploma au ca teme probleme concrete din productie, propuse de intreprinderi.

Tovarasul Nicolae Ceausescu a apreciat rezultatele bune obtinute si a cerut sa se realizeze o participare mai intensa a cadrelor didactice la solutionarea problemelor intreprinderilor. In continuarea vizitei a fost svizitat laboratorul de incercari al catedrei de rezistenta materialelor, laboratoarele catedrei de tehnologia constructiilor de masini, unde sunt urmarite explicatiile cu privire la modul de functionare si avantajele pe care le prezinta atelierele-scoala ale institutului, intr-unul dintre acestea, studentii Facultatii de electronica montand receptoare de radio tip Albatros. Ultimul obiectiv vizitat a fost laboratorul de centrale si statii electice al Facultatii de energetica, unic in tara, el putand modela un sistem energetic si permitand efectuarea unor cercetari cu impotante rezultate practice.

Tovarasul Nicolae Ceausescu a apreciat activitatea cadrelor didactice de la aceasta facultate si a recomandat sa se studieze problema reducerii pierderilor de energie in sistemul energetic al tarii. La incheierea vizitei a fost inmanat tovarasului Nicolae Ceausescu un mesaj de felicitare din partea cadrelor didactice si studentilor institutului.

*

Pe baza propunerilor facute de conducerea institutului si a acordului Ministerului Educatiei si Invatamantului comunicat cu adresa 6962 din 13 martie 1973, urmatoarele cadre didactice au fost numite in functia de sef de catedra in anul universitar 1972/1973 pe data de 1 octombrie 1972:

1. Facultatea de eletotehnica: prof. Marcel Rosculet (matematici III), prof. Gheorghe Hortopan (masuri si aparate electrice), prof. Remus Radulet (electrotehnica I), prof. Constantin Bala (masini electrice), conf. Ion Oprisescu (educatiei fizica si sport).

2. Facultatea de automatica: prof. Corneliu Penescu (automatica I), prof. Sergiu Calin (automatica II), conf. Mircea Petrescu (calculatoare), prof. Marius Preda (electrotehnica II).

3. Facultatea de energetica: prof. Nicolae Gheorghiu (centrale electrice), prof. Dumitru Dumitrescu (hidraulica si masini hidraulice), prof. Gleb Dragan (retele electrice), prof. Ion Stancescu (organizare si conducere industriala).

4. Facultatea de electronica: prof. Gheorghe Popescu Cartianu (tehnologie electronica si fiabilitate), prof. Nicolae Marinescu (telefonie-telegrafie), prof. Mihai Draganescu (tuburi electronice si tranzistoare), prof. Alexandru Spataru (electronica aplicata).

5. Facultatea de mecanica: prof. George Baranescu (motoare cu ardere interna), conf. Dan Pavelescu (organe de masini), prof. Mihail Renert (utilaj chimic), prof. Traian Demian (mecanica fina), prof. Mircea Postelnicesu (cazane si turbine cu aburi si gaze), prof. Alexandru Danescu (termotehnica si masini termice).

6. Facultatea de constructii aerospatiale: prof. Augustin Petre (aeronave si instalatii de bord), conf. Ion Popescu (fizica), conf. Ion Tudosescu (filozofie), prof. Ion Sabac (matematici II).

7. Facultatea de tehnologia constructiilor de masini: prof. Gheorghe Buzdugan (rezistenta materialelor), prof. Emil Botez (masini-unelte, scule), conf. Jean Moncea (geometrie descriptiva si desen), conf. Voicu Tache (tehnologia constructiilor de masini si tehnologia metalelor).

8. Facultatea de transporturi: prof. Gheorghe Th. Gheorghiu (matematici I), prof. Alexandru Popa (material rulant), conf. Alexandru Nancu (tehnica transporturilor si telecomenzi feroviare), lector Steluta Ciungan (limbi straine).

9. Facultatea de mecanica agricola: prof. Ion Gradisteanu (economie politica), prof. Radu Voinea (mecanica si teoria mecanismelor), conf. Marcel Segarceanu (masini agricole).

10. Facultatea de chimie industriala: conf. Eugen Pincovschi (tehnologia substantelor anorganice), prof. Ecaterina Cioranescu-Nenitescu (chimie organica), prof. Iosif Drimus (tehnologie chimica organica), conf. Victor Marculetiu (chimie anorganica si analitica), prof. Emilian Bratu (procedee si aparate), prof. Ion Teoreanu (tehnologia silicatilor si compusilor oxidici), prof. Solomon Sternbey (chimie fizica si electrochimie), prof. Francisc Albert (chimie generala)

11. Facultatea de metalurgie: prof. Suzana Gadea (metalurgie fizica, studiul metalelor si semiconductorilor), prof. Laurentiu Sofroni (turnatorie - forja), prof. Florea Oprea (metalurgia metalelor neferoase si prepaarea minereurilor), prof. Walter Roman (socialism stiintific).

12. Institutul de subingineri Pitesti: sef lucrari Gheorghe Potincu (automobile).

Prin Decretul nr. 278 din 11 mai 1973 s-au stabilit norme unitare de structură pentru instituțiile de învățământ. Potrivit acestui decret, o facultate se constituie dacă în toți anii de studii are cel puțin 500 de studenți (în învățământul superior cu durata de 3 ani, cel puțin 300 studenți), iar un institut din cel puțin 1000 de studenți. Formația de bază pentru activitatea didactică de predare este unul din studiu (minim 75 de studenți) sau secția de specializare (minim 50 de studenți în anul I de studii). Formația de bază pentru seminarii este grup (25-30 studenți). În funcție de specificul unor discipline, Ministerul Educației și Învățământului poate aproba grupe mai mici, dar nu cu mai puțin de 7 studenți (lucrări practice, proiecte). Personalul didactic de conducere a fost normat astfel: 1 rector pentru fiecare universitate, institut cu personalitate juridică, academie de studii și conservator; 1 post de prorector la 1000-3000 studenți, 2 posturi de prorector la 3000-6000 studenți, 3 posturi de prorectori la 6001-12000 studenți și 4 posturi de prorector la peste 12000 studenți. (Rectorii au obligația de a efectua cel puțin 50%, iar prorectorii cel puțin 75% din activitatea normată săptămânal); 1 post de decan pentru fiecare facultate; 1 post de prodecan la 750-1500 studenți și 2 posturi de prodecan la peste 1500 studenți (decanul are obligația de a efectua cel puțin 60%, iar prodecanul 80% din activitatea normată săptămânal); 1 șef de catedră la o catedră constituită în medie din 25 cadre didactice. Personalul didactic de predare se normează astfel: 1 post didactic la 11 studenți ca raport mediu pe țară calculat pentru învățământul de zi, seral, fără frecvență, doctorat și postuniversitar, diferențiat pe sectoare de învățământ de către Ministerul Educației și Învățământului; 40 ore de activitate pe săptămână formată din 16-18 ore de activitate didactică directă cu studenții, 6 ore de pregătire a acestei activități, 12 ore de activitate științifică și 4-6 ore alte activități legate de procesul de instruire și educare. În cadrul activității didactice norma de predare este de 2-6 ore pentru profesor, 2-4 ore pentru conferențiar și 1-3 ore pentru lector (șef lucrări), diferențiat până la 16-18 ore se completează cu activități la seminarii, lucrări aplicative, proiecte, examinări, activități de conducere, îndrumare și control a practicii studenților. Ora de predare se echivalează cu 2 ore de seminar, lucrări aplicative și altele asemănătoare. În învățământul postuniversitar ora se echivalează cu 1,5 ore din învățământul universitate. Personalul de cercetare științifică se normează cu 1 post de cercetare științifică în medie pe catedră.

Decretul a intrat în vigoare cu data de 1 octombrie 1973.

În conformitate cu dispozițiile Ministerului Educației și Învățământului, cadrele didactice care ocupau funcții de conducere în institut (rector, prorector, decan, prodecan, sau în afara institutului nu mai puteau rămâne și în funcția de șef de catedră. Ca urmare, pe baza propunerilor făcute de conducerea institutului și a acordului ministerului comunicat cu adresa nr. 44994/1973 au fost numiți șef de catedră pe data de 1 aprilie 1973 următoarele cadre didactice:

1. Facultatea de Electrotehnică: prof. Andrei Țugulea (Electrotehnică I, în locul prof. Remus Răduleț).
2. Facultatea de Automatică: conf. Mihai Terțișco (Automatică II, în locul prof. Sergiu Călin), conf. Adrian Petrescu (Calculatoare, în locul conf. Mircea Petrescu).
3. Facultatea de Electronică și Telecomunicații: conf. Reinhardt Piringen (Tuburi electronice și tranzistoare, în locul prof. Mihai Drăgănescu).
4. Facultatea de Mecanică: conf. Dan Ștefănescu (Termotehnică și mașini termice, în locul prof. Alexandru Dănescu).
5. Facultatea de Construcții Aerospațiale: conf. Cornel Popa (Filozofie, în locul prof. Ion Tudosescu).
6. Facultatea de Transporturi: conf. Chiriac Vasiliu (Material Rulant, în locul prof. Alexandru Popa).
7. Facultatea Mecanică Agricolă: Cristian Pelicudi (Mecanică și teoria mecanismelor, în locul prof. Radu Voinea).

8. Facultatea de Chimie Industrială: prof. Margareta Avram (Chimie organică, în locul prof. Ecaterina Ciorănescu Nenițescu).
9. Facultatea de Metalurgie: prof. Nicolae Geru (Metalurgie fizică, studiul metalelor și semiconductoarelor, în locul prof. Suzana Gâdea) și conf. Moise Ienciu (Metalurgia metalelor neferoase, în locul prof. Florea Oprea).

În zilele de 29-31 mai 1973 s-au desfășurat, în localul Institutului Politehnic „Gheorghiu-Dej” din București lucrările celei de-a IV-a Conferințe Naționale de Acustică, organizată de Comisia de acustică a Academiei R.S. România. Au participat cadre didactice universitare, ingineri, arhitecți, medici și fizicieni din întreaga țară, precum și specialiști din Belgia, Republica Populară Bulgaria, Republica Populară Chineză, Republica Socialistă Cehoslovacia, Danemarca, Franța, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă și Republica Populară Ungară. Lucrările s-au desfășurat în ședințe plene și în 4 secții: Combaterea zgomotului și vibrațiilor (43 comunicări), Ultraacustica (45 comunicări), acustică arhitecturală și a sălilor (17 comunicări), acustică fizilogică, psihologică și biologică (29 comunicări). Președintele Comitetului de organizare a fost prof. dr.ing. Aurelian Stan de la catedra de Mecanică și teoria mecanismelor.

În zilele de 7-13 iunie 1973 s-au desfășurat în localul Institutului Politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din București lucrările primului Simpozion Internațional de Mecanisme și metode de proiectare cu ajutorul calculatorului al Federației Internaționale pentru Teoria mașinilor și mecanismelor (IFTOMM), la care s-au prezentat 135 de comunicări grupate în 3 secții: Mecanisme plane (58 comunicări), Mecanisme spațiale (43 comunicări) și Mecanisme complexe (34 comunicări). Au participat 99 de specialiști români și 53 specialiști străini: Australia (1), Belgia (1), Bulgaria (11), Canada (3), Cehoslovacia (2), R.D. Germană (6), R.F. Germania (3), India (2), marea Britanie (6), Olanda (1), Statele Unite (11), Ungaria (1), URSS (5). Președintele Comitetului de organizare a fost prof.dr.doc. Nicolae Manolescu.

Pe baza prevederilor Hotărârii Consiliului de Miniștri nr. 647/1973 s-a fixat următorul plan de școlarizare în anul I 1973/1974 la Institutul Politehnic București:

1. Facultatea de Electronică: ingineri cursuri de zi: Electrotehnică (100); subingineri cursuri de zi: Electrotehnică (80); subingineri cursuri serale: Electrotehnică la Uzinele de Mașini Electrice București (50).
2. Facultatea de Energetică: ingineri cursuri de zi: electroenergetică (20); subingineri cursuri de zi: Electroenergetică (70) și Termoenergetică (70); subingineri cursuri serale: Electroenergetică la Întreprinderea de Distribuție a Energiei București (50) și Termoenergetică la Întreprinderea „Electrocentrale „ București (50).
3. Facultatea de Electronică și Telecomunicații: ingineri cursuri de zi: Electronică aplicată (120), Radiotehnică (100), Telefonie-telegrafie (80) și Componente și dispozitive electronice (50); subingineri cursuri de zi: Electronică aplicată (180), Telefonie-telegrafie (80); subingineri cursuri serale: Electronică aplicată la Întreprinderea de Întreținere și repararea utilajului de calcul București (50), Telefonie-telegrafie la Teleconstrucția București (50).
4. Facultatea de Automatică: ingineri cursuri de zi: Automatică (170) și Calculatoare (90).
5. Facultatea de Mecanică: ingineri curs de zi: Mașini termice (50), Utilaj chimic (80); Mașini hidraulice și pneumatice (30) și Mecanică fină (100); subingineri cursuri de zi: Utilaj chimic (50), Utilaj pentru industria materialelor de construcții (50), mecanică fină (70); subingineri cursuri serale: Utilaj chimic (50) și la Combinatul Chimic Făgăraș (50), Utilaj pentru industria materialelor de construcții la Grupul de Uzine de prelucrat utilaj și piese de schimb București (50) și la Fabrica de Geamuri Buzău (50); Mecanică fină la industria Optică Română București (50).

6. Facultatea de Mecanică Agricolă: ingineri cursuri de zi: Mecanică agricolă (100); subingineri cursuri serale: Industrializarea lemnului (50).
7. Facultatea de Tehnologia Construcțiilor de Mașini: ingineri cursuri de zi: Tehnologia construcțiilor de mașini (120), Mașini-unelte (100); subingineri cursuri de zi: Tehnologia prelucrării la rece (110); subingineri cursuri serale: Tehnologia prelucrării la rece la Întreprinderea de Mașini-unelte și agregate București (50).
8. Facultatea de Chimie Industrială: ingineri cursuri de zi: Tehnologia substanțelor anorganice (40), tehnologia substanțelor organice (40), Tehnologia silicaților și compușilor oxidici (80), Tehnologia compușilor macromoleculari (25), Tehnologia carbochimică și procese pirogene (20); subingineri cursuri de zi: Tehnologia materialelor de construcții (50), tehnologie chimică anorganică (50), Tehnologie chimică organică (50), Tehnologia chimică a macromoleculilor (50); subingineri cursuri serale: Tehnologia chimică anorganică (50), la Combinatul de Îngrășăminte Râmnicu-Vâlcea (50) și la Combinatul Chimic Făgăraș (50), Tehnologia chimică a macromoleculilor la Combinatul Petrochimic Pitești (50).
9. Facultatea de Metalurgie: ingineri cursuri de zi: Elaborarea fontei și oțelului (60), Turnătorie de fontă, oțel și metale neferoase (60), Deformarea plastică și tratamentul termic al metalelor *80(, Metalurgia metalelor neferoase (50); subingineri cursuri de zi: Tratarea metalelor feroase și neferoase (50), Deformări plastice și tratamente termice (50); subingineri cursuri serale: Turnarea metalelor feroase și neferoase, la Uzinele „23 August” București (50), Deformări plastice și tratamente termice la Uzinele „23 August” București (50), Metalurgia metalelor neferoase la Uzina de Aluminii Slatina (50).
10. Facultatea de Construcții Aeronautice: ingineri cursuri de zi: Aeronave (50), Sisteme de propulsie (30), Instalații de bord (30).
11. Facultatea de Transporturi: ingineri cursuri de zi: Material rulant (50), Automobile și tractoare (60), tehnica transporturilor feroviare (50), telecomenzi feroviare (30); subingineri cursuri de zi: Automobile (60); subingineri cursuri serale: Automobile (50), Material rulant la Uzina Mecanică de material rulant „Grivița Roșie” București (60).
12. Institutul de Subingineri cu sediul în orașul Pitești: subingineri cursuri de zi: Tehnologia prelucrării la rece(110), Automobile (70); subingineri cursuri serale: Tehnologia prelucrării la rece (50), Automobile (50).

Ca urmare a decretului nr. 278 din 11 mai 1973, potrivit căruia numărul maxim de prorectori la un institut de învățământ superior era de patru, la data de 1 octombrie 1973, profesorul Alexandru Popa a fost eliberat din funcția de prorector.

Prin adresa Ministerului Educației și Învățământului nr. 32733/1973, pe data 15 septembrie 1973 au fost numiți șefi de catedră:

1. Facultatea de Energetică: conf. Tudor Homo)Organizare și conducere industrială).
2. Facultatea de Tehnologia construcțiilor de mașini: conf. Dolphi Drimer (Tehnologia metalelor).

În anul 1973 s-au dat în funcțiune noi corpuri de clădiri la localul institutului din Spl. Independenței 313 și anume:

- corpul EA din profilul Electrotehnică, cu o suprafață desfășurată de 5320 mp, cuprinzând: 2 amfiteatre a 175 locuri fiecare, laboratoare pentru catedra de Mașini electrice și spații pentru decanatul și secretariatul facultății de Electrotehnică ;
- corpul EB din profilul Electrotehnică, cu o suprafață desfășurată de 5338 mp. cuprinzând laboratoarele pentru catedra de măsuri și aparate electrice;
- corpul JD din profilul Metalurgie – Transporturi , cu o suprafață desfășurată de 1510 mp., cuprinzând laboratoarele secției de Autovehicule rutiere ale facultății de Transporturi.

În anul 1973 s-a încheiat o „Înțelegere de colaborare între Institutul Politehnic București și Școala Superioară cehă din Praga (Republica Socialistă Cehoslovacă)”. Înțelegerea s-a încheiat pe o durată de 3 ani, cu posibilități de prelungire dacă nici una din părți nu o denunță. Înțelegerea prevedea schimburi de cadre didactice în limita a 6 săptămâni x om anual și colaborări în domeniul electrotehnicii, electronicii, al construcțiilor de mașini și a modelării arderii cărbunilor.

În anul 1973 Augustin Gîrbea, cadru didactic la Institutul de Construcții București a fost ales prim secretar al Comitetului de partid al Centrului Universitar București, iar Angela Ion, cadru didactic de la Universitatea București a fost aleasă președinte al Consiliului Sindicatelor din Centrul Universitar București.

1974

În anul 1974 au fost numite următoarele cadre didactice:

- profesori: Ion Popescu (Fizică), Aurelian Stan , Dumitru Voiculescu (Mecanică și teoria mecanismelor), Mihail Buga (Rezistența materialelor), Dan Pavelescu (Organe de mașini), Florin Manea (Electrotehnică II), Jean Moncea (Geometrie descriptivă și desen I), Ion Tudosescu (Filozofie), Eugen Prahoveanu (Economie politică), Voicu Tache (Tehnologia construcțiilor de mașini), Ștefănuță Enache (Mașini-unelte și scule), Marcel Segărceanu (Mașini agricole), Nicu Condacse, Chiriac Vasiliu (Materialul Rulant), Gheorghe Iacobescu (Rețele electrice), Mugur Săvescu (Radiocomunicații), Reinhardt Piringier, Roman Stere (Tuburi electronice și tranzistoare), Cristofor Vasiliu (Telefonie și telegrafie), Simion Florea (Automatică I), Mircea Petrescu (Calculatoare), Ioan Dragonir, Silvia Vacu (Siderurgie), Iulian Oprescu, Vasile Popescu (Turnătorie și forje), Eugen Pincovschi (Tehnologia substanțelor anorganice), Constantin Firoiu, Iulia Georgescu (Chimie fizică) și Octavian Floarea (Procedee și aparate);
- conferențiar: Florica Munteanu-Pascal (Matematici I), Julieta Florea (Hidraulică și mașini hidraulice), Petru Ghenghea (Termotehnică și mașini termice), Ion Matei Ciric (Electrotehnic I), Paul Precupețu, Tacor Tacorian (Geometrie descriptivă și desen I), Ion Enache (Geometrie descriptivă și desen II), Ana Katz, Ion Moraru, Aneta Nuțu (Filozofie), Virgil Ionescu (Economie politică), Ludmila Farcaș (Limbi străine), Andrei Manole (Motoare cu ardere internă), Constantin Dumitraș, Aurel Brăgaru (Tehnologia construcțiilor de mașini), Victor Cornel Tabără (Mașini-unelte și scule), Valentin Scripnic (Mașini agricole), Gheorghe Nichita, Virgil Raicu (Material rulant), Corneliu Berbente (Aeronave), Gheorghe Tunsoiu (Mașini electrice), Aureliu Leca (Centrale electrice), Teodor Miculescu (Rețele electrice), Dumitru Stanomir (Radiocomunicații), Gabriel Ionescu (Automatică I), Ioan Dumitrache, Stelian Popescu (Automatică II), Radu Avram, Sorin Roșca (Chimie și Tehnologie organică), Agneta Bîtcă-Cerbu (Chimie anorganică), Iudith Adorian, Cornelia Mateescu (Chimie fizică).
- Șefi de lucrări: Radu Chișleag, Hristu Fuiă, Petre Suciuc, Ștefan Tudorache (Fizică), Leonard Buda, Marius Munteanu, Nicolae Pandrea, Ion Roșca, Ștefan Stanciu (Mecanică și teoria mecanismelor), Ion Constantinescu, Nicolae Iliescu, Mircea Radeș) Rezistența materialelor), Ioan Voica (Organe de mașini), Valeriu Nicolae Panaitescu) Hidraulică și mașini hidraulice), Mircea Marinescu, Stanca Trifan (Termotehnică și mașini termice), Emanuel Vasiliu) Electrotehnică II), Țapu Marcel (Geometrie descriptivă și desen I), Ardelea Dan (Organizare și conducere industrială), Andy Radu Ardeleanu, Nicolae Răducanu, Florentin Tudorache (Educație fizică și sport), Gheorghe Calea, Ilie Isarie, Mihai Voicu (Tehnologia metalelor), Florian Drăgănescu, Ion Gheorghe (Mașini unelte și scule), Erol Murad (Mașini agricole), Ion Ghiță, Ion Hedeșiu, Nicolae Nistor, Ștefan Tregubleac (Material rulant), Corneliu Alexandrescu, Silviu Stănculescu (Transporturi

și telecomenzi feroviare), Paul Marinescu (Aeronave și instalații de bord), Ion Beștea, Sorin Bucurenciu, Aurelian Crăciunescu (Mașini electronice), Gheorghe Titz, Vasile trușcă (Măsurii și aparate electrice), Victor Athanasovici) Centrale electrice), Eliza Gîrlișteanu, Lucia Pantelimon, Maria Tudose (Rețele electrice), Gheorghe Stanciu (Tuburi electronice și tranzistoare), Tatiana Rădulescu, Maria Suhăreanu (Telefonie și telegrafie), Emil Georgescu, Constantin Nițu (Automatică II), Nicolae Cupcea (Calculatoare), Gheorghe Voicu (Siderurgie), Rodica Apostolescu, Aurelia Dumitrescu, Lucia Iuliana Tocaci (Metalurgia metalelor neferoase), Eugenia Baltă, Laurențiu Filipescu, Felicia Țurcanu (Chimie și tehnologie anorganică), Anisia Bota, Alexandru Cioabă, Iosif Schiketantz (Chimie organică), Maria Georgescu, Mihai Taler (Silicați și compuși oxidici), Tudora Badea, Doru Constantinescu, Maria Constantinescu, Silvia Daneș (Chimie fizică și electrochimie);

- Lectori: Constantin Cealera, Corneliu Gîrლაშუ, Constantin Drăgușin, Constantin Radu, Gheorghe Mociță (Matematici I), Constantin M. Bucur, Paul Cocîrlan (Matematici II), Florea Gîndac (Matematici III), Ioji Boniș, Marin Diaconu, Cornelia Olărescu, Rozalia Trandafiropol, Angela Vasiliu (Filozofie), Nicolae Ștefan Alecu, Teodor Bugaru, Stelian Iordache, Ion Niță (Economie politică), Elena Nicolae (Socialism științific), Irina Boldescu, Steluța Ciungan, Zina Guțu, Elena Iliescu, Simona Nistor, Florea Pascovici, Tatiana Topor Georgescu (Limbi străine);
- Asistenți: Dan marian radu (Automatică II), Alexandru Pavel Vasiliescu (Matematici III), Mihai Marin (Metalurgie fizică), Lucia Sandovici (Organizare și conducere industrială), Mariana Luminița Vîrtosu (Limbi străine), Eugeniu Conduțăeanu, Gheorghe Csapo (Tehnologia metalelor), Alexandru Iulian Stan (Transporturi și telecomenzi feroviare), Andrei Silard (Tuburi electronice și tranzistoare), Monica Popa Boiu (Tehnologie electronică și fiabilitate), Rodica Maria Roman)Metalurgia metalelor neferoase), Cezar Florenț Bălescu, Florin Gheorghiu (Turnătorie și forje), Georgeta Grigoraș, Nicolae Radu (Chimie și tehnologie organică), Marcela Munteanu, Dorel Radu (Silicați și compuși oxidici), Aurora Gref (Chimie fizică), Paul Vasilescu. Alexandru Elișiu Woinaroschi (Inginerie chimică), Ilie Luca (tehnologia prelucrării la rece – Institutul de inginerii Pitești).

Prin Decretul nr. 147/1974 Facultatea de Chimie de la Universitatea din București a trecut la Institutul Politehnic București, formând, împreună cu Facultatea de Chimie Industrială, Institutul de Chimie”. S-au reorganizat catedrele, contopindu-se astfel încât la Institutul de Chimie urmau să funcționeze în continuare următoarele catedre:

1. Chimie și tehnologie chimică anorganică;
2. Chimie și tehnologie chimică organică;
3. Tehnologia silicaților și compușilor oxidici;
4. Chimie analitică;
5. Chimie fizică;
6. Inginerie chimică.

Personalul transferat de la Universitatea din București a fost încadrat în catedrele generale de specialitate ale Institutului Politehnic București, după cum urmează:

- Catedra de Matematici III : prof. Dumitru Firescu, lector Petre Ilie, asistenți: Constantin Anghel, Antonescu Arșin, Paraschiv Balea, Gheorghe Potcovaru.
- Catedra de Fizică: Conf. Leonard Muller, șef lucrări Ion Petre, asistenți: Mihai Catrinescu, Constantin Cioacă, Iolanda Mihai, Marinela Muller;
- Catedra de Filozofie: conf. Elena Bellu;
- Catedra de Socialism științific: lector Marcel Voinescu, asist. Ana Bazac;

- Catedra de Educație fizică și sport: asist. Ion Silviu Tudoran;
- Catedra de Chimie și tehnologie anorganică: profesorii: Maria Brezeanu, Constanța Gheorghiu, Dumitru Negoiu, Ioan V. Nicolescu, Claudia Panait; conferențieri: Emilian Angelescu, Dimitrie Totoiescu; șefi lucrări: Nicolae Cioc, Elena Cristureanu, Angela Kriza, Maria Negoiu, Olga Șerban; asistenți: Adriana Antoniu, Florentina Avramescu, Vasile Bărbulescu, Zenaida Coșocar, Nicolae Dănișor, Melania Ecaterina Guțul, Mariana Simina Ionescu, Mircea mercheș, Elena Mihăilă, Gheorghe Nedelcu, Ana Maria Oancea, Cristina Pascu, Nicolae Popa, Eugen Sălceanu, Ion Săndulescu, Alfred Szabo, Ilie Șerban, Vasile Șerban, Dana Ștefănescu, Marguot Teodorescu, Elena Tudorache, Ion Udrea, Dumitra Văcărescu, Eugen Văleanu, Nicolae Vlădescu, Florica Zălaru;
- Catedra de Chimie și tehnologie organică: profesori: Nicolae Bărbulescu, Felicia Cornea; conferențieri: Constantin Albu, Adalgizi Cioban, Lucia Ivan, Ovidiu Maior; șef lucrări: Cristea Greff, Dinu Zăvoianu; asistenți: Ion Baciu, Constantin Bornaz, Olga Cuza, Nistor Dinu, Cornelia Fulea, Alexandru Cioabă, Rodica Lazăr, Mircea Moraru, Anca Nicolae, Gheorghe Nicolae, Daniela Irina Pop, Elena Popa, Francisc Potmischil, Ion Sebe, Cătălin Stoicescu, Eva Turcu, Doina Verdeț Dinu;
- Catedra de Chimie analitică: profesorii: Vasilica Croitoru, Grigore Popa; conferențieri: George Emil Baiulescu, Elena Jercan, Constantin Luca; șefi lucrări: Corneliu Lazăr, Rudolf Lerch, Ion Paralescu, Constantin Patroescu, Doina Tudor, Doina Viorel; asistenți: Ileana Constanța Cazacu, Ion Constantin Ciurea, Dumitru Cruceru, Andrei Florin Dăneț, Elena Dăscălescu, Nina Dumitrescu, Valerică Dumitrescu, Vasile Magearu, Doina Mircea, Șerban Moldovan, Constantin Nedeia, Marilena Șerban, Luminița Vlădescu;
- Catedra Chimie fizică: profesori: Tatiana Oncescu, Octavian Radovici, Victor Sahini, Eugen Segal, Rodica Vălcu; conferențieri: Elena Constantinescu, Cristina Mandravel, Jean Păun; șef lucrări: Andrei Dobrescu, Ioana Găinar, Ingrid Ionescu Bujor, Florica Irineai, Elena Lucinescu, Ion Mihalcea, Valentin Mincu, Ilie Mîndru, Liviu Virgil Rădulescu, Emil Tomuș, Sorin Trestianu; asistenți: Cezar Bendic, Viorel Brînzoi, Dumitru Ceacăreanu, Zoica Cenușe, Ion Ciocăzanu, Liliana Ciurea, Mariana Ciureanu, Voicu Constantin, Mihai Constantinescu, Dumitru Costache, Ioana Demetrescu, Dumitru Fătu, Adriana Fulea, Aurora Greff, Mihaela Hilebrand, Savu Ionescu, Ecaterina Jurconi, Minodora Leca, Gabriela Mincu, Dumitru Oancea, Mihaela Olteanu, Ștefan Perişanu, Corneliu Podină, Belarisa Popescu, Eugeniu Sălăgeanu, Ion Sălăgeanu, Ecaterina Tudor, Elena Volanschi.

În anul 1974 s-au pensionat următoarele cadre didactice: profesori: Emilian Bratu, Dumitru Dumitrescu, Nicolae Marinescu, Remus Rădulet; conferențieri: Emanuel Beilich, Haralambie Ionescu; șefi lucrări: Traian Atanasiu, Tudor Dene, Aurel Marinescu, Liviu Roșca; lector: Nicolae Donciu; asistentați: Cornelia Naneș, Monica Perianu, Constantin Popescu.

Au fost transferate la alte unități următoarele cadre didactice: asistenți: Tiberiu Ardeleanu, Ilarion Gheoră, Mihail Dan Guțu, Nicolae Stan, Mătache Voicu.

S-a descăcut contractul de muncă următoarelor cadre didactice: șef lucrări Eugenia Tonca, asistenți: Irina Antipa, Laura Aslan, Vasile Ohamian Constantinescu, Alexandru Socianu.

Au încetat din viață următoarele cadre didactice: profesor Alexandru Popescu; conferențier Ion Răducănu; șef lucrări Gheorghe Rusianu; asistent Cornelia Daminescu.

Prin Decretul nr. 105 din 20 martie 1974 s-a înființat Universitatea din Galați și institutele de învățământ superior din Baia Mare și Pitești. Potrivit acestui decret Institutul de Învățământ Superior din Pitești se înființează prin fuziunea Institutului de subingineri cu Institutul

pedagogic de 3 ani din Pitești. Studenții institutelor care au fuzionat își continuă pregătirea în formele de învățământ și specializările pe care le-au urmat și vor obține, după susținerea examenului de diplomă, titlurile corespunzătoare formei de învățământ absolvite. Sarcinile de învățământ și de cercetare științifică, indicatorii de plan economici și financiari pe trimestrele III și IV ale anului 1974, activul și pasivul institutelor existente, se transmit la data de 1 iulie 1974 noilor instituții create prin prezentul decret.

Prin Decretul Consiliului de Stat nr. 147 din 5 iunie 1974 s-a aprobat nomenclatorul profilelor și specializărilor din învățământul superior, precum și instituțiile și facultățile din sistemul Ministerului Educației și Învățământului.

Potrivit acestui decret, la Institutul Politehnic „Gheorghe Gheorghiu Dej din București s-au aprobat următoarele facultăți, profile și specializări:

1. Facultatea de Mecanică: profilul mecanic (construcții de mașini); specializări pentru ingineri: mașini hidraulice și pneumatice, mașini termice, mecanică fină, utilaj tehnologic; specializările pentru subingineri: mecanică fină, utilaj chimic și petrochimic, utilaj pentru industria materialelor de construcții.
2. Facultatea de Aeronave: profilul mecanic (construcții de mașini); specializări pentru ingineri: aeronave.
3. Facultatea de Tehnologie construcțiilor de mașini: profilul mecanic (construcția de mașini); specializări pentru ingineri: Tehnologia construcțiilor de mașini, mașini-unelte; specializări pentru subingineri: Tehnologia construcțiilor de mașini.
4. Facultatea de Mecanică Agricolă: profilul mecanic (construcții de mașini); specializări pentru ingineri: mecanică agricolă; profilul forestier; specializări pentru subingineri: industrializarea lemnului.
5. Facultatea de Transporturi: profilul mecanic (construcții de mașini); specializări pentru ingineri: autovehicule rutiere, material rulant de cale ferată; specializări pentru subingineri: automobile rutiere, material rulant de cale ferată; profilul electric: specializări pentru ingineri: tehnologia transporturilor și telecomenzi feroviare.
6. Facultatea de Electrotehnică: profilul electric; specializări pentru ingineri: electrotehnică; specializări pentru subingineri: mașini și aparate electrice.
7. Facultatea de Energetică: profilul electric: specializări pentru ingineri: energetică; specializări pentru subingineri: rețele electrice, centrale termoelectrice.
8. Facultatea de Automatică: profilul electrice: specializări pentru ingineri: automatizări și calculatoare; specializări pentru subingineri: automatizări industriale.
9. Facultatea de Electronică și Telecomunicații: profilul electric: specializări pentru ingineri: electronică și telecomunicații; specializări pentru subingineri: electronică, telefonie-telegrafie.
10. Facultatea de Metalurgie: profilul metalurgie: specializări pentru ingineri: metalurgie extractivă, turnătorie, prelucrări metalurgice; specializări pentru subingineri: turnătorie, deformări plastice și tratamente termice, metalurgie neferoasă.

Institutul de Chimie București

funcționează în cadrul Institutului politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din București.

1. Facultatea de Chimie: profil chimic: specializări pentru licențiați: chimie.
2. Facultatea de Inginerie Chimică: profilul chimic: specializări pentru ingineri: tehnologie chimică anorganică, tehnologia silicaților și a compușilor oxidici, tehnologie chimică organică, tehnologia compușilor macromoleculari; specializări pentru subingineri: tehnologie chimică anorganică, tehnologia materialelor de construcții, tehnologie chimică organică, tehnologia maselor plastice.

Prin Decretul Consiliului de Stat nr. 153 din 19 iunie 1974 s-a reglementat activitatea didactică a personalului didactic titular din învățământul superior care îndeplinește funcția în

aparatură de partid, de stat sau al unor organizații obștești. Potrivit acestui decret, cadrele didactice titulare din învățământul superior, chemate în funcții electivă retribuite începând cu funcția de director, sau trimise în misiuni în străinătate sau care însoțesc pe cei care îndeplinesc asemenea misiuni în calitate de membri de familie, li se vor rezerva posturile în care au funcționat pe întreaga perioadă în care se află în această situație. În această perioadă cadrele didactice menționate nu pot fi promovate. În perioada rezervării postului ele vor putea îndeplini anumite sarcini didactice, cu acordul instituției în care exercită funcția permanentă, în măsura în care obligațiile de serviciu ale acestei funcții permit îndeplinirea lor. Sarcinile didactice astfel îndeplinite vor fi remunerate.

Prin Decretul Consiliului de Stat nr. 173 din 22 iulie 1974 s-au majorat bursele studenților din învățământul superior și anume:

- bursa integrală categoria I de la 587,50 lei la 660 lei
- bursa integrală categoria a II-a de la 517,50 lei la 590 lei
- bursa parțială categoria I de la 487,50 lei la 560 lei
- bursa parțială categoria a II-a de la 405,00 lei la 480 lei.

Pe baza Hotărârii Consiliului de Miniștri nr. 662 din 8 iunie 1974 s-a stabilit următorul „Plan de școlarizare la anul I, pentru anul universitar 1974/1975” la Institutul Politehnic București.

1. Facultatea de Mecanică: ingineri cursuri de zi: mașini termice (70), mașini hidraulice și pneumatice (30), mecanică fină (110), utilaj tehnologic (60); subingineri cursuri de zi: utilaj chimic și petrochimic (50), mecanică fină (85); subingineri cursuri serale: utilaj chimic și petrochimic (50) și la Combinatul Chimic Făgăraș (50), utilaj pentru industria materialelor de construcții la Întreprinderea de Utilaje și piese de schimb București (50) și la Fabrica de Geamuri Buzău (50); mecanică fină la Industria Optică română (50).

2. Facultatea de Aeronave: ingineri cursuri de zi: aeronave (60).

3. Facultatea de Tehnologie Construcțiilor de mașini: ingineri cursuri de zi: tehnologia construcțiilor de mașini (120), mașini unelte (110), subingineri cursuri de zi: tehnologia construcțiilor de mașini la Întreprinderea de Mașini-unelte și agregate București (50).

4. Facultatea de Mecanică Agricolă : ingineri cursuri de zi: mecanică agricolă (75); subingineri cursuri serale: industrializarea lemnului la Combinatul de industrializare a lemnului Pipera (50).

5. Facultatea de Transporturi: ingineri cursuri de zi: autovehicule rutiere (50), material rulant de cale ferată (50), tehnologia transporturilor și telecomenzi feroviare (75), subingineri cursuri de zi: automobile (60); subingineri cursuri serale: automobile (50), material rulant de cale ferată la Întreprinderea de material rulant „Grivița Roșie” București (50).

6. Facultatea de Electrotehnică : ingineri cursuri de zi: electrotehnică (100); subingineri cursuri de zi: mașini și aparate electrice (80); subingineri cursuri serale: mașini și aparate electrice la Întreprinderea de Mașini electrice București (50).

7. Facultatea de Energetică: ingineri cursuri de zi: energetică (200); subingineri cursuri de zi: rețele electrice (50), centrale termoelectrice (85); subingineri cursuri serale: rețele electrice (50), centrale termoelectrice (50)

8. Facultatea de Automatică : ingineri cursuri de zi: automatizări și calculatoare (260); subingineri cursuri de zi: automatizări industriale: (50).

9. Facultatea de Electronică și telecomunicații: ingineri cursuri de zi: electronică și telecomunicații (390); subingineri cursuri de zi: electronică (215), telefonie-telegrafie (100); subingineri cursuri serale. Electronică la Întreprinderea de Întreținere și repararea utilajelor de calcul București (50), telefonie-telegrafie la Întreprinderea Teleconstrucția București (50).

10. Facultatea de Metalurgie: ingineri cursuri de zi: metalurgie extractivă (110), turnătorie (90), prelucrări metalurgice (80); subingineri cursuri serale: turnătorie la Întreprinderea „23 August” București (50), deformări plastice și tratamente termice la Întreprinderea „23 August” București (50), metalurgie neferoasă la Uzina de Aluminii Slatina (50).

Institutul de Chimie București funcționează în cadrul Institutului Politehnic București.

1. Facultatea de Chimie: universitari cursuri de zi: chimie (100).

2. Facultatea de Inginerie chimică: ingineri cursuri de zi: tehnologie chimică anorganică (45), tehnologia silicaților și compușilor oxidici (50), tehnologie chimică organică (65), tehnologia compușilor macromoleculari (30); subingineri cursuri de zi: tehnologie chimică anorganică (50), tehnologia materialelor de construcții (50), tehnologie chimică organică (50), tehnologia maselor plastice (50); subingineri cursuri serale: tehnologie chimică anorganică (50), la Combinatul Chimic Râmnicu Vâlcea (50) și la Combinatul Chimic Făgăraș (50), tehnologie chimică organică (50) și la Combinatul Chimic Făgăraș (50), tehnologia maselor plastice la Combinatul Chimic Pitești (50).

În anul 1974 s-au dat în funcțiune noi corpuri de clădiri la localul institutului din Splaiul Independenței 313 și anume:

- corpul JA în profilul metalurgie-transporturi, cu o suprafață desfășurată de 3.270 mp cuprinzând: 1 amfiteatru de 175 locuri, 1 amfiteatru de 100 locuri, spații pentru decanatele și secretariatele facultăților de metalurgie și transporturi, o bibliotecă cu sală de lectură și depozit de cărți, vestiare pentru studenți și subsoluri tehnice;
- corpul JB, în profilul metalurgie-transporturi, cu o suprafață desfășurată de 2.500 mp, cuprinzând laboratoarele catedrelor de turnătorie și de siderurgie;
- corpul JC, în profilul metalurgie-transporturi, cu o suprafață de 2.160 mp cuprinzând laboratoare ale catedrei de autovehicule rutiere;
- corpul JF, în profilul metalurgie-transporturi, cu o suprafață desfășurată de 2.350 mp, cuprinzând 6 săli de curs cu 66 locuri fiecare, 8 săli de seminar cu 24 de locuri fiecare, spații administrative și tehnice;
- corpul JE, în profilul metalurgie-transporturi, cu o suprafață desfășurată de 2.490 mp, cuprinzând 14 săli de seminar a 24 locuri fiecare și spații tehnice;
- corpul JG, în profilul metalurgie-transporturi, cu o suprafață desfășurată de 2310 mp, cuprinzând o hală și laboratoare pentru catedrele de turnătorie și siderurgie;
- corpul CG, în profilul mecanică, format din 5 tronsoane, cu o suprafață desfășurată de 7.894 mp, cuprinzând laboratoarele de organe de mașini, termotehnică, motoare cu ardere internă, precum și spații pentru decanatul și secretariatul facultății de Mecanică;
- corpul FA cu o suprafață desfășurată de 2.763 mp, cuprinzând spațiile destinate laboratoarelor catedrei de cazane.

În ziua de 24 iulie 1974 tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, însoțit de Siaka Stevens, președintele Republicii Sierra Leone, au făcut o vizită la Institutul Politehnic București. Rectorul institutului, profesorul Radu Voinea a prezentat oaspeților câteva date despre dezvoltarea institutului care pregătește astăzi un număr de 14.000 de studenți. Procesul de instituire, în continuă perfecționare se axează tot mai mult pe legarea sa strânsă de cercetare și producție. Chiar și acum, vara, când cursurile s-au încheiat, cadrele didactice continuă activitatea practică cu studenții, fie în întreprinderi, fie în laboratoarele și atelierele institutului.

În acest an valoarea contractelor și a producției s-a ridicat până în prezent la 48 milioane de lei. Au fost vizitate apoi atelierele mecanice di corpul facultății de Tehnologia construcțiilor de mașini. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a cerut ca în viitor activitatea productivă a studenților să se desfășoare pe baza de plan. De asemenea, a cerut să se acționeze energic pentru o folosire mai rațională a spațiilor în scopul producției și învățământului.

În continuare, la laboratoarele facultății de Energetică se evidențiază un alt aspect al modului de organizare a învățământului în țara noastră, cooperarea strânsă între diferitele ministere de resort și instituțiile de învățământ, prin care se asigură un înalt grad de dotare al laboratoarelor în care se efectuează, pe lângă activitățile didactice și cercetare pentru ministerele respective.

Luându-și rămas bun de la gazde, Siaka Stevens a felicitat cadrele didactice, apreciind în mod deosebit succesele pe care țara noastră le-a obținut în formarea de cadre cu o înaltă pregătire.

La 20 noiembrie 1974 tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, însoțit de Kenneth David Kaunda, președintele Zambiei, au făcut o vizită la Institutul Politehnic București. Oaspeții au fost întâmpinați de Paul Niculescu, ministrul Educației și Învățământului și de Radu Voinea, rectorul institutului.

În holul mare al institutului oaspeții sunt informați de concepția care stă la baza învățământului superior și care vizează în principal realizarea unei armonioase unități între procesul de învățământ, cercetare și producție. În acest cadru sunt relevate succesele obținute de studenți și profesori în elaborarea unor procese tehnologice noi, realizarea unor prototipuri de mașini și utilaje precum și a unor metodologii de optimizarea proiectării.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a apreciat eforturile depuse de cadrele didactice și studenți pentru dotarea laboratoarelor cu aparatură modernă, originală, în mare parte rod al activității de autodotare. A cerut însă ca pregătirea studenților să nu se oprească la activitatea de cercetare și proiectare, ci să se treacă la realizarea practică de mașini și utilaje pentru a le spori cunoștințele practice și deprinderile utile pentru viitoarea profesiune. De asemenea, este necesar ca rezultatele deosebite, experiența bună obținută în institut să fie aplicată cu maximum de operativitate în unitățile industriale.

În continuare a fost vizitat Centrul de calcul la care se rulează zilnic 800 de programe pentru nevoile învățământului și ale cercetării. În încheierea vizitei președintele Kenneth David Kaunda a semnat în cartea de onoare a institutului.

În conducerea catedrelor au intervenit, în anul 1974, următoarele schimbări:

La 1 februarie prof. Alexandru Popa a fost numit șeful catedrei de Material rulant.

La 15 aprilie prof. Remus Răduleț și-a reluat activitatea ca șef al catedrei de Electrotehnică I, în locul prof. Andrei Țugulea, iar conf. Silvia Vacu a fost numită șef al catedrei de Siderurgie.

La 1 mai prof. Traian Demian a fost numit șeful catedrei de Mecanică fină.

La 15 septembrie se fac următoarele numiri de cadre didactice în funcția de șef de catedră:

1. Facultatea de Electrotehnică: prof. Andrei Țugulea (Electrotehnică I, în locul prof. Remus Răduleț, pensionat).
2. Facultatea de Asutomatică: prof. Simion Florea (Automatică I).
3. Facultatea de Electronică și telecomunicații: prof. Adelaida Mateescu (Telefonie-telegrafie).
4. Facultatea de Mecanică agricolă: prof. Dumitru Voiculescu (mecanică și teoria mecanismelor).
5. Facultatea de Inginerie chimică: prof. Ecaterina-Nenișescu (Chimie și tehnologie chimică organică) și conf. Octavian Smighelschi (Procedee și aparate).

În anul 1974 s-a încheiat o „Înțelegere de colaborare între Institutul Politehnic București și Universitatea Tehnică din Darmstadt - Republica Federală Germania”. Înțelegerea a fost

încheiată pe 2 ani. Se prevedeau schimburi de 4-5 cadre didactice anual, pe baza unor planuri anuale de colaborare în domeniul calculatoare electronice, aparate electrice, rețele electrice, motoare cu ardere internă, sinteze în chimia organică, etc.

În anul 1974 următoarele cadre didactice ale Institutului Politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din București au fost alese membri ai Academiei R.S.România: a) membri titulari: Emilian Bratu, Ecaterina Ciorănescu-Nenișescu, Radu Voinea; b) membrii corespondenți: Mihai Corneliu Drăgănescu, Suzana Gâdea.

În anul 1974 încetează funcția de secretar general al Academiei R.S. România a profesorului Radu Voinea.

În anul 1974 s-au încheiat contracte de „service” între Institutul Politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din București și următoarele firme străine: BRUEL ȘI KJAER pentru aparatură electronică de măsură a mărimilor mecanice și electroacustice, din Danemarca (service-ul funcționează în cadrul atelierului catedrei de Dispozitive electronice), SEIFERT pentru aparate de defectoscopie cu raze X, din R.F. Germania, (service-ul funcționează în cadrul atelierului catedrei de Tehnologia materialelor și sudurii), KRAUTKRAMER BRASON INTERNATIONAL pentru aparate de defectoscopie cu ultrasunete, din R.F. Germania (service-ul funcționează în cadrul atelierului catedrei Tehnologia materialelor și sudurii), BALZER'S pentru echipamente de producție și cercetare din tehnica vidului și a straturilor subțiri, din Lichtenstein (service-ul funcționează în cadrul atelierului catedrei de Dispozitive electronice).

În anul 1974 Gheorghe Hubcă a fost ales președinte al UASC din institut.

1975

În anul 1975 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice:

- profesor: Mircea Predeleanu (matematici I);
- conferențieri: Cezar Fluerașu (electrotehnică I), Mircea Soare (mașini agricole), Constantin Pantelimon (electronică aplicată);
- șefi de lucrări: Constantin Cristescu (fizică), Alexandru Codoban (mecanică și teoria mecanismelor), Marin Ghergu (hidraulică și mașini hidraulice), Gheorghe Costache, Mircea Gabriel Tomescu (electrotehnică I, Aureliu Panaitescu (electrotehnică II), Ileana Vraca (geometrie descriptivă și desen II), Dumitru Constantin, Adrian Gheorghe, Victor Corneliu Radu, Florica Staicu (organizare și conducere industrială), Ion Tudoran (educație fizică și sport), Nicolae Alexandrescu, Florin Cucu (mecanică fină), Zamfir Manolache (utilaj chimic), Costin Emil Dobre (motoare cu ardere internă), Mihai Mincă (tehnologia metalelor), Ion Popescu, Magdalena Trandafir, Ion Ungureanu (tehnologia construcțiilor de mașini), Dumitru Catrina, Alexandru Dorin (mașini-unelte și scule), Tudor Căsândroi, Ilie Cristea (mașini agricole), Andonie Cotoranu (material rulant de cale ferată), Dumitru Marinaș, Gabriela Popa Iarca (autovehicule rutiere), Mircea Grigore Eremia (rețele electrice), Teodor Mihai Petrescu (radiocomunicații), Anca Manuela Manolescu (dispozitive, circuite și aparate electronice), Inge Gavăt (electronică aplicată) Marieta Dragomirescu, Orest Oltu, Rodica Strungaru (tehnologie electronică și fiabilitate), Gheorghe Petrache, Cornel Popeea, Dumitru Popescu (automatică II), Petrică Dumitru, Valeriu Iorga, Florin Filip Moraru, Luca Șerbănați (calculatoare), Ilie Soit Vizante (siderurgie), Constantin Cernat (turnătorie și forje);
- lectori: Constantin Țircolea (matematici I), Alexandru Gheorghe (filozofie), Gheorghe Savin (economie politică), Mihaela Silvia Blîndu, Atena Celmare, Ana Ganciu, Monica Ionescu, Viorica Lupu, Vintilă Panduru, Constantin Păun (pedagogie și limbi străine);

- asistenți: Bogdan Ionescu (rezistența materialelor), Șerban Minculescu (geometrie descriptivă și desen I), Gheorghe Constandache, Laura Pană (filozofie), Aurel Ciocîrlea-Vasilescu, Grigore Octavian Donțu (mecanică fină), Ion Dan Dimitrescu, Gabriel Marius Dumitru (tehnologia metalelor), Mihai Șerbănescu (măsurări și aparate electrice), Ilie Ovidiu Radu (electronică aplicată), Maria Mihaela Iliescu (tehnologie electronică și fiabilitate), Pavel Toboc (turnătorie și forje).

În anul 1975 au fost pensionate următoarele cadre didactice:

- profesori: Ion S. Antoniu, Dumitru Firescu, Dumitru Ionescu, Mihail Renert, Aurelian Stan, Șerban Solacolu;
- conferențieri: Leo Gruia, Mircea Ghiliceanu, Petre Popescu, Dimitrie Totoescu, Heinrich Uschersohn;
- șefi de lucrări: Ana Boiangiu, Maria Beloiu, Maria Hlevca, Aurel Lupan;
- lectori: Irina Boldescu, Cornelia Rusnac;
- asistenți: Florica Popescu.

S-au transferat de la Institutul Politehnic București la alte unități:

- șefi lucrări: Liviu Leo Lucian Constantinescu, Petre Dimo, Moise Macșai;
- asistenți: Viorel Bujoreanu, Laura Brînzaru, Nistor Dinu, Albinel Harnaj, Mihai Ionescu Pancu, Gelu Bădiță Ionilă, Gabriela Nucă, Ecaterina Tudor.

S-a desfășurat contractul de muncă următoarelor cadre didactice:

- șefi lucrări: Elena Caimacan, Mihai Măruță, Traian Nicolescu;
- asistenți: Mihail Badea, Edita Terezia Mazilescu, Grigore Pavlenco.

Au încetat din viață: profesorul consultant Isac Blum și asistenții: Dan Cosmulescu, Maria Stoia și Nicolae Vlădescu.

La 15 mai 1975, cu prilejul vizitei în România a Majestății Sale Regina Iuliana a Olandei și a Alteței Sale Regale Prințul Bernhard au fost vizitate obiective economice, social-culturale și cartiere din București. La Institutul Politehnic București tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu, însoțiți de înalții oaspeți, au fost întâmpinați de viceprim-ministru al guvernului și ministrul Educației și Învățământului, tovarășul Paul Nicolescu și de rectorul institutului, Radu Voinea. O companie alcătuită din studenți care satisfac serviciul militar, a prezentat onorul.

În holul institutului a fost prezentată o sugestivă expoziție. Grafice și panouri înfățișează profilul acestui important centru al învățământului nostru superior, unde 17.000 de tineri se pregătesc în diferite domenii ale tehnicii, sub îndrumarea a 1.450 cadre didactice. În cadrul expoziției sunt oglindite succesele obținute de studenți și profesori, materializate prin soluționarea unor teme de cercetare solicitate de numeroase întreprinderi, crearea unor mașini, dispozitive și instalații de înaltă tehnicitate într-o concepție originală.

Înalții oaspeți au vizitata apoi laboratoarele catedrei de Tehnologie a construcțiilor de mașini și atelierele de producție a studenților. A fost prezentat de asemenea laboratorul de centrale și stații electrice unde studenții au posibilitatea să aplice în practică cunoștințele teoretice din domeniul producției și distribuției energiei electrice.

După acest contact cu modul în care statul asigură pregătirea teoretică și practică a viitorilor specialiști, înalții oaspeți olandezi au avut posibilitatea de a cunoaște condițiile de trai ale studenților. S-a făcut un popas la Cantina nr. 1 – Regie, unde iau masa 2.000 de studenți, la care se servesc 4 meniuri la alegere. Au fost aduse mai multe feluri de mâncare, din care înalții oaspeți au gustat cu plăcere.

În încheierea vizitei a fost oferită înalților oaspeți o plachetă comemorativă a 150 de ani de învățământ tehnic superior în limba română (1818 – 1968) și un tratat de mecanică elaborat de

rectorul institutului, prof. Radu Voinea. Înalții oaspeți au semnat în cartea de onoare a institutului și au adresat felicitări și mulțumiri pentru primirea călduroasă ce le-a fost făcută.

Prin Decretul de Stat nr. 71 din 23 iunie 1975 s-a înființat Institutul Național de Motoare termice. La articolul 3, paragraful „g” se prevedea, printre obiectivele activității institutului: „integrarea în activitatea de cercetare, proiectare și producție a studenților și cadrelor didactice de la Institutul politehnic București în domeniul motoarelor termice”.

La art. 5 se prevedea că „Activitatea Institutului Național de Motoare Termice se va desfășura în incinta fostului Institut de Cercetări Miniere din București și în localul actualei secții de cercetare pentru motoare cu ardere internă din București, Splaiul Independenței 313”. La art. 6 se arată că: „Activitatea de cercetare pentru motoare cu ardere internă a Institutului Politehnic București se integrează în structura Institutului Național de Motoare Termice. Actuala secție de cercetare pentru motoare cu ardere internă de la Institutul Politehnic București, înființată conform art. 3 din Decretul 139/1974 trece la institutul Național de Motoare, integrându-se ca un compartiment în structura acestui institut, având ca obiectiv, cercetarea motoarelor termice cu piston. Baza materială de cercetare a Secției pentru motoare cu ardere internă a Institutului Politehnic București rămâne în patrimoniul acestuia și se va folosi și de Institutul Național de Motoare Termice din subordinea Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini Grele. Contractele economice și indicatorii de plan aferenți activității secției și personalul permanent al acestuia, prevăzut pentru activitatea de cercetare pentru motoare cu ardere internă se preiau de la Institutul Național de Motoare Termice”. La articolul 7 se precizează: „În cadrul atelierelor și laboratoarelor de specialitate ale Institutului Național de Motoare termice se vor efectua, pe baza planului, lucrări de cercetare-proiectare din programul institutului de către cadre didactice și studenți ai secției de profil a Institutului Politehnic București și se va sigura desfășurarea activităților aplicative de învățământ, în domeniul motoarelor termice. Partea din norma cadrelor didactice din secțiile de profil, ale Institutului Politehnic București, aferente activității de cercetare, se va desfășura în cadrul Institutului Național de Motoare Termice. Șeful de catedră de profil va conduce nemijlocit unul dintre compartimentele Institutului Național de Motoare Termice”.

La 25 iunie 1975, tovarășul Nicolae Ceaușescu, însoțit de Albert Bernard Bongo, președintele Republicii Gabon, au fost oaspeții Institutului Politehnic București. La sosire, înalții oaspeți au fost întâmpinați de vicepreședintele guvernului și ministrul Educației și Învățământului, Paul Nicolescu, de rectorul institutului, prof. Radu Voinea și de membrii senatului.

În holul institutului sunt înfățișate profilul și activitățile ce se desfășoară în această instituție de învățământ superior, precum și rezultatele obținute de profesori și studenți în soluționarea unor teme de cercetare solicitate de întreprinderi. După ce s-au vizitat și atelierele-școală care asigură integrarea învățământului cu producția, înalții oaspeți au fost invitați la Centrul de Motoare cu ardere internă.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a apreciat realizările obținute de cadrele didactice și de studenții institutului, recomandând să se continue această orientare spre rezolvarea temelor majore pe care le ridică continua dezvoltare a întreprinderilor industriale.

Felicitând călduros cadrele didactice și studenții, președintele Albert Bernard Bongo, a subliniat deosebitul interes pentru experiența României în domeniul învățământului, atât de important pentru țările africane, ale căror proces de dezvoltare reclamă cadre naționale bine pregătite.

Prin Decretul Consiliului de Stat nr. 71 din 23 iunie 1975 a fost înființat „Institutul Național de Motoare Termice”, în componența Institutului Central de Cercetări pentru Construcțiile de Mașini, aflat în subordinea Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini Grele.

Potrivit acestui decret, principalul obiect de activitate a acestui institut este „cercetarea și proiectarea într-o viziune unitară, în familie, a noilor generații de motoare termice cu piston și turbomotoare, inclusiv a unor echipamente specifice acestora”. În decret se prevedea, de asemenea ca obiect de activitate al institutului, la art. 3 alin. „g”: Integrarea în activitatea de cercetare, proiectare și producție a studenților și cadrelor didactice de la Institutul Politehnic București, în domeniul în domeniul motoarelor termice”. De asemenea, la art. 6 se prevedea, între altele: „ Activitatea de cercetare pentru motoare cu ardere internă a Institutului Politehnic bucurești, se trece la Institutul Național de Motoare Termice, integrându-se ca un compartiment în structura acestui institut, având ca obiect cercetarea motoarelor termice cu piston. Baza materială de cercetare a secției pentru motoare cu ardere internă a Institutului Politehnic București rămâne în patrimoniul acestuia și se va folosi de Institutul Național de Motoare Termice. Contractele economice și indicatorii de plan aferenți activității secției și personalul permanent al acestuia se preiau de către Institutul Național de Motoare Termice. Personalul care trece la Institutul Național de Motoare Termice se consideră transferat în interesul serviciului”.

De asemenea, în articolul 7 se prevede, între altele: „ În cadrul atelierelor și laboratoarelor de specialitate ale Institutului Național de Motoare Termice se vor efectua, pe baza planului, lucrări de cercetare-proiectare din programul institutului de către cadrele didactice și studenții secțiilor de profil ale Institutului Politehnic București și se va asigura desfășurarea activităților aplicative de învățământ, în domeniul motoarelor termice, ale acestora. Partea din norma cadrelor didactice din secțiile de profil ale Institutului Politehnic din București, aferentă activității de cercetare se va desfășura în cadrul Institutului Național de Motoare Termice. Șeful de catedră de profil va conduce nemijlocit unul din compartimentele Institutului Național de Motoare Termice”.

Prin Decretul Consiliului de Stat nr. 95 din 29 iulie 1975 s-a reglementat trimiterea la studii, doctorat și specializare în străinătate. Potrivit decretului, cetățenii români pot fi trimiși la studii în străinătate, în conformitate cu prevederile acordurilor guvernamentale încheiate cu alte state sau organizații internaționale pentru:

- a) pregătirea în domenii în care nu se poate asigura studiul în țară;
- b) însușirea unor limbi străine pentru care nu se poate asigura pregătirea în țară.

Trimiterea la studii în străinătate se face pe bază de concurs de selecție, organizat de Ministerul Educației și Învățământului propunerile de trimitere trebuind să fie făcute cu acordul ministerelor și organelor centrale care au în subordonare instituții de învățământ superior și cu avizul Consiliului Național pentru știință și tehnologie. Trimiterea la doctorat în străinătate se face în cadrul acordurilor guvernamentale, în domenii tehnico-științifice care prezintă interes deosebit pentru economia națională și pentru care nu există posibilități de pregătire în țară, pe baza propunerilor Ministerului Educației și Învățământului, ale institutelor centrale de cercetare, academiilor de științe și institutelor de cercetare de profil, cu avizul Consiliului Național pentru știință și tehnologie.

Trimiterea la specializare în străinătate se face în cadrul acordurilor, convențiilor de cercetare și programelor de schimburi științifice, tehnice și culturale încheiate cu alte state, la propunerea Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie, în colaborare cu ministerele și celelalte organe centrale interesate, selecția candidaților fiind făcută pe bază de concurs.

Decretul prevede elaborarea unor norme care să reglementeze condițiile de concurs. De asemenea, se prevede că cei care beneficiază de burse de studii, doctorat sau specializare în străinătate, vor încheia înainte de plecare un contract cu unitatea socialistă din care provin, în care se vor prevedea obligațiile părților. Cei trimiși la studii, doctorat și specializare beneficiază de drepturile prevăzute în acordurile guvernamentale; pe perioada în care se află în străinătate nu primesc alte drepturi materiale în țară. Pentru persoanele încadrate în muncă la data trimiterii în

străinătate se consideră vechime în funcție și specialitate și vechime neîntreruptă în aceeași unitate; pe această perioadă persoanele în cauză sunt considerate în concediu fără plată.

În anul 1975 s-au dat în folosință noi corpuri de clădiri la localul institutului din Splaiul Independenței nr. 313 și anume:

- corpul EC din profilul electrotehnică-automatică, cu o suprafață de desfășurată de 5244 mp, cuprinzând: 2 amfiteatre a 150 locuri fiecare, 2 amfiteatre a 125 locuri fiecare, 4 săli de curs a 75 locuri fiecare, biblioteca profilului electrotehnică și un bufet pentru studenți;
- corpul ED din profilul automatică, cu o suprafață desfășurată e 6363mp, cuprinzând laboratoarele catedrelor de automatică și calculatoare, precum și pentru decanatul și secretariatul facultății de automatică;
- corpul EG din profilul energetică, cu o suprafață desfășurată de 8963 mp, cuprinzând: 4 săli de curs a 80 locuri fiecare, 12 săli de seminar a 24 locuri fiecare, 36 săli de proiectare și desen a 24 locuri fiecare;
- corpul eh din profilul energetică, cu o suprafață desfășurată de 2703 mp, cuprinzând laboratoarele catedrei de centrale electrice;
- corpul EI din profilul energetică, cu o suprafață desfășurată de 2703 mp, cuprinzând laboratoarele catedrei de rețele electrice, 1 sală de curs de 70locuri, 1 sală de proiecte de 24 locuri, precum și spații pentru decanatul și secretariatul facultății de Energetică;
- corpul EB cu o suprafață desfășurată de 4025 mp, cuprinzând centrala electrică de termoficare (CET-laborator) cu un turn de răcire și o stație de dedurizare a apei.

Odată cu darea în funcțiune a acestor spații, Grupul tehnic de investiții, înființat special pentru această lucrare, și-a încetat activitatea.

În baza prevederilor Hotărârii Consiliului de Miniștri nr. 491/1975, prin Ordinul Ministrului Educației și Învățământului nr. 476 din 9 iunie 1975 s-a aprobat la Institutul Politehnic București, următorul plan de școlarizare la anul I, pe anul universitar1975/1976.

1. Facultatea de Mecanică: ingineri cursuri de zi: mașini termice (85), mașini hidraulice și pneumatice (75), mecanică fină (150), utilaj tehnologic (140); subingineri cursuri de zi: utilaj chimic și petrochimic (50), utilaj pentru industrial materialelor de construcții (30), mecanică fină (110); subingineri cursuri serale: utilaj chimic și petrochimic (30) și la Combinatul Chimic Făgăraș (25); utilaj pentru industria materialelor de construcții la Întreprinderea de Utilaj și Piese de Schimb București (25) și la fabrica de Geamuri Buzău (30), mecanică fină la Industria Optică Română (50).
2. Facultatea de Aeronave: ingineri cursuri de zi: aeronave (120);
3. Facultatea de Tehnologia Construcțiilor de mașini: ingineri cursuri de zi: tehnologia construcțiilor de mașini (150), mașini-unelte (150); subingineri cursuri de zi: tehnologia construcțiilor de mașini (110); subingineri cursuri serale: tehnologia construcțiilor de mașini (75).
4. Facultatea de Mecanică Agricolă: ingineri cursuri de zi: mecanică agricolă (160); subingineri cursuri serale: industrializarea lemnului (3).
5. Facultatea de transporturi: ingineri cursuri de zi: autovehicule rutiere (60); material rulant de cale ferată (50); tehnologia transporturilor și telecomenzi feroviare (75); subingineri cursuri de zi: automobile (50); subingineri cursuri serale: automobile (50); material rulant de cale ferată la Centrala Mecanică de Material Rulant (25).
6. Facultatea de electrotehnică: cursuri de zi: electrotehnică (145); subingineri curs de zi: mașini și aparate electrice (60); subingineri cursuri serale: mașini și aparate electrice (60).
7. Facultatea de Energetică: ingineri cursuri de zi: energetică (225); subingineri cursuri de zi: rețele electrice (50); centrale termoelectrice (50).

8. Facultatea de automată: ingineri cursuri de zi: automatizări și calculatoare (270); subingineri cursuri de zi: automatizări industriale (50).
9. Facultatea de Electronică și Telecomunicații: ingineri cursuri de zi: electronică și telecomunicații (400); subingineri cursuri de zi: electronică (130); telefonie-telegrafie (100); subingineri cursuri serale: electronică (150); telefonie-telegrafie la ITC București (30).
10. Facultatea de Metalurgie: ingineri cursuri de zi: metalurgie extractivă (180); turnătorie (190); prelucrări metalurgice (180); subingineri cursuri de zi: turnătorie (60); deformări plastice și tratamente termice (80); subingineri cursuri serale: turnătorie la Întreprinderea „23 August” București (60), deformări plastice și tratamente termice la Întreprinderea „23 August” București (50)

Institutul de Chimie (în cadrul Institutului Politehnic București)

1. Facultatea de Chimie: universitari cursuri de zi: chimie (115).
2. Facultatea de Inginerie Chimică: ingineri cursuri de zi: tehnologie chimică anorganică (65), tehnologia silicaților și a compușilor oxidici (60); tehnologie chimică organică (75); tehnologia compușilor macromoleculari (45); subingineri cursuri de zi: tehnologie chimică anorganică (50); tehnologia materialelor de construcție (30); tehnologie organică (50); tehnologia maselor plastice (50); subingineri cursuri serale: tehnologie chimică anorganică (50) și la Combinatul Chimic Făgăraș (30), tehnologie chimică organică (50).

Prin „Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 692 din 12 iulie 1975” s-a aprobat nomenclatorul și planul de școlarizare la învățământul postuniversitar pentru anul universitar 1975/1976.

Totodată au fost aprobate și măsurile de perfecționare a acestei forme de învățământ, în sensul că se va aplica o metodologie specifică bazată pe elaborarea de proiecte, studii și analize în sprijinul producției, pe studierea unor cazuri concrete, semnificative pentru minca specialiștilor care se pregătesc și pe dezbaterile acelor probleme care sunt legate direct de activitatea lor viitoare. Învățământul postuniversitar se realizează de regulă prin forma fără frecvență, cu durata de 9-12 luni. Pentru activități practice (laborator, proiectare, sinteză) și de verificarea cunoștințelor, scoaterea din producție se va face eșalonat pe 2-3 perioade, pe o durată de cel mult 4-6 săptămâni. Durata globală și durata perioadelor de scoatere din producție se aprobă de Ministerul Educației și Învățământului odată cu planurile de învățământ. În unele cazuri bine justificate, pentru domenii de perfecționare care necesită activități continue și de durată în laboratoare, centre de calcul, stații-pilot, etc. se pot organiza, la cererea ministerelor și instituțiilor centrale, învățământ postuniversitar cu scoatere din producție a cursanților (cursuri de zi), durata acestor fiind aprobată de Ministerul Educației și Învățământului, odată cu planurile de învățământ și nu va depăși 3-4 luni. Absolvirea învățământului postuniversitar se face prin examen la disciplinele stabilite prin planurile de învățământ, la unele domenii susținându-se o lucrare de absolvire, a cărei temă se stabilește împreună cu unitatea în care activează cursantul și care trebuie să conducă la rezolvarea unor probleme concrete ale producției. Absolvenții învățământului postuniversitar vor primi certificate de absolvire a acestor cursuri.

Pentru anul universitar 1975-1976, pentru Institutul Politehnic București s-a aprobat următorul plan de școlarizare la învățământul postuniversitar: inginerie economică (66); mașini-unelte cu comandă numerică (108); tribologie, vibrații, stabilitate și fiabilitate în construcțiile de mașini (67); fiabilitatea componentelor și instalațiilor electronice, electrotehnice și de automatizare (148), automatizarea complexă și optimizarea proceselor industriale (80), optimizarea proceselor termoelectrice și utilizarea rațională a energiei și combustibilului, surse noi de energie (89), tehnologia construcțiilor de mașini grele (76), motoare cu ardere internă (24),

prelucrări neconvenționale, electroeroziune, prelucrări cu laseri, electrochimie, ultrasunete, deformări electromagnetice (51); mijloace de transport-economicitate și siguranță, optimizare și sisteme de reglare (77), sisteme de transmitere și de prelucrarea automată a datelor, programarea calculatoarelor electronice (137), electronică-aparate și instalații pentru măsurări electrice și neelectrice, pentru frecvențe înalte și puteri mari, microelectronică (61), elaborarea metalelor și aliajelor cu destinație specială (39), prelucrarea plastică a metalelor și aliajelor cu destinație specială (28), tratamente termice primare și secundare (47), trafic și autostrăzi (10), mecanizarea complexă a lucrărilor în producția vegetală și animală (72), chimia analitică și analiza automată a proceselor industriale (20), coroziune și protecții anticoroziive (40), catalizatori și procese catalitice în industria chimică și petrochimică (10), optimizarea proceselor din industria chimică, celulozei, hârtiei și materialelor de construcții (355).

În anul 1975 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice în funcțiile de șef de catedră și de prodecan:

1. Facultatea de Mecanică: conf. Gheorghe Rădulescu, prodecan, la 1 februarie 1975, în locul conf. Andrei Manole și conf. Vsevolod Radenco, prodecan la 1 iunie 1975.
2. Facultatea de Tehnologia Construcțiilor de Mașini: conf. Tacor Tacorian, șeful catedrei de Geometrie Descriptivă și Desen I, la 15 septembrie 1975.
3. Facultatea de Mecanică Agricolă: conf. Mircea Soare, șef al catedrei de Mașini agricole, la 15 septembrie 1975.
4. Facultatea de Transporturi: prof. Chiriac Vasiliu, șef al catedrei de Autovehicule Rutiere și conf. Nicolae Sipoș, șef al catedrei de Pedagogie, la 15 septembrie 1975.
5. facultatea de Metalurgie: conf. Maria Petrescu, prodecan, la 1 iulie 1975.

Prin Decretul Consiliului de Stat nr. 151 din 11 decembrie 1975 privind autofinanțarea unor activități ale instituțiilor de stat, acestea pot utiliza veniturile realizate din sursele prevăzute în anexa 1, în vederea autofinanțării integrale sau parțiale a cheltuielilor planificate pentru activitățile menționate în aceeași anexă. Pentru învățământ, în anexa nr. 1, punctul „c”, se prevede:

„25. Veniturile realizate de instituțiile de învățământ superior, prin secții, ateliere, centre de calcul, laboratoare, stații pilot, studiouri de producție artistică, colective, birouri, oficii și alte unități asemănătoare, fără personalitate juridică, din activitatea de integrarea cu producția, cercetarea, proiectarea și prestarea de servicii. Din aceste venituri se asigură acoperirea integrală a cheltuielilor determinate de realizarea veniturilor, precum și a cheltuielilor pentru dezvoltarea bazei materiale. Diferența între venituri și cheltuieli se folosește integral de instituțiile de învățământ superior, ca sursă de finanțare a învățământului”.

„26. Veniturile realizate de unitățile de cercetare fără personalitate juridică, organizate în cadrul instituțiilor de învățământ superior, din activitatea de cercetare pe bază de contracte. Din aceste venituri se asigură acoperirea integrală a cheltuielilor de funcționare a bazei materialelor. Fondurile necesare pentru acoperirea cheltuielilor până la încasarea veniturilor se asigură, în condițiile legii, din credite bancare pe termen scurt. Diferența între venituri și cheltuieli se raportează în întregime în anul următor, cu aceeași destinație”.

Decretul prevede, de asemenea, la articolul 8, posibilitatea organizării unor subunități cu gestiune economică, fără personalitate juridică care pot avea independență operativă, cont la bancă, pot beneficia de credite bancare și pot încheia contracte prin împuternicire de reprezentare. Beneficiile realizate se repartizează în proporție de 50% la dispoziția subunității pentru funcționarea și dezvoltarea ei, iar restul de 50%, la bugetul de stat.

În anexa 3, sunt prevăzute pentru învățământul superior două asemenea subunități:

- restaurante-cantină ale caselor universitarilor, cu circuit închis, pentru personalul didactic din învățământul superior;
- litografiile instituțiilor de învățământ superior.

În anul 1975 s-a încheiat o înțelegere între Institutul Politehnic București și Universitatea Națională de Inginerie din Lima – Peru, pe o durată de 2 ani. Înțelegerea prevedea schimburi de cadre didactice și acordări de burse de specializare.

În anul 1975, Cătălin Dumitriu a fost ales președinte al Organizației de tineret UASC din institut.

1976

În anul 1976 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice:

- profesori: Heinrich Bir (economie politică), Tudor Homoș (organizare și conducere industrială), Gheorghe Diaconescu (mecanică fină), Constantin Ciocîrdia, Ion Gavrilăș (tehnologia construcțiilor de mașini), Alexandru Nancu (transporturi și telecomenzi feroviare), Adrian Petrescu (calculatoare), Moise Ienciu (metalurgia metalelor neferoase);
- conferențieri: Constantin Udriște (matematici), Grigore Ionescu, Dan Iordache (fizică), Cornelia Ionescu (electrotehnică I), Fănică Spinei (electrotehnică II), Florea Mihai, Ana Gluvacov (filozofie), Ana Gluvacov, Alexandru Pascal, Rozalia Soare (economie politică), Natalia Stoica (organizare și conducere industrială), Ion Bontăș (pedagogie și limbi străine), Dumitru Tudor (mecanică fină), Valeriu Jinescu (utilaj chimic), Anca Rodica Bărpnescu (motoare cu ardere internă), Gheorghe Biber, Constantin Minciu, Vasile Moraru (mașini-unelte și scule), Ioan Chelemen (mașini agricole), Eugen Negruș (materiu rulant și telecomenzi feroviare), Paul Dinculescu (măsură și aparate electrice), Dan Dascălu (tuburi electronice și tranzistoare), Ovidiu Iancu (tehnologie electronică și fiabilitate), Ion Vîrcolacu (turnătorie și forjă);
- șefi lucrări: Corneliu Călin, Radu Chișleag, Gabriela Cone, Lucia Constantinescu, Vladimir Dăcu, Corneliu Ghizdeanu (fizică), Filofteia Ceaușu, Lucia Ionescu-Ghermănescu, Ioan Magheți (mecanică și teoria mecanismelor), Costică Atanasiu, Lucia Fetcu, Elena Mihăilescu, Ion Mincă, Klauss Schuler, Gheorghe Tiperciuc, Ion Tudose, Corina Voicu (rezistența materialelor), Dan Lăzărescu, Mihail Mușat (organe de mașini), Mihai Exarhu, Eugen Isbășoiu (hidraulică și mașini hidraulice), Tudor Nicolae Duicu, Octavian Mălăncioiu, Carmen Papadopol (termotehnică și mașini termice), Ana Armugescu, Sorin Antonoiu, Lidia Constantinescu, Nicolae Iosif, Ion Cristea, Rodig Mărculescu, Alexandru Nicolae, Ion Tofan (electrotehnică I), Elena Alămoreanu, Sorin Aldea, Doina Cornelia Constantinescu, Elisabeta Vasilescu (geometrie descriptivă și desen I), Cornelia Barba, Margareta Bontăș, Tatiana Ivănceanu, Petre Popa (geometrie descriptivă și desen II), Adrian Dumitru Simescu (organizare și conducere industrială), Constantin Dinescu, Luta Erma Haffer, Alexandru Niculescu, Elena Pădureanu, Cornelia Zlătescu (educație fizică și sport), Simona Antonescu, Iosif Curița, Ovidiu Popescu, Constantin Udrea (mecanică fină), Radu Iatan (utilaj chimic), Gheorghe Borilă (motoare cu ardere internă), Gheorghe Csapo, Petre Gladcov, Mihai Sorin Ionescu, Petre Pavel Szel (tehnologia metalelor), Constantin Maican (mașini agricole), Felicia Anghel Sprînceană (mașini electrice), Mihai Șerbănescu (Măsură și aparate electrice), Adrian Badea, Constantin Brătianu, Gabriela Dedu, Cezar Dumitru Ionescu

(centrale electrice), Anton Manolescu, Ion Mihuț, Marcel Profirescu, Adrian Rusu (dispozitive, circuite și aparate electronice), Șerban Bîrcă Gălățeanu, Lasylo Doboș, Istvan Sztojanov (electronică aplicată), Victor Croitoru, Tatian Rădulescu (telefonie și telegrafie), Stelian Sergiu Ilescu, Traian Ionescu (automatică I), Grigore Brăileanu, Dan Cautiș (automatică II), Cristian Giumale (calculatoare), Sorin Badea, Voicu Brabie, Constantin Bratu, Ion Chira, Florin Gheorghiu, Iulian Ripoșan (turnătorie și forje), Avram Nicolae (agregate și instalații metalurgice), Rodica Cătuneanu, Ion Săndulescu, Alfred Szabo, Margareta Teodorescu, Dumitru Turtoi (chimie și tehnologie anorganică), Constantin Boghină, Mircea Dorel Gheorghiu, Mihai Corneliu Tărăbășanu (chimie și tehnologie organică), Maria Preda, Constantin Spurcaci (silicați și compuși oxidici), Dumitru Ceacăreanu, Dumitru Fătu, Dumitru Oancea, Valeria Petrescu, Margareta Tomescu (chimie fizică), Cornelia Balaban (inginerie chimică);

- lectori: Petre Dumitru, Tatiana Stănășilă, Elena Tănăsescu (matematici I), Gheorghe Opreșan (matematici II), Acsinte Dobrie, Dumitru Liviu Mitrănescu, Vasile Văcar (filozofie), Marin Trăistaru (socialism științific), Maria Brînzaru, Georgeta Eleonora Petrescu, Maria Pîrlea, Elena Pîslaru (pedagogie și limbi străine);
- asistenți: Mircea Cîrnu, Alexandru Filipoiu, Paul Cătălin, Flondor Stîhi, Monica Stîhi (matematici II), Marin Cilea, Nicolae Luca (fizică), Florian Paul Simion (mecanică), Nicolae Băran (termotehnică și mașini termice), Florin Constantinescu, Viorel Ovidiu, Virgil Marie, Lucian Ochiană (electrotehnică), Marian Bane, Toma Vasile (metalurgie fizică), Vasile Buzilă, Barbu Plosceanu (geometrie descriptivă și desen II), Iancu Filipescu, Gheorghe Stoica (filozofie), Mariana Necheș, Ecaterina Savu (pedagogie și limbi străine), Constantin Negrău, Valentin Pădureanu, Toma Liviu Preda, Ana Răducanu (educație fizică și sport), Eugeniu Conduțăeanu, Constantin Ioan Ionescu, Alexandrina Ștefănescu (tehnologia metalelor), Liviu Ioan Boșianu (material rulant), Vasile Dincescu (transporturi și telecomenzi feroviare), Mihaela Stan (centrale electrice), Radu Alexandru Gheorghe Dragomir (dispozitive, circuite și aparate electronice), Nicolae Drăgulescu, Vasile Lăzărescu (electronică aplicată), Doina Angela Chiru, Elvira Stoica (tehnologie electronică și fiabilitate), Vasilica Dina, Dan Zamfirescu (siderurgie), Gheorghe Gicu Chelu, Mihai Chișamera, Simion Cocoloș (turnătorie și forje), Călin Sergiu Stoicescu (chimie și tehnologie organică).

În anul 1976 au fost pensionate următoarele cadre didactice:

- profesor: Grigore Popa;
- conferențiar: Gheorghe Stăncioiu;
- șefi de lucrări: Silverius Pop, Jana Vencov;
- lectori: Dumitru Flondor, Liana Nicuță, Marcel Voinescu;

S-au transferat următoarele cadre didactice în alte unități:

- profesor Ion Tudosescu;
- șef lucrări Ilie Viorel Isarie;
- asistenți: Eugeniu Conduțăeanu, Valentina Dogmarova, Ecaterina Dragu, Doina Gavrilăscu, Călin Sergiu Stoicescu, Elena Tătar Moisescu, Doina Verdeț Dinu.

S-a desfășurat contractul de muncă următoarelor cadre didactice:

- conferențieri: Dimitrie Camboli, Ion Nerescu, Dan Tașcă;
- șefi lucrări: Aurel Dobranis, Adriana Năstase;
- asistenți: Constantin Anghel, Ion Amărieuței, Daniela Brîndușa Diaconescu, Debora Răceu.

A încetat din viață profesorul Constantin Ghiulai.

Prin Decretul Consiliului de Stat nr. 14 din 3 februarie 1976 privind înființarea, organizarea și funcționarea unităților de producție, cercetare, proiectare și servicii pentru integrarea învățământului superior cu producția și cercetarea științifică se prevede posibilitatea înființării a trei tipuri de asemenea unități și anume:

- a. întreprinderi pe principiul gestiunii economice, având personalitate juridică subordonate ministerelor, celorlalte organe centrale de profil sau centralelor industriale, precum și instituțiilor de învățământ superior în ceea ce privește activitatea de integrare;
- b. fabrici, uzine, secții, ateliere, șantiere, etc., fără personalitate juridică, care fac parte din structura unităților economice de profil sau organizațiilor de cercetare și proiectare subordonate acestora și instituțiilor de învățământ superior pentru activități de integrare;
- c. secții, ateliere, centre de calcul, laboratoare, stații pilot, colective, birouri, etc., organizate pe principiul autofinanțării, fără personalitate juridică subordonate unităților de învățământ superior cât și unităților de profil.

Activitatea acestor unități se asigură și cu participarea directă a personalului didactic în cadrul normei didactice. Studenții pot participa și ei în activitatea unităților respective ca muncitori sau alt personal de execuție, norma studentescă de lucru determinându-se prin aplicarea unui coeficient mediu de 0,3 la normele stabilite pentru muncitorii calificați. Ei beneficiază de echipament de lucru gratuit și pot fi stimulați cu până la 20% din valoarea manoperei realizate. Valoarea manoperei studenților se virează instituțiilor de învățământ superior.

Activitatea unităților de tip „c” se desfășoară pe bază de plan de producție ce se stabilește de institutul de învățământ superior, care, va întocmi și un plan de venituri și cheltuieli, veniturile realizate de unitățile de tip „c” constituind surse de finanțate a învățământului.

Pe baza Decretului nr. 14 din 3 februarie 1976 la Institutului Politehnic București, s-au înființat în anul 1976 următoarele unități:

- a. Unități de proiectare cercetare:
 - Prin Ordinul Ministrului Educației și Învățământului nr. 150/1976:
 1. Secția de cercetare-proiectare și execuție de prototipuri, de mașini-unelte, scule, dispozitive și verificatoare și de tehnologii cu următoarele colective: colectivul de instalații, dispozitive și tehnologii (pe lângă catedra Tehnologia construcțiilor de mașini) și colectivul de cercetare-proiectare DISROM (pe lângă facultatea Tehnologia construcțiilor de mașini), colectivul de prototipuri de mașini-unelte și scule (pe lângă catedra mașini-unelte și scule) și colectivul de utilaje, aparate și tehnologii neconvenționale (pe lângă catedra Tehnologia Metalelor);
 2. Colectivul de cercetare-proiectare pentru construcții aerospațiale și sisteme de propulsie (pe lângă catedra de Aeronave);
 3. Laboratorul de cercetări pentru încercări de materiale (pe lângă catedra de Rezistența materialelor);
 - Prin Ordinul Ministrului Educației și Învățământului nr. 1550/1976:
 1. Secția de cercetare-proiectare pentru electronică și telecomunicații (pe lângă facultatea de Electronică)
 2. Atelierul de cercetare-proiectare pentru automatizări și echipamente electronice de calcul (pe lângă facultatea de Automatică);

- Prin Ordinul Ministrului Educației și Învățământului nr. 1552/1976:
 1. Laboratorul de cercetări metalurgice (pe lângă facultatea de Metalurgie)
- Prin Ordinul Ministrului Educației și Învățământului nr. 1556/1976:
 1. Secția de cercetare-proiectare de energetică cu:
 - laboratorul de cercetări hidraulice (pe lângă catedra de Hidraulică și mașini hidraulice);
 - colectivul de cercetare-proiectare rețele electrice (pe lângă catedra Rețele electrice);
 - colectivul de cercetare-proiectare de ingineria sistemelor (pe lângă catedra de Organizare și conducerea întreprinderilor);
 - colectivul de cercetare-proiectare de centrale electrice (pe lângă catedra de Centrale electrice).
- Prin Ordinul Ministrului Educației și Învățământului nr. 1557/1976:
 1. colectivul de cercetare-proiectare pentru autovehicule și transporturi rutiere (pe lângă catedra de Autovehicule rutiere).
- Prin Ordinul Ministrului Educației și Învățământului nr. 1559/1976:
 - laboratorul de cercetare-proiectare, microproducție și servicii, aparate de măsură și control și mijloace de învățământ (pe lângă Rectorat);
 - b. Unități de producție
- Prin Ordinul Ministrului Educației și Învățământului nr. 1551/1975:
 - atelierul de producție pentru aparate și echipamente de măsură și testare, de calcul și automatizări (pe lângă facultatea de Automatică);
- Prin Ordinul Ministerului Educației și Învățământului nr. 1552/1976:
 - atelier de microproducție metalurgică (pe lângă catedra de Turnătorie și forje);
- Prin Ordinul Ministerului Educației și Învățământului nr. 1556/1976:
 - centrala electrică de termoficare (pe lângă catedra de Centrale electrice);
- Prin Ordinul Ministrului Educației și Învățământului nr. 1557/1976:
 - formații de producție pentru echipamente de telecomenzi și transporturi (pe lângă catedra de Tehnologia transporturilor și telecomenzi feroviare).

În lunile mai și iunie 1976 au avut loc adunări de dări de seamă și alegeri la nivelul facultăților și al institutului. Au fost alese consiliile profesoriale, senatul institutului, decanii, secretarii consiliilor profesoriale, rectorul, prorectorii și secretarul senatului.

Au fost aleși:

- rector – profesor Radu Voinea;
 - prorectori: profesor Constantin Bălă;
 - profesor Jean Moncea;
 - profesor Stelian Mircea Petrescu;
 - profesor Rodica Vilcu;
 - secretar la senatului – profesor Ion Grădișteanu.
1. Facultatea Tehnologia Construcțiilor de Mașini: decan - prof. Tache Voicu, secretar al Consiliului profesoral;
 2. Facultatea Mecanică: decan - conf. Andrei Manole, secretar al Consiliului profesoral;
 3. Facultatea Mecanică Agricolă: decan - prof. Constantin Ciocîrdia, secretar al Consiliului profesoral;
 4. Facultatea Aeronave: decan - prof. Victor Pimsner, secretar al Consiliului profesoral;
 5. Facultatea Transporturi: decan - prof. Oliviu Rusu, secretar al Consiliului profesoral;
 6. Facultatea Metalurgie: decan - prof. Florea Oprea, secretar al Consiliului profesoral;

7. Facultatea Electrotehnică: decan – prof. Andrei Țugulea, secretar al Consiliului profesoral;
8. Facultatea Electronică și telecomunicații: decan – prof. George Rulea, secretar al Consiliului profesoral;
9. Facultatea Automatică: decan – prof. Simion Florea, secretar al Consiliului profesoral;
10. Facultatea Energetică: decan – prof. Alexandru Diaconu, secretar al Consiliului profesoral;

Institutul Național de Chimie (în cadrul Institutului Politehnic București)

1. Facultatea de Inginerie Chimică: decan – prof. Octavian Florea, secretar al Consiliului profesoral;
2. Facultatea de Chimie: decan – prof. Felicia Cornea, secretar al Consiliului profesoral.

Senatul institutului a fost ales în următoarea componență: prof. Radu Voinea – rector, prof. Jean Moncea – prorector și secretar al Comitetului de partid, prof. Mircea Petrescu – prorector, prof. Rodica Vilcu – prorector, prof. Ion Grădișteanu – secretarul senatului, prof. Andrei Țugulea – decan, prof. George Rulea – decan, prof. Simion Florea – decan, prof. Alexandru Diaconu – decan, conf. Andrei Manole – decan, prof. Voicu Tache – decan, prof. Constantin Ciocărdia – decan, prof. Victor Pimsner – decan, Octavian Florea – decan, prof. Constantin Luca – decan, prof. Gheorghe Buzdugan – șef catedră, prof. Sergiu Călin – șef catedră, prof. Vasile Cătuneanu – șef catedră, prof. Felicia Cornea – șef catedră, prof. Alexandru Cătuneanu – șef catedră, prof. Traian Demian – șef catedră, prof. Suzana Gâdea – șef catedră, prof. Nicolae Geru – șef catedră, prof. Tudor Homoș – șef catedră, prof. Gheorghe Hortopan – șef catedră, prof. Moise Ienciu – șef catedră, prof. Ion Iordănescu – șef catedră, prof. Constantin Mocanu – șef catedră, prof. Adelaida Mateescu – șef catedră, prof. Dan Pavelescu – șef catedră, prof. Corneliu Penescu – șef catedră, prof. Augustin Petre – șef catedră, prof. Ion Popescu – șef catedră, prof. Mircea Postelnicescu – șef catedră, prof. Marcel Segărceanu – șef catedră, prof. Alexandru Spătaru – șef catedră, prof. Octavian Stănășilă – șef catedră, prof. Ion Teoreanu – șef catedră, prof. Silvia Vacu – șef catedră, conf. Cornel Berbente, conf. Ionel Constantinescu, conf. Răzvan Măgureanu, conf. Vasile Moraru, conf. Ileana Niculescu, conf. Șerban Raicu, conf. Sorin Roșca, conf. Gheorghe Samachișe, conf. Ioana Smirnov, șef lucrări Valentin Ceaușu, șef lucrări Alexandru Dorin, șef lucrări Mircea Eremia, șef lucrări Elena Mihăilescu, șef lucrări Grațiana Niculescu, șef lucrări Ioan Păunescu, șef lucrări Gabriela Iarca Popa, șef lucrări Iulian Ripoșan – președintele Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din institut, asistent Ecaterina Andronescu, asistent Lucia Bărbulescu Popa, asistent Dana Ștefănescu.

La acești membri aleși Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști din institut a desemnat 12 reprezentanți, câte unul de fiecare facultate și anume: Haidusc Irina - facultatea Electrotehnică, Penescu Vlad – facultatea Energetică, Dumitru Mitică – facultatea Automatică, Filipescu Corina – facultatea Electronică și Telecomunicații, Arhip Alexandru – facultatea Mecanică, Stan Dumitru – facultatea Tehnologia Construcțiilor de mașini, Orița Octavian – facultatea Mecanică Agricolă, Saulea Constantin – facultatea Transporturi, Găinaru Doina – facultatea Aeronave, Istrate Marcel – facultatea Inginerie Chimică, Constantin Diana – facultatea de Chimie.

De asemenea, din senat au mai făcut parte 9 reprezentanți ai ministerelor, întreprinderilor și instituțiilor de cercetare și proiectare, desemnați de aceste unități și anume: Neculai Agachi – Ministerul Industriei Metalurgice, Corneliu Burada – adjunct al ministrului Transporturilor și Telecomunicațiilor, Valeriu Ceoceonică – vicepreședinte al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie, Ion Măiereanu – director în Ministerul Energiei Electrice, Gheorghe Nistor – director în Ministerul Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții, Ioan Petru – director în

Ministerul Industriei Chimice, Ion Roman – director în Institutul de Cercetări și Proiectări pentru tehnologia Construcțiilor de mașini, Octavian Toma – director la Centrul de Perfecționare a Lucrătorilor din Industria Construcțiilor de Mașini, Andronache Hristache – maestru, Erou al Muncii Socialiste de la Uzinele „23 August”.

La 16 iunie 1976, prof. Suzana Gâdea a fost numită ministru al Educației și Învățământului.

Pentru anul universitar 1976/1977 s-a aprobat următorul plan de școlarizare la Institutul Politehnic București în anul I de studii:

1. Facultatea de Mecanică: ingineri cursuri de zi: mașini termice (100), mașini hidraulice și pneumatice (75), mecanică fină (175), utilaj tehnologic (150); subingineri cursuri de zi: utilaj chimic și petrochimic (50), utilaj pentru industria materialelor de construcții (30), mecanică fină (100); subingineri cursuri serale: utilaj chimic și petrochimic /25) și la Combinatul Chimic Făgăraș (25), utilaj pentru industria materialelor de construcții la Întreprinderea de Utilaje și Piese de schimb București (25) și la Întreprinderea de gemuri Buzău (25), mecanică fină (30).

2. Facultatea de Aeronave : ingineri cursuri de zi: aeronave (120).

3. Facultatea de Tehnologia Construcțiilor de Mașini: ingineri cursuri de zi: tehnologia construcțiilor de mașini (175), mașini-unelte (175); subingineri cursuri de zi: tehnologia construcțiilor de mașini (100); subingineri cursuri serale: tehnologia construcțiilor de mașini (50).

4. Facultatea de Mecanică Agricolă : ingineri cursuri de zi: mecanică agricolă (160); subingineri cursuri serale: industrializarea lemnului (25).

5. Facultatea de Transporturi: ingineri cursuri de zi: autovehicule rutiere (90), material rulant de cale ferată (50), tehnologia transporturilor și telecomenzi feroviare (90); subingineri cursuri de zi: automobile (50); subingineri cursuri serale: automobile (50), material rulant la Întreprinderea de Mecanică de Material Rulant „Grivița Roșie” București (25).

6. Facultatea de Electrotehnică: ingineri cursuri de zi: electrotehnică (150); subingineri cursuri de zi: mașini și aparate electrice (50).

7. Facultatea de Energetică: ingineri cursuri de zi: energetică (250); subingineri cursuri de zi: rețele electrice (50), centrale termoelectrice (50).

8. Facultatea de Automatică: ingineri cursuri de zi: automatizări și calculatoare (270); subingineri cursuri de zi: automatizări industriale (50).

9. Facultatea de Electronică și Telecomunicații: ingineri cursuri de zi: electronică și telecomunicații (400); subingineri cursuri de zi: electronică (130), telefonie-telegrafie (100); subingineri cursuri serale: electronică (150).

10. Facultatea de Metalurgie: ingineri cursuri de zi: metalurgie extractivă (180), turnătorie (245), prelucrări metalurgice (225); subingineri cursuri de zi: turnătorie (75), deformări plastice și tratamente termice (80); subingineri cursuri serale: turnătorie (30), deformări plastice și tratamente termice la Întreprinderea „23 August” București (55).

Institutul de Chimie – din cadrul Institutului Politehnic București -

1. Facultatea de Chimie: universitari cursuri de zi: chimie (110).

2. Facultatea de Inginerie Chimică: ingineri cursuri de zi: tehnologia silicaților și compușilor oxidici (75), tehnologie chimică organică (75), tehnologie chimică anorganică (75), tehnologia silicaților și compușilor macromoleculari (50); subingineri cursuri de zi: tehnologie chimică anorganică (50), tehnologia materialelor de construcții (30), tehnologie chimică organică (50), tehnologia maselor plastice (30); subingineri cursuri serale: tehnologie chimică anorganică (55), tehnologie chimică organică (55) și la Combinatul Chimic Făgăraș (30).

Școlarizarea studenților străini în anul I 1976/1977 pe specializări: mașini termice (3); mecanică fină (2), aeronave (15); tehnologia construcțiilor de mașini (7); mașini-unelte (3); mecanică agricolă (4); autovehicule rutiere (6); material rulant de cale ferată (3); electrotehnică

(13); energetică (4); automată și calculatoare (16); electronică și telecomunicații (20); metalurgie extractivă (7), prelucrări metalurgice (8); turnătorie (2); tehnologie chimică anorganică (5). Total 128.

În anul 1976 au fost date în funcțiune noi corpuri de clădiri la localul Institutului Politehnic din Splaiul Independenței nr. 313 și anume:

- corpul JH, în profilul metalurgie-transporturi, cu o suprafață desfășurată de 2084 mp, cuprinzând hala și laboratoarele catedrei de Material rulant de cale ferată din facultatea de Transporturi;

- corpul JI și JK în profilul metalurgie-transporturi, cu o suprafață desfășurată de 6448 mp, cuprinzând laboratoarele catedrei de Metalurgie fizică;

- corpul JL, în profilul metalurgie-transporturi, cu o suprafață desfășurată de 3120 mp, cuprinzând laboratoarele catedrei de Metalurgie neferoasă.

- corpul CH în profilul mecanică, cu o suprafață desfășurată de 3233 mp, cuprinzând laboratoarele catedrei de Mecanică fină;

- corpul CI, în profilul mecanic, cu o suprafață desfășurată de 1285 mp, cuprinzând hala și laboratoarele catedrei de Utilaj tehnologic chimic.

Deschiderea anului universitar 1976/1977 a avut loc la noul local al Institutului Politehnic București, în prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român. În marile holiuri ale institutului a fost organizată o expoziție în care au fost expuse principalele realizări în activitățile de producție, cercetare și proiectare ale studenților bucureșteni.

Pe marginea celor expuse, tovarășul Nicolae Ceaușescu a purtat un fructuos dialog asupra realizărilor, dar mai ales asupra sarcinilor de mare răspundere care revin slujitorilor școlii în perspectiva dezvoltării în ritm accelerat a întregii economii naționale.

Rectorul institutului, prof. Radu Voinea, a informat că în Politehnica bucureșteană cadrele didactice și studenții din anii superiori participă direct la realizarea a 15 programe naționale prioritare și a 20 de programe departamentale vizând asimilarea de noi tipuri de motoare cu ardere internă și mașini electrice, introducerea tehnicii de calcul în conducerea proceselor industriale, gospodărirea rațională a energiei și utilizarea de noi surse energetice, economii de metal, etc.

Expoziția organizată a reflectat sintetic integrarea învățământului ce cercetarea și producția. Rectorul institutului a înfățișat în continuare tovarășului Nicolae Ceaușescu ultimele creații ale studenților și cadrelor didactice; aparatură complexe, mașini și organe de mașini, etc., executate în cadrul proiectelor de diplomă. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a avut cuvinte de laudă pentru aceste realizări și a cerut să se continue această activitate, extinzându-se colaborarea cu institutele de specialitate pentru a se putea da răspuns la problemele importante pe care le ridică economia noastră națională.

După vizitarea expoziției a avut loc în curtea institutului un mare miting la care a luat cuvântul secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

În anul 1976 s-a încheiat un contract de „service” între Institutul Politehnic Gheorghe Gheorghiu Dej București și firma HAEREUS, pentru aparate de simulare a condițiilor de mediu și aparatură biomedicală, din R.F. Germania (service-ul funcționează în cadrul unității de producție de tip „C”, de pe lângă catedra de Mecanică fină).

În anul 1976 Dumitru Necșoiu a fost ales prim secretar al Comitetului de partid al Centrului Universitar București.

1977

În anul 1977 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice:

- Profesori: Octavian Stănășilă (matematici II), Ilie Cucurezeanu, Cornelia Moțoc (fizică), Cornel Popa (filozofie), Pavel Ioniță (economie politică), Ion Stăncioiu (organizare și conducere industrială), Dolphi Drimer, Viorel Micloși, Ion Sonea (tehnologia metalelor și a sudurii), Alexandru Rădulescu (tehnologia construcțiilor de mașini), Mircea Soare (mașini agricole), Ion Iordănescu (rețele electrice), Vasile Minilici, Nicolae Petrescu (metalurgia metalelor neferoase), Grigore Teodorescu (chimie și tehnologie anorganică), Constantin Luca (chimie analitică), Radu Mihail (inginerie chimică).

- Conferențari: Alexandru Preda (fizică), Ion Constantinescu, Vasilica Cosac (rezistența materialelor), Mircea marinescu, Stoian Anghel Petrescu (termotehnică și mașini termice), Anghel Aloman (metalurgie fizică), Constantin Anton Micu, Vasile Stoica (mecanică fină), Dinu Taraza (motoare cu ardere internă), Gheorghe Anton, Gheorghe Frățilă (autovehicule rutiere), Nicolai Chimu (material rulant), Alexandru Nancu (transporturi și telecomunicații feroviare), Stelian Gălețușe (aeronave), Năstase Bichir, Ana Sofia Dicușescu, Nicolae Galan, Răzvan Măgureanu, Constantin Răduți (mașini electrice), Valeriu Panaite (măsurii și aparate electrice) Alexandru Selinschi (centrale electrice), Nicolae Golovanov (rețele electrice), Eugen Cazimirovici (siderurgie), Ion Paralescu (chimie analitică), Gheorghita Jinescu (inginerie chimică).

- Șefi lucrări: Iolanda Mihai, Doina Elena Gavrilă, Mircea Aurelian Stan (fizică), Mariana Frățilă, Steluța Marioara Stroe, Eliza Zamfirescu Hașeganu (mecanică), Horia Miron Gheorghiu (rezistența materialelor), Aurel Martineac (mecanisme), Mircea Dumbravă (organe de mașini), Petre Roman, Nicolae Vasiliu (hidraulică și mașini hidraulice), Alexandru Petcovici (termotehnică și mașini termice), Dan Chircă, Alexandra Dobre, Nicolae Emil Florian, Ioana Raluca Groza, Simona Zamfir (metalurgie fizică), Iolanda Niță (geometrie descriptivă și desen I), Marina Carmina Panaitescu (geometrie descriptivă II), Sorin Ciurea, Cristian Suciu (organizare și conducere industrială), Adrian Pascu (mecanică fină), Virgil Chiriac, Mihaela Păunescu (utilaj chimic), Alexe Manea (motoare cu ardere internă), Florea Dumitrache (tehnologia metalelor și sudurii), Ioan Păunescu (mașini agricole), Radu Patraulea, Dan Rugescu (aeronave), Petru Noțingher (mașini electrice), Cristian Emilian Lazarovici, Dan Alexandru Pavelescu (măsurii și aparate electrice), Ion Sotir Dumitrescu, Petre Ghițescu, Ilie Prisecaru (centrale electrice), Constantin Rădoi (electronică aplicată), Mihai Brînzan, Ion Nicolescu, Paul Svasta (tehnologie electrică și fiabilitate), Radu Nicolae Dobrescu, Aurelian Mihai Stănescu (automată I), Constantin Florin Munteanu (automată II), Valentin Nicolae Cristea, Barbu Șerban Petrescu, Miron Valeriu Petre (calculatoare), Lambache Papahagi, Dan Sorin Vasilescu (chimie și tehnologie organică), Ovidiu Munteanu (inginerie chimică),

- Lectori: Florica Munteanu Pascal (matematici I), Georgeta Todea (filozofie), Maria Hagistate, Nicolae Ioniță (economie politică), Petre Anghel, Elena Dobrițoiu, Ion Frățilă, Justina Galan, Ana Nedelea, Lucia Vlădulescu Virghici (pedagogie și limbi străine),

- Asistenți: Silvia Rădulescu (matematici I), Irina Bucurescu (matematici III) Oltin Horia Dogaru, Ion Făgețeanu (matematici II), Mihaela Bugeanu, Cristian Florea, Jean Maurer, Ecaterina Cornelia Niculescu, Dragoș Popa (fizică), Mircea Ivan (mecanică), Victor Moise, Dan Nicolae Robescu, Vicențiu Valentin Tcacenco (hidraulică și mașini hidraulice), Monica Drăgan (electrotehnică II), Mihai Constantinescu, Elena Drăgulănescu (geometrie descriptivă și desen II), Anca Alexandrina Purcărea (organizare și conducere industrială), Anca Cherebențiu, Liliana Rodica Șabac (pedagogie și limbi străine), Constantin Tacă (utilaj chimic), Ioana Bogdan, Lucian Tomescu (autovehicule rutiere), Adrian Marinescu (tehnologie construcțiilor de mașini), Viorel Macaleț (metalurgia metalelor neferoase), Teodora Sabău (turnătorie și forje), Marina Mihaela Georgescu (agregate și instalații metalurgice), Dumitru Savu (chimie și tehnologie organică) Mihaela Camelia Ștefania Mihai (inginerie chimică).

În cursul anului 1977 au fost pensionate următoarele cadre didactice:

- Profesori: Ecaterina Ciorănescu Nenișescu, Teodor Mlădinescu, Ileana Necșoiu, Gheorghe Popescu Cartianu;
 - Conferențiar Iudith Adorian;
 - Șef lucrări Maria Bolgiu, Nicolae Cruli, Gheorghe Ioniță, Nicolae Mirescu, Aurel Mihărtescu, Ion Veroșanu;
 - Lectori: Viorica Ghenghea, Viorica Roșu;
 - Asistenți: Zenaida Cojocar, Constanța Gheorghiu, Lary Schachter.
- Au fost transferați:
- șef lucrări Gheorghe Tipericiu,
 - asistenți: Viorel Fodor, Mariana Simina Ionescu, Nicolae Radu.
- S-a desfășurat contractul de muncă următoarelor cadre didactice:
- profesor Reinhardt Piringer;
 - șefi lucrări: Silviu Anastasiu, Virgil Bogdan, Dumitru Ceacăreanu, Gheorghe Costache, Florin Cucu;
 - Lector Florica Pascal;
 - Asistenți: Cristian Boiangiu, Dana Boiangiu, Oltea Bogdan, Șerban Constantinescu, Virgil Gligor, Doru Nicolae Gherban, Ion Paraschivoiu, Petre Nichifor Turcu, Ionela Vișan.

Au încetat din viață la cutremurul din 4 martie 1977: profesorul Ioan Emil Sonea și șefii de lucrări: Hristu Fuia și Iolanda Niță. Au mai încetat din viață, în cursul anului, următoarele cadre didactice: profesorii: Dumitru Briscan, Iosif Drimuș și Vasile Nedelcu și asistenta Valentina Alexandrescu.

Pe baza propunerilor făcute de senatul institutului și a acordului Ministerului Educației și Învățământului, transmis prin adresa nr. 24514/1977, prin ordinul rectoratului nr. 13/1977, următoarele cadre didactice au fost numite în funcția de prodecan:

- conf. Paul Dinculescu – la facultatea de Electrotehnică;
- conf. Ion Iordănescu și conf. Aureliu Leca – la facultatea de Energetică;
- conf. Ioan Dumitrache – la facultatea de Automatică;
- conf. Ion Teodorescu și Ovidiu Iancu – la facultatea de Electronică și Telecomunicații;
- conf. Gheorghe Rădulescu și conf. Vsevolod Radenco – la facultatea de Mecanică;
- conf. Ion Ghenghea și conf. Gheorghe Zgură – la facultatea de Tehnologia construcțiilor de mașini;
- conf. Eugen Negruș – la facultatea de Transporturi;
- prof. Ion Dragomir și conf. Maria Petrescu – la facultatea de Metalurgie;
- conf. Radu Avram și conf. Sorin Râșca – la facultatea de Inginerie chimică;
- prof. Constanța Gheorghiu – la facultatea de Chimie.

În cursul anului 1977 au mai fost numite următoarele cadre didactice în funcția de prodecan:

- conf. Mircea Marinescu – la facultatea de Mecanică Agricolă;
- conf. Gabriel Ionescu – la facultatea de Automatică;
- conf. Ion Tănăsucă – la facultatea de Transporturi.

În zilele de 17-21 iunie 1977 a avut loc în localul Institutului Politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din București lucrările celui de „Al doilea Simpozion Internațional de Mecanisme și Metode de Proiectare cu Ajutorul Calculatorului (SYROM'77), la care s-au prezentat 152 de lucrări. Au participat 123 de specialiști din țară și 61 de specialiști din

străinătate, care au prezentat 42 lucrări și anume: Australia (4), Bulgaria (3), Cehoslovacia (8), R.D. Germană (4), R.F. Germania (2), India (4), Mexic (1), Olanda (1), Polonia (3), Maria Britanie (7), URSS (5). Președintele Comitetului de organizare a fost profesor doctor docent Nicolae Manolescu de la Catedra de Mecanisme.

Prin Decretul Consiliului de Stat nr. 29 din 12 iulie 1977, pentru modificarea anexelor nr. 1 și 2 la Decretul nr. 147/1974 privind nomenclatorul profilurilor și specializărilor din învățământul superior, precum și instituțiilor și facultățile din sistemul Ministerului Educației și Învățământului se stabilesc pentru facultățile Institutului Politehnic București următoarele profiluri și specializări:

1. Facultatea Tehnologia construcțiilor de mașini: profilul mecanic: învățământ cu durata de 4-6 ani: 1) tehnologia construcțiilor de mașini; 2) mașini-unelte; 3) utilajul și tehnologia sudării; învățământ cu durata de 3 ani (cursuri de zi) și de 4 ani (cursuri serale): 1) tehnologia construcțiilor de mașini; 2) tehnologia sudării.

2. Facultatea de Mecanică: profilul mecanic: cursuri cu durata de 4 – 6 ani: 1) mașini hidraulice și pneumatice; 2) mașini termice; 3) mecanică fină; 4) utilaj tehnologic (chimic); învățământ cu durata de 3 ani (cursuri de zi) și de 4 ani (cursuri serale): 1) mecanică fină, 2) utilaj chimic și petrochimic,; 3) utilaj pentru industria materialelor de construcții:

3. Facultatea de Mecanică agricolă: profil mecanic, învățământ cu durata de 4- 6 ani: 1) mecanică agricolă: profil forestier: învățământ cu durata de 3 ani (cursuri de zi) și de 4 ani (cursuri serale): 1) industrializarea lemnului.

4. Facultatea de Aeronave: profilul mecanic, învățământ cu durata de 4 – 6 ani: aeronave.

5. Facultatea de Transporturi: profil mecanic, învățământ cu durata studiilor de 4 – 6 ani: 1) autovehicule rutiere; 2) material rulant de cale ferată; învățământ cu durata studiilor de 3 ani (cursuri de zi) și de 4 ani (cursuri serale): 1) automobile; 2) material rulant de cale ferată; profilul electric: învățământ cu durata studiilor de 4 – 6 ani: 1) tehnologia transporturilor și telecomenzi feroviare.

6. Facultatea de Metalurgie : profilul metalurgic, învățământ cu durata de studii de 4-6 ani: 1) metalurgie extractivă; 2) turnătorie; 3) prelucrări metalurgice; învățământ cu durata studiilor de 3 ani (cursuri de zi) și de 4 ani cursuri serale): 1) metalurgie neferoasă, 2) turnătorie, 3) deformări plastice și tratamente termice.

7. Facultatea de Electrotehnică : profilul electronic, învățământ cu durata studiilor de 4 – 6 ani: 1) electrotehnică; învățământ cu durata studiilor de 3 ani (cursuri de zi) și 4 ani (cursuri serale): 1) mașini și aparate electrice.

8. Facultatea de Electronică și telecomunicații: profilul electric, învățământ cu durata studiilor de 4 – 6 ani: 1) electronică și telecomunicații; învățământ cu durata studiilor de 3 ani (cursuri de zi) și 4 ani (cursuri serale): 1) electronică, 2) telefonie-telegrafice.

9. Facultatea de Automatică: profilul electric, învățământ cu durata studiilor de 4 – 6 ani : 1) automatizări și calculatoare; învățământ cu durata de 3 ani (cursuri de zi) și 4 ani (cursuri serale): automatizări industriale.

10. Facultatea de Energetică: profilul energetic, învățământ cu durata de 4 – 6 ani: 1) energetică; învățământ cu durata studiilor de 3 ani (cursuri de zi) și 4 ani (cursuri serale): 1) rețele electrice; 2) centrale termoelectrice.

Institutul Național de Chimie București.

1. Facultatea de Tehnologie Chimică : profil chimic, învățământ cu durata studiilor de 4 – 6 ani: 1) tehnologie chimică organică; 2) tehnologia compușilor macromoleculari; 3) petrochimie; 4) tehnologie chimică anorganică; 5) tehnologia silicaților și compușilor oxidici; 6) chimie; 7) chimie-fizică; învățământ cu durata studiilor de 3 ani (cursuri de zi) și 4 ani (cursuri serale): 1) tehnologie chimică organică; 2) tehnologia maselor plastice; 3) tehnologie chimică

anorganică; 4) tehnologia materialelor de construcții; profil biologic, învățământ cu durata studiilor de 4 – 6 ani : biochimie.

2. Facultatea de Utilaje și ingineria proceselor chimice, profil mecano-chimic, învățământ cu durata studiilor de 4 – 6 ani: utilaje și ingineria proceselor chimice.

Pentru anul I 1977/1978 s-au fixat următoarele cifre de școlarizare la Institutul Politehnic București:

1. Facultatea de Tehnologia construcțiilor de mașini: ingineri cursuri de zi: tehnologia construcțiilor de mașini (270); mașini-unelte (170), utilajul și tehnologia sudării (60); subingineri cursuri de zi: tehnologia construcțiilor de mașini (60); subingineri cursuri serale: tehnologia construcțiilor de mașini (30), tehnologia sudării la Întreprinderea de Mașini Grele București (30).

2. Facultatea de Mecanică: ingineri cursuri de zi: mașini hidraulice și pneumatice (90), mașini termice (120), mecanică fină (250), utilaj tehnologic chimic (170); subingineri cursuri de zi: mecanică fină (120), utilaj chimic și petrochimic (30), utilaj pentru industria materialelor de construcții (30); subingineri cursuri serale: utilaj chimic și petrochimic la Combinatul Chimic Făgăraș (25), utilaj pentru industria materialelor de construcții la Întreprinderea de Utilaj și Piese de Schimb București (25) și la Întreprinderea de Geamuri Buzău (60).

3. Facultatea de Mecanică agricolă: ingineri cursuri de zi: mecanică agricolă (200); subingineri cursuri serale la Combinatul de prelucrare lemnului Pipera (30).

4. Facultatea de Aeronave: ingineri cursuri de zi: aeronave (120).

5. Facultatea de Transporturi: ingineri cursuri de zi: autovehicule rutiere (150), material rulant de cale ferată (60), tehnica transporturilor și telecomenzi feroviare (60); subingineri cursuri de zi: automobile (60); subingineri cursuri serale: automobile (30), material rulant de cale ferată la Întreprinderea Mecanică de Material Rulant „Grivița Roșie” București (30).

6. Facultatea de Metalurgie: ingineri cursuri de zi: metalurgie extractivă (200), turnătorie (240), prelucrări metalurgice (280); subingineri cursuri de zi: turnătorie (90), deformări plastice și tratamente termice (120); subingineri cursuri serale: turnătorie (30), metalurgie neferoasă la Combinatul Industrial de Metale Neferoase Slatina (30).

7. Facultatea de Electrotehnică: ingineri cursuri de zi: electrotehnică (185); subingineri cursuri de zi: mașini și aparate electrice (30); subingineri cursuri serale: mașini și aparate electrice (30).

8. Facultatea de Electronică și telecomunicații: ingineri, cursuri de zi: electronică și telecomunicații (380); subingineri cursuri de zi: electronică (100); telefonie-telegrafie (100); subingineri cursuri serale: electronică (60).

9. Facultatea de Automatică: ingineri cursuri de zi: automatizări și calculatoare (300); subingineri cursuri de zi: automatizări industriale (90); subingineri cursuri serale: automatizări industriale (60).

10. Facultatea de Energetică: ingineri cursuri de zi: energetică (270); subingineri cursuri de zi: rețele electrice (30), centrale termoelectrice (40).

Institutul național de Chimie din București – în cadrul Institutului Politehnic București

1. Facultatea de Tehnologie Chimică : ingineri cursuri de zi: tehnologie chimică organică (80), tehnologia compușilor macromoleculari (60), petrochimie (60), tehnologie chimică anorganică (85), tehnologia silicaților și compușilor oxidici (75); subingineri cursuri de zi: tehnologie chimică organică (50), tehnologia maselor plastice (30), tehnologie

chimică anorganică (50), tehnologia materialelor de construcții (30); subingineri cursuri serale: tehnologie chimică organică (60), tehnologie chimică anorganică (60); universitari cursuri de zi: chimie (80), chimie-fizică (30), biochimie (30).

2. Facultatea de Utilaje și Ingineria Proceselor Chimice: ingineri cursuri de zi: utilajul și ingineria proceselor chimice (200).

Planul de școlarizare, pe specializări, pentru anul I studenți străini: mașini termice (10), mecanică fină (8), electrotehnică (26), tehnologia construcțiilor de mașini (10), mașini-unelte (7), prelucrări metalurgice (5), turnătorie (4), energetică (810), electronică și telecomunicații (26), automatizări și calculatoare (22), aeronave (11), mecanică agricolă (2). Total 141.

În anul 1977 au luat ființă în cadrul Institutului Politehnic București următoarele unități:

a) Unități de cercetare – proiectare:

- prin Ordinul Ministrului Educației și Învățământului nr. 182/1977, laboratorul de cercetare și microproducție în domeniul fizicii tehnice (pe lângă catedra de Fizică);

- prin Ordinul Ministrului Educației și Învățământului nr. 194/1977 „Colectivul de cercetări pentru biotehnologie” (pe lângă rectorat), prin transferarea și restructurarea laboratorului de medicină spațială și biologie cosmică de la Observatorul Astronomic și Academia Republicii Socialiste România.

b) Unități de producție:

- prin Ordinul Ministrului Educației și Învățământului nr. 2304/1977; atelier de producție cu profil chimic (pe lângă Institutul de Chimie).

Pe data de 28 ianuarie 1977 prin adresa Ministerului Educației și Învățământului nr. 84513/1977 au fost numite următoarele cadre didactice în funcția de șef de catedră pe perioada 1976/1980:

1. Facultatea de Electrotehnică: prof. Gheorghe Hortopan (măsurii și aparate electrice), prof. Constantin Mocanu (electrotehnică I), prof. Alexandru Fransua (mașini electrice), prof. Marcel Roșculeț (matematici III), conf. Ion Dumitru Oprîșescu (educație fizică și sport).

2. Facultatea de Energetică: prof. Nicolae Gheorghiu (centrale electrice), conf. Julieta Florea (hidraulică și mașini hidraulice), prof. Gleb Drăgan (rețele electrice), prof. Gheorghe Homoș (organizare și conducere industrială).

3. Facultatea de Automatică: prof. Cornel Penescu (automatică I), prof. Sergiu Călin (automatică II), prof. Adrian Petrescu (calculatoare), prof. Marius Preda (electrotehnică II).

4. Facultatea de Electronică și telecomunicații: prof. Gheorghe Cartianu (radiocomunicații), prof. Vasile Cătuneanu (tehnologie electronică și fiabilitate), prof. Mihai Drăgănescu (dispozitive, circuite și aparate electronice), prof. Alexandru Spătaru (electronică aplicată), prof. Adelaida Mateescu (telefonie-telegrafie).

5. Facultatea de Mecanică: prof. Gheorghe Bărănescu (motoare cu ardere internă), prof. Dan Pavelescu (organe de mașini) prof. Traian Demian (mecanică fină), prof. Mircea Postelnicescu (cazane și turbine cu aburi și gaze), prof. Alexandru Dănescu (termotehnică și mașini termice), conf. Valeriu Jinescu (utilaj chimic).

6. Facultatea de Tehnologia Construcțiilor de mașini: prof. Gheorghe Buzdugan (rezistența materialelor), prof. Emil Botez (mașini-unelte și scule), conf. Dolphi Drimer (tehnologia materialelor și sudurii), conf. Alexandru Rădulescu (tehnologia construcțiilor de mașini, Tacor Tacorian (geometrie descriptivă și desen II).

7. facultatea de Mecanică agricolă: prof. Marcel Segărceanu (mașini agricole), prof. Dumitru Voiculescu (mecanică), prof. Ion Grădișteanu (economie politică), conf. Ion Enache (geometrie descriptivă și desen I).

8. Facultatea de Transporturi: prof. Alexandru Popa (material rulant), prof. Chiriac Vasiliu (autovehicule rutiere), prof. Alexandru Nancu (tehnologia transporturilor și telecomenzi feroviare), prof. Cristian Pelicudi (mecanisme), conf. Nicolae Șipoș (pedagogie și limbi străine).

9. Facultatea de Aeronave: prof. Augustin Petre (aeronave și instalații de bord), prof. Ion Popescu (fizică), prof. Ion Șabac (matematici II), conf. Cornel Popa (filozofie),

10. Facultatea de Metalurgie: prof. Nicolae Geru (metalurgie fizică și studiul metalelor), prof. Silvia Vacu (siderurgie), prof. Nicolae Murguleț (agregate și instalații tehnologice metalurgice) prof. Laurenție Sofroni (turnătorie-forjă), prof. Moise Ienciu (metalurgia metalelor neferoase), prof. Ion Șerbănescu (socialism științific).

11. Institutul de Chimie București: prof. Ioan V. Nicolaescu (chimie și tehnologie chimică anorganică), prof. Victor Sahini (chimie fizică și tehnologie electrochimică), prof. Ecaterina Ciorănescu nenițescu (chimie și tehnologia silicaților și compușilor oxidici), prof. Constantin Luca (chimie analitică), conf. Octavian Smighelschi (inginerie chimică).

În cursul anului 1977 au fost numite următoarele cadre didactice în funcția de șef de catedră: prof. Valter Olaru (matematici I), prof. Edmond Victor Nicolau (radiocomunicații), prof. Ion Carabogdan (centrale electrice), prof. Felicia Cornea (chimie și tehnologie chimică organică) și prof. Petru Baltă (chimie și tehnologia silicaților și compușilor oxidici).

În anul 1977 au fost încheiate următoarele înțelegeri cu instituții din străinătate:

1. Înțelegerea cu Institutul superior de mașini electrotehnice din Sofia (Bulgaria) pe o perioadă de 5 ani, însoțită de planuri pe câte 2 ani. Înțelegerea prevede schimburi de cadre didactice pe câte 4 săptămâni – om anual și cercetări comune în domeniile electrotehnicii, construcțiilor de mașini și metalurgie.

2. Înțelegerea cu Politehnica din Londra centrală (Anglia) pe o perioadă de 2 ani, cu posibilități de prelungire dacă nu este denunțată de una din părți. Se prevăd schimburi de cadre didactice și, în primul program, o colaborare în domeniul tehnicii de calcul și achiziționării electrice.

În anul 1977 Iulian Ripoșan a fost ales președinte al organizației de tineret UASC din institut. În anul 1977 au fost organizate primele detașamente de studenți care au participat la Șantierul Național al Tineretului Canal Dunăre – Marea neagră. Au lucrat studenți de la facultățile de Electronică și Automatică. De asemenea, în perioada vacanței de vară peste 9000 de studenți ai institutului au lucrat pe șantierele de reconstrucție din București, în urma calamităților produse de cutremurul catastrofal care a avut loc în ziua de 4 martie 1977.

1978

În anul 1978 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice:

• Profesori: Dumitru Boiangiu (mecanică), Gheorghe Rădulescu (organe de mașini), Nicolae Popescu (metalurgie fizică), Nicolae Șipoș (pedagogie și limbi străine), Nicolae Apostolescu (motoare cu ardere internă), Victor Tabără (mașini-unelte și scule) Mihai Niță (aeronave), Ion Gheorghe Carabogdan (centrale electrice), Mihai terțișco (automatică II), Ortansa Landauer (chimie fizică), Octavian Smighelschi (inginerie chimică);

• Conferențieri: Mihail Micu (biotehnologie), Iosif Tempea (mecanisme), Valeriu Nistreanu, Gheorghe Zidaru (hidraulică și mașini hidraulice), Horia Gavrilă (electrotehnică II), Lucia Chincă Cumpănașu (metalurgie fizică), Georgeta Hălășan Feller (filozofie), Gheorghe Zătreanu (motoare cu ardere internă), Nicolae Atanasiu, Gheorghe Calea (tehnologia materialelor și sudării), Ion Gheorghe (tehnologia construcțiilor de mașini), Ioan Gheorghe Sandu (mașini-unelte și scule), Pavel babiciu (mașini agricole), Aurelian Crăciunescu, Gheorghe Mihai Ionescu (

mașini electrice), Carmen Golovanov (măsurii și aparate electrice), Adrian Murgan (electronică aplicată), Ion Bănică (telefonie și telegrafie), Costică Nitu (automatică II), Rodica Apostolescu, Dragoș Șerban (chimie și tehnologie anorganică), Dinu Zăvoianu (chimie și tehnologie organică), Cornel Lazăr (chimie analitică), Ilie Mîndru (chimie fizică);

• Șefi lucrări: Ion Belciu, Iulian Cuculescu, Maria Honciuc, Paul Sterian (fizică), Ion Dinu, Gheorghe Drăgănoiu, Constantin Ion, Sabin Murgulescu, Irina petrescu (mecanică), Dan Nicolae Borza, Gheorghe Radu (rezistența materialelor), Adriana Comănescu Marinescu, Ion Simionescu (mecanisme), George Dobre (organe de mașini), George Dobre (organe de mașini), Corneliu Marinov (electrotehnică I), Gheorghe Cristea, Ioana Dorobanțu, Mihai Iordache (electrotehnică II), Mihai Marin (metalurgie fizică), Mihai Stănescu, Alexandrina Zgură (geometrie descriptivă și desen II), Stana Costoiu, Mihai Alexandru Dumitrescu (organizarea și conducere industrială), Victor Cicu, Dumitru Colibaba Evuleț, Elena Forțu, Iosefina Ștefănescu (educație fizică și sport), Constantin Silvestru (motoare cu ardere internă, Napoleon Andrei, Constantin Militaru, Aurelian Vlase (tehnologia construcțiilor de mașini), Radu Chiriac, Anca Lisovschi (mașini agricole), Ioan Sebeșan (material rulant) Gheorghe Andronescu, Sandală Gănescu, Constantin Ghiță (mașini electrice), Florin Nicolae Alexe, Basarab Guzun, Alexandrina Mihaela Maria Iordache, Virgil Mușetescu (centrale electrice), Victor Neagoe (electronică aplicată, Ovidiu Dragomirescu (tehnologie electronică și fiabilitate), Ion Mitescu, Graziela Niculescu (telefonie și telegrafie), Călin Soare (automatică I), Boris Jora (automatică II), Marian Dobra, Tiberiu Popescu, Cristian Zervos (calculatoare), Ionel Negulescu, Dan Zamfirescu (siderurgie), Erich Muller, Pavel Toboc (turnătorie și forje), Cezar Bălescu (agregate și instalații metalurgice), Dan Brașoveanu, Irina Constantinescu, Irina Ionescu, Ioana Jitaru, Szabolos Lany, Florica Zălaru (chimie și tehnologie anorganică), Ion Baciu, Cornel Cincu, Ion Iliuță (chimie și tehnologie aorganică), Annemarie Puri (silicați și compuși oxidici), Ion Constantin Ciurea, Dumitru Cruceru, Elena Dăscălescu, Constantin Nedeia (chimie analitică), Maria Nicola Neață (chimie fizică), Alexandru Dimian, Mioara Filipescu, Octavian Iordache (inginerie chimică);

• Lectori: Raluca Brăileanu, Alexandra Colojoară, Odette Mălăncioiu, Miron Niculescu (matematici I), Ion Bacalu, Vasile Brînzănescu, Radu Constantin, Lucia Drăgușin, Paul Flondor, Viorel Mihăilescu, Cornelia Niculescu, Alexandru Schiop, Sigrid Theil, Radu Urseanu (matematici II), Paraschiv Balea, Virgil Ganea (matematic III), Gheorghe Gorincu, Letiția Ionescu, Matilda Savu (economie politică), Ion Săraru, Ioana Vușdea (pedagogie și limbi străine);

• Asistenți: Dobra Georgescu, Silvia Nica, Doina Maria Petroniu, Ionel Tevy, Gheorghe Tudor (matematici I), Justina Roman, Teodor Stihii (matematici II), Vlad Boicescu, Sergiu Corbu, Inocențiu Droghicescu, Emil Motaș, Mihaela Ioana Mureșan, Ioana Maria Petrescu (matematici III), Eleonora Rodica Bens, Ilie Ivanov, Mihai Constantin Piscureanu, Carmen Mihaela Popa, Mihai Ralea, Ion Cristian Edmond Turcu (fizică), Nicolae Constantin (rezistența materialelor), Marin Ene (mecanisme), Cornelia Chiușdea, Ernest Fulop, Anca Marinov, Florin Vlasache (hidraulică și mașini hidraulice), Alexandru Dobrovicescu (termotehnică și mașini termice), Lucia Cristina Dumitriu, Nicolae Voicu (electrotehnică II), Georgeta Constantinescu, Stela Ioniță Rotaru (geometrie descriptivă și desen II), Ion Bălin, Valentin Murean (filozofie), Dan Cucu (economie politică), Elisabeta Dogaru (socialism științific), Mircea Dan Brînză, Martha Gabriela Mihăilescu și Mihaela Germaine Panait (pedagogie și limbi străine), Daniela Băcescu (mecanică fină), Nicolae Marinescu (tehnologia construcțiilor de mașini), Viorel Drăgan, Viorel Mateescu (autovehicule rutiere), georgeta Mariana Costache, Petre Stelian Niță (siderurgie), Mihai Belcu (chimie și tehnologie anorganică), Tudor Mohora (chimie analitică) Grigore Bozga, Tănase Dobre (inginerie chimică).

În anul 1978 au fost transferate următoarele cadre didactice:

• Șef lucrări: Liviu Măsălar, Nicolae Pandrea, Ioan Popescu, Ion Ungureanu;

- Asistenți: Filaret Ilie Doboș, Romanița Dobre, Maria Maricar, Elena Mihăilă, Cristina Roth, Dan Romulus Tonceanu, Titi Turcoiu.

S-a desfășurat contractul de muncă următoarelor cadre didactice:

- Profesori: George Bărănescu, Emil Constantinescu, Mircea Predeleanu, Roman Stere, Ștefan Zarea;

- Conferențieri: Anca Rodica Bărănescu, Dan Brăiloiu;

- Șef lucrări: Emil Georgescu, Ion Ghiță, Ion Aurel Hedeșeu, Ion Luchian, Gheorghe Mityko, Constantin Popovici, Ștefan Toader, Sorin Trestianu;

- Asistenți: Carmen Ambruș, Marius Cojan, Margareta Cupfer, Ion Mircea Nicoară, Dan Popescu, Liana Alexandra Popescu, radu Popescu, Valeria Secu.

În anul 1978 au încetat din viață următoarele cadre didactice:

- Profesori: Ion Atanasiu, Emil Botez, Gheorghe Mărgărit Manea, Călin Adrian Vasilescu;

- Conferențieri: Ludmila Farcaș, Mihai Florea;

- Șefi lucrări: Adriana Simescu, Margareta Teodorescu;

- Lector: Valter Rudner;

- Asistent: Petre Popa.

Ca urmare a Decretului nr. 209 din 12 iulie 1977 pentru modificarea anexelor la Decretul nr. 147/1974 cu privire la nomenclatorul profiilor, specializărilor precum și la instituțiilor și la facultățile din învățământul superior în structura Institutului de Chimie București, devenit Institutul Național de Chimie București a intervenit o schimbare și anume, în locul facultăților de chimie și de inginerie chimică s-au înființat facultățile de „Tehnologie chimică” și de ”Utilaje și ingineria proceselor chimice”. La începutul anului 1978 au avut loc adunări generale ale cadrelor didactice din cele două facultăți pentru alegerea consiliilor profesionale și ale organelor de conducere. Adunarea generală a cadrelor didactice a facultății de Tehnologie chimică s-a constituit din membrii catedrelor de: chimie și tehnologie chimică organică și chimie și tehnologie chimică anorganică, chimia și tehnologia silicaților și compușilor oxidici și chimie analitică, iar adunarea generală a cadrelor didactice din facultatea Utilaj și ingineria proceselor chimice s-a constituit din membrii catedrei de inginerie chimică și a celei de chimie fizică și tehnologie electrochimică. Pe baza alegerilor făcute, Ministerul Educației și Învățământului a numit la :

1. Facultatea de Tehnologie chimică: decan – prof. Ion Teoreanu; prodecani: conf. Radu Avram și prof. Constanța Gheorghiu.

2. Facultatea de Utilaj și ingineria proceselor chimice: decan – prof. Ocravian Florea.

Profesor Felicia Cornea a fost eliberată din funcția de decan al facultății de Chimie, fiind numită șefă de catedră la Chimie și tehnologie chimică organică. De asemenea, conf. Sorin Roșca a fost eliberat din funcția de prodecan al facultății de Inginerie chimică.

Prin Decretul prezidențial nr. 116 din 11 mai 1978 privind aprobarea planurilor de școlarizare la învățământul liceal, școlile profesionale, școlile de maiștri, învățământul superior și învățământul postuniversitar, pentru anul școlar (universitar) 1978/1979 s-au fixat următoarele cifre de școlarizare pentru anul I la Institutul Politehnic din București.

1. Facultatea de Tehnologie construcțiilor de mașini: ingineri cursuri de zi: tehnologia construcțiilor de mașini (275), mașini-unelte (170), utilajul și tehnologia sudării (75); subingineri cursuri de zi: tehnologia construcțiilor de mașini (60), subingineri cursuri serale: tehnologia construcțiilor de mașini (25), tehnologia sudării la Întreprinderea de Mașini Grele București (30).

2. Facultatea de Mecanică: ingineri cursuri de zi: mașini hidraulice și pneumatice (90), mașini termice (120), mecanică fină (250), utilaj tehnologic chimic (185); subingineri cursuri de zi: mecanică fină (120), utilaj chimic și petrochimie (30), utilaj pentru industria materialelor de construcții (30); subingineri cursuri serale: mecanică fină (30), utilaj pentru industria materialelor de construcții la Întreprinderea de Utilaje și Piese de Schimb București (25) și la Întreprinderea de geamuri Buzău (25).

3. Facultatea de Mecanică agricolă: ingineri cursuri de zi: mecanică agricolă (200), subingineri cursuri serale: industrializarea lemnului la Combinatul pentru Industrializarea Lemnului Pipera (30).

4. Facultatea de Aeronave: ingineri cursuri de zi: aeronave (165).

5. Facultatea de Transporturi : ingineri cursuri de zi: autovehicule rutiere /170), material rulant de cale ferată (80), tehnica transporturilor și telecomenzi feroviare (75); subingineri cursuri de zi: automobile (60); subingineri cursuri serale: autoturism (30), material rulant de cale ferată la Întreprinderea Mecanică de material rulant (25).

6. Facultatea de Metalurgie: ingineri cursuri de zi: metalurgie extractivă (180), turnătorie (215), prelucrări metalurgice (275); subingineri cursuri de zi: prelucrări metalurgice (275), subingineri cursuri zi: turnătorie (90), deformări plastice și tratamente termice (90), subingineri cursuri serale: turnătorie (25).

7. Facultatea de Electrotehnică: ingineri cursuri de zi: electrotehnică (170), subingineri cursuri de zi: mașini și aparate electronice (25); subingineri cursuri serale: mașini și aparate electrice (25).

8. Facultatea de Electronică și telecomunicații: ingineri cursuri de zi: electronică și telecomunicații(350), subingineri cursuri de zi: electronică (125), telefonie-telegrafie (100); subingineri cursuri serale: electronică (60).

9. Facultatea de Automatică: ingineri cursuri de zi: automatizări și calculatoare (270), subingineri cursuri de zi: automatizări industriale (75), subingineri cursuri serale: automatizări industriale

10. Facultatea de Energetică: ingineri cursuri de zi: energetică (250); subingineri cursuri de zi: rețele electrice (30), centrale termoelectrice (40).

Institutul Național de Chimie din București – în cadrul Institutului Politehnic București.

1. Facultatea de Tehnologie chimică: ingineri cursuri de zi: tehnologie chimică organică (110), tehnologia compușilor macromoleculari (85), petrochimie (115), tehnologie chimică anorganică (90), tehnologia silicaților și compușilor oxidici (115); subingineri cursuri de zi: tehnologie chimică organică (50), tehnologia maselor plastice (30), tehnologie chimică anorganică (50), tehnologia materialelor de construcții (30), subingineri cursuri serale: tehnologie chimică organică (55), tehnologie chimică anorganică (50) și la Combinatul Chimic Făgăraș (25); universitari cursuri de zi: chimie (80), chimie-fizică (30), biochimie (25).

2. Facultatea de Utilaje și Ingineria proceselor chimice: ingineri cursuri de zi: utilaje și ingineria proceselor chimice (200).

Pentru anul universitar 1978/1979 s-a aprobat pentru Institutul Politehnic București și Institutul Național de Chimie din București următorul plan de școlarizare la învățământul postuniversitar fără frecvență: inginerie economică (69), mașini unelte cu comandă numerică (26), tribologie, vibrații, stabilitate și fiabilitate în construcțiile de mașini (36), tehnologia construcțiilor de mașini grele (42), motoare cu ardere internă (25), prelucrări neconvenționale (24), mijloace de transport (62), fiabilitatea componentelor și instalațiilor electronice, electrotehnice și automatizări (40), automatizarea complexă și optimizarea proceselor industriale (52), termoelectrică (69), sisteme de transmitere și prelucrare automată a datelor (82),

electronică (52), prelucrarea plastică a metalelor și aliajelor cu destinație specială (12), tratamente termice primare și secundare (27), trafic și autostrăzi (7), mecanizarea complexă a lucrărilor în producția vegetală (52), mecanizarea complexă a lucrărilor în producția animală pe specii de producție (16), chimia analitică și analiza automată în procesele industriale (15), coroziune și protecții anticorozive (26), catalizatori și procese catalitice în industria chimică și petrochimică (14), optimizarea proceselor din industria chimică, celulozei și hârtiei și a materialelor de construcție (20).

Prin Ordinul Ministrului Educației și Învățământului nr. 1128/1978 profesorul Marin Rădoi a fost numit prorector în locul profesorului Mircea Petrescu.

Prin Decretul prezidențial nr. 278 din 16 octombrie 1978 profesorul Ion Teoreanu (decanul facultății de Tehnologie chimică) a fost numit adjunct al ministrului Economiei Forestiere și materialelor de Construcții.

La ședința senatului Institutului Politehnic București din luna decembrie 1978 a fost aprobată execuția bugetară pe anul 1978 și planul financiar pe 1979. A rezultat între altele că Institutul Politehnic București a contribuit la finanțarea învățământului în anul 1978 cu suma de 44.475.000 lei, rezultată din încasările realizate din contractele de cercetare ale cadrelor didactice și din activitatea productivă a studenților.

În ședința din 21 decembrie 1978 Marea Adunare națională a adoptat „Legea educației și învățământului” (nr. 28/1978).

Această lege prevede gratuitatea învățământului de toate gradele, asigurarea accesului neîngrădit al cetățenilor, fără deosebire de naționalitate, în învățământul de toate gradele corespunzător nevoilor dezvoltării economico-sociale a țării, aptitudinile și dorințele fiecăruia, garantarea drepturilor la învățatură a tuturor cetățenilor, iar pentru naționalitățile conlocuitoare asigurându-se folosirea liberă a limbii materne în învățământul de toate gradele; realizarea învățământului obligatoriu de 10 ani, asigurarea unei teminice pregătiri a tineretului în științele fundamentale, precum și a însușirii concepției revoluționare a clasei muncitoare despre lume. Legea subliniază de asemenea principiul politehnizării, al integrării organice a învățământului cu producția și cercetarea științifică, a aplicării principiului muncii și conducerii colective în toate instituțiile de învățământ superior.

Potrivit legii, îndrumarea, controlul și conducerea învățământului de toate gradele se vor face de către Consiliul Superior al Educației și Învățământului, organism nou creat, larg reprezentativ. De asemenea, a fost creat Congresul Educației și al Învățământului chemat să dezbată și să soluționeze problemele fundamentale, să stabilească căile și mijloacele, a sarcinilor ce revin școlii.

În domeniul învățământului superior legea asigură condițiile pregătirii de specialitate cu o înaltă calificare, pentru toate domeniile de activitate, însușirea de către studenți a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, ale culturii și cunoașterii umane, a socialismului științific, a concepției materialist-dialectice și istorice despre lume și viață, a ideologiei și politicii partidului. Legea asigură de asemenea, condițiile participării învățământului superior la programele științei, tehnicii și culturii. Întregul proces instructiv-educativ din învățământul superior se desfășoară pe baza integrării acestuia cu producția, proiectarea și cercetarea științifică. Învățământul superior trebuie să asigure pregătirea specialiștilor în profiluri largi, astfel încât să se poată adapta rapid la transformările care au loc în viața economică și socială, în domeniul științei și tehnicii. Practica în producție a studenților trebuie să le asigure acestora însușirea cunoștințelor și deprinderilor necesare exercitării eficiente a viitoarei profesii, prin participarea nemijlocită la activitatea de producție, de proiectare și cercetare științifică, la activități economice, social-politice, cultural-educative, etc.

În vederea asigurării unei legături permanente între învățământ, producție și cercetare, cadrele didactice care predau discipline tehnice și tehnologice în învățământul liceu, profesional, de maiștri, precum și personalul din învățământul superior, au obligația să lucreze periodic în producție, cercetare și proiectare sau alte unități socialiste de profil.

În ziua de 26 decembrie 1978, în prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, a fost pusă în funcțiune hala mare a Întreprinderii de Mașini-unelte și Agregate București, strungul carusel românesc SC 169 D, o performanță a capacității de creație științifică și tehnică românească. Strungul a fost proiectat și executat prin eforturile conjugate a 28 de unități industriale din întreaga țară și a 9 instituții de cercetări și proiectări și de învățământul superior tehnic. Strungul permite prelucrarea de piese cu diametrul maxim de 16 m, o înălțime de 5,5 m și o masă de 400 tone.

Institutul Politehnic București și-a adus o contribuție importantă la proiectarea portalului și a săniilor, ca și a sustentației hidraulice. Au contribuit catedrele de mașini-unelte și scule, de turnătorie și forje, de tehnologia materialelor și sudură, de mașini electrice, de automatică, de organe de mașini, de rezistența materialelor, de mecanică și de geometrie descriptivă și desen.

În anul 1978 au fost încheiate următoarele înțelegeri de colaborare cu instituții de învățământ superior și de cercetare din străinătate:

1. Înțelegerea cu Institutul Politehnic din Varșovia (Polonia), pe o durată de 3 ani, cu posibilități de prelungire, prevede schimburi de cadre didactice pe o durată de 4 săptămâni anual.

2. Înțelegerea cu Universitatea de Stat „M.V. Lomonosov” din Moscova (URSS) încheiată cu Institutul Național de Chimie din cadrul Institutului Politehnic București pe perioada 1978-1980 (continuare a unui acord încheiat în 1971 cu Universitatea din București, când facultatea de Chimie aparținea Universității).

3. Înțelegere cu Universitatea „Louis Pasteur din Strassbourg (Franța), în care se prevede o colaborare între laboratorul de chimie fizică și electrochimie și chimia fizică a corpului solid de a efectua cercetări comune și asupra sistemelor electrochimice de conversie a energiei. Se prevede deplasarea a 1-2 specialiști anual.

4. Înțelegerea cu Universitatea „Aix Marsilia” (Franța), pe perioada 1978-1980, în care se prevede colaborarea pe teme de chimie fizică.

În anul 1978, prin Ordinul ministrului Educației și Învățământului nr. 347 s-a înființat unitatea de cercetare-proiectare „Colectivul de cercetare-proiectare, microproducție și servicii în domeniul mecanicii fine” pe lângă catedra de mecanică fină.

În anul 1978 catedra de Tehnologia metalelor și sudură a preluat Service-ul pentru aparate cu ultrasunete și cu raze X produse de firmele Krautkramer și respectiv Scifert din R.F. Germania.

*

În anul 1978 s-a dat în funcțiune un nou corp de clădire la localul institutului din Splaiul Independenței 313, cu o suprafață desfășurată de 977 mp, cuprinzând laboratoare de încercări de materiale (pe lângă catedra de rezistența materialelor).

*

În anul 1978 Andrei Țugulea a fost ales președinte al Comitetului sindicatului din institut. Studenții institutului au participat pe două mari șantiere ale tineretului: a) Canalul Dunăre - Marea Neagră (studenții facultăților de electrotehnică și mecanică) și b) Combinatul minier Oltenia (studenții facultății de energetică).

1979

În anul 1979 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice: **profesori:** Vsevolod Radcenco (termotehnică și mașini termice), Petre Sonea (electrotehnică II), Ionel Achim (filozofie), Vlad Ionescu (automatică I); **conferențiar:** Maria Năstase-Georgescu (socialism științific), Vasile Popescu (pedagogie și limbi străine), Victor Surugiu (educație fizică și sport), Aurel Stoicescu (autovehicule rutiere), Marin Drăgulinescu (tehnologie electronică și fiabilitate), Dan Mihoc (automatică I), Cornelia Costin (chimie și tehnologie anorganică); **șefi de lucrări:** Luminița Iolanda Daniello, Vladimir Fara și Maria Popa-Milea (fizică), Bogdan Sergiu Ionescu (rezistența materialelor), Sergiu Ivancenco, Elena Miriță, Mihail Rașeev, Ștefan Stanciu, Andrei Tudor și Sergiu Turcu (organe de mașini), Gheorghe Băran, Bedros Petru Nae Sandu și Nicolae Dan Robescu (hidraulică și mașini hidraulice), Teodor Brusalis (termotehnică și mașini termice), Constantin Ioan Daniel (electrotehnică I), Maria Neamțu, Rodica Aurora Tuduțe și Liubov Tertșco (electrotehnică II), Mihai Cojocar (metalurgie fizică), Ioana Chiriac și Dumitru Marin (geometrie descriptivă și desen I), Gheorghe Ene (utilaj chimic), Gheorghe Hobeau (cazane și turbine cu aburi), Andrei Belei, Nicolae Negurescu, Constantin Pană și Marcel Popa (motoare cu ardere internă), Gheorghe Amza, Dan Dimitrescu și Adrian Paris (tehnologia materialelor și sudurii), Marian Gheorghe, Florin Ionescu, Iulian Luncaș, Florin Manolache, Corneliu Neagu, Emil Rizescu, Ion Spulber și Andrei Szuder (tehnologia construcțiilor de mașini), Traian Aurite, Constantin Pană și Constantin Sandu (mașini-unelte și scule), Dan Stoian (mașini agricole), Decebal Farini (transporturi și telecomenzi feroviare), Mircea Covrig și Ruxandra Togui (mașini electrice), Florin Ionescu și Constantin Vlaicu (măsurii și aparate electrice), Longin Ionescu (centrale electrice), Cornel Toader (rețele electrice), Silvia Ciocină, George Eugen Lojevschi, Ion Marghescu și Dinu Zamfirescu (radiocomunicații), Andrei Silard și Emil Sofron (dispozitive, circuite și aparate electronice), Ilie Catană (automatică I), Irina Atanasiu, Eugenia Kalisz, Florica Moldoveanu și Nicolae Țăpuș (calculatoare), Ilie Butnariu (siderurgie), Ion Constantin (metalurgia metalelor neferoase), Gheorghe Chelu și Gheorghe Istrate (turnătorie și forjă), Ariana Cristina Antoniu, Mircea Mercheș, Iulia Strungaru, Vasile Șerban și Elena Tudorache (chimie și tehnologie anorganică), Constantin Aurel Bornaz, Take Constantinescu, Sanda Fătu, Ion Ionescu, Florin Iordache, Rodica Lazăr, Luminița Pârvulescu, Sânziana Roșca și Marieta Elena Sava (chimie și tehnologie organică), Hans Helmut Rehner (silicați și compuși oxidici), Vasile Magearu și Șerban Constantin Moldoveanu (chimie analitică), Liliana Ciurea, Minodora Leca și Aurelia Meghea (chimie fizică), **lectori:** Constantin Dicu, Eleonora Marcu și Violeta Popescu (matematici I), Gheorghe Budianu și Constantin Meghea (matematici II), Mircea Cârnu, Dan Larionescu și Vasile Masgras (matematici III), Panorica Iliescu și Marioara Rădulescu (socialism științific), Domnica Băbuș, Mihai Gabriel Bordânc, Mihaela Alice Delia Popa și Lucia Gabriela Popa (organizare și conducere industrială), Irina Ionescu-Vâlceanu, Elena Lazu, Iulian Popescu, Rodica Popescu și Maria Zaharia (pedagogie și limbi străine), Marius Paul Rădulescu (educație fizică și sport), **asistenți:** Dumitru Șerban Bolintianu, Ilie Bulacu, Laurenția Viorica Degeratu, Astra Rodica Minculescu și Cristian Octav Olteanu (matematici I), Mihnea Petru Radu Moroianu (matematici II), Cătălin Ioniță, Dumitru Ivașcu și Magdalena Lungu (matematici III), Carmina Aurelia Bălțatu, Dorin Cecan, Nicoleta Eșanu, Ion Gurgu, Vladimir Iancu, Romeo Ionică, Rudolf Emil Nistor, Vasile Popescu, Constantin Roșu și Cătălin Valer Scridonesi (fizică), Luminița Radcenco și Mariana Savu (mecanică), Alexandru Chisacov (termotehnică și mașini termice), Gheorghe Frățiloiu (electrotehnică I), Dorina Adriana Merișcă (electrotehnică II), Georgeta Coșmeleață și Rami Șaban (metalurgie fizică), Elena Elvira Ion (geometrie descriptivă și desen II), Dumitru Cristea (filozofie), Florin Dănălache, Cezar Scarlat, Anca Iuliana Stoica și Mihai Adinel Stoica (organizare și conducere industrială), Sanda Marina Chiuță, Dumitru Nețșulea și Alexandru Ronai (pedagogie și limbi străine), Liliana Becea, George Constantinescu și Teodor

Uscatu (educație fizică și sport), Constantin Lipănescu, Constantin Nitu și Horia Panaitopol (mecanică fină), Gheorghe Dan Pasat (utilaj chimic), Manuela Elena Chindea (cazane și turbine cu aburi), Victor Gheorghiu (motoare cu ardere internă), Cătălin Bungetzianu și Ilie Stiharu (aeronave), Smaranda Nițu și Claudia Laurenția Popescu (măsurii și aparate electrice), Rodica Stoian (electronică aplicată), Florin Popențiu (tehnologie electronică și fiabilitate), Gabriela Vrinceanu (telefonie, telegrafie), Ioan Cezar Corăci (automatică I), Vasile Grigore Lungu, Gheorghe Petrescu și Dominic Sotirescu (calculatoare), Maria Nicolae (siderurgie), Florin Ștefănescu (turnătorie, forje), Ursula Lucia Bologa, Cristina Mihaela Hajdu, Mihaela Carmen Mocioi-Ceașescu și Ion Untea (chimie și tehnologie anorganică), Renate Hermine Pătrașcu (chimie și tehnologie organică), Nicolae Toma (silicați și compuși oxidici), Cecilia Constantinescu (chimie analitică), Valentin Pleșu, Paula Postelnicescu și Gheorghe Soare (inginerie chimică).

În anul 1979 au fost pensionate următoarele cadre didactice: **profesori:** Radu Dinescu, Ion Șabac și Chiriac Vasiliu, **șefii de lucrări:** Zoe Alexandrina Dumitrescu, Maria Carmina Panaitescu și Florica Staicu, **lectorii:** Marioara Ionescu, Ioana Lungescu-Coman și Ruxandra Tudoran, **asistenții:** Elena Aurelia Dinescu și Valentina Pădurean.

S-au transferat la alte instituții șefa de lucrări Ioana Raluca Grozea și asistent Eugen Cioratu.

S-a desființat contractul de muncă următoarelor cadre didactice: șefi de lucrări: Enrich Muller și Alexandra Monica Petrescu și asistenții: Corneliu Iordache și Elvira Stoica.

Au decedat: profesorii: Gheorghe Th.Gheorghiu, Ștefan Matea și Dorin Pavel, conferențiar: Viorica Hortopan și asistenții: Irina Ruxandra Pătrîngenu și Sanda Maria Teodorescu.

Prin ordinul Ministerului Educației și Învățământului nr. 2805, conf. Sorin Roșca a fost numit decan al Facultății de Tehnologie Chimică, cu data de 01.02.1979.

□

În ziua de 12 aprilie 1979 s-a semnat la Academia "Ștefan Gheorghiu" o convenție de colaborare între Institutul Politehnic București și această instituție. Convenția prevedea un schimb sistematic și permanent de experiență în domenii de interes reciproc (organizarea de expuneri și seminarii pe teme social-politice, economice și tehnice), abordarea în comun a unor lucrări de cercetare, organizare de manifestări științifice comune, colaborare între centrele de calcul ale celor două instituții, participarea în comun la acțiunea de perfecționare a pregătirii marilor întreprinderi. Convenția era însoțită de planuri întocmite anual și concretiza probleme ce urmau a fi abordate în anul respectiv.

□

Între 14-16 iunie 1979 a avut loc "A 3-a Conferință de sisteme automate și informaționale în industrie - SAII 3" organizată de Facultate de automatică. Au fost prezentate 168 de comunicări științifice, dintre care 156 comunicări au fost prezentate de specialiști români, iar 12 comunicări au fost prezentate de specialiști de peste hotare. Lucrările s-au desfășurat în 19 secțiuni, precum și în cadrul a două mese rotunde.

□

Ca urmare a Decretului prezidențial nr. 200 din 26 iunie 1979 privind aprobarea planului de școlarizare la învățământul liceal, profesional, de maiștri, superior și postuniversitar, în anul

școlar 1979/1980, s-au fixat următoarele cifre de școlarizare pentru Institutul Politehnic București:

1. **Facultatea tehnologia construcțiilor de mașini:** ingineri cursuri de zi: tehnologia construcțiilor de mașini-275, mașini unelte-170, utilajul și tehnologia sudării-75; subingineri cursuri de zi: tehnologia construcțiilor de mașini-50; ingineri cursuri serale: tehnologia construcțiilor de mașini-30, mașini unelte-30; subingineri cursuri serale: tehnologia construcțiilor de mașini-25, tehnologia sudării la Întreprinderea de mașini grele București-25.
2. **Facultatea de mecanică:** ingineri cursuri de zi: mașini hidraulice și pneumatice-90, mașini termice-120, mecanică fină-250; utilajul tehnologic chimic-185; subingineri cursuri de zi: mecanică fină-125, utilaj chimic și petrochimic-25, utilaj pentru industria materialelor de construcții-25; subingineri cursuri serale: mecanică fină-30, utilaj chimic și petrochimic la Combinatul chimic Făgăraș-25.
3. **Facultatea de mecanică agricolă:** ingineri cursuri de zi: mecanică agricolă-200
4. **Facultatea de aeronave:** ingineri cursuri de zi: aeronave-175
5. **Facultatea de transporturi:** ingineri cursuri de zi: autovehicule rutiere-170, material rulant de cale ferată-80, tehnologia transporturilor și telecomenzi feroviare-100; subingineri cursuri de zi: automobile-50; subingineri cursuri serale: automobile-30, material rulant de cale ferată la Întreprinderea mecanică de material rulant "Grivița Roșie"-25.
6. **Facultatea de metalurgie:** ingineri cursuri de zi: metalurgie extractivă-250, turnătorie-215, prelucrări metalurgice-275; subingineri cursuri de zi: turnătorie-110, deformări plastice și tratamente termice-85; ingineri cursuri serale: metalurgie extractivă-30; subingineri cursuri serale: turnătorie-30.
7. **Facultatea de electrotehnică:** ingineri cursuri de zi: electrotehnică-170; subingineri cursuri de zi: mașini și aparate electrice-25; subingineri cursuri serale: mașini și aparate electrice-25.
8. **Facultatea de electronică și telecomunicații:** ingineri cursuri de zi: electronică-350; subingineri cursuri de zi: electronică-125, telefonie-telegrafie – 30; ingineri cursuri serale: electronică și telecomunicații-25; subingineri cursuri serale: electronică-50.
9. **Facultatea de automatizări:** ingineri cursuri de zi: automatizări și calculatoare-270; subingineri cursuri de zi: automatizări industriale-75; subingineri cursuri serale: automatizări industriale-50.
10. **Facultatea de energetică:** ingineri cursuri de zi: energetică-250; subingineri cursuri de zi: rețele electrice-30, centrale termoelectrice-40.

Institutul național de chimie din București (în cadrul Institutului Politehnic București)

1. **Facultatea de tehnologie chimică:** ingineri cursuri de zi: chimie organică-100, tehnologia compușilor macromoleculari-75, petrochimie-110, tehnologie chimică anorganică-90, tehnologia silicaților și compușilor oxidici-100; subingineri cursuri de zi: tehnologie chimică organică-30, tehnologia maselor plastice-30, tehnologie chimică anorganică-30, tehnologia materialelor de construcții-50; ingineri cursuri serale: tehnologie chimică organică-25, tehnologie chimică anorganică-25; subingineri cursuri serale: tehnologie chimică organică la Combinatul chimic Făgăraș-25; universitari: chimie-75, chimie fizică-25, biochimie-25.

2. **Facultatea de utilaje și ingineria proceselor chimice:** ingineri cursuri de zi: utilaje și ingineria proceselor chimice-450.

□

Pentru anul universitar 1979-1980 s-a aprobat, pentru Institutul Politehnic București și Institutul național de chimie, următorul plan de școlarizare, la învățământul postuniversitar fără frecvență: inginerie economică-76, mașini unelte cu comandă numerică-44, tribologie, vibrații, stabilitate și fiabilitate în construcții de mașini-40, tehnologia construcțiilor de mașini grele-27, motoare cu ardere internă-40, prelucrări neconvenționale-29, mijloace de transport-55, fiabilitatea componentelor și instalațiilor electronice, electrotehnice și automatizări-54, automatizarea complexă și optimizarea proceselor industriale-65, termoelectrică-65, sisteme de transmitere și prelucrare automată a datelor-76, electronică-68, elaborarea metalelor și aliajelor-17, prelucrarea plastică a metalelor și aliajelor cu destinație specială-13, tratamente termice primare și secundare-23, mecanizarea complexă a lucrărilor în producția vegetală și animală-48, chimie analitică și analiză automată în procesele industriale-17, coroziune și protecții anticoroziive-46, catalizatori și procese catalitice în industria chimică și petrochimică-12, optimizarea proceselor din industria chimică, celulozei, hârtiei și materialelor de construcții-15.

□

La 6 octombrie 1979 a avut loc Conferința de dare de seamă și alegeri a organizației de partid a Institutului Politehnic București. A fost ales noul comitet de partid alcătuit din 29 membri și 14 membri supleanți.

A fost ales un birou al comitetului de partid alcătuit din 9 membri și 4 membri supleanți, ca secretar al Comitetului de partid tovarășul prof. Voicu Tache, iar ca secretar adjunct: șef lucrări Elena Mihăilescu, conferențiar Ioana Smirnov și profesor Constantin Ciocîrdia.

*

În zilele de 19 – 24 noiembrie 1979 au avut loc lucrările celui de-al XII-lea Congres al Partidului Comunist Român. În "Raportul Comitetului Central cu privire la activitatea Partidului Comunist Român, în perioada dintre Congresul al XI-lea și Congresul al XII-lea și sarcinile de viitor ale partidului" prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, s-a arătat, referitor la problemele învățământului că: "...Un obiectiv esențial al cincinalului este dezvoltarea în continuare a învățământului pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, a politehnizării și integrării strânse cu producția și cercetarea, organizarea temeinică a calificării forței de muncă, generalizarea procesului de reciclare a cadrelor, perfecționarea pregătirii profesionale a tuturor oamenilor muncii.

Populația școlară va reprezenta în 1985 circa 27%. Sistemul de învățământ creat în țara noastră asigură școlarizarea corespunzătoare a întregului tineret, formarea cadrelor necesare tuturor sectoarelor activității economico-sociale. Se vor crea condiții ca până în 1990 să fie generalizat învățământul de 12 ani. Se va dezvolta în continuare învățământul superior – cu deosebire cel tehnic – care la sfârșitul anului 1985 va cuprinde peste 200.000 studenți. Se va asigura o creștere mai accentuată a învățământului seral și fără frecvență pentru a da posibilitatea oamenilor muncii care lucrează direct în producție să obțină o calificare tot mai înaltă. Învățământul profesional va continua să constituie o formă importantă de pregătire a muncitorilor calificați, cuprinzând circa 20% din numărul absolvenților învățământului de 10 ani. Cheltuielile statului pentru dezvoltarea bazei materiale, finanțarea procesului de învățământ, acordarea de burse și alte forme de sprijin material elevilor și studenților vor depăși 128 miliarde de lei.

O deosebită atenție trebuie acordată practicii în producție, care va reprezenta circa o treime din totalul programului de învățământ, asigurând însușirea de către tinerii generații a deprinderilor necesare exercitării unor profesii utile, care să le permită încadrarea rapidă în producție.

Concomitent cu dezvoltarea învățământului se va extinde acțiunea de reciclare profesională a oamenilor muncii, inclusiv a tărânimii. Se prevede cuprinderea în programele de reciclare a peste 2 milioane de persoane anual, astfel ca în cursul unui cincinal fiecare om al muncii să participe cel puțin o dată la o formă organizată de perfecționare a pregătirii profesionale și tehnice.”

Congresul al XII – lea a reales în unanimitate, prin vot secret, pe tovarășul Nicolae Ceaușescu ca secretar general al partidului.

Următoarele cadre didactice din Institutul Politehnic București au fost alese în Comitetul Central al Partidului Comunist Român: membrii: conf. Ștefan Bîrlea, conf. Traian Dudaș, prof. Suzana Gâdea, prof. Marin Rădoi, prof. Tache Voicu; membrii supleanți: prof. Ion Teoreanu, prof. Rodica Vilcu, prof. Radu Voinea.

În Comitetul Politic Executiv al CC al PCR au fost aleși ca membrii supleanți: prof. Suzana Gâdea și prof. Marin Rădoi.

□

În ședința comună a Senatului Institutului Politehnic București și a Comitetului de partid al institutului din 7 decembrie 1979 s-a hotărât ca desfășurarea activității de cercetare științifică să se facă în continuare, în principal pe baza unor programe prioritare cu caracter multidisciplinar și interdisciplinar, care să reunească, fiecare, mai multe cadre din institut. Tematica acestor programe avea la bază documentele Congresului al XII-lea al PCR. S-au aprobat într-o primă etapă următoarele programe prioritare de cercetare științifică la nivelul institutului: 1. calculatoare electronice și aplicații în industrie; 2. tehnica microundelor; 3. tribologie; 4. energie solară; 5. stocarea energiei; 6. tehnica nucleară; 7. interacțiunea radiației cu substanța; 8. energetică și 9. roboți industriali.

□

În anul 1979 s-a dat în folosință un corp de clădire pentru laboratorul de încercări de materiale de pe lângă catedra de rezistența materialelor în suprafață totală de 977 mp.

□

În anul 1979 Mircea Angelescu, cadru didactic la Institutul de construcții București, a fost ales prim secretar al Comitetului de partid al Centrului Universitar București.

În anul 1979 studenții institutului au participat la trei mari șantiere ale tineretului: 1. Canalul Dunăre – Marea Neagră (studenții facultăților de tehnologie chimică și de metalurgie), 2. Bazinul carbonifer Oltenia (studenții facultății de tehnologia construcțiilor de mașini), 3. Viișoara Nord (studenții facultății de aeronave).

1980

În prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român s-au deschis, la 11 februarie 1980, în Sala Palatului Republicii lucrările Congresului

Educației și Învățământului. Au participat 3.350 delegați și invitați, reprezentând circa 260.000 de membri ai corpului didactic – educatoare, profesori, cadre universitare – precum și personalități ale vieții științifice și culturale, reprezentanți ai organizațiilor obștești și de tineret.

Din Institutul Politehnic București au participat 54 de delegați și 27 de invitați.

În cuvântul adresat Congresului, secretarul general al partidului a arătat marea dezvoltare a întregului învățământ (131.000 săli de clasă și amfiteatre, 18.000 laboratoare, 16.000 ateliere ale unităților de învățământ, 260.000 cadre didactice, peste 70% dintre studenți sunt bursieri, etc.) și a insistat asupra importanței aplicării hotărâte a principiului politehnizării, a asigurării unui larg orizont profesional, științific și tehnic. a legării strânse, organice a învățământului cu cercetarea și producția, a îmbunătățirii practicii studenților și elevilor, a unei colaborări mai strânse între unitățile de învățământ și unitățile economice productive, a unei contribuții mai însemnate a potențialului științific din școli și universități la soluționarea problemelor importante ale economiei noastre naționale.

Congresul Educației și Învățământului a dezbătut, în zilele de 11 și 12 februarie, în ședințe plenare și pe secțiuni sarcinile ce revin cadrelor didactice și instituțiilor de învățământ pentru îndeplinirea hotărârilor Congresului al XII-lea al P.C.R., Programul privind asigurarea forței de muncă, dezvoltare învățământului și perfecționarea continuă a cadrelor în perioada 1981- 1990, planurile de învățământ și proiectul Statutului personalului didactic. De asemenea, Congresul a ales Consiliul Superior al Educației și Învățământului (președinte Ștefan Voitec, vicepreședinte al Consiliului de Stat; prim - vicepreședinte: Aneta Spornic, ministrul Educației și Învățământului).

#

În ziua de 9 martie 1980 au avut loc în întreaga țară alegeri de deputați în Marea Adunare Națională, în Consiliile populare județene și ale municipiului București și în consiliile populare comunale și ale sectoarelor municipiului București.

Dintre cadrele didactice ale institutului au fost aleși:

- 1) deputați în Marea Adunare Națională: prof. Felicia Cornea, prof. Mihai Drăgănescu, prof. Suzana Gâdea, prof. Marin Rădoi, prof. Ion Teoreanu, prof. Rodica Vălcu și conf. Mariana Beliş;
- 2) deputați în Consiliul popular al municipiului București: prof. Jean Moncea, conf. Mariana Beliş

#

În anul 1980 s-au făcut următoarele numiri de cadre didactice: **profesori:** Traian Crețu (fizică), Mihail Luciliu Atanasiu (mecanică), Toma Pană (rezistența materialelor), Maria Petrescu (metalurgie fizică), Neculai Bădilă și Dimitrie Rebușapcă (economie politică), Anatolie Carabulea (organizare și conducere industrială), Petre Dodoc (mecanică fină), Gheorghe Zgură (tehnologia materialelor și sudurii), Ion Gheghea (mașini unelte și scule), Dorin Cristescu (rețele electrice), Simion Buzilă (turnătorie, forjă), Emilian Angelescu, Cornelia Bejan și Ionel Constantinescu (chimie și tehnologie anorganică), Mihai Diminie (chimie și tehnologie organică), Emil Danciu (inginerie chimică);

conferențieri: Valeriu Prepelîță (matematici II), Dorel Homentcovschi și Vasile Tănase (matematici III), Neculai Stere (organe de mașini), Ion Seteanu (hidraulică și mașini pneumatice), Constantin Dumitrescu și Mihai Ursache (metalurgie fizică), Cătălin Basarab Zamfir (filozofie), Gheorghe Mașala (economie politică), Adrian Gheorghe (organizare și conducere industrială), Ion Bulugioiu, Ștefan Miu și Georgeta Stoienescu (educație fizică), Ion Iordache (cazane și

turbine cu abur), Constantin Ispas (mașini unelte și scule), Teodor Bădescu, Angela Kriza și Ana Zaharia (chimie și tehnologie anorganică), Mircea Banciu Nicolae Cobianu și Aurelia Ghenciulescu (chimie și tehnologie organică), Alin Bărbulescu (silicți și compuși oxidici), Constantin Petroescu (chimie analitică) și Florin Daneș (chimie fizică);

șefi de lucrări: Gheorghe Lăzărescu, Gheorghe Macarie și Amelita Vogel (fizică), Nicolae Manafi, Barbu Plosceanu și Florin Paul Simion (mecanică), Nicolae Manafi, Barbu Pleosceanu și Florin Paul Simion (mecanică), Barbu Grecu (mecanisme), Ion Dan Filipoiu și Ioan Marin (organe de mașini), Mircea Erhan și Mihai Manoliu (hidraulică și mașini hidraulice), Sorin Dimitriu (termotehnică și mașini termice), Radu Enache și Gheorghe Frățiloiu (electrotehnică I), Gelu Ionel Ionescu (electrotehnică II), Șerban Minculescu (geometrie descriptivă și desen I), Marin Bane și Toma Vasile (metalurgie fizică), Emanoil Cosor, Radu Dumitru Marinescu și Anca Iuliana Stoica (organizare și conducere industrială), Gheorghe Valeriu Banu, Dinu Mihai Comănescu, Gheorghe Octavian Donțu, Eugen Grecu, Silvia Ionescu- Muscel Sorin Kostrakievici (mecanică fină), Mihai Delgeanu și Lucian Mihăescu (cazane și turbine cu abur), Doru Virgil Păușan, Gabriel Dumitru și Maria Petrescu (tehnologia materialelor și sudurii), Gheorghe Sindilă și Constantin Stăncescu (tehnologia construcțiilor de mașini), Adrian Lucian Ghionea și Eugen Străjescu (mașini unelte și scule), Alexandru Frățilă (mașini agricole), Cristian Nicolae Andreescu, Ion Mircea Oprean și Nicolae Bejan (autovehicule rutiere), Liviu Ioan Roșianu (material rulant), Vasile Dincescu (transporturi și telecomenzi feroviare), Virgil Fireșteanu și Dumitru Stanciu (mașini electrice), Marin Sărăcin (mașini și aparate electrice), Ion Ghiuță, Gheorghe Comănescu, Neculai Mihăilescu și Horia Mihail Tănase (centrale electrice), Petru Postolache (rețele electrice), Augustin Iuoraș și Raul Vergulescu (radiocomunicații), Dan Stoichescu (electronică aplicată), Adrian Nicolae Mihalache, Ion Rusu, Paul Șchiopu (tehnologie electronică și fiabilitate), Teodor Borangiu, Bogdan Dreașcă, Doina Stănescu-Gădea, Florin Stratulat (automatică I), Silviu Dumitriu, Ruxandra Ioana Mihiu, Ion Călin Russ, Petre Gheorghe Stoica (automatică II), Dorin Florin Irimescu, Trandafir Moisa, Mihail Atodiroaie (calculatoare), Vasilica Dina (agregate și instalații metalurgice), Mihail Buzatu (metalurgia metalelor neferoase), Florintina Avramescu, Mariana Bichir, Magdalena Dinculescu, Melania Ecaterina Guțul, Dana Maria Marinescu, Gheorghe Nedelcu, Cristina Pascu, Ion Udrea (chimie și tehnologie anorganică), Cornelia Cercasov, Bogdan Mărculescu, Mircea Moraru, Anca Rodica Nicolae, Ion Sebe, Rodica Adriana Vlad (chimie și tehnologie organică), Virginia Burghilea (silicați și compuși oxidici), Zoe Alexandrina Cenușe, Marilena Lucia Ciohodaru, Dumitru Costache, Dan Petre Geană, Magdalena Maria Hilebrand, Mihaela Olteanu, Belarisa Popescu, Teodor Vișan (chimie fizică), Romulus Dima, Alexandru Woinarovich (inginerie chimică);

lectori: Ligia Lucia Brînzănescu, Ecaterina Cioară, Ionel Tevy, Gheorghe Tudor matematici I), Dumitru Ivașcu, Rodica Tomescu (matematici II), Antoaneta Arșin, Larisa Băjenar, Elena Deciu, Martina Ileana Dinu, Inocențiu Drăghicescu, Sanda Manea, Radu Medințu, Ana Maria Neagu, Gheorghe Potcovaru, Galina Toma (matematici III), Dumitru Cristea (filozofie), Ion Ciutacu (economie politică), Ana Elisabeta Bazac, Ștefan Ciobanu, Dumitru Iacob, Gheorghe Radu, Mircea Stoica (socialism științific), Gabriel Sorin Baci, Nicolae Dima, Georgeta Ghionea, Neonila Horneț, Liliana Macovei, Ana Nicula, Lăcrămioara Radeș (pedagogie și limbi străine), Ioan Bota (educație fizică și sport);

asistenți: Silvia Eugenia Bontaș, Mircea Alaxandru Botnariu, Cristian Dumitrescu (matematici I), Traian Dragu Atanasiu, Emilian Brăilescu, Lucian Jude, Gheorghe Linca, Marilena Voica Mateescu, Marius Mateescu, Mihai Rebenciu, Victoria Stanciu (matematici III), Eugenia Cărbunescu, Mihaela Dumitru, Alexe Petcov, Adrian Podoleanu, Liliana Mihaela Popa, Ileana Rusu, Elena Slavnic, Petcu Știucă (fizică), Eliza Victoria Armeanu (mecanică), Mihail Sobec (rezistența materialelor), Maria Bejan (electrotehnică II), Mircea Grigoriu, Mihai Manoliu,

Monica Popovici (hidraulică și mașini hidraulice), Valerica Suci (metalurgie fizică), Ligia Carmen, Mariana Petrescu (geometrie descriptivă și desen I), Traian Onaciu (geometrie descriptivă și desen II), Sorin Cristian Ionescu (organizare și conducere industrială), Maria Cornelia Bîrliba, Adrian Paul Iliescu, Vladimir Petrovici (filozofie), Ioan Matei, Stela Rădulescu (pedagogie și limbi străine), Niculae Mastacan, Eugeniu Voiculescu (educație fizică și sport), Nicoleta Teodorescu (utilaj chimic), Florin Munteanu, Marcel Pleșca, Gheorghe Solomon (tehnologia materialelor și sudură), Radu Cristea, Constantin Opran (tehnologia construcțiilor de mașini), Ioan Marinescu (mașini unelte și scule), Laurențiu Popa (autovehicule rutiere), Andrei Sirbu (aeronave și instalații de bord), Felecian Soran (mașini electrice), Mihail Ceclan (centrale electrice), Corneliu Burileanu (dispozitive, circuite și aparate electronice), Dumitru Mihai Armulescu, Virgil Golumbeanu (tehnologie electronică și fiabilitate), Dan Popescu (automatică I), Sorin Barbulea (automatică II), Mihail Corneliu Constantinescu (calculatoare), Doina Răducanu, Marcel Valeriu Suci, Mihail Tîrcolea (siderurgie), Dănel Dorel Baiu, Mariana Daniela Marinescu, Dan Constantinescu (agregate și instalații metalurgice), Sorin Drăghici, Vasile Grad (turnătorie, forjă), Manuela Nicoleta Bobîrnac, Gabriela Tina Teodorescu (chimie și tehnologie anorganică), Angela Popescu (chimie și tehnologie organică), Florinel Gabriel Bănică, Elena Diacu, Dan Constantin Vîrtosu (chimie analitică), Gheorghe Anițescu, Mihaela Drăgănoiu (chimie fizică), Vasile Bologa, Iosif Nagy, Ioan Pîrjol, Mircea Ioan Popescu, Marian Radu, Marta Cătălina Stroescu, Alexandru Ștefan.

#

Următoarele cadre didactice au fost pensionate în anul 1980: profesori: Francisc Albert, Vasile Mantilici, Nicolae Sipoș; conferențieri: Jean Henri Boissard, Marioara Justina Rădulescu; șef de lucrări: Tatiana Georgescu; lector: Iulian Popescu; asistent: Lidia Brebene

S-au transferat la alte instituții și întreprinderi următoarele cadre didactice: asistenți: Victor Chiușdea, Radu Zitti.

S-a desfăcut contractul de muncă următoarelor cadre didactice: profesori: Corneliu Penescu, Ion Stăncescu; conferențieri: Ion Cîric; șefi de lucrări: Joji Bonis, Ștefan Cserveni, Eugen Stănicu; asistenți: Maria Agoston, Zamfira Cațanu, Dan Cautiș, Gheorghe Nicolae, Monica Popea, Andrei Savin, Cristian Suci.

Au încetat din viață următoarele cadre didactice: Profesor Mircea Constantin Soare; șef lucrări Eva Butuceanu și lector Romeo Abălaru.

#

La 28 februarie 1980 tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al P.C.R., a făcut o vizită de lucru la întreprinderea “23 August”, “Republica” și la Întreprinderea de lână pieptănată. La întreprinderea “23 August”, tovarășul Nicolae Ceaușescu a insistat asupra necesității introducerii în construcția de mașini a unor tehnologii moderne, de vârf, care să asigure creșterea calității produselor și sporirea productivității muncii. Specialiștii uzinei au arătat că au obținut rezultate bune în această direcție, colaborând intens cu cadrele didactice de la Institutul Politehnic București.

Prin intermediul unei expoziții de piese și subansamble din componența motoarelor, directorul întreprinderii “23 August” și rectorul Institutului Politehnic București, profesorul Radu Voinea au înfățișat unele rezultate ale acestei colaborări dintre producție, cercetare și învățământ, în direcția mecanizării, asimilării de materiale și produse noi, creșterii parametrilor de funcționare a unor agregate. Apreciind aceste rezultate și indicând ca cele mai eficiente soluții să fie generalizate cât mai repede, tovarășul Nicolae Ceaușescu a cerut ca în timp de un an să se

realizeze, împreună cu specialiștii din industrie o linie modernă de turnătorie având procesul tehnologic complet automatizat, aceasta urmând să constituie un model pentru acest sector de producție.

#

Între 11-14 iunie a avut loc "A 8-a Conferință Internațională de fluidică Jablona" organizată de Facultatea de automatică. La conferință s-au prezentat 104 lucrări: 35 lucrări având ca autori specialiști români și 69 lucrări, autori din alte țări. La discuțiile care au avut loc în cadrul celor zece secțiuni și două mese rotunde au luat parte 121 specialiști din România și 59 specialiști din străinătate (URSS, Canada, Bulgaria Polonia, R. D. Germană, Japonia, etc.)

#

Pentru anul școlar 1980-1981 a fost aprobat următorul plan de școlarizare pentru anul I:

1. Facultatea de tehnologia construcțiilor de mașini: ingineri cursuri de zi: tehnologia construcțiilor de mașini-270, mașini unelte-170, utilajul și tehnologia sudării-90; subingineri cursuri de zi: tehnologia construcțiilor de mașini-33; ingineri cursuri serale: tehnologia construcțiilor de mașini-30, mașini unelte-30; subingineri cursuri serale: tehnologia construcțiilor de mașini -30, tehnologia sudării la Întreprinderea de mașini grele București-30.
2. Facultatea de mecanică: ingineri cursuri de zi: mașini hidraulice și pneumatice-90, mașini termice-80, mecanică fină-250, utilaj tehnologic chimic-185; subingineri cursuri de zi: mecanică fină-77, utilaj chimic și petrochimic-25, utilaj pentru industria materialelor de construcții-255; ingineri cursuri serale: mecanică fină-75, utilaj chimic și petrochimic la Combinatul chimic Făgăraș-30, utilajul pentru industria materialelor de construcții la Întreprinderea de utilaje și piese de schimb București-30.
3. Facultatea de mecanică agricolă: ingineri cursuri de zi: mecanică agricolă-200.
4. Facultatea de aeronave: ingineri cursuri de zi: aeronave-220
5. Facultatea de transporturi: ingineri cursuri de zi: autovehicule rutiere-170, material rulant de cale ferată-80, tehnologia transporturilor și telecomenzi feroviare-100; ingineri cursuri serale: autovehicule rutiere-25; subingineri cursuri de zi: automobile-32; subingineri cursuri serale: automobile-30.
6. Facultatea de metalurgie: ingineri cursuri de zi: metalurgie extractivă-180, turnătorie-170, prelucrări metalurgice-220; subingineri cursuri de zi: turnătorie-55, deformări plastice și tratamente termice-50; metalurgie neferoasă la Combinatul de aluminiu Slatina-30.
7. Facultatea de electrotehnică: ingineri cursuri de zi: electrotehnică-170; subingineri cursuri de zi: mașini și aparate electrice-25; ingineri cursuri serale: electrotehnică-50; subingineri cursuri serale: mașini și aparate electrice-25.
8. Facultatea de electronică și telecomunicații: ingineri cursuri de zi: electronică și telecomunicații-350, subingineri cursuri de zi: electronică-110, telefonie și telegrafie-25, ingineri cursuri serale: electronică și telecomunicații-100, subingineri cursuri serale: electronică-130, telefonie și telegrafie-30.
9. Facultatea de automatică: ingineri cursuri de zi: automatizări și calculatoare-270, subingineri cursuri de zi: automatizări industriale-50, ingineri cursuri serale: automatizări și calculatoare-50, subingineri cursuri serale: automatizări industriale-120.

10. Facultatea de energetică: ingineri cursuri de zi: energetică-250, subingineri cursuri de zi: rețele electrice-30, centrale termoelectrice-50, subingineri cursuri serale : centrale termoelectrice la Întreprinderea "Electrocentrale" București.30

Institutul național de chimie București

1. Facultatea de tehnologie chimică: ingineri cursuri de zi: chimie organică-90, tehnologia compușilor macromoleculari-60, petrochimie-110, tehnologie chimică anorganică-80, tehnologia silicaților și compușilor oxidici-90, subingineri cursuri de zi: tehnologie chimică organică-25, tehnologia maselor plastice-25, tehnologie chimică anorganică-25, tehnologia materialelor de construcții-30; universitari cursuri de zi: chimie-75, chimie-fizică - 25, biochimie-25, ingineri cursuri serale: tehnologie chimică organică-25, tehnologia compușilor macromoleculari-25, tehnologia chimică anorganică-25, tehnologia silicaților și compușilor oxidici-50; subingineri cursuri serale: tehnologia chimică organică-30 și la Combinatul chimic Făgăraș-25, tehnologie chimică anorganică-30, la Combinatul chimic Rm. Vâlcea-25.
2. Facultatea de utilaje și ingineria proceselor chimice: ingineri cursuri de zi: utilaje și ingineria proceselor chimice-320, ingineri cursuri serale: utilaje și ingineria proceselor chimice-30.

#

Pentru anul universitar 1980-1981 s-a aprobat Institutului Politehnic București și Institutului național de chimie București următorul plan de școlarizare la cursurile postuniversitare fără frecvență: inginerie economică-73, mașini unelte cu comandă numerică-45, tribologie, vibrații, stabilitate și fiabilitate în construcțiile de mașini-44, tehnologia construcțiilor de mașini grele-17, motoare cu ardere internă-22, prelucrări neconvenționale-23, sudură-12, mijloace de transport-51, fiabilitatea componentelor și instalațiilor electronice, electrotehnice și de automatizare-72, automatizarea complexă și optimizare proceselor industriale-70, termoenergetică-72, sisteme de transmitere și prelucrare automată a datelor, programarea calculatoarelor electronice (107), electronică (57), elaborarea metalelor și aliajelor cu destinație specială (8), prelucrarea plastică a metalelor și aliajelor cu destinație specială (7), tratamente termice primare și secundare (20), trafic și autostrăzi (11), mecanizarea complexă a lucrărilor în producția vegetală și animală (19), defectoscopie nedestructivă (20), chimie analitică și analiza automată în procesele industriale (22), coroziune și protecții anticorrosive (25), catalizatori și procese catalitice în industria chimică și petrochimică (12), optimizarea proceselor din industria chimică, celulozei, hârtiei și a materialelor de construcții (17).

*

În cursul anului 1980 au fost date în funcțiune 6 corpuri de cămine cu un total de 3.150 de locuri.

*

La 23 septembrie 1980 tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, însoțit de Camaan Sedinde Banana, președintele Republicii Zimbabwe, au vizitat Institutul Politehnic București. La vizită a participat Gheorghe Pană, primarul genera al Capitalei și persoane oficiale din Republica Zimbabwe, au vizitat Institutul Politehnic București. La vizită a participat Gheorghe Pană, primarul general al Capitalei și persoane oficiale din Republica Zimbabwe. La sosire înalții oaspeți sunt salutați de Aneta Spornic, ministrul Educației și Învățământului. O companie alcătuită din studenți, membri ai gărzilor patriotice și studente care efectuează stagiul militar prezintă onorul. Tineri și tinere oferă flori înalților oaspeți.

În holul Institutului, rectorul, Prof. Radu Voinea, prezintă profilul institutului, modul cum a fost realizată integrarea procesului educativ și de învățământ cu cercetarea, proiectarea și producția și rezultatele obținute de studenți și profesori în activitatea comună de soluționare a unor teme de cercetare solicitate de întreprinderi; linii automate de turnare, contribuții la dezvoltarea sistemului energetic, la realizarea unor materiale, tehnologii și aparate noi pentru nevoile industriei.

La Facultatea de energetică au fost vizitate laboratoarele de centrale și stații electrice, în care studenții sunt pregătiți încă din anii de studii în condițiile pe care le întâlnesc în producție, explicațiile fiind date de profesorul Ion Gheorghe Carabogdan, șeful catedrei de centrale electrice.

Ultimul obiectiv a fost Facultatea de automatică unde s-au vizitat laboratoare și ateliere de producție, explicațiile fiind date de profesorul Simion Floarea, decanul facultății.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a apreciat realizările obținute de cadrele didactice și studenții institutului și a cerut să se persevereze în această orientare, pentru rezolvarea unor teme majore ale economiei noastre naționale.

*

În cursul anului 1980 următoarele cadre didactice au fost numite în funcție de șef de catedră: prof. Octavian Stănășilă (matematici II), prof. Nicolae Apostolescu (motoare cu ardere internă), prof. (Vlad Ionescu (automatică I), prof. Berthold Grunwald (autovehicule rutiere), prof. Marcel Segărcanu (mașini agricole), conf. Ion Bontaș (pedagogie și limbi străine).

*

În cursul anului 1980 următoarele cadre didactice au fost numite în funcții de conducere la nivelul institutului și a facultăților:

- prof. Voicu Tache, prorector al institutului (în postul rămas vacant în urma numirii prof. Marin Rădoi ca adjunct al ministrului Educației și Învățământului), la 28 octombrie;

- prof. Ion Gheghea, decan al Facultății de tehnologia construcțiilor de mașini (în locul prof. Voicu Tache, promovat prorector);

- conf. Constantin Dumitraș, prodecan al Facultății de tehnologia construcțiilor de mașini (în locul prof. Ion Gheghea, promovat decan);

- conf. Stelian Găletușe, prodecan la Facultatea de aeronave (care având mai mult de 750 studenți are, conform Decretului nr. 278/1973, dreptul la un post de prodecan);

- șef lucrări Doru Constantinescu, prodecan la Facultatea de utilaje și ingineria proceselor chimice (care are mai mult de 750 studenți, deci, conform Decretului 278/1973, dreptul la un post de prodecan).

*

În cursul anului 1980 a fost reînnoită înțelegerea care fusese încheiată în 1978 dintre Institutul național de chimie (din cadrul Institutului Politehnic București) și Universitatea de Stat M.V. Lomonosov pe perioada 1981-1985.

În anul 1980 studenții institutului nostru au participat la șantierul național al tineretului „Canalul Dunăre-Marea Neagră” (studenții facultăților de transporturi, mecanică agricolă și utilaj și ingineria proceselor chimice).

*

În anul 1980 au fost date în funcțiune 6 corpuri de cămine cu 2150 locuri.

1981

În anul 1981 s-au făcut următoarele numiri: profesori: Mariana Coroi (matematici III), Julieta Florea (hidraulică și mașini hidraulice), Andreo Manole (motoare cu ardere internă), Pavel Buhuși (centrale electrice), Ioan Teodorescu (electronică aplicată), Iuliu Pogany (chimie și

tehnologie organică); conferențieri: Constantin Cristescu, Diana Moisil și Ștefan Tudorache (fizică), Dan Mateescu (mecanică), Valeriu Panaitescu (hidraulică și mașini termice), Marieta Grigoriu (termotehnică și mașini termice), Mihail Leon (electrotehnică I), Tudor Marinescu (socialism științific), Gheorghe Borilă (motoare cu ardere internă), Corneliu Mihael Alexandrescu (transporturi și telecomenzi feroviare), Rodica Strungaru (tehnologie electronică și fiabilitate), Cristea Greff (chimie și tehnologie organică); șefi lucrări: Marcel Dobre, Cristian Florea, Alexandru Lupașcu și Gheorghe Stanciu (fizică), Marin Ene, Victor Moise și Daniela Terme (mecanisme), Vicențiu Toacenco (hidraulică și mașini hidraulice), Nicolae Băran (termotehnică și mașini termice), Dionezie Bojin (metalurgie fizică), Gheorghe Ruse (geometrie descriptivă și desen I), Florin Dănălache și Anca Alexandrina Purcărea (organizare și conducere industrială), Aurel Ciocârlea Vasilescu (mecanică fină), Constantin Ion Ionescu (tehnologia metalelor și a sudurii), Ion Mașală și Ion Tănase (mașini-unelte și scule), Ioan Felician Soran și Matilda Tigler (mașini electrice), Brîndușa Pantelimon (măsurii și aparate electrice), Nicolae Stan (centrale electrice), Radu Tenovici (rețele electrice), Ioan Chiril Bacivarof (tehnologie electronică și fiabilitate), Neculai Dumitriu (telefonie și transmisiuni de date), Ion Hohan, Sever Șerban și Valentin Sgârțiu-Dogeanu (automatică I), Lotus Stoicescu (calculatoare), Simion Cocoloș și Teodora Sabău (turnătorie și forje), Lucian Enescu (chimie și tehnologie organică), Ion Cicăzanu (chimie fizică); lectori: Anton Topală (matematici II), Floarea Ivan și Maria Ioana Petrescu – Voiculescu (matematici III), Florica Diaconu, Iancu Filipescu și Georgeta Marghescu (filozofie), Stelian Iordache și Ștefan Marinescu (economie politică), Angela Banciu și Ștefan Lanescu (socialism științific), Dumitru Necșulea, Aurora Niculescu și Dana Sorana Urs (pedagogie și limbi străine); asistenți: Radu Paul Lungu, Paulina Elisabeta Marian, Răzvan Mihai Mitroi, Tatiana Pop și Nicolae Tiberiu Pușcaș (fizică), Ilie Tălpășanu (mecanică), Mircea Doru Stoenscu (mecanisme), Alexandru Arhip (termotehnică și mașini termice), Nicolae Mircea Andrei Marinescu (electrotehnică II), Mihaela Isac (metalurgie fizică), Constantin Alexandrescu și Nicolae Gorgorin (educație fizică și sport), Gabriel Oprea (geometrie descriptivă și desen I), Cezar Georgescu (geometrie descriptivă și desen II), Georgeta Ionașcu (mecanică fină), Ion Oprea (cazane și turbine cu aburi), Liliana Cegan (centrale electrice), Nicolae Gabriel Coșanis (radiocomunicații), Vasile Mirea (agregate și instalații metalurgice), Ana Tudoran-Bordea (chimie și tehnologie anorganică), Ana Schiketanz (chimie și tehnologie organică), Ion Tănase (chimie analitică), Viorica Dogaru și Eleonora Mihaela Ungureanu (chimie fizică).

*

În anul 1981 au fost pensionate următoarele cadre didactice: profesori: Emil Carageorghe, Pavel Ioniță și I.V. Nicolescu; șefi de lucrări Margareta Bontaș și Tatiana Ivănceanu; lector Violeta Popescu.

A fost transferat asistentul Mihai Constantinescu.

S-a desfășurat contractul de muncă următoarelor cadre didactice: conferențiar Gheorghe Samachișă; șefi de lucrări: Gheorghe Borilă, Dan Ciocan, Gheorghe Csapo, Ion Constantin Ciurea, Take Constantinescu, Liviu Ionescu, Klaus Schulle; lector Pavel Al. Vasilescu; asistenți: Radu George Andrei, Gheorghe Chirtu, Anca Cherebățiu, Marius Hâncu, Ion Matei, Jean Pătrîngenu, Constantin Sobaru, Eugenia Sofronescu și Dan State.

Au încetat din viață următoarele cadre didactice: conferențieri: Gheorghe Popa și Tacor Tacorian; șefi de lucrări: Ion Costea și Ion Sarlea.

*

În urma decesului conferențiar Tacor Tacorian, în decembrie 1980, conferențiar Paul Precupețu a fost numit șeful catedrei de geometrie descriptivă și desen I pe data de 6 februarie 1981.

*

În cursul lunilor martie și aprilie 1981 au avut loc la nivelul facultăților și institutului adunări generale de dare de seamă pe perioada 1976 – 1981 și alegeri ale cadrelor didactice, reprezentanților studenților și ai organelor centrale, centralelor industriale, institutelor de cercetare-proiectare și întreprinderilor. Cu acest prilej a fost ales noul senat al institutului, noile consilii profesionale, rectorul, prorectorii, decanii, prodecanii, secretarul senatului și secretarii consiliilor profesionale și anume:

Rector prof. Voicu Tache; prorectori: Constantin Bălă, prof. Alexandru Dănescu, prof. Ion Popescu și prof. Rodica Vâlcu; secretarul senatului prof. Nicolae Geru.

1. Facultatea de tehnologia construcțiilor de mașini: decan prof. Alexandru Rădulescu; prodecani: Constantin Dumitraș, șef lucrări Traian Aurite; secretar al Consiliului profesoral prof. Viorel Micloși.

2. Facultatea de mecanică: decan prof. Andrei Manole; prodecani: Vsevolod Radenco, conf. Dumitru Tudor; secretar al Consiliului profesoral Ion Iordache.

3. Facultatea de mecanică agricolă: decan: conf. Pavel Babiciu; prodecan: șef de lucrări Ion Păunescu; secretar al Consiliului profesoral, conf. Ion Steanu.

4. Facultatea de aeronave: decan: conf. Cornel Berbente; secretar al Consiliului profesoral: șef lucrări Mihai Mușat.

5. Facultatea de transporturi: decan: conf. Alexandru Neagu; prodecan: Gheorghe Șerban Raicu; secretar al Consiliului profesoral: conf. Cornel Alexandrescu.

6. Facultatea de metalurgie: decan: prof. Silvia Vacu; prodecani: conf. Ion Vircolacu. șef lucrări Voicu Brabie; secretar al Consiliului profesoral: prof. Iulian Oprescu.

7. Facultatea de electrotehnică: decan: prof. Andrei Țugulea; prodecan: Paul Dinculescu; secretar al Consiliului profesoral: conf. Răzvan Măgureanu.

8. Facultatea de electronică și telecomunicații: decan: prof. Adelaida Mateescu; prodecani: conf. Ovidiu Corneliu Iancu, șef lucrări Victor Miron Croitoru; secretarul Consiliului profesoral: conf. Dan Dascălu.

9. Facultatea de automată: decan: prof. Simion Florea, prodecan: conf. Ion Dumitrache; secretar al Consiliului profesoral: prof. Gabriel Ionescu.

10. Facultatea de energetică: decan: prof. Ion Iordănescu; prodecan: Dumitru Cezar Ionescu; secretar al Consiliului profesoral: șef de lucrări Marin Ghergu. Institutul național de chimie

1. Facultatea de tehnologie chimică: decan: conf. Sorin Roșca; prodecani: conf. Ana Zaharia; șef lucrări Nicolae Mihăilă Tărăbășan; secretar al Consiliului profesoral: prof. Dumitru Negoiu.

2. Facultatea de utilaje și ingineria proceselor chimice: decan: conf. Gheorghita Jinescu; prodecan: șef lucrări Doru Constantinescu; secretar al Consiliului profesoral: conf. Mircea Banciu.

Noul senat al institutului are următoarea componență: a) cadre didactice: prof. Voicu Tache, rector, președintele senatului; prof. Moise Ienciu secretarul Comitetului PCR; prof. Jean Moncea președintele Comitetului de sindicat al institutului; prof. Constantin Bălă prorector, prof. Alexandru Dănescu prorector; prof. Ion Popescu prorector; prof. Vilcu Rodica prorector; prof. Nicolae Geru secretarul științific al senatului; prof. Alexandru Rădulescu decan; prof. Andrei Manole decan; conf. Pavel Babiciu decan; conf. Cornel Berbente decan; conf. Alexandru Neagu decan; prof. Andrei Țugulea decan; prof. Adelaida Mateescu decan; prof. Simion Florea decan; prof. Ion Iordănescu decan; conf. Sorin Roșca decan; conf. Gheorghita Jinescu decan; prof. Gheorghe Buzdugan șef catedră; prof. Ion Gheorghe Carabogdan șef catedră; prof. Vasile Cătuneanu șef catedră; prof. Felicia Cornea șef catedră; prof. Constantin Ciocîrdia șef catedră; prof. Traian Demian șef catedră; prof. Alexandru George Diacon șef catedră; prof. Octavian Florea șef catedră; prof. Alexandru Fransua șef catedră; prof. Ion Grădișteanu șef catedră; prof.

Berthold Grunwald șef catedră; prof. Tudor Homoș șef catedră; prof. Constantin Luca șef catedră; prof. Mihai Niță șef catedră; prof. Dan Pavelescu șef catedră; prof. Cristian Pelecudi șef catedră; prof. Adrian Petrescu șef catedră; prof. Mircea Petrescu șef catedră; prof. Eugen Pincovschi șef catedră; prof. Alexandru Popa șef catedră; prof. Mircea Postelnicu șef catedră; prof. George Rulea șef catedră; prof. Marcel Segărceanu șef catedră; prof. Alexandru Spătaru șef catedră; prof. Octavian Stănășilă șef catedră; prof. Radu Voinea șef catedră; conf. Vasile Moraru șef catedră; conf. Ioana Smirnov, șef lucrări Voicu Brabie, șef lucrări Adriana Comănescu, șef lucrări Vasile Găburici, șef lucrări Maria Georgescu, șef lucrări Lucia Ghermănescu-Ionescu, șef lucrări Aurora Greff, șef lucrări Valeriu Iorga, șef lucrări Elena Mihăilescu, șef lucrări Grațiana Niclescu, șef lucrări Iulian Ripoșan președintele Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din institut, șef lucrări Lucia Tocaci, asistent Gheorghe Hubcă; b) reprezentanți ai studenților: Armand Voicu student Facultatea de electrotehnică, Ioan Giosan student Facultatea de energetică, Vlad Dabija student Facultatea de automată, Dan Cosma student Facultatea de electronică și telecomunicații, Tudor Prisăcaru student Facultatea de mecanică, Laurențiu Rece student Facultatea tehnologia construcțiilor de mașini, Tudor Dilea student Facultatea de mecanică agricolă, Sorin Geamănu student Facultatea de transporturi, Dan Tiganu student Facultatea de aeronave, Elena Bostan studentă Facultatea tehnologie chimică, Aneta Boboc studentă Facultatea de utilaje și ingineria proceselor chimice, Gheorghe Iltu student Facultatea de metalurgie; c) reprezentanți ai ministerelor, instituțiilor centrale, institutelor de cercetare-proiectare și întreprinderilor: Ion Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini, Neculai Agachi, ministrul industriei metalurgice, Ioan Nicolescu prim adjunct al ministrului transporturilor și telecomunicațiilor, Dumitru Popescu, adjunct al ministrului energiei electrice, Iancu Drăgan, directorul general al Institutului central de cercetări metalurgice, Călin Mihăileanu directorul general al Institutului central de cercetări energetice, Emanoil Babici, directorul general al Întreprinderii de mașini grele București, Ioan Petru director al Direcției plan-dezvoltare din Ministerul industriei chimice, Stelian Necula directorul întreprinderii de utilaj chimic „Grivița Roșie” București, Victor Băzu directorul Întreprinderii de aparate și utilaje pentru cercetare științifică, Paul Blaer director adjunct tehnic al Întreprinderii „23 August” București, Constantin Bulucea, directorul Institutului de cercetări pentru componente electronice, Florin Teodor Tănăsescu directorul Institutului de cercetări științifice și ingineria tehnologică pentru industria electrotehnică, Aurel Sandu directorul Institutului de cercetări științifice și inginerie tehnologică pentru mașini-unelte agregate și mecanică fină și scule Titan, Gabriel Muscă secretarul științific al Institutului central de chimie, Eugen Nicolescu de la Întreprinderea de mașini electrice București și Tudor Albeșteanu muncitor cazangiu la Întreprinderea „Vulcan” București.

*

În ziua de 3 iunie 1981 tovarășul Nicolae Ceaușescu a făcut o vizită de lucru la întreprinderea din Capitală. La întreprinderea „23 August” gazdele au arătat că în extinderea tehnologiilor noi, moderne, colaborează cu bune rezultate cu cadre didactice din învățământul superior. Profesorul universitar Iulian Oprescu de la Facultatea de metalurgie a Politehnicii Bucureștene a prezentat secretarului general al partidului, linia automată de turnare în cochilie a pieselor din familia colectorului de motor, realizată în colaborare cu specialiștii și muncitorii uzinei. Aflată în prezent în probe tehnologice, pe această linie se vor turna reperele pentru noile motoare ce urmează să se fabrice la Uzina „23 August”.

În continuare, tovarășului Nicolae Ceaușescu i-a fost prezentată de către prof. univ. Laurențiu Sofroni, de la aceeași facultate, o altă realizare tehnică importantă, rod al colaborării specialiștilor din construcția de mașini și cadrelor didactice de la Institutul politehnic – instalația de turnare în forme vidate – procedeu de mare complexitate, folosit pentru prima dată în țara noastră, care asigură o mare productivitate și condiții de muncă dintre cele mai bune.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a apreciat aceste realizări, precum și roadele colaborării dintre specialiști din construcția de mașini și cei de la Institutul politehnic și au adresat felicitări celor care au realizat noile linii automate de turnare. Totodată secretarul general al partidului a cerut să se acționeze în continuare pentru punerea la punct și a altor tehnologii moderne, precum și pentru a sigura condiții tot mai bune de muncă celor care lucrează în aceste sectoare calde de mare importanță.

Între 17-20 iunie 1981 a avut loc „A 4-a Conferință de sisteme automate și informaționale în industrie – SAII 4” la care s-au prezentat 212 lucrări, dintre care 177 comunicări au fost prezentate de participanți români și 35 de participanți străini din URSS, R.S. Cehoslovacia, R.D. Germană, R.F. Germania, Italia și Polonia.

Între 2-7 iulie 1981 au avut loc în localul Institutului politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej”, din București lucrările celui de-al treilea Simpozion internațional de mecanisme și metode de proiectare cu ajutorul calculatorului (SYROM' 81). S-au prezentat 190 lucrări în cele 4 secții: mecanisme plane (71 lucrări), mecanisme spațiale-roboti (45 lucrări), mecanisme complexe (48 lucrări), mecanisme în transporturi (26 lucrări). Dintre acestea 146 au fost prezentate de specialiști români și 44 de specialiști din străinătate și anume: Anglia 4, Cehoslovacia 1, Egipt 2, Franța 2, R.D. Germană 4, Grecia 1, Italia 2, Lugoalavia 7, Israel 1, Olanda 1, Polonia 3, URSS 9, Președintele Comitetului de organizare a fost prof. dr. docent Nicolae Manolescu de la catedra de mecanisme.

*

În perioada 19-29 iulie 1981 a avut loc la București cea de-a 11-a manifestare sportivă internațională a jucătorilor universitare „Universiada 1981”. Au participat circa 6000 sportivi din 69 țări. Complexul studențesc Regie al Institutului politehnic București a găzduit pe sportivi, fiind amenajat și devenind „Satul Universiadei”. În cadrul acțiunii de amenajare au fost antrenați în muncă patriotică 5000 de studenți ai institutului, numeroase cadre didactice, îndeosebi cele de la catedra de educație fizică precum și personalul tehnico-administrativ.

Un număr de 800 de studenți ai institutului au participat la reparația studenților din Ceremonia de deschidere a Universiadei, pregătind și executând un apreciat program de gimnastică.

Sportivii studenți din Clubul Sportiv Universitar al Institutului politehnic București au obținut în cadrul concursurilor Universiadei 1981 locul al 3-lea la baschet-fete și locul al 2-lea la tenis de câmp-fete.

*

Pentru anul școlar 1981/1982 s-a aprobat următorul plan de școlarizare la anul I:

1. Facultatea de tehnologia construcțiilor de mașini: ingineri cursuri de zi: tehnologia construcțiilor de mașini (300), mașini unelte (170), utilajul și tehnologia sudării (90); ingineri cursuri serale: tehnologia construcțiilor de mașini (60), mașini-unelte (50); subingineri seral: tehnologia construcțiilor de mașini (30), tehnologia sudării la Întreprinderea de mașini grele București (30).

2. Facultatea de mecanică: ingineri cursuri de zi: mașini hidraulice și pneumatice (75), mașini termice (75), mecanică fină (250), utilaj tehnologic chimic (100); subingineri cursuri de zi: mecanica fină (25); ingineri cursuri serale: mașini hidraulice și pneumatice (30), mașini termice (50), mecanică fină (30), utilaj tehnologic chimic (25); subingineri cursuri serale: mecanică fină (100), utilaj pentru industria materialelor de construcții la Întreprinderea de utilaj și piese de schimb București (25).

3. Facultatea de mecanică agricolă: ingineri cursuri de zi: mecanică agricolă (188).

4. Facultatea de aeronave: ingineri cursuri de zi: aeronave (180).

5. Facultatea de transporturi: ingineri cursuri de zi: autovehicule rutiere (190), material rulant de cale ferată (90), tehnologia transporturilor și telecomenzi feroviare (80); ingineri cursuri

serale: autovehicule rutiere (30), material rulant de cale ferată (25); subingineri cursuri serale: automobile (50), material rulant de cale ferată (50).

6. Facultatea de metalurgie: ingineri cursuri de zi: metalurgie extractivă (100), turnătorie (110), prelucrări metalurgice (160); subingineri cursuri de zi: turnătorie (30), deformări plastice și tratamente termice (30); ingineri cursuri serale: turnătorie (60), deformări plastice și tratamente termice (50), metalurgie neferoasă la Combinatul de aluminiu Slatina (30).

7. Facultatea de electrotehnică: ingineri cursuri de zi: electrotehnică (170); ingineri cursuri serale: electrotehnică (60); subingineri cursuri serale: mașini și aparate electrice (60).

8. Facultatea de electronică și telecomunicații: ingineri cursuri de zi: electronică și telecomunicații (310); subingineri cursuri de zi: electronică (50), telefonie-telegrafie (25); ingineri cursuri serale: electronică și telecomunicații (150); subingineri cursuri serale: electronică (130), telefonie-telegrafie (60).

9. Facultatea de automatizări: ingineri cursuri de zi: automatizări și calculatoare (260); subingineri cursuri de zi: automatizări industriale (25); ingineri cursuri serale: automatizări și calculatoare (90); subingineri cursuri serale: automatizări industriale (120).

10. Facultatea de energetică: ingineri cursuri de zi: energetică (240); subingineri cursuri de zi: centrale termoelectrice (50), ingineri cursuri serale: energetică (60); subingineri cursuri serale: centrale termoelectrice la Întreprinderea Electrocentrale București (30).

Institutul de chimie din București (în cadrul Institutului politehnic București)

1. Facultatea de tehnologie chimică: ingineri cursuri de zi: tehnologie organică chimică (90), tehnologia compușilor macromoleculari (50), petrochimie (50), tehnologie chimică anorganică (60), tehnologia silicaților și a compușilor oxidici (60); subingineri cursuri de zi: tehnologie chimică organică (25), tehnologie chimică anorganică (25); universitari cursuri de zi: chimie (75), chimie-fizică (25), biochimie (25); pedagogie cursuri de zi: chimie-fizică (200); ingineri cursuri serale: tehnologie chimică organică (60), tehnologia compușilor macromoleculari (30), tehnologie chimică anorganică (60), tehnologia silicaților și a compușilor oxidici (50); subingineri cursuri serale: tehnologie chimică organică (30), tehnologia maselor plastice (30), tehnologie chimică anorganică (30), tehnologia materialelor de construcții (30).

2. Facultatea de utilaje și ingineria proceselor chimice: ingineri cursuri de zi: utilaje și ingineria proceselor chimice (200); ingineri cursuri serale: utilaje și ingineria proceselor chimice (60).

Pentru anul universitar 1981-1982 s-a aprobat pentru Institutul politehnic București și pentru Institutul național de chimie următorul plan de școlarizare la cursurile postuniversitare fără frecvență: mașini-unelte cu comandă numerică (35), tribologie (25), vibrații (17), tehnologii moderne în construcția de mașini-optimizarea proceselor tehnologice în construcția de mașini, echipamente tehnologice moderne de prelucrare și control (20), motoare cu ardere internă (35), prelucrări neconvenționale (31), tehnologii moderne de sudare (27), mijloace și tehnici moderne de transport (30), fiabilitatea componentelor și instalațiilor electronice, electrotehnice și de automatizare (37), electronica (64), reglarea și conducerea numerică a proceselor industriale (21), sisteme de transmitere și prelucrarea a datelor, tehnici de programare (111), structuri și sisteme de conducere a roboților industriali (32), electroenergetică (10), termoenergetică (58), tehnologia fontelor, feroaliajelor și oțelurilor cu destinație specială (13), prelucrarea plastică a metalelor și aliajelor cu destinație specială (25), tratamente aplicate metalelor și aliajelor cu destinație specială (20), utilaje de mare productivitate pentru elaborarea forțelor și oțelurilor (8), utilaje de înaltă tehnicitate pentru prelucrarea plastică a metalelor și aliajelor (8), mecanizarea complexă a lucrărilor în producția agricolă (37), conducerea, organizarea și planificarea întreprinderilor

industriale de construcții și transporturi (21), defectoscopie nedistructivă (41), inginerie de sunet (7), chimie analitică și analiza automată în procesele industriale (22), coroziune și protecții anticoroziive (24), catalizatori și procese catalitice în industria chimică și petrochimică (22), modelarea, stimularea și optimizarea proceselor în industria chimică (20), tehnologii moderne pentru fabricarea produselor refractare și abrazive (7), tehnică și tehnologie poligrafică (15).

*

În anul 1981 s-au dat în funcțiune 6 corpuri de cămine cu 2808 locuri, o cantină de 6000 de porții în 3,5 schimburi, o spălătorie cu o capacitate de 1200 kg rufe/oră și un complex comercial cu o suprafață de 1000mp. Aceste cămine împreună cu cele date în funcțiune anul trecut au servit pentru găzduirea participanților la Universiada ce a avut loc între 1-19 iulie, complexul studentesc având rolul de „sat studentesc”.

Odată cu darea în funcțiune a noilor cămine ce fuseseră preluate în ultimii 2-3 ani pentru o perioadă de tranzit și anume: căminul din str. Schitu Măgureanu 1, căminul din str. Drumul Taberei nr. 57, căminul din str. Zorelelor (blocul M 11), căminul din str. Dorobanți 99 A și căminul din str. Matei Voievod 75-78.

În anul 1981 a mai fost dat în funcțiune atelierul pentru prototipuri de mașini-unelte, cu o suprafață utilă de 3000 mp.

*

În zilele de 11-12 decembrie 1981 a avut loc, ”Sesiunea jubiliară de comunicări științifice consacrată aniversării a 100 de ani de la reorganizarea Școalei Naționale de Poduri și Șosele”, organizată de Institutul politehnic și de Institutul de construcții din București. Sedința festivă a avut loc vineri, 11 decembrie, orele 17, în marele amfiteatru din vechiul local al Institutului politehnic, din str. Polzu nr. 1-7. Au participat: Aneta Spornic ministrul Educației și Învățământului, Suzana Gâdea, președinte al Consiliului Culturii și Educației Socialiste, foști profesori ai celor două institute, profesori consultanți, cadre didactice și studenți, delegați de la celelalte institute de învățământ superior din țară, din partea unor ministere, centrale industriale, întreprinderi, institute de cercetare și proiectare.

Tovarășa ministru Aneta Spornic a rostit cuvântul de deschidere. În continuare au prezentat comunicări: prof. Radu Voinea, președintele Comitetului de organizare, (La aniversarea a 100 de ani de la reorganizarea Școalei Naționale de Poduri și Șosele), prof. Voicu Tache, rectorul Institutului politehnic București (Aspecte ale dezvoltării actuale și de perspectivă ale Institutului politehnic București) și prof. Constantin Iamandi, rectorul Institutului de construcții București (Aspecte ale dezvoltării actuale și de perspectivă ale Institutului de Construcții București).

Profesorul Gheorghe Buzdugan a dat citire textului unei telegrame adresate tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, prin care participanții la sesiunea jubiliară s-au angajat să acționeze și în continuare cu consecvență revoluționară și responsabilitate comunistă pentru înfăptuirea politicii partidului în domeniul învățământului tehnic superior și al cercetării științifice.

În telegramă s-a exprimat satisfacția pentru conferirea plachetei de aur a giuntei regionale Piemont de către locuitorii acestei regiuni din Italia, în semn de profund omagiu pentru președintele țării noastre, pentru contribuția sa la asigurarea celor mai înalte idealuri ale omenirii, pacea și colaborarea. În încheiere, s-a manifestat întreaga adeziune la politica internă și externă a partidului și a statului nostru.

Textul a fost aprobat prin ovații prelungite de întreaga asistență.

Următoarele instituții de învățământ superior din țară au prezentat mesaje celor două institute: Institutul politehnic din Cluj-Napoca (prin rectorul institutului, prof. Atila Palfalvi), Institutul politehnic „Traian-Vuia” din Timișoara (prin academician Dan Mateescu), Institutul

politehnic „Gheorghe Asachi” din Iași, Institutul de petrol și gaze din Ploiești, Institutul de mine Petroșani, Universitatea din Brașov, Universitatea din Craiova, Universitatea din Galați, Institutul de învățământ superior Baia Mare și Institutul de învățământ superior din Bacău.

În numele conducerii Uniunii Sindicatelor din Învățământ, tovarășa Dobrița Tigăran a înmănat conducerii celor două institute câte o diplomă de onoare a Uniunii pentru merite deosebite în pregătirea cadrelor necesare economiei naționale, în propășirea științei și tehnicii românești.

În partea a doua a festivității orchestra inginerilor, dirijată de conf. dr.ing. Petru Ghenghea, a prezentat un concert cu următorul program:

1. Antonio Vivaldi: Mica simfonie în sol major (Allegro moderato, Andante, Allegro).
2. George Enescu: Baladă pentru orchestră (soliști: conf. Mircea Cazacu – vioară, prof. Voichița Ghenghea – vioară, ing. Teodor Chircu – violoncel, student Dorin Gliga – oboi și student Constantin Constantin – corn).
3. Petru Ghenghea: Horă moldovenească – culegere și prelucrare orchestrală (solist Dorin Gliga – oboi).
4. Johan Sebastian Bach: Simfonia în re major (partea I: Allegro con spirito).

După încheierea ședinței festive a avut loc o masă colegială la noua cantină din complexul „Regie”, la care au participat 250 persoane.

*

În anul 1981 Moise Ienciu a fost ales secretarul comitetului de partid al institutului, Felicia Cornea președinte al Consiliului sindicatelor din Centrul Universitar București, iar Jean Moncea președinte al Comitetului sindical din institut.

*

În anul 1981 studenții institutului au participat la șantierul național al tineretului „Canalul Dunăre-Marea Neagră” (studenții facultăților de aeronave și de electronică), precum și la muncile agricole de toamnă, de recoltat, în perioada septembrie-octombrie (circa 2000 studenți).